

276-278

Jnc.

Inim Eloquentie precontis ce-
leberrimi fratris Oliuery
Maillard ordinis mino-
rum professoris sermones
dominicales: vnacum alijs
quibz alijs sermonibus valde vtilibus.

BIBLIOTHECA
VNI. MAGELL.
GRACOVENSIS

tri
felli

sec
3
sec
inf
P
G
de
B
P
C
n
to
in
h
r
f
o
n
u

Do. i. post penthe. Ser. i. ffo. ii.

¶ Dimini eloquij precomis celeberrimi fratris Oliuery Aillaardi ordinis minorum professoris sermones dominicales.

¶ Quia prima post penthecostē.
Sermo primus.

Recorda

re q̄ recepisti bona i vita tua et lazarū mala. nūc autē cōsolat: tu vero crucians. Luc. xvi. et in euāgelio hodierno. Flos a:

scēdite ad diē festū hūc ego autē nō ascēdas. Job. xviij. Salutē appetētū ac gaudia p̄nq̄ seculi cōtēnentū p̄ saluatore. mūdū h̄ba sūt ista. in q̄bus duo notātur.

Primo mūdaneuierū occupatio. Scōo spūali ambulatū cōuersatio. Quo ad p̄mū cū fm Egidij d̄ roma libro de regimine p̄ncipū triplex sit vita hoīs: scz Bestialis.

Rationalis,
Diuinalis.

¶ Prout uidelicet hō compas ad creaturas sibi inferiores: ad sibi pares ad mūdaneuierētes: et dignitatē p̄pū ignorātes: q̄ dāt arat in his inferiorib⁹ delectari querūt. Ambulāt in uanitate sensus sui: tenebris obscuratus h̄ites intellectū alienatus a via dei p̄ igno ratiā q̄ ē i illis p̄ cecitate cordis ip̄oz q̄ de sperātes semetip̄os tradiderūt ipudicitie i opatione in iudicē oīs i auariciā. ad Ephe. iij. Tenēt tales ut d̄. Job. xxi. Tympanū et cytharā: et gaudēt ad sonitū organi dicētes illud Sap. ij. Venite fruamur bonis q̄ sūt utamur creatura tanq̄ i iuēute celeriter: vino p̄ciosi et vnguētis nos repleam⁹: et non p̄creat nos flos teporis: vbiq̄ relinq̄mus signa leticie: q̄m̄ hec ē ps n̄ra. Tales iux̄ aueritatē Arist. i. Eth. vident bestiales vitā pecudū eligētes. Talib⁹ d̄: nō cōsiliati uel sed p̄missiue. vos ascēdite ad diē festū hūc ego autē nō ascēdam. Ad quē ascēdit ille cui d̄ i themare. Fili recordare et. Sed i p̄sona oīs iustoz p̄mo saluatoris n̄ri m̄ris sui: ac oīm

salutē cupiētū. dicit. Ego autē nō ascēdam. Rēnuīt cōsolari aīa mea. ait p̄pba i vt scz digna habeat eternis cōsolatōib⁹. di. Aug. in soliloquijs. Necessē ē eiv alterā p̄dāt q̄ reliquā volūt possidere. et Hiero. i aureola. Im possibile ēvt q̄s de delicijs ad delicias trāse at: vt i p̄niti seclō pariter et i futuro gaudeat vt h̄ic ētrē et illic mētē repleat. Ali⁹ est q̄ fm illd̄ Eccl. viij. ire ad domū lucē: q̄ ad domū cōmuni. In illa em̄ cūctoz finis animoz neq̄ hoīm: et iuuenis cogitat qd futurū sit. B̄ euidentē demōstrat nobis iuita d̄ni n̄ri: qui cū diues ētr: p nobis facit paup̄q̄ p totaz vitā suā in penalitēte fuit et labore. Hoc etiā am̄ ondit brissima ei⁹ m̄r: q̄ tantū gaudia h̄ mūdū cōtēp̄it. fm illud Apoc. xij. Mulier q̄ amicta erat sole et peperat filiū fugit in solitudinē vbi habebat locū paratū a dō. hoc ēt onderunt oīs sancti q̄ fm illud. ij. Thimo. iij. c. Qui pie viuere volūt in xpo p̄secutiōes patiunt. hoc declarat in p̄niti euāgelio: vbi ad augmentū pene inducit diues ad recoz dationē sue felicitatis in p̄niti seculor: cala mutatis lazari: q̄ t̄uiceuerla consolaf nunc et ille diues cruciatur. Iuxta verba p̄cassū pra. Recordare et.

¶ Pro fūdamēto mouet q̄vtrū necesse fue rit ad salutē doctrinā aliquā spālē reuelari que non potuit naturali lumine indagari. P̄ia q̄ōne prologi r̄ndet Scō. q̄ cūlz agens ti p̄p finē cognitio triptita ē necessaria.

Primo cognitio finis. Scōo cognitio mediōz q̄ sūt ad finē. Tertio q̄ illa media sint sufficiētia et efficacia ad consequēdū illū finē.

¶ Per naturālē aūrvia itellec⁹ agēs et p̄o sibi sibi b̄ cognoscere nō possum⁹. Et iō neces sariū fuit q̄ nob̄ reuelarent. Finis hō n̄r ac media salutis et d̄natiōis i b̄ euāgelio tan gunt. Finis ē h̄: q̄ paup̄ deportat⁹ ab āgel. Media fuerit vitā ei⁹ et diuī. Sani ei putāt vanitatib⁹ dediti fore possibile b̄ mūdō frui: et i glia efna satiari. D̄r em̄. C. Qui militas ri nō p̄n. lib. xij. le. is qdē. Nemo p̄t habere duas militias. Et extra de religiosis domib⁹ bus ca. ne nimia monachus locū habere nō potest in duobus monasterijs. Et ex eodem capitulo habet. Nemini licere religionem nouā introducere: sed si quā h̄re voluerit as sumat approbatā, cū regula et in institutio

Dominica. i. post penthecostes.

ne ipsius ex eodē ca. nō pōt p̄latus inferior a sumo pōrifice obtinere: vt monachus i diuersis gaudeat monasterijs: neq; ecōtra abbas plurib⁹ monasterijs p̄sidere pōt. hoc est cōsonū illi quod dicitur. **Matth. vi.** Nemo p̄t duobus dñis seruire. Audiāt hec cūcti peccatores: pōpuli: choreis: ludis: aleis: ebrietatibus: vsuris: fraudib⁹: lururijs: ranconib⁹: dediti. Optuit xpm pati: ita intrare in gliaz suā. Inq̄t. Verū. q̄ fatui sūt q̄ aliā sine passione gloriā sperāt intrare. Nūc ergo gl̄bet cōsolatōes h⁹ seculi spernere: ne cū in pio diuitie ad penas tēdar eternas. cui dicitur i p̄o themate. **Recordare ꝛc.**

Quia euāgeliū h⁹ duas ptes principales scy statū meriti: ⁊ statū p̄mij. duo erūt s̄mos: q̄si nūc in statu meriti ⁊ ipsi vie sūt boni ⁊ mali s̄m t̄p̄ diuitis ⁊ lazari.

In isto sermone erūt due partes. **P**rima de voluptate h⁹ seculi deserēda. **S**cda d̄ austeritate penitētiā viriliter amplexanda.

Quo ad primū ois volūptas h⁹ seculi merito ē cōtēnenda pp̄ tria.

Prio pp̄ vite breuitatem.

Scdo pp̄ culpabilitatē.

Tertio pp̄ periculositatē.

Quo ad primū ois volūptas h⁹ seculi breuis ē. **Ioh̄. xxi.** Gaudiū ypocrite ad instar pūcti. ⁊ iter. ducit in bonis dies suos: et in pūcto ad inferna descēdūt. Adane sicut herba transeat: mane floreat induret ⁊ areseat. **Sapi. v.** Quid nobis p̄fuit supbia: aut diuitiarū iactātia qd cōtulit nobis: trāsierūt oia tanq̄ vmbra ⁊ tanq̄ nūci: p̄currēs. ⁊ tanq̄ nāuis q̄ p̄rāsit fluctuatē aquā cui cū p̄reri erit nō ē vestigiū inuenire nec semitā carine illi: in fluctib⁹. aut aui q̄ trāsuiolat in aere: cuius nullā inuenis vestigiū itineris illius. **Ponā** nūc diues i inferno cruciat⁹: an oculos nostros: ponātur ⁊ oēs mūdane diuitijs delicias ⁊ bonorū fructes mēteretis interrogeni: ⁊ ab eis petat q̄ tūc durauerūt aut durabūt de delicia. **O filij hominū** q̄ quo graui corde vt qd diligis vanitatē. **Certe beat⁹** Job verū dicebat. **Dies mei trāsierūt velocitus q̄ tela a terete succidat.** **Hic** occurrit illi parabola de illo q̄ existēs in diuitijs ⁊ delicias nō cogitabat vite breuitatē: s; dicebat. **Aia mea habes plurima bona reposita i an-**

nos plurimos. epulare ergo ⁊ letare. q̄ tamē prius audiuit. **Stulte** hac nocte aiam tuam repetā a te. **Luce. xxi.** Vere stultus q̄ leticia sibi suadebat pro annis plurimis ignorās q̄ eadem nocte peritur⁹ ē. **O filij Adā** q̄ tūc durabunt iocivestri: q̄ tūc vsus: luxurie videte: fraudes: ebrietates: vere tales possūt dicere. **Nos** cōtinuo nati deficiamus et definiamus esse. **Despicēda** ē scdo ois seculi volūptas ppter culpabilitatē: q̄ videlicet ponēs corāfectū: mentē ⁊ desiderij ad cōsiderandū volūptatē p̄itis sc̄i labi: i p̄cā inestimabilia. **Thi. ii.** In nouissimis dieb⁹ instabūt t̄p̄a periculosa: erūt hoies seipos amātes: cupidi: elati: supbi: blasphemī: parētibus nō obediētes: ingrati: scelesti: sine affectu: sine p̄ce: criminatores: in cōtinētes: inimici: sine benignitate: p̄ditores: p̄terui: ruidi: ⁊ volūptatū amatores magis q̄ dei: s̄p̄m q̄ dei pietatis h̄ntes: veritatē autē ei⁹ abnegantes. **Ex** hac ra dice: vt dicit mag⁹ s̄m̄az in gl̄sa hec q̄ sequūtur mala oriunt. i. q̄ erunt cupidi pecunie: elati cōtra dñm: vt supbi d̄ bonoribus sibi impēsio: blasphemī cōtra dei: parētib⁹ nō obediētes ipos cōtēnendo: ingratī mala p̄ bonis reddētes: scelesti i grauib⁹ peccatis p̄petratis: vt q̄i modū peccādi nō scēdunt sine affectione ad aliq̄ nō cōpariendo aliorū necessitatib⁹ corporalib⁹ vel sp̄ualibus. sine pace criminatores. i. alijs iponentes crimē. in cōtinētes gule ⁊ libidinis non seruādo regulā rōm̄. volūptatū amatores magis q̄ dei. i. delicias carnales sp̄ualibus p̄ferentes. **Qd** autē hec et filia ex affectu mūdane vanitatis oriatur: singat in mediū q̄s ambiciosus: vsurarius: adulter: vel concubinarus. **Quis** numerare sufficere peccata q̄ cōmittit si ambiciose ducat: q̄ tūc inuid⁹: roqueatur: quot iracundijs affligitur: ⁊ p̄ fas et nefas cupit ascendere: quot cōtēptus in corde suo: prius vilipēdēdo asēdūt: si vero auaricia laboret quot fraudes: quot fallacias quot piura omittit: **Si** autē lururia inficiatur quot volūptates: quot cogitatiōes bestiales: quot aspectus: quot demū verba scurilia priuatim ⁊ publice p̄petrat. **Primis** loquif p̄pheta. **Ascēdūt vq; ad celos ⁊ descēdunt vq; ad abyssos** aia eorū in malis tabescebat. **Scdō** vero. i. **Thimo. vi.** Qui volunt diuites fieri incādūt in tentatiōē ⁊ i laq̄s

diaboli: et desideria multa nociva que mer-
gunt hominem in interitum et perditionem. Terti-
us vero Joel. i. Coptruerunt iumenta in ster-
core suo: demolita sunt horrea: dissipate sunt
apothecae: quoniam confusum est triticum. Vere tales
merito dicuntur putrescere: quoniam omnem gustum:
nutritum: verbum: aspectum: cogitatum: et actum ordi-
nant ad putredinem. O deus si electi tanto tempore
instructi vni peccati mortale vitare possint et
plerique mori corporaliter potius elegerint quam
soli mortali consentire. quis tam inservit sicco
lupratum habet mundi velit diligere et tot peccata
velit se exponere. vñ Aug. li. ii. de ci. dei. et po-
nitur. xxxi. q. v. c. Ita ne aliquem potius expe-
dit quelibet mala tolerare: quam malo consentire
Et extra de his qui vi metu ve ca sunt ca. sa-
cris dicit. Pro nullo metu dicit quis mortale pec-
catum incurrit. Tertiavitida et atq. contem-
nenda peccata seculi voluptas pro tria pericula
ex eavementia.

Primum est infirmitas,

Secundum est dei oblitio.

Tertium est sui desperatio.

De primo autem dicit. Infatuat enim mundi
fallax voluptas: siue in deliciis: siue in diuitiis
ut nec homo de suo periculo advertat aut per-
videat. vñ Eccl. xxi. dicit. Quasi qui apprehendit
vmbra et plectitur ventum: sic qui ascendit ad ve-
tera mendacia. Quanto magis ergo fatum ius
dicaret quod vmbra capere et ventum detine-
re. Sic vtrique fatuus merito est iudicandus qui
facilitate habet seculi attendens de salute sua non
providet. Notavit hoc salvator. Luc. xxi. qui
dens civitate stetit super illa dicens. In hac
die tua quod ad pacem tibi: nunc autem abscondita
sunt ab oculis tuis. Secundo obliuione dei
causat maligna mundi prosperitas. Jere. xxi.
Locutus sum ad te in abundantia tua: dixi
tibi non audias vocem meam. Gene. xlvi. Dicitur
quod effraim et manasses fuerunt germani fratres.
Effraim interpretatur cresces seu frugiferus
et manasses vero interpretatur oblitio: quod sepe-
mero ex abundantia temporalium homines deum obliuisci-
tur. Osee. xii. Adimpleri sunt saturati sunt: le-
uauerunt cor suum et obliui sunt mei. Tertio in-
ducit desperationem. Nulli mirum dicit esse ta-
les in fine dierum desperant attendendo quod in
hil penaltatis pro domino in pñti seculo punire
runt: sed totaliter voluptatibus se immiscue-

runt. Quid de talibus dicit Deute. xxxii. Ubi sunt
dij eorum in quibus habebant fiduciam: de quorum vis-
ceribus comedebar adipem: et bibebam vinum
libaminum. surgant et opulentur vobis: in ne-
cessitate vos protegent. Adducat hic diues
in medium: querat ab eo quod potest sibi nunc sus-
sile induta purpura et bysso: et epulatum fuisse
splendide ac diuitum fuisse. Surgat diuitie tue
et te adiuent. O de dñatur hic qui non dicit
propria: quod nutritur corpore suum splendide: quod idus
tus fuit populo. Ubi ergo parebit quod detinet
alienum: qui quotidie voluptat in luxuria ut
bestia: quod denique ornatur supra statum suum de-
ere alieno ad iactantiam vanitatem et mulierum
peccitates. Quam peccatores oculos aperi-
te hic vanitatem despiciat: quod culibz vestrum
nunc dicit quod dñatur huic pponitur i ppositioe
preassumpta. Recordare te.

Quo ad secundum principale. Sicut in typo dei
uitis hodie pponit vanitas et voluptas scilicet
corruptione: sic vtrique sub tyro et aza. pauperis
sacerdotis et languentis introducit pñie auster-
ritas amplexanda: que merito adipiscenda est
propter tria. i.

Primo propter breuitatem.

Secundo propter fiducialitatem.

Tertio propter autiliationem.

De primo. i. Petri. i. Modicum nunc si oportet corri-
stari in variis temptationibus: ut probatio fidei
vestre multo preciosior sit auro et argento quod
per ignem purgatur et probatur. Ilaye. lvi. Ad pro-
curum in modico derelinqui te: et in miseratione
multis magis congregabo te: in momento in
dignationis abscondi faciem meam parum a te: et
in misericordia sempiterna misertus sum tui. Quid est
totum tempore peccatis nisi punctum ad comparatio-
nem eternitatis. Numera penas martyrum et
sanctorum angustias: et si diu visum fuerit in illis
transierunt: sic etiam gaudia iniquorum breuiter
transierunt. Hanc ergo viam pñie sic salubriter
duraturam quilibet cupiat dicens illud Job. xi.
Dimitte me in perditionem: non erideam: paululum
quod oportet hic agere breui termino claudis. ans
reque vadit ad terram etc. De secundo ad Iob. xxi.
Ois autem disciplina in pñti videtur non esse gau-
dij sed mercedis. Postea vero fructus pacatissimi
muri exercitatus per eam reddet iusticie. Et ia-
cobi. i. Omne gaudium estimare fratres mei
cum in tentationibus variis inciditis scientes
quod probatio fidei vestre patientia operatur. vbi

Do. ij. post penthe.

glo. Non est xpiane dignitatis in tpalibus exaltari: si potius deprimi. Mali nihil habent in celoz: vos nihil habetis in mudo: si spe isti boni ad qd tenditis qdqd in via contigerit gaudere debetis. Hac fiducia armata brā agatha qst ad epulas letar gaudens ibat ad carcerē: vt dicit augu. in soliloquijs. Hac excitatus Stephanus lapides torētes illi dulces fuerūt. Hac aiatus andreas clamabat ad crucē. Salue crux p̄ciosa. De teritio. i. Cor. x. Fidelis autē deus ē q nō patitur vos tētrari supra id qd potestis: si faciet etiā cū tēratione pūctū vt possitis sustinere. Sy p̄b dolor pauci sūt q hāc vitā velint acapere: si sensualitate ac cupiditate victi nihil aliud timēt q̄viam austeritatis amplecti. d q̄bns di. Greg. xlvij. dist. ca. Omēs hui⁹ secti amatores in terrenis rebus fortes sūt: in celestibus autē debiles. Nā p̄ tpali gloria vīqz ad mortē defudare expectant: et p̄ ipe perperit: nec parū quidē in labore subsistunt. pro terrenis lucris quasi libet iniurias tolerant: et p̄ celesti mercede: vel tenuissimū bi ferre cōtūmelias recusant: terreno iudici toto ē die assistere fortes sunt. In orōne vero cotā diō velim⁹ ore monētō lassant. Sy certe velint nolint si in p̄m̄i seclō nolint gemere in futuro sine fine habebūt dolorē. Iuxta qd p̄tendit euangeliū in p̄positione p̄caūpta. Recordare qz recipisti etc.

Q̄nica. ij. post p̄the. post p̄adiū. Ser. ij.

Recordare

qz etc. vbi sup̄ fuit allegata. Qui fodit foueam in adit i eas: et q dissipat sepe morderit eū coluber. Eccl. x. Ut p̄ctōz occasiōes vitēm⁹: et le gem diuinā obseruem⁹: verba sp̄ssancti sūt ista. Dicit nēpe fuit in p̄cedēti sermōe q mūdani psequūtur delectatiōes ne forte excusando dicāt male se non cogitare. Dī eis. Qui fodit foueas etc. dicit tñ de lyra. Qui occasiōem p̄cti qrit in p̄ctm̄i cadet. Qui enim amat periculū peribit in illo. Eccl. ij. Null⁹ ergo peccatū regnat i deū null⁹ cōquerat si a p̄ctō nō caueat. Nemo cū tētat dicat: quoniā a deo tentat. De eīn̄ intētor ē malor. Unusqzqz autē tētat a cōcupiscentia sua ab

stractus et illectus. Ia. i. Vbi t. xv. q. i. ca. nō ē Dicit ambro. Nō nūstolūtariū milite elegit sibi rps. et nō nūstolūtariū seruū exactione tur diabolus. Per foueā em̄ cōueniēter p̄cti carū mortale intelligit. P̄ctō: em̄ ex gratia in mortale cadere pōt: per se vero re'ingere minime. Sicut de cadente in foueā cōtingit qz sp̄s vadens et nō rediens. Ita. xxiij. Fortitudo et fouea et laqus sup te qui habitator es terre. Peccatū mortale formido dūqz mē tē reddit instabile. Fouea: qz a suo statu dēctur. Et laque⁹: qz mens vincula. Putaret forte aliquis nō ē grāue periculū p̄ctm̄i cōmittere et legē dei p̄curre. Ideo seq̄tur. et qui dissipat sepe etc. Noie sepius hīc diuina intelligit. Ad. xxi. Homo qdā plāne auerit neā. ecclesiam catholicā: et sepe diuine legis circū dedit: et vt dicit glo. Sepē ergo dissipare est diuinā legē frangeret p̄ctā cōmittere: quā dissipante morder coluber infernal. Eccl. xxi. Quasi a facie colubī fuge peccatū si accesseris ad illū fugient te dentes leonis. Hoc fecit. ille de quo in euāgelio et cui dicit thema. Recordare etc. Quasi delectatōes diues fuit: in delicijs vixit: foueam fecit: in illam incidit: sepe diuine legis fregit: eūqz coluber grauisime morder: qz mortuus ē et in inferno sepultus. Sed nūc quorū: cū tot peccatores in peccatīs regnēt cur viuere a deo sinunt? Dicit ap̄s ad Heb. xij. Xps i ip̄s celum introiit ad interpellādū p nobis. et de beatā virgine di. Brege. in secreta vigilie assūptionis quā idarco de p̄m̄i seculo trāstū listi vt apud te pro nobis intercedat. Audite miserrimi peccatores oī malicie dediti faciem colubī fugite: legē diuinā seruare: ab occasiōibus peccatoz cauete: alioqui in fine diez pena eterna estis puniendi. qz si cōqueramini: merito dicet vobis qd dānato diuiti improporatur in p̄positiōe p̄caūpta. Recordare etc. Pro fundamento mouet qd. Cū iuxta p̄dicta i sermone fuerit necessariū aliquā doctrinā sup̄naturalē reuelari: qua inforimur de medijs efficacissimis et necessarijs et ad salutem. At erit q̄ris an oē necessarijs ad salutem sit nobis in scriptura sacra traditū: r̄sider. Scor. ij. q. plogit: q supposito ex opinione doctoz scripturā declarātū q oē necessariū ad salutē est sufficiēter reuelatū:

nec mirū q̄ plura sunt adhuc dubia: q̄ a du-
bijs tanq̄ a periculoso est abstinēdū. Nota
tñ differentia inter sciam: fidē: opinionē: su-
spitionē: et dubiū.

Scientia em̄ est noticia certa cū euidentia.

Fides ē noticia certa sine tñ euidentia.

Opinio est adhesio vnius partis cū formi-
dine alterius.

Suspicio ad vnā partē declinat: l̄ illam nō
audeat amplecti.

Dubiū vero stat in bivio nō hīs maiorē rō-
nem p̄na p̄ce q̄ p̄ alia.

¶ Et ab illis ē cauendū. Nulli mirū ē d̄s si
plures dānātur. Sepeliri d̄s in p̄pa p̄ro-
chia: si aliter nō disposuerit ante mores su-
os. Et extra de sepulchris ca. nos instituta
Aut parochianus alius? parochie quā fre-
quētius habitat et colit. Et notat. ff. ad mu-
nicipales. l. municeps. Audiant verbū d̄s cū
cti presentis seculi inhabitatores: et querat
ab eis cuius eccliam plus frequētant: de vi-
diaboli: cuius opera plus faciāt peccati vel
meriti: attendant voluntates verba et fa-
cta. q̄ si potuerit asserēt se omnia facturos
propter deū: et per p̄s se fore de ecclia dei.
Audiant viro. et ponitur de pe. distin. i. ca.
ecclia. vbi dicitur. Ecclia est sponsa christi
non habens maculam neq̄ rugam aut ali-
quid h̄mōi. Qui ergo aliqua sorde peccati.
glofa mortalis maculatus fuerit non est de
ecclia xp̄i: l̄ numero esse videatur. Prope-
rant ergo certe tales ad cimiterium illō de
quo dicitur in euangelio. Mortuus est di-
uites: et sepultus est in inferno. vbi cum fuerint
merito eis dicetur. Recordare te.

¶ Q̄lso in sermone precedēti de via declina-
da et amplectāda iuxta typum duorū quorū
vie et vite diuersę fuerunt: videndum est se-
cundo.

De glia petēda.

Et de pena fugiēda.

¶ Quod notatur in themate ibi. nunc autē
hic consolatur. p̄o primo pauci: ideo volu-
ptates non refugiunt: q̄ premium non at-
tendūt. Sic em̄ ait Grego. i homel. viles cū
animo ea que habētur in teris. Que autē
sint illa inpericabiles sunt. Cum em̄ dicat
ap̄lus. iad. 10. q̄. Oculus non vidit: nec au-
ris audiuit: nec in cor hoīs ascendit que pre-
parauit d̄s diligētibus se. In cuius figura

tertij Regū. i. d̄s q̄ regina sabba videns sa-
pientiam Salomonis et domū quam edifi-
cauerat: et abos mense ei: et ordines myste-
rium: vestesq̄ eorū: non habebat vltra sp̄m.
Quis autem totaliter nequeat explicare:
ait tamen beatus Bonauentura in tractatu
de multiplici exercitio. Considerandus est et
frequēter meditandus: seu cogitandus q̄ de
us qui non mentitur sperantibus et dilige-
tibus eum. promittit amotionem omnium
malorū: associationē omnium sanctorū: et ipleti-
onem oim desideriorū. Et super his tribus
solas lazarus in sinu Abrahę. consolatur et
oēs electi. ¶ Nota autē q̄ sinus abrahę acci-
pitur pro loco iustorū qui ante passionē erat
limbus patrum: post ascensionē est celus
empireum. Et dicitur sinus abrahę: q̄ abra-
hā fuit pater fidei: q̄ p̄m inter ydolatrās
cultum dei viui tenuit: qui etiam primus d̄
incarnatione promissiones habuit. De amo-
nitione oim malorū dicit Job. Apoc. xxi.
Absterge deus omne lachrymā ab oculis eorū
et mors vltra nō erit: neq̄ luctus: neq̄ cla-
mor: neq̄ dolor erit vltra q̄ prima abierunt.
De associatōe oim sanctorū scribit. Al. thei
vii. Multitruent ab oriente et occidentes
recumbent cū Abraham: Isaac et Jacob i re-
gno celorū. De impletionē oim desideriorū
dicit ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua
Et Johan. iiii. dicit. Qui bibit ex aqua quā
dabo ei non sitiet in eternū. Nec si quis men-
te attenta reuolueret quicquid durus: q̄d
grauē: quicquid v̄e difficile: dulcescē: et faci-
le putaretur. dicit enim Grego. in moralib.
Spes in eternitate animū erigit. Et be-
ronymus dicit. Nulla mala que exterius to-
lerat sentit. et fidorus de summo bono ait
Qui vite future premia diligēter excogitat
mala omia presentis vite equanimiter ap-
tat: quoniam ex illius dulcedine huius amari-
tudine temperat. In hoc p̄mio si cogitaret
homines iuuenes et puellę non fornicarent
religionē ingredi et virginitatē seruare. Si
deniq̄ verentes peccata cōfiteri attenderet
q̄tum premium dabitur peccata relinque-
tibus non erubescerent cōfiteri. Si demus
auari et cupidi qualis fuit hic diues atten-
derent q̄ta remuneratione elemosinarū p̄-
miabuntur non aliena tollerent: de suis q̄s
facultatibus pro tēpe distribuerēt. Preter
aa iij

Do. i. post penthecostes. Ser. ij.

ea dicit Criso. sup. Mat. Si tēpestas naut
 vulnēra militib⁹. si frigora agricolis pp p
 mū tēpale leuia sūt: q̄stromagis debēt ee le
 uia pp pmiū eternū ⁊ ppetuū. Si insup q̄
 rentes voluptates vite p̄ntis attēderēt illā
 suauissimā felicitatē libetvriq̄ cūcta sper
 nerent. vñ beatus Augu. de libero arbitrio.
 Tāta ē pulchritudo iusticie tātaq̄ ē iocūdi
 tas lucis eternē: etiā si nō liceret ampli⁹ i
 ea manere q̄ vñ diei hora pp hoc solū inu
 merabiles anni vite b⁹ pleni diuitijs: ⁊ etiā
 affluentia bonoz t̄paliū recte merito contē
 nerētur. O pauperrime iazare nunc lz men
 dicus fueris: lz vlcibus plenus: lz spiet⁹ a
 pluribus seu ab oibus: tñ certe nūc osolaris
 et cōsolabūtur qm̄ spement p̄sentis secu
 li luxus. Iuxta thema passū. Recordare ⁊c.
 Quo ad secundū principale: q̄ pctōz cor
 da indurata facilius terrore cōpungunt q̄
 p̄cēi amore alliciunt: ne putent insani pec
 catōres fore fabulā penas inferni eis p̄pa
 tas. Dē de isto dānato diuite. tu vero crucia
 ris. Nec parabola ē: si res gesta in cū signū
 mendicis note p̄prio describit: cū dī Taza
 rus. Diuitis ergo nomē taceat: q̄ ei⁹ opa corā
 deo non sunt approbata. Mathei. xxi. Ne
 scio vos. q̄ si cruciat⁹ daf illi q̄ nō dedit p̄pa
 iuxta Grego. Quid dabitur illi q̄ tulit alicū
 Si i flāma torq̄tur q̄ corp⁹ suū nutriuit splē
 didē vbi locabitur q̄ torāvitā suā vixit luxu
 rioso. O ercecati pctōres nūc dum ludis: dū
 lasciuitis: dū pōpaticē ac ambitiose incedis
 dū mulieres puocatis et ad eas puocaduz
 oculos clauditis. Sed dū torq̄bimini velut
 hic diues de quo dī. dū eēt i tormētis eleuā
 oculos suos eos certe aperietis. Dē em̄ per
 Grego. in moralib⁹: ⁊ hī. xxxviij. dist. ca. q̄ ea.
 Quicūq̄ stult⁹ est i culpa: sapiēs erit in pe
 na. Ad terrore ergo pctōz de penis dānato
 rū aliqd dicam⁹. Tñr dī extra de iudeis ca
 pi. ad liberandā. penaym⁹: metus ē alteri⁹.
 De inferno loquēs hugo de sc̄to victore libr.
 de aia sic ait. Infern⁹ lacus est sine mēsurā:
 pfundus sine fūdō: plen⁹ ardoie incorrupti
 bilis: fetore intolerabili: plenus dolore inerti
 guibili ⁊ innumerabili. ibi miseria. ibi tene
 bre. ibi ordo nullus. ibi horrore etern⁹. ibi nul
 la spes boni: nec desperatio mali. Ubi circa
 hec notantur tria.
 Primum est veritas.

Scdm̄ evarietas.

Tertiu⁹ ē ppetuitas.

De p̄rio. nō putēt insensati q̄ sit fictio de
 inferno loqui. veritas em̄ est ait ps. Cōuer
 tur peccatores in infernū: oēs gētes q̄ obli
 uiscunt deū. pondera oēs gētes: q̄ sine de
 letu sine exceptione. Eccl. ij. dicitur. Corda fi
 lioz hoim̄ implētur malicia ⁊ cōtēptu. p⁹ b
 ad inferna deducunt. Hierony. ad p̄machi
 um ⁊ oceanū. An putamus frēs q̄ iocādo
 predicent apli: ridendo loquātur. pp̄bet aut
 infantiliter xpi iudiciū cōminet. Sed ioci
 non sunt vbi supplicia intercedunt. Iayas
 serra secas: Daniel leonib⁹ traditur. Petrus
 in cruce exemplo xpi suspēditur. Paulus ca
 pite truncat. Et hec omnia pertulerunt ve
 nos a pctis cōhiberēt. Si iocādo locuri sūt
 iocādo credantur ⁊ passi. Decille. O infer
 nata hominū miseria. filius patrē offendēs
 exheredatur. vxor se prostituēs a sp̄so repu
 diatur. Subditus crimē in p̄cipēz commit
 tens trācatur: ⁊ indurati pctōres in dei of
 fensa cōtinuē debachātes impune relinqū
 tur abst. Tunc certe cognoscet dñs iudicia
 faciēs q̄ nomē fuit recognit⁹: ait Ber. miseri
 cordiā querēs. Congregabo inquit. Deute.
 xxxij. sup eos mala: ⁊ sagittas meas cōple
 bo in eis. Sed q̄reret aliquis vbi sit infer
 nus. dicit Richardus in q̄ to: q̄ in cētro ter
 re distans a sup̄ficie terre fm̄ quosdā astros
 nomos tribus milibus ducētis q̄nquagim
 ta miliaribus in medio dyameti. Et hoc est
 ad maiorē penā maloz. quia sicut missus in
 exiliū quāto longius mittitur: tanto plus
 dolet. Et q̄to carcer profundior: censet ⁊ pe
 nali⁹. Corpora vero ordinantur in locis fm̄
 exigentiā pōderū. ⁊ spūs dñi locari fm̄ qua
 litatē suoz affectuū. Quia dicit Augustin⁹
 Pondus meū amor me⁹. Alii ergo statue
 rūt oculos suos declinare in terrā: ⁊ ideo in
 terra austere loqunt. Sc̄do de varietate pe
 ne eoz. nullus viator posset exprimere quot
 erāt. dī em̄ Sap̄. viij. Per que quis peccat
 p̄ hec ⁊ torquet. Quia ergo cōstituti sunt ex
 quattuor elementis punient ab eis. Pecca
 uerūt in corpore: in sp̄itu: in locis: in socie
 tate: in t̄p̄e in domis adeo sibi datis. In his
 oibus punient. Nec habebunt requiē die ac
 nocte. Job. xxiij. Transibūt ab aqua mūia
 ad calorē nimium. Sed merito queritur quō

Do. ij. post. penthe. Ser. iij. Ifo. v.

ignis infernalis poterit agere in eos: dicen-
dū qd hoc ly videat esse ptra naturā non tñ
contra diuinā potentia. Dicit em Aug. xxi.
de ciuitate dei. Licet in aqua ignis nō arde-
at naturaliter: imo in ea extinguit: tñ pōt
ardere in aqua sulphurea. de dānatis autē
dī Apoca. xxi. pars illorū in stagno ardenti
igne ⁊ sulphure. Sic ergo fm scotuz in. iij.
dist. l. q. ignis aget in spiritus tangē instru-
mentū diuine iusticie p detentionē diffini-
tiuā ⁊ intellectuāle. Adde fm quendā scoti
flam p coligantia: quia spiritus hūanatur
igni vt recipiat ab eo penaz. Q miserabilis
imo maledicta dānatorū conditio: qz emz in
cunctis delinquerūt: in cūctis ferētur. Ter-
tio de perpetuitate hāz penarū dicit. Apo-
ca. iij. Fumus tormētorū eorū ascendet in
secula seculorū. Q deus eterne in eternum
mei memor non eris. Lerte apud Aristote-
lē. v. ethicorū. Q fenat per consequens offen-
se pena ponderatur fm qualitates persone
contra quā fit. ⁊ extra de excessibus pnelato-
rum. Quantū persona dignior: tantū pecca-
tum grauius. Cum ergo deus sit imensus:
iustū est qd pena sit eterna. Q diues nō am-
plus nūc epulatur splēdide: nō plus indu-
etur purpura ⁊ bysso: Transierūt hec omia:
recordaret tu qm nūc cruciarius. Recordant
t oēs ne pro simili conditōe ad talē veniāt
locus tormētorū. Nota hic qd ille diues de fra-
trib⁹ suis timebat ne pena ei⁹ accideret ex
eorū aductu augmētaret quibus fuerat pec-
candi occasio. Nota insup qd ly diues viderit
lazarū in sinu abrahæ: qz tunc erat in limbo
que ē vna pars inferni: dānati tñ nō vident
beatos visione intuitiua fm ipz Richardū
⁊ Nicolau de lyra: sed solū fm quandā noti-
ciam in generali.

Q Dominica secūda post penthecostes.
Sermo. iij.

Emo viro

rum illoz qui vocati sunt
gustabit cenā meā. Luce
riiij. ⁊ in euāgelio. Spera-
te in eā qui offertur vobis
gratias in reuelatione iesu christi quasi obe-
dientie filij nō assignati proximis ignorant
tue vestre passionib⁹ desiderijs. S; fm eū qui

vocauit vos sanctū vt ⁊ ipsi in omni cōuer-
satione sancti sitis. i. Petri. i. Admuerfos
christicolos saluari cupientes p beati petz
verba sunt ista in quibus duo notant ad sa-
lutem necessaria.

Primū est diuine dignatōis susceptio.
Scdm donatōis gratie operatio.

Q Primū notatur cū dī sperate ⁊c. Sperate
per gratiā que vobis offertur. Alia enim sine
spe ē sicut nauis vtis exposita sine anchora
Quo cōtra de spe dī. ad Heb. vi. Fortissimūz
solaciū habem⁹: qui cōsugim⁹ ad tenendaz
propositū nobis spem quā velut anchorā fir-
mam ⁊ tutā habemus incedentē vsqz ad in-
teriora vela minimis. Nec aut gratia dī offerri
et nō et meritis acqñi. Si em ex opib⁹ iam
nō esset nullusqz ē cui refutent si dispositus
fuerit. Unde cyprianus de cōse. di. iij. ca. nec
quēqz. Q diues equaliter oib⁹ nōscit: ⁊ si sol
super oēm pz ⁊ equa lāce diffundit: qz tomas
gis sol xps sup oēs pty ⁊ eq lācet dies ver⁹ i
ecclia sua lumē vite et ne pari eq̄litate lar-
gitur. Et augu. in quodā sermone. Emanat
aqua oibus reperire volētib⁹. ⁊ sicut sol cui⁹
suo radio oibus p̄stat vt luceat supra terrā
sic xps suaz grām. Respiciat filij nationes
hoim ⁊ scitote: qz nemo sperauit in dño ⁊ cō-
fusus est: vt dī Eccl. ij. Sed aduerte qd dicit
sperate nō presumite. Estimare em cōsequi
gloriā sine operib⁹ p̄inde ē ac si in bello peric-
uloissimū estimaret reportare triumphū sine
ne armis: vel mare periculoissimū trāsire si
ne velo et remis. Preterea ait apls Petrus
quasi obedientie filij q̄ualet tūc sperare p̄nt
de salute si deo obediāt. Si xpo a quo xp̄ia-
ni nominātur cōformes fuerint: alioqui vt
dī Sap. iij. Vana ē spes illoz ⁊ labor sine
fructu. ⁊ prouerbi. x. Expectatio iustoz leti-
cia: spes autem impioz peribit. Si cūc enīz
seru⁹ qui nihil deseruit nihil recipere debet.
Extra de clericis nō resistentibus ca. cōque-
rente. Sic qui xp̄iani nom⁹ portant nisi xp̄i-
ani opera faciant. Hoc declaratur in euāge-
lio vbi cena per saluatorē parata mittit
ad inuitatos qui affectu luxurie auaricie et
superbie detenti venire cōtempnūt. De qui-
bus dicit thema. Nemo viroz ⁊c. Tales iōz
respiscant ad xp̄m et ei⁹ matrem pussimā
que non refutabat eos. vnde Anselmus in
quodā oratione que incipit. Virgo mūda

Do. ij. post. penthe.

Tunc impossibile est beatissima ut hec me-
rita tua tam singularia tibi nobis tam ne-
cessaria obtinueris. Redeat ergo ad eā qui
libet cenā eternā nō fastidians et amplius
illā non rennuat. Quia nemo illoz qui vos
cati sunt gustabūt cenā meam. In quo the-
mate inuicem refutantes cenā nūq; ad eā
peruenturas. ¶ Pro fundamento mouetur
questio. An aliq; peccā sit graue possit hō
cōmittere q; de eo nūq; valeat penitere.
Questionē hanc in sententia mouet. Bona
uētura in. ij. di. xliij. q. de peccō i spi-
ritū sanctū. Et respōdens dicit q; irremissi-
bile ē dupliciter. Alio modo q; nullo modo
ualeat remitti. Alio modo q; raro remittitur.
Primo modo peccatū habēs annerā finālē
impenitentiā est irremissibile: qd videlicet
periuatur vsq; ad instās mortis inclusue.
q; diu aut quis uiuit non peccat hoc pecca-
tos sed potest redire si deus inspirauerit. Se-
cundo peccā in spiritū sanctū dicit irremissi-
bile. omne enī peccā in spiritum sanctum
includit quodāmodo propositū non penitē-
di et claudit viam ad grātiā et impedit. si in
gressum qui per grātiā introducat. quod au-
tem ad grātiā disponit de cōgruo est ipso
luntas recedēdi a peccato. Et ideo cū volū-
tas faciē suā firmat ad oppositū nisi fiat ei
specialis vocationis donū non peruenitur
ad remissionis gaudiū. licet aut alia peccas
ta tollant iusticiā: non tamen reddūt volū-
tatem rebellē et repugnantē cōtra diuinā
vocationē. Et ideo licet ppter negligentia
peccatoris vel preoccupationē mortis non
remittant: nō tamen dicuntur irremissibi-
lia. Ex his apparet ad questionē q; lapsus
q; tuncq; sit grauis potest recuperari. An
enī deinde Bonanētura vbi supra est aduer-
tendus in solutione tertij argumēti. Quod
aliqui aliqui sunt in peccatis obdurati q; nō
merentur a deo visitari spiritualiter: et de
suo occulto iudicio nō vult eis suam manū
mīe ampliare et in peccatis finaliter rema-
nent. Et de his dicit. Hier. vi. et ix. Tu autē
noli orare pro populo q; nō exaudia te q; scz
dixerint. Hier. xviij. Desperam post vias
nostras ibim. Adres nullus si plures dā-
nant et pauci subleuēt. Vocatis aut a iudi-
ce tribus vicibus vel de iure amonit: aut vna
p tribus et venire dissimulat excoice. xi. q. ij.

ca. certum. fecit etiam q; si aliquis vocatus
fuerit a suo superiore et venerit si tñ nō steterit
pōt excoicari. Extra de verboz significatiōe
ca. ex pte. Seruus quoq; cōtumar penā gra-
uiorē mere et penā accumulāt. C. de seruiz
fugitiuis. l. quicunq; ex primo legis capite
habet q; suscipiēs seruū inscio dño q; puni-
tur ad restituēdū seruū et alterū seruū tam
decē solidis. Et scdo legis capite habet q;
si aliquis scdo vel tertio suscepit pter ip-
sum dñm d; dare dño duos vel tres alios in
estimatione pro vnequoq;. Et sic per eandē
leges patet q; residuas in peccato grauiori
pena punif. Quid ergo faciet de? moderni
tēponis peccatorib; toties vocatis p ipsum
ad pñiam et misericordiā et? renuētib; q; in-
durauerūt facies suas et noluerūt reuer-
tere. v. Qui nec a pñijs cessāt nec a blas-
phemijs: nō ab ebrietatib; lucunje: vsuris:
necludis abstinere volūt. Nō audierūt eū:
vt d; Hier. ij. Nec inclinauerūt aurē suā: sed
abierūt in voluptatibus suis et in prauitate
cordis sui malicuib; certecommīnat dñs.
Iuxta propositionē primēuā. Nemo viroū
qui vocati fuerint gustabunt cenam meā.
Quod thema allegatum continet quattuor
or de quibus fit mentio in euangelio: vide-
licet.

Cenam.

Vocationem.

Excusationem.

Et expulsionem.

De quibus quattuor in duobus sermonib;
dicitur.

¶ In primo erunt due partes.

Prima erit in sublimi cene preparatione.

Secunda de mirifice vocatiōis dignatione.

¶ Quo ad primū fm dictū Gregorij p boies
iustū qui cenā magnam fecit xps intelli-
gitur qui fecit cenā in hoc vel in presenti vel
in futuro p glorie collationē. dicam? aliqd
de qualibet. De prima ei intelligitur illud.
Apoca. iij. Ego sto ad ostiū foris et pulso. si
quis aperuerit mihi ostiū intrabo ad eū et ce-
nabo cū eo. Immo ipse xps est cib? Joh. vi.
Ego sum panis viuus q; de celo descēdi. Nā
oēs effect? quos cib? corpālis ipse effect?
at in corpore hic abas facit in aīa perfecte.
Cibus enī corpālis nutrit augmētāt ac ro-
borat corpus. Sicutq; cib? euāgelisticus

trit animi in bonis augmentat virtutes et
merita. et contra omne tērationē roborat:
hic est panis de celo descendens si quis mā
ducaverit ex eo vivet in eternū. unde de con
se. dist. ij. Qui manducant et bibunt. Illud
manducare est reficere illud bibere est vive
re. Hec cena nobis proponit quotienscumq;
nobis missa celebrat. Nec solum missa dicitur
vt solus verba misse legamus vel audiam?
sed vt potius spūaliter nutramur. Dicit em̃
beatus Bonaventura. iij. dist. xij. Ille est
qui dicit vel audit missam. nō em̃ qui legit
vel audit verba misse sed qui attendit ad me
moriale hoc passionis dñi nostri iesu chusti
Sicut aut vt homo nutriatur erigitur pri
mo vt cibū masticet: et masticatū in stomā
chū trahat: et tractus retineat ac sibi vivat.
Sic vtrq; volens nutrirī spūaliter debz
cogitare per fidē quis est hic deus scyverus
et homo passus et crucifixus: ac videri futur?
et hoc sit p fidē: demū i stomachū sui deside
rii trahat ex ea oia cōtempnendoy sibi pos
sit adiungi. et hoc sit p spem. Tertio veniat
sibi voluntate suā per amorē delectabiliter
ordinabiliter: et delectabiliter hoc sit p cha
ritates. Et tunc nutrietur. Unde Augusti
nus super Johā. Et ponit de cōse. dist. ij. ca.
Crede in xpm iesum supple fide for mata
hoc est manducare panem vivū. qui credit
manducat et inuisibiliter saginat quod est
dum mandata eius servans. Hec magna
cena vbi talis cibus proponit. habem? em̃
altare dei de quo potestatem edere non ha
bent nisi q in tabernaculo deseruiūt moysi
vbi habebāt comedere vitulos et agnos. S; v
e mundo qui de hac cena nō vult gustare:
immo potius cū filiis israel affectatib? por
ros cepas et allia egypti dicit. Aia nra nau
seat super cibo isto. O si parietes ecclesiarum
aures haberēt oīz oīos dicerēt vtrq;. Quid
ecclesiastiā scolares iuvenes puelle mulie
res mediocres nobiles tēpore hui? cene pre
parant? O bone deus qui nō tāta flagicia:
nutriū aspectū: verbor: tactū: affectionū:
pompar: ac iudiciū in ecc eīa tus in tui sa
cro corporis pēntia tēpore quo debetis ho
morari pūnitio? Hec pōt dicere qd dicit.
Diere. ij. ca. ponit de consecratione distinctio
ne. ij. ca. Qui scelerate viuūt. Quid est qd di
lectus meus operatus est in domo mea sce

lera multa? O xpiani dānati vt quid loco et
tēpore a spūaliter deditis ad deū placidū
illū puocare nitimini. Nisi māducaverit
supple spūaliter carnē filij hoīs nō habebu
tis vitā in vobis. Johan. vi. Hoc timeas et.
Alia cena quā hō iste preparavit in fine hu
ius seculi scz gloriā paradisi q qdē cena ma
gna ē rōne loci et rōne pōne preparatōis rō
ne epulaz. de hac Apoc. xix. Beati q ad ce
nā agni nuptiaz vocati sunt. Faciet dñs et
erit vbi oībus populis in mōte hoc cōmuni
pinguū cōmuni vindemie pūniū pinguiū
medulatozū vindemie delectate. viare. x. v.
De hac Bemar. in quodā sermone seu medi
tatiōib?. Illud est summi et verū gaudiū qd
nō de creatura: sed de creatore cōcipit qd cū
possideris nemo tollet a tecū alūde ois
iocūditas pparata meror: ois suauitas do
lor: oē dulce amar: oē decōz sedū: postremū
oē qd delectabile vel delectari pōt molestū.
O pplē: o mādane hō miser de hac cena co
gita ne sis velut bestia. attende stature tue
qualitate. psonaq; cū spectat aiantia cete
ra terrā. Os hoi sublimē dedit fursūm qd vi
dere iussit. pmo methamoso. Audi qd si il
li refutas scz in hac miseria pten? manere
nūqd ad illā intrabis. Iurta. ppositōes pū
meū. Nemo viroz illoz q vocati sūt gusta
būt cenā mea. Quid ad scōm pncipale pa
rū fuit diuine dignatōi cenā opulētissimaz
preparare vbi sūt veteris testamēti q i tpa
lib? bonis bñ vt cō abūdauerūt a testamē
ti noui qui per alitū designantur: mūn
dana spernentes: ad celestia corda leuaue
runt. Vocat autem nos deus ad hanc cenā
tribus modis.
Generaliter.
Specialiter.
Specialissime.
Q pmo vocat gñaliter dando eis naturā
rōalē ac oia ad salutē necessaria. i. Abimo.
ij. Hic deus oēs hoīes saluos fieri. et Actu
ix. In veritate cōperi q nō est psonarū ac
ceptor deus: sed in omi gente q timer deuz
operat iusticias accept? est illi. Unde hic dī
q p paupes cecos et nudos iussit intrare. Scōo
vocat spūaliter bona tpaia ac grās gratis
datis multis pferendo. Et figuratur isti q
tria genera hominū hic ppositoy habēta bo
nā nature: fortunē: et gratia gratis date. dy

Dominica. ij. post penthecostes.

gnitās velle ad bona fortune ptinet. Quins
qz talēta sensuū p qnqz iuga bonū figurata.
Ad cōplementū nature vix matrimoniali
ducta ad pfectionē sacramētalis grē, vīdeo
sunt data homi vt p ipsā tēdat in deū. Ec
clesiastici. xxxix. Bona bonis creata sūt ab i
icio r infra multis bonis enumeratis dicit
hec oia sanctis in bonaz r ipis r pctōibz in
mala cōuertent. Dicit em̄ ambrosius in ho
melia. Sicut diuitie iprobis sunt occasio dā
nationis: sic r i bonis sunt adiuvamēta vir
tutū. Tertio vocat specialissime. Dicit. ij. Ad
ducā es in solitudinē r loquar ad cor eius.
Vex vocatio sit p internam inspirationē.
Aliqñ per externā tribulationē. Aliqñ pynā
predicationē. Que oia hic deus ordinavit
ad extrahendū hoīez a pctō suo r ad reducē
dū eū ad vitā paradisi. De hoc habem? figu
rā. Gen. vi. In agar ancilla que dñaz suā de
sperit r recedēs ab ea fugit in desertū locū.
Cui angelus apparēs dixit. Reuerte ad do
minā tuā: humilia te sub manibz ipsius.
Quāquidē figurā pertractans bñs Augu.
sup Job. r habes. xxiij. q. iij. ca. qñ vult. sic in
quit. Ad hoc ancilla affligit vt reuertat: qz
ples ei? prolis cū fratrib? hereditatē tene
bit supple in patrā. Hec specialissime voca
tur in hoc qd dñs de quibz dā. Cōpelle eos in
trare. Et qd est qui nō fuerit sufficienter vo
catus: qd murmurare sufficeret: quot inspi
rationes: quot monitiones sup cōuersionē
nostra: quot deniqz informatōes exempla
p dicationē que oia contulit altissim? Sed
pctōdoloze ceperūt oēs singuli se excusare: vt
dicit plem? in sermōe seqnti. Vere pōt di
cere dñs iesus illud. Job. xix. Verū mē vo
cauit: nō respōdit mibi. ore p pno deprecator
eū. Dñs audiāt tales qd. xxiij. dis. ca. dyaconi.
scribis. Misericordia dei ac pietas solū nīm
reditus requirit. Si autē duri colli fuerim? si
reverti noluerim? assidue peccantiā nō mī
serebit deus. Audite hoc pctōres obstinati:
audite hoc qd p totū annū nec de cōfessione
nec de salute cogitāt: s? pot? vt bruta viui
tis. qz veniet dies in qua erit cena clausa q
nūc eaz refusat. Iuxta thēma p̄assūptū
Nemo viroz illoz quibz vocati sunt gustabūt
cenam meam.

Q Dominica. ij. post penthe. post p̄andi
um. Sermo. iij.

Emo viro

rū illoz. r. vbi supra. Vb
dete ne reculeris loqntē.
Si ei illi nō effugerūt re
cusantes eū q supra terrā
loqbat: multo magis q de celis nobis loqñ
tē aduertim? cur? vox mouit terrā tūc: nūc
aūt reponnitur dicens. Adhuc semel r ego
monebo nō solū terrā: s? r celū. Ad Heb. xij.
Ad iduratos pctōres p oppositiōē bā sit ista
Vbi duo notantur.

Primū saluatoris monitio.

Scdm eius dura cōminatio.

Quā ei: vt dictū ē in sermone p̄cedēti deus
multip̄s nos vocet ad cenā supnā merito i
feri. videte. r. r. oq? ei sanguis xp̄i imo p̄
xps p̄memorādo suā passionē. Treno. iij.
Recordare paup̄az mee. et ad ip̄i? imitādo
seq̄la p̄ie Petri. ij. Xps p nobis passus. r.
Adhuc ergo nos nō debem? recusare: qz qd
qd petit: qd qd papit. p nra vtilitate r nro
bono petit r papit. vñ. Hierony. ad celāz.
Quid tñ ingratū tā supnā videri pōt qz ad
uersus ei? viuēdo volūtātē q ideo aliqd im
perat vt cās habeat remunerādi. neqz enī
obleqo nro de? indiget: sed illius ip̄erio indi
gem? r hoc vt nos puenire faciat ad cenā
suā. Vñ merito subiungit dura cōminatio.
Si em̄ filij israel qd? de? solū p̄mittebat ter
rā p̄tēdō eius p̄missa grauissime puni
tū adeo qz oēs a. r. annis mortui sūt in de
serto duob? dēpt: qd faciet xp̄ian? p̄tēdēs p
missionē eternoz ac cene ifinite. Timeam?
ait ap̄la ad Heb. iij. Ne forte relicta pollicu
ratōe itroēdi in regēz eius existimet? aliqz
nobis deesse. Et ad Heb. x. Irritā qd faciēs
legē. Alioys sine vlla miserationē duob? aut
trib? testib? monit. qto magis duriora puta
tis em̄ pmereri supplicia q filij dei? aculca
uit r sanguinē testamēti pollutū duxerit. et
spū grē ptumeliā fecerit: Talib? certe dicit
illud. Prover. i. Locavi p ispiratōez trēnu
stis. extēdi manū meā p bñficiōz largitōez
r nō fuit q aspiceret. desperistis omē p̄siliū
meū de penitēdo de mūdo p̄tēdō d a pctō
cellando ac alia opa iusta faciēdo. Increpa
tōes quoqz meas p rep̄hēdēs flagellatōes
p̄sciētē remissus neglexistis. sequit puni

tio. Ego quocq; i interim vfo ridebo ⁊ subfā
nabo vos. Hoc cōfonat themati nro. Nemo
viroz. Qd de qd ergo agent miferi pctōes
spacio. xx. xxx. annos vlt plus in peccatis fue
runt: monita dei spreuērūt. Audiant aplm
ad Heb. iiii. Audeam? inquit cū fiducia throz
num grē ⁊ miam inueniam? Sic thron⁹ est
deus pmo. scōdo beata virgo: ⁊ hoc dūmodo
a pctis decetero desistere velint: alioqui si re
cusant audiāt q; nemo viroz. Pro fūdan
to mouet qd iuxta illud euangelii. Exi i vi
as ⁊ sepes ⁊ quoscūq; inuenieris cōpelle in
trare. Etz libez arbitrius possit a dō cogi?
Rīdet Bona. disti. xxv. q. arti. q. v. Illō qñ
rum: pōt intelligi duplr. Aliomō qd de? pos
sit auferre libertates: ⁊ illā auferendo subin
ducere coactionem: et hoc mō nulli dubius
debet quin de? possit hoc facere qñtū ē dō im
mēitate sue potētie. Aliomō pōt intelligi
qd de? cogat libez arbitriū salua ppetate li
bertatis ⁊ eius natura. ⁊ ē hoc mō nō solā
est possibile sed ē intelligibile. p eo qd impli
cat in se dūo cōtradictoria opposita: ex h q
liberū arbitriū ē si aliquid vult: libere vult:
et seipo mouēte vult. Et hoc aūt qd cogit si
quid vult feruilitate vult: si aliqd inuite vlt
ab alio vult: qd violentū est cuius principius
est extra nō cōferente viro passio: ergo liberū
arbitriū cogi nihil aliud ē qz actus liberi ar
bitrii simul ⁊ semel liberū ⁊ seruilem volun
tariū ⁊ non volūtariū esse a se ⁊ nō a se. Sic
ergo impossibile ē: qz claudit in se vtranz
partem cōtradictōis. hoc mō nō ē tantum
ipossibile creature verū etiā creatiue nature:
qd illud posse nō est posse. nec mouere debet
auctoritas allegata sicut nec illa. Johan. vi.
Nemo potest venire ad me nisi pī meus tra
xerit eum. ⁊ illud Prover. xxi. Sicut diuisio
nes aquarū ita cor regis i manu dñi quocun
q; voluerit inclinabit illud. hec oīa habēt i
telligi qd deus sua infinita potentia volun
tatem creatā inmutat inmutēdo affectōes cō
trarias. Sicut em̄ de amatore temporaliz
eoz facit cōreptorem in qua missione nō ē
ecactio pro eo qd ita voluntarie volo illō qd
deus immittit sicut illud quod ex me ipso vo
lo. Non mirum si plures dānantur. Dicent
forte quidā qd nō sic cōtumar ē pplis iste p
ut inuēbat in sermone precedenti. Conue
niunt enī ad ecclesiam: missas audiūt: pōi

catiōi interfunt: vt quid ergo ex cōmunicā
bunt? Sed audiant tales nō solū cōtumar
est qui monitus nō cōparet: si etiā qd iustus
a iudice vbi offensa est manifesta non vult
emēdare. sicut habet de verboy signi. ca. ex
pte primo in fine. iustus ei nō satisficiēs cō
tumaciā pmitte. ff. de rei vendicatōe. l. qui
restituere. Audiāt hoc cūcti moderni tēpos
ris xpīcole qñtū qualiter vel quō se corrigūt
si vsuras restituūt. si pignora reddūt. si alles
as dimittūt. si a luxuria caueāt: a mēd qis
puris: ⁊ ebrietatib⁹: qd cū nō faciāt pluries
m vocati pluries moniti pluries iussi diu
nā misericordiā eos pminātē intrare aude
ant. Quia nemo viroz. ⁊c. Qñtū in sermōe
pcedēti de supme cene ampla preparatōe ⁊
ad illā multiplici vocatōe: ordine sequenti de
duobus est agendum.
Prīmū de humane segnitiei nequitia in sui
excusatione.
Secūndū de diuine voluntatis iusta indū
gnatione.
Quo ad primū: ⁊ si nullus neget se velle
ire ad gloriā ⁊ salutē cōsequi: opere tamen
plures exhibēt se hoc nolle. Dicit enī euāge
liū. Luz seruus missus irret ad inuitatos si
mul ceperūt se omīs excusare. de quib⁹. Job
xvi. dixerunt deo. Recede a nobis scientiam
vraz tuaz nolumus. quis est omnipotēs vt
seruiamus ei? ⁊ quid nobis pdest si oraueri
mus illā. De hoc quocq; ad Zytus. i. Farenf
se nosse deū: factis aūt negant. Eū em̄ vt di
cit Augu. i sermone de ascensione. Nullū vi
cium pñstrū ascendit cū mediatore nostro.
Si volum⁹ cū eo ascēdere viciā ⁊ pctā debe
mus deponere. Si vtriq; si ad cenaz grē vel
glorie volum⁹ ptingere: pctā debem⁹ desere
re. Filij nēpe israel datū fuit māna qñ eis
desuit faria egypti nō aūt ante. Sicut nul
lo modo est possibile dei gloriā ⁊ gratiā adu
pisci ⁊ in pctā viuere. Eū em̄ qd dicit se no
sce deū ⁊ mandata ei⁹ nō custodit mendax
est. Job. i. vnde Hiero. Estimāt qdē ait quo
tientiūq; vincamur a vicijs: totiē deū nega
mus: ⁊ econtra. quotiens bene agimus: toti
tens deū confitemur. de hac puto pffessione
xpūs precepit apostolis suis dicēs. Eri⁹ mi
hi testes in hierlm ⁊ in omni iudea ⁊ sama
ria ⁊ vsq; ad vltimū terre. Adortus quibus
humana natura tradit ne ad salutē redat

Do. ii. post. penthe. Serino. iiii.

ponitur cum dicit: villam emi: iuga boi
 et vxoies duci. Dec sunt tria vicia omnium alio
 rum radices et fomenta: supbia: auaricia: et lu
 xuria. Per villam notat supbia seu appetitus
 dominandi. ex quo nascuntur ambitioes scilicet
 mata diuisiones inuidie secte: et contumelias.
 De hac dicit Eccles. x. Intuitu ois peccati superbia.
 Prover. x. Elbi supbia ibi contumelia quam
 summe desiderabat fugere qui dicebat. Non
 veniat mihi pes superbie. et meritoque talis
 non vadit ad cenam. Non habitabit in medio do
 mus mee qui facit supbia. maxime si labore
 superbia pharisaica vel luciferisca. Dicit ei
 chrysostomus. et ponitur dicitur. ca. multi facer
 dotes. Quicquid desiderant primatum in ter
 ra confusionem inueniet in celis inter seruos
 dei computabit qui de primatu tractauerit.
 Per iuga bouum notat auaricia: ad quam ho
 sapientia per quinque sensus exteriores. Sicut
 boues arant et vertunt hi sunt qui oculis suos
 statuerunt declinare in terram. de quibus Pro
 uer. xvi. Oculi stultorum in finibus terre. et hoc
 vel male acquirendo vel iniuste detinendo vel
 in misericordia et illa restituere nolendo.
 Viere. vii. Apprehenderit medietatem: et nolue
 rit reuerti. Bonorum enim dicit Gregorius. et ponit
 dicitur. et vii. ca. bonorum auctori aliter inherere
 non valemus nisi cupiditate: quod radix est omni
 um malorum a mentibus nostris reseceim. Per vxoies
 vero notat luxuria: siue in matrimonio: siue
 extra. Et est enim vxore sine peccato quis possit
 verum quod sepe periculo ducit: reducta quis ali
 qui periculosius. vii. ca. Ideo notatur dicitur: vxorem
 duci in eos qui ita coniugia suscipiunt: vt deum
 a se et a sua matre excludant: et sue libidini va
 cent. Sicut equus et mulus quibus non est in
 tellectus. Super eos hy potestatem diabolus
 Thobie. vi. nec tales ad cenam rediunt. ad Eph.
 vi. hoc autem scitote intelligentes: quoniam ois for
 nicator aut inmundus non habet partem in regno
 christi et dei. et Ambrosius et ponit. xxxi. q. iij.
 ca. Nemo si blandias. nulli inquit licet scire
 mulierem preter vxorem. Ideo coniugium datur e
 tibi ne in laqueum diaboli incidas. Quod si
 pet quis. An sint multi se excusantes. Dicit
 euangelium quod ois. Et verum est de generibus sin
 gulorum: sed de singulis generibus si non stiterint: tunc
 quod plurimi sunt irretiti his criminibus. et scri
 ptura declarat: et perperam per dolor monstrat
 et manifestat. De multiplicata superbia dicitur

Ezechiel. vii. Germinabit supbia iniquitas
 surrexit in virga impietatis. De multiplici
 tate auaricie. Viere. vi. A minimo usque ad
 maximum ois auaricie studet. De multiplici
 tate luxurie. Apoc. xvij. of quod de vino prosti
 tutonis sedetis super bestiam inebriati sunt ois
 O deus et tene. o deus immortalis quod aliud ter
 nitur in ois loco: in ois statu: et in omni etate: et
 vtroque sexu: omni fere momento tempore preci
 pue diebus diuinis et festiuis: nisi petulans
 luxuria: sumens auaricia: et patens supbia:
 Fallor si hec non percedat habitus noster ge
 stus verba actus reliquique oia euidenter pate
 tia. O filij ad. o miseri peccatores exerceat me
 tes: apite oculos sensuum et respicite cenam ad
 quam vocami. Attendite attendite: quam si contem
 pseritis sciatis quod. Nemo viroz et.

Quo ad secundum primum capite videtur multis mi
 seris peccatoribus: quod si peccatis sint dediti: si res
 pore inuenturis de salute sua non sint sollici
 ti: nihilominus aliqui in fine vite in articu
 lo mortis penitere poterunt. Sed certe vt dicit
 Ecclesiastici. xxxix. Repromissio nequissima
 multos perdidit diligentes supplere mundum et
 comenit illos quasi fluctus maris. Propterea
 dicit in themate. Nemo viroz et. Hac enim
 animaduersione dicit Augustinus in sermone inno
 centium. Percutit peccator vt moriens oblitus
 sui qui dum viveret oblitus est dei. Quod autem
 debet vir tales peniteat: patet primo aucto
 ritate ratione exemplo. Auctoritate dicitur Ecclesi
 astici. v. De propiciis peccatorum noli esse sine
 metu: neque adicias peccatum super peccatum:
 et ne dicas miseratione domini magna est mul
 titudine peccatorum meorum misereberis. Sequitur
 non tardes conuerti ad deum: et ne differas de
 die in diem subito enim veniet ira eius et in
 tempore vindicte disperdet te. x. xij. Et vos
 estote parati: quod qua hora non putatis filius
 hominis veniet. Et Matth. xxv. Que pate erant
 intraverunt ad nuptias cum eo. qui autem tunc. f.
 in articulo mortis se preparare neglexerunt
 audierunt nescio vos. Ratione autem perbat. sic
 vere penitens de peccatum suum agnoscere:
 agnoscit propter dei bonitatem: quam peccando
 contempsit horere ac detestari: et detestando
 propter dei amorem et honorem proponere absti
 nere. Sed in graui infirmitate homo enim gra
 uatur dolore: quod vt aliquid potest cogitare. di
 cit enim Gregorius. Cum egitudine depumens: vi

Do. iij. post penthe. Ser. v. ffo. viii.

aliud cogitare poteris pter illud qd sentis.
Insup lz tūc qd doleat lz abstinerē pponat:
hoc tū nō facit pp deū: n̄ timore iudicij: mor-
tis et inferni. Proptea bñ dicit Aug. Et hī de
pnia di. vi. Nullas q puus a pctis reliqz qz
iple ea relinqt nō libere: s̄ necessitate cōde-
nat. Et cyprian? eadē di. fr̄es charissimū si
in infirmitate et periculo ceperit deprecariqz
rogare eos nō delicti pnia: s̄ m̄gētis admo-
nito mortis cōpellit. nec dign? ē i morte ac-
cipere solaciū q se nō cogitauit morturum
Exēplū recitat doctor qdā: q cū qdā delicat-
te viueret et multiplicat peccaret tādē infir-
mus timore mortis p̄fessione fecit: peccatū
deseruit: emendationē vitę p̄misit: viciū ac-
cepit ac victionē: et mortuus cū magna glo-
ria et pōpa tanqz nobilis sepultus est. Dice-
bant aut hoies adinūcē. multa bona p̄feci-
tū illi de? nihil ei defuit. cor q bonus xp̄ia-
nus hīe dī. sacramētis diuinis munitus ē.
Post paucos dies apparuit socio suo dicēs
se eē dānatū. qd expauescēs soci? viso q rece-
perat sacrificiū dixit. qz sine charitate: s̄
timore mortis: iudicij inferni: hec feci nihil
mibi p̄fuerūt. O idurati b̄ irelligite q obli-
uiscimī deū et ad cenā redite: q. Nemo illoz
viroz qui vocati fuerāt p̄n. p̄positionē p̄me-
nam gustabūt cenā meā.

Qñica. iij. post penthecostem. Ser. v.

Rant ap.

propinquātes ad Iesū
publicani et peccatores.
Luce. xv. Custodite ani-
mas vras et nolite porta-
re pondera in die sabba-
ti. Hierē. xxiij. Ad vniuersas xp̄icolas per. ff.
verba sūt ista. p quoz introducte qz Ber-
li. de conse. Vos vel asinus in puteo cadit et
statim releuat. cadit aia in p̄tō et nullus ē
q recogitet: cuius defectū existimo. puenire
et ignoŕantia aie ditare. pō. hō cū in honore
eēt nō intellerit. et Aug. in p̄mo de tri. Inui-
sa possum? diligere incognita nequaqz. Si
hīa cōsideremus aie dignitatē vtriqz cognō-
scim? et p oīs illā iuxta monitionē p̄pheti-
cam custodiemus.
Prīmū ē sublimitas creatiōis.
Sēcūm ē sollicitudo. redēptiōis.

Tertiū ē p̄ciositas redēptiōis.

De primo dī. Ben. i. Faciam? hoies ad ymā-
ginē et similitudinē nostrā. Nec aut tāte est dī-
gnitatis q maior p naturā dari non possit.
Dicit em̄ aug. in lūe trinita. Licet aia n̄
non sit et? nature cur? ē de? tū i deo ymago
eius grēda ē et inueniēda. vbi aia nihil me-
lius h̄z q capiat hāc dignitatē. attende ros-
tum vniuersū in quo nobiliss est ipsa anſa
saltr post angelicā creaturā: corpus dī. vni-
bra vel vestimentū. vnde dī. Canticō. i. Si
ignoras te o pulcherrima mulier? egredere
et abi post vestigia gregū: p̄p̄ace hēdos tuos
iuxta tabernacula pastoz. De secūdo dī. in
euāgelio hodierno. Si p̄diderit vn̄ ex illis
dimittit. x. et vadit ad illā que perierat do-
nec inueniat eaz. Et quis enumerare possz
qta sollicitudine pastor ille sūmus aiaz er-
rātes quesit. Primo in infantia sua in sta-
bulo iacens. In synagoga circūfisiōē reci-
piens. In tēplo oblatas a parētib? In egyp-
to fugatus. in. xij. anno. in hierusalē ascen-
dēs et desertū itōis. et post p mūdo castel-
la et villas circūiēs. Deinde hymno dicto hor-
tū trāstereētē cedrō ingrediēs et ad domū
anne? cayphe pylati et herodis deuēiēs: ac
tan dē bannias crucē i montē caruaria ascē-
dens. Quid queso in oibz his locis quere-
bar? certe aiam errantem ac oīez miseram.
Sic in figura dī. Ben. xxvij. de Ioseph mis-
so in valle ebzon existente in fichen interro-
gato a quodā q inuenit em̄ errantē in agro
inr̄q. fratres meos quero. De tertio dī. i. Pe-
tri. i. Scientes q nō incorruptilib? auro
vel argento redēpti estis de vana vestra cō-
uersatione pateryne traditiōis: sed p̄cioŕo san-
guie quasi agni immaculati xp̄i. Empti estis
em̄ p̄cio magno. i. Luce. vi. O mādani pec-
catores custodite aias vras. Audiāt quilibz
Bernardū in meditationib? ad aiam loque-
rē. O aia insignita dei ymaginē: decorata si-
militudine redēpti xp̄i sanguine: des p̄p̄ar-
ta fide: dotata sp̄i: deputata cū angelis: cas-
par beatitudinis: heres bonitatis: p̄p̄icepa
rōnis qd tibi cū carne? Relinquāz ergo mi-
seri pctā et pctōz vilitatē. ad deū redent qui
creauit illos. faciāt velut publican et pecca-
tores q: vt dicit thema. Et appropinquā-
tes iesus. Pro fundamēto mouet questio
qñi peccator ip̄o appropinquat per gratiā.

Domínica. iij. post penthecostes.

Ideo merito querit. **U**trum grátia aliquid ad
dat citra acceptantē vel acceptatū: Rñdet
Bona. di. xvi. ij. q. i. q. grátia diuina aliqd po-
tuit circa gratificatū. Ratio huius est: q. di-
uina volūtas in acceptatō nō afficit diuina
etiā veritas i approbātō nō fallit: t neutra
earū in gratificatō mutat. Quia ergo diui-
na volūtas nō acceptat aliquē effectū: nisi
aliquis effect⁹ ponit⁹ circa eū qui acceptat⁹.
q. vero veritas diuina in approbātō nō fal-
lit: ideo nō approbat magis vnū q. alterū:
nisi q. h. in se aliqd qd est magis appro-
batōe dignū: q. aut nec volūtas acceptat
donec veritas diuina approbātō imutat. cū
aliq. incipit de nouo acceptari vel approba-
ri necesse ē q. aliqua cadat imutatio et pre-
acceptatū approbari. Sed hoc nō est q. ali-
qd ei auferat. Est ergo imutatio cū aliqd do-
nū sibi cōferat. Pctōres ergo dñt appropin-
quare ad eū. deū nō q. de aut idē Bona. in bre-
uiloquio descēdat p. suā essentia incommuta-
bile: s. p. influentiā ab ipso manāte. Sicut aia
pctōris nō eleuat sup se p. sitū locale: s. p. ha-
bitū deiformē. Laborēt pctōres sarcinas su-
orū pctōrū deponere: alioqd ad gloriā nullo
pacto sunt vēturi. Dñ em extra de obligatis
ad ratiociniā ca. vnico. Incipit aut. Magn⁹
ep̄s: q. pcuratores: actores: t executores p.
reposita onera t redditā rōcinia ordinari
pnt. Tert⁹ illi capituli adhuc vltim⁹ h. q.
adhuc deposita onera t redditā rōcinia vite
ip̄orū dñt approbari. ita q. si honeste cōuer-
tiōis t laudabilia vite nō fuerint nō debēt
ordinari. posito q. reddiderint rōcinia. Per
argumētū a contrario sensu. Itē vult q. si aī
libertatē negociorū vel officiorū fuerint ordi-
nati dicit q. ecclia isamaf. Et hoc sequit⁹ q.
obligat⁹ rōcinia p. se pmoueri n. dz. Et. xxi.
q. ij. ca. Credo. t ca. Cipian⁹ q. volūt: q. qui
de cetero aīerī sūt deo seculariū possessionū
pcuratores nō fiāt. quasi velint dicere: q. se-
culariū negociorū clerici t p̄sone deo dedica-
te dñt p̄sufus alieni fieri. Et allegat aplm
dicēs. Nemo militās deo iplicet se negocijs
secularib⁹. C. de ep̄s t clericis. L. officia. ma-
xime si ista rōcinia sint publica. In pncipio
legis habet q. tales si ignoti aī reddidit rō-
nē tanq. temerarij vel audaces dñt retrahi
ad priore cōditionē. T. Et scō capite illius
h. etiā q. redditā rōe dz. pbari q. sint studi-

osi t laudabilis vite. Audite hoc pctōres vni-
uersi q. corā deo reddunt estis rōem de vni-
uersis actib⁹ vris anteq. pmoueami ad brō-
rū angelorū ordines. O lignū aridū: inquit
Ansel. in meditatōib⁹. qd facies cui a te cri-
get omē tēpus qd tibi ip̄ensuz est qualiter
fuerit a te exp̄suz vsq. ad ictū oculi. O de⁹
eterne tūc vt d. Ecclia. vlti. Luncta q. sūt
adducet de⁹ in iudicio: t pro oi errato rōem
eriget. Qd remediū more istorū publicanorū
appropinquam⁹ ad iesuz dicēte iacobo. Ap-
propinquate deo t ipse appropinquabit vos-
bis. Iuxta premissas propōnes. Erāt appro-
pinquātes ad iesum t.
Quia appropinquare ad deū seu ali cui pre-
supponit ab eo discēdere seu distare. Igit⁹
erunt due partes.

Prima qualiter pctōres a deo discēdūt.
Secunda qualiter penitentes ad eum ac-
cedunt.

¶ Quo ad primā nota q. sicut octo gradib⁹
ascēdebat ad tēplū. Oze. xli. Sic octo gra-
dib⁹ descēdit ad infernū. de q. tūc primis i.
presenti sermone dicitur.

Primus est inuētiō.

Scōs est publicatio.

Tert⁹ est exultatio.

Quart⁹ est multiplicatio.

Quint⁹ est obduratio.

Sextus est ptaminatio.

Septim⁹ ē defensio.

Octauus est desperatio.

¶ His octo gradibus nisi respuisset proce-
sserat ille de quo. Lu. xv. Qui patre dimisso
nō passib⁹ corporis inq. an mēbris: s. affecti-
bus mētis abierat i regionē lōginq. rōia
psūperat viuēdo luxuriose. Quo ad primū
nota q. pctōres miseri a deo discēdūt pctā
cōmittendos pcti nouos modos adinuēiē-
do. Pctā em vestra Isay. xli. Dimiserūt iter
vos t deū vestrū. Non sufficit aut malignis
peccatoribus deū offendere nisi modos offē-
dendi nouos adinuēiāt quibus dedignaf
deus. Deutero. xx. vii. Donec cōterat te et di-
sperdat propter adinventiones tuas pessī-
mas quibus derelinquisti me. Itātūr deo
placentes modos inuenire potiores: quib⁹
deo seruiant. In illud. ij. Cor. v. Contendū
mus siue p̄sentes siue absentes placere illi.
Sed p̄tholoz filij hui⁹ seculi sunt prudens

tiores filijs lucis in gñatōe sua. Luc. xvi. c.
Quia vir ē aliq̃s q̃ tātopere ē tā sollicito dō
seruari: q̃tum miseri p̃ctōres satagūt mo:
dos r̃vias inuenire q̃bus deū offendāt. Ita
vtr̃q̃ dicat ps. Formicati sūt ī adinētōib⁹
suis neduz corp̃alib⁹: s̃ etiā sp̃ialib⁹: ṽz pec
cat̃is per q̃ aīa recedit a sp̃so suo. Quis q̃so
numeraret inuētōes peccādi in factōib⁹ ver
Joh. 10. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

tuosus ratione habitus virtuosus in tpe quas
si in pceptibili dīberat: que dē deliberatio
sufficit ad meritū. Sic mal⁹ ⁊ puerius pec
cator habituatus ī tpe: quas ī pceptibili de
liberat peccata q̃ sine numero multiplicat.
Nouat hoc Job. xi. c. qui dicebat. Celi non
sunt mūdi in cōspectu eius: q̃ro magis hos
mo qui quasi aquas bibit iniquitatē. Et ps.
Cōprehēdet me iniquitates mee: ⁊ non po
tuit viderem: multiplicat enim sunt sup
capillos capitis mei. ps. xxxix. Experimen
taliter potest hoc pbari in his q̃ p̃ctō sūt de
diri: vtpote in iracundijs: perurijs: lubricijs:
in odiosis: vsurarijs: ptumeliosis: symonijs:
ac quibuscūq̃ alijs sic peccato deditis. De ta
libus pōt dici illud Jere. xij. Si pōt eripio
mutare pellem suā: ⁊ pardus varietates su
as: ⁊ vos poteritis bene facere cū didicerit
malum. Sed audiāt tales qd dicit Augu.
⁊ hī dist. viij. ca. veritate. Veritate manifesta
cedat cōsuetudo venienti. De his peccatorib⁹
qui sic deū dereliquit ⁊ p̃ctā peccat⁹ accumu
lant conquerit dñs Jere. ij. dices. Dereliquit
runt me fontē aque viue: ⁊ foderūt sibi cister
nas dissipatas. Sed audiāt tales dñm clas
mantē ad eos ⁊ dicentem. Redite p̃uaria
tores ad cor. Isa. xlvj. Quod si fecerit ad deū
erūt appropinquātes. Jux̃ thema.
Quo ad secūduz nota q̃ quēadmodū pec
catores a deo discedūt octo gradib⁹. Sic vi
ceversa quasi octo gradibus ad deū accedūt
Dicit em̃ per sapiē. Prover. xxiij. Fili pbe mi
hi cor tuū. Et sic hō p̃bet cor suū voluntate
ad deū appropinquat. Dat aut̃ homo cor suū
octo modis.
Aperiendo.
Abluendo.
Custodiendo.
Depmendo.
Exercendo.
Engendo.
Refouendo.
Veritate tenēdo.
De quattuor primis dicamus nunc. Pri
mum querit deus. Cantico. i. Aperi mihi so
ror mea sponsa. Dicit em̃ Amb. et ponitur
rv. q. i. ca. nō est. Nō nisi voluntariū militem
elegit sibi rps: ⁊ nō nisi voluntariū seruū
eractionatur diabolus. Aperiendū ē ergo
volūtarie cor deo vt ingredias. Si q̃s mihi
bb

Do. iij. post penthe.

ianuā aperuerit intrabo ad eū ⁊ cenabo cum eo. Apo. iij. Hoc nō faciunt illi q̄ neq; pp̄ dationē neq; pp̄ beneficia: neq; pp̄ flagella ad deum volunt redire. De. ij. Prover. x. qd̄ potest dicere mundū ē cor meū: mūdus suus a peccato. q. d. null⁹. Cū ergo de⁹ qrat cor meū rito erigitur vt cor leue. sicut dē Jere. iij. Za nas a malicia cor tuū. Et Jaco. iij. dī. Purificate corda vestra. S; mod⁹ purificādi ibi additur. miseri estote. Tūc enī corā pcti macula lauat̄ cū aīa p̄ pñiam ⁊ amaritudines a pctō mūdā. Est enī sūm Amb. vt h̄ de pe. ni. di. iij. pñia ē mala p̄terita plāgere ⁊ plāgenda itez nō cōmittere. Et idē ibidem. de illa lauat̄ lachryme delictum: qd̄ voce pudet est cōfiteri. sed p̄th dolor hodie pōt dici d̄ mltis illud Joel. iij. Cōputruerūt iunēta i stercore suo. *Absterge inq̄. Ver. caliga et contemur aīa. pudet abluī: sed nō puduit inquirari.* Si vera sunt hec his malis dieb⁹ cōia: vt cōscie plurime q̄ per totū annū in fecib⁹ peccatorū tacēt: ⁊ vīnam solū p̄ annū sic steterūt nō p̄ triēniū: immo aliqui per decēniū imo forte aliqui per. xx. annos. Taceo de peccatis infantie. de vilitatib⁹ cōmissis in mīris monio: de falsificatib⁹: de furtis secrete cōmissis: de alijs peccat⁹ q̄ sup̄ q̄bus aliquando dubitabāt: ⁊ sic retinebātur: parūq; aut foret abluere cor: nisi postmodū custodiret. Qui enī baptizaf a mortuo ⁊ iterū mortuū tangit: qd̄ p̄dest lotio ei⁹? Eccl. xxxij. ⁊ Prover. iij. Omni custodia serua cor tuū: qm̄ ex ip̄o vita p̄edit. Est enī cor sicut quoddā castrum obsessū ab inimico: qd̄ cū habeat mltas portas vna sola nō bene custodita de facili intrat hostis ⁊ caput. Sensus aut̄ corporales porte sunt h⁹ castrū: q̄ nō custodiant facile castrū capif. xxxij. q. v. c. Nec solo. ⁊ ē Aug. Nō dicatis vos habere aīas pudicās si hēatis impudicos oculos. Impudic⁹ enī oculus impudici cordis ē nūc⁹. hyslof. ij. Regū iij. Occisus fuit a duob⁹ p̄cipib⁹ latronū Rephas ⁊ Danaa: q̄ ancilla purgās triticū obdormiuit. Qui ergo penitet in paschate: caueant ne redeant. parū sunt hec oīa: nisi iij. attingant. Cor enī ē deprimēdum: ⁊ hōc per humilitatē. Deus enī superbia resistit: humilibus dat grām. Jaco. iij. Et Augu. in sermone ascēstionis dñi. Ergo te ⁊ fugit a te. Humiliās te venit ad te. Ad erito aut̄ de

bemus nos humiliare si cōsideremus quid cōmisi⁹: q̄ toto tpe vite nre deū offēdim⁹. vbi sum⁹: q̄ in cōtinua mīse. ⁊ a perisamur. q̄ ibim⁹: quia ad iudiciū durissimū peribim⁹. quid finaliter erim⁹: q̄ saluari aut dānari. hūiliem⁹ ergo nos iuxta cōsiliū Jud. ch. viij. hūiliem⁹ illi aīas nras ⁊ illi p̄ hūilitatē p̄ pinq̄m. Quia humilia respicit de propiū: vt sic per pñiam ⁊ hūilitatem: et p̄ lectiōem euangelij āgelos letificemus. Quod nobis concedat Iesus.

¶ Dominica tertia post pentheco.
post p̄diciū. Ser. vi.

Gant ap.

propter quātes ⁊c. Beati qui lauant stolas suas in sanguine agni: vt sit potestas eorum in ligno vite. Apo. xxi. Cupietib⁹ labuari p̄. s. vba sūt ista. vbi duo notant.

Primū ē puritatis mūdicia. Scdm̄ ē b̄tificationis copia. ¶ Pro pmo h̄ multi p̄dicatores a viciō vita errauerūt: solutis tñia nō ē secul⁹ a si ad deū redire voluerit. Dī enī de pe. di. i. c. multi plex dei mia ita lapsib⁹ hūanus subuenit: nō solū p̄ baptisimū lauat⁹: si etiā p̄ pñie remediū pctōib⁹ def. Et hoc notaf cū dī. Bti qui abluti estis ⁊ sc̄tificati estis p̄ nom̄ eius sc̄s in sanguine. ⁊ Apo. vi. de iustis. Bti sunt qui veniūt de tribulatiōe magna ⁊ lauerunt stolas suas ⁊ dealbauerunt eas i sanguine agni imaculati. Nullū enī meritū n̄m corā deo acceptaf sine merito xpi. Io pmo d̄ plenitudine ei⁹ oēs nos accepim⁹ grāz p̄ grā. vt aut̄ aiarent fideles ad sic lauandū cōscias: purgādū voluit saluator plorare i cruce. Ad Heb. vi. Cū lachrymis ⁊ clamore valido exaudir⁹ p̄ sua fuerēt. In q̄bus lachrymis pñia fuit p̄figurata: sicut baptisim⁹ i aq̄ laterali. Pro sc̄o: q̄ nullus c̄pa soedid⁹: aut p̄ ne obnoxius glām introibit. scdm̄ ē Apoc. xxi. Nec iterabit i eā aliqd̄ coīnq̄natū aut ab hominationē faciēs. ⁊. iij. Re. vi. Nō fuit aut̄ die⁹ in tēplo son⁹ mali. merito addit vt sit p̄. Is eoz i ligno vite: vt sic purgari a penat culpa possint edere d̄ ligno vite. lignū vite ē ipe xps a bris i patria clare visus: offerens

Do. iij. post penthecostes. Ser. vi.

ir. moralium. Sunt nonnulli q̄s ad perpetranda neq̄tia aborta malicia inuitat. Sz tñ eos hñanaverecūdia reuocat. Et sūt q̄da q̄ postq̄ mēte cōtēperūt: multo magis hñas na iudicia spernūt: atq̄ oē q̄d appetūt: face re nō erubescūt. de hoz nūero sūt q̄ rācores per decēniū tenēt: q̄ cōcubinas dierim retinent: q̄ lenocinias q̄tidie operā dāt: ludos p̄hibitos frequentāt: q̄ lucris ip̄ijs vsurarium fraudū variariū iseruūt: qui actus sp̄ iniq̄s faciūt: q̄ aduocādo atq̄ in foro cōtētiōso patrociniādo cās iniq̄s fouēt et cauillationes p̄petrāt. **2alib** dicit apls **Ro. ij.** Sz s̄m diuina tuā t̄ ipenitēs cor tuū thesaurizas tibi iram in die ire t̄ reuelatiōis iusti iudicij dī. Et isto gradu a deo magis recedēdo pueniunt ad sextū. Qui ē alienū ptaminatio. quē admodū em̄ iussu verbo t̄ op̄e exēplo ad deum nitunt̄ recedere pctōres: om̄es viceuerſa maligni alios adducūt. p̄pterea **hiere. li. dī.** Fugite de medio babilōis vt saluet̄ vnus quisq̄ aiam suā. Et. **ij. Eoz. vi.** Separami d̄ medio ei⁹ pplē meus: t̄ immūdū ne tetigeritis. t̄ **Apoc. xviij.** Exite de medio babilonis et ne principes scitis delictoz eius. hec contra munatio fit cōsulendo: p̄apiendo: cooperando: t̄ cōreplū malū p̄bēdo. dist. xlv. sed illō dī: Polluit̄ exvno pctōre pplē: sicut ex vna oue morbida totus grex inficit̄. O deus eterne quot mala nascūt̄ occasione alioz: que cā iuramētoz: periurioz: mēdacioz: i filijs i seruis: q̄ sic parentes vidēt̄ t̄ audierūt agent̄es. Que cā falsitatis ponder̄ t̄ mēsuraruz in seruis: nisi q̄ a dñis t̄ dñabus sic p̄ceptū erat. que cā luxurie i malis puellis t̄ pueris nisi q̄ p̄suase a maq̄rellis: a socijs: a sacerdotibus: a clericis dom⁹: imo aliqui inducūt̄ exēplo patrie vel matris: q̄ in eoz p̄ntia non verent̄ sua opa matrimonij carnalia exerce re. Certe elegāter dictū est **Ecl. iij.** Qui cōmunicauerit supbo induet supbiā: qm̄ maḡ pars maloz q̄ sunt in ludis: p̄p̄tis: potatio nibus: festoz: violatorib⁹ puenit alioz malo rū persuasione aut exēplo. p̄ptea dī. **1 Rescā** de sunt carnes putridę: ne totū corp⁹ int̄ere at: sic rescāda est ovis morbida a canis ne grex totus depereat. Ex hoc aut̄ gradu puenit ad. viij. q̄ ē pcti deſcēſio seu excusatio q̄ fit Aut pctiū alleuādo. Aut ipotētiā nō peccādi attribuēdo.

Aut ē q̄ deo nō displiceat credēdo. **1 Alleuāt** em̄ tales pctā marie cū passiōe superiori. dicūt se ad hoc p̄ponas a natura t̄ q̄ deus ē misericors: Sed audiāt primi q̄d dicatur. **1m̄** autem opa eozum nolite facere. **Math. xxij.** Audiant̄ et̄ hiero. sup̄ symbolū dicētē. Anathema sit qui dixerit xp̄z dñz p̄cepisse impossibile. assidue peccatiū nō miserebis de. Dicit p̄s. peccatiū. Nō declines cor tuum t̄c. finalr̄ restat octau⁹ gradus: q̄ peccatis p̄petrationē restat nisi d̄speratio nec mirum. dicebat em̄ **Job. ij.** **1 Clebaroloia** opa mea sciens q̄ nō parceres delinquēti. Si ille cui⁹ cor nō resp̄debat euz i tota vita sua verebat̄: sed tñ timebat sup̄ oib⁹ op̄erib⁹ suis: quid facere d̄ ille q̄ nunq̄ bene fecit: Si rit em̄ saluator discipulis suis **Lu. ij.** Cum oia benefecit dicite. serui inuitiles sum⁹ Si se inuitiles reputare dñt̄. q̄ p̄ oia bñ egerunt: quid facere debēt hij qui nunq̄ velut aliquid boni fecerūt. O deus mensurāt̄. O m̄lerrimi pctōres audite hec: quo tēdit p̄sate: t̄ mors hoz publicari xpo appropriat̄. Juxta propositiones. Erant appropin. t̄c. **1 Quo** ad secūdā partē principalē vñs sermone p̄cedenti q̄rtuo gradibus quib⁹ ois penitēs appropinquat deo. Subiūgēdi sūt alij q̄rtuo. solū a nobis erigit cor. i. voluntatem: qm̄ si volūtas bona fuerit oia eēnt bōa. nō ei p̄t arbor bona fructus facere malos. **Lu. vi.** Cum ergo p̄ hūilitatē vt sermone p̄cedenti dicebat̄: cor depressum fuerit: dādus est mihi cor suum. **Exercendo.** **Erigendo.** **1 Respuendo.** Et in veritate tenēdo. **1 Venit** ergo q̄nto cor exercēdū. vnde **Ecl. ij.** In dōis sit cor tuū. t̄ **Prover. xij.** Qui opatur terram. scordis suis saturabit̄ panibus. qui aut̄ sequit̄ ocium: hic stultus ē. dī em̄ d̄ renūciationem nisi cū pudē. O ciuitas reuolpras arma s̄ hostis antiq̄ ad miseras aias capiendas. Preterea de cōse. **bi. v. ca.** nunq̄ dicit **hieron.** Sz p̄ aliquid boni fecitor: vt se sp̄ diabolus inueniat occupatum. hoc ereticitium consistere d̄ aliqui missā audīēdo: aliquid quando legendo: aliqui infirmos visitādo: aliquid quando elemosynas faciēdo: ieiunādo: alios docēdo: t̄ bona sp̄ualia vel sermones

Do. iiii. post penthe. Sermo. vii. f. o. xi.

audiendo. aliquando etiā corporaliter labo-
rando. Adverunt a xpo refici quidē in de-
serto: qd de lōgeveniente triduo post eū ste-
terūt. Serto cor ē erigēdū ad deū p affectū
intensum. Tēn. iij. Evemus corda nra cū
manibus ad dñm i celo. hoc dñt facere d q
bus iam dedit grām dñs penitēdi cōsiderā-
do grām eis factā: qd varij sunt damari
q nō tot pctā qd ipsi comiserūt. Considerādo
vltērius q vana fuit ac miserabilis oīs eorū
in pctō delectatio. Considerando tria. pmiū
q gaudiosa ē cōscie puritas atqz tranqui-
tas. Primā volebat a nobis cōsiderari Pau-
lus qui dicebat ad Ro. ij. An ignoras q be-
nignitas dei ad miam te expectat: alijs sup-
ple derelictis et forte dānatis. de scda cōside-
ratione valet mīsa peccati. ad Ro. vi. Quēz
fructum habuistis in illis in qbus nūc eris
bescitis: et Lu. xv. Dicebat filius pdig. Ego
hic fame pereō interrogent quotquot i pec-
catis fuerūt: quid pueri iocir: nūc i ludicij
curie: pompe vindicationes: blasphemie: et
sic de alijs. tertio retinebat qui dicebat. Se-
cura mens cōiunge cōmuni. Cum autē qd
ad hunc gradū devenit: restat. vii. vt videlicet
cor reformet. Cor em pūne dē laborare dō
fuit sicut corpus dē refici. de hoc ps. Amul-
tate et confortetur cor tuū. corp? hois marie
confortat paneyino et odorib. Sic vtiqz cor
spūale. i. mens hē mis confortāda est pane
eucharistie et vino sagui p cōfissimū dñi nri
iesu xpi: ac exēplis sanctorū. helyas. iij. Re-
gum. xix. Ambulauit in fortitudine abi illi
us siue panis submerici vsqz ad mōtē dei
Panis hic xpi corp? est in sacramento. mōs
deivita eterna. Dictum em fuit Ruth. iij. ca.
Intinge panem tuū in acetō. i. in acerbita-
te passionis. Ruth interpretatur deficiens.
De exēplis autē sanctorū. ij. Cor. ij. Bonus
odor xpi sumus. hoc vero pacto restat octau?
vt videlicet cōmunitate teneatur: hoc ē vt de
cetero penitens ac salutē querēs oia in deū
referat. in oibus deum querat ab oibus que
deo displicēt p posse abstineat. h docuit apls
i. Cor. x. Siue comeditis: siue bibitis: aut qd
cūqz aliud facitis: oia in glia dei vestri faci-
te. hoc suadebat sapiens Eccl. xxx. Qui dice-
bat miserere aie tue placens deo et cōgrega
cor tuum in sanctitate: hic ē em finis oium
salutē optātū. Qui vt ait. Bonp. disti. xxxvi.

ij. oim honaz voluptatū materialiter et for-
maliter est vñus finis. vltērius qui sicā in-
cedit cum xusto manet. Sibi certe de pio-
rimo appropinquat: angelos letificat: vt h
finis nostri euāgelij. quod nobis pcedat et.

Q Dominica quarta post penthecostes.
Sermo. vii.

Plectis om

nibus secuti sūt eū. Luc.
iij. Sciant omēs ecclie q
ego sū scrutans renes et
corda: et dabo vnicuiqz ve-
strū smōpā suā. Apo. ij.
Ad oēs i pctō viuētes sūt verba ista. Nempe
cū dicat in euangelio: q apli in nocte labo-
rantes nihil ceperūt. in verbo aut dñi pisci
um multitudinem copiosam: et pp hoc relis-
ctis omnibus secuti sūt eum. in quo imūis
peccatoribus: cū nihil in pctō proficiāt me-
rito oia cōtēnendo sequi debēt xpm. Quod
si duri sūt et obedire saluatori noluerūt: di-
tur eis verbum secundū. Sciat oēs et. Abi
duo notantur.

Primū examinatio rigorosa.

Secūm retributio pōderosa.

Pro pmo q nihil latet oculos altissimi.
Prouer. xv. In omni em loco oculi dñi cons-
templātur bonos et malos: vt dē ad He. iij.
Oia sunt nuda et aperta oculis eius. Pro-
pterea dicit Boetius. Magna nobis indis-
ta est bene agendi necessitas: q oia agamus
ante oculos iudicis cuncta: cernentis. meri-
to dñs prohibet se scrutatorē renū et cordis
id est cogitationū et desideriorū. Q quot sūt
peccatores q si putarent se videri in actib?
suis ea que committūt minime ppetrārēt.
quot em furta: quot falsē testificationes: qd
falsē signature in contractibus: in quitan-
tijs et in obligationibus perpetrāt? Si de
mīz adultera: stupra: incestus: fornicatōes
mollicies: ac alia nefaria cōmittuntur: et h
ideo qz putent se non videri. Sed audiant
quid eis dicatur Sapient. vi. Altissimus in-
rogabit operā vestra et cogitationes scruta-
bit. Erubescāt igitur videri a deo que facies
hois in suis operationibus erubescerēt. hoc
em mō conueria fuit sancta Thais publica
peccatrix per bñm panycū. q in habitu secu-
bb iq

Do. iiii. post penthe.

lari ad eam veniens: cū oī volēti esset erposita dicit ei idē sciens se nolle peccare vbi posset videri ab aliquo. quā cū ad plura loca duxisset. Renuens ille peccare: asserēs se timere videri in pēto: finaliter duxit eū ad locū secretissimū vbi adhuc peccare noluit dicens q̄ videret. Rēdit illa a nullo videri posse: nisi forte a deo vel diabolo: intulit ille. Si hōis aspectus est timēdus: cur deū nō times qui te in tot sceleribus p̄tuef? Que illico ad pedes sancti corruēs: relictis oībus secutus ē eū. O vtrā sic vniuersis peccatorib⁹ cōtingeret. Prouer. ij. Parus fieret videri a diuinis oculis: nisi retributio digna retribueretur. equū em̄ nō est equo p̄mo annotari seruitorem dei ac maiestati ei⁹ cōtēptorē. vñ. xxij. q. ij. c. p̄nti. Cū āte tribunal veniem⁹: nec Noe nec iob: nec daniel scimus nos posse iuuare: scz oīdibus vel meritis: sed vniūsq̄q̄ onus suū portabit. ij. Cor. v. Oēs nos manifesta re opz ante tribunal xp̄i: vt recipiat vnus q̄q̄q̄ propria corporis: put gessit siue bonū siue malū. Audiant hoc vniuersi p̄ctōres dediti peccatis. Attēdant qd eis retribuet: videāt si p̄ctā iusticiā dei euacuare. deus angelis peccātib⁹ nō peccat. Sed i infernū viuētes detrahit eos. Quid ergo miseris peccatorib⁹? q̄ si timeant puniri a p̄to desistant: saluatorē imitent cū apls de quib⁹ dīc p̄missum verbū. Relictis oībus &c.

¶ Pro fundamēto mouet qd. an de necessitate salutis teneamur in oībus actib⁹ n̄ris p̄formare volūtātē nostram volūtati diuīe? notat beatus Bonauē. di. xviij. q. q̄ volūtas q̄ create ad diuinam multiplex potest esse cōformitas.

Prima in voluto tm̄.

Secda i modo volēdi tm̄.

Tertia in vtroq̄ simul.

¶ Secdo idē Bonauē. viij. di. dicit: q̄ in nobis multiplex potest attendi voluntas put scilicet est.

Orationis.

Sensualitatis.

Pietatis.

¶ Notat. iij. Idē doctor seraphicus in apologetico: q̄ multiplices fuerūt act⁹ xp̄i: q̄ aliqui emittēs potentier: in illis nullus d̄z se cōformare: vt facere miracula & cōficere sacramēta. Aliqui p̄ excellētis scie vt p̄dicere fu-

tura et cordiū dicere secreta: nec i ill⁹ ē cōformandū. Alij sunt excellētioris vite: vt oīa relinquare p̄p̄ deū mori se offerre. In his xp̄o cōformari est p̄fectionis & cōsiliij. Ad q̄ōnes dicit Bonauē. di. vlti. p̄mi. q̄ volūtate absoluta renemur velle illud quidē qd d̄s p̄cepit nos velle. Nulla ei volūtas p̄t ēē iusta nisi cōformet eadē diuine volūtati: diuina autē volūtas ē p̄ma regula oīm volūtātū. videāt ergo q̄ cupiūt saluari quā vtrā eligāt: q̄m carnalia amplecti demū b̄ficari ē impossibile. Nō em̄ decet quēpiā volentē sacerdotari matrimonio copulari. et qui clericus vel vouētes matrimonii cōtrahere p̄nt capi. i. d̄ de dyacono de iure vxorē accipere nō p̄t: et si de facto acceperit: coges vxorē dimittere: et eo cōtrito hūmiliari corde si ad eccliam redire voluerit ad officium dyaconat⁹ reddi potest: inde poterit in p̄byterus ordinari. Et quo infertur q̄ venia nō datur. nisi cor rectus. vnde. xxiij. q. ij. ca. legatur. Nec potest gaudere de correctis nisi pus doleat se fuisse peruersū. Et. xxij. q. viij. ca. Quēdam modus Et dicit Salo. puerbi. xxviij. Qui abscondit scelera sua: non videbit lūmē i eternū: vt certe dicit Augu. in soliloquijs. de cōsolatione ac gaudii vite p̄itis & alterius necesse ē illi alterū vt p̄bet: qui reliquū voluerit possidere Audiant hoc symoniaci p̄ fas & nephas b̄ficia obtinētes: bonaq̄ ecclīay xp̄i in lupanaribus consumentes. Audiat choreia conuiuijs banquetibus vacantes. Audiant officia r̄i lucris & cupidini inferuētes. Audiat legem. C. de bonis q̄ liberis. l. cū nō solū. filijs aut famuli. Melius est reformare actus in uenile: ne cupidine dediti triste exiliū sentiant. hoc documētū capiāt cūcti saluari cupientes. Audiant aposto. philip. iij. Dia de trimentum fecit arbitrat⁹ sū vt stercorea: vt xp̄m lucrificas. Et hoc innuit in his de quibus dicit verbū p̄missū. Relictis oīb⁹ &c. Due erunt partes.

Prā d̄ mudi & tot⁹ p̄cti derelictiōe.

Secunda de xp̄i et actibus eius virtuosa p̄secutione.

¶ Quo ad primā: mirū nō ē si pauci sint qui mundū & peccatū euadant. Legit em̄ Josue vi. q̄ b̄rico ciuitas erat clausa atq̄ munita que vir poterat capi. attamen Josue de p̄cepto d̄ni cū sacerdotibus. viij. viab⁹ muros

hierico circumierūt qui funditus corruerunt.
Spūaliter hierico que interpretat luna mū-
dum representat. Dicit enī de illo, stultus ut
luna murat. vij. muni hierico sunt illa q̄ mū-
dum ad pēnā ducūt: scz
Cōcupiscētia diuitiarū.

Desideriū deliciarū.

Ambitio bonorū.

Amor parentum.

Obluio dei.

Ignorantia sui.

Inmemoria futuri.

¶ Circutus septenarius Josue ⁊ sacerdoti
um repitane considerationē profundā de se-
ptem miseris que in mundo sunt: ac eorū
documentum ore ⁊ opere significant. P̄ma
miseria est vanitas seu mutabilitas. ps. Fu-
li homi vsquequo graui corde ⁊c. ⁊i. Louin.
vij. Preterit enim figura hui⁹ mundi. hugo
de sancto victore lib. de aia. dic. mibi de ama-
toribus seculi vbi sūt. riserunt: luserūt: bibe-
runt: ⁊c. comederūt: post hec ad iferna des-
cenderunt. In figura h⁹ iussit dñs loth ius-
sore egredere de regione sodomorū q̄ vide-
batur ut paradisi deliciaz: ne inuolueret
igne ⁊ sulphure vicioz: ⁊ eterna damnatio-
ne. Gen. xix. c. diat mag⁹ hysonaz: q̄ ibi ex
arboribus nascūtur quidā fructus pulcher-
rimi aspectu. Sed ip̄s apertis nō reperit
in eis nisi fauilla fetor ⁊ cinis mortuorum.
hic est cinis voluptatū: vfararū: pōparū: ebri-
etatum ⁊ h̄mōi. Scda miseria est vilitas. no-
uerat hoc qui dicebat de aia mundū ample-
crante. Jere. ij. Quā vilis facta es nimis ite-
ranz vias tuas. ⁊ Tercioz. iij. Dē denigrata
est facies eorum super carbones. figuratur
mundi vilitas per lepram: qm̄ sicut lepra a
consortio hominū separat: sic amor mūdi a
dei gratia. Jacobi. iij. Qui voluerit amicus
esse huius seculi: inimicus dei constituitur.
Et. i. Job. ij. Nolite diligere mundū ⁊ ea que
in mundo sunt. i. vicia que sūt in mūdānis:
quia qui mundum diligit nō est charitas pa-
tris in eo. in figura huius Math. vii. dicif.
Cum descendisset dominus de mōte ecce le-
prosus adorabat eum dicens. Dñe si vis po-
tes me mundare: quia videlicet saluator ves-
tit de celo: mundus totus peccatis erat ple-
nus: nec quis tanto ope d lepra corporis de-
bet timere ⁊ accircundari: ly sit infirmitas

vilissima ⁊ cōtagiosa: q̄ de lepra spūali ⁊ vi-
litate peccati. Separ. em̄ illa solū t̄pali: sed
hec eternali. Tertia miseria ē malignitas.
Jas ly tor⁹ mūd⁹ in maligno positi: sicut in ma-
ligno igne auaricie: cōcupiscētie: supbie: lu-
rnie: ac aliorū vicioz. Jo. v. Et iō i figura h⁹
legit Josue. vi. q̄ hierico tota igne succeden-
da est. p̄cepitq̄ deus vt de rebus illi⁹ null⁹ d
proprio suo aliquid sumeret. Et q̄ achor cō-
trarium fecit aliquid surripiendo de mādā-
to dei lapidar⁹ ē. Audite hoc qui mundū cu-
pitis: qui honores: qui officia. hierico vt di-
ctum est: luna interpretat. Luna in scriptura
mūdū significat: q̄ sicut ip̄a ē aliqñ vacua i
apparētia luminis: aliqñ plenaria in mun-
do sūt aliq̄ plenitaliq̄ vacualiq̄ mediocrit̄
se habēt: ⁊ pene oēs incendit ignis cupidit̄
tatis qui est radix oim vicioz. i. Thimo. vi.
Et q̄ bonorū auctori aliter inherere nō vale-
mus nisi cupiditate fūditi: euellam⁹: vt dic-
Greg. Jdo phibet accipere res hierico vilia
mundi. qui autē accipit mortē perpetuā scur-
rit: sicut achor talē. ergo dicit Jere. v. c. Rece-
dite de medio babilonis mūdū ⁊c. his apo-
stolis: q̄ nocte laborantes nihil ceperūt. Attē-
dite vitā vram ab infantia in peccato ductā
nihil penit⁹ boni faciendū: ac totā pditaz: et
pctis oibus relictis seqm̄ xpm̄. Iuxta p̄s
missum verbū. Relictis ⁊c.

¶ Quantum ad scdūm p̄cipalē vīssā: mū-
di miserijs qualiter sit relinqnd⁹. Cōsequē-
ter declarande sūt vīe quib⁹ xps ē imitand⁹
Nemo ascendit in celum nisi qui descendit
de celo filius hominis est in celo q̄stumcun-
q̄ iustus sciuisset illā vīā nisi xps eā oñdiss⁹.
pterea Jsa. ij. dī. Venite ascēdam⁹ ad mōtes
dñi: ⁊ docebit nos vias suas ⁊c. Ad dñs iste ē
mōs moria vbi imolatus ē ysa. i. mōs cal-
uarie vbi saluator fuit crucifixus: sicut em̄
petētib⁹ mādōces iter crucis: sic volētib⁹ sala-
uari necesse ē xps imitari in septē virtutib⁹
cōtra septē pctā mortalia: q̄ virtutes sūt q̄n
septē vīe ad patriā q̄ p̄fecte representant in
cruce.

Prima ē vīa hūilitatis.

Scda ē p̄nie ⁊ paupertatis.

Tertia ē puritatis ⁊ castitatis.

Quarta est charitatis.

Quinta dulcedinis ⁊ mīritatis.

Sexta abstinentie ⁊ sobrietatis.

Do. iiii. post penthecostes.

Septima diligētie et strenuitatis.

In prima via humilitatis quod repñtat in capi-
tis inclinatione. Humiliavit enim se factus
obediens usque ad mortē. Philip. ij. Hanc dicit ar-
ripere qui salutē optat. Math. xi. Discite a
me quod mitis sum et humilis corde. O aiali
gressibili naturali de aialib⁹ pfectis loquor
Aia mōtuosa ē diffilis et facilius descēdere
q̄ ascēdere solo lepore dēpro. nā q̄ crura an-
teriora hys breuia. i. per parua affectiones ad
deū. posteriora vero longa. i. amplius affectus
ad mundum. nō tñ laborē sentit appetēdo
alijs dñari: magnus reputari: aitis dēpme
rese extollere: se exaltari. Sed sciat talis il-
lus Isa. xliij. Si ascēderit usque ad celū sup-
bia tua: perutū ad infernū detraheris. Tu
currit enim talis aduersus deū erecto collo.
Job. xv. Secūda via ē pñie et panptatis seu
liberalitatis. Hanc ostēdit saluator quod nudus
pēdē i cruce: quod corp⁹ et sanguine dedit: nec
non vestes pphas crucifixorib⁹ quod deniq; i cru-
ce brachia et man⁹ hys aptas: viam hanc suade-
bat. cū dicebat. Vti misericordes. Mat. v. et
Luc. vi. Mutuū dare nihil inde sperātes.
qlibet p viam spinosā ire refugit: quod p eam
trāsēs in pānis apprehēdit: dilacerat: pūgi-
tur: cruetat. Sic est de amore diuitiarū in-
ordinato quod dicunt spine. Lu. viij. Qui mētē
lacerant distrahendo a dei amore et timore.
pungūt tumoribus et sollicitudinib⁹ et angus-
tijs. cruetat inducēdo ad diuersa pctā pui-
rior: proditiōnū: fraudū et hñmōi. suis h⁹ vie
dānatio eterna. Qui volūt diuites fieri inci-
dūt in laqueos diaboli: et i tētatiōes malas
que mergūt hoīem in interitū. Tertia via ē
puritatis et castitatis. i. ad Thimo. vi. Hanc
saluator ostēdit in cruce in hoc quod corp⁹ et gine-
um sup illud durissimū crucis lectū pedēs
ab oī cōplacētia carnali fuit alienū: et a capi-
te usq; ad pedes totū cruetatū. Ostēdit etias
cū mater dgo cū discipulo virgine iuxta cru-
cem stabat et hanc viā suadebat. Mat. x. Qui
nō accipit crucē suā et non sequitur me: nō est
me dign⁹. Quadebat aplo ad Gala. vi. Qui
xpi sūt. carnē suā crucifixerūt cū vicijs et con-
cupiscentijs suis. horret et cauet quilibet p
viā lutosam incedere in quā et pes inficiat et ho-
lubricat et ab ea vix extrahit. hec evilissima
lucuna a quauolūtas inficiat et de pctō i pec-
catū labit: ac semel i ea viriplicat vix exu-

titur vt dicit Bona. rliij. dif. iij. q. i. ar. q̄q
rit. Et per pñiam cōtingat resurgere? Et
pbat quod nō auctoritate Pauli. ad Hebr. vi.
Impossibile ē eos quod plapfi sunt rursus suo
cari ad pñiam. dicit Bona. quod pōt fieri vix in
hoc quod dicit impossibile. pmo: quod nō ē ex vimb⁹
humanis. vel impossibile. i. difficile. Quodur ei
de illis quod difficulter resurgunt. vide aīā rōi-
nē. Audim de magro meo de quodā religio
so viro pfecto p tpe et dormiēre sup flica sar-
menta. Cū aut inceptit labi in pctis et spālī
in pctō luxurie pseueravit usque ad mortem
ita quod obiit: ribalda exiit in camera. dr enim
Osee. v. Nō dabūt cogitatōes suas vt ad do-
minū reuerterentur: quod spm fornicatiōis i me-
dio eorū. ex qua cū capientes saluari vitam
puritatis amplectūtur et xpm dñm imitan-
tur: qui dicit p ps. Ambulās i via immacū-
ta hic in misrabat. Qd nobis cōcedat et.

Quinta. iiii. post penthe. post prandium.
Sermo. viij.

Electis oib⁹

Reverti sūt enī. vbi sup. Qui
vicerit faciā illū colūnam
in tēplo dei mei: et foras hī
egrediet amplius et scribam
sup illū nomē dei mei et nomē ciuitatis no-
ue iherlm. Apo. iij. Qui i sermone pcedēti idu-
cti sumus ad pctā et mūdāna cōtēnenda ac
xpm imitandū: ne q̄s putet parua premiū
sic facientib⁹ p. ss. verba pponunt istam qui
bus duo notant.

Primi opatio mōtuosa.

Secūm pñatio gaudiosa.

Pro pmo: cū per fragilitatē nrām prami-
sum⁹ ad appetēdū mala. dicit enī Ber. i. qdā
sermone. Hec ē maledictio terre nīe tā cor-
poris q̄ aīe: quod passim et sine deletu spine et
tribuli vicioz i ea oriūtur. nō nisi aut difficul-
tate virtutū aut negligētia. Aī et in figura
hui⁹ dicitū fuit pmo hoi Gen. iij. Maledicta
terra i ope tuo: spinas et tribulos germinas
bit tibi. volēt pñiari necesse ē passioēs ap-
petitus sensuales fordnatos domare. Mv-
litia ē enī vita hoīs sup terrā. Job. viij. hec at
militia ē potētissima et nobilissima. Prover.
xviij. Melior ē patiens viro forti et quod dñat aīo
suo expugnatore virum. Per necessarium

ergo est hoc in hac pugna nō dormire: quia pugna est contra illū q̄ de oī genere peccati in omni loco specie & statu tērare scit. vnde Job. iij. Esca eius electa & h̄y fiducia q̄ inſuat iocundam in os eius. i. q̄ deuoret baptiſatos. et rvi. q. ij. c. viſio dī mille nocēdi h̄re artes ſeu modos. nec ignoram? aſtutiā ei? Conaſ em̄ a p̄ncipio ſue ruine vinitatē ecclē reſcindere charitatē vulnerare oībus mōis humanū gen? euertere & p̄turbare. Sz ſivolū? poſſum? reſiſtere. Dicit em̄ Greg. in moralibus. Debilis eſt hoſtis q̄ nō vincit niſi volētē. et Diero. de pe. di. ij. c. ſi em̄ inq̄t. Si ei liberi artū nōs cōdidit de? nec ad virtutes nec ad vicia neceſſitate trahimur. Si vero nō reſiſtam? & vincam? p̄mio ſublimi coronabū. Et hec tripliciter notā in verbis predictis talis enim qui ſic vicit.

Primo ad numerū electorū aſſumef. Scōo in bono cōfirmabif. Tertio in deū tranſeundo ei totaliter aſſimilabitur.

Pro primo dī. faciā illū vt columnā in tēplo dei mei. In cāt. c. iij. dī. Colūnas ei? fecit argentias reclinatoz aūreā. he colūne firmē & argenteē p̄ oſcie claritatē ſunt oēs electi in quibus & ex quib? cōſtruit de vero ſalomonis reclinatorio aūreo p̄ charitatē cōſūmatā. Pro ſcōo foras nō egrediet aplines: q̄ q̄ ſemel vſq; ad mortē p̄ bonā p̄ſeuerantiā p̄ctū vicerit in morte ipeccabilis erit. vñ et Apoc. viij. dī. Stātes an̄ thronū amicti ſtolis albis & palme in manib? eorū. palma aut ſignū eſt victorie. Pro tertio dī. ſcribā & c. vñ po. Ego dixi dñi eſtis & filij excelsi om̄s. ps. viij. Q̄ glorioſus ē triūphus: o q̄ excellēs premiū. nūc ergo torqueāt demones inſiſtāt viri potēteſ: certem? viriliter? venient dies qñ p̄gregabunt oēs electi ad cenā magnā dei: vt ciues regis tribuni & fortes ac oēs lib̄i: vt ſerui mādūcet: vt dī Apoc. ix. vt deleſ: et eiſ & cruciatu i p̄ſicia tā maior q̄ minor. Quis ergo tā duri cordis: q̄ merito nō debe at oīa relinq̄re que ad p̄ctā inducūt & qñ his p̄ſicatoribus xpm̄ imitari, iuxta verbus & c. Relictis omnibus ſe. & c.

Pro fundamēto mouef q̄ſtio. q̄ p̄niores ſum? ad p̄ſequendū delectabilia q̄ ad xpm̄ imitandū merito. Querif an̄ hōi poſſit dari p̄ naturā q̄ eſt inſexibilis ad p̄ctm̄. Reſ

ſpondet Bona. di. xiiij. ij. Si creature rōnābili repugnet per naturā eſſe inſexibile ad p̄ctm̄ hoc erit. Et rōne p̄ncipij inicalis & ratiōe termini finalis. Si em̄ arbitriū creaturē rōnalis naturalit̄ ad malū inſexibile eēt. Aut hoc eēt p̄pter ipſi? artationē ad bonū. Aut p̄pter determinationē. Si p̄p̄ attratōez vt vcz ſic facere bonū: vt lapis tēdit deorſuz Itaq; certe libez arbitriū nec eēt libez nec op? eius eēt laude dignū. Et ita ineptū eēt ad finē p̄p̄ quē factū ē: vcz ad laudis & gl̄ie p̄miū p̄ſequēdū. Si aut inſexibile eſt ad malū p̄pter determinationē q̄ ſic poti? eēt p̄p̄nā naturā in bonū vt nō poſſit deficere in malo. ſic ē de libero arbitrio diuio qd̄ ad ſola bona ē determinatū. nā tale libez care retvinitate p̄ naturā ſuā. ergo iaz nō eēt creatura nec p̄ductū de nihilo cū oīs creatura vanitati ſit ſubiecta. ad Ro. viij. & ita eēt cōtra naturā p̄ncipij inicalis ſm̄ qd̄ de? creaturā rōnalē ex nihilo p̄ducit. nec ſequitur. Si p̄ grām poſſit cōfirmari libez arbitriū tūc nō pōt hoc habere a natura. Quēadmodū p̄p̄ietas op̄is moralis q̄ ē laus vel vitu peruz nō pōt cōuenire alicui niſi p̄ virtutē aut viciuz. Nitaſ ergo q̄libz oīa bona p̄tēne re xpm̄ ſeq̄ virtuoſe vt valeat premiari. que nēt dies in q̄b? velit nolit oportebit oīa diſmittere: & tūc ſine fructu. Qm̄ dī. ff. de ſenaz tuſcōſul. trebellianū qd̄ poterat bñficiū ius reamittere dī q̄ cōpūſus facit q̄ facere debet. Et reglū iuriſ in antiq̄s dicit. Qui ex timore facit p̄ceptū: aliter facit q̄ facere debet. & iō iā nō facit. Et hoc colligit: q̄ inuit? ſeruit & rē & meritū perdit. & iō eſt indi gn? premio. xxiij. q. vi. c. iā vero. Audite hoc vniuerſi p̄ctis dediti: velitis nolitis ſemel relinq̄tis p̄dia poſſeſſiones ſymonias bñficia vſuras ornāmēta vana luxurias ocubinas ludos taxillos & ſocietates: & ſine fructu tūc. Nūc aut ſi oīa dicta p̄ſperitis nō in fructu oſe agetis: q̄ p̄miū illud accipietis vñ. Dia q̄ relinq̄t parētes & cēptū accipiet & vitā eternā poſſidebit. Mat. xix. Quare cūctis i exēplis proponit verbus p̄aſſumptiuz. Relictis omnibus & c.

In iſto ſermone erunt due p̄tes. Pr̄ia de oīm trāſitorioz p̄ceptū rādicatōe Scōda de xpi virtuoſa atq; p̄ſecta imitatōe Quo ad primā tribus cauſis poſſitis quib?

Do. iiii. post penthe.

bus contēptus mūdānoꝝ habet: addit. iiii.
Si diligēter p̄sideret merito mūdū contē
ptibū reddet: et est cōtinua prurbatio: qm̄ i
nulla re mūdū ē par sine t̄rāquilas nisi
hō secus h̄eat deus. vñ Joh. xvi. In mundo
pressurā habetis: in me autē pacē. nec mirū cū
mūdus in iniquitatib⁹ abundet: pacē h̄re nō
vz: qz nō ē par ip̄is dicit dñs. ysa. xlvij. Eū
in signū hui⁹ fm̄. Die scrutādo scriptura op̄an
uem⁹ qz semp mundus pace caruit vsqz ad
saluatoris aduētū. Sicut enī dom⁹ ade bel
lū habuit inter fr̄es: et dom⁹ abrahe et dom⁹
ysaac et dom⁹ iacob. Dñi autē bona est par: vt
ait Aug. qz in hūanis reb⁹ nihil meli⁹ pos
set desiderari: qre mūdus merito ē cōtēpnē
dus. Postremo enī q̄t discordie: q̄t inuidie i
ter parētes et cōsanguineos successiōnū bo
noꝝ occasione: quorū eis mortē optāt sibi
mutuo. Sūt q̄t discordie officioꝝ occasione
quorūcūqz. Quinta miseria ē tenebrositas
sive cecitas. vel ignorātia veritatis. Natura
liter oēs hoies scire desiderāt. i. metha. Sed
nūc p̄cholor mūdus luce veritatē caret: vt
possit merito dici egyptus q̄ intelligitur te
nebrosa dēssimis tenebris fuit flagellata:
vt per tridū alter alterū videre nō potuit:
nec d̄ loco suo moueri. Ex hac quoqz egypto
ydolatia et sup̄sticio p̄cessit de q̄ exire iussit
dñs ppl̄m suū. Quid est tridū istud q̄ egyptus
tenebris abundat nisi r̄ps adolēscētie
inuēturi et senectutis in quibus deus debe
ret cognoscere: p̄rimus et sup̄plus stat⁹. Adeo
t̄hercecati sunt pctōres: vt nec deus nec se
ip̄os cognoscūt. vñ de Jo. dicit. xiiij. c. Sp̄i
tū mūdus nō p̄t accipere qz nō videt eum
nec scit eus. Et si q̄ sint aut videant magnā
habere noticiā: vt theologi p̄pōsi legisse ca
noniste causidici ecclesiastici artiste trutinā
res. Sapiētes sūt vt faciāt mala. bñ autē fa
cere nesciunt. Dicit. iiii. Stultū fecit de⁹ sa
piētia hui⁹ seculi. i. Lox. i. Zales enī nec de
deo nec de sapiētie puritate nihil sciūt. Oz
aialis hō nō sapit q̄ dei sūt. i. Lox. ij. Sp̄ia
lis autē oia diiudicat. vbi. s. q̄ graue aut sit
hoc. xxviii. di. d̄ p̄ gregoriū. ca. q̄ ea que dei
sunt nesciūt a deo nesciūt. paulo attestante
qui ait. si q̄s ignorat ignorabit: et in eodē. c.
b̄ q̄ ea que dei sūt sapiūt a deo sapiunt. Itē
sepherin⁹ papa. et bñ eadē di. Sicut stellas
nō extinguit nox: sic mētēs fineliū ih̄crētēs

firmamēto scripture sacre nō obscurat mū
dana iūctas. merito erga despiciēdo sunt hu
ius caduca et elenāda est mens ad sp̄ialia.
¶ Serra et miseria piculosa fuit lapsū tā ip̄i
aliū q̄ corporaliū. Qui mare nauigānde
ecclia ecclasticis enarrat picula eius. Eccl.
xliij. In oi statu i oi etate i oi loco sūt picu
la. vñ Albat. viij. Discipuli in mari laborātes
merito clamauerūt dicētes. Dñe salua nos
perim⁹ et pau. ij. Lox. xi. Periculoz gr̄a pōit
in q̄b⁹ cōtinue versat ecclia dicens. Pericū
lis luminū: periculis latronū. vidim⁹ aliq̄s
dicit Aug. in soli. qz sine gr̄a dei et tremore
dicere nō possum⁹: q̄ pene vsqz ad celi s̄dera
in inferni baratro derusos. Alios vidimus
adulqz in sceno pcti pene merfos ac postea
d̄ facilitate dextere ad sup̄na eleuatos vt nō
gloriet accin⁹ et plusqz distinet⁹. beato quoz
qz anthonio ostēsus fuit mūdus plen⁹ laqz
is: cui mirārī dō euaderet: r̄nsus fuit sola hu
militas. Septima miseria ē sterilitas seu i
fructuositas: qm̄ q̄tūcūqz capiat d̄s de mū
di cōsolationib⁹ atqz volupratib⁹ nūqz sati
abit. In figura hui⁹ cōueniēter dictus fuit
samaritane. q̄ biberit ex hac aqua sitiet ite
rū. q̄ aut biberit ex aqua quā dabo ei. nō siti
et in eternū. p̄sent hoc singuli pctōres in q̄
cūqz delectabili versent⁹: si quidē seu satietati
tē habeāt. vñ. et Sapiē. v. Zamētan⁹ dānati
de infructuositate delectationū dicē. Quid
nobis p̄sunt sapiētia: qd diuitia: cōtulerit no
bis: transferūt hec oia. velut vmbra. O mise
ri mūdāmi q̄ nūc in pulchritudine et sanita
te floretis semel dicetis lassati sum⁹ in via
p̄ditionis: vias difficiles ambulauim⁹. Nō
ne parua infirmitas hoc tollit: vos quoqz q̄
iuuēnes et fontes estis nōne hec cōsummet
senectus. qz si diuitias et longuā vitā sp̄atis
nōne mors hec oia auferet a vobis. O mise
ri pctōres hic oculos ap̄ire. Dico. i. mūdū
totū rejicite. his cōsideratōib⁹ circuite et cū
petro. Albat. xix. dicite. Ecce nos relinqm⁹ et c.
Et vñ nec ad insipiētia sibi in d̄e Ber. de col
loquio symonis ad r̄pm. Sciebat enī qz one
rat⁹ r̄ps sequi nō poterat: vt sic cū istis pctō
ribus et cū p̄scatoribus sequemur christū.
Juxta premisus verbus. Illicitis omnibus
secuti sunt eum.

¶ Quo ad secunday partē vñs sermone p̄e
cedenti tribus r̄is q̄b⁹ r̄pm in seq̄ debem⁹:

pñter ponēde sunt alie quattuor vie,
 Prima est via charitatis.
 Secda dulcedinis et mititatis.
 Tertia abstinentie et sobrietatis.
 Quarta diligentie et strenuitatis.
 Refugiū hoies naturalr incedere p viā
 tenebrosam et frigidā. hec est via inuidie q̄
 alienū bonū videre nō pōt: q̄ torquet ex felici-
 tate gaudij: et gaudet i aduersitate xpi. Si
 cur valles pñdet cauerne tpe estiuo sūt fri-
 gide: hyemali vero sūt calide. De hac via ma-
 ligna dicit Proverb. ij. Ambulā vias tenebro-
 sas q̄ letātur cū malefecerint. et exultant in
 rebus pessimis. De via vero clara ac charita-
 tis ardore inflāmata pōt dici ysaie. ij. Doce-
 bit nos omēs vias suas q̄ sūt vie charitatis.
 Charitas ei sic clare facit incedere et recte q̄
 nec primi diligant viciā: nec odiat natura
 fuit aut a iesu xpo i cruce denūciata i hoc
 q̄ crux q̄ttuor hy ptes: ad omēs benigne se
 extēdēs sū illud Job. xij. Ego si exaltat? fue-
 ro a terra oia trahā ad meipm et. hec ē via
 regis de qua dicit. Via regia gradiemur. Cha-
 ritas enī hec nō gaudet sup iniquitate: con-
 gaudet aut veritati. ad Roma. xij. Quinta
 via est mititatis et dulcedinis. horret et refu-
 giū naturalr hoies incedere p vias petro-
 las atq; duras. hec ē via tracūdie et furoris:
 de qua pōt dici illud ps. xij. Eōritio et infe-
 licitas in vijs eorū et viā pacis nō cognouit
 hec est via infernalis. Proverb. xij. Est via
 q̄ videt hoi recta: nouissima eius ducāt ad
 mortē. Elide enī iracundo q̄ iuste psequas
 offensorē. Numerū incedentiū his duabus
 vijs videt tenebrosa et petrosa vir aliq̄s nu-
 merare posset. quot ei exultatōes d aduersi-
 tate piorum. quot afflictōes d prosperitate
 Ceterū quot desideria: quot volitōes: q̄t opi-
 niones mortis infamie dñi ac amoris incō-
 modorū p viā vindictā. Eerte de harū quas
 liber pōt dici. elharthe. vij. Zata est via q̄ duc-
 cit ad perditionē: et multi ingrediūtur p eā.
 ergo qui iusti p viā dulces et ameni mansue-
 tudinis incedūt sine furore sine tribulatio-
 ne sine clamore. De hac potest dici illud. U-
 az mandatorū tuorū cucurri. ps. cxvij. Quia
 i inflāmatu diuino amore idulget oia. Hic
 ostendit saluare in cruce q̄i euz lacrymis
 et clamore valido orant pro crucifixorib⁹. de
 quo Bern. in quodā sermōe. Elide opera dñi

q̄ tunc posuit p̄dgia sup terrā. ipus flagel-
 lis cesus: spūs coronatus: clamis crucifix⁹.
 nec verbum maledictionis protulit qui po-
 tius verbum seculis inauditum dixit: pater
 ignosce illis. Et nota q̄ tunc erat in mari
 mo dolore et pena. Sexta via est sobrietas.
 timent homines singuli incedere per viam
 sumptuosam et expensis plenā. hec est via gu-
 losorū. de qua ps. hec via illorū scandaliz
 ipis: propterea in ore suo cōplacebunt. et. i.
 Corinth. vi. Esca ventri venter esca. de⁹ au-
 tem hanc et has destruet. Iusti autem sobri-
 etatem et vire auferitatem amplectuntur
 cum illo qui dicit. i. Corinth. ix. et habes. xxij.
 q. v. c. si Paulus. Castig corpus meum et.
 Sic curro non quasi in incertus. Uā hanc
 ostendit in cruce mundi saluator: qui aceto
 sūt potatus et felle cū dicit. sitio. Septima
 via est strenuitatis ac diligentie. Refugiū
 ire homines vias tepidas et prolixas. hec
 est via accidie. Vac via incedebant filij isra-
 el quando in deserto reduit eos via iitine-
 ris: vt habes. Numeri. xxi. q̄ quia iusti strē-
 nui et diligenter nūtiatur pficere que ceperūt
 Sic currere vt cōprehendatis. i. Eoz. ix. Nes-
 cit tarda molimina. si. gratia. ait Ambro. in
 homelia ferie quartē ante quartā dñicā ad-
 uentus. Hanc viā ostendit saluator in passiōe
 q̄i aplis dixit. Surgite eam. Alathe. xxi.
 vltro se offerens inimicis et de cruce descen-
 dere nolens vt redēptionis nostre mysteriū
 cōpleret. hec sūt vie q̄ quis sequit xpm euz
 istis aplis. has orabat sibi ostēdi ppheta di-
 cens. Uias tuas dñe demonstra mihi et. Au-
 diat ergo q̄libet q̄ viā pcti reliquat sū illud
 ysa. lv. Derelinquat ipi viā suā et. Et meri-
 to q̄ dicit Aug. di. xxi. §. vi. Quicūq; cū ali-
 quo mortali trāit eterna euz sūā tynida
 bit. et dicit p cōclūsiōe euāgelij. In verbo autē
 tuo larabo rete sūm verba pmissa. Relictis
 oibus et. G Si isti duo sermones placēt pos-
 terūt seruire p quartā et q̄nta dñica post pa-
 scha capiēdo pro themate. vado ad eū q̄ me
 misit. Itēz p festis scī mathei et andree ca-
 piendo pro themate. Sequere me. Itēz pro
 vno cōfessore capiēdo pro themate. Iustus
 deduxit et.

Quintina post penthecostes.
 Sermo. ix.

Dominica. v. post penthecostes.

Nisi abunda-

uerit iusticia vestra plusquam scribarum et phariseorum etc.

Albat. v. Nomen habes quod viuas et mortuus es: esto vigilans et confirma cetera quod mortuus eras. Non enim invenio opera tua plena. Apo. iij. Ad christiana nos solo nomine vitas aut christianitatis nomen habentes p. s. verba scripsisti. ubi duo notantur. Primum est carentia detestanda.

Secundum est exhortatio psequenda. Quantum ad primum. quod ut dicit Aug. ex sacramento vocationis christianorum nomen sumptum est ut videlicet a christiano dicamur. Et colligi potest ex epistola de sacra vinctio. c. v. nico. Qui enim christianum nomen et retinet vivit vita gratie. Unde dicit Job. x. Ego veni in vitam habere. carere autem re et opere si nomen habeat vite: mortuus est tamen morte culpe. unde de talibus Albat. vii. dicit. Non ois qui dicitur mihi dominus dominus intrabit in regnum celorum. Sed quicumque facit voluntatem patris mei ipse intrabit etc. ut dicit Titum. i. Fatebor se nosse deum: factus autem negant. hi habent nomen vite et mortui sunt. hi dicunt christiani et non sunt sed antichristiani. de quibus ait Bernardus. in quodam sermone. Servi christi sunt et serviunt antichristo. unde Job. ij. Filii mei hora novissima estis: et si erant audistis per antichristum venit et nunc antichristi multi sunt. unde Ambrosius. et beatus xxi. q. v. c. caute cavete fratres cavete medacium: quod ois qui amat medacium sunt filii diaboli. Medacium non solum consistit in falsis verbis: sed etiam in simulatione operibus. medacius est christianus se dicere: et opera non facere. Medacium est se clericum aut presbyterum vel religiosum profiteri: et opera contraria huic ordini operari. si diligenter vita quod qua si hodie ab oibus hominibus ducit ponderaretur reperiret vixit quod solo nomine christiani dicunt. Dicit enim Augustinus de christiana religione. Chustianum nomen est nomen castitatis atque humilitatis et sic de alijs. Quia fratre hoc nomen tibi arrogas cui nihil de oibus his inest. Tales erant pharisei de sola apparitione gloriantes cupientes videri ab hominibus appetentes reputari sancti ob quod delectabantur certe phylacteria: et magnificabantur fimbrias suas: ut dicit Albat. xxiij. Sed certe hoc non sufficit ad salutem habere videlicet tale nomen sine re. habere nomen vite et gerere opera

mortis: quod si ita sunt temporibus elapsis exhortatur dominus apponere remedium. cuius dicitur esto vigilans i. sollicitus de salute tua et firma per opera fide quam portas et nomen. vigilia hec potest distingi per vigiliis excubationis castrorum. Et ponatur quattuor quod notantur. Albat. xxiij. Vigilate: nescitis enim quando veniet dominus: sero autem media nocte an gallicantu an mane. Est per prima vigilia hominem per se suum cognoscat. pro secula cognita et contraria corrigat. pro tertia ad bona agenda se convertat. pro quarta bona quod habet perseverando custodiat. in hac quarta vigilia venit iesus ad dissepulcos suos in mani. Albat. xxiij. Audite igitur cuncti christicolae de salute vestris solliciti: quod bene scietis premissorum verborum. Nisi abunda veritatem. Pro fudamento mouet questio. Utrum christiani teneantur ad maiorem iusticiam quam inderi: etiam in sua lege boni observatores? Respondet scotus. di. xliij. iij. q. vlti. quod ex duobus pedet vni gravitas legis in preparatione ad aliam. scilicet ex onere imposito: et defectu remedii ad supportandum onus impositum. Onera imposita veteri lege erant precepta moralia. cerimonialia et iudicialia. In lege nostra moralia sunt eadem si magis explicata. Cerimonialia sunt multo pauciora et leniora. Nam Augustinus ad inquisitiones ianuarij et tangit di. xij. c. oia. dicit quod rabi moyses enumeravit plusquam sex centum precepta: quorum quedam erant valde difficilia: ut in anno sexto masculini copulatio in hircum et ovis masculinum circumcidi. Iudicialia autem multa sunt posita: et sic simpliciter quantum ad onus impositum lex veteris fuit gravior. Quamvis ad secundum scilicet defectum remedii lex veteris fuit gravior. quod in lege nova multa sunt adiutoria scilicet passio christi exhibita: sacramenta ex opere operato efficaciter: ipsorum sanctorum suffragia: lex explicata gratia collata. Sed dicit alexander in. iij. preceptum quod lex nova quantum ad moralia primum est difficilior. Est autem perfectio.

Primo quod lex veteris promittit temporalia: lex nova eterna. Secundo lex veteris est lex timoris: et nova est amoris. Tertio quod lex veteris prohibet manus: lex nova animum.

Et iuxta hoc loquitur thema: quia scribe et pharisei male legem interpretantes: et in veritate phibere aini: vix in phibitione duplicis percipientie quod tamen non puniebat non curabant. De actibus interioribus habet quod repellit deos minus dicens. Nisi abunda veritatem iusticia vestra

plurēq; scribarū & phariseorū &c. Nulli mirū si
plures dānant. licet em̄ gloriē pleriq; di-
cendosq; sunt xpiani ad ecclesiā pergant et
aquā benedictā capiāt & missam audiant &
p hoc saluari cupiant. Sciāt em̄. tales hoc
ad salutē nō sufficere: nisi aliud intēnt
at. Dicis em̄ de regu. iu. lib. vi. Accessorius se-
quit suū pncipale. Ad hoc est tertius. xvi. q.
vii. ca. Et hoc dicim⁹. Scribis quoq; ff. de pi-
gnoratia actione. l. elegāter q; reproba pec-
cunia nō liberat soluentē. ff. q; reprobos. Lē-
setur quoq; pecunia reproba: vel ex defectu
materie vel forme vel ponderis. Notate hoc
in pctis viuētes. Pncipale hoīs est cōsciē-
tia: opera vero nō sunt nisi accessoria. Si cō-
scientia sit in pctō mortali: qd faciat hō: ni-
hil est deo acceptū. Dī em̄ Sē. iiii. Respert
dñs ad Abel & ad munera eius vt notatur
per Greg. iij. q. vii. in gratia opz habere tripli-
cem bonitatē: videlicet.
Bonitatē in genere.
Bonitatē morālē seu ex cōstāntia.
Et bonitatē meritoriam.

Quā triplice bonitatē ponit ipse sco. viij.
q. qdlibet op. ar. xli. dist. ij. & vi. Et q; scribe ac
pharisei hac bonitate scy meritoria: sepius
morali carebāt: cuiuslibet nostruz fm naturaz
verboz premissoz. Nisi abundauerit &c. Ex
illo ca. & hoc dixim⁹ prius allegato h̄ vult
tert⁹: q; ille colūbas vēdit q; ecclesiaz indisci-
plinatis pmitte. vñ epla canis: dom⁹ mea
&c. & hoc ponit in eodē textu &c.

In isto sermone erunt due ptes.
Prima de iusticia xpianorū amplectāda.
Scōda de maloz punitōe formidanda.
Q; pro pma nota q; phariseorū iusticia i du-
bus deficiebat: vñ in opere exteriori solus
reputabant bonus vel mal⁹. In itētiōe q;
oīa faciebant vt viderent ab hoībuz. In pu-
nitione q; solus putabāt puniti de appeten-
tiā. S; vere deficiebāt quo ad primū i hoc
q; act⁹ exterior nō est bon⁹ aut malus mo-
raliter etiā apud Aristo. nisi presupposito as-
ctu interiori. Nullus ei act⁹ ē bon⁹ vel mal⁹
lucius fiat ex electōe. vñ ignorātia & necessi-
tas seu violētia tollūt rōnes volūtarij & cau-
sant inuoluntarij. Voluntariū autē est pnci-
pius boni vel mali: vt deducit idē Arist. ij.
ethicorū. Propterea remouet hoc saluator

dicēs. Audistis q; dictus est antiq; nō occi-
des ego autē dico vobis: q; irasci fratri suo
appetēdo. Ideliberate cū puniri q; nō merui-
it vel notabiliter plusq; meruit vel sine ordie
iuris vel etiā cāvindicte in suo malo magis
quiescendo reus est danationis. Et ibidē dī
de voluntate mechādi. Et cū sola voluntas
deliberata peccādi sit pcti mortale: euiden-
ter notatur. de pe. di. i. in glo. c. homicidiorū
vbi dī: apuit dñs oēm iniquū mortū ad nocē
dā fratri: in homicidij gñe dputari. Et sic p
preerea nō facis furtū q; timeas ne videaris
int⁹ in corde reus furti teneris & incurristi.
Et sic si cui etiā nō cōtingit facultas con-
cubinandi: cū cōiuge aliena dux tñ velit et
deliberet se facturū si ptas adesse nō min⁹
reus est q; si in facto ipso dephenderet. Au-
dite ergo miseri: q; nisi in cōscientiā plusq;
pharisei de voluntatib⁹ malis feceritis: res
gno eterno carebitis. Quātus ad scōz defi-
ciebāt opa de gñe bonoz ordinādo ad lau-
dē ad gloriāz hoīm fm illud. Math. i. xiiij.
Oīa opera sua faciūt vt videant ab hoībuz
Quod q; incōgruus sit oīdit saluator. Ma-
th. v. Amen dico vobis: receperunt merce-
pez suā. dicit ambro. Affect⁹ operi tuo nomē
imponit. Propterea vt iusticia vestra sit pfe-
cta dicit saluator. Audite ne iusticias vram
faciatis corā hominib⁹ vt videam⁹ ab eis
Quo ad tertius deficiebant putantes. solus
debere puniri de appetitibus. vnde dicit eis
saluator. Math. xxij. Tevobis scribe & pha-
risei qui mundatis qd de foris est calicis et
perapli. Cū dicat Apl. i. ad Cor. iij. veniet
dñs qui & illuminabit abscondita tenebra-
rum: & manifestabit consilia cordiuz. Et q;
numerare possit quot xpiani in hoc defici-
unt. Si reprehēdunt illi q; nō cauēt a pec-
catis volūtatis vbi parebunt q; nō abstinent
a pctis opie. Si reprehēdātur hi q; intēti
onevana bona agunt & secreta mala nō for-
midant: qd de illis fiet q; passim & sine vere-
cūdia peccare nō verēt. vñ nūc de xpian-
nitate nostra: q; deberet abūdare sup iustici-
am scribarū & phariseorū: nō dicat illud. Eze.
xvi. Sceleratiora illis fecisti in omnib⁹ vñis
tuis. multipl. sumis iusticia. vñomō strice
p afflictione pñali. de qua Sē. nullus no-
men dei est: qd nō sonet iusticia aut pietatē
Secūdomō accipis large p iusticia ordina

Do. v. post. penthe.

ta. de qua dicit macrobius. Quod est redde
re unicuique qđ suū est. Cui consonā dat diffi
nitionē inuicem. ff. de iusticia 1. iure. l. 1. iusticia est p̄stans 1. p̄stua volūtas ius su
uz unicuique tribuens. Tertio modo largissime
capit. put. cōprehendit oēm virtutē. de qua
Math. vi. Primū q̄ntē regnū dei 1. iusticiā
ei. 1. p̄stari. Dilexisti iusti. 1. c. Quarto modo
iusticia dī cōis virtus 1. legalis. v. Ethico. 1. a
nia hīs talē iusticiā plus fulget q̄ lucifer
vel helper. vt ibidē dicit arist. Quare autē
talis iusticia dicitur virtus legalis 1. talis decla
ratur. 1. Etho. ij. q. lviij. Quia iusticia ordi
nat hoies in cōparatōe ad alter in cōmuni
fm q̄ ille seruit alicui cōitari videlicet oib?
hoib? q̄ sub illa cōitate cōtinent. quolibz aut
bonuz partis est ordinabile in bonū totius.
ad bonū ergo cuiuslibz virtutis siue ordina
tis hoies ad aliū siue ad seipsz siue ordinātis
ad aliquas alias p̄sonas in gloriā omī aug
mēto virtutis possūt ad iusticiā p̄tinere. fm
q̄ ordinat ad bonū cōmune. Et fm hoc ius
ticia dī virt? generalis: 1. q̄ ad legē p̄tinet
ordinare in bonū cōmune. inde ē q̄ iusticia
legalis. q̄ per hoc bō cōcordat legi ordināti
actus omnium virtutuz ad bonū cōmune.
hec iusticia sumit p̄obonitate. fm Sui l'm
lugdunēses in summa virtutū q̄ duas habz
partes videlz decliare a maloz facere bonū:
hec iusticia est excellētissima imo hec inclu
dit virtualiter seu eminētē omnē virtutē.
Et de hac pōt intelligi illud. xij. q. ij. ca. si ser
cult. Sūmū in reb? bonū est iusticiā celere:
ac sua cuiqz iura seruare 1. i subiectos nō hā
ne re qđ p̄tatis ē fieri. sed qđ equū est custos
diri. in auctē. coll. v. vt oēs obediat iudicib?
prouinciaz lege 1. in criminalib? in p̄ncipio
pio. vñā quidē esse perfectissimaz virtutem
arbitrandus est hoibus que iura distribuit:
hec est iusticia. 1. hāc habere suadet nā ecclia
stias q̄ nobilib? ē iudicibus operat i bur
gēsius in se sperantibus q̄ armigeris 1. re
ligiosis. Quāuis dicit. ps. iij. Sacrificate sa
crificiū iusticie. 1. Ecclia. iij. vsqz ad mortē
certa p̄ iusticia 1. de? expugnabit pro te ini
micos. 1. Sap. i. Diligite iusticiā vos q̄ in
dicatis terrā. 1. Eccl. xij. Ante obitū tuuz
operare iusticiā: qm nō est apud inferos in
uenire abū. 1. Eccl. i. xviij. An iudiciū pa
ra iusticiam tuam. 1. Ecclesiasti. xlv. iniqui

tatem 1. rapinas intermittite: 1. iusticiam
iudicis facite. 1. Ethico. v. Homo dei sectas
re iusticiā. Sed qđ est nūc qui faciat 1. iusticiā
Corruit emi veritas in plateis ysa. lviij. 1. es
quis regredi nō potuit. 1. Thiere. v. Circuite
vias huius 1. aspiciat 1. cōsiderate si est qui
faciat iudiciū 1. iusticiā. iboigut ad optima
tes: 1. ipsi magis frēgerūt legem: 1. fidem. Q
filij adam audite illud qđ scribitur de cōse.
distin. v. ca. Nihil prodest hominū ieiunare 1
orare 1. alia bona religiōis agere nisi mens
ab iniquitate: 1. ab obtricationibus linguaz
cōhibeat. Audite quid vobis dī. Math. vi.
vt sic faciatis 1. abūdetis sup scribas 1. pha
riseos. Indicabo tibi homo. ait Adicheas p
pheta. vi. ca. Quid sit bonū 1. qđ deus requi
rat a te vtqz facere iudiciū 1. iusticiā: 1. bili
gere miaz: 1. sollicitate ambulare corā deo tuo
certe hoc faciēdo abūdabit iusticia v̄sa. Qđ
si nō feceritis iuxta sniam p̄missoruz ver
borum. Non intrabitis 1. c.

¶ Quo ad scōm p̄ncipale dicit thema p ly
ptot. i nō irabitis 1. c. Sz supple ibid ad p̄s
nā infemale. De his romētis ad q̄ p̄ctōes
lata via incedūt: vidēde sunt septe qualita
tes seu varietates: vt sic corā indurata resi
piscant: 1. ad deū ad iusticiā redeāt diligen
ter 1. sine mora.

¶ Prima est eternitas.

Secunda est localitas.

Tertia infernalis ignis cruciatio.

Quarta est refrigerij carentia.

Quinta inestimabilis obscuritas.

Sexta demonis associatio.

Septima cōfusio 1. inordinabilitas.

¶ Prima qualitas est eternitas seu perpei
tuitas. de hac. Job. x. Dimitte me vt plangā
p. do. me. 1. c. qz nō ē agnit? q̄ reuersus sit ab
inferis. Sap. i. x. itē. 1. c. in inferno nulla est
redēptio. 1. Math. xxv. Ite maledicti in ignē
eternū. 1. Apoc. xij. Nō habebūt requie die
ac nocte 1. c. Sum? tormētōz illoz ascēder
in secula seculoz. Si pena nulla alia foret
in inferno: nisi p̄peruitas interminata hec
maxima. Sz cur de? verax p̄mittit eternali
ter puniri quod p̄missus fuit tpaliter? dicit
Breg. in dya. 1. notat de pe. di. 1. Moluissēt ini
qui si potuissēt sine fine viuere: vt potuissēt
sine fine peccare: qz dū vuerēt peccare non
dimiserūt. Ad magnā ergo iudicis iusti

nam pertinet ut nunq̄ careant supplicio: q̄
dus viueret nunq̄ voluerit carere pctō. A
liarō hui⁹ perpetuitas est manente cau
sa manere d̄s et effect⁹. culpa est cā pene t dā
nati sunt in culpa: ergo t. l. y enī doleant de
offensa: hoc nō est ppter deū sed rōne pene
et talis pnia nō est fructuosa. de hac Sapie.
v. dī dicit intra se pniā agētes et pie an
gusta spūs gemētes. O mundaui pctōres
deū et pscientiā negligētes. Audite. greg. in
moralib⁹. Ad mētancū est qd̄ delectat eter
nū vero qd̄ cruciat. Q̄ scda qualitas huius
penalitatē est rōne localitatis de qua Job
vbi supra. x. ca. Anq̄ vadā ad terrā tenebro
sam. infern⁹ enī fm̄ theologos est in centro
terre in loco vilissimo sicut paradysus in lo
co nobilissimo. d̄ hoc loco dicebat ps. lxiij. Pu
nitōne pctōrū iustitias innotabūt in inferi
ora terre: tradent in man⁹ gladij ptes t. c. dī
aut̄ hec terra tenebrosa ppter carētiā oīa lu
cis marime q̄ visio diuina carebāt: queq̄
dē visio vt ait Aug. in libro de ciuitate dei.
Tate pulchritudinis est tanto q̄ amore di
gnissima: vt sine hac q̄buslibet et quātuslibet
bonis q̄s affluit ppter et p̄m⁹ se estimet i
felicitissimū. Hec aut̄ pena a miseria pctōrū
bus nō ppendit: q̄ nō cōsiderat q̄ deus bonū
sit videre deū. hoc non ignorabat q̄ dicebat.
Si mille gehennas mihi preponas nō tā
tā penā arbitror quāta est separatio a dei vi
sione. de qua bē. Tollat ipius ne videat glo
riā dei. Q̄ tertia qualitas ē cruciatio infer
nalis ignis. ideo dicit Job. x. c. Optā merx
caligine. Sicut enī mors in hac vita ē vlti
mū terribiliū. in p̄bi. Sic pena illi⁹ ignis
quo cruciabunt dānati ppetuo i corpe et aīa
est sūma. de hac ysa. xix. Prepara est ab heri
tophet a rege prepaata pfundat dilatata nu
trimēta ei⁹ ignis et ligna multa stat⁹ oīi fi
cut torēs sulphuris succēdēs ei⁹. rophet in
terpraat gehēna siue aula pulchra stercorū. i.
infern⁹ plen⁹ stercorib⁹. Ab heri p̄p
ta lingua aut̄ hec sūt pctā reproborū statua
illebit diuina ē aut̄ p ignē tanq̄ p istrumē
tū diuini iusticie affligunt nūc spūs et demo
nēdemū corpora. Audite hec mūdani au
dite hoc pctōres. Quis ex vobis poterit ha
bitare cū ardentib⁹ sempiternis. cessabūt tūc
gaudia ludi delicie pōpe honores et officia.
Dic est locus quīvos prestolat fm̄ iniaz pre

missor. Nisi abundauerit tē.

Q̄ dñica quinta post penthecostes post
prauidum. Sermo. x.

Nisi abunda

uerit vt supra. Suadeo ti
bi emere aux ignitū a me
vt locuplet fias: et vestimē
tis albis iduatis et nō ap
paret pfusio nuditas tue. Apoc. iij. Viso ser
mone pcedēti q̄ defectuosa erat phāseorū
opa: nūc vt nra sint pfectiora ad ea q̄ prinē
tur in verbis preassumptis. Monemur aux
dī suadeo tē. In quib⁹ duo notant̄.

Prīmū salutifera monitio.

Scdm̄ fructuosa psecutio.

Q̄ pro primō: tante libertatis est hoīstas
luntas vt cogi nō possit ad malū vel ad bo
nū. Dī enī. xxiij. q. iij. c. Nabuchodonosor. S
vass. nunq̄ deus prepaaret interitū nisi ho
mo spōtaneū inueniret hīe pctū. Et. xv. q.
i. ca. i. Ex voluntate pctā pcedūt: q̄ libero
mentis arbitrio et delinquēdi pposito com
mittūt. libez arbitriū pp̄ sui libertatē cogi
neq̄t. Propterea dī suadeo. Et qd̄ suadeat
subdit. Emere aurū ignitū dī charitas seu
sapientia que ē primū donū. ff. Sicut ei aux
oīa sepat metalla. Sic charitas oīa virtutes
pūne. Cor. xij. Ad ior aut̄ hoz ē charitas
Et Prover. iij. Dī brū hō qui inuenit sapi
entiā. i. charitatē fm̄ Donauit. in. iij. Omnia
que desiderant nō valent huic cōpari. Emi
tur aut̄ hoc aux nūmismate ppro: tradē do
deo illud quod est nobis propriū. s. peccata:
q̄ nihil aliud a nobis habemus. Et recipiē
do donū suū. s. charitatē: pctā deponimus
et per amorem cor nostrū sibi dām⁹. Ad hoc
inducebat ipse cū dicebat Prover. xxiij. Fili
prebe mihi cor tuū. Adagna certe pdigali
tas pro tā vili nūmismate: tam celibe atq̄
preciosam dare mercedē: quā tū fecit xp̄us:
q̄ dum hō pctū dimittit: xp̄us gratiam in
fundit. Filio enim prodigo pccurrunt pater.
Luc. xv. et Ambro. Cum renunciatur impiet
bitari statim assistit virtus. egressus enim
malicie virtutis opatur ingressum. eodēq̄
aditu quo viciū excludit innocētia copula
tur. Quis aut̄ fructus aut qd̄ bonū inde se
quatur. Notat cum dicit̄ et vestimentis al

Dominica. v. post penthecostes.

bis. Eccl. xi. Omni tpe vestimenta tua sint cā-
dida. Nec vestimenta sūt virtutes amore nu-
ditatē cooperiētes de dñbus. Apo. xvi. Brūs
qui custodi vestimenta sua ne nudus ambu-
let. Propterea dicit nō apparerē cōfusio nudi-
tatis tue. Ad hoc laborāt demones vt dicat
brūs Andreas. Egrevt sic detieat et deludat
hoīes quousq; ab hac vita nudi et rei nihil
secū preter pctā portātes. et tunc dicit. Jere. xx.
Edificant pēdēs vchēmētē: q; opprobri-
um nō intellerūt sempiternū: qd nūq;
delebitur. O miserum pēdēs hoc audite.
Jaz em̄ nos monet atq; p̄stolas habearia. Df ei
sapiētē. vii. Venerūt mibi oīa bona pariter
cū illa x̄ginē quoq; mariā matrē cū hoc au-
rū vēdat suppliciter lozate: vt efficiat fi-
lius suus vobis p̄pitius pctā v̄a cōdonan-
do. Quia nisi abūdauerit iusticia vestra plus
q; scribat et phariseorum.

¶ Pro fundamēto mouet questio: q; dicit i the-
mate. Nisi abūdauerit etc. ¶ Trū bonū op⁹
addit bono opī reddat operatē dignū ma-
iori premio essetiale. Respōdet Bona. di. iiii.
ij. arti. ij. q. ij. Qd oīa bona opā p̄ficiūt ad me-
ritū: q; i ipis charitas exerceat: p̄seruat: opaf
et radicaf vt hō finaliter p̄seueret in illa: et
hoc nō est parū: q; q̄cūq; hō facit non sal-
uas nisi finaliter p̄seueret. et p̄fert quoq; bo-
nū opus additū p̄cedēti ad augmētū p̄-
mij accidentalis.

¶ Primo ad adeptiōē aureolę: et sit opus spū-
alis excellentie.

¶ Scōdo ad adeptiōē alicuius delectationis
interne.

¶ Et sic oīa opera q; fiunt ex grā quodāmo-
valent ad p̄fectū p̄mij accidentalis. q; sūm
q; hō simul bona opera facit: sūm hoc de plu-
rib⁹ iocū dabif in p̄scia sua. Tertio valet ta-
le bonū opus ad pene diminutionē. et sic o-
pera difficilia et penalia valēt ad p̄fectum
meriti: et addit ad meritū bone volūtatis:
q; remissionē alicui⁹ pene meret hō maius
p̄mij et iā spāle: ergo maiorē gradū glo-
rie: Reddet q; p̄s. sūm opa sua videāt singu-
li si deo soluat qd sibi debet. ¶ Vno em̄ vt di-
cebat sermone p̄cedēti nō sufficiat ire ad ec-
clesiaz nisi p̄scia sit in statu debito. pecunia
em̄ reprobatā nō liberat soluentē. dicēt for-
te q; hōmō sunt q; si t̄pib⁹ retroactis hoc nō

fecerunt faciēt tñ in futurū. sed audiant ta-
les quid h̄. ff. de re militari. in oibus obliga-
tionibus vbi dies cert⁹ nō p̄figit p̄nti die
obligatio cesset. dicit de electōe et electi p̄tate
c. cū iter vniuersa. vñculo. q; vero vbi text⁹
Quia vero mora lōgiōr ē in electiōib⁹ valde
suspecta. certe imo sepe dānosa vbi cūq; mo-
ra affert piculū nullaten⁹ ē differendū. Et
merito: q; vt dicit de reg. in. li. vi. Ad ora regu-
lariter ē dānosa. Audite ergo vniuersi pctā
dediti asseritis em̄ vos velle corrigere: velle
resistere: p̄cubinas emittere peto qñ hoc fiet
qñ hoc erit: diceq; forte cras. memōre p̄bi
bitū fuisse leuitico pplō ne vñq; aues conui-
ni gñris comederēt: ad dñm redire festina-
te: q; nisi abundauerit iusticia etc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
¶ Prima de iusticia xpianorū amplectāda.
¶ Scōdo de pena iniquorū pertimescēda.
¶ Quo ad primā partē vīso sermone p̄cedē-
ti de p̄fectiōe iusticie ad oēm statū: ordie cō-
sequeti dicendū est de qualitate ipsius: scilicet
q; iusticia xpianorū si morietur etiā velut eua-
dere sic debet esse.

Integra.
Ordinata.
Perfecta.

¶ Integritas vero xpianorū p̄sistit in trib⁹.
hec autē predicta scripsit breuissime clarissim⁹
mer facillime. Et h̄ ne mēoria grauaret: ne
intelligētia p̄funderet: et ne facultas ipediret.
Zāta qdēs necessitate artaf hō ad obser-
uatiā horū p̄ceptorū q; nullus q; ad annos
discretiōis puenerit ignotiāta excuset. vñ
recte dicit Deut. ij. Ad datū qd ego tibi p̄ci-
pio hodie. nō ē supra te: neq; in celo sitū: ne
q; ultra mare: et intra te ē vt facias illud. vñ
Jere. xxxi. Dabo legē meā in viscerib⁹ eorū: et
i cordib⁹ eorū scribā eā. Ne autē horū p̄cepto-
rū de mēte memoria aboleat. p̄ditōr nature
in tripliā corpis parte scripsit illa.

¶ Primo in organo sensuū. scōdo ei sunt oculi
ij. aures. ij. nares. ij. labia. ij. manus.
¶ Scōdo in decē digitis manūū.

¶ Tertio in articulis pedum.
¶ Et hoc iustice inuenies q; oīs nostra cō-
gnitio que p̄ sensus: oīs affectio que per pe-
des: oīs actio que p̄ digitos sūm diuina p̄-
cepta d; regulari. libenter hoc inquirere: qd
sit qui diuina mandata obseruet: certe dicit

ps. xij. Oēs declinauerūt simul: inutiles facti sunt: nō ē q̄ faciat rē. Loquēdo supplē d̄ generibus singulorū. Quā vero sit periculosū diuina mādata trāsgredi dī. Deute. xx. vij. Alēdedit? q̄ nō p̄manet i sermonib⁹ le gis b⁹ nec eos opere p̄ficiat: sed obediendo. et Eccl. xli. Ne vobis viri impij q̄ dereliquistis legem altissimi. i. per inobediētiā: et si mortui fueritis in maledictione erit p̄vestra. Audite hoc miserabiles p̄ctōres ne gloriemini dicendo q̄ nō cōmittitis homicidia: mēdacia publica latrocinia. Audite qd̄ dicit Jacobus. ij. Qui totā legē seruauerit et offendat i vno factus ē oīm reus. Et de regulis iuris idē. Desinat p̄ctōr: q̄ offendens in vno fact⁹ ē oīm reus. Sufficit enī q̄ dānemini p̄p fornicationē: vel p̄p peccata cōmissa i matrimonio vel p̄ detractionib⁹: aut ranconib⁹ in corde habitis. Adolecēs enī quē iesus intuitus ē: et dilexit eū. Mar. x. Dicit loquēs de mandatis magister hec oīa obseruauit. Exigit scōdo ite gra iusticia vt non cōtēnent diuina cōsilia. Dicit enī Isa. xlvij. Ego dñs de⁹ tuus docē te vtilia. Licet enī cōtinua nō obligent ad obediendū: obligant tñ ad nō cōtēnēdū. dīc enī Beo. et bene di. iij. iij. Qui cōtēpnit cōsiliū cōtēpnit cōsulētē. vnde. i. Regum. ij. Qui cōtēpnit me erit ignobilis. nec q̄s debet firmare mētē suā ne illa ēfuerit. Prouer. i. Desperisti oē cōsiliū meū. Sequitur. Ego vero in interitu vestro ridebō. Exigit tertio iusticia ite gra: vt custodia mē p̄cepta ecclēastica generalia oīs status obligātia q̄ sunt quicq̄. Primū ē de auditiōe missę die dñico. et ponit de consec. dist. i. c. missas. et dī audiri integraia p̄ncipio vīq̄ ad bñdictionē sacerdotis: nisi assit necessitas: infirmitas peniculivēl dāni: aut alia pia cā rōnabiliter excusans: in q̄ casu dīz hō recōpensare in alijs bonis: vt orōnibus: suffragiis: vel alia recōgnitione creaturus et beneficiorū ei⁹. Scōdus est de obligatiōe festorū. de cōsecra. di. iij. ca. Pronunciandū ē illi si fieri pōt his diebus audiri dīz missa. Tertiu ē de obseruatione ieiuniorū. extra de obseruatione ieiuniorū. ca. cōsiliū. Quartū ē de cōfiteōdo semel i āno: et de cōicando in pascha. Et ponunt hec. ij. de penitentijs et remissiōib⁹ ca. oīs. Necessitas custodiendi hec p̄cepta notat Z u. r. ca. Vbi xp̄pus dicit platis ecclē. Qui vos spernit me

spernit: et qui vos odit me odit. Et illd̄ qd̄ p̄cipit impij: qd̄ autē impij necesse est fieri. Sed quero q̄s nūc hec rite obseruat. Si mētio fiat de missa l̄z plures ad eam vadāt: ad eam tñ nō atredūt. d̄ festis certe nūc pōt dici. viderēt eā hostes: et denserūt sabbata eius. Treno. ca. i. Qm̄ dies dñice et solēnitates q̄ ad dei honorē et sanctorū gloriā debēt applicari: p̄phanā et p̄ctis dedicātur. De ieiunijs pauci sunt q̄ obseruent. Sed certe dicit dñs Isa. lrv. fractonibus. Serui mei comedēt et esurietis. De cōfessione autē et cōmunionē vt rendū: q̄ plus multis obfint q̄ p̄fint. de cōf. di. ij. ca. Et sancta dī. Et sancta mal p̄fint obesse: bonis sunt ad salutē. O ppli duri xp̄iani renegati. O peccatores inferi: audite illud Prouer. xlvij. Qui declinat aurem suā ne audiat legē oīs erat execrabilis. Uideat ergo singuli qualiter iusticia vestra sit inter gra: q̄ nisi abīdauent iusticia rē. Qualiter autem debeat esse ordinata et zelās alō dicitur deo duce.

Quātū ad scōm p̄ncipale p̄sent singuli si voluerit: q̄ nisi eorū vita seu iusticia sit p̄terior vita iudeorū nō intrabūt in regnū celorum: immo ibunt in suppliciiū eternū. vtinas autē modernorū xp̄ianorū vita non eēt deterior statu phariseorū: qm̄ seculā morte obisti xp̄iani nūc in pluribus deteriores sūt iudeis: q̄ tunc erant potissime in blasphemia: p̄p pa: ebrietate: luxuria: ac vere amicitie carentia. His autē tribus qualitatibus pene infernalis: subdēde sunt q̄tuor vltimę: vt miseri p̄ctōres horrendus illd̄ suppliciiū formident: ad qd̄ certe tēdūt nisi resipiscāt.

Quarta ē carētia refrigerij. Quinta ob securitas inestimabilis. Sexta associatio demonis. Septima est inordinabilitas et p̄fussio.

Quarta q̄ qualitas ē carētia refrigerij. notat hēc Job. x. Cum dī terra misie et i p̄nti etem sūt miserie multe: sed tandē finietur. insuper sunt multa solatia. Ibi autē non habebunt requiē die actioe. Apoca. xiiij. Pro gratia singulari dānati reputarēt manere i illis penis tot annis: q̄t auge quare maris et grana arene eius: si postmodū libere essent: et ex hoc refrigeriū aliquomodo reciperent. Quāto ei illa innūcerabilia sūt nobis infinita: tñ sunt a deo denūciata: et sic sine aliq̄

Do. vi. post penthe.

haberēt. **S**z cū sciat penā eorū finē non hēre refrigeriū carēt. Societas q̄s afflictōz solet aliq̄d refrigeriū prestare. iuxta illud. Solatū ē miseris socios hēre in penis. **S**z non sic ibi: imo potius augmētānt. vñ Aug. 7 hī. ij. q. i. c. multi in fine nō pp ea minus ardebūt qui cū multis ardebūt. **O** duricia cordium: cur ad hec nō attēdiq̄. Transibūt nīsus gaudia iocū pōpe 7 solacia. **V**enēt dies quando dicēt Sapiē. v. Errauimus in ueritatē et solusitū nō luxit in nobis. Quia calamitas huius pene ē obscuritas inestimabilis. erūt enī ibi tenebrē interiores p̄ grām deficiētē: tenebrē exteriores p̄ lucis corpāl' carentiā. **M**at. xxiij. **A**ditte eū i tenebras exteriores. **E**t Eccl. iij. Neq̄ ratio neq̄ scientia aut sapia sūt ap̄d inferos quo tu pperas. **S**exta calamitas ē associatio demonis. De his dicit Job vbi supra. s. r. c. Et tenebrarū vbi ymbra mortis nullus ordo inhabitās. hec ymbra mortis ē demō: q̄ sicut mors priuat vita naturalitē: demon p peccatū vita spirituali. **A**poc. vi. **D**ī q̄ sedēs super equū pallidū nomen illi mors 7 infernus seq̄bat eū. **C**ogne aut talē habebūt sociatē: vt q̄s habuerūt incēsores i culpa: habeāt tortores in pena: vt dicit Grego. in moral. Quātū nō sit habitare cū demonib' potest colligi ex eo qd legitur invita fratru' predicatorū de quodaz iuvene fratre qui vidēs demōnē i corpore assūptō tāto pauore ē cōcussus vt exclamādo semimortu' remansit. **E**ū aut ad se ruerus fuis' inquisitus de cū clamoris dixit se demōnē vidisse. interrogauerūt de forma ei' dixit se eū describere nō posse: verū inq̄ potius eligeres me pncere in fornacē: vel i furnum ardentē q̄ itē oculi adhuc videre qd vidi. **A**udite hoc mūdani qui societates et coniugia banq̄ta cupitis: q̄ hec ē societas q̄ vos p̄solat. **S**eptima cōditio est inordinabilitatis 7 cōfusionis: 7 notat p Job. i. Cū dicit. Nullus ordo: s̄ sempitern' horroz in habitans. vñ ps. Ignis sulphur 7 spūs pcellarū. **O** de' si nō sint hec nisi partes: qd erit totum? **E**cce certe dicit diuina iusticia q̄tum gloriificauit se in delectatō: tūc date illi tormētum 7 luctū. **A**poc. xviij. **C**ōgregabūtur tunc oēs gētes. **M**at. xxi. **A**lligate ea in fasciculos ad cōburendū. **M**at. xxiij. **O** mors pccōz pessima: prana i diuisione aie a corper diuino

ne oīm bonoz p̄ntis seculi. **P**erit in separatione seculoz 7 diuini cōfortij: sed pessima i tolerantia eterni supplicij. vellēt tūc danari plurima bōa fecisse: penitus in se iunasse: nē uissemus oīfynas p̄tulisse: s̄ certe nimis tarde. **D**ū ergo tps habem' operemur bonū. **Q**uāsi labūdauerit iusticia v̄ra. &c.

Gōnica sexta post penthe. Sermo. xi.

Miser cor su

Miser cor su per turbā: ecce iā triduo sustinet me: nec hnt qd manducēt. **M**at. viij. et in euangelio hodierno. **E**inecēti dabo mānā ad scōditū: 7 dabo ei calculū: tūc calculū nomē nouū qd nemo scit nisi q̄ accipit. **A**poc. ij. Diuine dignatōis ad vniuersos q̄ a peccatō abstinere cupiūt. **V**erba sūt ista i quibus duo norantur. **P**rimū ē iterne iocūditatis infusio. **S**cōm ē supne felicitatis participatio. **Q**uo ad primū lyt dī: **H**eb. xij. **O**is discipulus in p̄nti videt esse merorē: postea aut fructū pacatissimū affert nō solū i futuro: s̄ etiā in p̄nti: ob hoc saluator vincenti mānā pollicet ab scōditū. &c. **E**st aut hoc mānā spiritualis dīcedo interna q̄ hō in p̄nti recipit de bonis operibus. de q̄ dulcedine Sapi. iij. **O** q̄ bonus 7 suauis ē spūs tuus i nobis. 7 Eccl. xiiij. **S**pūs meus sup mel dulcis: et hereditas mea sup mei 7 fauū. **Q** figurat aut hec dulcedo cōgrue per mānā pp ipsi' mānē cōditionē. **M**ānā ad ignē indurabat: s̄ ad solē liquecebat: erat q̄s quasi semē cōuadri album. **E**xo. xvi. **I**sp̄sa q̄s q̄ egyptū requirit bar mane p singulos dies eribat: 7 ipm coligebat de p̄to sabbato in q̄ die collecto alijs diebus viuebat. **A**udiāt hoc singuli q̄ diuinam mīam ac cōsolationē expectāt hec spūritualit' teneant: 7 vere mānā percipiant. qd ignis adustū: qui hōrē cōsumit nisi amoret mūdani s̄ḡt. **Q**uid sol oīm floz 7 fructuum pducit? nisi diuinū spūm 7 ardorē repositat. **M**anna q̄ ad ignē indurat 7 ad solē liq̄scit: q̄ p̄solario spūalis in ardore volupratū deficit: in amorē delectatū dilatat 7 crescit pmo **C**or. ij. **A**liis hōmōs sapit q̄ dei sunt. **S**trulitū: enī ē illū. **S**pūalis aut iduat oīa

I. Cor. ij. Et bernar. in qdā sermone. Delicias est diuina cōsolatio: q̄ nō dat admittenti bus aliena. hoc māna grano tōso cōparat: q̄ sepe numero talis cōsolatio dat pp̄ tribulatiōes pp̄ deū toleratas. Jacobi. i. Omne gaudiū existimate fratres cū i varias tentationes inaderitis. p̄p̄s autē qui egyptū reliquit statū. s. p̄ti d̄z hoc colligere: q̄ nullus perfecto gaudiū sp̄iali replebit nisi a peccato mortali sit purgatus. Unde nūp̄ filijs israhel datus fuit quousq̄ defecit eis farina egypti. i. species p̄ti. Emūdate ergo man⁹ p̄tōres et purificate corda duplices aio. Jacobi. iij. p̄p̄s autē qui vult hoc colligere egredia tur mane de tabernaculo suo mētes eleuet vniūsq̄q̄ a mundo et a sensibus ad deū et ad sp̄alia. s̄m illud ps. cxvij. Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis. Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi te. Certe tales māna colligūt. nō solum autē eis māna. i. cōsolatio: sed etiā calculus. i. totalis aie purgatio cōferet. Est enī calculus lapis lucidus: et in calculo nom̄ nouū: qd̄ nemo facit nisi qui accipit: qm̄ talis sit mēte purus nō seruus qd̄ est nocuū verus. Sed fili⁹ aut amicus vocatur. Jobā. xv. Jā nō dicā vos seruos quia seruus nescit qd̄ faciat dñs ei⁹. vos autem dixi amicos: q̄ quēcūq̄ audiui a patre meo nota feci vobis. Et ad Gal. iij. Itaq̄ iā non est seruus: s̄ fili⁹. q̄ si filius et heres per deū. Sed qd̄ hoc māna sit nemo scit: nisi qui accepit. Miseri enī p̄tōres voluptatibus et fecibus p̄tōrū inebriati quid hoc sit ignorāt. Multa ip̄sōrū sepe dicūt. Custodiat dñs paradiisuum: et nos dimittat. Acetū enī terrene dilectionis inq̄r augū. nō finit eos de gustu are suauit̄e: interne dulcedinis. S̄ purgati hīs fecibus: q̄ nemo mitteret vinū nouum in vases veteres. Mar. ij. Quid sit et q̄ta est sp̄ialis leticia strēdunt: quāquidē leticia paratus ē deus et sua clemētia et medi ante suffragia matris sue. dare etiā quibusdam peccatorib⁹: si tñvelint seq̄ qd̄ figurati uerōndit in hoc q̄ turbas istas triduo est se quētes misericorditer et cordialiter educant. Juxta qd̄ dicit thema. In qualibet sui parte misereor super turbam: q̄ ecce iā triduo sustinet me.

Q Pro fundamēto mouet qd̄. Cum miseri cordia sit compassio ac tristitia de malo alie

no. **U**trum in deo vel in xpo s̄m humanitas rem gloriosam sit mis̄. Respondet Scotus distin. xvi. iij. q̄ mīa aliquando assumit p̄ passione que est species tristitie: vt h̄t Ari sto. in rethorica s̄m quam quis mouetur et comparitur alieno malo: et sic in deo non cadit: nec etiā in beatis a quibus oīs relegata est miseria. Alio modo mīa pōt dici trus seu perfectio s̄m quam aliquis vult liberaliter exire in necessitate q̄tum i se est seu indigentia liberari nisi ponatur obex: et sic formaliter est in deo seclusa omni imperfectione. Et trib⁹ modis pōt hoc fieri.

Prio releuādo oī culpa et miseria: sic diuina mīa solū apparet i celo.

Scdo liberādo a culpa et relinquēdo propt̄e in mīa. et sic de miseria apparet in presenti seculo.

Tertio pōt dici mīa totū malū debitū nō in stigēdo: et sic ē i inferno vbi dānati puniuntur citra condignū.

Q De prima pōt dici illud ps. xxxv. Dñe in celo mīa tua. De secunda. ps. xxxij. Misericordia dñi plena est terra. De tertia ps. c. Misericordiam et iudicium cantabo tibi domine. De secunda loquit̄ thema cum dicit. Misereor super turbā. si quis p̄p̄ damnet de nemine nisi de sua ignauia cōqueratur. Dicit. el de re iu. Scienti et consentienti non fit iniuria neq̄ dolus lib. vi. Et sumitur. si. eodē titulo. l. nemo. Ad hoc est casus. xxx. q. i. c. Si quis ingenuus q̄ scāes et cōsenties cōtrahit cum serua. Item in eo qui sciat quāz emebat seruitutem debere. ff. de actibus ep̄rio. et venditi. l. i. Notate qd̄ d̄: scīeti aut scire debenti. Audite hoc qui peccatis inferunt: qui delicijs occupamini: q̄ tp̄alia plusq̄ deū diligitis: qui de peccatis nunq̄ cōsitemini nisi si pascha veniret: qui per totam vitā studeat vt vsuris rapinis aliā bōa auferatis. Reddite ad cor qm̄ seruitutem peccati soluetis. q̄ qui facit p̄tū seruus ē peccati. Jobā. viij. Emens enī possessionē seruituti subiectam: seruitutē soluere tenet. l. prefata de actionibus empti et venditi. Nec iniuria vobis fit si erigatur a vobis quod pro p̄tō v̄o debet. Qui igitur ad deum reditis post xpm̄ ite: sicut turbe iste que triduo seq̄bant̄ eū: vt de vobis efficiat̄ thema dicens. Misereor super turbā et.

Do. vi. post penthecostes. Ser. xi.

In isto sermone erūt due partes
 Prima de inestimabili clementia christi.
 Secūda de virtuosa deuotione populi.
 Quo ad primā sciendum est: diuina mia
 nobis multipliciter ostenditur.
 Primo pēdōes ad conuersiones prestolādo.
 Secūdo ad cōuersionē multipliciter iuitādo.
 Tertio conuersos benigne recipiendo et pec-
 cata totaliter dimittendo.
 ¶ De primo. i. Petri. iij. Deus patietē agit
 erga nos nolēs aliquem perire: sed omnes
 ad misericordias reuerti. Tertū est enī qd oēs
 exstites in pēdō mortali digni sunt morte et
 nā. In quacūq; hora comederis morte mor-
 nemini. Bene. iij. Alia qd peccauerit: ipa mor-
 rietur. Eze. xviij. Luz ergo peccator: statū nō
 punitur: an forte pēdōes deus nō. ituetur:
 absit. Oia aut nuda et apra sunt oculis ei.
 ad heb. iij. An nō facultatem et prātem hī
 pumēdi: imo certe expi sunt eam egypti: qd
 persequentes filios israel submersi sunt qm
 plūbū in aquis uehemētib; Erodi. xiiij. ps.
 Descēderit in pfundum qm lapis. Dathan et
 Abirō: quos uiuos tra absoribuit. An forte
 qd peccatū ei nō displicet: absit. Odo enim
 sunt deo ipsi et ipietas ei. v. forte pēdōes
 et pēdā nō sunt sup terrā. Sz certe si hoc ve-
 rum eēt: sapiēs Eccl. i. nō diceret. Stultoz
 infini? ē numerus. et Osee. iij. Maledictū
 mēdaciū. et Quot nāq; sunt in hac vita he-
 retici: execrati: sortilegi: proditores: sacrilegi:
 detractores: mendaces: fufuratores: bilin-
 gues: piuri: blasphemī: vsurari: incantato-
 res: superbi: religiosi: ppetarij nō officiātes:
 clerici symoniaci in beneficijs et ordinib; di-
 tēpla violātes et indebite officiātes: tyrāni:
 et crudeles aduocati: officarij sine fide: sine
 iusticia et eqtate: atq; vtriusq; serus: pfone
 v. indebite v. nō p multos annos sacramē-
 ta pnie et euāgelij recipientes: quos expe-
 ctat deus et tolerat patietē quosdā ad vnu
 annū: quosdā ad duos: qsdā ad decē: qsdā
 ad viginti et v. qd ad vltimū sue vite. Cur g
 tales viui nō descēderūt ad infernū: cur tan-
 to tpe de? expectat? Certe respondet sapiēs
 Sapi. i. Misericors oim dñe et nihil odisti
 eoz qd fecisti dissimulās pēdā boim ppter pe-
 nitētiā et parcēs illis. Et Eze. xviij. Nunq
 qd volūtatīs mee est mors impij dixit dñs:
 et nō magis vt cōuertatur et viuat. De scōdo

videlz qd multipliciter vocat nos de? habet
 Can. v. vbi d. Reuertere sumamitis. et Sus-
 namitis representat aīas peccatricē. interpres
 tatur enī capriua qui quater dicii reuertere
 per remorsum cōscie.
 per informationē doctrine.
 per cōmunicationē gehēne.
 per collectionē beneficentie.
 ¶ Et sic deus ex summa mia icitat nos ad
 pniām. An ignoras di. Paul? ad Ro. ij. Qd
 benignitas dei ad pniām te adducit. Redu-
 te puaricatores ad cor. Isa. xli. Quis suscita-
 uit ab onente iustū et vocauit eū et c. Utinā
 de sic vocatis nō dicat illud Prover. i. Vocā-
 uit et rēnuisti: expādi man? et non fuit qui
 aspiceret. Quo ad tertium huius partis qd
 benigne. s. remittat pēdā atq; multiplici au-
 ctoritāte d. Exo. xxxij. Dñator dñe de? et c.
 Isa. lviij. Inuocabis et dñs eradicet et c. et
 Joek. ij. Cōuertimini ad dñm qm benign? et mi-
 sericors ē et c. Et sunt verba Hiero. Qd deitas
 tis natura clemēs ē et pnia: magnisq; ad ind-
 gentiā qd ad videtā pnia: qd nō vult mortes
 pēdōis: s. vt cōuertatur viuat. Si qd post
 lapsū vicioz ad verā pniām cōuersus fuerit
 cito a vero iudice miām ipetrabit. Et de pe-
 di. i. ca. Si agam? Si agam? pniām ipm qd
 sue penitebit snie. Auditeb; et cōsiderate mi-
 sericordiā dei vtrū. vñ Bern. sup cātica fermōe
 xxiij. Oino pp māsuetudinē qd de p dīcatur
 bone Jesu currem? post te: audiētes qd non
 spernis pauperē pēdōē. Nō horruisti cōfite-
 tes latronē: nō lachrymātē peccatōrē: si cha-
 naneā supplicatē: publicanū nō negantē: n.
 deprehēsas i adulterio: nō sedētē i theloneo
 nō negantē discipulū: nō psecutorē discipu-
 lorū: nō deniq; crucifixoos tuos. hec ille. Eā-
 ta ē diuina mia qd in cruce cōtinue apparet
 in pedū afflictione: manū extēsiōne: capitis
 inclinatione: ac amorosa lateris aperit iōne.
 Tanta insup qd liberat nedū a miseria spi-
 rituali. s. culpa sed etiā tpali et spāli: qm qd
 debite ad deū recurrunt ei? expedit saluti.
 Et qd numerare sufficeret: quotiēs deus li-
 berauit filios israel a miseria tpalib; et cor-
 poralibus. ab egypto p Moysen. a diuersis
 tpe iudicā et regum. demū a captiuitate bā-
 bylonica. Vidi ait deus Exo. iij. afflictiones
 ppli mei in egypto: descēdi liberare eū: qd et
 nunc silem forinā ostendit deus saluator: qd vñ

Do. vi. post penthe. Ser. xij. Ifo. XIX.

dens popl'm in deserto cibo carente: nec itur
te h'iana posse h're subsidii ostendit q'ro as
fectu cōpatiēd' ait. **Miseror** te.

Quo ad scōm principale v'isa multiplicata
te diuine mie: p'nt declaranda ē dispō d' eius
dem mie susceprione. **M**ortus em' fuit salua
tor ad cōpatiēdū huic poplo pp' ipsius cōti
nuam seq'az: q' inq't ias triduo sustinet me.

Perquire reuellē qd hoc tridū ē. **E**xo. ij. d'.
Ah oyle viam trū diez ibimus vt sacrifici
mus deo n'ro. **I**hobie. vi. **E**n' acceperis eā in
gressus cubiculū per tres dies p'ueniens esto
ab ea: n'ihil aliud nisi oñib' vacabis cur
ea. **T**ertia vero nocte b'f'dictionē cōsequis.

Jonas q's tribus diebus & trib' noctib' fuit
in ventre cete. **J**one. ij. post tridū vero iue
nerit parētes saluatoz in tēplo. **L**u. ij. **A**d
uerte q' op' cuilibet cupiēti a diuina mia sub

leuari necessitatē est tridū &c. hec tria ne
cessaria sūt cuilibet volēti saluari. **F**ides cre
dendoy: spēs eternoy: & dilectio agendoy.

De p'mo d'r ad **I**hob. xi. **S**ine fide imposs
bile est deo placere. **E**tem fides: inq't **B**ona.

in breuiloq'o: q'diu peregrinamur a d'no ois
sup' naturalū illūminationē lucerna dirigēs
et fundamentum stabilēs & ianua introdu

cens: hec ē eivictoria q' v'iat mūdū fides nos
stra. **I** Job. v. p'pterea **E**phe. vi. **I**n oibus
v'mentes scutū fidei &c. **S**ancti em' p' fidē ad

Ihob. xi. d'c' p'a. **A** custodia matutina &c. **A**
p'ncipio v'oz cognitōis & vsus rōis vsq' ad
finē vite. q' vt d'r **E**cl. ij. **R**espice fili natio

nes hoim' & scitote: q' nullus sperauit i d'no
et cōsultus ē. **E**t **R**oma. v. **S**pes nō cōfūdit
Felix ergo vt d'r **E**cl. iij. q' nō habuit sui tri

sticiam. **Q**ui em' dignēvult penitere tēratio
nem euadere & afflictionē tolerare speret i
p'mio. **D**e p'rio d'r **A**mb. i. h' de pe. di. **N**e

mo digne pōt agere p'niaz: nisi q' sperauerit
indulgentiam. **D**e. ij. **P**rouer. ij. **C**lipe' ē spe

rantibus in se. **D**e. ij. ps. **I**n d'no sperauit &c.
De necessitate dilectionis agendoy d'r **J**ob.

ij. **S**i quis diligit me diligit a p're meo &
ego diligā eū &c. **E**t d'r de pe. di. ij. **S**i em' in

quit **I**ero. q'm sicut dies & nox miseri neq'
iusticiā iusticia & inq'tas p'ctm' & bona opera

tio. **S**i suscepimus xp'm in hospitio n'ri
pectoris illico fugamus diabolu. si peccāne
rimus: & p' peccati ianuā intrauit diabolus:

Primus recedit x'p's. **D**is trib' ergo sustine

mus xp'm: imo seq'mur: certe n'ri miserebf.

Si quis est: nunc qui hoc tridū habeat im
mo quis est qui veram fidē et v'itā habeat:

vt taceam de fortilegis & sup'fitionib' q' sū
unt in multis & v'itans obseruatijs. q's ē q' de

um credat p'ntem iustū iudicē oia videntē &
p'ueniēte. fatent' se nosse deū: factis aut' nes

gant. ad **Z**itū. i. **Q**uis ē etiā q' speret in d'no
et beatitudinē sup' oia cupiat: & nō plus cō

fidat in v'itate h' mūdū. **C**ertū d'r. **I**sa. xxx.
Posuerunt spē suā mendaciū suū in ymbra

egypti. **Q**uis est. inq' diligit ea que deus a
gere p'cepit. **C**erte d'r. **J**ere. xxxij. **V**erterunt

ad me terga & non faciem. **A**mbulāt tales i
v'itate sensus sui obscuratū habētes itel

lectū. **Q** paup'culi ad deū redite & p' tridū
sustinet' vt i' misereaf x'p's. **A**mē.

Quāda. vi. post pēthe. p' p'adiū. **S**er. xij.

Miseror su

per turbam &c. **V**enite ad
me oēs q' laboratis & onē
rati estis: ego reficiā vos.

Mat. xi. **A**d miserabiles
peccatores in petis turpiter errātes & tacen

tes diuine dignatōis s'ba sunt ista. vbi duo
notantur.

Primū ē inuitatio gratiosa.
Scōm p'missio fructuosa.

Quā p'rio q'm teste **B**er. li. d' libero arbi. **C**o

natus liberi arbitrii cassi sunt nisi grā adiu
uētur. **J**ob. vi. **N**ullus pōt venire ad me: nisi

pater me' q' misit me traxerit eū. **S**ed pōt
inducā & inclinef. hac tractione nouerat se

indigere qui dicebat. ij. **C**or. ij. **N**ō q' sim?
sufficiētes cogitare a nobis quasi ex nobis.

Sed sufficiētia n'ra ex deo. q' aut' sūt illi q's
ipse vocat subdit de'. oēs q' laboratis &c. oēs

in peccato mortali exites labori multiplici
acuariō oneri sūt subiecti. **J**ere. ix. vt inique

agerēt laborauerūt. pōt hoc verificari pene
in oib' p'ctōib' dura ac grauiā p' suis luxu

rijs: fraudib' rapinis: ambitib' & alijs ne
phanjs actibus multa mala tolerātib'. **E**t

de tali labore quē fructū recipiēt d'r **J**ob. vij

Ego habui menses vacuos: & noctes laboris
osās enumerāui mihi. **E**cl. ix. **L**abor stul

torū affliget eos. **Q**uāro aut' oneri tales sup

positi sunt notauit p'a. di. **I**niquitates mee su

Do. vi. post penthe.

pergressus fuit caput meū &c. Notari hic pōt
exēplū de illo q̄ ligna scindebat & fasciculus
colligebat: q̄ a principio tūri pōderis erat q̄
lenari nō poterat: q̄ tōto plura ligna appōe
bat tanto ponderosior erat: put demonstratū
fuit. b. arsenio p̄ angelū & expōitū q̄ ligna
scindēs & fasciculo reponēs ē p̄ctōr p̄cā pec
catōis addēs. p̄ctm̄ ē tūri oneris q̄ surū fer
ri nō pōt. Quid ergo s̄ malle mortalia. Dis
sic oneratis p̄mittit de refectione: & b̄ tripli
ci cibo. s. doctrine: gratie: eucharistie. In cui⁹
signū ponit dñs ad sequētes se. p̄mo. de qui
q̄z panib⁹ q̄ rep̄ntant noticiā q̄nq̄ necessari
orū ad saluēre: v̄z credēdoz: agēdoz: fugi
endoz: sperandoz: metuendoz. Credēdi s̄
articuli fidei: agenda p̄cepta: decalogi: fugiē
da capita p̄cti: speranda bona p̄m̄: metuēda
tormenta supplicij. Sc̄do ponit de septem
panib⁹ q̄ rep̄ntat septē dona. s. Tertio ponit
de p̄cioso sanguine & corpe suo. Habetis inqt
Amb. in homelia hodie. primū cibū habes
sc̄o: et tertiū. dñs inqt. Si puul⁹ ē lac habes
bis. s. doctrine. si grādeus solidiorē cibum:
v̄z grām sepius formē vel eucharistia eā soli
dāre. Veniat ergo oēs laborātes. iux̄ thema
vt reficiant: qm̄ inqt idē. Aliter oē. Elen
entes aḡt & refici cupiētes m̄sem mie vene
rent: qm̄ ip̄a ē q̄vinū gr̄e & leticie in nuptijs
obtinuit: ip̄a q̄ nūc panē gr̄e nobis dabit. di
cit ei Ber. Nihil em̄ nobis de⁹ dare decreuit
venue: qd̄ nō trāseat p̄ man⁹ marie. ip̄a q̄z ē
m̄ mie que miseret dicēdo. vinū nō h̄nt. Jo
han. ij. Et hic fil⁹ su⁹ inqt nō h̄nt qd̄ mādus
cent. Quid dicitū fuit in sermone p̄cedēti q̄ in
est mia: merito q̄nt. An in oī ope diuino cō
currat iusticia & mia. R̄ndet doctor copios⁹
Richar. de medi. vi. in. iij. di. xvi. Qd̄ iusti
cia diuina v̄nomō capis p̄ diuina volitōe: q̄
vult illud qd̄ decet maiestātē suā. Et mia di
uina p̄volitōe diuina: q̄ vult creature sue
b̄n̄facere: & sic iōi creatura & i ope diuino ap
paret diuina iusticia & mia. Alio mō capis
diuina iusticia p̄volitōe q̄ de⁹ vult retribuere
pro merito: & sic solū i rōnali creatura v̄l
sp̄ali apparet ei⁹ iusticia sic stricte sumpta
vel mia. R̄ndet idē Richar. di. eadē: q̄ tēpe
et natura sūt s̄l. Sinvero nostrū modū intelli
gendi mia p̄cedit iusticia stricte sūptā: quo
nam talis iusticia respicit merita vel d̄mes
rita, velle aut liberare a culpa vel a miseria.

aspicit p̄cise. p̄cō diuina m̄iam qua libera
liter nullis p̄cedentibus meritis vult sus
meritō merito dī. Aliter oē sup̄ turbam
&c. mirari nullus d̄z si plures dānans. Is em̄
p nobis saluator fuit incarnat⁹ ac crucifi
xus multaq̄ b̄n̄ficia p̄ miseris cōtulit: m̄
hilominus multi dānans. Et hoc rōnabit
dī em̄. C. de apostatis. l. i. v̄z. Si q̄s ex lege
xp̄i cōstitutus & ex xp̄iano indeus effect⁹: su
erit sacrilegus cetibus aggregat⁹ accusario
fuerit approbata facultates eiusdē dñi fisci
iubemus vendicari. d̄z q̄z. xi. q. ii. c. estimant.
quoties peccam⁹ deñicijs n̄ris negamus:
nec i fine s̄cū t̄m̄ putem⁹ xp̄s illos cōdēnare:
qui cū voce negauerit: sed ēr oēs illos q̄ mori
bus & opib⁹ q̄b⁹ xp̄m̄ offenderūt & negauerūt
Audite hoc cūctis p̄ctis dediti: qm̄ tanq̄ re
negati xp̄iani nisi resipiscat cōdēnabimini.
quid ergo p̄ saluatore post tridū mōre h̄
turbe currite vt ab eo gr̄a sua reficiamini: qm̄
vt assent in themate. Aliter oē sup̄ &c. Alio
sermone p̄cedenti de multiplici mia dei: ac
p̄pli ad ip̄am sustinēdā dispōne. ordine p̄les
quenti agēdū de sp̄ali refectione figurata
per corpale refectionē in euāgelio positam.
Et q̄ corpalis refectione facta fuit ex panib⁹
et p̄s̄cib⁹ h̄z paucis.

¶ In isto sermone erūt due p̄tes.
P̄ia de opis boni sp̄ali refectione.
Sc̄da de sub̄dij cōferētis auriliatōe.
¶ Prenotandū puto iux̄ā l̄ram de augmē
tatiōe istoz panū. an fuerit ibi creatio v̄l as
liena appōvel qd̄: R̄ndet Bona. sup̄ x. Joh.
vi. De q̄nq̄z panib⁹ q̄ nec fuit ibi creatio nec
aliene materie appō: si pot⁹ p̄c̄ntis mate
rie augmētatio. Augmētatio aut̄ ista facta
est nō t̄m̄ s̄m̄ materia v̄t i ḡnabili & natura
li: s̄ctiā s̄m̄ formā cui⁹ exēplū in natura rei
periri nō pōt. hec ille. Nota ergo p̄ p̄ia par
te q̄ ale cupiētī saluari septē stat⁹ sūt b̄z q̄a
indiget panib⁹ vt reficiat. Prim⁹ stat⁹ ē aie
a p̄cō resurgētis ad p̄niam: cui⁹ refectione est
p̄ctōz remissio. vt reficiat d̄z h̄e panē con
critiōis i merore & dolore. Hoc pane p̄s. cxx
vi. Refici nouerit q̄ dicebat. Surgite post
q̄z sedentis. Libabis nos. aut̄ alio loco. pa
ne lachrymarū &c. p̄s. lxxix. Aliter oē q̄nt dole
re d̄z q̄ a p̄cō surgere q̄nt. doler m̄ sup̄ mōre
tēpnigenti: & captiu⁹ sup̄ relegatōe sui eris
ly. dolet & ad mōrē cōdēnat⁹ sup̄ pena sui

Supplicij. In tali statu ē pctō dñi in pctō est. Deduc qñ torrens lachrymarum. Surge surge in principio vigiliā effunde sicut aquam cor tuū i cōspectu dñi. Scōs stat? ē aie in tē tatiōe pugnātis cū? refectio ē stabilitas: et in hoc statu idiget auxilio seu pane pfirmā te. De hoc Gen. xviii. Pōnā buccellā panis et cōfortet corvū. Ps. Panis cor hoīs pfirmet. Mtrū nō ē si exire volēs a pctō auxilio idigēat: qñ tūc maxime inimic⁹ psequitur. In cuius figura pharao marie psecut⁹ fuit israel: cum ab eo recedebat. Exod. xv. Dicit inimic⁹ psequar et cōprehēdā eū. Eccl. ij. Fili accedēs ad servitutē dei sta i timore: et ppa aiam tuam ad tētatōnē. Tertio? status ē aie bonuz incipiens cū? refectio ē dei placatio et suūp sius a deo acceptatio et idiget aia i hoc statu pane ppe mortificatiōis. De tali dñi. Prouer. xij. Qui opas terra suā. carnē saturabitur pambus. Et ibidē viti. Panē ociosa nō cōmedit. dedit cibaria ancillis suis. Qui enī deū placare vult et ei placere: dñi carnē suam macerare et elemosynas largiri. Gal. v. Qui xpi sūt carnē suā crucifixerūt cū vicio fuit. et i. x. Date elemosynā et oia mūda sūt vobis. Quart⁹ status ē aie bona cumulāq cū? refectio ē corroboratio seu fortificatio et idiget aia in hoc statu pane fortificatiōis. hoc pane nutrit⁹ fuera dñe de q. ij. Reg. xij. q co medit panē subcūnerū iū et ābulauit et. Panis subcūperic⁹ ē mortis mēoria. Cū ei qā ignoret qñ: qñ: et vbi moriet⁹ durissim⁹ est si nō velit bona opa qñ diu facultas ē operari frēs magis satagite vt p bona opa certam vram vocationē et electionē faciatis. ij. p. i. Satagite bonis opib⁹ et. Eccl. ix. Quodcūq pōt man⁹ tua instāter opare. Sol. vlt. Dū tpo habem⁹ operemur bonū. Quiduo stat⁹ ē aie p xpo mala patiētis: cū? refectio ē ad ueris exultatio. et indiget aia i hoc statu pane dilatare. Sicut ferrū malle⁹ dilatat sup incudē. hoc pane saturatus fuit Job. xlij. venērāt ad iob et comederūt panē. s. exultatio: nra. Null⁹ ei glorie⁹ se virtutē bñemiss⁹ p xpo sciat aduersa tolerare. ad Roma. viij. Si cō patimur vt et glouificemur. Aug. recusat eē in corpore q odū nō vult sustinere cū capite. Vetus stat⁹ ē aie alioz salutē cupiens: cuius refectio ē cōgratulatio. et hz refici in hoc statu pane iusticie seu opatiōis exēplaris et

fructuose. hoc pane nutritus fuerat de quo dñi Eccl. xv. Cibauit illū pane vite et intelles eius. hoc pane nō reficiūq scōz ac iustoz cōfortia aspñatur. de quib⁹. Math. xv. Nō ē bonū sumere panē filioz et. Quātus autē sit hic panis testat⁹ grego. sup. Ezech. dicens. Nullū grati⁹ oipotētī deo offerri pōt sacrificiū q zelus aia. hoc pane educat⁹ fuerat. q ij. Cor. xi. dicebat. Quis infirmat⁹ et ego nō infirmus et. Nec qd credat placeret q priorū mi salutē et to corde nō exoptat. Adē abus est: ait saluator. Jo. iij. Est faciā volūtatē et qui misit me. Bñ ergo q esuriēt et sitiēt iusticiam. Math. v. Septim⁹ stat⁹ ē aie cōtēplāq cuius refectio ē deuotiō: hz saturari et nutriti in hoc pane seraphic⁹ uel certatice puer fatiōis. de hoc Sapi. xvi. Panē de celo pñstisti eis. hoc pane uelutur q dei bñficia. i. carnationē cōuersationē passioē pie recogitantiq ad gaudia supna mētē eleuāt: qui diuinā salutē et potētā in cōpōtione admiratione et ruitōe suam recogitāt. de talibus ps. lxxvi. Panē angeloz māducauit bñ. s. qd ē nūc q his pamb⁹ vtaf qui pctā velit de ferere: tentatiōib⁹ resistere: deum placare: bono cumulare: aduersa tolerare. Certe dic quidā. In domo mea nō ē panis neq vult⁹ mentum. Esa. iij. et ps. Percussus sū vt fenū et. hodie renegati xpiani māna celicū fasti diētes comedere cupiūt cū israeliticis cibos egypti porros. s. cepe et allia et hñe olas carniū. hec est et si acūm gustui ingerāt lachrymas tñi puocant sic peccatoz delicia. Audi ant tales Deut. c. xxij. Adhuc elece erant in ore eoz et ira dei descendit super eos. O dei noster vram miseri digneris hunc turbe quia non habent quid manducet. Quo ad secū dñi pncipalē vso ope salutifero quo aia saluari cupiēs nutriti dñi: pñr videntū ē de subsidio spūali p qd aia adiunatur ad bñ operandū: sicut pisces cōferūt ad benē comedendum panem. Sunt autē duo pisces. Prim⁹ ē securitas ex merito passiois. Secundus est fiducialitas ex spe beatificationis. Pro primo Zu. vlt. dñi. Discipuli ob tulerūt dñi partē piscis assii. piscis assius est xpus. Attendāt hoc cūcti viatores salutē cupientes. si dñi sit eis pctā relinqre et panes. i. vlt. cc iij

Do. vii. post penthecostes.

tuosa opa comedere: passionē xp̄i ad mēori-
am reuocent et nihil erit eis difficile. Debie.
duodecimo. Recogitatio enī q̄ talē aduersus
semetipm̄ sustinuit cōtradictionē vt nō fa-
tigemur aievestris deficiētes. i. Per. iiii. Xpo
ergo passio in carne vros eadē passiōe arma
mini. et Lu. xxiij. Optuit xp̄m pati et. q̄ fas
tui sunt ait Ver. Qui sine passione gl̄iam as-
liēnā sperat. Si oportuit filiū dī pati: comes
dat q̄libet de hoc pisce. cōtēplef saluatorē su-
um nudus flagellatū sp̄itis coronatū i cruce
ad modū pellis distractū et affixū et nihil
durū videbitis: Si enī: ait grego. passio dñi ad
memoriā reuocet nihil ē qd̄ nō equo aīo to-
leret. Scōs piscis ē ex aqua dulci. de q̄ Luc.
xi. Si q̄s patre petierit piscē nunqd̄ p̄ pisce
serpentē dabit illi. Audite hec q̄ deo seruū.
Dicit enī grego. i moralibus: q̄ spes premij
vīm minuit flagelli. Estimo autē q̄ nō sunt
cōdigne passiōes h̄? tp̄is ad futurā gl̄iam q̄
reuelabit in nobis. Roma. viij. Quis q̄ nos
separabit a charitate xp̄i? Audite hoc qui i
deserto p̄ntis vite statis q̄ xp̄m seq̄ nūtimī i
p̄ctis ac voluptatib? renūciare cupitis. Ocu-
lus nō vidit nec auris audiuit et. ysa. lxiiij.
Sed quis hos pisces ministrabit. q̄bus pro
uocemur ad cōdēdū opa sp̄ualia: certe null?
nisi ille q̄ ex infinita sua clemētia ait. Misce
reos sup̄ turbā. Qui nob̄ miseri dignes. anī.
G Dñica. vii. post penthe. Ser. xij.

Mis arbor

que nō facit fructū bonus
excidet et in ignē mittet.
Math. vii. Ecce ego elegi
vos et posui vos et. Jo. xv.

Adm̄uersos xp̄icolas q̄ba sūt ista. vbi duo
notant.

Prīmū ē diuine dignatōis electio.

Scōm ē diuine cōuersationis exactio.

Pro p̄mo q̄ oēs nascamur filij ire in cl̄pa
et digni morte nō sine magna dignatiōe dī
fuit q̄ ceteris gētib? in infidelitate dimissio
ad xp̄i noticiā ac legē ei? sum? euocari. d̄ hac
dignatiōe. i. Cor. i. Fidelis deus p̄ quem et.
et Ephe. i. Elegit nos de? an̄ mūdi cōstitutō
nē et. De multis enī nationib? terre excep̄s
xp̄ianis pōt dici illud. ps. lxxvij. Sicut vul-
nerati dormiētes in sepulchris q̄rū non est

memor ampli? et ip̄i de t̄na nu repulsi sunt.
xp̄iani aūtroucati sūt ad diuinā p̄icipatōes
ad legē euangelicā ad factōz noue legis lu-
sceptionē: ita q̄ illis meli? q̄ synagoge pōt
dici illud Deur. xxxij. Beatus es o israel q̄s
filius tui in gentib? ad Ephe. ij. Qui aliquan-
do fuistis lōge nūc facti estis ppe in sāguie
iesu xp̄i. Pro scōdo parū ē electū fuisse a dño
ad statū xp̄ianitatis: nisi sit aliō. propterea
addit. posui vos et. i. Pe. ij. Vos autē estis ge-
nus electū regale sacerdotiū et. d̄r ad Ro. ij.
Per vos nomē dei blasphemā. i. Jo. i. Qui
dicit se nosse deuzē mandata ei? nō custodit
mendat et. xxiij. q. v. c. Lauete fratres mēda-
ciā. Mēdaciū ē se xp̄ianū diceret opa xp̄i
non facere. Mēdaciū est nō soluz falsis ver-
bis: si etiā in simulatio opibus. Qm̄ vero: cui
ex nobis sim? infructuosū sū illud ps. Anima
mea sicut terra sine aq̄ tibi. Si cupim? fru-
ctificare iungamini nos arbori vite i medio
paradisī exstet: cruci vcz saluatoris: ac x̄gini
marie. Qm̄ lignū vite est his q̄ apprehende-
runt eā et q̄ timef̄t eā dei. Prouer. ij. Alioqn̄
erimus arbores autūnales eradicatē et bis
mortue: vt d̄r i eplā iude. digni. i. morte. Iux̄
thema. Ois arbor et.

Pro fundamēto mouet qd̄. An in oī actu
deliberato sit bonitas vel malicia moralis: vel
possit eē aliquis actus neuter? R̄ndet Bos.
xli. di. ij. Sed cū sint multi actus q̄ nō sp̄ res
feruntur in deū nec actuali nec virtuali: qui
insuper nullā habēt inordinationē i se: tales
p̄nt eē neutri: ita q̄ nec sunt boni nec mali
moralis. Et q̄uis bonitas et malicia sint pri-
uatine opposita et videant se h̄re vt cōtradi-
ctoria in subiecto apto nato: nō tñ oī q̄ reas-
liter respectu oīs actus d̄liberati hec duo. s.
bonitas et malicia moralis sint p̄dictoria.
Nullus enī mirari d̄z si p̄les dñātur. d̄r enī
extra d̄ lite nō cōtestata. et de dolor et tuma-
cia. c. ij. in glo. Ser. Ser moīs ponūt cōtu-
macie: q̄ vñ? ē q̄ citat? corā iudice non vult
cōparere vel sine iudicis obrep̄are. et. ff. d̄ pe-
nia. l. delegati d̄r q̄ p̄tūmācia penā accumu-
lat. Quid ergo mirū sūb? tp̄is infelices xp̄ia-
ni peste clade guerra: p̄dicatiōib? et inspira-
tiōib? a deo citati nolētes. p̄ p̄uam̄ coram
eocōparere nec ei? volūtati obrep̄are excō-
municentur. Ad vos indurati corde sit verbū
hoc et respicite fraudes: ludos: extortiones:

lucras ac spurcitas vras amittite: alios qui. Omnis arbor etc.

¶ In isto sermone crāt due ptes,

Prima de arborz fructificatōe.

Secūda de infructuosoz cōcrematōe.

¶ Quo ad primā pte nota: q sub tipo arboris euāgelii sacri nobis de pctōibz hoibz ppo nit vt sic citius fructificet: et tria dicit omni fortitudine digna.

Primū est culpa inexcusabilis.

Secūda est snia inexcusabilis.

Tertiū est punitio irrevocabilis.

¶ Quo ad primā nota illd. Zu. xiiij. Arbores fici hēbat qdā pāratā in vinea sua et venit querēs fructū illa et nō inuenit. dicit autē ad cultore vinee. Ecce āni tres sūt ex quo vēio qdēs fructū i ficulnea pāc et nō inueniō qd terrā occupat succide illā. At ille rīdēs dīc. dñe dimitte illā et hoc anno vscqz duz fodiaz circa illā et mittā stercora et siqdē fructū fecerit: sicut in futurū succides illā. Audite hoc ppli idurati: gens infructuosa viri duri ceruicis si dānemi si nō fructificet de deo nō querāmi. tres ānos habuistis in fructu faciendo et ex abidatū quartū vobis cōcedit rogatu cultoris vinee. Arbor fia hec qlibz est psona siue ciuitas: vinea xpianitas: dñs ficulnea de: cultor vinee xps. venit autē dñs vinee. s. de: p suā sapiētā querēs fructū bonoz opoz nec verborz folia: nec vmbriatiz honestatē inuenit et ait ad cultore vinee. i. xpm. Ecce āni tres sūt etc. Tres āni isti sūt tres etates. i. puerilis etas adolescētia et iuuentē in qbz nō bonū fecim: puerilis enim vscqz ad. xij. vel. xiiij. annū ignorātia ac defectibz innumerabilibz ē sumptra. Testimoniū ferāt ipudicitie pmissē in fratribz et sororibus cū puellis et pueri eisdē ferus: necnō iuramēta et piuria in illa etate cōmissa. adolescētia qz pthdolor pudor q deo debeat applicari exposita fuit luxurij ludis rixis fraudibz ac latrocinij. iuuentē sō multz gramoribz pctis vtpote ebrietatibz vsuris adulterijs verberatōibz ac extorsōibz innumerisqz vicijs. Quartū annus rogatu cultoris vinee adhuc pcedit: hoc ē modicū tps adhuc viuē di p merita saluatoris crucifiri: vt bñ opere mur nobis pcedit. introiuit em̄ in ipm celū vt apperz vultui dei ad iterpellādū p nobz hōit annū. i. residuū nobis vite pcedit nō qn

de: videat vitā nraz detestabilē sibi displicē tē cū scriptū sit. Oia nuda et apē sūt oculis eius. Heb. iij. Nec qn bñ possēt nos punire et qn pctā nostra sibi displicēt. cū scriptū sit Sap. iij. O dio sūt deo impij et impietas ei. Sz sola mia nos expectat. de: em̄ patiēter agit nolēs aliqē nrm penire: vt dñ. ij. pe. iij. Sz certe ait greg. Eos qd diuini tolerat nō puerfos acri: dānat. In hoc autē anno fit cōfessio circa arborē et mittunt stercora hec fit cū misericors de: mēti igerit mortis cōsumationē: et pcti cōfusione q mēs nisi tūc fructificet erit inexcusabilis: nec de deo cōqueri poterit: qz ei expectauit. Sed pthdolor nūc de pctōibz pōt dici illd. ysa. xxvij. Māda remāda expecta et reexpecta modicus ibi modicū ibi donec pterant et illa gant. ¶ Pro scda huius pte vcz q snia sit inexcusabilis dñ Zu. iij. Securus ad radicē arboris posita ē. de: em̄ inq. ij. pe. ij. angelis peccātibz nō pepit qto min⁹ supple parceret homi ipio. i. veritate ait scūs Bñ. di. vi. ij. Eredo q qz stpēdius mōstratū diuine iusticie in angelo nobilissimoz et hoie ipio apponit nobis de: vt cognoscām qz arduū qz horrendū sit incidere et man⁹ deiriuetis. ad 1. heb. x. notat. Mar. xxi. vbi saluator querēs fructū i ficulnea: folia inueniēs maledicēs ei dicēs. Ex te nūc qz fruct⁹ nascat. O verbū duz et oi formidū ne plenū. Erigant oculi et in mediū deducatur oēs et singuli quotqz fuerūt ānos inter rogent si nūc meritorie qspā agere possit. Rēdit p eis sapiēs Eccles. ix. Mōrtui nūhil nouerū apli mīritoriū. s. ad salutē. Mōrtuo ei hoie ipio nō erit ampli⁹ spes. Ergo scāmi eya singuli et dū tps bētis opemur bonū nō abū q pīet: q pmanet invitā eternā. fructificare dico de psāa puidet: terrā non inamiter occupate. Qm̄ ois arbor q nō facit bonū fructū excidet. Mar. iij. ¶ Pro scdo pncipali corda filioz hoiz iplēn malitia et cōtēptu: post hec. autē ad iferos deducēt vīso q dñs dñs formidare: aliqd nō manet iexcusabilis pena q euitari nō pōt. vidē dñ ē nūc qualiter talis infructuosus puniet.

¶ Primo quō excidet.

Secdo quō in ignē mittet.

¶ Primo excludunt p mortē corpalem: que mors qñt qñ et vbi futura sit ignorat. Eccl. ix. Nescit hō finē suū: sicut pisces capiunt

Do. vii. post penthe.

tur hamo et aues laqueo: ne pectores in tēpe malo. Et q̄ est q̄ dicere possit q̄li mortē p̄niet q̄ vel vbi. O de et q̄s enarrare suffices ret modos q̄b? mouunt hoies. Alij in agro alij in domo alij in ecclia alij in vico alij in aq̄ alij in igne alij seipos suspēdunt alij se submergūt alij intoricant alij fulgure pcutiūt. Altoris ait seneca et post eū vr ait. Ver. i me: ditorib? vbi te expectat tu q̄s si sapiēs fueris eū vbiq̄ expectabis. Vēdo excidunt mali et spoliāt. oib? bonis tpalib? corpalib? ac spūalib? .i. Reg. xv. dicit p̄guissim? agag sic cine sepat amara mora. Luc. xix. Omi bñti dabit et q̄ nō h̄z supple spūale bonū: q̄b? h̄z habere videt. auferet ab eo, de talib? dicit ps. mors p̄ctōz pessima.

Prima in p̄uatiōe bonoz tpalium.
Peior in p̄uatiōe bonoz spūalium.
Pessima in p̄uatiōe bonoz eternaliū.
Vie liber videre si in mortis articulo possit q̄s penitere. Certū ē q̄ aia separata a corpe ampli? nō est viarix et p̄nā cū sit in termini nec bñ nec male agere pōt. An aut istas q̄dū vñf libero arbitrio penitere pōt et de lūḡre. S; cū passiōes vehemētes sepe nūe ro iudiciū rōnis tollant in tali articulo vir aut nūq̄ sit digna p̄nā. de pe. dif. vi. c. Nullus recte scribit quē morib? vrget: et pena cogit vir digne p̄tebit. dr. Bo. xvij. di. iij. q. ij. q̄ sicut iustificatio nō ē volētis sic etiā non dardē? nisi violēt. vñ ē adhuc vñre et en: core gallice regit q̄ sit in tali statu q̄ possit p̄fēre et dissentire. S; mix videt hoc posse fore in aliq̄ posito i extremis p̄pter dolor et infirmitatē vehemētiā nisi spali grā vñtef. Tūc de talib? miseria p̄ctōib? poterit dices re creator illd. Deut. iij. Vbi sūt dii in q̄b? habebat fiduciā. Tertio excidunt in mala arborū cōsortio. ys. xvi. In terra scōz iniq̄ gelit. Zolaf ipius ne videat gloriā dei. discedite a me opari iniq̄tas si noui vos a noticia p̄batōis. Albar. viij. di. Aug. nihil ē q̄ tñ hō timere debeat q̄ sepat a corpe xpi. q̄ ei nō ē in corpe xpi nō vegetat a corpe xpi. nō solū aut ipij et mali nūc excidunt. S; etiā i igne m̄tenif. de hac m̄stōe scribit Alpo. xiiij. vbi sic dr. Si q̄s adorauerit bestia et ymaginem ei? et acceperit caractē in frōte sua aut in manu sua: hic bibet de vino ire dei q̄ ē m̄s xti mero in calice ire ipsi? et cruciabit ignez

sulphure in cōspectu angeloz scōz et oī cōspectū agni et sum? tormētōz eoz ascēdet i secula seculoz: nec hēbunt requiē die ac nocte q̄ adorauerint bestia et imaginē ei?. In q̄bus verbis tria notant q̄ penis damnatoz. Prīmū est de dolorib? mētalib?.

Scdm est de penis tpalibus.
Tertiū de tormētis eternalibus.
Q̄ De primo nūc dicef q̄ includit tria.

Prīmū offensioē.
Scdm p̄mensurationē.
Tertiū punitionē.

Q̄ Dicit. si quis adorauerit bestia vbi aduertendū q̄ in p̄posito bestia est diabolus. ymagō bestie vir puerus. de hac bestia. Ezech. xxxix. Feris auib? oīq̄ volatili et bestiis terē dedi te ad deuorandū. quo contra orabat ps. lxxij. Nō tradas bestiis aias et. de ymagie vero tali. Eze. viij. ymagines abhoiatio nā suaz et simulachroz fecerūt. certe ē q̄ verus fili? gerit ymagines p̄ris. de obdurata p̄ctōib? dr. Job. viij. vos ex p̄re diabolus estis. Adorat em q̄ hāc bestia vel ei? imaginē q̄ p̄cti mortale cōmittit. Qui em facit p̄cti seru? ē p̄cti. Jo. viij. vñ et auaritia dr ydoloz seruū. Caractē aut in frōte vel in manu suscipit: q̄ p̄cti corde vel voluntate aut ope perpetrat. Caractē dr signū seu similitudo. dr aut diabolus. Sap. ij. imitant eū oēs q̄ sūt ex p̄re illi. Et quis scit quot p̄ctā ore corder ope cōplēt. Cōprehēderūt me ait ps. iniq̄ rates me: et nō potui vt videres et. Et iterum multipl? care sūt sup capillos capiti et. Scdū aut subdit punitiō taliū. Lū dr hic bibet de vino ire dei. q̄ aut vel q̄le sit illud vinū eoz. Deute. xxxij. dr. fel draconū vinū corruz vna eoz vna fellia et de suburbanis gomorre. hic nota et replū si velis de magistro odone dānatoz vsq̄ p̄mo inebat bibere dicebat maledicta culpa et oīs cōplacētia. Scdū maledicta sit mecū oīs creatura. Tertio maledic? sit ipse deus: et dicit lucifer hoc est vinū meū et metemū bibes. Audite peccatores gustetis bñ voluptates munda nas gallice. humes biē des plāfices: q̄ postmo dū de alio vino bibet. Nota q̄ cōgrue pena infemi vino cōpat. vinū em cū bibis ad iteriora transi. Sic spūalia dolor a dīna ira i mentē hois dānati ifundif vt nihil mēte videre m̄p̄il cogitare ad aliq̄ oīo affici pōt ni

fi qd sitalli ad cruciatu. Sedo em addit com
mefuratio. fm em mēfurā culpe dy esse men
fura pene. qd fm quantitatē delicti erit t pla
gaz modus. Deut. xxiij. t apoc. xviij. Quātū
glorificauit se i delictis tū date illi tormen
tū. Propterea subdis i calice ire ipsi. Calix
nēpe dei mēfura discretōis iudicij est qd de
fm mēfurā sui iudicij pctōres in hoc mūdo
peccare: t qd eos ieternā punit fm mēfurā
pcti. sicut ysa. lxxij. Scriptū est i mēfura cō
tra mēfurā cū adiecta fuit iudicabit eaz qū
teneat de in manu sua mēfurā hāc: pmissi
neqz pctōi dicit mitte in hūc calicē quicqd
tibi placet homicidia innocentū opprēssōes
viduaz vsuras rapinas sodomias luxurias
iple mēfurā imitātū: adde furta falsas er
culatōes blasphemias iniurias falsa testio
nia piuria mendacia. Lōple mēfurā diuine
punitōis. qd vt dī Deut. xxiij. fm mēfurā deli
cti tē. Ecce hōi pctōi euenit sicut porco qm
ad suas expēsas ipinguat. vniū em delecta
tōis causatiū qd ē mēx t punitōis scelex
qd est fetulētū: mixtū est i calice in mēfura
diuini iudicij. de hoc ps. lxxij. Calix in ma
nu dñi vniū meri plenus mixto: qd dñs
sua iusticia punitōes amarissimā miscebit
culpis aurissimis. videris igit quē fructū
facitis. iuxta thēma qd fuit allegatur. Ois
arbor tē.

Qñica. viij. post penthe. post prand. iux
Sermo. xiiij.

Mnis ar

bor qd nō facit fructū bo
nū: excidetur t in ignē
mittef. Mathe. viij. t in
euāgelio hodierno video
boles sicut gibores. Mathe. viij. Qual dy eē
vita boni xpiani in verbo pēaallūptō scribit
vbi figurat natura hūana seu hō p quātū
ad sui primā terminatōez: quātū ad ei opā
tionē. Arbores em plantant vt fructif. cent
t fructū bonū afferāt. Hieron. Plātū vine
am meā electaz. t ysa. v. expectaui vt faceret
vuae fēat aīe labruscas. p f aut celestis na
tura hūana plātavit i orto paradisi terrestis
Gēn. ij. plātauerat aīe de paradisu voluprad
a pncipio: qd posuit hōies: quē formauerat
vt oparet t custodiret illū. S; p qd dolor pti

git de duab' primis psonis hūane naturē
qd iudas ca. vnicū in canonica ait. Arbores
autūpnales instructioe bis mortue eradica
te fluce? feri marie! despumātes suas pfusi
ones fidera errātia qd? pcella tenebrarū pfer
uata ē in eternū: t data fuissimū celestis as
gricola remediū apposuisse. S; vidēs totū
hūane naturē ruinā. dī Eccl. xxiij. Ego qua
si fluit? deniqz rigabo ortū meū plātatiōis tē.
hoc ē grāz meā dabo dicit fili? dei. deniqz em
niterptat gñatōis medicamētū t nō solūz
has arbores fēcas t mortuos irrigare volu
it: s; ēt semetipm tāqz surculū trūco naturē
hūane vruuificare ē ierre voluit. vñ pgrue
figurat p ramū oliue quē vrenib' folijs de
tulit colūba ad noe: vt dī Gēn. viij. Hec colū
ba virgo est maria ait. Cant. ij. amica mea
colūba mea. Ram? aut oliue xpūs ē. Oleuz
em effusū nomē tuū. Cant. i. Ego ait ps. an
ei? psona sicut oliua fructificauit i domo dñi
Suscipite hoc in māfuetudine iustū vñ. Ja.
i. hoc ē bñficiūz incarnatiōis p aīaz vñaz sa
lute ipēfū: quidē a deo plātate t create fue
rūt. recognoscite. h suadebat ysa. lxxij. qd ses
t de oib' saluari cupit? asserēbat. misera
tionē dñi recordabor landē dñi dicā: p oib'
q retribuit mihi dñs. hoc suadebat. ps. Lor
meū loqz potētias dñi t hoc suadebat Au
li. ptra hereses i psona dñi loqns. O bō iqt
cogita qūa t quāra p te feci. cū nō esses cre
aut tēcū oberrares qm tēcū sapsi p te:
hūenis meis crucē portauit p te tē. tū tu di
uideris a me. Quid aut faciendūz sit de xpī
dimittentib' dī Joh. xij. Alitē foras sicut
palmeoz arefescit colligēt eū t in ignē mit
tentz ardet. vñ qd hōies sunt sicut arbores
qū ad sui creatiōē seu plātatiōē ostēd
dētū ē qd etiā dicunt sicut arbores qū ad
opatiōē. Tertuz ē ei qd arbor neqz fructuz
facere sine bñficio solis t lune. ministrat: em
sol calorē t luna humore qz vñute arbores
in ramis pducunt folia flores t fructū. Sic
certe ly xpiani qūis fōre baptisimāqz regnā
ti fructuz tū facere neqim? nisi nobis a sole
xpō admittet calor grē seu charitatē t a lūa
virgine maria humore mie t pietatē. vñ in fi
gura ioseph qd ē auctus dei est xpian? volēs
agere meritū xpī crucifixi virginis mris cu
pit opari. de plenitudine em vñusqz omēs
accepim? hūi? ergo sol t lūe suscipiam? illū

Domínica.vñ.post penthecostes.

entiā vt fructū bonū faciam⁹. Eū arbor ma-
la sit infructuosa hō pccōr vel ociosus debeat
in ignē mitti merito qñr. An tor⁹ hō vl so-
lavitās puniet sicut ipsi volūtas pñiū ē
puniri. di. Bon. dist. xli. q. pena duo pñit: scz
Altionem.

Et passionē.

Inquātū vltio pñie hz opari ad volūtas
te de⁹ nō vltasat de manu vl de pedevl alia
potētia sensitiua. Sz de volūtare delibera-
ta nō solū ipaz affligēdo i se sē etiā i ceteris
potētijs i i mebus corpis in qb⁹ ipa cupies
bat delectari. inqñtū aut pena passio ē: vt sit
pena plēa seu punitio hz qz sit passio ledēs
passio affligēt passio duplicēs. Et sic pena
q pñete i plene facit hoies miser respicit vo-
lūtarē rōne tōr⁹ ppositi. Nemo em̄ miser ē
vt dicit Aug. solū ex hoc qz patif si ex hoc qz
patif i scit se pati i nō vult se pati. hoc qdē
patif. sz aut qz passio. tenet se in rōne pen-
e put dī passio ledēs vel affligēs uec ē nata
ē de pma cōditione nature sic nō tñ respici-
cit volūtarē sed oēs potētias aie oia mēbra
corpis nō tñ respicit illa sine volūtare: qz in
nullo pōt ēē pena vt ē punitio nisi in quo ē
rōnalis volūtas. vñ bruta qñs patiant nō
tñ puniunt. nullus miret si ples dānent. di
cebat sermōe pcedēti qz cōtūmācia penā ac-
cumulat. Itūdebit qdē si aliqui cōtūmar pu-
nit⁹ vel dānat⁹ fuit nō videt qz ois. si audir
at talis qd dicat. ff. de legib⁹. l. Si i perialis
maiestas cām cognouerit i exāmauerit et
pñb⁹ illo iudex cōstituit⁹ sniaz dixerit oīno
iudices qz sub nre i perio sūt sciat hāc esse les-
gē nō solū illi cāe. pducā si oibus similib⁹.
di em̄ cōiter qz pena vñ⁹ est met⁹ multo rō
Audite hoc qz pñis dediti estis de⁹ luciferū
iudicauit ppter supbiā. adā pp inobediētā
sodomā pp luxuriā. diuitē epulonē ppterē
uariciā. blasphemū lapidari fecit. ppter blas-
phemiā. colligētē ligna in sabbato ppter sab-
bati violatiōes: qd fiet modernis pccōnib⁹
peiora cōmittentib⁹. Nota lco. xxi. di. y. dicē
tē pccm̄ ade nō fuisse grauissimū. Amē dico
vobis. Math. xxi. qz nisi pñias egeritis. tc.
O pccōres i aduertite bonum facite qz ois
arbor. tc. Erūt due partes.

Prima de bonaz arbor fructificatione.

Secda de arboris infructuose crematione.

Quiso qz si nō fructificem⁹ i excusabiles su-

mus. Restat dicere quē fructū ferre debem⁹.
di em̄ prouer. xi. Fruct⁹ iusti lignū vite. et
xviij. De fructu ois tui satiabis hō bon⁹. tc.
vñ de pe. di. v. c. cōsideret dī. de volēte ad deū
redire qrat dignos fruct⁹ pñie. sūt em̄ digni
fruct⁹ virtutē: fruct⁹ q nō sufficiūt penitēti-
bus. pñia em̄ grauiores expostulat. Nota er-
go qz operatio nostra ad fructus dz hīe tres
conditiones.

Primo dz ēē recta p intentionē.

Secdo sapida p deuotionē.

Tertio honesta p cōuersationē.

Q Fruct⁹ em̄ q nō est pur⁹ sap id⁹ i mādus
placere nūqz pōt. sic pt itelligi qd dī Ephe.
v. Fruct⁹ em̄ lucis est in oī bonitate iusticia
i veritate. Vitas dat puritatē: bonitas sapo-
rē: iusticia honestatē. Nulla em̄ comestio est
grata si nō sit mūda: sic nec ea q facim⁹ nisi p
pter deū faciam⁹. De sic aut faciente ppter deū
dī prouer. iij. Primi i purissimi fruct⁹ eius.
Videm⁹ em̄ fruct⁹ puros magis appeti. Pe-
nitētia ergo q in inuēute ē prim⁹ fruct⁹: pu-
rissim⁹ aut qñ nō fit cā breuitatis vel cōmo-
ditatis: sed intuitu diuini amoris i propie
salutis. Secdo opatio nra dz esse deuota cui⁹
magno desiderio facta. qñ nō placet fruct⁹
nisi lapidus. sic nec deo placet lente vel tepī
de virtuosā opa agere: pccā deserere: cōfessio
nē facere: elemosynā largiri: ieiunare: i alia
bona agere. Talibus lētis dī Apoc. iij. Quia
tepidus eo incipiā te euomere ex ore meo. in-
tellige i q semel euomis nūqz incorporatur
Pōdera hic qñ talia opa sūt in pccō. facies
tes aut cū maguo desiderio opus suū dat ei
saporē. de sic faciente pōt dici illud. Cant. ij.
Fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. Tertio opera-
tio dz esse honesta. Nō sē sufficit qz sūpura
ac iūtegra p cōscie puritatē nisi etiā sit ho-
nesta exterius p tot⁹ scādali amo tionem:
i ois occasiōnis male declinatōez. i. ad Zel-
sa. v. Ab oī spē mala abstinet⁹ pos. vñ Z. u.
gu. Nō sūt laudēdi siue viri siue mulieres q
qñ reprehēdūt i aliq negligētia p quā fit
vt iūmalā suspitiōe dicat corā deo sufficē:
re cōsciētā crudeliter cōtēptores cñ cōcidāt
eoz aīas. Sequit paulo post. nobis necessas-
ria ē vita nostra alijs fama: si aut fructificā-
te dici pōt. i. Eccl. xxiij. Flores mei fructus
bonoris i honestat⁹. Pōdera hic de scādalis
de gestibus de nutrit⁹ oculor ac alioz mem-

bonū de societate ornamentis capiti ac ma-
millarū de concupiscētib⁹ apparētib⁹ concu-
pisci. Et quis talis oīa nō veit ex se v⁹ q
alij sui occasione peccet: hec bibilomin⁹ si du-
bitat occasiōe sui ornari? vel societatis mul-
ta mala cōmittēd⁹ in tali casu dare remedi-
us. de illis vero q faciūt fructū purū sapidū
et bonestū dī. Sap. iij. Bonorū operū glorio-
sus est fructus. Sed nūc quis ē in quocūq;
statu seculari vel regulari ecclē. vel laicali i
quocūq; seru q sic fructificet: qui bona opa
de genere bonorū faciat et cū magno deside-
rio et sine scandendo. Sapient. iij. Fructus
eorū inutile ē: qui ad opera tepida supple q
de genere suo sunt moralia in quib⁹ fere p-
t dolor occupat tota vita xpianorū. quibus
dicit Apo. Ro. vi. Quē fructū habuistis tūc
in illis i quib⁹ erubescitis nūc. O miseri xpi-
ani vitā vram inspicite exēplanter: qd fiet
arboribus infructuosis. i. vobis qz oīs arbor
qui non facit fructū bonū et. Quo ad scdm
principale merito qdū durat tps fructuo-
se operad⁹ est: alioquin cōuertent in infer-
nū oēs gētes q obliuiscunt deū. Quid aut
i precedenti sermōe de punitiōe mētali qua
puniunt dānati eternaliter dicēdū est cōse-
quēter de pena corporali ac illi⁹ pene duratiōe
ppetuat eternali. Pro pmo dī i auctoritate
Jo. apoc. xiiij. sermōe pcedēti posita. Crucia-
bunt igne et sulphure. gloria enī aīe beatorū
redūdabit in corpore. et simlī dānatorū pena
principaliter erit in aīo. Secundario i corpore.
in quolibz aut pctō duo sūt. Ardet seu con-
cupiscētia faciēdi ppiā volūtares. Et dele-
ctatio seu cōplacētia adiplēdo ipaz volūta-
tē. pmiū ponit in igne. Scd⁹ in sulphure.
de hoc. par. x. pluet sup eos laqos ignis sul-
phur ipsū pcellat parat. O de eterne si
hec fuisset qd totū libeter hic inquirerē si a
nime affligentur in igne coqueor: dicēdū fm
scd. d. xlv. iij. item q sic tāq; instrumēto di-
uine iusticie. pmo de tenēōe diffinitiva. se-
cūdo de tenēōe intellectuā. tertio affligunt
rōne colligatōis cū ignem sicut diuina pos-
tētia aīam corpī alligare possunt ad vitā in-
finēdā. Sic et eadē alligatōe poterit cū igne
ad prius ipi⁹ ignis suscipiēdā. Scd⁹ meri-
to dubitabif. An ille ignis agat in corpore
dānatorū actione reali vel materiali aut so-
lū reali intēdali: rīdet scot⁹ loco pfato q

actio ignis realis intēdionalis sufficit ad
causand⁹ dolore vebemētissimū sine acti-
one reali materiali seu phisicali. Et pbat sic
illud solū ager ignis in corpore qz hec affliget
et nō cōsumet: poteritq; corpore dānatorū
mul pati ab igne et a frigore: qz spēs cōtrari-
orū in esse intēdionalē nō sunt ptrarie sicut
albedo et nigredo in pupilla oculi. posset etiā
dici q ignis agat actione reali materiali: et
tunc de cōcurreret cū igne ad affligēd⁹ nō
ad cōsumēd⁹. O de et qd vobis v⁹ dicit ysa-
as habitare poterit cū ardorib⁹ sēpiteris.
xxiiij. capit. Tūc dicent dānati infructuose
tūc lamētabile illā cālenā. Sap. v. Zastati
sum⁹ in via p dīdōis: vias difficiles ambula-
mus: viā dñi nō cognouim⁹. quid nobis po-
tuit supbia: quid diuitiaz iactantia tulit no-
bis: trāserūt hec oīa velut vmbra: tūc sicut
ex cōceptu dei peccauerūt spnēdo dulcissi-
mi iesu cōsilia angelorū scd⁹ et aī aspectus
agnī viuāt aut iusti: dānati i supplicio et
nō fm Bon. nūc et post iudiciū ad augmētū
glorie ipsoz et auersionem diuine iusticie: et
tunc letabit iustus cū viderit vindictā sup
dānatos executā et sequif. lauabit man⁹ su-
as in sanguine pctōis. ps. lviij. videlicet pu-
niti et tūc dānati vidētes paupes saluatos
dicēt. hi sūt quos aliqui habuim⁹ in derisus
et in similitudinē ipopeni: et vitā illoz estis
mabamus insaniā et finē illoz sine honore.
O de eterne quāta cōfusio erit tūc affligen-
tur cū hac societate maior dānatorū: sicut et
bri letabunt. et societate aliorū scd⁹. Sed
quero qdū durabit pena hec corporalis et dā-
natorū associatio. sequif in Apo. xiiij. et sum⁹
illoz tormētoz ascēdet in secula seculorū et
nō habebūt requiē die ac nocte. Tūc querēt
hoīes mortē sicut dī i Apo. vi. Et mors effu-
giet ab eis. O mors inquit Augu. q dulcis
esses tunc quibus amara fuisti. Audite nūc
indurati corde veniet dies: veniet certe tem-
pora in quibus vos penitebit propter culpā
et pctā que nūc agitis. S; cur puniet eterna-
liter qd cōmissus est tēporaliter: et rīdet ma-
gister pet⁹ aureoli dis. xlv. iij. Qd pūatio
mensurat fm habitū. et q pctū mortale pu-
nauit qui māsissent eternaliter in gloria vel
actus meritorū: ideo tale pctū eternaliter
merito punif. Audite hoc mundani: audis
te hoc pctōes: qz oīs arbor que nō facit fru-

Do. vii. post. penthe.

etū bonus excidetur et in ignem mittet et sic est finis. si prima pars huius sermonis nō placet. dic qd bonos fructus quos debet anima facere: est penitentie de qua dominica. xx. facite dignos fructus penitentie. Mat. ii. et Luce. xii.

Quoniam. vii. post. penthe. Sermo. xv.

Eode ratio

nem villicatōis tue. iā ei nō poteris villicare. Zu. vi. et in euāgelio. Oēs nos astabim⁹ ante tribunal xpī vt recipiat vnusquisq; p̄p̄ria corpis p̄ut gessit in corpe siue bonū siue malū. ij. Cor. v. Ad induratos p̄ctōres vt cōterant: repidos vt ad bñ agēdū excitētur verba sunt ista. vbi duo notantur. Primū tremenda cōparatio.

Sēcūm ponderāda retributio. Quo ad primū qz illius iudicare est qd dñm et auctoritatē sup iudiciōis h̄y. Sētia enī a nō suo iudice lara nullā obtinet firmitates extra de cōsuetudine ad n̄rāz cū glosa. r. C. si a nō p̄p̄etēri iudice. l. ij. xps aut inq̄rū iudex iure creatōis dñius h̄y in hōie. et inq̄rū hō iure redēp̄tōis velim⁹ nolim⁹ corā eo tan qz corā iudice n̄ro opz cōpareret: neduz i fine seculi: et iā in p̄cto mortis. p̄pterea. Job. v. dī. Dedit ei potestātē iudiciū facere qz fili us hōie est. Et cā tua quasi impij iudicata ē p̄pterea graue iudiciū recipies. Quid autē in hōia mortis ac die iudicij miseri p̄ctōres faciāt. Mat. xxiiij. dī. Plāgent se oēs tribus terre. Quid et enī dñs in morte ait lotharius in libro de miseria cōditōis hūane tūc plāgas et hoc vt appareat eoz dñatio iusta qz tātāz mīam cōtēpserūt. O indurati inquiet xps. vbi meritū passionis mee. O paupcula aia nuda eras: et ego p̄p̄ijs indumentis cor opui: et p̄ m̄dres et filias q̄siui te: p̄p̄ijs hūie meis portauī et laborauī sudauī eluruii ficiui caput meū ipsius obieci latus lancea p̄forauī: videte man⁹ meas et pedes meos. qd faciet tūc virga deserti inq̄r. Greg. in homel. vbi cōcuries cedrus padisi. Quid faciet tūc agn⁹ vbi aries tremet. Si iust⁹ vir saluabit ipsius vbi pebit. Certe dic. Ber. i eplā et tūc pl⁹ valebūt pura corda qz astuta vbat

cōsciētia bona qz marupia plena: q̄quidē iudex ille nec fallit vbi nec flectit bonis. qd vero sequat talē cōparatōez notat Apōstō. cū addit vt recipiāt et. a dī ei Prouer. x. Opus iusti ad vitāz fruct⁹ aut ipij ad p̄ctm ponat hoc qd in spū adhuc loq̄ns et ei dicat. Clemētissime dē audi vocē serui tui nonne tu iustus in oib⁹ opib⁹ tuis. iustus enī dñs et iusticias dilexit. Tublasphematōib⁹ et luso rib⁹ luxuriosis homicidiis vsurarijs iracundis inuidiosis ceterisqz inimicis tuis i mīa bona cōtinue largiris. null⁹ i hoc mūdo vt plurimū felix nisi qz tibi aduersas in omib⁹. Nūq̄d tibi sine p̄ctō trāsbūnt: nūq̄d tot⁹ tā tūqz scelerib⁹ ad padisū veniēt: abāt. Non admittit rō vt eodē solatio cōpēsēnt dei inimici et ei⁹ amici dei offensores et vituperatores dei honorē. nō q̄retes et nec ei seruientes et demōi inimico suo seruientes. Hier. xvij. Ego sū dñs scrutās corda et p̄bans renes: qd vniciqz iuxta opa sua viam suā et iuxta fructū et. Quid ergo restat nūc dū t̄p̄us habem⁹ et. videam⁹ qd agim⁹. qm vt dī Actu. xij. Lūta qz sūt sub sole adducet dñs in iudiciō: et p̄ oī errato siue bonū et. Submittam⁹ ad dñm iur⁹ m regē matrē mīe b̄ginē mariaz vt nobis impertet regnū qd sciat submīssā fuit ad regē Dauid berfabee qz ipetrauit regnū Salomōi. iij. Reg. i. qm velimus noli mus ad diē mort⁹ p̄ntabiur i quo redditurū sum⁹ rōem. Iuxta t̄p̄e. reddet rōnez et. Qz p̄o sūdāmēto mouet q̄stio. An in extres mo mortis exāmie fiet discrepatio de oib⁹ qz in p̄nti seculo fuerūt facta. R̄ndet richard⁹ dist. l. vij. iij. q. iij. Qd in iudicio erit discrepatio mentalis et vocalis. P̄ia de oib⁹ opibus mēralis et vocalis. Nō solā in plurali. s̄ et iā in singulari. qz vt ait Aug. ij. de. ci. ix. ca. v. te diuina fiet vt q̄cūqz opa sua bona vt mala cūcta in memoriā reuocet et mētis iuitu mira celeritate cognoscat: vt a sua p̄scia et a se iuicē accusent: et sil oēs et singuli iudicent. Et r̄ū aut de alijs opib⁹ qz de opib⁹ mīe ibi vocalis aliqz discrepatō sit futura. Omis qz in p̄ctā ceciderūt indigni sūt mīa. iuriste aut in c. Si qm de rescriptis sup p̄bo. Rōnālē cām mouētes difficilia qz ingenio vt rōe hōis cōsistūt. De his aut qz in p̄ncipij voluntate cōfistūt nō est rō reddēda: vt. ff. de cōstitutōib⁹ p̄ncipij. l. ij. Ad iurāt null⁹ si plures dāntur.

ea em q̄ diuino cultui sunt dedicatissimis
pphanis applicatio sacrilegiū cōmittit. vñ
C. de sacrosanctis ecclesijs et earū privilegijs
l. sanam. vasa sacra vestis donaria q̄ ad di
uinā religionē sūt necessarij et q̄ sunt iuris
diuini humanis vsib⁹ nō sunt applicanda.
ad hoc est text⁹. xviij. q. iij. ca. q̄ quis. et ca. ne
mini. et ca. p̄stituit. Nō em ait Aug. mēte
ille q̄ dicit. i. Cor. iij. Tēplū dei sc̄m est qd̄
estis vōs. Sed hoc tēplū hāc ymaginē dei
et gl̄iam. i. ymaginē gloriosā. vt dī. Rom. i.
Protholor cōmūauerūt pctōies in filitū
dinē ymaginis corruptibilis hoī et seruierūt
creaturis pot⁹. q̄ creatori q̄ est b̄ndict⁹ in se
cula. ps. Adurauerūt gl̄iam suā in filitū
dinē vituli comedētis feniū. ps. cv. Sed certe
veniūt dies q̄ deoib⁹ actis dicit cogitat⁹
de verbis oculos. Math. xij. In fine ergo rō
eriget exactissima. Iuxta qd̄ notat in pabo
la hodierni euāgelij de quo dī in thēmate.
Redde rōnem villicationis tue etc.
¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima ē eorū que nobis ^{comissa} sunt forni
danda rōne.

Secūda de bene operādo in morte difficili di
spōsitione.

¶ Quo ad primā nota quattuor nobis com
missa tanq̄ dei viliciā seu receptibus suis
p̄ q̄bus a nobis eriget ratio districtissima.
Primo enim nobis dimissa est anima cum
corpore.

Secūdo bona temporalia nobis dimissa cum
tempore.

Tertio gratia nobis oblata est cum. s. mu
nere.

Quarto informatio data ē cōpōit⁹ vītādī
cum difficultate.

¶ De duobus primis nūc ē videndū. Pro pri
mo occurrit illud de pe. di. i. ca. nūq̄. et sunt
verba Cipiani. Qualē te inuenit dñs cum
vocat. s. p̄ mortē te iudicat vt sciat om̄s ait
ipse. Per p̄phetiā q̄ ego sum scrutans corda
et renes. i. affectiones et cogitatōes: qd̄ vñ
cūq̄ iuxta opa sua. h̄mōi aut̄ examinatōis
parabola euidenter notat. Math. xxv. Ebi
agitur de dño qui dedit talenta seruis suis.
Talentū qd̄ a dño accepim⁹ spectat ad bo
na nature q̄ sunt corpus et aīa. Quid aures
debemus facere de aīa nra. Notat Ecclesi.
x. Ubi dī. Fili mi serua aīas tuā et da illi ho

norē fm̄ merit⁹ suū. honor aut̄ aīe p̄stīte
cū ipsa occupat circa illud cui⁹ est ymago p̄
memoriā intelligētiā et volūtātē. Qualiter
aut̄ sit occupāda memoria circa deus. Dicit
Eccle. vlti. Memēto creatoris. tui in diebus
iuuētutis tue atq̄ veniāt dies afflictōis
tue itē de quibus dicas mihi nō placent.
et ps. cij. B̄ndic aīa mea dño et noli obliuisci
oēs retributōes eius. Et tress. iij. Recordare
paupertatis mee. de intelligentia autē ps.
Elacate et videte qm̄ ego suz dñs deus quo
nihil aut Anselm. melius vel maius excogi
tari pōt. Per intellectū etiā sunt curiosa sper
nenda. fm̄ illud Eccle. iij. Alitiora te ne que
sieris et fortiora te ne scrutatus fueris. s. que
tibi p̄cepit dñs cogita sp̄. in plumb⁹ opibus
eius ne fueris curiosus. De volūtate autem
dī Deute. vi. et Math. xxij. et Luc. Dilige
dñm deū tuū ex toto corde. s. volūtate. dī.
de lya. Cū ergo. dicit hominī misero. Red
de rōnem de aīa et potētis ei⁹: qd̄ respōsū
est qui dei ymaginē i luto sepe sepulq̄. pie
cit pctōz suoz. dī. Jer. Tress. iij. Denigrata
est facies tua super carbones. et ps. lxxij. hō
cū in honore ēēt cōparatus est iumēti. et
nō intellexit b̄nficia dei nec eorū nisi rarsū
me recordatus est. s. h̄m inuariat qd̄ sibi p̄
xiuius fecit ad viciēdū. deū aut̄ cognosces
re mīme voluit. nec mādāta ei⁹: sed totum
acumē intellectus posuit ad fraudes inue
niēdas modosq̄ nouos peccādi q̄ totū affe
ctum suū posuit in terrenis et carnalib⁹ nō
curans de paradiso: de deo vel altero sc̄to pas
sat⁹ hic sp̄ esse si possit. Certe tūc tūc dīci
poterit qd̄ Deute. xxxij. Dicit p̄minatorie in
abhominatōib⁹ suis et iracūdiā me cōtaue
rūt. et ego puocabo eos in ea q̄ nō est p̄p̄tia
et in gēte stulta irritabo illos. O pctōies cu
stodite aīas vras. dī. xviij. Dī et nolite ferre
pōdera. s. peccata in die sabbati. Et de cor
pore durissima erit reddēda rō. Quid ei⁹ des
beat de eo fieri dī. Ro. xij. Exhibeat deo cor
pora v̄a hostiā viuētē sc̄am deo placētē
et aīa oīa mēbris corpis v̄ri: vt sunt oculi. lē
gua: aures: manus q̄ sunt dei exhibēda. Et
ibidē. vi. Sicut exhibuistis mēbra v̄a serui
re iūdicie ad iniquitatē: ita ea exhibete nūc
seruire iusticie i sc̄ficatōes. Quid ergo nūc
debet miser pctō: qm̄ ei dicit. Redde rōnem
de corpore tuo et de mēbris tuis. qd̄ de ipso fe

Dominica, vii. post penthecostes.

m. Nōne tollēs corpus tuū: vt ſci. i. **Loy.**
 vi. Fecit: mēbra meretricis. Quid qd aſp
 ciū nū vanitates et voluptates? aures qd
 nū ad audiendū detractores? ſcāro autem
 vī nūq; ad verba diuina. lingua aut mur
 muratōis p̄ra deū et miniſtros erūt ita
 re vt veritē qd obſtinatis p̄tōib; in ma
 lo illud ſſa. luy. Corpus meū dedi p̄ p̄cū
 tibus. ita p̄tōes p̄ueuerūt totū corp; ſuū
 erponūt i. offendi ei? S. Certe corpa vīa tē
 plū ſūt. ſi. ſi qd tēplū dei violauerit diſper
 det illū de? i. **Loy. vi.** Sōdo cōmiſſa ſūt no
 bis bona tpalia cū tpe vt ei? bōis cū tpe ad
 nīz ſalutē vīam; de eis rōes reddam? Ad
 qd aut bona tpalia donſ diuini? declarat
 Amb. i. th. xlvij. d. c. ſicut bi. An inq; mius
 ſtus de? vt nobis nō qd diſnuant; p̄te ſub
 fidia: tu qd eſſes aſſuēs et abſōis. alijs
 ro indigerēt nō pot; q; voluit tibi ſue be
 nignitati; expenimēta largiri teq; pietate
 ſaluari; aliū vero virtute paciētie coronari.
 Sequit; eſuriciū panis eſt quē tu detimes
 nudoz veſtimētū qd reduciſ. Quid ergo bi
 cēt q; tot bona in conuiſim ludie; ornamē
 tis et in alijs expēdit. Recordent ſales diu
 itis epulones q; dānat; ſunt: nō q; rapuit alie
 naſ: q; p̄pna nō dedit. Et ſi dānat; anq; Bre
 go. q; nō dedit p̄pna: vbi parebit q; rapuit a
 lienat; Zali? d. i. **Jacob. v.** Agite nūc diuites
 p̄nīz plorate volūtates in miſeria; q; adue
 niēt vobis: diuitie v̄re putrefacte ſūt: ſi de
 em; Job. xxiij. Dedit ei tps et eo aburſi in ſu
 p̄bia. Certe di. Verū. i. quodā ſermōe. Sicut
 tū nō habearis: ſcz q̄ntā ad ea q; erūt ad decē
 tiā in brā. Sic nec momētū de quo nō exi
 gaſ rō. Q lignū andū: andē Anſel. i. medita
 tiōib; et inutile ereris ignib; dignū qd faci
 es: cū erget a te in illa die omē tps vīq; ad
 iētū oculi q̄ter et te fuerit expēſus. Certe q;
 libet debz nūc dicere illud q; b; in euāgelio
 hodierno qd faciā dū hoc tps habem; opes
 mur bonū. ad **Gala. vi.** Quia velimus noli
 moris: oz reddere rōem villicatōis. iuxta tpe
 ma p̄poſitum.
 ¶ Quo ad ſcōm principale merito nūc p̄o
 iendū eſt de ſalute aīe: q; venit hora mor
 tis q; nō erit poſſibile remediare. Propter
 ea de in ſcōa parte. Jaz nō potens villicare:

quare uñc hō in mortis hora nō posset peni-
tere. Pater pio p̄ sacra scriptura. Niere. xi.
de de habituato iñmalū. Si epius muta-
re potest pellē suā ⁊ pardus varietates su-
as sic vos poteritis benefacere cū didiceris
tis malū. Prouer. xviij. Pctōi cū in profun-
dum pctōz uenerit p̄tēit pō. Sicut uulne-
rat dormiētes ⁊. pa. lxxviij. Certū est enim
q̄ nullus digne penitere pōt nec pctū dire-
ctari nisi a deo inspiret. Jo. hi. Nemo potest
uenire ad me nisi p̄i meus q̄ misit me tra-
herit eū. Ite Ber. de libero arbitrio. Cona-
liberi arbi. nihil est nisi a deo adiuect. Nul-
li aut̄ uidely adiumentū nisi ab eodē p̄ue-
niatur. p̄pterea Tremor. v. Cōuerte nos do-
mine ad te cōuertemur. In morte aut̄ non
meref quis a deo cōuerti: q̄ de deo nō cura-
uit. Quia est regula cōiis. P̄uilegiū meref
amittere q̄ p̄missa abisur p̄tēre. Eū ergo p̄
tōrā vitā suā p̄tēp̄sent salutē ⁊ illius im-
mor fuerit pctā pctis addēdo: q̄d restat nisi
q̄ in pctis a deo relinquit. At est em̄. hostē.
de snia excoicationis: q̄d p̄tēnit q̄s culpa
culpe addit. nec talis absoluit mēre. Et est
de peccatore q̄s diu pctā p̄inuātē. Cōtra ve-
hemētē innotat Apo. Rom. ij. N̄ ignora-
q̄ benignitas dei te ad p̄niam adducet: an-
tatis eius p̄tēus. Nota aut̄ q̄ deus d̄i ad-
ducere ad p̄niam oñdendo. s. grām p̄nādo
inpirationes ac media q̄bus pot̄ penitere q̄
oia pctōi cōtēmit pctū nō dimitteōdo. Se-
quitur ibidē. Sim aut̄ duriciā ⁊ impenitēti-
nis iusti iudicij dei q̄ reddit vniuersis iuxta
opa sua. nō dicit iuxta opinionē. Q̄ mādani
hoc audite: ueniet dies q̄s nō poteris p̄-
uolucare nec coipe. nec aiā: nec bonis: nec re-
pore ad p̄niam vti. Q̄ f̄erit ad hoc exēplum
de quodā adolefcente q̄ p̄uus in multis in-
m̄tis p̄tra deū s̄teterat: incidit in grauē inhi-
tūptatē ⁊ dñi iaceret ⁊ nullū signū cōf̄itōis
appareret quedas cognata dixit ei. cognate
dilecte debilis es valde p̄pterea op̄s te p̄e-
ram p̄ritōnē: pura cōfessionē ad deū re-
currere vt tibi pctā dimittat. Ad quā miser
ille desperatus dixit. q̄d mihi loq̄ris de con-
fessionē ⁊ sacramento: receptionē: ego nun-
q̄m in vita mea deus veraciter q̄siui ⁊ sp̄ coo-
tra eū vixi. p̄pter q̄d sum ab eo iuste relic-
tus.

et i p'tate demonū tradit. Et addidit. Dico tibi qd nō sūt tot dani i tecto dom? qd sūt des mones me circūdātes. qd dicto expirant. O miseri p'tōres conuertimī ad deum t in cō sciētia nunc reddite rōem vilicatiois vestre. Juxta tēnia zc.

Qdo. vii. post penthe. p' p'adit. Ser. xvi.

Redde ratio

nem vilicatiois tue zc. Pre curre por in domū tuaz et ibi age pceptōes tuas. Ec do. xxi. Spūs scī ad singulos viatores saluari cupiētes verba sunt ista. vbi duo notant.

Prīmū cōscie ac iea latētū diligēs discutiō scdm boni i ea pcepti festināda adimplerio. Quo ad primū: qd teste pbo. Aut? vnita formoz ē seipsa disp'sa. Et plurib? intē? mis nor ē ad singula sensus. Al' erit monemur domū n'ram. Cōscie vt eā t in ea latētia cōgnoscamus: t ex ea mala atq; p'tāvaleam? amouere t ad bonū nos excitare: qd nō pos sumus nisi ad cōsciam redierim? vt i ea ma la cōmissa videamus: t bona omīssa cōspici am? Jsa. xlii. Redite p'uaricatores ad cor. Unde filius pdigus ad seversus dicit. q'ti mercenarij in domo p'ris mei abidāt panis bus: ego autē hic fame pereor: surgātc. Lu. xv. Dec noticia hēc sciētia sup' oēs alias ē cupi enda. put inq't ber. in medita. Al' i multa sciunt: seipos nesciūt. Circūeuntes hēc exte riora t relinquētes interiora sua. Al' hē? t'is bi est inq't ibidē: te cognoscere qz nolle cur? sīderū t vires herbay. In aīa em introeūdo per sup'ius recollecōem t exteriorē cōtem ptū p'pēdi pōt oē malū cōmissū: cū cōscia sit verus quidē liber p'pōnans oīa abidē pos sita. Unde Apo. ij. Libri opti sunt t iudicati sūt viui t mortui fm ea qd scripta erāt i libris t in cōsciētijs. Et. ij. Reg. ij. Dixit rex ad ser meū. tu nosti oē malū cū? tibi cōsciū est co rtuum. Al' erit ergo quilibet dz igredi hanc domū vt videat si ibi sit qd corripiedū vel p' parandū anteq' veniat dies durat extrema in q' rō de oībus eriget. de his autē q' ingredi nolunt nec oculos ad p'p'ia cōsciam nūc as piciē dā aperire volūt. q' em ea q' dei sūt sapi unt a dño sapiūtur. t ea q' dei nesciūt a dño

nesciūtur. t q' negligēs erit in culpa: sapiēs erit in pena. Ingrediat ergo domū suā q' vlt q' velit nolit semel illā t q' illa sunt cōspici et. Parū vero foret ingredi nisi c'ecutiōi dā retur qd ibi cōceptū est. p'pterea subdit ibi. age cōceptiones tuas. D' em Eccl. ix. Qd po test man? tua instāter opare: qz nec scia nec sapiētia: nec op? nec rō sūt apud inferos quo tu p'peras. Bona ergo cōceptū velis ad op? deducere ne p'rigat tibi qd dz Jsa. xxxvi. Nes nerūt filijsq; ad partū: nō erat t'ps piēdi. Si autē cupis nūc deo agere plāctū: ad mari am recurrere debes. vñ Ber. sup. missus ē. O q'sq; intelligis ib' seculi p'sumio magis in ter pcellas t tēpestates fluctuare q' abula re. ne auertas oculos tuos a fulgore b' h' yde ris si nōvis submergi pcellis. Hec ē em nos bilis hēster q' sniam q' indeos datū ab assue ro: i q' vniuersos hoīes interfici iubebat suo car. hēc h' hēster. x. Timēs ergo de rōne red dende vilicatiois dicit ei. Tu nos ab hoste p rege t'pora mortis suscipe.

Q' p'io fundamēto mouet qd iux' thēma. an supposito qd deus p' ipossibile: q' lege posita non est possibile a nobis de male actis n'ris nō erigere rōnē: si nēderis seu scintilla con scientie possit stare qnā p'ca murmuraret. Rēdet bona uē. ij. q. di. ij. q' d'ris ē. inter ipes diri t extingui. Impedit em si nēderis alijs qm ne murmuret p' mala triplici de. cā. vñ p' p'pter lascinā delectationē: vel p' p' mētalē ex cecationē: vel p' p' cordis obdurationē. Erit qui autē nequaq; pōt: q' cū sit naturale iudi catorū in mēti regulatū a rōnib? eternis si cut mēs diuina oē malū detestat. Sic t si nēderis per eā r'ata. p'op'ea Jsa. lxvi. dz dānaq; vermis eoz nō mouet. Pro q' nō siue lis fm Eco. in eadē di. q' si nēderis collocaf in pte intellectuā t fm Tho. t'riualet sicut scintilla. Nemi dz eē extraneū si plures dāna tur. D' em. C. de apostatis. Ibi q' scām fides perdidit t scām baptisma sup'stitioe p'op' phana uēria cōsortio oīm segregati sūt: nul li in hereditate succedēt nec nūc heredes a scribētur. Qui autē sūt illi q' spūali sc'as fide perdidit t sanctū baptisma p'phana uēria oñdit apl's ad Titū. i. Faciētur le nolle deus factis autē negāt. Et. xxi. q. v. c. caute. Et s' verba Amb. Caute fratres mēdaciū. And te hēc vniuersi p'cis dedit: t viuere in luxu: do

Do. vii. post penthe.

riorem odijem symoniam alias nequias: yfuras et fraudes facite: q̄ sanctū vřz baptisma in q̄ sp̄s dñs diabolo renūciare: et oibus p̄p̄is ei? i. pct̄. mortalit̄ oibus circūst̄ijs eius mortalib? trahētib? ad alterū gen? pct̄i b? Aler. in. iij. pre. pphanatis. q̄re tertia he reditate et a sc̄tōz segregari cōsortio mento venitis p̄m̄ i. di. De his oib? rō erigē. iuxta thēma. Redde rōnē et.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima de eoz q̄ nobis p̄missa sūt. formula da ratione.

Secūda d̄ bene operando in morte difficili dispositione.

¶ Quo ad primā rō sermone p̄cedenti qualiter erigē a nobis rō d̄ bonis nature ac tēporatib? nobis cōmissis. Ordine cōsequenti est videndū qd̄ erigat a nobis de ḡa: ac doctis sp̄alib? facultateq? pct̄a cui t̄adi nobis collatis. De ḡa ergo donis sp̄alib? nobis datis d. ij. p̄f. i. i. Maxima p̄iosa et p̄missa donavit nobis deus et p̄ hoc finis diuine cōsortes nature fugiētes eas q̄ i m̄sido sunt cōcupiscētie corruptiōes. Per ḡam enī vita tunc corruptio vicioz nec aliter posset euitari: nūl q̄z ḡa p̄ciōs? q̄ fecit nos dignos gloria. ab hac formatur oēs virtutes. Cū hac q̄z sūt Thō. in. iij. donatur in baptismo neduz virtutes theologice: sicut et cardinales: nisi ponat obstaculū. hec ḡa i baptismo redit gemitus aut plāctum in puulo aut aliquod aliud op? s̄ opa gratia cōdonat. et h̄ de pe. di. iij. ca. sine p̄nia. et sūt verba Ambi. Dedit insup nobis dñs sac̄a q̄ sūt ḡe p̄t̄ia saltem in inferia. s̄m illud Eccl. xxxvij. Alit̄ finis de terra creauit medicinā. et itē i eo deminguēti? cōficietinguēta sanitaris. Ad q̄ sac̄a rite accipiēdo possum? curari ab oī culpa: et restaurari i ḡa: et maxime loquēdo de sac̄is baptismi et p̄nie. De his donis nobis collatis q̄tū debem? eē solliciti ne de pereat moner ap̄la. ij. Coz. vi. ca. hortamur vos ne inuacū ḡaz dei recipiatis. Et. i. p̄tri. iij. Cū q̄q? sicut accepit ḡam in alteri urū illā administrātes sicut boni dispensatores multiformis ḡe dei. Cum dicet ergo pct̄ōis: redde rōnem qd̄ dicē poterit? O de? eterne r̄s deat hic oīs in m̄sido educati: q̄ a p̄meua puericia a q̄ p̄iorū rōnis habuerūt pct̄a d̄diti: p̄pote testibilib? turpitudi

bus: luxurie actib? p̄ se et cū alijs eiusdē sp̄ei vel alteri? seruus: nec nō mendacior: blasphemus hec cōtinuauerit. De talibus p̄r dicit il lud in eplā iude vñico. c. Subintroierūt quidā hoies ip̄i q̄ oli p̄scripti sūt i iudiciū domini m̄nri ḡam trāssēretes in luxuriā et solū dominatoz et dñm n̄m negātes. Et ex de sacramētis p̄cipue de p̄nia et eucharistia nescio qualiter reddēt mibi rōnē m̄liti q̄ vireuolūt frequētare. cū tñ sine illis nō sit salus si possint suscipi. de pe. di. i. Nō p̄r qd̄ a pct̄o iustificari nisi peccatū aū fuerit cōfess? De eucharistia vero dicit Jo. vi. Nisi māducaueritis carnē filij hois et biberitis ei? sāguis nē nō habebitis vitā in vobis. Si autē frequētatur vřt cōius indigne sumit et sine debuita p̄paratiōe: vt cū qd̄ ad eā accedit cū p̄p̄o s̄ro peccādi inepte sumit. vñ de pe. di. i. cap. Sunt q̄ arbitrant. d̄. Et sūt b̄ba Amb. plures inueni q̄ innocētiā seruauerūt: q̄ q̄ veras p̄niam egerūt. et de cōse. dist. ij. Qui enī scelere viuunt cōdicare nō desinūt putātes se tali cōdione mūdari discāt nul ad emūdarionē p̄ficere sibi dicēte. p̄p̄ba. qd̄ ē qd̄ dilectus meus i domo mea fecit scelera multa. et de pe. di. ij. Qui admissa plāgū: nec tñ deserūt cōsuetudinem solliciti sciāt: q̄ nēdō inanis se mūdant. Audite hoc vniuersi xp̄icolē noie et nō re: q̄ mutius agec cū infidelib? i morte ceteris parib? q̄z vobiscū. ij. p̄. aj. Adeli? erat eiā viā iusticie nō cognoscere q̄ post agnitiōē retrorsū cōuerit ab eo qd̄ eis traditū ē i sc̄tō mandato. ¶ Tertio put ad sermone istū spectat p̄ncipaliter reddēda ē rō de cogitatiōe: ac nō peccādi facultate: q̄ si peccauim? voluntate ac sciente vel scire debētes scimus. Di. enī. xv. q. i. c. merito et ca. ex voluntate. et. viij. q. i. ca. Si cēdū qd̄ peccatū adeo ē voluntariū: qd̄ si nō sit voluntariū nō erit p̄m̄. Nec qd̄ subterfugiat de pct̄o et ignorātia: qm̄ p̄comitāter vel subsequenter. Cū ergo finis sufficient instructiuel possumus instrui nulla erit excusatio. Rōnē enī oportebit reddere de sac̄is de verbis ac voluntatib? d̄ cōmissis et omissis ac neglectis. Acta erigēda oñdit sapiēs Eccl. xi. Eūctā q̄ sūt sub sole adducet dñs in iudicio et p̄ oī errato siue boni siue mali erigē rō d̄ b̄ba. Adat. xi. De oī verbo oī oīo qd̄ locuti fuerit hoies reddēt rōnē i die iudicii supple p̄ticulariter et vniuersali. Et h̄. xij.

q. v. ca. quoties. Et si de verbo ocioso sit red-
denda ratio: multo plus de xbo normo: cō-
tumelijs: detractioib⁹: perurijis: blasphemij-
is &c. Mat. xv. De corde erunt cogitationes
male: hec sūt q̄ conuināt hoies. Nequa q̄
est in mūda cogitatio mentē maculat cōpul-
sa ait Grego. sed cū p delectationē superat.
Sapi. i. In cogitatioib⁹ aut impij interroga-
tio erit. Tūc patebunt odia inuidie: ma-
chinationes: insatiationes: pocris: desideria
vana &c. q̄ nūc in malapollitate latēt. O de-
us eterne quid dicit tūc aia neq̄ in morte?
Ac filij hoim vīquo gram corde &c. Tūc cer-
te dolebitis sed tarde. Exēplū in vita fratru
p̄dicatoꝝ q̄ cū qdam valde religiosus infir-
marē ad mortē leta facie & tot⁹ hilaris di-
xit fratrib⁹: ar̄tibus. Ecce marē dei salute
mus est: p cū oēs fecissent: magnam cōso-
lationem percipissent: mib⁹ viderēt dixit
infirmus. O q̄ grāte & locūde mater dei ve-
stram suscepit salutationē & ipa q̄ vos resu-
ltauit: post paululū cepit expauescere val-
de aīari: adeo q̄ socius eius vir sufficiebat
ad extergendū sudorē ex labore. Hoc facto i-
agonia quasi tūc redderet rōnē deo de vita
sua: aliqñ dicebat quasi ad aliū loquēs. hoc
nō est verū. forte de aliquo peccato qd̄ diabo-
lus ei obijcebat ad inducēdū eum ad despe-
rationē. Aliquādo dicebat. O dñe condona
mibi & parce hoc modicū. Dixit ei socius. qd̄
est hoc frater etiā ne parua peccata & an de
his deus erigit rōnem: qui ait. Unq̄et ea
que homines nulla putant eē peccata. cōfer-
tauit enim socius efficaciter ad confidendū
de dei mīa. Deinde peracta pugna spiritua:
hilectus quērit in domino. O si ratio erige-
tur a iustis: qd̄ eriget a peccatoribus mīe-
ris? Eya ergo ad deū redeas: & in teipso red-
de rōnē. Iuxta theina. Redde rōnem vilica-
tionis tue.

¶ Quo ad secundū p̄cipale sermonis me-
rito monemur bene vī bonis a deo nobis
commisissis ac de abusu cogitare qualis rōez
reddemus: q̄ritur tps q̄ bene agere vel pe-
nitere aut rationē fructuosam reddere neq̄
bimus. Jaz em̄ d: huc vilico: nō poteris ali-
care in mortis articulo: hō nō pōt ad deū re-
currere. Ultra predicta ponit triplex d̄fect⁹
nīe cōtritiōis in tali hora. Dicit em̄ Ego. in
iij. di. & p̄ alit hō mori: ita subito q̄ n̄ ad

uertit se mori: s; per modicā morulā. & q̄ hō
in repentinis operat sin habitū: ideo nō vī
detur q̄ habituarus in peccato tā repente
fiat bon⁹: aut in langore mori precedēt: et
si q̄m ipius distulit penitere vī pōt in ex-
tremo h̄eyeram p̄nias: q̄ ad hoc q̄ sit vera
p̄nia requiritur ordinata displicētia d̄ petis.
displicētia aut talis d; eē cōcūstantionata
et maxime cōcūstantia finis & p̄cipij acti
in p̄ncipalis: vt. s. fir volūtaria. i. p̄p deū: s;
vīr habet tunc act⁹ sic cōcūstantionatus: q̄
tali vsq; tunc impetens non videtur ex-
torquere p̄niam & displicētiā nouā: nisi tū
morte pene imminētis: & sic nō p̄pōt deū: si
propter se. & p̄p̄ter vitandum malū p̄p̄e dā
nationis. Propterea Aug. de pe. di. vij. c. nul-
lus dicit. arbitrij libertatē querit deus: non
necessitatē. charitatē: non timorem. Qui er-
go querit mīam q̄ eum nō solum deū time-
re vīdēt: sed diligere vīr patre: q̄ sine cha-
ritate nullus potest saluus esse. Nullus er-
go tantū timeat penam sed an̄ief. p̄ glā. b
ille. Quando enim minus ē dñs sū act⁹: tan-
to ad contritiōnē requiritur interior displicē-
centia vt sit sufficiens ad delectionem culpe.
Sed iste in extremis positus non est domi-
nus suoz actuum saltem exteriorū. Non est
propter mechari aut furam vel alia facere si-
milia. p̄pterea eodem ca. dicit Aug. Si vis
p̄niam agere p̄mo q̄ peccare nō potes nō
tū peccata dimittis: sed petā te dimiserunt.
Audi hoc miserabilis peccator. Venit em̄
hora q̄ non poteris vilicare. hora ergo ē iaz
nos de sōno surgere. Roma. iij. vbi glō. Do-
ra inquit: alia est fructuosa: alia sera: alia in-
fructuosa. Fructuosa & tempestina est dñi vi-
uimus & peccare possumus. dñi tempus ha-
bemus operemur bonū. ad Gal. vi. c. hora se-
ra est hora mortis: vt patet per Aug. de pe.
dist. vij. Si quis in extrema necessitate pos-
tus voluerit agere p̄niam et reconciliat⁹: eg-
hinc vadit non ei negamus quod petiit: nō
presumimus q̄ vnde erit. Hora autem ifrus-
ctuosa est post mortem. Sapien. v. ca. Dicen-
tes intra se penitentiam agentes et prean-
gustia spiritus gementes. Qui sic ergo ex-
peccant penitere vsq; ad infirmitatem et
tremam sunt in casu legis. ff. de arboribus
cedendis in. ff. nouo. l. Si plures. Judi-
cium datur q̄ arbor sic illius in cuius funi-

Do. ix. post penthecostes.

do vinit et radices egit et non illius in cuius
do declinavit qui recedit. Sic est de illo qui
diuixit in solo diaboli fuit et mouens ad de
us declinavit p. feri prius, p. p. ea non decipia
mini. De ceterum milibus inquit biero. in tracta
tu de obitu biero. quorum sp. vita mala fuit:
vix ad patriam puenit. Quod ait sapiens. Ec
cl. xv. Que in iuuentute non congregasti quod
in senectute iuenies? O miser peccator in
his cogita et inter deum te computa: quoniam
dies mortis quibus exiges a te dices. Redde
rōne. Et scriptura sacra inquit Augu. et
non inueni in quibus milibus annorum saluatum
in fine suo nisi solū latrone. Et albertus op
aliq. ex amore i fine vite sue peniteat et dis
ficile. Dicit aliq. p. os q. iuuentus trāseat. au
diant tales qd d. C. de seruis fugitiuis. Lq.
cūq. Crescēt cōrumacia: crescere d. y. pena
Ire li. vi. de sen. ex. ca. stauimus. Citatus
corā iudice tribus vicibus vel vna p. tribus non cō
parēs erit ex cōiā. Citati sumus ad corrigē
dum vitā nram si non cōparem? vōq. merito
venimus ex cōiā illa ex cōiā de qua
Mat. xv. Discedite a me maledicti. Dice
te ergo celerius deo debemus? de p. p. p. esto
mihi peccatori. Applica parabola d. illo qui
fuit citatus corā papa et non apparuit allegas
calores estiuos: et misit seruū suū ad excusa
dum: et cū faceret suā excusationē dū appel
laret ait papa. per meā sanctitatē excusatio
non est valida. Et fecit eū itē citari et non cō
parens qrit promotor vt ex cōicef: sed officia
lis facit illum mouere duabus vicibus q. non
pparete merito ex cōicaf. Citatides fecit de
us mittēdo guerrā pestē: famē: p. dicatides
terremot. Et. Rogo q. non mittat ex cōicaf:
nē: sed suā grām. Quā nobis cōcedat. Et.
Dñica nona post penthes. Sermo. vii.

Miserere ihesus

ciuitatē fleuit sup illā di
cens. si cognouisses et tu.
Zu. xix. Et in euāgelio va
de ad natatoria filoe: qd
interpretatur missus et abij. lau. i ecce video
Johan. ix. Aduersus peccatōes luce gfe priua
tos spūali verba hec sumpta dicuntur in q.
bus duo notant.
Prīmū ē execratio detestāda,

Secūm illuminatio appetēda.

Prīmū supponit: quia his cuius vbi dirige
batur hystoriar. cecus erat. Quē admodum
autē cecus ē in via ad oē malū ac lapsus: qm
cecus in foueam: i ignē: in aquā ac inter ini
micos ē labilis. Sic p. peccatū excecatus. p.
pterea ps. lxxxi. Nescierunt neq. intellexer
runt in tenebris ambu. Ephe. iij. Ambulāt
in uanitate sensus sui. tenebris obscuratus
hūtes intellectū alienati a via dei p. ignora
tiā. Et. Ido. dicit. Ignorātia talis rāto p.
deplorāda ē q. dānosior atq. periculor
est. Qm cecī si se cecos cognoscūt cecitatem
odiūt: vbi cupiūt: ac illuminationē diligūt.
Eccī hō spūali: nec suā cecitatē cognoscunt:
odiūt: si potius nō diligūt illuminari acius
strui refugit: et instruetes ac docētes perse
cunt et odiūt. Talibus dicebat saluator. Jo.
ix. Et nūc cecī essetis: qm periculū nō habes
retis. i. si p. pietates haberetis cecor. corpa
lium in pctis nequaq. p. maneretis. Figura
in euāgelio hodierno: q. saluator p. dicabat
ciuitati hīrlm dispēdium imminere cām asse
rens eo q. nō cognouisses inq. tps visitō
nis tue. et si em cognouisses fleuiss. Qd ergo
remedium viro sic excecato vt illumines. va
de inq. ad natatoria filoe. Quis ē miss? nū
ille de q. ps. Misit verbū suū et sanauit eos.
ps. cxi. Ire ergo ad natatoria filoe est consi
derare et cogitare actus et merita: labores et
gesta: dolores et cruciamenta saluatoris: que
si quis attēte recogitet dura mēs erit si ma
licia et cecitate deponere nolit. p. p. p. san
ctus Bona. in li. de arbore vite ea q. p. nobis
ipse saluator fecit ad memoriā reuocā dicit
q. summe pietatis referenda dulcedine fōs
tori? mie bon? nō modo p. nobis miseris se
mel sed pluries fleuit. Nā sup lazariū primo
de hinc sup ciuitates: et tandem in cruce er
pissimis oculis ad omnem expiationē p. dō
rū lachrymarū fluētia produxit: fleuit q.
saluator humane infirmitatis deplorando
miseriā. nunc cecī cordis caliginē: nūc obda
rate mēris p. auitātē. O cor durū vesanū et
impiū: et tanq. vera priuatū vita plāgendus
cur more frenetici flente sup te sapiētia pas
tris in tātis miserijs letaris et rideas: cōside
ra lachrymātē medicū tuū luctūm genitri
fac tibi amarum: deduc q. si torrentē lachry
mas p. diē et noctē: nō des requirē tibi neci

ceat pupilla oculi tui. hec ille. lauet ergo se q̄
habet in h̄is luminibus attēte recogiter: q̄ si
saluator p̄ssim⁹ p nobis luceat: multo
magis cū illo debem⁹ lugere q̄ inuit i the
mare. Vidēs iesus &c. Cū tristitia sit de his
qui nolētib⁹ nobis accidūt nihil poterit ac
cidere q̄ volūtātē saluatoris: merito mouet
q̄ in tra thema &c.

¶ An in ipso potuit cadere tristitia? Rūdet
doctor subtilis di. xv. iij. q̄ quēadmodū dele
ctatio seu gaudiū causat ex cōsuetūde cōue
nientis cū cōueniētiac pceptione eiusmodi
cōiunctionū. Sic tristitia catur ex cōiunctōe
discōueniēti cū discōueniēti: pceptibili
cōiunctōe eorū discōueniētiū. Qd̄ autē ali
quid fuerit discōueniēs volūtati saluatoris
seu repugnās pōt intelligi dupl̄.

Aut deuolūtate rōnis r̄ absoluta.

Aut deuolūtate xpi cōditionata.

¶ Deuolūtate rōnis r̄ absoluta: r̄ sic nec
mors ipsius saluatoris: nec excidiū ciuitat⁹:
nec aliqd̄ aliū fuit cōtra ip̄s volūtātē in eē
positū. Cū talis volūtās vniūta sit ac confor
mis p oia diuine volūtati. sicut absolute nū
hil sit q̄ volūtātē dei b̄sp̄lacit: sic nec q̄ vo
lūtātē xpi. r̄ fm̄ hanc nec fleuit: nec contri
stāt⁹ fuit. Aliomō possum⁹ loq̄ de voluntate
xpi cōditionata rōnis ac cēt de volūtate pie
tatis: r̄ h̄y hāvere tristat⁹ fuit. Tristitia inq̄
assumpta nō suffocātē vel p̄urbātē iudiciū
rōnis: s̄ ip̄a rōne impante. Et ponit exēplū
de p̄p̄ciētēs merces i mare. Cū saluatore
quilibet merito d̄y flere: q̄ veniet t̄ps in quo
erit fletus r̄ stridor dētū: nec t̄n talis fletus
impediet q̄n aia dānet: r̄ merito. d̄y em̄. C. d̄
pactis. l. post q̄. li. v. p̄dio spōte renūciās cāz
finitā iustaurari posse rō nō p̄mittit. d̄y q̄z
xcij. dist. c. dyacom. Misericordia dei r̄ pietas
n̄m solū reditū requirit. Si autē duri calli fuis
erimus si reuerti noluerim⁹ assidue peccatū
non miserebit⁹ de⁹. Audite b̄ p̄ctōres duri ri
deatis: tripudiate: gaudeatis in hac die ad
pacē: nūc autē abscondita sūt ab oculis tuis. O
munde si scires flere: q̄z p̄uoluit dulcis ie
sus flere videndo ciuitatē dicēs. Si cognō
uissēs et tu &c.

¶ In isto sermone erūt due p̄tes.

Prima ciuitatis sp̄ial⁹ deplozatio.

Secūda hūane iniquitatis informāda actio.

¶ Prenota s̄velis fm̄ litteralē sensū pl̄ nūc

vel in fine parabole: r̄ sic fac tu i oibus alijs
Quo ad primā p̄tē: cū xps eēt ver⁹ hō r̄ ver⁹
de⁹ multiplicē habuit volūtātē. habuit volū
tātē deitatis: volūtātē rōnis: volūtātē sēsu
alutatis: volūtātē pietatis. hāc aut volūta
tē pietatis desēuit subuersionē h̄rlm: q̄ cū
venisset p iudeis q̄rendis: fm̄ illud Mat̄h.
xx. Nō sūz missus nisi ad oues q̄ perierūt do
mus israel: r̄ ex eorū ḡnie natus eēter pietas
te eos desēbatur eorū ruinā sp̄ialē r̄ tpālē
q̄ q̄tra fuerit hystoria tradit cū decies centē
na milia gladiorū fame ibi perierūt. Ita q̄ al
lique mulieres comederūt puillos p̄ fame et
inedia. Et decies septē milia vēditi fuerūt p
vno denario: q̄ oia p̄uidēs p̄ssim⁹ d̄his oculis
suis desēbat. S̄z lōge pl̄ lam̄ et abas sup ob
sidione aiaz n̄raz futurade q̄ sp̄ialē s̄z Bre
go. hystoria itelligit i q̄ notant tria.
Primū ē demonioz infestatio ibi. circūda
bunt te inimici tui vallo.

Secūda ē prop̄ioz molestatio ibi. r̄ cōagū
stabunt te.

Tertiū ē sensū fatigatio ibi. r̄ ad terrā p̄
sternent te.

¶ Pro p̄io di. b. Greg. in homelia. Tūc i fine
astutissime ac fortissime aggressi boies dia
bolus sciēs pl̄ t̄ps n̄ sibi restare ad seducē
dum. i cui⁹ figura dictū fuit serpēti. tu insidi
aberis calcaneo ei⁹ gen⁹. i. fini t̄pis vite ei⁹.
Serpēs q̄z i cauda gerit venenū. Ita diabo
lus p̄cipue in fine vite ingerit venenū sue
malicie. p̄o. xvi. Inimici mei aiam meā cirs
cū dederunt adipē suū cōcluserūt os eorū lo
cutum ē supbia. inimici n̄rī maximi sūt de
mones q̄ tunc aiam vallo circūdāt: cū diuer
sa tētāmēta ingerūt aie: ne ab aia peccatus
creat: r̄ ne ad eā per cōuersionem liberi arbi
trij ad eā ḡra adueniat. Sicut vallū ē q̄dam
clausura h̄gnorū gallice pallis p̄hibens ne
q̄s de citate obfesa ereat: r̄ ne q̄s ad eā igre
diat. adipē autē suū cōcludūt q̄n p̄ abundatē
malitias aiam includere q̄rūt: r̄ os eorū loq̄
supbia: duz v̄z de insidelitate r̄ desperatiois
crudelitate r̄ cōfessiois taciturnitate tētāt:
que oia ad supbiā p̄tinet. Prima em̄ s̄z Bre
go. De fide tētāt diabol⁹ scēs: q̄ sine fide im
possibile ē deo placere. ad Heb. xi. Et q̄ dubi
sed in fide infidelis ē. et de hereticis dubi⁹
sed vnicuiq̄ d̄i. Esto. fidelis vsq̄ ad mortē.
Apo. ii. si conclusus: r̄ dabo tibi coronā vite. d̄o

Do. ix. post penthe.

fuldū est em̄ i hac parte siue litteratis siue illiteratis vt ip̄ s̄t̄ i his terminis. f. Credo qđ ecclia credit. Et si q̄rit demō qđ credit ecclia r̄fideat illud qđ credo. Et qđ credis: illud qđ credit ecclia, ne eis cōtigat sicut cū d̄q̄ cōfessus de suo ingenio cū voluisset q̄l p rōnes defendere articulos: in incrudelitates incidit et mortu⁹ dānatus fuit. Ponit demones p hoc vallū. f. desperationis reducēdo ad mēoriā quēcūq̄ fecit dixit vel cogitauit occurrerent vobis mala i extremo tpe. Eccl̄s. xi. In fine hominis denudatio op̄e ei⁹. hoc vallo captus fuit cayn i iudas: hoc vallo tērauit diaabol⁹ br̄n martinū cui dixit. qđ hic stas crucē ta bestia. Silr̄ beatū Bernar. cui i infirmitate posito suggessit p eū paradisu minime debere h̄re p tā eriguo bono ab eo cōmisso. Cui bern. diuio lumine illustrat⁹ fateor me nihil fecisse dignū tāto pmo. S; xpa iesus illud pmeruit duab⁹ vijs innocētis. f. i passione. Cūq̄ passione pro se nō egeat merito ill⁹ passionis quā p me suscepit saluari cupio. O deus verax i eternis: si diabolus eos i desperationē ponere satagit q̄ p corāpitā suā deo placuerunt: qđ eis faciet q̄ nūq̄ bonum egerūt. Quid cōtigit Eusebio discipulo sc̄ti hiero. cui apparuerūt demones en̄ iducentes ad fidē xpi negandū: vel blādiēdum qđ dicebat Eusebi⁹ alta voce. nō faciā: ac vultū verbebat i dep̄mebat iux̄ terrā: ne eos cerneret: tāto dolore i agone laborauit vt circūstantes mirati eēnt. finaliter tñ subsidio beati hiero. fuit liberat⁹: vt h̄r in tractatu de obitu bri hiero. Audite hoc vniuersi peccatū dediti q̄ vos iuuabit in illa angustia. Si ei vt d̄r Job. xi. celi nō sūt mūdī i cōspectu ei⁹: id ē sc̄ti gromin⁹ hō q̄ q̄st aqua bibit iniquitate. Tertio demō nō potēs inducere in illas desperationē: pōit fm̄ Greg. vallū aliō: v; p̄sūptionis vt hō q̄st de meritis p̄p̄is p̄sumat. Sed ve infelicitate homin iniqui Greg. si ad examē districti rigoris dūcta fuerit: q̄st sepe qđ i iudicio homin laudat i oculis diuine maiestatis sordet. puidēs ergo dñs hac obliationē ex pietate fleuit: si nūc abscondita sunt hec ab oculis miserabilū mūdānoy i vsurarijs: symonij: luxurijs: ludis: ac alijs inumeris malis. S; certe veniet q̄m̄r dicit Greg. in homelia. xi. Oculos q̄s culpa claudit p̄na aperit. ¶ Scdm̄ bellū in morte hoīs imi-

nens qđ saluator deplorabat ē primorū i cō sanguineorū miserabilis affector: circa eos occupatio. Adat. x. d̄r. Inimici hoīs domesti ei ei⁹. hoc maxime verificat i morte q̄ multū infirmū coangulat. vñ Aug. i h̄r de pe. dist. vii. ca. Nullus ait. Quē moribus vget i p̄a tenet et ad verā vir veniet satisfactionē: mari me cū filij q̄s illicite dilexit sint p̄ntes vroz mundus ad se vocet. intellige aut p̄ntes ait Scō. vel in se veli facultatib⁹: i frequēter i inordinato amore filiorū poti⁹ vellēt aīas p̄dere q̄s aliena restituere: ne ipsi filij paupes remaneāt. sicut i de quodam cōtigit sic alle r̄t Anthimus de florētia in p̄ma pte: q̄ nō luit cū eēt vsurari⁹ restituere: asserēs optere tunc filios ire ad hospitale. mouit in tali statu primogenitus succedit i nō vult restituere. sc̄do maris pr̄e petit reddit debitoribus tandē frater primogenit⁹ monf. vñ secūdo addit q̄ in religiōe erat: videt frat̄r p̄m̄q̄ alterutū maledicētes asserētes occasione mutua se fore dānatos. p̄ q̄ amore filij non restituerat: filius q̄ occasione bonorū p̄ p̄res accq̄stozū dānat⁹ fuerat parū sunt hec. amici em̄ nō p̄mittūt sep̄numero i gredi virū doctū timētes ne faciat cōsciam de restitutione i elemosinis paup̄ibus tribuēdis. sep̄numero videt illud. Mat. x. Tradet frat̄r fratres. Notabat bellū hoc saluator plorans et dicēs. coangustabit te. ¶ Tertium bellū addit pueniēs ex sensu fatigatione cū ad dicitur ad terrā p̄sternēt te. infirmatū. f. sensus suo morte fatigati q̄ tāto dolore affligētū q̄ aīam de salute nō finent cogitare: h̄i sūt quinq̄ fratres diuitis epulonis: quinq̄ v; se suo nr̄i q̄ i morte tāto dolore veritū necelario mur⁹ ataris ad terrā p̄sternat aniaq̄ visu rōnis puaf p̄vehemētia doloris: vt clamat p̄p̄ba. Nō est in morte q̄ mēor sit tui. O q̄ graue o q̄ durū discidiū erit tūc i separatiōis corporis i alienūc aut abscondita sūt hec ab oculis tuis. si velim⁹ nolim⁹ habebim⁹ hec oīa tolerare. vt ad illa p̄paremur vt ad cōpunctionē moueamur: dñs vidēs ciuitates fleuit sup̄ illā te. ¶ Quo ad scdm̄ visō q̄ sic redēptor n̄r p nō bis fleuit miserrimi sumus nisi fleam⁹: hoc inuit cū dicit. Si cognouisses i tu. Serino truncat⁹ est subintellerit supple fletes, Nō ta q̄ tertio debem⁹ h̄re fletū: v; q̄.

Sermo. xviii. Jo. xxvii.

De pperata iniquitate.
De aliena calamitate.
De dilatata felicitate.
De pmo nūc dicamus. hūc fletum habebat q dicebat. Laboravi i gemitu meo lauas bo. ps. vi. hūc suadebat habere q Areno. ij. dicebat. Deduc qm torrētē lachrymas p diem et noctē nō quiescat pupilla oculi mei. et Amb. sup. Lucā. Memeto q pētōr es et luge peccata tua: ablue te lachrymis: laua te fletribus. hūc fletū habuit petrus qm egressus foras fletit amare. Mar. xvi. hūc habuit margaritana que lachrymis pedes dñi iesu lauit Luc. vi. ad hūc tria nos dñr inducere. Dānationis enasio.
Saluatoris cōpassio.

Aie nostre purgatio.
Per peccatū em mortale qdūqz sit illud obligat homo ad penā eternā. Aia emz que peccauerit ipa monēt. Ezech. xviii. Et corda filioz hoim impleantur malicia et cōceptur: et post hec ad inferos deducētur. et i ps. ix. Cōuertit peccatores i infernū oēs gētes que obliuiscuntur deū. propterea dñ. xxi. q. v. c. ita ne. q potius dñ quis velle mala pati qlibet q mortali peccato pferire decernat. Et dicit beatus Bona. di. xvi. iij. c. iij. arti. q pēt dñ tantū displicere rōni q p nullo dāno vel cōmodo velit in ipm cōsentire vel cōsensisse qm volūtas q ex aliqua cā cōsentit in ipm ista nō ē itaq in casu poti dñ mortē eligere et morti se exponere q peccatū pmittere vlcōsentire aut cōsensisse. Et qd tam durus si sciret se morti tpali adiudicatū suspensioi cremationi: submersioni: aut damnationi: et cognosceret per fletū et lachrymas tam duram sniam euadere: quis inqz tam durus q non fletet aut oculis mētis aut corporis? Cur ergo sic indurant maloz et iniquozum corda vt peccata nō defleant: cū per talē fletum si amore dei offēsi doleant: remissioez illius incendij euadere valeant. vñ prosper. Etenim cordis cōtritione fluentibus lachrymis restringūtur ignis eterni incendia. plorant plures de dñis temporalibus. sed vt ait Aug. Sciat se culpabiliter peccator reū si flet dñāter et nō deflex aiam deperditaz ex peccatis. subaudi salte fletu spirituali. i. displicētia voluntatis: qz fletus cordis nō ē semp in potestate nostra. Adoueri secundo

debemus ex cōpassiōe saluatoris ad nra de flenda peccata: qui pro eis diluendis an cruciflexit. hebr. v. In diebus carnis sue pces supplicationesqz ad eum qui posuit illū saluum facere a morte euz clamore valido et lachrymis offerens exauditus est pro reuerentia sua. vnde Bernar. in quodam sermōe. O homo mentaliter aspice qto remuneratiois affectu astringaris domio patiēti. Aspi ce alaparū cōtumeliā flagellorū duriciē crucis angustiam sputa ludibia: patibuli supplicia et acerosa pocula. Adoueri tertio debemus ad hūc fletum pro aie puritate recuperanda. deturpatur em aia ex commissiōe peccatorum. fm illud Hier. ij. Quā vilis facta es nimis iterās vias tuas. lachryme autem eam purgant. de penit. dist. i. et iur vers ba Ambrosij. Lachryme lauant delictuz qd voce pudor est confiteri. Quamini ergo et mundi estote. Isa. i. capi. quod facere nos voluit dominus cū videns ciuitatem fletit super eam et.

Quia. ix. post penthe. post pñdñ.
Sermo. xviii.

Adēs iesus

ciuitatem fletit super eā. huius sacris thematicis versibus habent vbi. s. Admonstra memor ero: et tacebit in me aia mea. Areno. iij. c. Quia sermone precedenti declaratu fuit saluatorē eridiz ciuitatis hierosolymitane qd illi ciuitati cōtigit: qz beneficiū visitatōis mīme cognouit nequid tale nobis ptingat qualiter nostrū dicere debet verbum scdo assumptum. vbi duo notantur.

Primū diuine digressiōis pfunda recordatio. Secundum humane cecitatis dolenda admiratio.

Quo ad primū pfunditas recordationis notatur in verbo geminato cū dicitur. memoria in memor ero. Profunde aut diuine bonitatis debemus recordari: qz tot et tāta nobis contulit in meritis q nec p vno solo beneficio sufficienter possumus regrari. dicit Bona. tractatu de pfectu religiosorū pro meriti bonū impedere: iusticie est nō pmerenti. Sed humiliter petēti. pietatis est nō

Do. ix. post penthecostes.

promereri. nec peteri nec cognoscere: si potius ipugnant ac rebellant: non nisi de misericordia eius in hoc gradu fuerit ingratisimi ius dei sicut christi pessimi. Quod primum est ingratisitudinis gradus beneficium non rependere, secundum beneficium vituperare et offendere, tertium beneficium oblivisci malum per bonum reddere. Seneca. in de beneficiis. Ingratus est qui dissimulat: magis ingratus qui non reddit: ingratisimus qui ebullit est. Per tale ingratisitudinem multa mala pueniunt: quia per ea bona concessa afferuntur: dimissa peccata revertuntur: promissa beneficia subtrahunt. De. i. Ro. i. Cum deum cognovissent non sic deum glorificaverunt: sed evanescit in cogitationibus suis. et tradidit eos deus in reprobum sensum. unde Hieronimus. super lucam. deus qui videt in abscondito spiritus mentes et animos: vicia et passionibus servientes in corde alicuius se non diligit. Sed avaricia aut libidine aut iactantia deus recedit a mente eius. scilicet subtrahendo gratiam et relinquit domum eius vacuum. scilicet virtutibus. De secundo scribitur. Matthei. ar. xviij. De servo neque qui ingratus iussus evanescit: quousque redderet uniuscuiusque debitum: quod sibi primo fuerat dimissum. Subaudi autem peccata dimissa redire per ingratisitudinem secundum Theodosium. et Scotum. in. iij. dist. xij. Non eadem numero nec per equivalentiam: sed quousque ad quandam aggravationem. illa ei peccata dimissa redire dicuntur: quousque post acceptam remissionem ad vomitum redierit: tanto gravius punietur quanto dei benignitate abusus singlorum ingratus extitit. liberatus quousque ingratus domo suo in ipsam servitutem redigitur. Cuius liberis et eorum liberis. l. Si manumissus. de tertio Sapientia. xv. Ingratis spes tanquam hibernalis glacies tabescit. i. deficiet. et Bernardus super cantica. Ingratisitudo est veteris mentis et deficiat fontem pietatis: et rose mentis flueta gratia. hoc ergo vicio ne perechitemur: quilibet nostris dicere debet memoria. et primo beneficium regravari: ne siles simus iudeis quibus dicit psalmus. cv. Obliti sunt deum qui salvavit eos. Et hoc debemus omni tempore divine visitationis recordari: potissime tamen diebus dominicis et festis. propterea dicitur. Ero. xx. de observatione sabbati dicitur. septimo autem die sabbatum domini dei tui est. Et in decreto in ca. missas. de consue. di. i. in. c. l. de sensu dicitur die dominica in balneis est nisi devotissimi. Memento autem tabescere debet anima super hoc: quia cum bona facientes recognoscant quiete et sine tota appetat re per de

bito: solus homo miser deum obliuiscitur et in maris die solent in festo. super hoc conqueritur dominus. Isa. i. Vos cognovistis possessorem suum. et dicitur. viij. Altilius et turtur et hyzudo et aconia cognoverunt in celo spiritus suus: populus autem meus non intellexit. De festis vero dicitur. Amos. v. Odium et proieci festivitates vestras. et merito: quia in nulla die ebdomade tot peccata committuntur quam in die festo. testimonium habet ferant lupanaria: tabernaculi: ludii: spectaculorum: vanitates: ornatus blasphemie: ac alia innumera: vere tabescunt et dolendum. Unde in persona salvatoris Bernardus ait. De tanta ingratisitudine congreto: et queris moniam faciendo ait. Vide homo quid per te patior: ad te clamo qui per te morior. vide plagas qui bus afficio: vide clauos quibus confodio: cum sit dolor tantus exterior: intus tamen est planctus grauior: cum te ingratus sit experior. fleam? ergo doleamus super nostra ingratisitudine et miseria Quia videtur iesus ciuitatem etc. Pro fundamento mouet quod cum christus multotiens ait dictus fuit sermone preceperit per nobis fleuit et tristitia assumpserit. Aliter similiter omnes alios defectus humane nature preter peccatum assumpserit. Respondet Alexander in. iij. parte. q. vi. in. ij. arti. vbi agit de his que christus assumpsit quod tales defectus dicuntur pena. Pena autem dicitur dupliciter. Est autem quedam pena a peccato et ad peccatum: cuiusmodi est error ex parte anime et fomes ex parte corporis. Alius est defectus qui est pena a peccato: si non est pena ad peccatum: cuiusmodi est in nobis necessitas ad moriendam famem sitis etc. Item iste defectus est duplex. quidam sunt defectus qui insunt vultui omni hominis de necessitate: ut necessitas ad moriendam famem sitis. alij sunt defectus qui non vultui insunt omni hominis: sed vultui vni et alij alteri. ut sunt genera egritudinis et defectus membrorum. Dicendum ergo quod christus assumpsit defectus vultus non preteritum: sed defectus in detrahibiles non detrahibiles: cum sunt ignorantia: fomes peccati et fides. Item dicere sermone preceperit quod qui obliuiscitur penitere invita potest in morte penitere. Diceret tamen aliquid quod timor quod omnes in articulo mortis penitere habent: habet ergo sacerdos ergo saluans. Audiant tales quod scribitur. C. de transactionibus. l. impossibilitas. vbi dicitur. interposita merita transactionis ratio non habet: si dicto perpetuo correptus. Item. C. de his qui vi metu causa sunt. l. si donationis vel transactionis

vel stipulationis ut cuiuscūq; alterius con-
tract? obligatōis cōfectū instrumentū me-
tu mort? vel cruciatu corpis extortū vel capi-
tales ruinas p̄mescēdo addito p̄side p̄uin-
cie probare poteris hoc ratus h̄re. fm̄ edicti
formā nō pariet. vt si q̄s dicat facies hoc vl
faciā tibi tale displicet. ⁊ alius dicit tu faci-
es hoc vel p̄iciat? te in mare. Dicit impator
q̄ neutrum est iustū. Itē de regulis iuris in
antiq; dī. Qui ex timore facit p̄ceptū ali? fa-
cit q̄ debeat. ⁊ id iā nō oīa facit. Audiāt hoc
vniuersi mortales p̄ctis dīcti q̄ diuersis cō-
tractibus inoluti p̄ctis affluēt nūq̄ pendēs
te sanitate de salute cogitant cū mortē im-
minentē sentiūt ⁊ remediū querūt ad eā se di-
cūt velle redire. Nouit de? si hoc fiat p̄cipa-
liter p̄p̄ ei? timorē: vel p̄p̄ dānationē. Nūc
ergo sanitate comite redeat ad deū: q̄ veni-
ent dies q̄s circūdabūt. S; tūc i hac die q̄s
suis deliciis fruāt abscondita sūt hec ad oculos
eorū. Quare sup̄ illos xp̄a sp̄sal? sebat vi-
dēs ciuitatē: meritoq; ipsi flere deb erēt cui⁹
addit. Si cognouisses ⁊ tu ec.

In isto sermone erūt due partes.

Prima de his q̄ n̄ram impediri cognitiones.
Secūda de his p̄pter que debem? gerere fletū
⁊ cōpunctionē.

Quo ad primā nota q̄ tria sunt q̄ mētes
p̄ctōrū impediri ne de sua salute cogitent
⁊ mala ventura p̄uideant.
Primū est inordinata affectio.

Secūda in malis longa cōtinuatio.
Tertiū iusta dei p̄missio.

Pro p̄mo. ps. lviij. Sup̄ cecidit ignis nō
viderūt solē ⁊c. et. i. Coz. ij. Aialis hō nō sa-
pit ea q̄ dī sūt. Seneca q̄s ait. Perit oē iudi-
ciū cū res trāsit in affectū. volūtas em̄ puer-
sa ē dīc? Sco. xxvij. di. iij. Excecat intellectū et
p̄uarie ⁊ postrie. Amor ei diuitiaz ipedit ne
hō credat q̄ i mercatib? viderē deceptorie sit
p̄ctm̄ imo plimi nō itelligūt q̄ vsuray p̄as-
uitas sit tā d̄restabile scel? Sic de his q̄ h̄nt
sati facere testamēd? vl̄ resituerē heredes
vsurariōz vl̄ raptoz. lz tales nō fuerit i cul-
pa. Amor ē tollit cognitiones. Fac ei q̄ mlie-
tes vane nō p̄nt itelligere nec credere q̄ va-
nitates sūt tā graue p̄ctm̄. ⁊c. Ide tot crimi-
na causent. nec credūt p̄ctm̄ ē abusu m̄fimo
n̄r filia. S; illi amor bonoz n̄ p̄mittit mala
p̄ueniētia ex tali abiciōe ⁊ bh̄ficioz p̄salita-

te. De his verificat illud ysa. xxx. Zoquimini
nobis placētia ⁊ audiem? te. ⁊. ij. Abiot. iij.
Aventate q̄dē auditi aduertē: ad fabulas
aut? ouertē. ⁊. p̄ouer. xxi. Lucerna ip̄iorū
p̄ctm̄ ē. Idē faciūt alie passiōes inordinate.
vt odiū timor? ⁊ h̄mōi. vñ recte dicit Boet?
Tu q̄s siuis luie claro cernere vey. Tramite
recto carpe callē gaudia pelle. Pelle tiores
sp̄eq; fugato nec dolor afflit. Nubila mēs ē
vinctaq; frenis. Nec vbi regnāt? ⁊ pene iſi-
miti hoies i oi statu q̄s sūt excecati. Et vnde
pene iſmita hoim̄ mltitudo i oi statu sic ex-
cecata ē: q̄ cū p̄iti sūt ac lſati vt religioſi sa-
cerdotes clenci iuriscōsulti mulieres pluris
me sensu naturali p̄dite viri q̄s mltiplices
in varijs actib? mechanicis erpti alioz des-
fect? ⁊ p̄icula bh̄ vidēt ⁊ discrimē. An inq;
excecati sūt vt in p̄p̄is factis passim offen-
dāt sine freno ac remedio: nisi q̄ his malis
passiōib? detinent. In figurā hui? p̄pter
dilectionē nimā vt oēs sanſon fuit excecā-
tus. Iudicij. xvi. ⁊. xvij. Et impuſsimi iudei
passiōib? iret inuidie excecati sūt p̄ra dñm
nec ei? verba credere potuerūt. sicut dī Adat.
xv. Eci sūt duces cecoz: nō finit illos. De
scdo sap. ij. di. Excecati est malicia eoz. Abi-
litia ei portat habitū vicij q̄ acq̄rif ex frequē-
tia actū. In figurā hui? q̄s sodomite erāt
mētaliter excecati nō faciebāt de tāta turpi-
tudine cōscia? pene oēs illi? ciuitatis talia
opabant: p̄cussit eos dñs cecitate corporali cū
vellēt irruere i loth. vt dī. Gen. xix. S; talia
flagitia ⁊ si oēs gētes facerēt eodē criminis
reatu diuina lege tenerēt. xxiij. q. vij. flagitia
Sic etiā multi xp̄iani sūt excecati vt tanq̄
licita illa velint defendere. vñ Augu. in en-
cheridiō. P̄ctā q̄uis magna q̄uis horrēda
cū in p̄suetudine venerit aut p̄ua aut nuli-
la reputāt. Sic saul p̄ctis dānat? est. in tan-
tā demētiā vēit vt ad diuinatores se cōuer-
teret? tñ a regno erpulerat: vt b̄. i. Regū
xxvij. Nec fuerūt q̄ iudeos p̄pediebāt ne vē-
tura mala cognoscerēt vey affectio inordinā-
ta ⁊ malicia cōtinuata. Et em̄ haberent in
deuteronomio ⁊ leuitico maledictōes q̄s in-
current: si legē dñi p̄terirēt: ⁊ plus solito
incūberēt ypocrisi ac auaricie ⁊ vane glorie
p̄sequerēt q̄s illū ⁊ eos q̄ dei erāt dicebat ⁊ q̄
bonestati ac rōm̄ p̄gruebāt sua debant: nisi su-
iſſet excecati mento cogitare poterāt q̄ pu-

Do. xi. post penthe. Ser. viiij.

inendi foret. Nūc quoq; similis forme sunt xpiani. Irritū est quia faciētes legē moysi sine vlla miseratōe duob; vel tribus testib; morte moriat; q̄tō magis deteriora. cū enī putatis promereri supplicia q̄ sanguinē testamenti cōculcauerit. i. spāsancti grē cōtū meliā fecerit. Heb. x. Quid ergo fiet blasphemis qd adulteris quid cōcubinarijs qd forniculis qd diuiniatōib; vsurarijs dolosis fraudulētijs penē in oī arte. qd scādalizātib; ornatu nutu aspectu frequētatōne risu; ac alijs innumeris modis. Nūc āt oī mode abscondita sūt hec ab oculis tuis; sicut diues epulo oculos eleuauit dū esset in tormētis sic et miserī pctōres cū erūt in pncipio mortis et cor; deo in iudicio dicēt. lassati sum; in via peditōis; vias difficiles ambulauim; et sol iusticie nō lucit nobis Sap. v. De terra cā hui; ex exutōis. ysa. vi. Ecce cor ppli hui; et aures ei; aggraua vt videntes nō videat nequādo cōuertēt; et sanē eos. Lurauim; babilonē dicūt angeli. Hiere. xv. et curare uolum; et nō est curata delinquam; eā. iustuz est ei vt q̄ deū derelinquit; ab eo derelinquat; et q̄ in sordib; est sordescat adhuc. Apoc. xxi. Jē dormiētēs i sepulchris q̄ nō ē mēor amplius. et ipsi de manu tua repulsi sunt. hos certe vidētes deplorat saluator mistic fēdo sup ciuitatē q̄ si sciret sibi mala vētura flecteret. aucta tēma. Vidēs iesus ciuitatē etc. Quo ad scōm principale viso sermōe pcedit; q̄ flere debem; de ppetrata iniquitate ordine cōsequēti dicēdū est quō flere debem; de dilata fidelitate. Hoc scitu rigabaf q̄ dicebat. ps. li. Fuerūt mibi lachryme mee pannes etc. Merito autē bz flere aīa nisi sit multū obdurata; et cōsiderādo q̄ ignorat si ad illā vētura est. nullus enī cert; est de sua beatitudine. Vidim; inq̄ aug. in soliloq̄o q̄ si ne grādi timore dicere nō possum; aliquos q̄ pene absc̄s celi sydera nūq̄ suū videbant collocauerunt inferni postea baratrū detrusos Vidim; alios pene in inferno pctōz lapsos; et postmodū dei facilitate dextera ad celi solium elenarof Job q̄. xxxviij. Iudicia mihi si nosti q̄s sit loc; lucis ad loc; tenebrarū. qd̄ verbi tractās Greg. i. moralib; ait. Quis est q̄ sciat si hi q̄ nūc boni sunt vsq; in finē pleue rare habeāt. et si hi q̄ mali sūt vsq; in finē in malicia cōtinuare debeāt. nullus certe nisi

deus solus. Et idim; latronē de supplicio trāsire ad gloriā. vidimus et iudā de apostolo trāsire ad gehēnā. rursus vidim; aliū latronē de supplicio tpali trāsire in eam ad penam eternā. Vidimus et alios apostolos de apostolatu perueniētes ad gloriā. Et autē vel quare hec mirabilia fiāt; nostruz nō est discipulū nisi q̄ hec imitatō dextere excelsi. plures equidē; vt ait pater franciscus in cronica quō nullas grās agimus q̄ liberat nos Jē dicat idē aug. Nos tñ rōne pfunditatē iudici diuini penetrare nō possum; manifestissime tñ scim; et veruz esse qd̄ dicit iustuz esse qd̄ fecit. et Greg. de pe. di. ij. c. multi. Idcirco enī virtutis iter nō pleuerat. Inchoat vt eis qui pūcturi sunt viā qua gradiunt ostēdat quoz etiā casus vtilitate nō modica electoz pūctib; seruit; q̄ ipsorū lapsus dū prospectiunt de suo statu cōtremiscūt. Qui stat videat ne cadat. Quis in tā stupēdis dei iudicijs penitus ignorās finē suū materiā nō habeat scēdū; q̄ securus erit; Infelix hō ego sus q̄s me liberabit de corpe mori hui; i. Ro. viij. Alardocheus lugebat idut; sacco vsq; ad fores palaci; ppli sui interfectione non factā sed fiendā die futura deplorās. Hester iij. Quis dabit capiti meo aquā et oclis meis fontē lachrymarū etc. Reperiet hec aque in solitudine querēdo deū et cessando a strepitu mūdanoz et occupatione. In cui; figura Annā inuenit aq̄s calidas. i. balneatas in solitudine. Gen. xxvi. Impetrandez sunt a deo p̄cib; deuotis. In cui; figura. Iudicā i. legit q̄ ara filia caleph et sponsa othoniel monita fuit a sponso suo othoniel; q̄ postulatet a p̄e suo terrā irriguā. Cū igit ambulatet a p̄e suo caleph sedens super asinā spirauit. et cū p̄r interrogaret q̄re suspiraret ridit terrā arentē dedisti mihi; iunge et irriguas. et dedit ei p̄r irriguū supius et inferi; Ara est aīa filia dei p̄ creationē fide. hec a monēt a spōso suo xpo petat a deo irriguū. i. rei ray cordis cū aqua cōpunctōis que ambulās p viā virtutū cū deo. i. dei adiutorio sedēs sup asinā. Aīa passionibus carnis suspensis affectās sibi dari a deo cor cōpunctiōis et lachrymarū et deus exaudit nō solum

adu. 198

Do. x. post pen. Ser. xix. Ifo. xxx.

cōpunctionē de peccatis cū timore supplicij dā
do qd est irriguū inferius: sed delectationes
patris qd est irriguū superius. Ad habendū
quoq; has lachrymas vt inducamur lachry
matus est ⁊ ipse iesus in cruce vt ipse nos i
troduceret in gloria ⁊ exaudir? est p sua re
uerentia. hebre. v. flere quoq; debem? sup
calamitate primor. di. em. i. Comit. xij. Si
quid patir vnū membrū: cōpatiunt ⁊ cetera
ra mēbra. Voc fletu fleuit dñs vidēs exterminū
qd illi ciuitati imminēbat. Voc mō debe
mus moueri vidētes aīas xpi precib? san
guine redēptas: sic in sterquilinū pctōr p
sterni. Sic samuel lugebat lōgo tēpore pio
pctō sauli. Reg. vi. vnde Aug. Sūt ne in
te xpiane viscera pietatis q plāgis corpus a
quo recessit oīa: ⁊ nō plangis aīas a qua re
cessit deus. ⁊ Hiero. lxxvi. dist. Qui clemen
tīa nō hz nec est indur? viscera mie ⁊ lachry
marū: quis spūali? videat nō dūz impleuit
legē xpi. Sed quis ē nūc qui descat dānari
⁊ celā pderē: aut qui cōpatiat sup aīas sa
lute dicat. Sapi. ij. Nō pietereat: nos flos tē
poris ⁊c. Nemo ē qui reuersus sit ab inferis.
Sed certe ait salomō. Eccles. ij. Et gaudio
dixi quid frustra deciperis. O mundani vi
dete saluatores. Nentes: ⁊ cū eo flete. Quia si
cognouisses ⁊c.

I Dñica. x. post penthe. Ser. xix.

Ascendit hic

iustificatus in domū su
am. Lu. xvij. Quos pre
destinavit. hos et voca
uit: ⁊ quos vocauit hos
⁊ iustificauit: quos autē
iustificauit hos ⁊ magnificauit. Roma. viij.
Quia i euāgelio hodierno publicani iustifi
catio ofidit a quo ⁊ quo ordine vniuersi pctō
res iustificent? verbis subsumptis declarat
apostolus vbi tres cause iustificationis im
pi ostenduntur: scy.

Causa efficiens.

Disponentis.

Et perficiens.

I prima causa iustificationis est: predesti
natio sūi ingm lniay. xli. di. i. test. ppositū
diuine volūtatē cōferendi grām electis in
pñti ⁊ in futuro glām. Nec autē predestina

tib nullis erigentibus meritis fit: sed sola
dignatōe volūtatē diuine. sūi qd dñ. Exodi
xxij. Miserebor cui voluerit: clemens ero
in quem placuerit mihi. ⁊ Rom. ix. pñtūq;
aliquid boni aut mali egissent: scriptū est. Ja
cob dilexi: esau autē odio habui. Nec alia que
renda est rō quare hūc pdestinet illi nō nisi
sua volūtas qd est pma cā infallibilis. Sēca
causa iustificationē disponens est dei voca
tio. parū em foret predestinari nisi qd ad bo
nū ad qd elect? est adeo vocaret. Jobā. vi. di
Nemo pōt venire ad me nisi pñt me? ⁊c. Nec
autē vocatio refert ad auxiliū dei intellectus
mouētis ad patrē desiderandū: quēqdē mo
tio nō est ipsius pcti remissio: sed dispō eius
Uocationē autē hanc deus nemini deuēgat
qdiu est in pñti seculo. Mat. xi. Venite ad
me oēs qui laboratis ⁊c. ⁊ Johan. viij. In no
uissimo die festiuitas stabat iesus ⁊ clama
bat dic. Si quis sitit veniat ad me ⁊ bibat.
In signū huius dñ. Acc. xliij. Eri cito in vi
cos ⁊ plateas ⁊c. Tertia cā iustificationes p
ficiens notat cum dñ. quos autē iustificauit
hos ⁊ magnificauit. Utile nō foret predesti
nari nisi qd iustificaret: si iustificationē habi
ta p grām magnificat aīa ac inuentū subli
matū vt dei patris filia xpi spōsa ac. ill. tē
plum efficiat. tur. de. i. Jo. i. Quotquot autē re
ceperunt eā ⁊c. et ad Gala. iij. Misit de? spi
ritum filij sui in corda vīra clamantes abbo
pater. De scdo. ij. Cor. xi. Respondi emz vos
vni viro ⁊c. ⁊ Osee. ij. Desponsabo te mihi in
fide. De tertio. i. Cor. iij. Templum dei san
ctus est qd estis vos. hec autē. iustificatio et
magnificatio meritorie nobis p passionē ⁊
mortes dñi nostri iesu xpi nō aliūde nobis
inest. Johan. i. De plenitudine eius omis ac
cepimus gratias. pro gratia cōfertur quoq;
precatue per virginē benedictā christifera.
De qua ber. sup missus est ait. Alia nobi
lio est illa stella ex iscob orta: cui? radi? vni
uersum orbē illuminat: cuius splendor in
supernis p̄fulget ⁊ inferos penetrat: ⁊ ter
rā etiā perlustrat ⁊ calefaciēs mētes magis
q corpora excoqt. Ad hos duos recurramus
vt magnificet de nobis singulis dicat. Iuxta
thema. descendit.

I Pro fundamēto mouet qstio. An ad iusti
ficationem impi requirat grā infusor? Ite
char. dist. viij. iij. dicit q sicut qñ ex vno ele

Dominica. x. post penthecostes.

mento fit aliqd cōcurrūt quattuor. s. vnus forme corruptio. alteri? gñatio. dispō ad corruptionē vni? . et dispō ad gñationē alteri? . Sic cū de ipso fit iustus requirūt q̄ttuor. s. i pietatis destructio q̄ est culpe remissio. gratie infusio: dispō ad destructionē impietatis q̄ est culpe dei desertatio: et dispositio ad susceptionē gratie q̄ est liberi arbitrii ad deū cōuersio. Et ita p̄s q̄ infusio gratie requiritur ad iustificationē impij. Hoc autē verū est fm̄ Sco. dist. i. iij. de potētia dei ordinata: s. quā decreuit nemini culpā remittere nisi cōferēdo gratiā: vt pote reponēdo in purie naturalib? sine acceptationē ad gloriā: cū etia in humanis hō possit remittere offensā absq̄ hoc qd offendētē suscipiat in gratiā. Et dero in eadē di. q. i. Cū enī in oī opere dñi sit mīa et veritas: et hoc maxime in nobili ope hoc op̄s esse in ope iustificationis. Quoniā ergo hō peccauit et nihil ante grē infusionem apud deū meruit merito cōdignū de? iusto iudicio. nō oīno effectū culpe tollit immo penā relinquit. et iō nō in meliorē statū hōiuz statim restituit. Et qm̄ misericors est: iō etiam amplius bonū reddit: quo magis idiget iō nō tñ restituit inocētā verū etiā dat gratiā. Ideo q̄uis delere possit de? sine medio culpaz: decreuit tñ delere p grām q̄ nō tantū faceret hōiē inocētē imo etiā p p̄ctm̄ de bilitatū abilitaret ad bonū. et sic ibi relinq̄t ad iustificationē p̄cedēti gratie infusionē. Pro parabola mirari nullus d̄s si plures dānant. D̄r enī extra de iudi. ca. Cū nō ab hōie etia in crimine nolens se corrigere debz de gradari ab oī p̄uilegio et dignitate clericaz li. Scribis quoq̄. Cde seruus fugitiuis. l. q. cūq̄. Crescēte cōtumacia: crescere d̄z p̄a. Audite hoc: niuerū p̄ctis dediti p assumptiōnē baptismatis et xpianitatis: vos estis gentes electi. i. p̄e. i. regale sacerdotiū gēs sancta populus acq̄sitiois assumēdi ad ordies angeloz. s. p̄orb doloris d̄r i. Ro. i. Cū deū cognouissent nō sicut deū glorificauerūt sed seruerūt poti? creature q̄ creatori q̄ est bñ dicit? in secular: cōmutauerūt gloriā dei in similitudinē corruptibilis hōis et volucrum et quadrupedū atq̄ serpētū. Quid ergo tales expectare dñt: qd eis accidet. Sic crimio se in oī malicia inuidie ire blasphemie superbie p̄ope vsure negligētie luxurie viuētib?

Certe illud qd Zeni. xrv. d̄r visitabo vos vbi lociter in egestate et ardore q̄ conficiat oculos vros et cōsumat aias vras Et sequit. pō nā faciē cōtra vos corruet corā hostib? vris. De sic quoq̄ criminose viuētib? ac deū offēdētib? qualiter a sanctorū cōfortio et ordine separandi et vbi sint collocādi. Apoc. v. Ego mitto eā. i. Jesabel signātes sensualitatē: in electū: supple infirmi. et q̄ mechanī cū ea in tribulatōe maxima erūt: nisi p̄nīaz egerint ab operibus suis. O indurati p̄ctōres ecce qd vos expectat. ergo ne degra damini ne habita dignitate spoliemi. cum hoc publicano p̄niam agite. ceruicē durā cū p̄bariseo nolite agere: quare de vobis dicatur et singulorū: qd notatur iuxta thēma. descendit hic iustificatus.

In isto sermone crūt due p̄es. Prima que peccatōem debent inducere vt p̄ctm̄ abiciat.

Secūda que peccatōē facere op̄s vt iustificationē suscipiat.

Quo ad primū nota quattuor q̄ inducere debent quēlibet peccatōē exemplo publica nī: vt peccatū dimittat et ad deū redeat: quorum duo dicentur. Primū est dila te cōuersiois desperanda possibilitas. Secūdus est diuine dignationis eruberans multiplicitas. Pro primo huius puncti debachant in p̄ctis nec ea dimittere curāt estimātes quacūq̄ hora voluerint posse penitere maxime vbi mortis immineret piculū. Sed certe vir hoc potuerūt. qd deducit per legē euāgelicā canonicā et ciuile. Pro p̄mo. Zu. xiv. Qui hz dabit eis: et qui nō hz id qd hz. i. videt habere afferet ab eo. habz vtrūq̄ iustus tps qd bene expendit. huic tps habenti tps in fine dabitur. i. spaciū recogitandi et purgādi p̄sciam suā: et abundabit scilz p̄nīa vera venia ipla gratia multa et gloria infinita. Is autē qui non hz scz male viuēdo tempus preciosum amittit qd habet fm̄ suā presumptionē. i. qd habere se credit in fine auferet aq̄ eo. ppter demeritum sue malicie continuare. Apoc. iij. d̄r. Esto vigilans. sequit. Si nō vigilaueris veniā ad te tanq̄ fur qui scz venit latēter vt ex improviso bona auferat et possessorē occidat. Tñ subdit. et hora qua nescis veniam ad te. Iustus est enī. ait bonauēta sup apoc. vt qui seipm̄ per negligentia et torporē

rem nescit: nesciat horarum sui iudicii extremi.
 et qui propter suas tenebras non videt lucem
 et errores credit et optat se diu in prosperitate
 et victurum et diu iudicium dei esse tardandum:
 et etiam spe presumptuosa sperat se finaliter
 salutandum hora insperata ab eo a deo puniatur.
 propter quod i. Thessa. v. dicit apostolus. Dies
 domini sicut fur ita in nocte veniet. Cum enim
 dixerint pax et securitas tunc eis repentinus
 superueniet interitus. Audite hec in durati
 corde: audite hoc ecclesiastici luxurij bediv
 ti: audite ludis aleaz incumbentes. Audite
 alienum habentes vsuras exercetes aperta vyl
 palliatis. Audiat quicumque et quibuscumque
 peccatis vacantes: vigilate emendate: quia
 nescitis horarum qua dominus vester venturus sit.
 De illis enim qui hora tempestiva redeunt
 ad deum subdit apostolus ca. pallegato. Vos
 autem fratres non estis in tenebris ut vos di
 ces illa tanquam fur apprehendat. Omnes enim vos
 estis filij lucis et diei: ergo non dormiamus
 sicut ceteri: sed vigilemus et sobrii simus: qui
 enim dormiunt nocte dormiunt. Secundo deduci
 tur hec difficultas per legem canonicam. xxiij. q. v.
 c. diaconi. Et sunt verba hieronymi. Adode
 ratio dei ac pietas solus nostrum reditu requi
 rit: ac nos cupit larga sua bonitate. Sequitur
 si non conuertimur si duri colli fuerimus si in
 peccatis vsque ad mortem illicite perduramus
 assidue peccatius non miserebitur deus. O duri
 peccatores quid clarnus videant: quod dicit assi
 due id est iterato semper glo. Non vult iteratum
 difficultus sanatur. de penit. di. iij. c. Inanis.
 Nec forte surrepat illud. quacumque hora ige
 muerit peccator conuersus fuerit: vita viuere
 et non morietur. Audi Aug. de penit. dist. vij.
 ca. Nullus. Crede igitur illi qui dicit quacum
 que hora ingemuerit peccator et dicit conuersus et
 non tamen versus. versus quidem puto illius qui do
 let de crimine. ouerium vero de ois qui ouers
 tit qui iam penas non timet sed ad bonum diuinum
 scilicet deus festinat tendere. sequitur timendum
 est de penitente. Tertio quodcumque lege civili
 hoc deducit. Secundus a naturae seruus ne
 quit manumittere: vt habet. ff. de manumiss
 sion. l. i. Si quis per totam vitam suam domino rennuir
 obedire: aureque suam manumittere nequitabat
 nec a diuina potestate eripere. Pro. xxvij. q.
 obdurat aurem suam ne audiat legem ordo eius erit
 execrabilis. Talibus dicit dominus Prover. i. Nos

cavite. Sequitur ego quoque in interitum vestro
 ridebo. O mundiati itique quid ergo nunc
 vos detinet: quod societates quod consuetudines
 quod lasciuia vestra profectum: putat iustici
 am dei euadere? An equum sit bene et male vi
 uentium pari salario remunerari. Audiat
 albertus super illo verbo. Joelis. ij. Quis scit si
 conuertatur et ignoscat deus. Conuertatur inquit
 ab ira ad misericordiam: cognoscat. i. quod scit si igno
 scere velit. Quamuis enim certum sit quod contrito
 ignoscat: tamen incertum est an sit vere contritus. de
 tali dicit Eccle. vij. Nemo potest corrigere quem ip
 se despiciat illum qui per totam vitam suam contra
 peccatum. Quot enim sunt exempla. ad hoc sunt
 innumera et in sacra scriptura et in bystoria.
 Primo esau. ad Heb. xij. Qui non inuenit lo
 cutus penitus cum lachrymis ita expostulasset.
 et hoc idem patet de antiocho. ij. Machabeo. ix. d.
 quo dicit. orabit sceleratus dominus a quo non erat mi
 sericordia consecutus. Item. Luce. xij. parabolici
 ce tamen de illo qui dicit. Anima mea habes multa
 bona etc. Quarto ad eum creptum quod potest beda i
 gestis aglorum quod quidam faber male vite diu
 in malis pleuerauerit subita infirmitate de
 tentus cum a suis ad priam animam cepit
 clamare se non posse penitere. quod inquit sicut
 beatus Stephanus vidit celos apertos ita video
 infernum apertum et locum mihi paratum cum his qui
 christum occiderunt. et post hec dicit iudicium instat
 renet spes salutis sue fuisse propter suam ma
 lam vitam tam diu continuatam. et hec dicit mortui
 estis in terra propheta sepultus. Secundo quod
 dicit nos inducere ad peccatum abiciendus est dis
 vine dignationis multiplicitas. Sed consi
 deremus inestimabilem dilectionem quam ad nos
 gerit et gessit saluator nos creans in concupiscentiis
 a peccatis multiplicibus ac alijs inconveneri
 bus preferuando. Cur potest deberet nos pu
 nire quod tot milia iam damnatos qui forte in cen
 tesima parte non tam grauer peccauerunt sicut
 nos. annuuntiare ergo virtutes eius per dicitur. i.
 Pet. i. Qui de tenebris vos vocauit: vt vide
 licet cognoscendo tantam dilectionem respiciat
 a peccatis. ad hanc dignationem agnoscendas.
 Inducit Aug. li. contra hereses in persona christi
 loquens. Cogita o homo quanta per te fecisti: cum
 non esses te creauit. O miseri peccatores vt quod
 ergo in peccatis perduratis: huius publica
 mi exemplo ad deum redire vt singulorum veri
 ficet thema descendit hic iustificatus etc.

De .x. post penthe. Ser. xix.

¶ Quo ad scdm principale viso quid nos dy mouere ad pctm relinquendū: restat videre qd agere debem⁹ ad iustificatiōē obtinēdā. Sciendū qz vt quis iustificetur duo sūt ne cessaria p: ouer et serie pū? publicani iustifi cati colligi pōt.

Primū ē plena cōtritiō cū detestatiōe.

Scdm est integra confessio cū satisfactiōe.

¶ De primo nūc agēdo nota qz contritio vt sit pfecta dy habere tria que habuit hic pub licanus: scz

Timorem.

Pudorem.

Et dolorem.

¶ Timor notatur in hoc qz stabat a longe.

Pudor in hoc qz nolebat oculos ad celum leuare.

Dolor in hoc pcutiebat pectus suū.

¶ Primo enī timor erigit a timore tuo inq̃t ysa. xvi. peperim⁹ et parcurim⁹ spm saluē Et Eccl. i. Initū sapiētie timor dñi. Unde et Apoc. xii. dñi. Vidi alter angelū volētes p mediū celū. sedq̃ dicēte voce magna. Time res deū: date illi honore. Merito aut timet res dy pctō ignoraī mortis horā mouēdi: for mā mortis locū ac statū. Merito timere dy qz plurima argumēta dñatōis qz saluatio nis bz. Si vero horredū sit incidere i manu dei viuētis. Deb. x. tūp. ibidez. Et irritā qz faciēs legē moyli duobus aut trib⁹ testib⁹ sine vlla miseratione mouit: qz omnia pū tatis eaz deteriora pmereri supplicia qz san guinē testamēti cōculcauerit et spūm et gra tie promeliā fecerit. verebar dicebat Job. ix. oia opera mea sciēs qz nō parceres deliquē ti. Q de? eterne si de ei? openb⁹ vt ipse in a lio loco testat nō reprehendebat eū cor suū i tota vita sua. Sic verebar seu timebat qd facere debet: qui nūq̃ in tota vita sua quic q̃ boni fecit. Timeat ergo pctō: vt dr. Ecclē siasti. xxiij. Pro reuerētia et timore accedet ti bi bona gratia. ¶ Secūdo pudere debet pec caros ppter obprobriū acuitatē delicti sui. sic pudebat qui dicebat. Qm inq̃ratē meaz ego cognosco ps. l. Hanc passiōē qui bz si i peccato sit de facili curat: et si in pctō nō sit valde preferat. de hac Ecclē. xxi. An gran dinē prebit conuictio: et an verecūdiā preu bit gra. Et valeri. l. i. iij. Verecūdiā parens est ois honesti cōsiliū: tutela oim solēmū offi

ciū: magistra innocētie archa pcorū accepta. de nō pudentibus aut dr. Jere. vi. Confusio nō sunt cōsumi: erubescere nesci erunt. Et quis quēto tam vecors qui coram deo erubescere nō debebat. Si diligēter at tendat q̃liter sine rubore in ei? p̃sentia ac facie peccare nō erubuit. Que mulier tā es frons: qz nō erubescat: et i proprio spōso in ar dultis sit deprehēsa. Quis testis tā obfisi natus qui nō verecūdet: si falsus corā seue ro iudice cōmūcat deposuisse. Quis fili? tūz ingratus quē nō pudere debeat si patrē ps pū p̃didisse appareat. Vbi ergo apparebāt peccatores maledicti spōsus pūpēdētes in dicē seuerus iradētes et p̃rem eternū cōtem nētes. Sed p̃b dolor eoz cūlibet pōt dia il lud Jere. ii. Frōs meretricis facta est tibi: et nolūsti erubescere. Tercio dolere dy pec caror ppter offensam et dānum sicut voluit Dauid qz dicit. fuerūt mihi lachryme mee pa nes et sic doluit Petrus qz fleuit amare. sic Magdalenā et. Sic dolēs capiebat ille qz dicebat Job. xiiij. Dñe dimitte me. vt plāgā dolorē meū. Nota tū qz duplex est dolor de pctō. Prim⁹ qz dicit sensibilis in lachrymas pcorū p̃sēhic nō requirit de necessitate. ait Bonau. xvi. di. iij. qz nō est in p̃tate nostra. Alius est mēralis qui dr. nōctio seu peccati oditio: aut volūtati displicētia qua displicet cōmississe peccatū hic dolor erigit: et fm Tho mas in. iij. dist. xviij. de maiori pctō dy cē ma ior dolor: qm in grauiori pctō plus de? offen ditur et pene debet aggravari fm quātitatē delicti. xxiij. q. i. ca. Non afferamus autē vt fratrū fili. q. i. colla. ix. Sed nunc qd doleat: quis pudeat: aut timeat? idurauerūt cor su um et noluerūt reuerti. pouer. ij. Retātur cū malefecerint: et erulant in rebus pessimis. Parum est eis peccare: cupiunt et amplius inique agere: parus est eis peccata pctis ad dere. gaudēt pctā perpetrasse qd est mortale nouum fm Thomā et Alexan. Quotiēs vi deliz post actum peccati mortalis intra se gaudēt scientes de tali actu vel se iactant. Talib⁹ burissime dicit ps. li. Quid gloriaris in malicia et. et sequit propterea de? destru et te in finem. Parū est inuiper hec omnia facere. Sed qd deterius est pctū defendunt aut excusant dicendo: aut se a peccatis non posse abstinere: aut peccando nō displicere

Do. xi. post pen. Ser. xx. Jo. xxxii.

Ne usurarij sic luxuriosi sic vendentes et emē
tes: cum perituri: ac mēda cū si volupiosi
aduocati iniusticiā facientes asseuerāt que
omnia dei blasphemā fouent. dicit em̄. Vie
romynus super symbolus. Anathema sit q̄
dicit xp̄s dñm precepisse impossibile. de quo
q̄ Sap. i. iij. Quid sit deo impius et impie
tas ei. Quid filij Adā corda v̄ra emolite:
peccata v̄ra recognoscite: et huius publicani
exēplo cōteramini: vt iuxta propositōes pre
missas de vobis dicat. descēdit hic iustificas
tus et. hic licet quereret: v̄rū peccator stari
post p̄ctū cōmissum teneat cōteri. respōden
dum est s̄m. Pe. de tarentasia in. iij. di. xvi.
q̄ conteri de peccato non semp obligat sub
quacūq̄ cogitātōe aut ymaginatōe salteꝝ
speculatiua: sed duntaxat cū p̄ctū mortale
cōmissus menti occurrat practice vt delecta
tionis vel detestationis teneat homo tūc de
testari. s̄m vero Alexandrū in. iij. pre in tra
ctatu de negligētia. Quādo erit a gratia
deus q̄ est qñ cogitat et aduertit q̄ graue sit
peccatū suū teneat tunc cōteri et sic nō cōteri
tur vel salteꝝ atterit periculū est q̄ talis ne
gligētia sit mortalis. precipue induci de
beā peccatores vt die dñica cōterant vel sal
teꝝ atterant. s̄m vero doctorē seraphicū di.
xvi. q. iij. articuli dicē dñs q̄ cū de absoluit
hoiē a culpa ligat eū vinculo perpetue de
testatōis. teneat em̄ semp malū q̄ fecit dete
stari. Et q̄ tēto talis et precepti affirmati
uū cū preceptū affirmatiuū obliget p̄ semp
et nō ad semp: ideo p̄ctōr teneat semp con
teri. Sed ad semp videlicet cum se offerunt
tempus et locus cum salteꝝ recogitet mala
sua et loca in quibus deū offendit. et di. Scos
tus di. iij. Quod actu cogitans de peccato
salteꝝ practice nō conterens peccat morta
liter et.

Qdñca. xi. post penthe. Ser. xi.

Uspiciens

in celum ingemuit dicēs
ephēta q̄ est adaperire.
Mat. vi. et in euangelio
Attēdite ad abrahā p̄ez
vestrū ad terrā q̄ peperit eos. Ita. li. q̄ salua
tor noster in euangelio induit gemens: atq̄
ppariēs sup sūdā et murus vt illō faciam?

sup aias nostras ei? exēplo verbis scō sum
ptis inducimur eū dñ. Attēdite. in quib̄
verbis duo notantur.

Primum conuersationis saluatoris virtus
sa imitatio.

Scōm animarum nostrarum benigna per
seueratio.

¶ Quo ad primum quia boni filij est imita
ri patrē. filius enim dicitur a philos q̄ est
amor: quia in filio relucet patris amor. Et
xp̄s Iesus per Abraham figuratus est: qui
est pater noster. s̄m illud denf. xxi. Nunqd
non ipse est pater tuus qui possedit et fecit
et creauit te. et ad gall. iij. Misit deus pater.
spiritum filij sui in corda vestra clamantes
abba pater. Ipse quoq̄ est petra a qua sur
mus excisi per denotatiōē. petra enim erat
xp̄s. i. Cor. ir. A xp̄o autē chustiani dicunt
Extra de sacra vnctione ca. Cum venisset.
chustianorū et ecabulum sūmptum est: vt a
xp̄o xp̄iani dicantur. Et nota de cōsecra. di.
iij. c. postq̄ merito ad deū et ad aius fratē
attendere debemus: et hoc ipm imitemur. Is
aut ipse dulcis ielus imitandus apparet in
omni sua cōuersatione: precipue tamen in
tribus imitandus est.

Primo in mundi contemptu despectione.
Scō in corpis cruciatu et afflictōe.

Tertio in pietatis affectu et passione.

¶ De primo Mat. viij. dicitur. vulpes foue
as habent: et volucres celi iudeos filios autē
hois et. vnde Anselmus in quadā epistola
chustus ita pauper fuit vt veniēs in mundū
nō in sua: sed in aliena domo nasceret. nat?
propter inopiam loci in presepio brutorum
animaliū poneretur. viuens in mundo nō
haberet vbi caput suum reclinaret: nec mor
iens vnde nuditatē suam tegeret: nec mor
tuus vbi inuoleueretur: nec locum aut sepul
chrum vbi collocaretur. de secūdo ad hebre
os. xi. Recogitate eum qui talem aduersus
semetipsum sustinuit a p̄ctōibus contradi
ctionem. vnde Augustinus lib. 20 de pastora
bus. ab omnibus temptationibus te eruet
dominus: si ab illo non recessit cor tuum: nā
ad confirmandum cor tuum venit ille pater:
venit ille mori: venit spūs illud: venit spi
ritus ocomari: venit opprobria sufferre: venit
postremo ligno configi oia illa pro te sustin
it tu nihil. p̄ illo. de tertio Mat. ix. Eūtes

Dominica, xi. post penthecostes.

dicite quid est misericordiā volo et nō sacrificium. Nō enim veni vocare iustos; sed peccatores. Et ambrosius libro de uirginitate. Oīa rpius est nobis. si vultus curare desideras medicus est. Si febrilis est uas sōis est. Si grauius iniquitate iusticia est. Si auxilio indiges fortis est. Si mortē times uita est. Si celus desideras uia est. Si tenebras fugis lux est. Si cibū queris alimentū ē. Si uis scire et uidete qđ suauis est dñs: uere misericordiā ac pietatē tunc ostendit: cū uidēs tā tā misericordiā surdit muti p̄e cōpassiōe in genuit. sequimini ergo uestigia ei⁹: et attendite ad abraha patrē uestrū. Attēdere nībi hominus debemus ad cauernā lacus inferi: nī scilicet dñationē a qua per eius misericordiā et p̄seruationē p̄cisi et liberati sumus. Non enim ex operib⁹. iusticie que fecim⁹ uos: sed s̄m misericordiā suā saluos nos fecit. Nos enim elegit ante mūdi cōstitutū onem ut essem⁹ sancti et immaculati et in cōspectu ei⁹. ad ephē. i. ca. de illo dī. Jsa. xi. dī. de lectabit infans ab ybere sup̄ foramina aspidis cū carnē reguli: qui ablactat⁹ fuerit manū mittet. Aspis iste regulus dyabolus significat qui est serpens antiquus cui⁹ foramen: et cauernā xps scrutat⁹ est: hab infans tia vsq; ad passionē: et ad hoc uenit in mundū ut ei⁹ opera destrueret: nos de manib⁹ ei⁹ liberaret. In cui⁹ signū demoniū appulit ab isto effecto surdo et muto p̄ ipm̄ demoniū. qđ tūc et nobis si p̄ qđ sum⁹ surdi et muti optare intēse debem⁹ iuxta qđ notat thema. Suspicies in celū ingemuit et.

¶ Pro fundamēto mouet q̄stio qm̄ allegorice mut⁹ iste et surdus gen⁹ hūanū significat moraliter: uero quēlibet peccatōrē curatū per xpi meritū iuste querit. Vtrū rpius inluat hoibus gratiā cui⁹ uirtute a demonio seu a peccō liberetur. Inūdet Aleran. in. iij. parte q̄stione de gratia. Quod christus inquantū homo. inluit gratiā uiatorib⁹ trib⁹ modis.

¶ Primo per modū capitis. sicut ei⁹ capitis ad mēbrum uel mēbra est quidā generalis amor. unde et spiritus aīales hoc natura li amore decurrūt de capite ad mēbra: sic christi ab esse anime eius est amor ad nos: ac desiderium: ut eius p̄cipemus spm̄ sanctū. s. qui plenissime in ea requieuit. Ipse autē et spiritus sanctus in ea explet desiderū qđ

habet erga nos: et hoc est influentia gratie a christo capite i corpus ecclesie. unde. Sicut spiritus hominis mediante capite ad mēbra descendit uisificāda: sic spiritus sanctus per xpm̄ uenit ad christianos cuius plenitudo quedā est in capite: participatio uero in mēbris.

¶ Secundo christus inquantū homo inluit gratiā uiatoribus per modū meriti: qđ ipse est qui nobis meruit gratiā p̄ quā remiserentur nobis peccata et gratiā per quā cognosceremus et diligeremus deū et ad Ro. v. Sicut enim per inobediētiā unius hominis peccatores constituti sunt multi: ita p̄ unius obediētiā iusti cōstituent multi. Tertio per modū exēplaris. sicut enim exēplū adducitur de exēplari in christo hoīe esset exēplar p̄positum gratie: cui debemus nos cōparare et conformare. unde ipse est liber uite iuxta quē debet scribi libri nostri. i. cōfiteāre nostre. i. Corin. xij. Sicut portamus ymaginem hoīs terreni: ita portemus ymaginem celestis hoc est in xpo. Sed ipse saluator gemuit sup̄ surdū et mutū curādū multo magis nos gemere debemus ut nos curare dignetur et dicat nobis eccē te. Propterea miretur nullus si plures damnetur. ut enim. C. quibus causis infamia irrogatur. l. fidē rumpēs societatis cum infamie periculo suo nomine pro socio conuētus ad faciendū satis uigetur. Scribitur quoq; de reg. iij. l. vi. dñum quo quis culpa sentit sibi dī nō alteri imputare et. Audiant hoc vniuersi peccatis dediti. sponponderunt in baptismo abrenunciare diabolo et pompis eius sponponderunt in cōfessione omnino nō redire ad iniquitates suas. aliena restituere. societates malas uitare. occasiones peccati fugere. qđ qui uult plene satisfacere necesse habet occasiones p̄p̄inuas eradere: ut est cena splendida cuius personis suspectia: qđ tales sunt in nostra potestate. Remore autē nō ut est inuitatio ad bonā cenā honestā: ut dicit beatus Bonauentura. l. iij. distinctio. xlv. uigebatur certe penam solvere eternam: scilicet cum infamie periculo. qđ fidem nō seruauerunt socio: scilicet christo. Quid dicit Athanasius. vi. timo. ecce ego uobiscum. sum vsq; ad plūmationes seculi omnibus diebus. Sed p̄cor. cui imputari debet: certe sibi p̄p̄is peccat

Sermo. xx. Ho. xxxiii.

totes imputant: nō deo q̄ ne eis contiguat
alam suā furdā t mutā deo adducit: vt cō
paratur eis. Sic t fecit i euāgelio hodie. s̄
quo Jere. dicit. Sulpiciēs i celū ingemuit.

¶ In isto sermone erāt due p̄tes.
P̄tia est de aie peccatricis graui ifirmatōe.
Sc̄da de eiusdē aie desiderāda curatiōe.

¶ Quo ad p̄mā. notat grauitas h̄ infirmi
tatis i eo q̄ saluator ingemunt. graue vtiq̄
d̄ iudicari: qd̄ gaudiū angeloz̄ prouocat ad
gemitū spāl̄r aut q̄ hō ipe furd⁹ erat t mur
tus. Sorditas p̄pe d̄r sp̄alis circa auditū
verbi dei. mutitas vero ē circa cōfessionē p̄
p̄ij peccati. P̄tima cā sorditas corp̄alis ē ex
improporitiōe soni ad organū audit⁹. Sicut
p̄tingit illis q̄ ex imoderato tonitruo absur
descunt. Et sicut cōtingit fabris facientib⁹
caldarias q̄ ex sono malleoz̄ multū obfurse
sunt: sic sorditas sp̄alis causas sepe i plus
ribus ex disproporitiōe verbi diuini ad itelle
ctū. vñ Job. vi. Eū diceret de nūsi māducaue
ritis carnē filij hoīes: t biberitis ei⁹ sanguies
nō habebitis vitā in vobis. Multi nō valen
tes intelligere abierāt retrorsū dicētes. Dus
rus ē hic sermo t q̄s pōt eū audire: s̄c vsq̄
hodie plures errant circa plures materias:
et de trinitate t de sacro altar̄ia. Sed discāt
tales q̄ vespertiliot noctua lumē solis vide
re nequeāt: nihilominus sol ē maxime visi
bilitatis inter oīa corpa. Sicutiq̄ ea q̄ sunt
fidei sūt verissima: l̄ mētes dure nō capiāt:
que tñ capere pōt si verissima fidei vuerent.
Et dicit bea⁹ Bonauē. dist. xix. iij. q. penult.
Nō h̄sā cō altar̄is aut de articulis fidei a
liqñ disputem⁹: nō tñ ē ad grauādū fidei: s̄
ad nutriendā ne pp̄ ignotiā. aliq̄s pcedat
aliquid repugnās fidei vel neget cōsequēs
ad fidē: hoc periculissimū t necessariū est.
An disputam⁹ nōv̄t melius credam⁹: sed vt
fidē illibatā seruem⁹ dñ ipsa cognita errores
caueamus t cauēdo in veritate p̄stamus.
¶ Sc̄do catur sorditas ex v̄tositate inclusa
in tympano capitis vel cōcinitate auris iu
sta quā sumit. Sc̄da sorditas sp̄alis. Lau
sa hec ē curiositas mēris q̄ nūb̄ aliud ē ni
siv̄tositas quedā. p̄pterea tales nō possūt
audire nisi mirabilia t noua sicut ariopagi
te. ij. Thimo. iij. Erāt enī tps cū sanā doctri
nam nō sustinebāt: sed ad sua desideria coa
ceruabunt sibi magistros t. ¶ Tertio cau

satur sorditas corp̄alis ex obduratiōe. an
nis p̄ oppressiōe alicui⁹ extrinseca: sicut i aspi
de qui vñ aurē cauda et alterā terra obtu
rat vt non audiat incantatorē: t hoc fit spū
aliter per immisiōe auaritie in corde. ps.
lviij. Sicut asp̄idis surdet obturātis aures
suas que nō exaudiet vocē incantātū et ves
nifici incantātis sapienter. Alī dñi ei cus
piditatibus inferniētes spūalia audire neq̄
unt. xliij. di. c. bonoz̄. Et ē grego. bonoz̄ au
ctori aliter inherere nō valemus: nisi cupidi
tatem a nobis q̄ radix est oīm maloz̄ absci
dam⁹. ¶ Quarta cā sorditatis corp̄alis est
fluxus humorū impediētū vñ virtutis au
ditue potentie. Iuxta qd̄ nota q̄ cā sorditas
tis sp̄alis ē fluxus. i. carnalis volupcratio.
Ecc̄. xxi. Audiet luxuriosus: t displicebit: et
projiciet illud post dorsum suū. Oībus hīs
v̄s bestialib⁹: curiosis: auarīs: t luxuriosis
d̄r. Isa. xliij. Surdi audite: t ceci intuemini
ad videndū. sequit. quis cecus nisi seruus: et
quis surdus nisi p̄p̄s meus: ad quē misit
uos meos. Et Job. xix. d̄r. Verū mēi voca
ui t nō r̄ndit mihi. t h̄ere. vi. Ecce cōstitui
supervos speculatores t dixi. Audite vocem
tube. t dixerūt nō audiem⁹. vñ sūt qui vt de
Jere. v. Indurauerūt facies suas sup petrā
et noluerunt reuerti. Qd̄ vero periculum sit
legem dei nō audire: monita dei sp̄nere: diui
nas inspirationes extinguere: ac d̄ cōscia
de dei offensa t salute p̄p̄ia nō cogitare no
tatur. Prouer. xxi. vbi d̄r. Qui obturat aurē
suam ne audiat leḡ: cōratio ei⁹ erit execrabi
lis. Et. i. q. i. Interrogo. nō minus reus erit
qui verbum dei negligēt̄ audierit: q̄ ille
qui corpus ch̄isti sua negligētia cadere per
miserit. Signū enī mortis ē abuz̄ nō capere
re: aut captum nō retinere. Sic vtiq̄ moiti
spirituali vicini sūt q̄ de salute sua verbum
audire nolunt: vel auditū facere rennuunt.
¶ An grego. in homel. xviij. Eterne mortis iu
dicium estimate fratres si verbū vite audiē
tes in ventre memore non retinēis. t. xliij.
dist. dispensatio d̄r. Sicut nō leue discrimē
incumbit pontificib⁹ siluisse quod congruit
ita hīs: qd̄ absc̄ nō mediocre periculū est: q̄
cā deberent parere despiciūt. Eya filij hoīm
vsq̄ quo graui corde: vt quid diligitiā v̄nita
tem t q̄ritis mēdaciū. Alī edite saluatorem
vestrū sup̄ vos corde p̄fundo i gemitu t plā
cc

Do. xi. post penthe.

et nunc. Audite hec excoꝛicati sue sen-
tentia excoꝛicationis sue hois qui matrimo-
nis in gradibus prohibitis coſanguinitate et
affinitate coꝛaminiſti qui excoꝛicati eſtis p
clemētiā. c. eos de coſanguinitate et affini-
tate. Qui officiū iudicis ecclie. ordinari vel
delegari impediviſti: q ſilr eſtis excoꝛicati p
decretalē de immunitate ecclie lib. vi. Ite
q pingagia vel pedagia erigitis a perſonis
ecclie. in rebus quas p ſua neceſſitate nō cā
negociatiōis deſerri faciūt: q ſilr excoꝛicati
eſtis libro. vi. de cenſib⁹ excoꝛ. c. pcura. c. quāq.
Audite oēs alij q pro furtis permiſtis vos
excoꝛicati. Nihil eſt inq Aug. quod tū time-
re debeat xpianus q ſepari a corpe chriſti.
Qui eſt nō ē d corpe xpi nō vegetat xpi ſpi-
ritu. Aperite aures oꝛis ſuram: lubricuſo
reſtimudi. c. Audite xpm in gemitu dicen-
tem. epheta qd ē ad apire. Juxta thema. Su-
ſpicieus. c.
Quo ad ſcōm pꝛincipale vidēdū ē de cura-
tione h⁹ ſurdi. circa qd notatur tria.
Primo locus.
Secdo ordo.
Tertio modus.
Circā locum ponuntur hec ſcilicet tyꝛus
ſydon: mare galilee: et mediꝝ fines decapole-
os. In quibus ſpiritualiter notantur requi-
ſita ad iuſtificationem impij. In tyro no-
tatur anguſtia ſeu dolor de peccato: qui in-
terpretat anguſtia. In ſydone cogitatio pec-
catorum et circūſtantiā. In mari galilee pec-
cati derelictio. galilea interpretat trāſmigrā-
tio. Nec ſi aſſint pctōi ſanabit. de. i. Baruth
uj. Aia in anguſtia eſt ſpūs anrui: clamat
ad te. Audi dñe. c. Et Iſa. xxi. Repleti ſunt
lūbi mei dolore anguſtia poſſedit me ſic do-
lor parturiend. De ſcōo pꝛ. Qui iniquitates
meā annuntiabo et cogitabo p peccato meo
De tertio Job. vi. Uade et noli amplius pec-
care ne deterius tibi cōtingat. Mediꝝ autē
fines decapoleos obſervatiā diuinoꝝ deceꝝ
pꝛeceptoꝝ expꝛimūt. ordo notat cum bꝛ. Ad-
ducit ei ſurduſ intellectus. ſ. et volūtas q
debet aiam ad deum adducere. hi ſūt duo
diſcipuli qui debēt aſſiā adducere ad xpm.
Iu ſunt duo diſcipuli qui aīa bꝛuti ſoluere
habēt. Mar. xxi. Modus vero curatiōis in-
fertur cū bꝛ. Apprehēdit eum ſeculū et in-
ſe digitos in auriculas eius. Separatio a

turba ſignificat ſeparatiōē malay ſocietā-
tum. Apoc. xviii. Exite de domo babilonis
effore quaſi bēdi ante gregē: q cito capiēda
eſt et deſtruenda. Niſiſio aut digitꝝ iſuſſo
eſt donoz. ſ. ſpūs em ſanctus dicit digitꝝ
hymno. Tu ſeptiformis muliere dexte di tu
digitus. c. Sicut em digitus procedit a bra-
chio et manꝝ. ſ. a patre et filio. Pꝛimꝝ di-
gitus ſeu pꝛimū donū reſtitū hꝝ modū pol-
licet de donoz timoris dñi. De quo pꝛuer.
i. c. i. pꝛincipi ſapientie timor dñi. Et alibi
Eccl. xvi. Qui timet deū faciet bona. Vnde
gitus ē de quo dixerūt magi pharaoni. Di-
gitus dei eſt hic. Ero. viij. In ſitaret aut ber-
nar. ſup cantica. Nil ita efficac didici ad gra-
tiam dei inueniēdā: q ſi inueniaris oī tēpe
nō altum ſapere ſ. timere. Et vnde quero ſi
aure ſurda pertrāſeūt in peccatis viuentes
xpiani. Irave idem. Vnde. ſup cantica dicit.
Hunc ipſi xpiani perſequūtur q ab eo xpia-
ni dicūt. Amici tui de? et pꝛoximi tui ad-
uerſum te appropinquerūt et ſteterūt. Cōm-
raſſe vꝛ cōtra te vniuerſitas ppli a minimo
vſq ad maximū. Unde hec inquit niſi qua-
timorem domi abiecerunt in oī etate: in oī
ſtatim in omni actu: i vtroꝝ ſeru: ita vꝛ nūc
veriffimum ſit non eſt timor dei ante oculos
eorꝝ. Qui ſciet deū nihil negligit. Eccl. vi.
Secūdo digitus tenet locū iudicis: vꝛdo-
num ſcientie vel prudentie que docet bꝛi cō-
uerſari in medio nationis pꝛaue atqꝝ pꝛuer
ſe. docet qꝝ viam ſalutis: et quid agendū a
quid declinādū. Hoc digito ſcripte fuerunt
tabule lapidee. Moſi. Ero. xxxi. Dedit dñs
lapide. is tablas ſcriptas digito dei. De carē-
tibus hac ſcīa dī. Neſcierūt neqꝝ intellexerūt
in tenebris ambulānt. Tertius digitus ſeu
donum tenet locum digiti mediꝝ qui eſt ai-
mor: iſte eſt charitas. Cor. xiiij. Nūc autē
manent ſpes fides et charitas. maior autē
horum ē charitas. De hoc digito 2 u. c. xi. Si
in digito dei enīo demonia pꝛofecto veni-
ros regnū dei. De carentiā vero h⁹ dī. i. Cor.
xiiij. Si charitatem nō habuero nihil ſū. Si
nempe voluptatiōes dediti. dum ſuper cō-
er charitate diligerēt in eternū corda obdu-
rata non tenerent. Quartus tenet locū vel
typum quarti digiti qui dicitur medic⁹. hoc
digito ſanatur manus vꝛ digitus qui ſanatur
vulnera et infirmitates miferorū. De hoc dī

gitō potest dici illud Johan. xi. Infer digitus tuus huc et vide manus meas. miseri sunt membra saluatoris: digitum in eos instruitur qui eis compatiuntur. ergo qui sardi et obdurati de pietate non curant: sed sciant quid dicatur prover. xxi. Qui obturat aures suas ad clamorē pauperis ipse clamabit et non exaudietur. Misericordes vero xpi misericordiam consequentur. Quintus tenet locū extremi digitus qui ē minimus. dicitur auricularia. hoc donum est humilitas. hoc digito induians scilicet senebebat in terras. Joban. viij. Ubique fuerit hic digitus siue hoc donum: certe ibi habitabit. Ita. xi. cap. Super quem requiescet spiritus meus: nū sup humile et quiescit et tremens sermōes meos. Humilissimi ergo idurati peccatores et deum suppliciter exorant: vt in auricularias cordis vestri immittat dominus hos digitos spiritalia: vt sic mentes vestre aperiantur ad audiendū et cum effectu faciendū quod iussit dominus deus: vt decetero dicatis. Audiant quid loquatur in medio vobis deus: quod vt magis cupiamus. Suspiciens in celum ingemuit ille dicens. Epheta quod ē adaperire.

Ido. xi. post penthe. p. pñdū. Ser. xxi.

Suspiciens in celū vñs. Venite reuertamur ad dominū: quia ipse cepit et saluabit nos. percutiet et curabit nos.

Osee. vi. Cum peccatores sint indurati diuine voluntati nolentes obedire: sicut supra dictum est: vt respiciant per spiritum sanctū scōs: et horū exemplo induant. Vbi duo notantur.

Prīmū ē emēdatio gratiosa.

Scōm ē remuneratio fructuosa.

Quo ad primū. Augusti. li. de libero arbitrio. Peccatum est auersio a bono incommutabili et conuersio ad bonum commutabile seu est spūto incommutabili bono rebus commutabilibus adherere: sicut quod notatur. Vñs. i. ca. Duo mala fecit populus meus. Dereliquerunt me fontem aque viue: et foderunt sibi cisternas dissipatas et. Recte mouemur ad deum conuerti. pro magno diceret Ihu

vel docta ancilla: si spūto domino de re conuersione remissione: ac rñone instantissime rogaretur ac pulsaretur. Reuertere igit animi peccatrix: domina voluntas te iugiter exspectat et reuocat. Genes. xij. cap. Reuertere agar ad dñam tuam: reuertere inquit aperiam aurem tuam: quia pater tuus deus ac creator te interpellat: ac clementissime expectat. Dic ergo cum filio prodigo. Surgam et ibo ad patrem meum. Luca. xv. Reuertere tertio: quia benignissimus sponsus tuus vñsime a te dilectus clementissime rogat omnem offensam paratus remittere. Vñs. iij. Tu autem fornicata es cum amatorib⁹ multoties: tamen reuertere et ego suscipias te. Dic ergo instanti illud. Osee. iij. cap. Reuertar ad virum meum priorem: quia mihi bñ erit. Sed etiam in presenti tempore dicitur. Ipse cepit et sanabit nos. ppter enim iunū charitatem qua dilexit nos misit deus pater filium suum natum ex muliere factus sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret. Ad. Galla. iij. c. et ad Ephesios. ij. Cum vñsificauit nos i dilecto filio suo. et ad Galla. ij. Factus est pro nobis maledictus: vt nos dñi maledicto liberaret. propterea ei factus est hō passibilis cum oib⁹ penalibus suis depro peccato et inclinationibus ad peccatum: vt nos a miserijs nostris liberaret. Sic et i eū gelio introducit gemens super surdum et mutum: vt nobis gaudia eterna conferret. Unde Augu. de verbis domini. Adulteros filios dei fecit vñs filius dei: emit sibi fratres sanguine suo probauit reprobatus: re demittit venditus: honorificauit iniuriat⁹: vñsificauit occisus. Dubitas qd ipse dabit tibi bona sua qui non refutaui: nec ipse dedignus est suscipere mala tua. Et Luso. in qdā homelia. Christus viator factus est vt te assidue labore faceret. ex muliere factus est vt pñaricationem eue dederet. homo appellat⁹ est vt te vocaret. participatione supple filij hominis dictus vt te in filius dei adoptar⁹. Reuertamur igitur ad deū: quia ex quo cepit nos nobis compatiatur. et sic quādo percutiet temporaliter miserebitur. quod patet ostendit in euangelio hodierno: qui dñs rogaret vt manū surdo et muto iponeret ne dñs bñ fecit: et pie ingemuit dñs. Epheta et.

Do. xi. post penthecostes.

¶ Pro fundamēto mouet questio: quia hic mut? et surdus peccator? ē significat quiddē surd? sine sui dispōne a xpo sanat? fuit: sed dūtarat amicos rogat? merito ergo querit. An ad iustificatiōē impij requirat cōuerfio volūtatis in deū maxime cū dicat. Aug. in lib. de. Eccl. dogmatib? qd iūū nostre salutis a deo miserāte nos hēre credim? Respōdet Richar. di. xviij. iij. qd de iustificatiōē pctōr? possumus loqui dupliciter, De lege cōmuni.

Aut de priuilegio speciali.

¶ De priuilegio speciali pōt de? iustificare impiū sine p̄ujs dispositionib? aut adius torio alicui? alterius: aut sine iussione gratie habitualis. sicut et pōtēt oē peccatū remittere absq? quacūq? satisfactiōē. Loquēdo autē de iustificatiōē secūdm legē cōmuni dīcēdum est qd sicut corp? pficiat p aiām in esse nature: et ad hoc requir? qd corp? prius ordine nature dispōnatur qd aia a creatore infundat. Sic ad hoc qd aia iusti formetur p iustificatiōē in esse gratie: oportet cōuerfionē volūtatis ad deū precedere tpe vel natura: qua conuersiōe dispōnatur ad susceptionē gratie: qua informata iustificat. sic nō respīdet species solis in speculis nisi facies eius cōuertat ad solē. Sic nec gratia qd est quedam similitudo iustitie respīdet in anima nisi facies eius ad deum cōuertatur per voluntatem. nec militat dictū Augu. quia ibi capitur initium salutis nō p iustificationē: sed p aliqua inspiratione diuina qua anima excitatur ad cōuertendū se apd deū per voluntatem. Propterea nulli mirū esse debet si plures dānent: viso abusu quē faciunt de corpore pprio et anima. Scribit quoq? exemplum de comodato capi. vlti. in antiquis. qd comodatarius vtens se sibi comodata ad alios vsus cōtra volūtātē comodari: aut cōtractat rem alienam iusto dño ad restitutionē tenet: si dānum inde comodati secutum fuerit. Audite hōc vniuersi qd in pctis viuatis: corp? et aiām certa lege a deo acceptis qd nō obseruata actio contra vos oritur. Que sit autē illa lex Job. xv. dicit cunctis christicolis. Ecce elegi vos: vt scilicet eatis et fructū offeratis et fructus vester maneat. Et qui sunt illi fructus: dicit Math. iij. ca. facite fructus dignos penitentie. Du-

cant nunc singuli peccatis dediti quem fructum facient qui de lingua: de oculis: et de corpore toto: de memoria: de intellectu: de voluntate ac tota anima faciunt: mētium tur: iurāt: periurāt: blasphemāt: detrahunt: lundunt: odia retinent: dolos cupiunt. vidictas capiūt: deum obliuiscuntur: ac eius legem transgrediuntur: et sibi obedire nolūt. Si ofendant emendare nō curant. Sed potius scdm dictū Job. induratur cor eor? quasi lapides: et quasi maleactoris iuncus astringet Job xli. Sed audiant tales qd cor durū male habet in nouissimo. Eccl. iij. Qd vt dicit prouer. xvij. Nō recipit stultus verba prudentie nisi ea dixerit que versantur in corde suo. Tales nō sunt corrigibiles: de deo nō curāt: aiām ac salutē propriam nō cōsiderant. Et verisficetur illud Jer. xvi. Ecce vnusquisq? abije post prauitatem cordis sui vt me non audiant. Tales sunt admodū huius muti et surdi sup quē dñs piissime ingemuit. Iux? verbum p̄sumptū. Suspiciēs et.

¶ In isto sūdo erūt due partes.

Prima de anime infirmitate miserabili. Secūda de aie curatoe desiderabili.

¶ Quo ad primā viso qd p surditatē significet: et vñ causet. Eūdem ē scō qd significet p mutitatē: xvñ causet. Nō qd hec mutitas ē carentia cōfessionis. De qua dicit prouer. xxviii. Qui abscondit scelera sua nō diriget: qui autē cōfessus fuerit et relinquerit ea misericordiam cōsequet. Et Job. xxix. Si abscondi quasi homo peccatū meū: et celauit in sinu meo iniquitatem meā que est maxima iniquitas. Talis pudor et cōfusio est proueniēs ex peccato et faciēs hominē mutum ne cōfiteatur. Quare autē homo effectus est mutus mirū est qd pctm suū noluit cōfiteri: cū sine cōfessione si sit possibilis nō sit salus. scdm illd Ambro. de pe. dist. i. §. taciturnitas. Non est speranda venia criminis vbi fuerit taciturnitas cōfessionis. Cum etiam p cōfessionē peccator? hō obtineat remissiones: sū illud. i. Johan. i. Si cōfessi fuerim? pctā nostra fidelis ē dñs qui remittet nobis oīa pctā nostra. Exigitur etiā primo añq? cōfessio sibi profit qd velit peccatū suū totalit? relinquere: quod ne faciat duobus magnis vinculis ligatur scz cōsuetudine mala et societate pueria pctōrē miserrimū in pctis dei.

Sermo. xxi. No. XXXV.

tinētib⁹ et vir erire pmitterētib⁹. Exigis scōdo qd cōfessio sit sufficiens. s. qd pccm totaliter remittere dicat et pnia illoꝝ peccatorum. et ne hoc faciat pccōz duob⁹ alijs viculis ligatur scz pudore confitendi et horore satisfaciēdi. Igit⁹ vt iste mutus curetur dicēdum est de istis vinculis vt illis solutis mutus decere ro loquatur. Cōsuetudo mala et societas puerla due sunt cathene: quib⁹ pccōz ligatur ne pccm relinquat: et p pñs non cōfiteatur: sed mut⁹ sp remaneat. he sunt due cathene quibus spūali detinet⁹ Petrus in carcere. Actū. xij. Cōsuetudo man⁹ ligat: societas vero pedes. Nota ergo qd summe soluēda ē cathena seu vinculu male cōsuetudinis: qd ad peccādum incitat.

In pccō obdurat.

Damnationē procurat.

¶ Pro pñs ps. xli. Abyssus abyssus inuocat Et Grego. in moralib⁹. Pccm qd per pñiam nō deletur mor suo pōdere ad aliud trahit. habitus inclinat ad cōsiles actus. ij. ethicoꝝ. Bernar. de. xij. gradibus hūilitatis. Voluptas hīa libet⁹ repetitur: repetita blandit⁹. Cōsuetudo ligata mō p̄sopit. i. Bre. i. homie. Alstrata culpa mentem obligat vt nequaquē surgere possit: ad rectitudinē conatur vel la bi: qd vt diu p̄sistit vbi etiā noluerit coacta cadit. vñ Ambro. de officijs. Alus cito infest⁹ citē naturā. p̄pterea in iure scribit⁹ di. viij. c. mala cōsuetudo nō minus q̄ p̄nciosa cor: ruptela est abijcienda: que nisi emellatur ab impijs pro lege assumitur: et incipiūt puari: catides et varie p̄sumptiones. Propterea Aug. sup ps di. Facilius ē retrahi ab igresu q̄ a corrupto itinere prauē: cōsuetudis renocari imo cōsuetudo mala nō solum ad peccandū incitat: sed quasi vinculat et ligat. ¶ Iñsidiosus de summo bono. et Hugo de scōdo victore sup regulā Aug. Cogitatio praua parit delectationē: delectatio cōsensu: cōsuetudo necessitate: p̄actica horum vñ p̄curatur ab oib⁹ pccis deditis: cur sic vt uant: quid eis p̄dest sic iurare: blasphemare: ludere: detrabere: adulari: de malo se iacta: reuinitates: diligere: cōcupiscere: p̄cupisci: velle verba amatoria dicere: scādala facere: ac oīa talia mala perpetrare: ex quo hec deo displicentiam grauē: salutē tollunt: cur hec p̄petrāt cur nō abstinēt. Responsio in

promptu est: sic sunt assueti. Si ethiops potest mutare pellem suam et pardus variates suas. Jere. xij. Et vos potentis benefas cere cū didiceritis malus. Sic quoq̄ ligati sunt pleriq̄ mala cōsuetudie vt videat eis ipossibile viuere sine pccō. Quot em̄ sunt q̄ fatent⁹ nō posse p̄tinere nec abstinere a voluptatib⁹ et feriditatib⁹ luxurie: et qd horēdū est dicere si q̄ a mulieribus abstineat ab alijs spurcijs mīne p̄nt cessare alios iudicātes fm gustū p̄pium. Iuxta qd dicit. iij. Ethico. Qualis est vnusquisq̄ ap̄ se talia dicit: talia cogitat et opat⁹: et talis sibi videt⁹ esse. et Eccl. x. c. Stult⁹ in via sua ambulans cū sit ip̄e stultus alios sibi similes estimat. Quot sunt mercatores quib⁹ videt⁹ qd nihil viderent si nō iurarent: ac fraudes facerēt: q̄t insup cauidici dicūt nihil lucrari nisi caullationib⁹ vt erētur: causas fouerēt ipias actaq̄ plōgarent et scripturas. S; audiāt cūcti tales et similes eis Hieronym⁹ super symbolū. Anathema sit qd dicit ch̄istū dñm precepisse ipossibile. Ambro. xv. q. i. ca. non est. Nemo tenet ad culpā nisi p̄p̄ia volūtas te deflexerit. Cur ergo eis sic videt⁹ nisi rōne male cōsuetudinis q̄ ē quasi altera natura Et di de memoria et de reminiscētia. Unde et peccās ex habitu dicitur impetius difficulter posse abstinere. Pro scōdo videlicet qd mala cōsuetudo induret. notatur Job. xli. Indurabitur cor eius quasi lapis: et q̄si maleator⁹ incus cōfringetur. Sic em̄ aqua cōstricta gelu p lōgam cōsuetudinē cōstringitur et indurat. Eccl. xliij. Frigid⁹ vētus aquilo flauit: id est tentatio inuolunt et gelauit. Cristallus ab aqua id ē mollia corda facta sūt dura p lōgā cōsuetudinē. Bern. q̄ de cōtempla. libro. i. ait. Quid nō mutat cōsuetudo: quid nō assiduitate indurat: qd nō vsui cedat q̄tum qd p amari tudine p̄t⁹ et horrebat vsu ip̄o in dulce cōuersum est. P̄v mū ipossibile tibi videtur aliqd: processu tñ t̄pis si assuescas iudicabis nō durū: paulopost et bñ senties: paulopost etiā delectabit. Ita paululum homo in cordis duricies vertitur et ex illa in auersionem: et hoc ē p̄fundū pccōz. de quo Prover. xviij. Pccōz cū in p̄fundū pccōz venerit cōtemptit. 2. et igitur grauiores sunt crimina q̄ro dicit⁹ infelices aiam detinet⁹ alligatā. Et di ex de

Do. xi. post penthe.

consuetudine. ca. finali. Et q̄ consuetudo aie
dānationē peuret notat. ps. dicēs. Qui elō-
gant se a te peribunt. Merito nāq̄ perijit
se a vita elongando. Leuitica. xviij. dī. Iuxta cō-
suetudinē terre egypti ne faciatis. Et seq̄
Qui fecerit de abhominatōib⁹ eorū q̄piā
pibit. Nec murū possidēs rē aliquā lōgo tpe
p longā cōsuetudinē ab eo possessa fuit. In
cui⁹ mysteriū pharao ex hoc p quē diabol⁹
designatur filios israel. i. pctorū aīas iure
p̄scriptōnis possidere volebat dicēs. Nescio
dñm ī israel nō dimittā. Legit in li. de. viij.
donus quē cōpilauit magister Raymūdus:
q̄ quidā scrās vir videbat quādas mulieres
uigerrimā stantē sup sursum ardentem et
hec tenebat vñū circulum ignē infra quē
erant multe p̄sone nō valētes exire. Cuiq̄
ille interrogat⁹ q̄ esset ipsa respōdit q̄ erat
portana inferni. Et requisito noīe dicit q̄
vocabat cōsuetudo peccandi. Et ille. quid sī
gnificat ille circulus? ait illa. iste circulus
est amor peccādi quo teneo adherentes mi-
hi. Et sicut homo exstans in puteo. p̄fundo
et clauso desup nō pōt exire: et ignis nō pōt
nutri in aqua. Et infirmitatē hīs inf me-
dulas osium non pōt curari: sic assuetus in
peccatis vir potest saluari. vnde si mortuus
suscitatur solus diuine virtutis est. multo
tū plura fuerūt facta in suscitātōe lazari
sepulti habentis lapidem supra se velati ac
ligati ac iam sentientis p quē p̄ctis assue-
tus qui lapidem male cōsuetudinis super
se tenet: qui ligat⁹ est ne possit bene opera-
ri: qui etiam excecatus feret corā deo et angel⁹
q̄ in suscitātōe adolescentis et puelle per
quos peccantes vel voluntate vel opere de-
signātur: vt notat de. pe. dist. ij. c. Sicut tri-
bus gradibus. vt venificetur quod dicitur.
Prouer. xij. Adolescens iuxta viam suam
gradit etiam cū senuerit non recedit ab ea.
habitus quoq̄ est q̄ritas de difficili mobilis.
durissimū ac difficilissimū est hoc vinculū:
quod nisi soluatur aīa quoq̄ a demone nō
liberabitur. vnde et Luce. xij. Nōne soluere
oportebit filiā habrahe quā ligauit sathas-
nas. xviij. annis. inquit Augusti. super Jo.
Noli amare veterem tunicā. Si vis imitari
Si nō vis imitari habes in vetustate dās
nā. Secundū vinculū quo ligatur mul⁹

iste ne p̄ctm derelinquat est societas. q̄ boles
in p̄ctō detinet et p̄ p̄ns neq̄ consiliari imo
nec cōfiteri. hec ē cathena viciens talis q̄
vult solui debet fugere. sicut Gen. xix. dī. de
loth vt de sodomis fugiat et in mōtem sal-
uum se faciat ait sibi angelus. sic dicere. i. et
ij. Chozinth. vi. et Apoca. xviij. Exite de me-
dio babilonis et mundum ne tetigeritis et
ne sitis participes delictorū eius. Sic. xxiij.
q. i. s. Non turbatur et est Ambro. Fugiam⁹
iudā: fugiamus p̄ditōrē ne forte cur eo sub-
mergamur. nō turbat nauis in q̄ erat pet⁹
turbat autē nauis in q̄ erat iudās. Adhuc
aut suadeo discessum a mala societate: q̄ si
cut bonorū societas perficit intellectū infā-
mat affectū et uiuat effectū. Sic et malorū
societas excecādinat: et debilitat oē bonū.
vnde Greg. sup Ezech. Qui scō viro adheret
ex assiduitate visio: vsu locutiōis et exēplo
operis accipit vt accendat in amore veritatē
peccatorū luorū tenebras fugiat in desiderio
lucis exardescat. et Versi. de cōsideratione. ne
te dixeris sanū dolentē latera. hoc esse ne te
dixeris bonum malis imitātē. Nā q̄ tetis
gerit picem cōmūnat ab ea. Ecccl. xij. Et
qui cōmunicat supbo induet supbiā. et itē.
Qui cū sapientib⁹ gradit sapiēs ē. Amicus
stultorū sī efficiet. vñ et Paral. xix. dī. ad Jo-
saphat impio p̄bes auxilio: et his qui odēt
dñm amicitia iungebaris idcirco iram dei
merebaris. Malorū em societas ad malum
inducit. Aliqñ per cōsiliū sicut Amā q̄ indu-
xit asalon ad violandū cōubinas p̄is
sui. ij. Reg. xvi. Aliqñ p participatiōē op̄e
cōsensū. sicut Salomō p societate mulierū
induct⁹ fuit ad ydolatriā. ij. Regū. i. et deos
gentilū coluit et tēpla ydolis cōstruxit. xxxiij.
q. iij. c. salomō. Aliqñ talis societas indu-
cit ad malū p exēplū marime p̄latorū et līa-
torū malep̄uentū: quorū exēpla si mala sūt
facile capiūtur. iuxta illud. vulgus facile re-
gis trahit ad exēplū. ob hoc p̄cipue maledi-
ctionē p̄dit xps phariseis q̄ suo exēplo ma-
lo alios ad mala inducebāt dicēs. Mat. xxiij.
Vobis scribe et pharisei qui circūitis mas-
re ad aridam vt faciatis vñū p̄sclitū postea
facitis eē duplo gehēne filius. Quare super
oīa q̄ vult abstinere a peccato vinculū b mā

Sermo. xxi. Ho. xxxvi.

le societatis ē soluedū vt cōfiteat̃ ⁊ ne infi
ciatur. Sicut dicit. xxiii. q. iiij. c. Resecāde. refe
canda ē ovis morbida a caulis ne totū gre
gē inficiat. resecāde. sūt om̃s carnes putride
ne totū corp⁹ deperat. Societas aut̃ malos
rū sīl exēplis pōt signari p̃vulpes ligatas p
caudas inflāmantēs segetes: vt ponit Iu
dicū. xv. q. finis talū nō est nisi vastatio bo
norū. Tercio mut⁹ iste ligat vinculo ne loq̃
vz pudore aut verecūdia in debita. tali dici
tur Iſa. liij. Solue vincula colli tui. ⁊ in puer.
Est verecūdia adducēs gl̃iam: ⁊ verecū
dia adducēs peccatū. ne cōfūdario p̃aīna
tua dicere verū. verecūdia adducēs gl̃iam ē
pars satisfactiōis. de peni. dist. i. c. quē peni
tet. ⁊ ca. q̃uis. verecūdia at̃ adducēs ad pec
catū est q̃n q̃s p̃p verecūdia tenet totum vel
partē sui peccati. de pe. dist. iij. §. Inter hec.
Eauat ait Augu. ne verecūdia duct⁹ diui
dat cōfessionē. ¶ Quarto ligat mutus iste
vinculo ne cōfiteat̃. s. errore satisfactiōis. s.
q̃ cogitat q̃ op̃ eū restituere famā: bona fur
to ablata ⁊ male acquīta ac decetero bonū
exēplū p̃bere. tali dicit Iſa. lviij. c. Solue fasci
culos dep̃mitēs: q̃ ille q̃ aliena habuit nō
pōt esse saluat⁹ nisi restituere possit ⁊ nō resti
tuat. xiiij. q. vi. c. Si res. ⁊ q̃ nō ingemiscat
quis hec vincula vult soluere. adducat talis:
ad deū instāter ore. vt manū imponat: qui
certe nisi appōuerit non ē qui curare possit
quare idē pius dñs iesus vt miserā h̃ mun
di ostenderet suspiciōis in celū ingemuit du
cens. epheta. xc.
¶ Quo ad scdm̃ p̃cipale huius sermonis.
Nota q̃ mutus iste curat⁹ fuit: cuz dñs spu
to seu salua teriguit linguā ei⁹. salua iquit
a capite in os descendit: congrue designat
sapientiā. que aut̃ sit ista sapiētia ad sanati
onē muti requisita vt tpe debito plene ⁊ libe
re cōfiteat̃ peccatū suū notat Iacobi. iij. ca.
vbi dicit de sapientiā quādā repellēda. hec in
quit sapientiā terrena est aialistōiabolica.
de requisita vero ad sanitatem muti subdit.
Sapientiā aut̃ que de sursum est primū q̃des
pudica ē: deinde pacifica: modesta suadibilis
bonis cōsenties plena miā ⁊ fructib⁹ bonis
iudiciā sine simulatione. Vbi primo aduer
te duplicē sapiam. p̃cia est maloz. de q̃ v. re
re. iij. Sapiētes sūt vt faciāt mala: bñ autē
facere ⁊c. Sapia hui⁹ mādi stulticia ē apud

deum. i. Cor. iij. hec diuidit̃ s̃m tria concu
piscibilia oculoꝝ ⁊ s̃m hec dicit byal. improp̃e
autē dicit sapiētia sed solus p̃ quātō. sicut sa
piens dicit qui tendit ad bonū finē. Si quis
astute querit media ad finem malum dicit̃
tur prudens ac sapiens in malicia sua. De
hac prudētia mala dicit̃ Ro. viij. Prudētia
carnis mors. Et sicut aliquis homo dicitur
bonus latro quando bene scriuias ad latro
cinandum. vti nam eni tanto affectu virtuo
si querent ad salutem media: ⁊ de fine suo
sic sepe cogitat̃. Sicut ⁊ maligni operant̃
tur. protholor filij huius seculi prudētiorez
sunt filijs lucis in generatione sua. Luce.
xvi. Cōsideretur q̃tra sollicitudine commit
tuntur fraudes ⁊ luxurie. Alia est sapiētia
bonorum ad bonum inducens linguā cor
dis tangens per actum mutus vt loquatur
que nihil aliud est q̃ diuina inspiratio seu
gratia cor peccatorum tangens septem bōa
illi impuendo per septem illas conditio
nes figuratas: videlicet remotiones ab om̃i
ni malo: quod notatur cum dicitur. pacifica
dat et honestatem seu modestiam in om̃i
bus actibus atqz gestibus atqz aliorum cō
silijs facit obtemperare. propterea dicit̃ mo
desta bonis consentiens: siue contentione
supple. facit quoqz compati necessitatibus
infirmorum et proximorum vt subueniant
in effectū. propter quod additur plena: mise
ricordia et fructibus bonis: et non solum
miserijs corporalibus subleuandis: sed et
am in defectibus corrigendis. propterea dis
citur iudicans sine simulatione. Si per hec
talīs sapiētia reddat hominē talem cui
hic includantur fere om̃ia ad salutem ne
cessaria: quia per hanc homo bene ordiatur
ad deum per duo prima: ad seipsum per duo
sequentia: et ad proximum per duob⁹ terna.
bene sequitur: q̃ si mutus hic tangatur los
qui certe debet. Emitte ergo illam de ma
testate tua et de sede tua sancta vt mecum
sit et mecum laboret. dicebat Salomon sa
pientie nono. Et merito illam desiderabat
quia dicebat Sapientie. viij. capi. Generunt
mibi om̃ia bona pariter cum illa. hoc enī
donum supremum ē spiritus sancti: quod
s̃m beatus Bernar. de diligendo deum
peruenitur primo ab amore dei ad charitas
tema charitate ad sapiētiā. hec est de qua
ec. iij

Do. xij. post penthecostes.

Job. Sapient. vii. Nemine diligat de? nisi q
cum sapientia graditur. qui aut voluit illas
habere necesse est qd de? linguam. eius tan
gat. xvi. q. ca. Qui sine saluatore vult sa
lutē habere: t sine vera sapientia estimat se
prudētem fieri posse: nō prudens: sed stult?
est. O eterne de? t quis est nunc qui hāc sa
pientia qrat qui de hac sollicitet. An igno
rantis mūdani q? sapientia huius mūdi stul
ticia ē apd deū: dicētes em se esse sapiētes:
stulti facti sunt. ad Rom. i. Aperi g o mute
os tuū solue labia ora vt lingua tua salua
sapie tangat t demoniū expellat: qd vt fiat
suscipiens in celū ingemuit et dixit epheta:
qd est adaperire.

GDica. xij. post pēthe. Sermo. xij.

Beati oculi

qui vident q vos videt.
Luc. x. t in euāgelio. Il
lumiā oculos meos ne
vnq obdormiā in morte
nequando dicat inimic?
me? preualui aduersus eū. ps. xij. Inter oēs
opera tiones sensuū exteriorū marime visus
t operatio diligitur: t eius priuatio summe
cauet intantum q si quis effectus sit cecus
gaudiū hui? seculi amississe putatur. secūda
illud Tho. v. Quale gaudiū mihi est qui in
tenebris sedeo t lumē celi nō video. Nec im
merito. est enim sensus differētiarum rerū
cognoscitur? i. merite. q si tantopere visus
corporalis diligit ac eius priuatio metuit:
inestimabiliō modo visus spiritual? debet
custodiri cecitasqz mētis sum mopere euita
ri: qm? errecati mētaliter inepti sunt ad gra
tiam suscipiendum. fm illd. ysa. vi. Ecceca
cor ppli hui? t aures ei? aggraua: et oculos
eius claudē ne forte videāt oculis suis t au
ribus audiāt et corde suo intelligant t cons
uertant t sanem eos. Omnis aut peccator
sine mortali peccāto errecat? est. in. et hicoz.
ois mal? ignorās. t Sapientie. ij. Errecauit
eos malicia eoz. Ideo peccator quilibet me
rito dicere debet verbum subsumptus. Illu
mina oculos meos ne vnq obdormiā i mor
te neqz dicat inimicus me? pualui aduersus
eum. Et cū illo ceco clamare. Lu. xviij. Dñe
vt videam. Quis aut lucem spiritualē pec

catori conferat attende: quia deus fecit duō
luminaria magna: t stellas ad mūdū illū
sensibile illuminandum. Sic et ad vniuer
sitatem saluandorū: illuminā dum deus be
dit saluatore? christus beatā virginē t scōs
hec luminaria aspiciēbant. de quibus dicit
theuma. Eadē. t nos aspiciā m? aspectu pra
ctico per imitaciōem scilicet operis t salua
bitur: nec aliūde pater salua. qm fundamē
tum aliud nemo potest ponere preter id qd
positū est. i. Corin. ij. Ibi nō videbimus
scz blasphemias: nō iraciūdias: nō riras: nō
ludos dissolutos: nō aliud quod displicat:
sed pot? viā vite et veritatis. Et tūc nobis
dici poterit. Bti oculi q vidēt q vos videtis.
GDio fundamēto mouet questio. An na
turali dictamine hō in presenti vita possit
cōiungere vl? cognoscere ad salutē necessaria.
Rñdet Sco. i. q. plogi scz q cū cūlibet agē
ti propter finē cognitio finis et mediū sit
necessaria tē. et posita tota cognitione sine
operatione intellectus agēti: t fantasmas
tū multoz complexiones quoz cognitio ē
necessaria ad salutē nobis remanēt: vtpote
de noticia trinitatis: vnitatis essentie: de fe
licitate in corpore t aia obtinenda: t de me
dijs p que peruenitur ad hāc felicitates. Cū
hec media pure dependeant a diuina acce
ptatiōe naturali dictamine hoc cognoscere
nequim? Sed querit? sup naturalis noticia
a deo reuelante tradita: q noticia informat
vitā nostram eidē noticie tanq? regule con
formando in eadē noticia iugiter meditan
do. Sed propt̄ dolor pauci sunt q hoc faciāt
Et ideo nulli mirū esse dōz si plures dānenf.
dōz em in auctētica. Cū de appellatiōe cogno
scit paragrapho. Alio quoqz versiculo cau
sas collatione. viij. t habetur in glosa. c. qui
tanallis de iureiurādo in anti. Quod si quis
manus in parētes iniecerit: vl? enormē iniu
riam eis irrogauerit hereditate parentum
venit priuatus: ad vos selesti pētores fēf
verbū meū. quid de vobis vbi locabimini:
quid ve ieternū possidebit? ne dñi semel imo
pluries verū cōtinue deū patrē vīm pcutiū
imō rursus crucifigitis. supia dorsum: meū
dicit ipse malleat? fabri pētores. ad? bebe.
vi. Rursus crucifigentes sibi metipis filiū
dei. O filij neqz t degeneres quotidie blas
phemātes p carnē per sanguines p corpus

Sermo. xxiij. Iso. xxxvii.

per caput p plagas p mortē deū abnegātes
ludis prohibitis inhiſcētes inuicē fraudan-
tes iniq̄ cōuerſantes luxurie ⁊ luxurioſe oī
tēpore viuētes qd deſpatis. An illū mētiri
putaſ q̄ dicit Malach. i. Si ergo p̄r vester
vbi ē amor me? Si ego dñs vbi timor me?
deſtitatis q̄ſo. qz nūq̄ p̄r iuratus a filio
tū egre filij tulit offeſas? Q̄ru de? vester a
vobis offeſus a moleſte fert v̄ras culpā. ocu-
los ergo v̄ros apite ⁊ q̄ ſaluti v̄ſe ſunt acco-
moda reſpice vt ſic vidēdoverū ſit qd d̄r in
verbis preſumptis. Beati oculi q̄ vidēt q̄
vos videris.

¶ In p̄nti ſermone duo ſunt videnda.
Primū q̄ hōi deſiderāri ſalutē ſunt vidēda.
Scdm que viſionē ſalutiferā impediūt ſūt
reprimēda.

¶ Quo ad primū. ps. cxxij. Sicut oculi ancil-
le in manib⁹ dñe ſue ita oculi t̄. Et ſicut o-
culi ſeruoz in manib⁹ dñoz ſuoz: ita oculi
n̄ri ad dñm deū n̄rm donec miſereat noſtri
Quilibet ergo vt deo placeat d̄z q̄rere more
boni ſerui. qm̄ vt ait de lyra. Tortū bonū ſer-
ui depēdet a dño. Serui ergo vt grati ſint
dñis ſuis tria aſpiciūt que nos aſpicere dbe-
mus vt deo grati ſim⁹.

Primū quid a deo precipit.
Scdm illud quo deus offēdit.

Tertiu illud q̄ de? offeſus recōciliat.

¶ Sic em̄ ſerui aſiderāt que dñi p̄cipiūt vt
ealopep̄ficiāt q̄ dñis diſplicēt vt ea fugiant
⁊ p q̄ dñs ſuos offeſos placare valēt vt ab
eo gr̄as ſumāt. Et vero q̄ nobis a dño deo p̄-
cepta ſunt: ſūt legis mādara. Circa aſit hec
mādara notare poteris q̄ merito illa debe-
mus aſpicere vt faciam⁹ ſi p̄ſiderem⁹ q̄liter
Sunt deſcripta.

Distincta.

Et edita.

¶ Scripta ſūt digito dei viui: ſcripta ſūt in
corde ⁊ ope. de. i. Exodi. xxxij. Preſcinde t̄
bi duas tabulas lapideas iſtar p̄ioz: ⁊ ſcri-
bā ſup eas verba q̄ habuerūt tabule q̄s fre-
giſti. Itē notaſ hoc. Et ſcripſi ea in duabus
tabulis lapideis q̄s tradidit mihi de⁹. Hier.
xxi. Dabo legē meā in viſcerib⁹ eoz: ⁊ in cor-
de eoz ſcribā eā. De tertio par⁹ ſunt q̄ ſcri-
berent in corde niſi p̄petuo ſcriberēt memo-
raliter in corpe ſc̄y in manib⁹ in pedib⁹ ſi ſen-
ſibus v̄rez opationes q̄ p man⁹ volitiōes q̄

per pedes cogitationes que p ſenſus rep̄es
ſentent. Sm̄ decēz p̄cepta regularent. vii. hic
eſt liber ſcriptus intus ⁊ foris. Ezech. i. hic ē
liber mandator⁹ dei q̄ eſt in eternū. Qua ar-
te aſit hec mādara ſic ſcripta debeam⁹ vide-
re. d̄r Deut. vi. Cuſtodi p̄cepta dñi dei tui:
⁊ teſtimōia ⁊ ceremonias q̄s p̄cepit tibi: et
fac qd placatū ē bonū in cōſpectu dñi vt vñ
ſit tibi. mādara que ego p̄cepto tibi hodie:
meditaberis in eis ambulās ⁊ ſedēs labo-
rans ⁊ vacās intus ⁊ foris: ligabisq̄ ea in
manu tuā: erūt quaſi monumētū aſi ocu-
los tuos. diſtictio em̄ eoz inducere d̄z ab ob-
ſeruatōe. Sm̄ em̄ Tho. in. iij. diſt. xxxvij. Diſti-
gunt p̄cepta decalogi vt p̄p̄s bñi ordineſ
ad deū quaſi ad p̄ncipē ⁊ ad ſeiuicē: qua-
ſi ad cōmunitatē ⁊ mēbracōitatis. rem⁹ q̄ iſ-
plicate p̄tenta erant in lege nature p̄ceptq̄
explicant in p̄ceptis decalogi. Editio q̄s eo-
rū merito d̄z nos mouere ad ea ſpiciēda qm̄
edita ſunt ſub pena mortis aſier corporis.
Math. x. Nolite timere eos q̄ occidūt corp⁹
⁊c. timete aſit eū qui pōt aīam ⁊ corpus p̄-
dere in gebennā. Sed nūc quis eſt qui diui-
na mādara aſpiciat. q̄s eſt qm̄ illa viuāt
quis eſt qui illos transgreſſionē nō p̄uipē-
dar? Audiāt ſinguli qd ysa. v. d̄r. Abiecerunt
legē dñi exercitū ⁊ eloquiū ⁊ ſanctū iſrael
blaſphemauerūt: ideo iratus eſt furore dñs
in poplū ſuū ⁊ extēdit manus ſup eū. Aba-
cuch. i. propter hoc lacerata eſt ler ⁊ nō per-
uenit vſq̄ ad finē iudiciū: q̄ impi⁹ preualu-
it aduerſus iuſtū: propterea egredit iudiciū
peruerſus. O deus eterne d̄ipotens ſi hec ve-
ra ſūt teſtimoniū p̄hibeat omnib⁹ xpianoz
cōuerſatio. ⁊ ne quis putet ſtatus eccleſiaſti-
cū criminab hac transgreſſione. Audiāt qd di-
caſ. Eze. xxi. Sacerdotes ei⁹ cōtēpſerūt le-
gē meā: ⁊ polluerūt ſanctuaria mea: inter ſā-
ctum ⁊ prop̄anū. nō habuerūt diſtantiāz
inter mundū ⁊ immūdi⁹ nō intellererūt ⁊
a ſabbatis meis auerterūt oculos ſuos ⁊ co-
inquinabar in medio eoz. Si hec vera ſint
ponderet cōuerſatio oīm in blaſphemis p̄-
iurijs odijs riris cōtumelijs ludis quocūq̄
fuerit marime dieb⁹ dñicis ⁊ feſtiuis. Qui
libet ergo q̄ voluerit bñs eē leuet oculos ſu-
os ad vidēdū q̄ ſūt mādara dei vt illa ſpi-
at. Sm̄ illud p̄ouer. in. Cuſtodi legē meā at
q̄ cōſiliū meū ⁊ erit via aīe tue ⁊ gloria ſau

Do. xij. post penthe.

cibus tuis. Et vos t. beati oculi t.

Quo ad scdm principale cuius visio spūalis
hōi sit necessaria: merito querit q̄ sūt illa q̄
hāc visionē spūalē ipediūt. Notat em̄ Bona.
supra prologū p̄mū sententiarū: q̄ tria sūt
genera non videntū.

Primi sunt qui habēt organū male dispo
situm.

Secūdi qui in tenebris consistunt.

Terti qui oculos claudunt.

In primis spūaliter notant qui per pctm̄
mortale cuiusq̄ delectabili inordinate affi
ciunt. In scdis notant pctis assueti. In ter
tius in pctis obdurati. de primis pōt dici il
lud sophonie. i. Ambulabūt vt cecī q̄ a dño
peccauerūt. volūtas em̄ mala excecāt intel
lectū p̄uatiue et p̄positiue dicit Secūdi. xxiij.
iij. Danielis quoz. xij. dī q̄ senes illi inuere
rati auerterūt oculos suos ne viderēt celus
Eidemus em̄ in naturalib⁹ q̄ quinq̄ impe
diunt vīlū si applicātur oculis.

Ventus.

Fumus.

Pulsus.

Ignis.

Lutum.

¶ Sic spiritualiter.

Ventus superbie.

Fumus ire.

Pulsus auaricie.

Ignis odij et iracundie.

Lutum inuicie.

¶ Hominē detinet ne salutē suā valeat co
gitare. his pctis excecari possunt figurari p
illos viros syrie: qui venerūt ad cōprehēden
dum helizē iussu regis syrie. Sz p̄cib⁹ he
lizē excecari sunt. iij. regū. vi. Siria intelli
gitur ara vel humecta et significat p̄sens
seculū. rex syrie significat diabolu: q̄ mittit
seruos suos ad capiendū helizē. i. dei seruū
q̄ procuratōe diaboli tentatōes per nūcios
malos supbie auaricie luxurie ire odij inge
runtur dei seruū. Sed tñ helizēus qui salu
tare interpretat orat ne p̄ualeat sup eum
sed potius sunt excecari: qm̄ oēs hui⁹ seculi
dilectores i terrenis reb⁹ fortes in celestib⁹
debiles: vt dē ysaiē. xlvij. capitulo. Et sic ip̄s
pctōibus i peccatis suis excecari remanēti
bus liber remaneat helizēus videlz vir ius
tus: qui oēs hui⁹ seculi abhorrēs cōtra deū

delectationē videre nitat spūaliter que ad
visionē sūm necessaria: vt sit de numero illos
rū de quibus dī in verbis p̄assumptis. Be
ati oculi t.

¶ Dominica. xij. post pēthe. post prandis
um. Sermo. xlv.

¶ Eari oculi

q̄ vidēt t. vbi. s. In hoc
seriā pactū vobiscū vt oīs
vīz erūs oculos dextros
ponāz vos opprobriū cū
ctis gentibus. i. Reg. xi. Et erba sūt naas ad
filios iabes galaad. Dicebat sermone p̄ce
denti q̄ sup oīa appetēdus est visus spūa
lis: videlicet vt cognoscām⁹ ea que ad salu
tē sūt necessaria. Nūc hic p̄ figurā dī q̄ na
as. i. diabolus. Interpretat em̄ naas serpēti
nus. grātā h̄z nobiscū adiurari dūmodo tol
lat a nobis oculū dextroz. i. dūmodo nō co
gitēm⁹ de salute nra. fm̄ Aug. de trinitate
dei. Due sūt aīe p̄tēdēs: quāz vna scz sup̄e
ma mēta est cōtēplatiō diuinorū: alia con
tēplatiōi terrenorū: scz infima.

¶ Prima oculus dexter.

Secūda vero sinister appellari pōt.

¶ Prīmū ergo oculū vult diabolus effodere
Nō em̄ ait greg. in homelia curat hostis an
tiqu⁹ vt nra tollat: s̄ vt charitatē nobis au
ferat. Hoc oculo dñs pure a fideli aīa cogni
tus dicit. Vulnerasti me amica mea in vno
oculorū tuorū. et i vno cruce colli tui. Lāt. iij.
Qm̄ autē naas iste astut⁹ ē. Nō ei ē potestas
sup terrā que p̄paret ei. Job. xl. Restat vt fi
li⁹ iabes sentiētes se ipugnari tētatōibus
pctis p̄uulis ac alijs icōmodis ad regē isra
el et ad oēs filios israel dñt mittere. hoc est
duoti xpiani ad xp̄m oēs sc̄dōs. Iabes ei in
terpretat dolor vel dolēs. et significat icolas
p̄ntis patrie de pctis suis dolorē h̄ntes q̄ ve
rent succumbere tētatōib⁹ inimici s̄ cōfor
tent: q̄ rex isrl saul q̄ interpretat expetie ac
desiderat⁹ a sc̄tio patrib⁹ humanitate sua p
passionē imolatā sponder aurilū. Fidelis
ait apls. i. Cor. x. dē q̄ nō p̄mittit vos tēta
ri vltra illud q̄ potestis: s̄ faciet etiā cū tē
tatione puentū. Si vero q̄s dubitet se indi
gniū a rege xp̄o subfidū habere: ad ei⁹ mīez
recurrat more romanorū de q̄b⁹ in hystoria

Sermo. xxv. fo. xxxviii.

fertur: qd cuq[ue]dā milite qui eis grādia
ferebat a se cōfusibiliter expulsiſſent cuq[ue] car-
pello pallear: milite preſato eos obſidēte eū
de placare nequerūt niſi medio miris mili-
adhuc vinētis. ſic et nos miſeri q[ui] toties xp̄s
a nobis expulſim⁹ mēre ei⁹ adeam⁹ q[ui] dicit
Eccl. xxiij. Trāſite ad me oēs q[ui] cōcupiſcitis
me: et a generatōib⁹ meis adiplemi. Et vide
am⁹ q[ui]o aſpicere debem⁹ vt de nobis dicat.
iuxta ſniam thematis. Beati oculi &c.
¶ Pro fundamēto mouet queſtio q[ui] in p̄ri
ſermone dicebat neceſſariū fore ad ſalutem
aliquā doctrinā ſup̄naturaliter reuelari ad
quā nequim⁹ p̄tingere facultate naturali.
Alitero nūc q̄riſ. An teneamur ſcire de q̄li
bet actu vtr⁹ ſit p̄ctm mortale vel nō. Argu-
menta vident ad vtrūq[ue] partē. Certū eſt qd
ois vr̄s rōne oē mortale vitare teneat. ſi nō
pōt vitare niſi p̄cognitū: ergo &c. In oppoſi-
tū q[ui] peritiſſimi doctores in pleriq[ue] dubitāt
vtr⁹ ſit mortale vel nō: quare ignoſcāti vident
totū excuſare. R̄ndet doctor ſolēnis v̄erū
de gādaio i q̄dlibetis. et dicit: qd q̄libet vr̄s
rōne teneat ſcire in ḡnali vel in particulari i
p̄licite vel explicite de q̄libz actu an ſit mor-
tale vel nō vel ſalutē dubitare: hoc ſufficit.
qm̄ in actu dubitādo dz hō ſniam ſuſpēdere
et cōſiliū querere: et cōſiliū querēdo diuinū
ip̄lorare auxiliū. et tūc dñs q[ui] nō deficit i ne-
ceſſarijs p̄ſe vel p̄ angelū vel p̄ hoīez ſi faci-
at qd qd in ſe debetū talē informabit ne pi-
clat⁹. q[ui] r̄ps nūq[ui]p dimiſit ſuos cultores ſi
ne ſufficiēti remedio ad ſalutē. et tūc ſoluiſ
argumētū: q[ui] ſufficiēter p̄ctm̄ euitabit ſi a-
ctuz ſuſpēdat qm̄ dubitabit: h̄ nesciat certis
tudinaliter an ſit p̄ctm vel nō. In p̄p̄erita-
tibus aut iuris vel in ap̄icibus ſequēdo opi-
monē alicui⁹ famoſi doctoris excuſare vide-
tur ignoſcātia iunibilib⁹. Aliter nullus ſi
plures dānaſ necyric⁹ deo cōqueri valent
Dicat em̄ de regulis iuris li. vi. Sciēt et nō
ſentiēt nō ſit iniuria neq[ue] dolus. Notat ca-
ſus ad hoc. xxi. q. ij. Si quis de eo q[ui] ſciēt
cōtraxit cū ſerua cōqueri nō dz nec pōt poſt
modū de eius ſeruitute. Notat caſus. C. de
actionib⁹ empti et venditi. l. i. De eo q[ui] emit
ſciēter poſſeſſionē qui ſciēbat ſeruitutē de-
bere. Audiat nūc ſilij iniqui vobis dz qd ſtipe-
dia p̄cti mors eſt. ad Ro. vi. et qd oim que ini-
que agitio furtoꝝ fraudū et ſiniſ mors eſt.

Animā quoq[ue] nec peccauerit ipſa moriet⁹:
Ezech. xviij. Nec eſt aliqua creatura q̄tum
cūq[ue] deo dilecta que ſi p̄ctm mortale habet
a deo nō odiret. Quid ergo de dānatis exce-
catis hoīb⁹ q[ui] iam ſedus cū morte et cū iſer-
no pepigiſſe vident⁹. Quid ergo de illis qui
paſſim et ſine delectu vbiq[ue] et oib⁹ dieb⁹ in oī
ſtatu in vtroq[ue] ſexu deū offenderūt. Ne vos
bizarit Eccl. q[ui] dereliquiſtis leges altiffim⁹:
qm̄ ſi nati fueritis in maledictōe naſcem⁹
et ſi mortui fueritis in maledictōe erit pars
vra. Eccl. xli. Eya chariſſimi ne tales ſim⁹
que vere ſalutis ſunt aſpiciamus: vt de nos
bis dicat⁹ verbus thematis preaſſumpti.
Beati oculi &c.

¶ In iſto ſermone erūt due partes.

Prima q[ui] ad modū ſerui dz qd dñs precipit
inſpicere vt impleat.

Secunda quid eidem domino diſplicet vt
caueat.

¶ Quo ad primā dicebat in ſermōe precedē-
ti: qd ſicut oculi ancille et ſicut oculi ſeruoz
&c. Si ergo ſeruus vel ancilla aſpicere debz
quid dñs precepit vr̄ipleat. Sic vtrq[ue] dz aſ-
picere qd diſplicet vt caueat. Nihil aut di-
ſplicet deo pp̄ue niſi p̄ctm. Sc̄ptū eſt em̄.
Sap. xi. Diligis omnia que ſunt et nihil odi-
ſti eorū que feciſti. Unde auguſtin⁹ in ſermo-
ne quodā. Omnia quecumq[ue] fecit deus lau-
dant deū. Et ſequitur plurib⁹ peccatis enu-
meratis. quare iſta non laudant deus quia
nō ſunt creata a deo. peccata ergo debem⁹
vitare vt ſim⁹ beati. Et hoc ſub tripli cō-
ſideratione.

Primo q̄tuz deo diſplicent.

Secundo q̄tum hōi nocent.

Tertio q̄tum varie occidunt.

¶ Quo ad primā diſplicet peccator deo: q[ui] p̄-
cepta eius cōtēnit maiestate eius vilipēdit
ac ei⁹ conſortius obfugit. Nō eſt tā benign⁹
cui non diſplicet ſeruis fili⁹ ei nō obedit
Nullus eſt. dñs qui nō moleſte ferat a ſub-
dito proprio vilipendi. nullus ſponſus q[ui] nō
pro inconvēniēti pabeat a propria ſponſa
de relinqui. Nec tria faciūt p̄ctōes in aſpectu
dei. De primo. Osee. liij. Non eſt ſciētia dei
nō eſt miſericordia non eſt veritas in terra.
maledictum homicidi⁹ mēdaci⁹ et adul-
teri⁹ furtum inundaerunt ſuper terrā:
et ſanguis ſanguinez tetigit. De ſecūdo. Die

Dominica .xij. post penthe.

re. ij. Ad dereliquerunt fontē aque viue et
foderūt sibi cisternas .xc. De tertio Viere. iij.
Tu aut fornicata es cum amatorib⁹ multis:
tū reuertere .xc. Scdō videre debem⁹ ⁊ aspi
cere q̄ru⁹ pctm̄ noceat. Nullus purus via
tor pōt enumerare q̄ graue sit mortaliter
peccare q̄ta mala hōi pueniāt ex pctō mor
tali. Sciorit anselm⁹ in libro prologion:
q̄ homines p omi eo qd de⁹ nō ē mortaliter
peccare nō deberēt. Extra de his qm̄ metul
ve cā fiunt ca. sacris. Pro nullo metu licitū
est peccare mortaliter. Moyses preelegit af
fligi cū p̄pō dei q̄ se asserere filiū filie phar
raois. Exodi. ij. Susanna p̄legit ad mortē
fāme infamie qdēnari q̄ mortaliter pecca
re in sp̄pectu dñi sui. Dani. xij. Abrahā pas
ratus fuit immolare filiū suū: ne p̄ceptus
a deo sibi datū trāsgredere. Gen. xxiij. Desi
ceret tēpus ad euāgelizādū. quorū viri ⁊ mu
lieres passi sunt tormēta inestimabilia ad
pctm̄ mortale vitādus. Testes sūt apli mar
tyres inuēti ac alij. ipse etiā saluator occisus
ē ad mortale deponēdū. Propter scelus ppli
mei p̄cussit eū. ysa. liij. Nota q̄ pctm̄ mortale
vulnerat in naturalib⁹ ⁊ spoliat in gratiis.
Sed queres q̄ sit hec vulneratio: dicit Sco.
xxxvi. dist. ij. q̄ quēadmodū vuln⁹ dat diu
sionē cōtinui: sic pctm̄ mortale ponit diu
sionē in aia: q̄ volūtas libera diuisa ⁊ discor
dās efficiat a sinderē q̄ semp remurmurat
cōtra malū. Spoliatio aut gratiarū con
sistit in duodecim fm̄ Donauenturaz in cō
muniloquio.

In subtractōe gratie gratū faciētis.
Ad mortificationē meriti p̄cedētis.
Subtractōe sanguinis redimētis.
Inimicitia dñi p̄sidentis.
Iniuria angeli p̄moventis.
Ymaginis deformatōe.
Donatione demonis.
Seruitute peccati.
Reatu eterni supplicij.
Debilitatōe liberi arbitrij.
Elongatione superni beneficij.
Proocatione creature in vlsionē inimicorū
creatorum.
Sed quatuor istorū potissime p pctm̄ mor
tale spoliatur: videlicet.
Gratia gratū faciens.
Priuationo sanguinis redimētis.

Iniuria dei.

Et angelus p̄movent ⁊ custodiens.
Qd deus verax qd ergo de infelici vita pec
cantū q̄ passim ⁊ quotidie peccāt ⁊ nō solū
peccāt sed peccasse delectat: imo ampl⁹ pec
care cupiūt: peccareq̄ nō posse cōstristant.
Sic t̄a graue sit vñū mortale: qd mille: O mi
serabilis hoim̄ vita. Et quidē in hac die tua
ad pacē tibi: nūc aut abscondita sūt ab ocu
lis tuis. Lu. xij. Unde q̄ hoim̄ gen⁹ cecū ē ⁊
surdū nūc videns imo nec videre volēs hāc
suā cecitatē suspiciēs in celū saluator inges
mut. Math. viij. Pro tertio principali vide
vñ pctm̄ i nobis veniat. Nota q̄ sicut ciuitas
pōt rapi ab hostib⁹ tripl⁹: sic i pctm̄ labimur
Primo nō resistendo.

Scdō p ciues ciuitatē p̄dendo.

Tertio nō fugiendo.

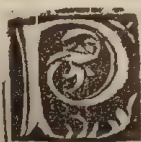
Q̄ primū timebat q̄ dicebat. Resistite dyab
olo ⁊ ipse fugiet a vobis. Ja. iij. Scdō de
clarat q̄ dicebat. i. Loz. vi. Fugite fornicari
onē fratres. Tertū dicebat saluator. Petite
⁊ accipietis pulsare .xc. Mat. viij. O misera
biles pctōres oculos apite ab offensis dei ca
ute. vobis ei dī. Viere. iij. Zeu⁹ oculos tuos
in directū ⁊ vide nūc vbi p̄strata sūt. Tertū
ē ei q̄ si in cōmoda sentiret pcti nō rādū in
pctō starēt. Sed p̄tholor vt ait sapiēs. facti
sūt quasi dormientes in medio maris: ⁊ qua
si sopit⁹ omisso clauo. Prover. xij. Zeu⁹ er
go oculos ad indirectū ⁊ ad oēm positionē
vz intus ⁊ extra aut ⁊ retro sursum ⁊ deorsus
videat. Intus sui pcti vilitatē. Extra mūdi
defectibilitatē. An iudicij seueritatē. Retro
pcti trāsfacti voluptatē. Sursum gaudij imē
sitatē. Deorsum supplicij acerbitatē. Et cōti
nuo resurgent ⁊ cōtinuo dicetur de ipsis. Ve
ati oculi.

Q̄ Quo ad scōm p̄ncipale dictū ē in sermōe
p̄cedēt: q̄ tria sūt gñā nō vidētū. vñsō d̄ pri
mo vidēdū ē de scdō. Erit ei i tenebris nū
hil videre pōt. de his dicit. ps. lxxi. Nescierūt
neq̄ itellererūt i tenebris ābulāt. hi sūt sicut
aues noctue lucē solis odiētēs. hi sūt pctis
dediti i iuramētū purgis lasciujs fraudib⁹ i
iudicij rācorib⁹ ⁊ c. hi sūt filies illie de q̄ dū
cit cōmētator. iij. ps. lxx. q̄ qdā erāt assueti co
medere venenū ⁊ rōne cōsuetudinis vene
num effectū est abus eorū. Sic vtq̄ accidit
pctōrib⁹ moderni t̄p̄is: qui dānant ratiōe

Do. xiiij. post pent. Ser. xxviij. fo. xxxix

sue malicie, videt eis quasi impossibile a pctō
abstine. qz sicut ethiops vir pōt mutare pel
les suā: r p dūs vanitates suas: r pctōres ma
les assueti pctm vitare nequeāt. Sz qd que
so o pctōres in pctis detinet. vtiqz r si multa
sunt: hoc tñ est viciū. precipuū. Alie pprie ne
gligētia. Pro uer. xix. Qui negligit viā suā
mortificabit. Curāt oēs de trāsitiōis r cas
ducis: alij de vanitatibus: alij de pecunijs:
alij de diuitijs: alij d bñficijs. Alia sola ad dei
imaginē creata p cioso sanguine xpi redem
pta negligit r p tēnēt. vñ 2. x. iij. Cur vñ m
bos vel asin⁹ cadit in puteū r nō extrahet. il
lū cōtinuo illa die. Sz pth dolor: vt ait Ber.
de cōf. Cadit asin⁹ in puteo: releuat p tūno
cadit ania in peccato r nō est qui recolligat.
¶ Aliud qd aiam in tenebris detinet pecca
torū est maiorum erēplartas: precipue ma
giōr r litterator. In figura bui⁹ filijs r fi
liab⁹ iob in domo fratris sui p mōgenti les
tātib⁹ pūiū faciētib⁹ irrui vñ vebemēs
qui pūtiēs quattuor angulos dom⁹ oppres
sit eos. Quid qd p hoc nisi q xpiani q filij
dei sūt regnātoe gaudia pñis seculi capie
tes ac in tenebris pctōr ambulātes r viue
tes in domo p mōgenti. i. in erēplo maiōr
vento tētatois r delectatois pcti corruit do
mus gñe r ibi p pctm mortale opprimis. Ex
tra de voto rvo. redē. c. magne. vbi dñ q vita
maiōr ad subditos facile trahit in erēpluz
Sed certe vt dñ. xi. q. ij. ca. precipue tot mor
tib⁹ digni sūt quot erēpla p dñtois ad subdi
tos trāsmitūt. Sz tales in tenebris aliorū
manētes: audiāt qd dicat eis Zacha. ij. O
syō id ē aia xpiana fugiēq habitas apud ba
bylonē. Er. ij. Cor. v. Propter qd erite dñe
dio babylōis r imundū ne tetigeritis. Ape
riat ergo singuli oculos: tenebras reliquāt
pensantes: qz vnicūqz habent saluare. r p cō
clusionē dicat. hoc fac r viues. Luc. x. ¶ Zer
tium quod attendūt serui boni a qua offen
sus dñs placatur. Sic bonus r. que duo in
cludit: scz
Pcti contriti purā p fessionē.
Et offense aliene reparationē.
¶ Hec duo videre merito debemus. pro his
duobus require in quadagesimali scale vel
discipuli: vel in sermonibus. Redde quod
debes r.

¶ Dñica. xiiij. post penthe. Ser. xxviij.

Dreceptor mi

serere nostri. Luce. xviij. Et
in euāgelio hodierno. Nū
hil imundū vel abhoias
bile siue abhominatōes
faciēs intrabit in illud. Apoc. xxi. Ad mifer
rabiles pctōres aiam maculatā habētes ver
ba sūt ista. Vbi nota sūt Aug. q quēadmo
dū lumē istud corpale videri nō pōt nisi ab
oculis mādīs: sic lumē spūale: quod de⁹ est:
videri nō pōt nisi sit mundū id quod videri
dñ. Quare petebat sic dauid. Cor mūdū crea
in me deus. Et merito: qz beati mundo cor:
de Mat. v. r. In figura bui⁹ scribit⁹ Zeuit.
xvi. q nullus de filijs Barō hñs macula mi
nistabit mihi in tēplo meo. Filij aarō dñō
ministrātes xpiani sūt: q iugi cordis sacrifi
cio deo debet seruire. Et vos estis: inqz bñas
Petr⁹. i. pe. ij. Sen⁹ electū regale sacerdotiū
gens sācta: p plus acqstōis: vt virtutes ei⁹
annūciētis: q de tenebris vos vocauit in ad
mirabile lumē suū. macula aut aie dei cul
tū impediēs: est culpa mortalit. Jer. ij. Quā
vilis facta es nimis iterās vias tuas. Ad
hoc aut q qd ydone⁹ sit mifer r in celā itra
reualeat ab oī pcti lepra que culpa maxima
est dñ purgari: qd vt obtineat ad fontē mie
recurrere dñ ad saluatōrē dñm nñm iesum
xpianū: scz matrē sacratissimā eūz leprosis
istis decē. Qui parat⁹ sūt eis succurrere. idō
merito qñt. An parat⁹ sit dñs cui libet dolē
tē de peccato culpā remittere? Rñdet Bona
uēr. dist. xiiij. quarti. q dolor de pctō pōt eē
dupliciter. Unomō inqz tuz pctm ē dei offē
sū r diuine maiestatis iniuriatū. Alio
modo inqz tuz est nature proprie lesiūm: ac
pene eterne pñiciatū. Si primo mō qd
peniteat de pctō r p feneret paratus est dñs
remittere. Eze. xviij. Quacūqz hora hō inge
muerit r. Et de pe. di. i. c. poro illi. r est sen
tentia p speri. Conuersio inqz est cordis vñ
diqz versio. Qui ergo ad deū conuersus fue
rit statim cōuersionis sue fructū percipiet.
Si aut qd de pctō doleat. scōmodo nō sem
p veniā psequet. hoc mō dñ. i. r. De esau
nō inuenit locū penitētie qd cū lachrymis
postulasset eā. Sic r bñthij. Mat. ix. Oras
bat seleset dñm a quo nō erat mias plectu

Do. xiiij. post penthe.

ms. **A**si res nullus si plures dñant. Nullus est vir tñ infans qñ si videret, vxorē propriā leprosis se pñtueret qñ eam ppetuo abiceret. Nullus adeo est miserabilis: qui si affidat pñtueret. Quā postmodum leprosus respiceret qñ spōsalia nō solueret. Sic em̃ dñ. C. de repudijs. l. iubemus. 7. ppter offensam factā in virum mulier perdit dotes. Sic qñ hñ dñ iurem. ca. quē admodū. qñ lepra supueniēs spōsalibus soluit ea. O de? eret necqñ ergo fiet de infidelib? xpianis qñ de? sibi dñ pñtuit in baptismo. Iuxta Osee. ij. Desponsabo te mihi i fide. Et. ij. Cor. x. De spōdremivos vni viro 7c. Qui tñ ppter dolor passus 7c assidue: cū dyabolo p pñtū fornicatū fm̃ illud Jere. ij. Tu aut fornicata es 7c. Et fm̃ illud. xvij. q. a. c. ydolatria, ydolatria 7c auaricia 7c oē pñtū fornicatio ē. Quid inqñ fiet talib? qñ sacramenta dñi suscipiētes conturba? quasi vidētes in cōtinuā dei offensā Tales em̃ sunt blasphematores: iudeos: ius iude de tractors: pariuri 7c. Reuertant tales ad deum culpam suam cognoscētes: ac cū istis leprosis clamēt. Jesu pceptor mīse re nōstri.

In isto sermone erūt due partes. Prima de lepre mīstica significatione. Secūda de lepre spūalis curatione. Quo ad primā euāgelij describēs decē leprosos a deo mūdatos spūaliter figurat trāsgressores decē pceptorū: qui p pñtū mortale leprosi sunt. Lepa em̃ significat pñtū mortale propter tria: qñ est morbus Incuratiuus. Contagiosus. Separatiuus.

In istis pñtū mortale p nullā purā creaturā pōt remitti p ipm̃ 7c suā frequentia: alij hñt inficit finaliter i leprosanā iferni facit recludi. De primo dñ. Lu. vi. vij. Quis autē pōt pecā remittere: nisi sol? de? Caro ei sūt aīe pñ. de pñtū spūas vadēs 7c nō rediēs. Cur autē a pñtū mortali naqñt hō pfecte surgere cū i ipm̃ p se possit cadere. Iñ ē. pñtū em̃ mortale destruit grām qñ lege posita necessario reqñit ad deletiōes culpe: qñ nō ē dare mediū inter filij regni 7c pñtū. Volusit de? qñ grās amissā dare pōt. Ceterū pñtū mortale obligat ad penā eternā. Dñ em̃ mortale: qñ obligat ad mortē. Illi autē est hāc pe

nam remittere: qñ hanc hñ infligere. Unde recte pñ. Isa. xliij. dñ. Ego sum qñ deleo iniquitates tuas ppter me. De secūdo dñ. Eū scō sanctus eris. 7c. Prover. xij. Qui cū sapiētib? gradib? sapiēs erit: 7c. amī? stultoz filio efficit. Testimonij sup hoc ferūt pñtū dediti. qñ rō que ve cā socios suos trahāt ad lupanarias: ad ludos fraudulētos mercatores: ac cauillosi cauidici ad pñtū similia alios inducere. Vane mulieres alias frequētes ad filia inatāt: 7c fere oē matū a prauo exēplo sumit exordij. Uñmō i merito dñ. xliij. q. ij. ca. resecide. Resecide sūt carnes putri de ne totus corpus pereat. Arrius in alerādiavna scintilla fuit putrida. hñ qñ nō statim oppressus ē p totū orbē ei? flāma populata est. Taceo de lenōib? tñacqrellis alijsqñ multē ad pñtū verbo nutu pcepto pñtū fauore auxilio exēplo inducētib?. De tertio Isa. xvi. In terra scōroz iniqua gessit. tollat impius ne videat gloriā dei. Pro pfirmatōe hōz dñ. 2. em. xij. Ois qui in? fuerit maculat? lepra 7c sepa tua sacerdotis arbitrio habebit vestimenta dissuta: caput nudū: 7c veste cōtecta solus habitabit extra castra: in nudūqñ se clamat bit oi tēpore. Ubi pōderat in quāto icōuenienti sūt qñ in mortali existit. Primo hñt vestimēta dissuta. i. opera meritoria: seu virtutes mortificata 7c nō vnita cū xpo capite cū mēbris ecclē: qñ est extra charitatē: qñ vinculu est pfectionis. hec sūt illa vestimēta deib? Apoc. xxi. dñ. Ultra nō erit neqñ luctus neqñ clamor: erit vltra qñ prima abierūt. In felix hōim gen? calamitates timetis huius mūdici: eū timete qui potest corpus et animā perdere in gehennā. Si nero gehennam et oē malū euadere cupitis deo inhereatis. De scōdo pñ. Principes pñtū pñtū pñtū sūt cū deo Abrahā. ps. xvi. Adab. vij. Veniēt multi ab ouēte 7c occidēt: 7c recubent cū abrahāz. Isaac: 7c Jacob in regno celoz. 7c. Adab. xij. Erūt sicut angeli dñi in celo. O languidū miser: o pñtū: o pñtū: pñtū deserite: currite: 7c tñ societatē desiderate. De tertio Satiabor cū apparuerit gloria tua. ps. xvi. Dicāt vñtū singuli filias pñtū comedētes: hic ego fame pereō. Lu. xv. dñ. Surgē: ergo ibo ad patres meos. Qui cū biberit ex hac aqua sitiet iterū: scy de voluptate vite pñtis. Qui autē biberit ex aqua quā dederō nō sitiet in eter

num. Job. iij. dicit. Si magna hec gloria nō fuisset numq̃ hanc nobis saluator tanto p̃cio cōparasset. Cum vnagutta sui sanguinis p̃ponderabit toti mūdo. O cecēca tū p̃ctōres p̃o breui voluptate tū bonūz perdētes. tēporale em̃ est q̃d delectat: si eternū q̃d cruciat. vt quid ergo diligitis vanitatē ⁊ queritis mēdaciū. Ad nuptias spūales anbelate vt audias p̃ cōclūsiōe. Ascēde sup̃ amice.

¶ Dominica. xij. post p̃che. post prandiu. Sermo. xxv.

Preceptor

miserere te. vbi s̃. Quis gloriabit mādū se habere cor: aut dicit purus suū a p̃ctō. Prouer. xx. Quia

sermone p̃cedēti declaratū fuit q̃libet necessario d̃bere mūdari: nedū a culpa peccati mortalis: sed etiā a pena sibi debita: necnō a p̃cti sequela. vīsa p̃ctōz multitudīne ⁊ in gratitudīne: ac turpitudine merito querere q̃libet. Quis gloriabit mādū se habere cor: vbi aduerte tria ad mundandū cor culpaz necessaria.

Primum est diuina misericordia clemēter relaxans.

Scdm̃ est saluatoris meriti pie iterueniēs. Tertium penitentis exercitiū congrue d̃sponens.

¶ De primo Job. xij. Quis potest facere mūdum de immundo conceptus semine. Nonne tu ⁊ c. d. ij. Apo. i. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. De tertio. Emundate manus peccatoris: ⁊ purificate corda duplices animo. Iaco. iij. Et q̃ nullus scit an diuina p̃eras sibi cōdescendat. An xpi meritum eximī sufficīenter adinuert. An sufficiēter se d̃sponat: merito dicat. Quis gloriabitur. vnde ⁊ Zu. viij. dicitur de Centurione qui dixit ad iesū. Domine non sum dignus vt intres sub tectum meū. Cū enim per omnia benefeceritis: adhuc dicite serui inutiles sumus. ⁊ Luce. xviij. Et si serui sunt inutiles qui per omnia benefecerunt: quid illi sunt qui nunq̃ bene fecerūt. Nec autem nullus sciat se exaudiri: nihilomin⁹ desperare non debet: sed potius conatu magno peccatum derelinquendo ad deum per-

curre. exemplo illius qui ait Zu. xij. Sūgam ⁊ ibo ad patrem meum: ⁊ dicam ei. pater peccam in celum ⁊ coram te iam nō sum dignus vocari filius tuus. Sed fac me sicut vnum ex mercenariis tuis. Quem pater. ṽs dēns misericordia motus est. Sic itaq̃ cōm patietur: si toto corde ad eum recurramus: lepiam anime nostre recognoscentes. Iuxta formam verbi p̃assumpti. Preceptor miserere te.

¶ Pro fundamēto mouetur questio: q̃d sermone p̃cedēti dictū fuit per lepiā mortale p̃ctū significari seu figurari potissimē. Qm̃ sicut lepra morbus est incurabilis de cōmuni cursu per naturā. Si etiq̃ p̃ctū mortale creatura rōnalis a se sine auxilio dei in eo laps⁹ neq̃ abijcere. Adhuc q̃rit. An aliq̃d p̃ctū sit simpliciter irremissibile. R̃sponderet sc̃s Bonau. di. xliij. sc̃bi arti. ij. ⁊ q. q. sicut magister in l̃ga inuuit quorūdas opinio fuit q̃ p̃ctū in sp̃s sanctū d̃s irremissibile: quia vix ⁊ raro aut difficulter dimittitur. Alij vero dixerunt q̃ illud peccatū dicitur irremissibile: quia nullomodo remitti habet p̃ eo q̃ tali peccato peccās digne penitere non potest. ⁊ tēp̃ aut istorū modorum dicendi cōueniens est ⁊ verus: nec vnus repugnat alteri si recte intelligātur. Sicut em̃ remissibile dicit dupliciter. vno modo remissibile dicitur aptitudine: alio modo dicitur consuetudine. Sic ⁊ remissibile duplici p̃ōr dicit. vno modo vt dicit irremissibile. i. in p̃tū siue in possibile remitti. alio modo vt dicit irremissibile q̃d est incōsuetū remitti. vtroq̃ istorū modorum peccatū p̃ōr dicit irremissibile. nā omne peccatū in sp̃itum sanctū de quo maxime esset ad p̃positū: vel est impnia vel habet impenitentiā annexā. Impenitentiā aut̃ sicut ⁊ p̃seuerantiā d̃s duobus modis. primo modo em̃ d̃s p̃seuerantiā p̃positā per seuerandi. Alio modo d̃s p̃seuerantiā cōtinuā p̃manentiā in bono ṽs ad finem. Et p̃mo modo p̃seuerantiā est in qualibet virtute. Scdm̃ modo p̃seuerantiā includit grām finalem. Sic ⁊ impenitentiā d̃s duplici. vno modo de impenitentiā p̃positū nō penitendi. Alio modo d̃s impnia p̃tinua p̃manentiā in malisq̃ ad extremū diē inclusive. Et s̃m istū modū p̃ctū q̃d claudit in se impnias dicitur dupliciter. vno modo p̃out claudit in se ipenias

Dominica. xiiij. post penthe. Ser. xxv.

tentia: que qdē est finalis pſistentia i malo: & sic dī. irremissibile: qz nō pōt remitti sicut finalis grā non pōt pōi: sed hoc nemiū est attribuendū vsq; ad illud instans i quo pos sit dci d istō q fit finaliter impenitens. Alio mō dī pētm tale prout claudit i se ipenitētia. i. ppositū non penitendi hoc modo dī irremissibile. i. incōsuetuz remitti: Quis nō sit ipossibile ad remissioez: quia tale ppo sitū mutari pōt. raro tamē & vix remittit: qz tale ppositū claudit viam ad grās & impedit spūſſancī igressū. Illud em̄ qd ad grām disponit & ipaz introduct de pgruo est volūtas recedēdi a peccato: et ideo cū volūtas faciē suā obfirmat appositū nisi fiat eis specialis vocationis donū & adiutorū nō puenitur ad remissiois beneficiū. Adiretur nullus si plures dānētur. fortassis videbitur ali cui q si forsan a deo repelli debeat tāquam meretrix prostituta. Sed vt dicit Bernard⁹ vt deductum fuit in deductione thematis ad deuz recurrere potest tanq; filius ad patrem: et sic quicquid contingat sicut filius prodigus misericordīa inueniet. Sed audiāt tales qd in auctē. scribit: vt cum de appellatione cognoscit. & causas collocatione. viij. Et habetur trāsumptiue. Extra de iureiur. ca. qntaualis in glo. In qua ponunt. xiiij. casus i qb⁹ & ppr qd meret fili⁹ exheredari. Quorū prim⁹ est si filius enormem iniurias patri irrogauerit. Aut si filius maficus efficiatur: aut cum maleficiis conuerſetur. Et. l. si filiū. C. de inoffici. te. filia se prostituēs ante. xiiij. annū meret exheredari. Ad vos nūc est verbum meū puerū homines: ad vos inq; sermones mei. Quā grauiorem iniuriā patri vō celesti possitis inferre q illā de qua ps. Supra dorsum meum fabu. 7c. Quis queso grauior maleficio illo: q die noctuz i offensis dei delectatur furā: q rapido: blasphemando: piurādo: detrahendo: inuidēdo: luxuriando. Si scriptū sit Ero. xxi. Maleficos nō parietis viuere: qso q mone plectēt iniquiq; p totā vitā suā in dei iniurijs debaccant. Eerte nisi taela respuerit eis accideret in ps. dī dilexit male dictioez & veniet enoluit benedictionem & elongabitur ab eo. Quid ergo tales malefici habent facere nisi erēplo hoz leproſoz: ad deum recurrere misericordiaz prestolans

do. iuxta formam verbi preassumpti. pceptoz 7c.

In isto sermone erūt due ptes.

Quo ad primā vīſa in generali qualitate lepre: ordine consequēti videndū est in spālī de differētia lepre. Si em̄ dicebat in l. leui. xiiij. vel. xiiij. q sacerdos debebat inter lepraz & leprā discernere ac differētiās cognoscere. Notādo qd Mat. viij. Dī q saluatori descēdēt de mōte occurrit ei leproſus dicēs dñe si vis potes me mundare. In figurā qdñā descēdit super terrā ad saluandū gen⁹ hūas nā p fidē patrū sibi occurrens q totū leproſus erat lepra pēti primi parētis. In scriptura aut reperit leprē genera leproſoz sū leprē pēti mortalia. lepra em̄ supbie figura ta per leprā. Osce qui officiū sacerdotū inēsum ponēdo usurpare voluit: ppter qd leproſus effect⁹ est. ij. Paral. xvi. Hec lepra mortalis est cū quis sciet ppter honorē amibie: & appetit beneficiū sibi incōpetēs: vel p media icōueniētia. et hec ē supbia lucifera. vel cū qd ceteris deſpectis cupit honorari: pſessione ceteroz notabiliter cupiēdo & hec est supbia pharīſica. Lepra auaricie per lepram giezī. figuratur: qui ppter auariciās leproſus est effectus. iij. Regum. v. et. l. q. i. Cū ordinaretur epus: qd dedit aux fuit: qd perdidit anima fuit. auaricia ponit mortālis rōne iniusti modi acquirēdi: q est multipler p symoniā vsuram fraudē 7c. etiā rōne detinēdi seu defectu resistēdi: qñ debet & potest: taliq; rōne distribuēdi: licz non sit ita planū. lepra luxurie figurat per lepram Joab de qua. ij. Regum. ij. Non deficiebat de domo Joab fluxus seminis sustinens: sum tenens: cadens gladio & indigēs pahe leproſus pondera hec. Lepra inuidie figuratur per lepraz manie fororis Moysi: quia ex inuidia murmurauit cōtra Moysē facta est leprosa Numeri. xij. Inuidia ex genere d mortalis rōne actus volūtariē adiuncta: qñ quis scienter & deliberate trīstatur de magno bono alicui⁹: vel gaudet & letat. delibera te de malo proximi corporalis spālī vel temporalis. tali dī. Math. xx. An oculus tuus neq; est: q ego bonosus. lepra accidie figuratur in lepra Moysi qui mittēs manū suā in sinu effecta est leprosa. Sic accidiosus mittit facere ea que debet: que si sunt in pie

Do. xiiij. post penthe. Ser. xxvi. Jo. xli.

cepto: ut penitentia agere iniunctas: cōfite-
ri: communicare semel in anno. Sed inobedi-
ens parentibus ibat per villas: quando dicitur au-
dire missam in dñica cū possit: tunc leprosus
efficitur. lepra irep lepra naamam figurat:
qui abiit indignus? mūdatus nō est nisi ira
deposita. iij. Regū. v. Et cū ira ponit mor-
talis: vel qñ quis magnū dānum illi q non
meruit infert: vel propter vindictā: vel quā
do ira est tanta q prorumpit sciēter in blas-
phemias dei et sanctorum: quasi vindicando
de eis. vel qñ quis irascit tantū q proponit
q nullo pacto succurret ei tñ irascitur etiā
si videret eum in extrema necessitate. lepra
gule figuratur per quattuor leprosus q ma-
nebant iuxta portā sōmarie qui accesserūt
ad tentoria inimicorū ad comedendū et bibē-
dum. iij. Regū. viij. quattuor em modi sunt
gule sū Johānnē cassianū. Et qz gula qñ
fit deliberate mortalis ad prouocandus se
ad luxuriā vel ptempnēdo preceptū dei et ec-
clesie sine quacūqz necessitate. O deus sum-
me: quis horum leprosozum multitudinem
distingere posset. Omnes enim declinauerūt
simul mutiles facti sūt nō est qui faciat bo-
num et decem hic ponitur leprosi. numerus
enim denarius vniuersitatis figurare potest
qñ ad ipsum numerū reducuntur. Sic vni-
uersum genus humanū his leprosis videtur
esse infectus. Deprensus est antiquus qui vo-
catur dyabolus et sathanas seducit vniuersū
sum debem. vnder Leuitici. xij. et xiiij. Ponit-
tur lepra in capillis in barba in cute i veste
et in domo ut notetur q mortale peccatū in-
curritur in mala cognitione dispositiue tñ:
in voluntate in consuetudine et in opere et
peruersa societate. O leprosi vniuersi peccā-
tes singuli ad deū recurrite cum his decem
leprosis misericordias poscite. Iuxta formā
verbi preassumpti. Jesu preceptor miserere
nostri et.

Quo ad scdm principale viso sermone p-
cedēti q leprosi sūt mūdēti: dñt stare a peccō
cessando levare vocē intente dolēdo. Confe-
quēter dicēdū ē quō dñt se ostendere sacerdoti-
bus pure cōfitemdo. Pro cuius evidētia no-
ta qō dicit Leuitici. xiiij. c. Leprosus q a lepra
mundari valebat ostēdebat: et debebat vesti-
fimenta sua aqua lauare postqz sacerdotis
bus pñtatus fuerat barbā radere: et ouē deo

offerre. hec lotio vestimentorū purgatio est
peccatorū in cōfessione. Per singulas noctes
ait ps. Lectū meū lauabor strātū rigabo la-
chrymis. leproso qz cuidā dictū fuit. iij. Re.
v. Vade et laua leprosus de septe leprosis sup
dictis. In iordane. i. in cōfessione. hic notare
poteris si necesse sit pluries cōfiteri oīnos
da oportūitate ablata. nō videt amator sue
cōscie qui tam lōgo tpe vulnus peccati mor-
talis pferre videt in mente. hec cōfessio lz de
beat habere plura: pncipue tamē debet ha-
bere tria.

Integritatem.

Distinctionē.

Examinationē.

Q paelupposita tñ cessatione ille integritas
tem notatur q dicit Joh. viij. Totū hoīem sa-
nū feci in sabbato. distinctionē suauit ille q
ait. qz annos habet in infirmitate sua. Exa-
minationē aut ille qui dicit. iniquitatē meā
annunciabo et cogitabo et. O infelix peccā-
tium vita: et quis est qui discernere hec om-
nia poterit que in his puidit. reddite qz que-
so sacerdotibus vos ostēde miam possēdo
sū formā verbi preassumpti. Preceptor mis-
serere nostri.

Do. xiiij. post penthe. Ser. xxvi.

Verite reg.

num dei et iusticiam eius
Mat. vi. et in euāgelio ho-
dierno. dñm deū tuū ados-
rabis et illi soli seruias. De
utero. vi. Beatus Aug. li. de cognā. vere vite
declarans finē aīe rationalis quidvz debes
at agere et quid desiderare ait. Constat pfer-
cto naturam rōnalem ad hoc esse factam vt
factorem suū verū intelligat: intelligendo i
eo qui est vita eternaliter et beate viuat.
Si ergo si p qz anima sacra est: vt eternali viuat
merito debet ei subservire in pñti seculo: ac
totis conatibus regnū illud supnū quere-
re et fideliter seruiendo firmiter mercedē et
nam sperare. In figura huius Beñ. xxiij. dici-
tur. Qd labā dicit ad Jacob nō: qz frater me-
us ē seruus mihī. Respōdit seruū tibi pro
rachēkerat em pulchra et venusta aspectu et
diligebat eaz Jacob nimis: ita qz videbāt ei
dies pauci p amoris magnitudine. Jacob

Do. xiii. post penthe.

Intelligitur supplantator: et significat eos qui supplantant mundum carnet diaboli: qui gloriam paradisi diligunt quam hunc cupiunt. Ideo conantur seruire deo et labores penitus vitare: unde eis pauci pre amoris magnitudine. Tunc enim est inquit Aug. li. de ciuit. dei. lucas est: ne iocunditas ut si liceret per unam solam diem ibi morari merito cuncti dies penitus vite pleni de huius contemnerent. Sed certe per hoc dolor de multis potest dici illud quod Ier. xvi. scribit. Ecce unusquisque ambulat per peritiam cordis sui ut me non audiat. Sed talibus potest contingere illud quod eiusdem. v. dicit. Sicut dereliquisti mercedem tuam deo alieno in terra vestra: quod ne vobis contingat. Audite quod samuel vobis precipit. i. Reg. vii. Preparate corda vestra domino: et seruite illi soli et eruet vos de manu philistinorum. Dominum ergo tuum adorabis querendo. id est regnum dei et iusticiam eius.

Pro fundamento mouet quod. An omnes homines regnum dei seu beatitudinem appetant? Pro responsione primo quod beatitudo triplex. primo modo per dispositionem ad beatitudinem. scilicet. i. Ethici. dicit philosophus quod pueros bene iudicis beatificamus. Secundo modo dicitur beatitudo quodam merito: excellentia: ac eleuatio in uirtute quam philosophus vocat felicitatem. i. x. Ethico. Quam dicit consistere in contemplatione substantiarum separatarum. Tertio modo dicitur beatitudo adeptio summi boni quam Boetius diffinit lib. de consolatioe di. Quod beatitudo est status omnium bonorum aggregatio: ne perfectus. Et. i. Ethici. sub nomine felicitatis dicitur. felicitas est operatio secundum optimam potentiam in uita continuatur perfecta. his suppositis respondet Secutus. xlii. di. iiii. quod duplex est appetitus: scilicet. Naturalis. Deliberatus.

Appetitus naturalis est inclinatio cuiuslibet rei que naturaliter tendit ad suum finem et perfectionem. Appetitus autem rationalis dicitur: voluntas libera libere actum suum eliciens. Appetitus ergo naturalis omnes appetit beatitudinem. unde Aug. xiii. de trinitate. Ad appetendum beatitudinis natura compellit: cuius summe bonum creator indidit. Appetitus autem rationalis non sic: quia voluntas cum sit libera: in diuersum modo aliud: non hoc appetit non omnes appetit illam. scilicet. veram beatitudinem. Ad idem nullus si plures darentur. omnes vel lent sui delicias penitus seculi: et postmodum

gloriam eternam habere: si hoc fieri non potest de regno. unde dicitur lib. vi. Romani cogunt ut substituant in onere qui substituitur: et in honore. Ad idem potest res est verbum istud: delicias habuiste. voluptates capite: honores ambite: ad magna ambulate: temporaliaque percurate: quoniam post hoc lucrum onera subibitis. onus hoc ponitur Rom. vi. Stipendia peccati mors: finis enim illorum mors est. Ne ergo tali oneri subiiciamini regnum dei querite.

In isto sermone erant due preces. Prima quatenus dei regnum sit querendum. Secunda quod sit hoc ipedire abiretendum. Quo ad primam pretem modum querendi regnum dei ponit Lactantius. vbi dicit. In lectulo meo quiesui per noctes: quem diligat anima mea. quiesui et non inueni. sequitur. Inuenerunt me vigilas. Et quiesui paululum. cum pertransissem eos inueni quem diligere anima mea. Quid quod per lectulos inueni de huius penitus seculi. Lu. xiii. Precipit suo exilio ad cenam. Eui cito per uicos et plateas: et quiesui inueni eos pelle intrare cecos et claudos. Quid per custodes ciuitatis inueni abiectos seculi honores. Custodi me ait per plateas quos quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium inuictas: regnum dei in omnibus his inueni. Sed cum pertransissem eos: ait anima dei uocare. Inueni quem diligat anima mea. uult ergo dicere hic textus quod non in diuitiis: non in delitiis: non in honoribus regnum dei querendum est: sed alibi et per alia exemplum.

Probatione. Quod siquidem dant testimonium. ueniat Iohannes baptista et dicat. ut enim regnum dei accipere possit. Tenebris sub sumis: desertum in gressus. Paule quid dicis: omnia autem arbitratum inuit stercore: ut christum crucifigeret. Philippus. petre quod dicis. i. Petri. i. Omnis caro fenestra et omnis gloria eius quasi flos agri. ueniamus ad exemplum. Quid omnes apostoli martyres: confessores: uirgines alio fecerunt quam huius carnis. voluptates delicias et honores pretere: durissimamque tormenta tolerare: ut ad regnum celorum possent peruenire. distanti enim sunt non suscipientes redemptionem: ut meliorem inuenirent resurrectionem. ad Heb. xi. Ratio quare in his non est felicitas est triplex: scilicet. Comunitatis. Miserabilitatis.

Inferabillitas

Inferabillitas.

Quo ad primū videmus qd hic oīa cōmū-
nia sūt iustis et iniustis bonis et malis: imo
multiplex iustis abādant mali qd boni. Ex
hoc format rō sū. Thomā cōtra gēiles. ca.
viii. qd beatitudo cū sit bonū sūmū dari non
dys nisi iustis et bonis. non em̄ secū hys aliqd
malū: ergo in hīs nō beatitudo: cū dantur
bonis et malis. vñ Aug. de ciui. dei. xviij. pla-
cuit quidē diuine puidētie pparare i poste-
rum bona iustis qd nō fruatur mali: et ma-
la impijs qd nō cruciarent boni. Et lactā-
tius diuina institutiō l. iij. qd sūmū
bonū hoīs sūmū i eo cōstituit: qd cōcū ali-
is aialib⁹ esse nō possit. Sed vt feris dentes
armetis cornua volucrib⁹ pene ppta sunt.
Sic homini ad sūmū dy ascribi: sine qd rōnē
sui cōditoris vel creatoris admittit. nam qd
vñ dī aut. generandi datū ē oībus natura-
le est. Sūmū tñ non est nisi qd em̄cuic⁹ ge-
neri ppta. Tertia rō sic deducit: felicitas sū-
ma nō ēvbi magna miseria est: felicitas ei
siue beatitudo aut regnū dei est status in q
vbi nulla est indigentia: nulla miseria: si
oībus istis voluptatib⁹ honorib⁹ ac di-
uitijs magna miseria ē. Lectes sūt labores
in acqrendo: timores i habēdo: et dolores in
perdendo. vñ Boe. de cōsol. l. iij. prosa. iij. qd
tam cōposite felicitatis vt nō aliq eius pte
cum sui stat⁹ qualitate rīret. et Aug. de ciui.
dei. Oēs hoies qd diu in hoc mundo sūt mor-
tales ac miseri sūt. Tertia vero ratio deduci-
tur sic. beatitudo est finis satiās appetitus
Sed hec nō sariant. dicit em̄ Aug. l. i. cōfes-
sionū. Quia fecisti nos ad re inquietū est cor
nostrū donec q̄scat in te. Nō solū autē hī ani-
mus dy pertransire q̄vult regnū dei querere
quia illa in se illud regnū seu beatitudines
non cōtinet: immo qd ad illud peruenire im-
pediunt. vñ Grego. Et ponitur. xliij. dist.
ca. bonoz auctori aliter inherere nō valem⁹
nisi cupiditatem qd ē radix oīm malozum a-
mentibus nris refecimus. Cupiditas autē
hec est appetit⁹ inordinat⁹ oīm q sub dō sūt
Ad vos ergo o auari. ad vos vsurarij. Ad vos
fraudulēti. ad vos fallaces raptores: causas
iniustas facietes: est verbuz istud. querite re-
gnū dei: ergo sibi displicet qd bona tempo-
ralia habemus. Abst. Abraham dives deo
placuit et alij multi: sed sibi displicet qd ius-

stequia non subueniūt in necessitate: quia
aliud pro mutuo erigitis tempus vendēdo:
ponendo vos in tutore illum contracturus
in periculo: quia falsificatis pondera: mēsur-
as et dicitis purum et bonum quod ē inus-
tile: quia opprimis iniuste: quia munera ca-
pitis indebite. Ad vos ambitiosi officioruz
qui indigni estis vel propter defectum litte-
rarum: vel ratione male vite. querite regnū
dei: quoniam dicitur vobis. capi. multi. dist.
xl. Et sunt verba Crisosto. Qui primatū que-
rit in terra confusionem inueniet in celo. ad
vos adulteri: luxuriosi: fornicatores: et cōcu-
binarij est verbum istud. Querite regnū
et. quoniam ad Philippen. quito dicit. Om-
nis fornicator et inmundus non habet
tem in regno christi et dei. Et avari aut ad-
teri regnū dei non possidebunt. i. Corin.
sexto capitu. Hec omnia contemnebat: et sus-
per omnia regnū querebat qui dicebat.
vñam petij a domino hanc requirem: vt in
habitē. Sed an populus christianus nūc
deum requirat ac beatitudinem velit. Hiere-
mie scdo capi. Duo mala fecit populus me⁹
dereliquerunt me fontem aque viue: fode-
runt sibi cisternas dissipatas que continere
non valeat aquas. Audiāt tales: quid eis di-
cat Augustinus libro primo confessionum.
Redite preuaticatores ad cor: et inherete il-
li soli qui fecit vos stare cū illo et stabis: que-
scite in illo qui quies eritis: qd oē quod queri-
tis ab illo est. Idō iuxta thema. Querite re-
gnū dei et.

Quo ad scdaz ptem: cū appetit⁹ regni dei
sic iussit vt incert⁹ sit hō: mirādū ē valde qd
sic hoies retardat et ipedit a bono et ab obit⁹
nendo britudine. Rñso ē. sic em̄ fides ē pū-
cipium tot⁹ boni meritorij opio: qm̄ sine fide
de impossibile ē placere deo. ad Iherē. xi. sic
vñqz ifidelitas pncipiū ē ac radix oīm maloz
et pncipiū tot⁹ mali. pbat.

Auctoritate.

Exemplo.

Et rōne.

Quo ad auctoritate Numeri. x. dicitur. Quia nō
credidistis mihi vt sanctificaretis me coraz
silijs israel non introducteris hos populos
in terrā quā dabo eis. et Jobā. iij. Qui credit
in filiū dei hvytam eternā. qui autem iure
dulus est filio nō videbit vītam eternā: sed

Do. xiiij. post penthecostes.

ira dei manet sup eū. Rōne pbat sicqz tria que speramz et timemz cadūt sub fide: nō autē sub naturali cognitōe. Si ergo q̄s nō credit nec hec p̄sequet: nec illa fugiet. Exēplo pbat. trāstū? ē aliq̄s p̄viā ignotā: et mox uetur ab aliq̄ amico ne ad sinistraz declinet sub periculo capitis: non vult credere: capis capite truncat. quare hoc? qz credere noluit. Sic vtiqz. o mādani p̄ctōes iniqui ab amico vfo: ab apostol: a scriis monemini: ne viā tenebrayz arripatis: ne p̄ctā sectemini: alioquin dānabimur: quare hoc? qz credere nō vultis. Sed p̄quirere vellē que ē ratio hui? incredulitatis. Certe est duplex ratio: scilz, Affectio iniqua.

Et punitio iusta.

¶ Dicit enī Seneca. qđ miseri volunt facile credunt. transierūt enī in affectionē cordis. Amos enī diuitiaz et affectio excecāt eos: qz nō p̄nt credere qđ malum sit ad vsuram tradere: cōtractus iniquos facere. sic amor vanitatis facit qđ mulieres nō credūt qđ ex vanitatibz sequātur tot mala. Sic de similibz Prouer. xviij. Nō capit stult? vba prudentie nisi ea dixeris qđ versant in corde suo. Scđa causa hui? incredulitatis est punitio diuina. Apoca. vlti. Qui in sordibz est sordescat adhuc. Merito enī qui deū relinqt: a deo reliqui meret. Dic ei aug. Ab hac aiaduēsiōe punitur p̄ctōr zc. Sic enī dicit Isa. vi. Et ceca cor ppli huius et aures eius aggraua. O pple infidelis: dicet forte qlibet vrm. Cre dimus oīa q̄ ecclia credit. Sed audiant qđ dicatur ad Titū. i. Fateat se nosce deum: factis autē negant. Querite ergo regnū dei zc.

¶ Dñica. xiiij. post penthe. post prandium. Sermo. xxiij.

Verite re

gnū dñi ubi supra. Beati viri tui et bti serui tui: q̄ stant coraz te sp̄z et audiunt sapientiā tuam. iij. Regum. r. Ad eos qui toto corde deū querūt regnūqz eropant p̄ reginā sabba sub typo de gloria veri salomonis cōgaudētes verba sunt ista. Quia mlti carnales hoīes brutas iter viuētes regnū dei nō credūt: nec eropant: sicut hec regina Sabba audies famā

Salomonis i terra sua vir poterat credere: Sed postmodū venit in comitatu magno a simibz terre audire sapiam salomonis: locuta ē eivm iusta q̄ habebat i corde. Videns qđ domū suā quā Salomō edificauerat: et ci bos mente eius nō hēbat sp̄s: h̄ dicit Salomoni. Verus ē sermo quē audiui sup sapiētia tua et sup sermonibz tuis i terra mea: et nō credebā narrantibz: donec ipsa veni et p̄baui oculis: qđ media ps mihi nūciata non fuerat. Sic vtiqz aia deuota ab oībus istis sensibus abstracta et ad celestes māfiones p̄ardēte charitate eleuata clare cognoscit qđ regnū dei ē quēadmodū foret. Et ad h̄ tria nos monent.

Prīmū ē corpis statura recta.

Scđm ē aie simplicitas pura.

Tertiū ē iustoz cōuersatio secura.

¶ De p̄mo dicit Bernar. sup cāri. Statuayz hominū de? dedit rectā vt decet corpis s̄for mutare ai argueret. Erubescet ergo: ait idē. o aia diuina similitudinē tuā in pecudē omittasse. et Ouidius. Pronaqz cū spectant am mātia cetera terrā. Os hōi sublimē dedit celūqz videre. Iussit: et erectos ad sidera tollere vultus. ¶ De scđo ait idē Bern. Cetera animā afficere cū possint: rescicere tñ nequeunt. et hoc qz aie simplicitatē penetrare. nequunt Sed solus de? mētibz illabibz q̄ fecit illas. po ne ergo meret: ait ipse de? Can. viij. vt signaculum sup cor tuū: qz aliud. s. ingredi nō poterit. An nec in corpibz obessorz demones eristentes aiabz illabātur: s. solū applicant. Et h̄y Bona. di. viij. ij. Nota autē si velis qđ aliqd potest agere in aliud dupli. Anomō p̄ptatū: et sic corpz agit in corpz. Scđo p̄ applicationes: et sic agit sp̄s in sp̄m. ¶ De tercio principali dicit apls Phil. xli. Saluatoris expectamus dñm iesum xp̄z: qđ reformabit corpus hūilitatis n̄re cōfiguratiū corpi claritatis sue. Et ad hebre. vlt. in p̄sona oīm iusto rū dicit. Non habem? hic ciuitatē manētes: sed futurā ingrim? Sz certe nūc p̄th dolor de xp̄ianis p̄ns seculū hītantibz p̄r dicit illud ps. Oculos suos statuerūt declinare in terram. Roman. i. Qui cū deū cognouissent nō sicut deū glorificauerūt: s. euauerūt in cōgitationibus suis et seruiērunt creature potius qđ creatori. O filij hominū vt qđ diligitis vanitatem ad deū redite. solē iusticie p̄pus

aspicite. stellas maris videte. virginē. s. mari
am corēplamini. et ipsi dei regnū querite. iux
ta thema presumpsit.

¶ Pro fundamēto mouet qđ ex quo hō na
turaliter beatitudinē appetit. Queritur an
possit illud velle. absq; boni intentōe. Rōndz
Bonauz. di. xxiij. q. q. aliqd fieri p̄ter ite
rionē boni pōt intelligi tripl̄. Anomō q̄ vo
luntas velit aliquid qđ malū ēē bñ apphē
dit alteri sed nō sibi: et sic volūtas maxime d
pauata pōt velle maluz. Scđo q̄ voluntas
velit aliquid quod in se est malū: habet tam
spēm boni: et sic volūtas bñ pōt maluz velle
Tertio modo pōt intelligi q̄ voluntas velit
malū nulla apprehēsiōe addita nec sibi nec
alteri: et sic volūtas velle malū nō pōt fm po
sitionē theologoy. Et fundat in dicto beati
dionysij dicentis: q̄ nullū operat ad maluz
aspiciens: et scđo. dist. xliij. videat remane
re dubius. Quia q̄ volūtas cū sit libera po
test: vt videt: malū velle nulla ratiōe boni sibi
bi p̄stata sicut dicit pōt dē odio dei. Adiretur
nullus si plures dāntur. Dicis em̄ de suis
non ordi. q̄ seruus ordinari nō dē. Et iō pre
caueri debet quod vituperari pōt. Cde p̄ci.
impera. nō offe. l. si fm. dē q̄ seruus imperas
tori p̄ces porrigere non dē. Ad vos o scelesti
peccatores est verbum istud. qđ hic seru? qđ
dignus nō ē ad ordines. pmoueri nec coraz
deo supplicare nisi ille de quo dē Johan. viij.
Qui facit peccatū suus ē p̄cti. Quero qđ ho
die p̄ctā cōmittunt: quis blasphemias nu
merare sufficiat: qđ periūria: odia: luxurias
verba impudica: qđ volūtaes. corruptas:
O mortales. miseri. si nō cū angelis ordines
mini vbi locati eritis? Eya queso ad deum
redite et regnū ei? q̄rite. aurtē thema.

¶ In isto sermone erūt due p̄tes.

¶ Quo ad primā: q̄ pleriq; vellēt regnū dei
possidere: nō tñ faciēdo opera regno dei di
gna. Notandū q̄ in thema dē nō solū q̄rite
regnū dei: sed addit. et iusticiā eius. Iusticia
hec inquit glōsa in hoc passū ē facere omnia
que xps mādauit. Frustra em̄ quis regnū
dei sperat si opera nō faciat. Regnū em̄ dā
bitur genti facienti fruct? ei? Mat. xxi. Nec
ois qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnū
celoz. Mat. vij. Que em̄ rō vt qui nunq; be
nefecit premū habeat talē: ac si p̄ totā vitā
bñ vixisset. vii. Eccl. xvj. Que in iuuetute tua

non cōgregasti quō in senectute tua inueni
es. Et Augu. de fide ad pe. Firmissime tene
et in nullatenus dubites nō oēs qđ intrāt eccle
siā catholicā sunt recepti ad gl̄iam: eos dñ
taxat credere venturos: qđ p̄cepto baptismae
te fide cū opib? tenuerūt. Nota tñ sp̄are ad
dei gloriā pōt itelligi tripl̄: vt ait Bos.
xxvi. di. iij. P̄mo cū fructu et p̄posito: vt qđ
bñ vitit et p̄ponit in postē deo placere tas
lis sperat. Alio mō p̄posito tñ vt qđ nihil bo
ni fecit: si tñ nūc parat? est desistere a p̄ctis:
et ly talis possit sperare nō tñ ita securus ē.
Tertio mō large qđ p̄t dici sperare qñ vide
licet a p̄ctis nō desistit: nihilomin? estimat
deū p̄ctis suū nō punire et talis nō debz dici
speras: s; presumptuosus. De tali dē Ecclesi.
xxvii. Presumptio nedissima vñ creata es.
De tali etiā pōt verificari qđ scribit di. xxiij.
c. Dyaconi sūt. vbi dē. Misericordia dei ac pie
tas nīm solū reditū regnit. Si aut duri col
li fuerim? si reuerti noluerimus assidue pec
cantū nō miserebit deus. Querēt ergo qui
salutē cupiunt iusticiā regni. Dī em̄. xxi. q. ij.
ca. si seculi leges. Summā in rebus bonuz
est iusticiā colere: ac sua cuiq; iura seruare. et
prouer. xvi. Iustitiā bone vite est facere iustici
am. Hec iusticia regni dei ly oia p̄cepta ad
salutē necessaria: contineat p̄cipue tñ tria: qđ
ponuntur iusti. de iusticia et iure continet q
sunt.

¶ Boneſte vitare.

¶ Nemine ledere.

¶ Unicuiq; ius suū tribuere.

¶ De p̄mo dē Thessalo. iij. Hec ē em̄ volun
tas dei sanctificatio vestra: vti scitis qđ
vestrū vas suū possidere in sanctificatione et
honore. Et alibi. Oia honesta et fm ordinem
fiant in vobis. i. Cor. xij. Hec honestas pōt
attendi q̄tū ad totū hoīem vt nullā peccas
tū mortale regnet in hoīe. fm illud. Abijcie
tes oēm inuidiciā et abūdantiā malicie. Ia
cobi. i. potest intelligi scđo q̄tū ad peccata
carnalia vt oimode abijciantur que efficiūt
hoīem brutalem ac honore indignū. fm illō
ps. Homo cum in honore esset et c. De scđo. i.
Thessalo. iij. Neq; qđ sup̄grediat aut circū
ueniat fratrē suū in negotio: qm vnder est
dñs de oibus his. De tertio Mat. v. Si of
fers munus tuū ad altare: recordat? fueris
qđ frater tuus hz aliqd. aduersum te: relinq

Do. xiiij. post penthe. Ser. xxvij.

ibi nun? tuū aū altare t vade pri? reconcilia-
ri fratri tuo. Redde ergo qđ debes. Mathei
xviij. S; nūc q̄ritur in hac mala xpianitate
quis honeste uiuat: quis primū nō ledat: qđ
alteri ius suū tribuat: vt d manifestis t pa-
tentibus taceas dī ad Ephes. v. Que ab ipsis
sūt in occulto turpe ē dicere. Dedit em̄ eos
deus i reprobū sensū t tradidit eos in passio-
nes ignominie. Rom. i. Taceo de adulterijs
stupris t incestib; t pctis contra naturā for-
nicationib; t cōcubinarijs: nec loquor d ma-
trimonijs q̄ ibi pmittunt. nouit ille q̄ nihil
ignorat cū ligatur: cū oculis: cū digitis. nouit
ipe q̄ initio contracta sūt si interuenerit af-
finitas si durabit? fuit aliquid seuū p petra-
tū. i. q. i. c. Principatus scribis. difficile est vt
bono peragant exitu q̄ malo sunt inchoata
principio. Quis insup qđ primū nō ledat?
dī. Dicere. it. Quisq; a primo suo se custos
dicit: in oī fratre suo nō habeat fiduciā: qđ
omnis frater supplātar: oīs amicus fraudu-
lēter incedit. Testimoniū pbeāt oēs mecha-
nici si ledant primū suū in quacūq; arte vi-
artificio si nō sit aliq; fraus. de vltimis t furijs
manifestis taceo. Sed mercatores i pānis:
tinctores scoloribus: apothecarij i spēbus:
mercatoranij in mercib;: futores: caligarij: ac
alii singuli sciūt. Verepides illud impletur.
Ier. vi. Cūci faciūt dolū si ledāt quoq; pri-
mos suos i famam in aia: in malū inducēdo:
cuius tū iactura nō pōderat. O bōe iesu. in-
quit Bernar. in quodā sermone: totus mun-
dus videt cōtra te cōiurasse: qđ qñ in q̄libet
statu sunt aliq; alios inducētes ad dei offē-
sā: cuius tū her lesio pmaxima sit. vi. q. i. Et
merito deteriores sūt qui bonos mores cor-
rūpunt: qđ q̄ pōia t possessiones diripiūt. s;
quis est q̄ primo suo ius suū tribuat. Om̄s
ait aplūs: que sua sūt querūt nō q̄ iesu xpi.
inter oīa aut ad salutē necessaria hoc est po-
tissimū qđ primo fiat restitutio: qđ alienū in-
iuste detinens inuito dño t sm rectā rōnez
nolens restituere ē in peccato mortali. Ni-
hil aut pdest hoi seruare corare: t alia bōa
religionis facere: nisi mēs ab iniq̄tate cohy-
beat: vt dī de cōse. di. v. c. Nihil. Quilibet er-
go reddat vnicuiq; qđ suū ē. Regnū dī q̄rat
ac iusticiā t saluus erit. Iuxta thēma. Pri-
mū querite regnū dei.

Quo ad scdm principale. vñsōp sic mone

mur regnū dei q̄rere t iusticiā ei? mirūsq; ē
quid nos dīneat: cur ea ad que obligamur
non facimus. Sed rīdeo i pōptu. Dicitū eij
fuit in sermone precedēt: qđ fidei defect? nō
impedit. Nūc restat scdm: vñs aie t saluē cō-
temptus. Nouerat hoc qui dicebat. Prouer.
xviij. Impi? cū in profūdā pctōz venerit cōs-
tēpuit. cōtēptus iste ex duob; causaf.
primus est qđ spiritualia ad celestia nō mes-
ditatur.

Secūdm quia circa temporalia et mūdas-
na se implicat.

Qđ pmo inq̄t Greg. in homel. Distare inf-
delicias corpales t spūales soler: qđ spūales
nō habite fastidiūt atq; minime deſōrās-
tur. habite aut amplius cupiūt. fm̄ illud
Eccl. xiiij. Qui me edāt adhuc esuriēt. Cor-
pales vero habite fastidiūt: vide t idem
in alia homelia nos inducēs ad dei regnū
querendū quasi p defectū cōsideratiōis non
cōtēnamus tantū bonū ait. Si cōsiderem?
fratres q̄ t q̄ta sūt q̄ nobis pmittunt i cel-
vilescunt oīa que sūt hic i terris t c. Sic filij
israel fastidientes manna nec diuinū bñfī-
cūz cogitātes qđ tñs erat q̄ ille ab? deuore
sumētib; oēm sapore suauitatis ministrāz
mortē sibi optabāt dicentes. Utinā mortui
essemus i egypto si sedebam? sup ollas ar-
mū. vt dī Numeri. De scdo. Anialia em̄ hō:
ait Apo. i. Cor. ij. nō sapit ea q̄ dei sūt. Di st
qui oculos suos statuerūt declinare i terrā:
quo cōtrari hō mentē eleuaret ad celestia t
de aia cogitaret in ligno alto suspendi volu-
it. Sic em̄ scribit Numeri. xxi. t Deute. viij.
Erat serpens in heremo q̄ vocabat̄ dispas fla-
tuyrens qui filios israel occidebat: sup quo
moyses ad deū recurrrens audiuit vt spētes
eneū suspenderet i ligno: quē aspicerēt filij
israel et sanarent. Spūalr xpiani in deserts
to pñtis seculi exsistēs serpente infernali p̄cu-
tiunt qui dī dispas i. stulas: qđ stum giāt t
ngat̄ in hoc pctm avaricie. flaturyrens: t in
hoc notatur pctm supbie. Dicit etia scorpio
qui quasi in facie ridet: sed i fine pūgit. Ad
oīa in cōmodab? serpētis iubemur respice-
re serpente enēū formā hñtē sine veneno: id
est saluatore i crucē hñtē spēm hoīs sine pec-
cato. Ad h? cōsideratiōē nos monet Bern.
di. Attende o aia qđ graua fuerūt vulnera
tua pio quib; nūc necesse dñm xp̄m vulnera

Do. xv. post pēthe. Ser. xxviii. fo. XLIII

ri. Noli ergo vilipendere aie tue dignitatē p. qua a tanta maiestate rāta vides exhiberi cōpassionē. r. Verū. Sublime est aie pūciū pium q̄ nō nisi xpi sanguine redimi potuit. Quā ergo cōmūtatiōes p aia tua das p nūbilo. O mortales miseri. o infelices pccōres ad deū redire r regnū dei q̄rite.

Thēica. xv. post pentheco.
Sermo. xxviii.

Adolescēs tū

bi dico surge. Luc. vii. surge et inuoca deū tuū. Jo. i. Sp̄s sc̄i ad pccōres i mortali pccō exītes verba sunt ista. Ubi duo no

tantur.

Prīmū est peccati derelictio.

Secūdm aurilij p̄loratiō.

Quo ad primū tria nos inducūt de aliq̄ surgere seu recedere.

Utilitas.

Sterilitas.

Periculositas.

Que tria sūt in pccō mortali. quare merito dy hō surgere seu recedere. Utilitates nos nerat dicere. A. r. i. i. q̄ dicit. Denigrata est facies ei? sup carbonēs: r nō sunt cogniti in plateis. Sterilitas exprimitur Luc. xv. a filio p̄digo q̄ dicit. Ego aut̄ hic fame pereō. Periculositas vero notat Eccl. xxi. Quasi a facie colubū fuge pccō. si accesseris ad illa suscipi ent te dētes leōis. O pccōr ergo surge: qz vero peccatū on? grauissimū ē a quo nemo surgere valet p̄pna virtute: sub dī. Inuoca deū tuū. Sic fecerūt filij Iabes galaad obfessi a naas: qui miserūt nūcios in gabaath saul quibus ait. Eras erit vobis salus cū īcaluerit soli. Reg. xi. Iabes interpretat̄ dolēs vel excecata vel excitata. per hoc ania peccatrix gr̄a p̄uata significat̄ q̄ dolens de pccō fcur rere dy ad deū diuinū auxiliū: per saul. i. per xpm implorādū. Intelligit̄ enī saul expeditiō. hic fuit xps a sc̄is p̄ib? desiderat̄. aliunde enī nō apparet salus. Qui enī sine saluatore q̄rit salutē: r sine vera sapia vult saluatiōē nō nō sanus: sed eger ē. Eras aut̄ p̄mit titur aurilij a dño dā vey hō pponit in sur tūm peccatū derelinq̄re r facere dei bñplai

citū decetere. vnde Luc. xxiij. Ego sū noli tū mere. Ubi dicit glof. Ego sū q̄ in oī tribus latitue paratus afflito. tūc enī maxime idū get deo cū p mediū virginis inuocat. s. i. illō Bernar. in sermone. Sileat iniam tuū virgo benedicta quicūqz inuocauerit r senserit re pulsam. Adolescēs ergo tibi dico r.

Pro fūdamēto mouet qd: qz hic peccator sub typo adolescētis mortui designat ad re linquendū peccatū. Merito q̄rit. An liber arbitriū malū possit h̄re pro obiecto. Argu menta sūt ad vtrāqz partē: qz potētie rōna les sūt ad opposita: r liberū arbitriū aliquā do eligit malū. S. i. in oppositū ē: qz si malū sit obiectū liberi arbitrii vnicuiqz ent liber arbitriū malū vel saltē pōt ēē. Rūso dicēdū sū Bonauē. in. q. sen. di. xxi. qz possum? loq̄ de libero arbitrio inq̄tū ē cōe deo r creatus re: sic obiectū ei? ē bonū r equū. Aliaū fō nō est obiectū: nisi qd dicit illud obiectū: qz volūtas respicit r delectat. Si aut̄ loq̄mur de libero arbitrio vt ē in creatura: sic est loq̄ dupliciter.

Aut inq̄tū liberū.

Aut inq̄tū deficiēs.

Inq̄tū liberū natū ē erire in actū eq̄tas seu eq̄tate īformatū. Si aut̄ loq̄mur de eo. in q̄tum deficiēs: h̄ceit i actū deformatū: sic qz actus peccati libere elicit? erit a libero ar bitrio inq̄tū deficiēs. Et qd dicebat d potē tija rationabilibus qz sūt ad opposita intel ligit̄ de potētija creaturā inq̄tū sūt defe ctibiles. dicit idē Bonauē. vel si attribuānt deo: tunc opposita capient positina non illa que dicunt p̄uationē aut maliciā. Adiretur nullus si plures dānent. Dī enī. C. de actio. empti. r venditi. l. i. Omne possessionem ser uituti subiectam seruitutem soluere tenet. Scribitur quoqz. x. r. q. ii. Si quis ingenu? qz scienter contrahens auz seruā matrimonium dissoluere nequit. Ad vos indurati est verbum istud. nunc peccata scienter faci tis prauissima seruitute subiuciendo. Jobā. vii. c. Qui facit peccatū: seruus est peccati. obnoxia sunt seruituti summe: quā vt euā dere possitis: verbum saluatoris audite di centis. Adolescēs tibi dico surge. Nota etiā questionem. Utrum peccator qui significat̄ per adolescēre mortuū possit resurgere a cl pa sine gr̄a. Bonauē. xxviii. di. i. dicit qd nō.

Do. xv. post penthecostes.

In isto sermōe erūt due ptes.
Pria de pccī morte detestāda.
Secda de spūali resurrectione āplectāda.
Quo ad primā nota qd pccm mortale con
gruēter significat p mortē: r peccator bene
repñcat p mortuū. Dicit em Aug. sup Job.
qd facit aīa i corpore: hoc facit deus in aīa.
solle aīam a corpore: membra illa qd cūq;
pulchra sint deformia manēt. Tolle deū ab
aīa nihil formosioris remanet: supple sēse
gratuito. Rō aut quare mortu⁹ signīficatōres
est pp similitudinē.
Quia mortuus.
Nihil operat.
Sensu nōyit.
Terre deputat.
Sic vtrq; peccator qd in ē pccō mortali
nihil facit condignū vita eterna. Diuinā in
spirationē non sentit: r terre tenebrarū siue
inferni locū expetit. De primo ps. Os hñt et
nō loquētur: oculos habēt r nō videbūt r.
Multa em bona ex genere faciūt plures: q
in peccato mortali existūt: q; gfa puiant
talia opa nō viuā: s mortui reputant. Re
sperit em dñs ad abel r ad munera ei⁹. Ge
nes. iij. Nō em sufficit qd opa sint bona boni
tate et circumstantia: nisi sint bona boni
tate meritoria. de qua tripli. bonitate. vij.
dist. ij. h. 3. Seco. r. xviij. q. uolū. O quot bona
perdunt r tñ nō sunt obmittēda: q; saltē d
congruo disponūt. Multipliciter ei nos do
minus nititur retrahere a peccato. Indura
ti tñ peccatores nō sctiūt. vii. iere. xxi. ap
prehendi manū eorū vt educerē eos de terra
egypti. r eiusdē. viij. d. Apprehendit men
dacū r noluerūt reuerti. hoc attendāt audi
entes predicationes habētes inspiratiōes:
videntes bonorū exēplaritates q nolūt odia
relinqre: blasphemias auferre: cōcubinas re
pellere: ab vsuriis cessare. habem⁹ de. iij. Isa.
xvi. In terra sanctorū iniqua gessit: tollat
impus ne videat gloriā dei. Letet⁹ mortu⁹.
Puiat vita.
Dignitate.
Nomine.
Possessionib⁹.
Et amicis.
Ita aīa per pccm. Primo amittit deum q
est vita eius. Deute. xxx. Ipse ē vita tua r lō
gītudo dierū tuorū. Seco amittit dignitatez

ps. hō cū in honore esset r. Et similitudis
nem diuinā cōmutauit in bestialē. Eccl. x.
Quis honorificabit ex honorantē aīam suā.
Tertio amittit nomē. Ezo. xxxij. Qui pecca
uerit mihi delebo illū de libro vite. In figu
ra huius nomē diuitis exprimit Luc. xviij.
Abdemonia em iusti cum laudibus nomē au
tem impiorū putrescit. Prover. x. Quarto a
mittit merita r virtutes meritorias q sunt
hominis optime diuitie. Treno. i. Manus
suam misit hostis ad oīa desiderabilia eius
Quinto amittit amicos: id est angelorū cu
stodiam: et si non in toto: quia nunq; hoies
ex toto relinquit qd in estiator: relinquit ta
men sepe qd ad multos effectus. iere.
li. Curamus babylonē r nō est curata: dere
linquamus eā. Isa. v. Aufferā sepē ei⁹ r erit
in direptionem. Attendite peccatores b mi
seri infernum prestolantes: mortuosq; pec
cato se videant. Quoniam vero a domino ter
tio mortui leguntur suscitati. Nota tria ge
nera peccatorum. Unde de peniten. distin.
ij. Sicut tribus gradib⁹ puenit ad grāz diē
Augu. Sic trib⁹ gradib⁹ peruenit ad pccm.
Suggestione.
Delectatione.
Et consensu.
Ita tres sūt differētie pccōz
Lordis.
Ous.
Et cōsuetudinis

In cuius tres mortuos dominus sus
citasse videtur.
Primum peccatum notatur in puella mor
tua. Mat. ix.
Seco in isto adolescēte.
Tertio i lazaro mortuo.
Iohannis. xi. capi. de peccato malevolun
tatis dicitur Sapien. primo. Peruerse cogi
tationes separant hominem a deo. qd non
est intelligendus de cogitatione pura: quia
talus non est peccatum. Sed de cogitatiōe
voluntatis consentientis de qua hieremie
xviij. ca. Dixerunt iniqui venite cogitemus
cōtra hieremiā cogitatiōes. Ponderatib⁹ de
voluntatibus iracundie furti fraudis luxu
rie r contumeliarū que oīs deliberatē sunt
peccata mortalia: r toriens quotiens. Nota
primo d voluntatibus sine opere in litigiis
in merationib⁹ quo ad fraudes et caullati

ones. Nota etiā devolūtariū p̄cedētibz aliqñ p̄ mēses p̄ tres mēses aut mediū an nū seu annū ⁊ hñdō de pctō opis. Jacobi. i. Pctū cū p̄summatū fuerit generat mortē. numerant p̄iuriā p̄ mēses ⁊ blasphemie. O de⁹ verar de pctō cōsuetudinis pōt dici illud. i. Thimo. Vidua viuēs in delicijs suis male p̄suetudinis mortua est. Quartus est pctū obstinatōis qd nō remittit: in cui⁹ si gnū nō legi⁹ quartū mortuū suscitasse. Sz dicit. sine mortuos sepelire mortuos suos. Math. viij. Et de his q̄tuor dī Amos. i. Et habes. de pe. dī. i. c. Sup̄ trib⁹ scelerib⁹ dama sci me puertā sup̄ quartū nō puertā. vbi gl. numerat hec quatuor pctā. O adolescens audi vocē dñi dei tui ⁊ a pctō surgene forte obstinatus p̄niam agere quas.

Quo ad scōm p̄ncipale q̄tū detestāda est mors pctōis tñ est desiderāda vita p̄nialis

Suscitatur fuit hic adolescēs: vñā ⁊ nos su scitare possē. Que aut hystozialiter in su scitātōe hui⁹ fuerūt facta: in aīe sp̄iali susci tatione eriguntur.

Primo plozat mater vidua,

Secō accessit iesus.

Tertio tetigit loculū.

Et portatores steterunt dicitq; mortuo.

Adolescēs tibi dico surge. hystozialiter loquē do vidua hec cōscientia est siue aīa q̄ videls filiū. s. liberi ar. merito flere bz dicēdo illud ij. Regū. xij. heu me mulier vidua ego suz:

supple min⁹ dolēs. Quātus aut debeat esse hic dolor dicit Aug. necesse est vt tñ vrgēat dolor q̄tū inbelerat amor. pctō: ergo inq̄t idē d̄ pctō doleat: ⁊ d̄ dolore gaudeat. Secō

accessit iesus p̄ mie oblationē. vidēs enī fi liū prodigū a lōge: mia mor⁹ ē ⁊ p̄cūtes ce cidit sup̄ collū eius. Tōuerie nos ait Viere.

Trenoz. v. tōueriemur. Tertio tēgit loculū i. cōscia pctōis ⁊ eā alloquit. qz bz illud. ysa. liij. Excitare de puluere pctōz cōsurge ad op̄

pi virtutū: se de p̄pio pctō discutiēdo. Tā

git aut loculū inspiciēdo: vel flagellādo: aut dñficia collata ad memoriā dulciter reuocā do. Tact⁹ iste ē dñi exercitiū. de q̄ Amos. ix.

dñs de⁹ exercitiū q̄ tēgit terrā ⁊ tabescet ⁊ lugebūt oēs habitātes in ea. Tangēs q̄z le

prosum. Albat. viij. mūdauit eū. Sic nos di gnet mūdare ⁊ tēgere: vt a pctō mortali va leam⁹ surgeret: pro cōclūsiōe dēi magnifi

care qui vifitauit plebē suam ⁊c.

Q Dominica. xv. post penthe, post p̄andiz Sermo. xxi.

Dolescēs ti

bi dico surge vbi. s. Surge fac: ⁊ dñs erit tecū. i. para lipo. xxi. Regis dauid ad salomonē filiū suū: vt tēs

plū edificaret hystozialiter verba sunt ista. Sp̄ualiter autē. s. ad pctōes vt a peccas

tis surgāt: ⁊ bona faciāt sūt nūc scripta. vbi tria notantur.

Primū est peccati derelictio.

Secōm boni opis p̄flectatio.

Tertiū dei approbatio.

Pro primo sicut dictū ē sermone p̄cedēti: tria sunt genera pctōz: s. z

Volūtatis.

Operis.

Et consuetudinis.

Que a deo remittunt: si pctō velit surge re ac respici: ⁊ cūilibz istoz dicitur. Surge

Tribus enī generibus personarū dī surge: videlicet.

Iacenti.

Sedenti.

Dormienti.

Q Sedet q̄s in pctō p̄ cōsensuz: iacet p̄ opa tionē: dormit p̄ cōsuetudinē. de p̄mo Viere.

xij. Erubescis ab oī malitia tua q̄ sedes in libano: ⁊ nificas in cedris. liban⁹ interp̄

tas cādor: cedris dolor. Qui ergo sedet i pcti delectatōe q̄ dolore postmodū infert erubescat a malitia sua nisi surgatq; surgite a ma

litis postq; sederitis q̄ māducas panē dolo ris: q̄ s. cōsentitis peccato. De scō. Trenorū. ij. Iacuerūt i terra fortis senex ⁊ puer. Jo

sue. viij. Surge cur iaces pronus in terra: pec cās enī miserabiliter auertit ⁊ illaq̄as plen⁹

indignatōe dñi. ysa. li. Filij tui pieci sūt dor mientur in capite oīm viar: sicut ouis illaq̄as

tus plen⁹ indignatōe dñi. Est aut ouis aīal al luestre simile capre in unū dñio sacrifici

cio nō aptū. ouis ergo illaq̄atus ē aīal imū dā fecit pctōz. tali dī. Ephe. v. Surge q̄ dor

mis ⁊ erurge a mortuis: ⁊ illāabit te xp̄us. Pax aut est velle malū deserere nisi q̄s ves

lit bene agere. Ideo subdit. Spera in dñio: ⁊

Do. xv. post penthe.

fac bonitate. ps. xxvi. ysa. lvi. Facite iustici-
am et iusta est salus meam veniat et iusticia
mea ut revelet. Beat' vir qui facit fecerit filij
bois qui apprehendit istud: custodiet manus
suas ne faciat malum. O miseri peccatores a pec-
catis ergo surgite. qz vobis dicit adolescens tibi
bi dico surge.

¶ Pro fundamento mouet qstio. An liberum
arbitrium ab aliquo agere creato possit cogi?
Rñdet bñs Bona. qz possum' loq de libero
arbitrio dupliciter. Quatu ad actum exterior-
em et qñ ad actum proprium et actum alienum. Si lo-
quamur de libero arbitrio qñ ad actum ex-
teriorē. Sic respectu talium actuum potest inter-
uenire coactio. potest enim qd compellitur coram ydo-
la genua flectat: ut sic manibus propriis thura
altaris imponat vel incendar. Si autem qñ ad
actum interiorē qd est velle vel eligere seu con-
sentire. Sic respectu talis actus potest induci
liberum arbitrium: potest etiam impediri. Sed nullo
modo potest compelli. Induci quidem potest quoniam amat
aliquid aliud a se et quod infra se est. vñ per obla-
tionē alicui rei amare potest induci ad consen-
tiendum in aliud efficaciter per suasionē per quam mo-
dus ydolatrie tentabant vel inducebant fide-
les ut ydola adorarent modo permittendo dele-
ctabilia: modo infigendo tristitia. Sed hec i-
ductio longe distat a tractatione. Secundo modo potest
impediri propter inclinationē vehemētem:
et coniunctionē sui ad naturā corporalem ut fit
in voluptatibus carnis: sed quia hoc subest rati-
onem: ideo adhuc non potest cogi. liberum enim arbi-
trium soli deo subiectum est. vñ Bernardus. de libero
arbitrio voluntas pro ingenua sui nobilitas
te: nulla cogi potest necessitate. imo nec a deo
cogi potest licet possit immutari de vna voluntate
in aliam: ut huiusmodi. Bonaventura. Adversus nul-
lus si plures dānent. Iam enim sciunt quod peccando
dure seruicium obligent peccatores nihilominus
existimant quod deus eis miseretur: et quod deus
nihil lucet in eorum dēnatione. Et quia permittit
eis deus saluationē: ideo passim eum offendunt.
Sed audiant tales quod dicat. C. de conditio-
ne. ob cau. dātor. l. i. c. ii. vbi per euidētiā
casuū ibi contentorum habet euidēter quod pro-
missio facta obiectum certum cum vel conditio nula
est si cā sitat vel conditio. Casus illi per
me legis est. Quidā promissit centum coronas
alteri: si duceret filiam suam in uxorem: non ducit
ille filiam per matrimonium. An pater permittens

teneat: certum est quod non. Casus scilicet legis est:
quidam legauit hereditatē filie sue: tali for-
ma ut eius solueret debita: non soluit: an le-
gatus teneat: minime. sic in proposito spon-
det de eternis gloriā paradisi: dummodo aia
sit sine peccato sit in gratia: et gratia sponsa si-
lis dei: dummodo aia satisfaciatur pro peccatis su-
is: nihil facit ergo habebitis: absit. propterea
Hieronymus. et bñ. c. ii. q. ii. c. Existimāt. Arbitrarius
non ē in die iudicii illos tñ a dei filio ēē negā-
dos qd in infirmo xps negauit. Sed etiam oia
illos quorum opere vel sermone vel cogitatione
xps denegat. Ad vos ergo in pñ ac sceleras-
ti peccatores est verbum hoc dummodo xpm
facitis non. negetis dummodo faciatis ea pro-
pter que regnum celorum promittitur: dum-
modo de pñteritis peniteamini: et in poste-
rum diuina precepta seruati: quod ut facia-
tis in pñfessione themate dicat. Adolescēs
tibi dico surge.

¶ In isto sermone erūt due partes.

Prima de peccati morte detestanda.

Secunda de spūali resurrectione amplectenda.

¶ Quo ad primam viso in precedenti sermo-
ne quid per mortuū significatur: consequen-
ter videndum est. Qui sunt portatores huius
ius mortui. i. peccatores. Et nota quod quādam
modū quattuor vñ ad sepulchrum corp' mor-
tuum deferunt. Sic quattuor animas peccatrix
cem ad infernum deducunt: vñ.

Spes longioris vite.

Propositū future emende

Dilatio diuine vindicte.

Presumptio diuine mie.

¶ Quo ad primū loquitur Hieronymus. Treno. i.
Sordes eius in pedibus eius. O quot homines
vivere sperantes subito mortui sunt: et quod nu-
meraret. sic Luca. xi. Narrat parabola de il-
lo qui dicebat: anima mea habet multa bona
reposita in annos plurimos epulare ergo et
lerare et. Cui dictū est hac nocte stulte oīas
tuas repetā a te. vnde Seneca. Adultos suas
vitas prolongātes: mors incerta preuenit.
vnde Augustinus. de vita misera. O vita presens
quātos decipisti: quātos seduxisti: quātos
excecasti: et dum fugis nihil es: dum videris
vmbra es: dum exaltaris fumus es: dulcis stul-
tis: amara sapientibus: qui te amant non te
cognoscunt: qui te cognoscunt te negligunt. Sed
propheta dolor miseri peccatores in vita presens

Sermo. xxxix. Ho. XLVI.

ti ac si morituri nō essent cōfidentes viuūt:
in bonis ducunt dies suos: in puncto ad
inferna descēdunt. Job. xxi. Restes sūt luso
res ludorū prohibitorū: testes sūt symonias
ci lubrici ysurarij ac alijs patris dediti. Et si
dñs tangit loculus corporis per infirmitatē
stabit iste portitor. Quis est enī homo qui vi
uet ⁊ non videbit mortē. Sed certe miseri
peccatores qui nolunt nunc de sua morte
salubriter cogitare velint nolint aliqui durū
iudiciū sustinebunt. De secundo portitore
dicitur ysaie. xxvii. Expecta reexpecta man
da remanda: modicum ibi modicum ibi do
nec retrosum cadant ⁊ cōterantur. Alia
enī regulariter est damnosa. de regulis iu
ris libro sexto. Et vbiq; mora affert peri
culum nullatenus est differendū. de electi.
⁊ electi potestate. Cū intervenerit. Qm̄
eum qui non est hodie cras minus aptus
erit. hic cadit questio an statim post peccatū
tū necesse sit penitere ⁊ de peccato cōteri.
sanctus Thomas in. iiij. dist. xvij. videt di
cere ⁊ bene declarādo qd confessio pōt differ
ri fed contritio debet esse statim qm̄ homo re
colit de peccato. Scorus etiam in. iiij. distin.
xviij. dicit qd preceptum de dilectione dei est
non tantū negativū scilicet vt eum nō odi
amus: sed etiā affirmatiū vt ipm aliquan
do actu elicto diligamus: qd etiam videtur
maxime specificasse in precepto de sanctifi
catione sabbati: quia die homo debet se recū
ligere: ⁊ si non sit in peccato debet deum lau
dare. Si vero sit in peccato cōteratur. Sed
protholoz: vt dicitur iheremie. viij. Nō est
qui penitentias agat super pctō suo dicens
qd feci. hic cadit exemplum armeno demon
stratum de ethiope ligna scindente ⁊ fasci
culū faciente qui tāto plura ligna ponebat
fasciculus maior erat. De tertio portitore di
citur ecclesie. viij. Quia cito ptra malos nō
proferitur sententia: filij hoīm absq; timore
ullo perpetrare mala. qui sic peccāt: similes
sunt funi qui qd propter primū furtū nō su
spenditur libentius raudaciū ad similia
regreditur. Talibus dicit apostolus. Rom.
ij. An diuitias bonitatis eius: ⁊ patientie ⁊
longanimitatis cōreptus. Scōm autēz dur
icia tuāt impenitēs cor tuū thesaurizās ti
bi iras in die indignationis ⁊ reuelationis
iusti iusticij dei. Sed audiāt hī duo portito

res ⁊ stent coras xpo proponentes penitere
in futuro quid scribit eccle. v. Ne tardes cō
uertere ad dñm ⁊ ne differas de die in diē. Sz
age bonum: subito euenit ira illi. Audiat
et tertius qd dicit beatus Pet. ij. pe. ij. dens āges
lis peccantibus non peperat: sed rudenti
bus inferni detractos an terrarum tradidit
cruciādos. rudentes inferni sunt funes pec
catorum. quid ergo faciet homini vilissimo
peccatori: Quos enim diuitiū tolerat ait Bre
gorius. nō cōnerfos acruis dñat. ⁊ valen.
Leno enim gradu ad vindictam diuina p
cedit ira: tarditatēq; supplicij grauitate cō
pensat. De quarto portitore eccle. xix. dicit.
Repromissio nequissima multos perdidit:
nequissima enim repromissio est confidere:
qd homo qui nunq; bona egit debeat di mi
sericordiam obtinere ac si bene vixisset. Ali
de pe. dist. viij. c. Nullus ait aug. Illi autē qui
cū potuerūt nunq; cōuertere voluerūt tunc vidē
tes cū iam peccare nequeunt nec sic facile ac
quirūt qd volūt. Certe de tali pōt verificari
quod eccle. xxiij. dicit. peccator transgrediens
mandatū incidit i promissionē neq;. Expe
dit ergo qd dñs tangat loculū. i. conscientia
vt iste portitor sistant. ⁊ eccle. v. Ne dicas in
corde tuo miseria dñi magna est multitudo
dñi peccatorū meorū misereberis. ⁊ subdit cau
sam. mia enī ⁊ ira ab illo cito pcedunt. ⁊ in
pctōres respicit ira illius. Si stant ergo hī
portitores relinquant singuli pctā suā audi
ant dñm dicentē. Adolescens ⁊c.
¶ Quo ad scdm principale suscitatus spūa
liter debet facere admodū huius adolescen
tis. dñi enim de eo recedit ⁊ cepit loqui: tūc
datus fuit matri sue. hec sūt que ad vtrūq;
ritualē spectāt.
¶ Primo enī residet in pctō cessando.
¶ Scōdo loquitur confitendo.
¶ Tertio datur matri sue ecclesie cōmuniōē
faciendo.
¶ Quod cessatio a peccato sit necessaria pte
Johā. viij. Ade et amplius noli peccare. de
pe. di. iij. Irrisus est nō penitēs qui adhuc a
git qd penitet. inanis est ei pnia quā sedns
inquinat culpa. ad cessandū autē a peccato
oportet cessare a tribus. Primo ab actualio
quim qui plangit preterita vt grego. vult: ⁊
peccare non desinit penitentiam aut agere
dissimulat aut ignorat. Scōdo oportet cels

Dominica, xvi. post penthe.

fare a specie mali siue scandalo. fm illud. i. Thessa. v. Ab' omi specie mala abstinete vos. Nūc clama cōtra illos q̄ perā cōtinuauerūt a. x. annis vel. xij. & sic de alijs: nec cessauerūt abv'surarijs cōtractib' illicitis ponēdo se in tuto: & illos cū quib' cōtrahebāt in piculo de tenētib' & exercētib' ludos phibitos: de tenētib' concubinas. Clama scō cōtra nō fugiētes occasione: q̄ dicūt se nō posse caste viuere q̄ nec occasiones fugiūt aspectuū ta ctuū frēgnationē etiā ciborū. Clama etiā cōtra scādala publice ppetrātes: qui lz dicāt se malā nō cogitare: sunt occasiōes p suas lasciuias frēgnitius verba gestus malorū pctorū: vere resuscitatus sup oibus hys resti det & fines iponit. Qm̄ qui baptisat a mortuorū iter tangit mortuus: quid prodest lo tio eius. Eccli. xxiiij. Postq̄ autē resedit dy loqui & confiteri. pro loco tamen & tpe. frēgn tia ei p fessionis est optima: dilatio aut periculossima: quonā vt ait aug. in sermōe de innocētib' hac aia diuersiōe &c. Adifer ergo adolescens a peccato surge & pro conditi one deum magnifica: qui visitabit plebem suam &c.

Q Do. xvi. post penthe. Ser. xxx.

Vin inuita

tus fueris ad nuptias res cibe i nouissimo loco. Lu. xiiij. Amice quō huc intra sti nō hīs veste nuptialē. Adat. xxij. Ad xpianos solo noie re & ope va cuos hba sūt ista. vbi aduerte spōsū nuptia li triplici veste fuisse idutū in die desposatō nis sue cū ecclā ad quē pteplādū iuitamur p sapiētē can. iij. Egredini filie iherlm & vi dete regē salomonē in dyademate quo coro nauit cū mater sua in die desposatōis sue. Pso fuit indut' veste alba cū illusus ab hē rode remissus fuit ad pylatū. Luc. xxiij. Scōo veste rubea. Adat. xxvij. Lami dē coc cineā circūdederunt ei. Tertio veste purpurea. Jo. xix. Vestē purpu reā circūdederūt ei. volēs ergo eē de nuptijs merito & numero his tribus vestibus debet indui.

Prima puritatē designat. Scōa charitatē insinuat.

Tertia penitentis magnificat.

Prima suadebat q̄ dicebat Ecclē. ix. Oī tpe vestimēta tua sint cādida. Scōaz monebat brūs. Pe. i. Pe. iij. An oia aut charitatē cō tinuā hntes: qm̄ charitas opit multitudinē pctorū. Tertia vero sui exēplo cōmēdat Job. bap. De quo Job. iij. Ipe aut. Jōhānes habe bat vestimētū de pil' camelorū & zonā pelli ceā circa lābos suos. S; nūc pph dolor fizare tradunt in predā Judicū. v. S; zara itelligi tur. exclusio gaudiij. peccās em̄ excludit a se oē gaudiū aut saltrē materiā gaudiij. Vestes ergo diuersorū colorū tradunt in predā: q̄ sc; ania peccatrix spoliā charitate: puritate pnia siue austeritate. Ab illis vestib' alba ablata est de q̄b' dō. ij. Pe. ij. Canis reuertus ad vomitū suū: & sus lota in volutabro luti vestis rubea charitatis illis deficiat: q̄ lepro si' exntes dū separant iubētur hē vestimen ta dissuta. Leuiti. xij. Charitas em̄ vinculū est pfectōis: & carēs charitate si quid boni agit dissutū ē: q̄ nō est vnitū xpo capiti: nec mēbris. Vestē em̄ pnie piderūt. De q̄bus dī. Adat. xi. Qui em̄ mollibus vestiunt in do mib' regū sūt. Dicat nūc cuiuslib' xpiano: in terroge si habeat hāc vestē nuptialē: q̄ si hac careat i morte dicef ei. Amice quō huc intrastriz. Adat. xxij. Qd ne nobis cōtingat Recūbam' in nouissimo loco saltrē nos hu miliādo: illāq; dñaz adcam' q̄ iter oēs crea turas mortales se sūme hūiliauit: cui' vesti mēta sūt byssus & purpurea: castitas & cha ritas. vt ad nuptias eternas cū spōso subly mari possim' dicemus. Ave maria. Q Pro fundamēto mouetur q̄stio. Vtrū ali quis possit certitudinaliter scire se hē charitatē vel grām p quaz quis efficii dignus nuptijs eternis. Rñder Alexan. in tertia p te: q̄ quis pōt bene scire se nō hē grām vel charitatē: vtpote q̄ peccat v' peccauit mor taliter: nec penitet: nec penituit. Pōt aliq̄s scōo se dubitare esse in charitate vel grā: vt de nullo peccato recordat sup quo penituit nec tñ promptū se inuenit ad opera bona. Potest tertio q̄s piecaturalit se hē charita tem scire: sed certitudinaliter per viā natu ralem non est possibile. Triplex est rō apud Bonauenturam.

Prima implicatio diuine acceptatōis. Scōa pfermitas habitualis.

Do. xvi. post penthe.

vult qd hō petri nō derelinquat. ideo dicit nuptias fecit et quere egit cōterq; viuebāt Nicbanor et iudas significāt dyabolū et animam xpianam. Interpretat enī iudas cōfessio. proponit dyabolus anime delectatio: nēque videt esse in pctō: vt sic infelicē pscientia ligatā sp detineat. Sic sicben diuī cor rūpit et tristē blādicis delinuit. Sēn. xxiiij. Sic infatuati pctōres inhi de deo sapiētes de solis diuitijs curāt: cogitādo: tangēdo: loquēdo: de solis diuitijs cogitāt p phas et ne sasfallaciā et fraudē: vsurā piuitiā: aliq; innumera nō verent cōmittere. Et quis horū multitudinē numeraret? Certe nō immerito qd de nuptijs xpi. Math. xxi. dicitur de his verificat: qd implete sunt nuptie discū: bentis. Ad has nuptias inuitant peccatores: vt p demones p apparentes cogitatōnes delectatiōes et societates. Prouer. i. Si te laetauerint pctōres et c. O pctōr si ad has nuptias aliq; inuitatus sis. i. tēctatus vt pctō psetia: aduerte qd finis illoz mors est et illas declina.

Quantā ad scōm principale: licet facile sit dicere qd hec nuptie euitant: pauci tñ sunt qd hoc faciūt. ppter ea sua det saluator ad illas euitandā. Recūbere in nouissimo loco i. attēdere diē ultimū: in quo iudicari or reddere rationē de oibz qd vnq; cōmissim. Et si in hoc loco recūbas. i. attēte cogitas: nūq; pscitio. vñ Prouer. xxiij. Ne comedas cū homine inundo id ē dyabolo biber comedet tibi et mens ei? nō tecū cibos quos comederas euomes. inuidus tabernat? et proditor qd iurat poratore: et eis ministrat carnes falsas nō vt velit eoz delectationē: svt magis bibat et soluat. dico i hoc mūdo: et magis soluant in diē nouissimo. Recūbe ergo i diē iudici: pōdo tria mēteten? digna resolue

Discussionem.
Publicationem.
Exprobationē.

Q De primo Prouer. xxv. Oia enim corda scrutat deus. Et ad Hebr. iij. Cuius sermo dei et efficax penetrabilior omni gladio accipit protegens vsq; ad defensionē aie. De scōdo Naū. iij. Reuelabo pudēda tua et ostendā gētibz nuditatē tuā. O si mala nūc secreta cōmētētes: vt falsarij quitātiaz instrumētōz litterarū: falsa pōdera et falsas mēsu

ras habētes. Si adultere filios aliū de suscipientes spurcicias multas cōmūtētes et si miles attēderēt: qd vñ hec oia publicibz certe desisterēt a pctō: cū nec nūc p toto mūdo vellēt qd eoz nēctie ab alijs scirent. De tertio ps. Existimasti pctōr inique qd erit tui similis pctōr tuū approbādo: arguā te et statuā ptra faciē tuā. Eūc dici poterit eibz pctōribz illud Deute. xxij. Vbi sūt dixi tui i quibz habebas fiduciā. i. Delectationē assūptam in pctō: surgāt et opitulent vobis et i necessitate vos protegat. tūc certe amici nō cōuenient: nec socij pctōz ad defendendū vel succurrendū. Eya vt a pctō caueas res cumbe in nouissimo loco iudici: scz mortis. Qm vt ait Hiero. facile cōtemnit oia quisq; cogitat esse moriturū. Et pro conclusiōe audias. Amice ascende superi. Qd nobis donet dulcis iesus. Amen.

Q Dominica. xvi. post pēthe. post prandium. Sermo. xxi.

Vm inuita

tus fueris et c. vbi. s. Beat? qui custodit vestimēta sua ne nudus ambulet. Apoc. xvi. Quia sermōe precedēti dictū fuit neminē ad dei nuptias ptingere remitti velle. habeat nuptiale. Merito subiicit illud correlatiū. Beatus qd et c. vbi aduertit: qd quēadmodū vestis tegit corpis turpitudinē: repellit frigoris calamitatē: ornādo tribuit honestatē: sic charitas vel virtus formata charitate tegit turpitudinē vicioz. ptegit a frigore tērationū: ornāt munere donoz. De prima Exo. xxij. habitant gloriā dñi sup synag: tegit illā nubes synag: qd iter pretat mādatur meū. aiam significat volētē deo obedire decetoro: hec tñ gloriā dei suscipit et nube ei? grē tegit. Qui aut sic tegunt brōs dicit ppba iquēs. Beati quoz remissi se sūt iniquitates: et quoz tecta sūt pctā. De scōdo Sap. v. Dexterā tuā teger eos. Habēs enī charitatē resistere pōt pctis et ipsa vince re: qd nō possz sine grā. nō est volētis velle: nec curretis currere: si miseratio dei. ad Ro. ix. De tertio. i. Paralip. iij. Domū qd maior rem cecit tabulis obiectis. dom? maior supior portio est rōnis que in grā et charitate p

Sermo. xxxvi. Jo. XLVIII.

teneris tabulis abietis regis. Abies enim arbor est alte ascendens. Et ut ait papias significat eos q̄ p̄ contēplationē ad alta subleuant. B̄nis q̄ talia h̄s vestimēta r̄ digni sūt nuptus intēreē xpi: vt sūt de nūero illorū de quibz d̄r Apoc. iij. Ibi sunt q̄ nō iniquaues rūt vestimēta sua ambulabunt mecum in albis. Qui enī malorū sfortiū exēplā dēnsuz spreuerūt. Merito singuli xpi sfortio digni sūt. deponētes ergo vos veterē hoīes xpi exēplo r̄ ei⁹ charissime mris p̄ humilitatē recubatis in nouissimo loco vt digni sitis nuptiarū eius p̄cipes effici r̄.

¶ Pro fundamēto mouet q̄stio: q̄ sermone p̄cedēti dicebam⁹ q̄ cognoscere possumus p̄ aliq̄ signa q̄ sum⁹ in gr̄a. Merito q̄nt q̄ sunt illa signa. r̄idet Alex. iij. p̄te sūme q̄ tria sunt signa ex illo ps. Cū inuocare r̄. vbi d̄r. Multi dicūt q̄s ostēdit nobis bona. Multi ti dicūt. i. multi hoīes q̄runt in q̄ p̄peditis vos h̄re gr̄as. Et r̄idet p̄pheta. Signatus ē sup̄ nos lumen vult⁹ cui dñe dedisti letitiā in corde meo. In pace i idipz r̄. Vñ q̄n ē lumen in rationali: letitia in cōcupiscibili: r̄ pax in irascibili. Dec tria sunt multipliciter eundētia q̄ oīa h̄s gr̄am. Et si dicat q̄ hec in infidelī p̄nt reperiri seu i p̄tore. R̄idet q̄ sicut nō differt iocūditas fantāstia vel somniantis a iocūditate vigilantis: sic differt letitia pax r̄ lumen fidelis r̄ iusti a letitia lūmie et pace infidelis r̄ iniusti. Adnū nulli sit: si plures dānent. Ij enī plures ad eccliam vadāt horas septēpsalmos dicāt: missas audiant ne min⁹ occidāt: multa alia bona facere videant: ac p̄ p̄no sup̄remo medico obrepere re nihilomin⁹ dānant. Ratio in promptu ē. D̄r enī de reg. iij. li. vi. Accessionē seq̄tur sūū principalē: r̄. ff. de pignorat. actio. l. eleganter. q̄. qui reprobos d̄r. q̄ pecunia reprobatā nō liberat soluentē: qui adhuc teneat soluerē. Adalgis ergo p̄tō: b̄p̄ dies annos r̄ tēpora in p̄ctis morētibz verbū hoc diri gatur. Ad hoc enim q̄ pecunia bona sit opz q̄ sit.

Iusta materia.

Iusta forma.

Iustum pondus.

¶ Sic in actōibz: vt deo placeant: optz q̄ sint bone ex genere: ex circumstātia r̄ gr̄a. n̄hil qd̄ sit p̄tra p̄ceptū d̄calogi est bonū ex

genere. Quot ergo parebūt blasphemie p̄ iuria: votoz transgressiones: falsē credulitates: ebrietates: ludic: r̄ lenocinia die d̄nica p̄petrata. Quo ibūt iudicācosos: r̄ alienuz i iuste detinētes. Nōne hēc passiz p̄petrātur. Mirus nō est si a deo relesant. cū etiā bona ex ḡne nisi debite fiāt. gr̄a nō sūt. bonū ei cōsistit ex integra cā. malū aut ex singulis defectibz: vt dicit dionysius de diuinis nominibus. Redire ergo oēs ad nuptias agni eterni q̄ vocati estis vosq̄ hūiliate. Iuxta qd̄ notat in xbo p̄missio. Cū inuitatus. r̄.

¶ In isto sermone erūt due partes. ¶ Quo ad primā viso de nuptijs dyabolici: q̄s debem⁹ euitare habem⁹ loq̄ de nuptijs xpi quas habemus affectare. De quibz Apoc. xij. Gaudeam⁹ r̄ exultem⁹ r̄ demus gl̄iam deo: qm̄ venerūt nuptie agni r̄ vxorē: p̄parabit se. Nuptie iste.

Primo inicianur.

Secōdo ratificantur.

Tertio p̄summant.

¶ Primo iniciātur p̄ fides in baptismo vbi r̄idet baptisandus abrenūciare dyabolo et pompis eius. Secōdo ratificātur p̄ verba de p̄nti in p̄nia. De his duabus d̄r Osee. ij. De sponsabo te mihi in fide q̄ ad baptismus in iusticia r̄ iudicio in mia r̄ miserationibus. d̄r esse hēc spōso in p̄nti contra procrastinātes. Prover. ij. Ne dicas amico tuo vade in xpo r̄ reuertere cras dabo tibi cū statim possis dare. vñ Ambro. Si aux tibi auferā non dico cras veniā: si iā exigi. Nemo differt: nemo se excusat: redēptio p̄mittit: r̄ nemo se finiat. Tertio p̄sumant p̄ gr̄atiā p̄fectā: s̄ illud Lanti. x. c. Dilect⁹ me⁹ mihi r̄ ego illi. Figurant hē nuptie. r̄ester. ij. Vbi rex assuerus iussit cōmuni p̄parari. Rex assuer⁹ inēpretatur britudō: r̄ figt xpm̄. hester abscondit significat aiām humilē q̄ oīa vicia reliquēs et de offensis cōmissis deo satisfaciēs: ac de cetero in opibz virtuosos se exercēs xpo vnīs super quauione oēs aie gratulātur. S̄ q̄ attēde q̄ varia sūt ipedimēta matrimonij: que matrimonij impediūt nō solū contrahendū: si etiā cōtractū dirimūt.

Primo seruitus ignota p̄trahenti.

Secōdo adulteriū cū fidei datione.

Tertio machinatio pugis in morē.

¶ De primo notat. xxij. q. ij. Si q̄s ingenu⁹

Dominica. xvi. post penthe.

De scdo de extra de eo q ducit i matrimoniu
 qua polluit p adulteriu. c.vi. De tertio. xxi.
 q. i. c. Si qviuere. Et de puer. in. sic. lauda
 bile. Atcedant hocvniuersi pctores t pmo
 videat si sunt serui. De qua Job. viij. Qui fa
 cit pctm seru? est pcti. hec seruitus pessima
 est: q ptz tripliciter,
 Ex origine,
 Ex actu,
 Ex stipendio.
 Q Originat aut a voluntatis defectu: t p ho
 stis caliditate. vñ ps. fiat via illoz tenebre
 t lubrica t angelus dñi psequens eos. A q ei
 qe supatus e ei? seru? efficit. t Pe. ij. Actus
 aut hui? seruitutis e turpissim? Admittit ei
 dñs talis seruū ipm in villā suā pascere por
 cos. Lu. xv. Tertio stipediū est pessimū. Ro.
 vi. Stipediā pcti mors. nā finis eoz mors e
 ibide. Qui ergo nuptijs xpi vult itersse: et
 cū xpo desposari huiusmodi hāc a capite suo t
 pscia dexecutere vt xpo dño valeat iungi.
 Scdo impedit adulteriu cuius fidei datione.
 Adulteriu pmitit q spso vero relicto dya
 bolo p blāditias ac pctā t delectatōes adhe
 rēt: q ipso deo sibi obreperare nolūt: q eius
 mādāta passim frāgūt: q supnā patriā pui
 pedūt. Sicut fecit regina vasti nolēvenire
 ad cōiūniū assueri. adeo repudiata fuit. Ta
 li aie d: Jer. iij. Tu aut fornicata es cū ama
 torib? mult? tc. Tertio ipedit machinatio cū
 effectu in mortē cōiūgij. hoc vicio primū la
 borat q pctā pctis accumulātes rursus xpy
 crucifigētes sibi metipsoz ostēti? hñtes. La
 ue ergo qcuqz cupis his nuptijs interesse
 spsōz xpo vnir: ne pctō maculat? sta. Dñ
 de pe. di. i. ca. ecclesia. Ecclesia est spōla xpi non
 hñs maculā neqz rugā. ois ergo aliqz sordē
 pcti. glosa mortalis pollut? fuerit nō est de
 ecclesia merito: l? nūero esse videat. Hic ex da
 mat. qd erit de numero hāz nuptiaz? dñ ei
 in ps. Oēs declinauerūt simul inutiles tc.
 t Isa. i. Vultus putredinis: vqz luxurie: t li
 uor iuidie t iracūdie. t ois plaga tumēs su
 pbie t auaricie nō ē circūligata vinculis le
 gis diuine: neqz forā oleo cōsolatōis t gratie
 Lerte remediū est vt sin eundē Isa. ibidem
 Amulsiqz per pñiam emundet de cetero a
 pctō cauēdo. Aut ei lauemini t mūdi estote
 qesute agere puerile: discite bñfacere: vt ad
 nuptias possitis peruenire.

Q Quo ad scdm principale: vt anim? pctōz
 has nuptias exoptet: t ad illas pringere
 cūbere opz in nouissimo loco. cōsideret qd p
 mutrat in fine hāz nuptiaz: videlicet pñ
 mū celestis glie. Gratia ei? premiaqz diuina
 a nobis tripliciter cognoscunt. Primo pñā
 causalitatis: t sic deo attribunt noia phica:
 vt prima cā pñmū mouēs pñmū principū.
 Scdo p viā eminētie: t sic deo attribunt
 noia analoga: vt dñ q nō solū est ens spūs
 intelligēs: sed est sup ens supintelligēs tc.
 Tertio per viā negatiōis: t hūc modū docet
 precipue brās Dionysius: vt pote q de? nō
 est corpus: nō est materialis: visibilis: audi
 bilis: odorabilis: gustabilis: tāgibilis: sed to
 tus desiderabilis excedēs hec oia. t hoc mō
 loquit scriptura de beatitudine Isaye. lxiij.
 Oculis nō vidit nec auris audiuit. qñ tā
 ta est q ly desiderari possit t obtineri enari
 rari tñ nequa. Sic hz Aug. ad cyrillū dñ
 de bñtitudine scribere vellet apparuit ei ala
 beti Hiero. in suo obitu dicens. Augustine pu
 tas breui vasculo imittere mare totū a pu
 gilo cōcludere terraz orbē. sequit. pon? hec
 fa ceras qz gaudioz eterne patrie: quib? brō
 rñ aie sine fine potunt minorē intelligere
 particulā. hec tñ. vñ hz hec vera sint: t a no
 bis nullo modo possint explicari: nihilomi
 nus explicare possum? q fideles spōe xpi
 pñt docet scñs Bonauētura in tractatu
 de triplici exercitio finaliter prestolant. Ali
 sicut dicit idē Bonauētura cōsiderādū est q
 de? qui nō mentit? speratib? t diligentibus
 euz promittit rtiarqz sunt,
 Amotio oim maloz.
 Associatio oim scōz.
 Adimpletio oim desiderioz.
 Q De primo Apoc. xxi. Abstergit de? omnes
 lachrymā ab oculis eoz tc. O infelix hoim
 genus calamitates hui? mūdi timetis. euz
 timere qui pōt corpus t aiam perdere in ge
 hennam mittere. tu vero gehennā t omne
 malū euadere cupies deo adiuuāte. De scdo
 ps. Principes populorum congregati sunt
 cū deo Abisā. Adathei. viij. Veniet multi
 ab oriente t recūdent cū Abisā Isaac. t Ja
 cob in regno celoz. t Adathei. xxiij. Erunt fi
 cut angeli dei in celo. O languidi o miseri:
 o pauperes pctm deferite: t desiderate tales
 societate. De tertio ps. Satiabor cū apparū

Do. xvij. post pen. Ser. xxxij. Jo. XLIX.

erit gloria tua. r. Lu. xv. Surga r ibo ad patrem meum. Jo. iiii. Qui enim biberit ex hac aqua scilicet voluptate vite pñtis sitiet iter. q. aut biberit ex aqua qua ego deditero non sitiet in eternum. Si magna gloria non fuisset nunquam hac nobis saluator tanto precio comparasset: cum una gutta sui sanguinis pponderabat toti mundo. O execrati peccatores p breui voluptate tantum bonum perdentes. Apale enim est quod delectat: sed eternum quod cruciat. Et quod igitur diligit vanitatem r qñtis mēdaciū. Ad nuptias spirituales anbelat: vt audiat p cōclūsiōe. Amice ascēde supius. Qd nobis donet audire dulcis iesus q sine fine viuit r regnat.

Do. xvij. post penthe. Ser. xxxij.

Diliges de-

minū deū tuum ex toto corde tuo r ex tota anima tua. Mat. xxi. Suadeo tibi emere aurū ignitū pbatū vt locuplet fias r vestimētis albis induaris r nō appareat cōfusio nuditatis tue. Apoc. iij. Quātū estumationis desiderij aie debeat inesse sup hūda charitate verbis subsumptis ostēditur vbi tria norantur.

Prīmū ē charitatis excellētia.

Scōm ē eiusdē obrinētia.

Tertiū ē ipsi efficiētia.

Quo ad primū excellētia charitatis noie auri pfiguraf. Aurū em oia metalla supat in valore r in piositate. Sic charitas omnes virtutes. i. Cor. xiiij. Maior autē horū ē charitas. pcellit em charitas oēs virtutes.

In formatiōe.

In acceptatiōe.

In assimilatiōe.

Virtutes em cetera possunt ēē iformes: sola charitas iformis ēē nequit. Ipa est em forma finis r pfectior virtutū. i. Thimo. i. ca. Charitas ē finis pcepti. i. adimpletiō. ad Ro. xiiij. Plenitudo legis ē dilectiō. ipa sola charitas per se sola a deo acceptaf r opera aliarum p eā. i. Cor. xiiij. Si habuerō spm pphetie: r si dederō oia r charitatē nō habuerō: nihil mihi prodest. Prover. viij. Ego diligētes me diligo. Propterea sola assimilaf deo. i. Job. iij. Deus charitas ē r q manet in chari-

ritate r. Propterea Aug. de morib⁹ ecclesie: Cum ceterae virtutes bonis r malis sint cōmunes: vtz fortitudo: pulchritudo: sanctitas: agilitas: scia r. sola charitas excepta ē: qe terminus bonorū ē. Et q aut tanta ē merito dē perquiri r obtineri. Sed de mō dē Apoc. iij. Suadeo tibi emere: si q pecunia r in qua apotheca. Constat em q emptor pecuniam dē dare ppris venditor: qñ si de rebus vēditōis vellet mercantiā solvere: nō esset emptor. Querat ergo in se emptor denarios p prios r monetam: r nil a se ppiū inuenit nisi peccata. Apotheca vbi venditur hoc aurum sancta cur ē. Veniat ergo qlibet peccator ad pedē crucis r ibi deponat pecunias propter iniquitatis r aurū charitatis recipi et. Suadebat hoc Isa. lv. q dicebat. Oēs stantes venite ad aquas: charitatio supple. Et qui nō habetis argentum bonorū operū pperate et comedite. qd si querat qd faciet d hac moneta: rñdet ppheta Michaeas viij. c. deponet oēs iniquitates vestras et projiciet in pfundū maris oia peccāta. Profunditas h⁹ maris ē abyssus anie xpi in passibus r doloribus maximis amaricate. Sed queres si libet pecuniā peccorū nōrū accēptabit. Respōdet Isa. liij. q dñs sup euz posuit iniquitates oimū nostrorū quo ad sufficiētiā. Quid autē sequitur ex hac charitate sic habitus: notatur cum dī. vt locuplet fias r vestimentis albis indueris. Sapiē. ij. Veniunt aut mihi oia bona pariter cum illa. Charitas em in aia eris omia operationes actualiter vel virtualiter pp deū facit meritorias. Sm illud ps. Oculi dñi supple approbationis sup iustos: r aures eius r. rē operationes sūt vestimenta illa alba qbus aia indui debet. De qbus Eccl. ix. Oim tpe vestimenta tua sint cādida. Et pñdolor filij Adam execrati hoc aux charitatis peruipe dentes stercora pñtis seculi amplectuntur. quibus clamat ps. Filij hominū vsqz graui corde. An ignoratis illud. i. Joban. ij. Qui diligit mādū nō est charitas patris cū illo. r Jaco. iij. Qui voluerit amicus esse huius seculi: inimicus dei efficiet. Charitatē ergo cupite que diuinorū bonorū est acqstua r. sitis participes oim bonorū ecclē. de cōse. di. iij. Ecclē charitas. Et hoc bonū desiderandum est sup oia: qd saluator indicare voluit

Do. xvij. post penthe.

dicens. Diliges dñm etc.

¶ Pro fundamēto mouet qđ. An possibile sit. p statū pñti. deñ diligere ex toto corde: et ex tota aīa et ex tota mēte. Videt qđ nō: qđ status vie nō pñmittit sp̄ de deo cogitare: cū requiratur distractiōe. circa qđ corpis sūt. Cōtra hoc ē. primū mādātū in euangelio. Dicis ergo nō est impossibile: qđ nullū mādātum precipue in noua lege est impossibile. Rñdz Bonauer. di. xvij. ij. qđ hoc pceptū impleri posse pōt intelligi duplr.

Primo negatiue.

Secōdo affirmatiue.

¶ Negatiue nihil cogitet. vel it vel faciat cōtra dei dilectiōē. et istud ē possibile viatori mediante diuina grā: qua oē pctm̄ pōt emittari. Aliomō affirmatiue: vcz qđ sp̄ actu toto corde: tota aīa et tota mēte ferat i deum: rñc nō est possibile p statū isto qđ hō diu sit quin aliquid aliud a deo cogitet. et hoc de. l. corqđ de pñuilegio speciali potuit dari aliq̄ bus vt pote virginū gloriose ac alijs fortasse: qui per aliqđ spaciū ferebant totaī in deū. ¶ Nota aut qđ bñ alexandrū in tertia pte ex toto corde et ex tota aīa: et ex tota mēte triplex inducit amor: quē ad deum debem? ha bere: scy

Intellectualis ex toto corde. i. intellectu sine errore.

Affectualis: ex tota aīa. i. volūtate sine contradictione.

Et memorialis ex tota mēte. i. ex mēoria re spectu sapientie bonitatis et potentie sine obliuione.

¶ Adres nullus si plures dñant. Dñ em̄. Cō liberis et eoz liberis. l. ij. Libertus ingrat? suo patrono in seruitutē pñstina redigis. d̄ clericis ordinatis ca. nullus dñ. Si qđ d̄ seruis suis quēqđ libertati donauerit: et ipsum in presbyteriū ordinar fecerit. Ille aut postea in superbiā elat? dñō suo horas canonicas psallere noluerit: accusat? apđ ep̄m de gradef. hec ibi supple in pñstina seruitutē redigat tanqđ ingrat? Ad vos sit verbum hoc in grati: sceleratqđ pccōes petit a vobis patronus vř: scy rps qui vos a seruitutē pcti liberauit: volqđ ad ordines angeloz pmouit: vt sibi seruiatis et grati sitis. Nō vultis enī audire: si poti? die noctuqđ i luxurijs spurcijs ludet et blasphemijs occupamini: qñ sitis dñy

mero illoz d̄ quibus Isa. xviij. Percussim? sedus cū morte: et cū inferno lacim? pactus. pthdolor cōtē dñi nūc peccatores qđ pl? deū offendant: quis plus terrēa ambiat: qđ pl? in ista vita viuat: ac de deo nō curant. mirū nō erit: si a deo relinquam. quo cōtra ne hoc vobis cōtingat: ad deū redire iuxta rñū factū legisperito. Diliges dñm etc.

¶ In isto sermone erūt due ptes.

Prima qđ liget sic eliciat dilectio dei.

Secda qđ ē impediēs amorē dei.

¶ Quo ad primā: nota qđ diuina dilectio vt ex sacra scriptura ps et dictis. sanctorū eliciat quattuor modis.

Primo cōplacēter.

Secōdo ordinabilr.

Tertio obediēter.

Quarto appētiabilr.

¶ Primo ergo dñ diligat deus cōplacēter. diligere em̄ aliqū fm̄ pñm. viij. Et bñ. ē. velle eius bonū grā sūt: et dñ amor amicitie. Et si per nñm velle bonū dilectio possit inesse: vt pote: qđ nñm velle auxilio vel subsidio nō indiget saltem bonū dilecti nobis placere dñ. Sic dicit ps. per. Quid ē deñ diligere nisi illi copulari aior: sibi cōplacere fruede vñdis causis: affectū peccati odire: mūdū fastidium cōtēnere. Dionys? qđ de diuinis noibz dñ dilectio est animi motus intīmus in deum tendens nō permittēs dilectōē suipñ? per mentis sobrietatem: sed eius qui diligit per mētis excessum. hec mētis dilectio seu eleuatio: rñ sepe deberet elici saltē diebus dñis et festiuis. Sic em̄ dicit Seco. di. xviij. ij. Quod pceptū de diuina dilectione nō em̄ est negatiuū: si affirmatiuū: vt. scpe debro diligamus qđ ecclia videt. specificasse i pcepto de sanctificatiōe sabbati. Nō si aiales et rudes asserant se nō posse cogitare de dñi tantur de sacra redēptōis hūanitate meditari et de passione ei? medulitus cogitando eidē intīme affici: vt de rali. verificet illd. ij. Reg. i. Doleo sup te frater mi Jonata decore nimis et amabilis sup amorē mulierum. sicut: mar? vñcū amat filius: ita te diligebit. Sic qđ dñ de cōsecra. di. v. ca. ieiunia. In hac die nihil agas: si dñtarat hymno et laudib? diuinis intendas. Sed qđ est nunc qui mēu tēnus de deo cogitet qđ mentem suā ad diuinitatē: sapiam: miam: clemētiā: iusticiā:

pulchritudine: et beliciofitate eleuet. Et d
huius em̄ seculi delicias dicit ps. Oculi stul
torū in finibus terre. de virtutibus vero dicit. Ocu
li sapientis in capite. Eccl. ij. Caput autē
viri xp̄us. i. Cor. xi. O q̄ parū hoies p̄ncipis
seculi de deo cogitat. testimoniū ferāt rancō
rosi: inuidi: fraudulēti: usurarij: turpioris: et
nō solū seculares: ignorātes: verū etiā eccl̄a
stici: religiosi. Ita vidē omibz talibz vere
possit dici illud. Adar. ix. vt qd cogitatis ma
la in cordibus vris. et ysa. i. Auserte malū co
gitationū vstrū ab oculis meis dicit domi
nus: hic libet querere. Quid trū in sola cogita
tione sit peccatū? R̄ndet Alex̄. in. ij. pte q̄
peccatū nō ē in cogitacōe pure speculatiua.
Primo p̄ncipiū em̄ formaliter ē in voluntate: li
cet actus intellectus possit deformari vt dicit
sanctus Bonauē. di. xl. ij. Cogitatio autē h̄ns
delectationē adiunctā scienter et deliberate
respectu eiusdē obiecti prohibiti vtiqz peri
culosa ē fm̄ eādē Bonauē. di. xlii. ij. Tho. i. i. i. i.
char. Tales qui in talibz spurcitijs delectan
tur similes sūt filij Israel: q̄ in deserto exi
tes recordabant aboz quos habuerāt in e
gypto: vtpote allia cepe et carnes. O de h̄ so
la delectatio talis a deo piculosa ē: qd eē po
tēte de volūtatibus: qd de actibus: dicant
nūc peccatores. dānari: qd dieb' dñicis cogi
tant: qd dicāt aut qd faciant: p̄ctes eccl̄ay:
si oculos si aures: si deniqz os h̄rēt vtiqz qd
fit in eccl̄sia nris: dieb' dñicis et festis d̄ le
nocumjs: aut spurcitijs: verba: cogitationes
pessimi: gerūtur durantijs: missis et vesperis
ludis quoqz et ebrietatibz dies festi exponū
tur: vt vere et nō immerito clamet Is̄a. i. de
talibus. sabbata vestra abhorruit aia mea.
Pōderaqz q̄ cōmittentes. p̄ncipiū mortale de
genere fm̄ de lyra duo frangit p̄cepta: quā
do fit die dñica. O indurati deū diligite: qm̄
ipse p̄ior dilēct nos. Scdō d̄z diligit ordina
biliter. i. ad Cor. x. Omnia quecūqz facitis
in verbo aut in opere in gloriā dei vestri faci
te. hoc signū potissimū est qd dilectus amē
in omnibus. ipse et bonor eius q̄ritur et me
rito debent omia referri in ipsum: qm̄ sicut
ipse est p̄ncipiū principium. Sic est finis vlti
mus oim̄. Apoc. xxi. Ego sum alpa et o p̄ci
cipium et finis primus et nouissimus. quare
recte huic legisperito: et cultibet saluari cup
ienti dicitur. Diliges dñm et.

Quo ad scdm̄ p̄ncipale viso qualiter de
us sit diligendus. videndum quid hanc di
lectionem impedit. Et licet plura possint
notari impedimenta tamen duo notabim̄.
Primum est mentis excecatio et inconfide
ratio.

Secundum est affectus deprauatio et indu
ratio.

De primo nūc videndū est. Certum ē enī
q̄ fm̄ Aug. in. vii. de trini. Qd inuisa possu
mus diligere: si incognita nequaquā. Sic in
sensati hoies p̄ defectū cōsiderationis: recō
siliatōis et recolletōis i deū ipm̄ non dili
gūt. vnde merito dicit Is̄ay. xlii. Redite p̄ua
ricatores ad cor. Illud autē recognoſcēdi
deū est per creationē et per fidē. Et quomō
dūqz cogitetur d̄ deo. Si bene p̄sideret iues
nitur in eo ratio ois diligibiltatis. de modo
autē cognoſcēdi deū p̄ creaturā d̄. Roma. i.
Inuisibilia dei diuineqz p̄fectiōes per ea q̄
facta sūt a creatura mundi. i. ab hoie inrel
lecta p̄spiciūtur. et Sap. xlii. A magnitudie
speciei rerū poterit earum creator cognosci.
Quid magnitudo: plenitudo: pulchritudo:
operatio: et ordo rerū fm̄ ratios duratiōis
sit uariōis et influētie nil aliud p̄dēdū: q̄
potētia: sūmā sapiētia: bonitāte: pulchritu
dinē: p̄ciositate: incōcābile cum eo a quo
oia hec p̄cesserūt. Quod si qd brutalis asse
rat se nihil videre de deo. Audiat Gregori
dialogo dicēte. Si puulo i carcere nato ma
ter. recitat de altitudine celi et latitudine ter
re nūqd̄ que puer nō vidit matri credere de
bet. Per fidē deū possum̄ cognoscere q̄ nob
asserit eccl̄sia. Que etiā fides nobis inest
mabilia bñficia collata p̄dicat: creatōis in
carnatōis passiōis cōseruatōis iustificati
ōis ḡre p̄singularis. Si qd ergo diligitur:
q̄ bonū: q̄ pulchritudī: bñficiū diligit ille q̄
in se ē optim̄: pulcherrim̄: potētissim̄: ac
summe nobis beneficus. Di Berna. lib. de
diligendo deum. Si piget amāre reamare
non piget. Sed proth dolor cōquerit deus
de ingratīs p̄ctōribz Is̄a. i. Vos cognouit
possessorē suū et asinus p̄sepe dñi sui: po
pulus autē meus non me cognoscit. obliti
sunt deum ait ps. q̄ saluauit eos: qui fecit
magnalia in egypto. O duri et indurati sūt
lij Adam ait Berna. in eodem sermone.
Quos non emoluit tanta charitas: tanta ar

Do. xviij. post penthecostes.

doris flamma: tñ ingēs ignis amoris: q̄ pro tā
vilibus sarcinūculis tā p̄ciosas merces effus
dit. hec. p̄funde cogitate capitāq; erigite: ⁊
iuxta thēma assūptū diligēs dñm deū tuū.
Et pro cōclusiōe sicut filij dei.

Do. xviij. post penthe. post prandiū.
Sermo. xxxiij.

Diliges do.

minū deū tuū. vbi. s. vide
te quōd caute ambulet nō
quasi insipiētes sed q̄si sa
piētes redimētes tps qm̄
dies mali sūt. Ephe. v. ⁊ in epla hodierna.
Ad portū salutis volētes attigere verba sūt
istaybi tria notant.

Primū opatio q̄ supponit.

Secūm cautio q̄ inducit.

Tertiū negligētia q̄ rephēdit.

Q̄ pro primo opatio hic supposita ⁊ ambu
latio in via. s. salutis oēs tēdim⁹ ad mortem
imo quotidie bibēdo ⁊ comedēdo. ij. Reguz.
xiiij. Oēs morimur ⁊ quasi aque q̄ nō reuer
tuntur sup̄ terrā dilabimur. Operari autē
salutē n̄ām ⁊ deambulare debem⁹ p̄ opera
virtuosa si saluari volum⁹. Sic dicebat sal
uator aplis Job. xv. Ego vos elegi de mūdo
vt vos eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fructus ve
ster maneat. Nō em̄ habemus hic ciuitates
manentē: s̄i futurā inq̄rim⁹. Veb. xiiij. Ibunt
aut ps. de virtute in virtutē donec videat de
us deoz in syon. In figura h⁹ filij israel p. xl
annos ⁊ xl. māsiones in deserto ad terram
p̄missionis puenērt. ⁊ saluator n̄r p̄ tres q̄
terdenas descēdit in virginē vt vez def̄ intel
ligi q̄ decē p̄cepta decalogi sunt ⁊ q̄tuor e
uangeliste in fide trinitatē: put declarat hic
ronym⁹ i homelia natiuitatis virginis venērt
ad iordanē gr̄e cōfirmare ⁊ terrā p̄missionis
intrauit. Sic pax ē ambulare nisi q̄s debi
te ambulet. Oēs q̄dē currunt in stadio: sed
vnius accipit viciū. i. Cor. ix. Propterea di
cit caute ambuletis vel ambulem⁹: q̄ malū
h̄y rōnē infiniti: pp̄ hoc maliciā ⁊ defectum
facile ē contingere. Et dionysius de diuinis
noib⁹. bonū existit ex cā integrā: malū at̄ ex
singulis defecit⁹. Jō merito caute ambu
landū neq; qd cōmittat aut omittat siue i
actu siue in circumstātia necessaria ad salu

tem: qd vt fiat habeat charitas ⁊ q̄ diu⁹ as
ctu seruabit nihil mali pōt accidere. vñ ha
be charitatē ⁊ fac q̄d d̄bis. Si nō uales oēs
paginas scrutari oium sermonū volumina
euoluere: oia secreta penetrare tene charita
tem vbi p̄dēt oia. hec ille. in libro de laudib⁹
bus charitatē vt estimo petētib⁹ iter sepe di
citur aspici te vel ite ad crucē ⁊ iter crucis ca
pite. Sic ⁊ cunctis xp̄icolis d̄. Jte ad crucē
et ibi fornacē charitatis accēsam in filio et
matre inspicite. filius em̄ p̄ patris sui hono
re ⁊ matris amore in cruce mouit. Mas nō
ex filij cōpassione intime lacerat. m̄ tamē
dilectione ac dei charitate vtra filiū mouit
indignatur. Iter hoc capite nec deficietis.
Merito ergo decetero debemus ambulare
redimētes tps tā multipliciter ⁊ tā vane p̄
ditum. Dies mei dicebat Job velocius trāsi
erūt q̄ tela a terēte succidat. S; p̄th dolor
filij adam p̄ d̄r. Ephe. iij. Ambulabāt in va
nitate sensus sui obscuratum h̄ntes intel
lectum pp̄ ignorantia q̄ in illis. ⁊ Philip. iij.
Multi ambulāt q̄s sepe dicebāt vobis: nunc
autē et flens dico inimicos crucis xp̄i quoz
finit interitus ⁊ gloria in cōfessione est: qd
ne vobis cōtingat qualē faciat iuxta m̄lum
legis perire. diligēs dñm ⁊c.

Q̄ pro fundamento mouet qd. An eadē cha
ritate diligat deus ⁊ primus maxime cu⁹
latia qua de colit: ⁊ dulia qua honorat pri
mus siue creatura sint distincte sp̄s: s̄i d̄s
magister sentētiarū ⁊ doctor subtilis distin.
xviij. iij. Eadē charitate ⁊ dilectione q̄ ad
habitum q̄ d̄r pro tanto: q̄ si charitas ⁊ di
lectio possit sumi pro eodē: sc̄pius tñ dilectō
nominat actus quo diligitur deus ⁊ prim⁹.
Ratio cōmunis schole est hec. primus nō
est diligibilis amore charitatu n̄si p̄pter
deū vbi vñ pp̄ alit̄: ibi vnum tantū. Rō
vero scoti p̄fata est hec. vnus ē habitus ⁊
idem actus recti ⁊ actus reperi. Sed chari
tas diligit deū vel facit diligi ab actu f̄cto:
primū aut̄ actu reflexo. Amor em̄ chari
tatiuus non ē amor zelotipus: diligens er
go obiectum charitatis actu rectoriale si p̄
fecte diligit q̄ illud qd ipse diligit diligat
ab omnibus quoz amor nō sibi displicet. vo
lendo ergo q̄ proximus diligat deum mari
me diligit. primus: q̄ nullū eius bonū ma
ius potest velle. primo q̄ q̄ diligit deus. Et

se cum charitas actu recto tēdat in deū et actu reflexo in primū: q̄ respectu dī et p̄tū sit vñ? et idē habitus. Aliter nullus si plures dānenf. Is enī videat obstinat p̄ctōi bus se ingratos minime fore: vtpote cū sint xpiani: cū ad eccliam vā dāt: cū missas audiant: ac elemosynas aliq̄s faciant: ac p̄p̄s i p̄stina seruitutē vt dicebat in p̄cedēti sermone nō sint redigendi. Audiāt tñ qd dica tur extra de donatiōib? c. pp̄ ingratitudiez illius p̄sone in quā libertas collata ē p̄sōa datoris donationes reuocare p̄tēt: vt si forte impias manus iniecerit i eū vel atroces iniurias ei intulerit: vel graue rerū suarū dānum fecerit. idē h̄. C. de reuocādis donatiōi bus. l. vlt. Attendāt hoc dānatī r̄p̄icole p̄mo se et alios ad peccatū verbo signor exem plo puocantes si graue rez p̄sedm̄ deo faci ant aīas perdētes tāto p̄cio redēptas. Lō fiderēt scōo blasphemū blasphemādo deo atroces iniurias irrogāt. perpēdāt tertio pau perum oppressores si ipias man? in saluatiōem suā iniudāt. hoc monebat attēdi qd dice bat. i. p̄e. i. Scientes qd redēpti estis de vā nāra cōuersatiōe paternē traditiōis nō au rovel argēto corruptibilib? sed xpī sāguine p̄cioso quasi agni incōramiati. de scōo ait Ista. li. Jugiter tota die nomē meū blasphe mas. de tertio. Sup̄ doctū meū fabricauerūt et. O duri filij adā attēdite saluatozē p̄ber nar. dicētē. Nunqd satis afflicti? sū: nūqd p̄ me: nō certe qui peccatū nō feci: si pp̄ scel? populi mei et. vt quid ergo afflictio das as flictionē? plus me grauāt vulnera p̄cti tui: q̄ vulnera corpis mei. Eya p̄ctōres redite et iuxta verbū p̄missū. Diliges dñm et.

¶ In isto sermōe erūt due p̄res. P̄ia q̄lter h̄e dilectio sit elicēda. Scda p̄ qd eadē dilectio sit impedita. ¶ Quātū ad primā dī: qd hec dilectio dī elici obediētē. de sic dī diligite sibi obediāt. Jo. xliij. Si qd diligit me sermonē meū suabit. vbi ait Greg. p̄batio dilectiōis exhibitiō ē operis. hic p̄mo lī querere an dei mādāta sine gratia vel charitate valeāt impleri maxime cōmendatoz observant p̄ducāt ad vitā sempiternā. Ihar. xix. Si vis ad vitam ingredi serua mādāta. Quo cōtra tñ posset argui: qd qui nō seruat mādāta mortali pec cati: sic cū nullus sciat se h̄re grām: et obser

uatio erigat charitatē: nullus erit certus si mortale peccatū euitet. Ad hoc r̄idet seras phicus doctor sanctus Bonauē. et etiam Rī char. di. xliij. qd obsequio mādatoz p̄t cō siderari dupliciter. Alino mō q̄tū ad substanti am. alio mō meritorie et ad euitandū nouū peccatū mortale: sic liberū arbitriū ratiōe vtens gratia gratis data sibi assistēte man data p̄t implere. Alio mō meritorie et p̄ obti nēda salute: sic liberū arbitriū nequit mādāta implere sine gratia et charitate: qd nul la operatio p̄t placere deo nec esse retributiōne digna nisi p̄mo operat̄ dō sit accept̄. debet ergo deus obediētē diligere vt vñ si hō sit sine p̄ctō pp̄ dei amorē peccatū nīrat des serere et mādāta obseruare: vt de cōgruo sal tem grām mereat. Si vero sit iaz in grā nō sufficit qd quis dicat se h̄re bonāuolūtates: si operandi assistit facultas. de dilectiōe ergo cō ditoris interroget mens. lingua et conditio operis. Sed si corde diligit et ope pp̄ deum pficiat: in gratia sit meret̄ de cōgruo et de cōdigno. Deute. xv. Si audieris vocē dñi dei tui et custodieris vniuersa que iussit et qd ego hodie precipio tibi benedicet tibi vt pollicitus est. Audi ergo p̄ouer. i. Fili mi discipuli nam patris tui: ne obliuiscaris legē mīris tue: vt addat gratia capiti tuo: torques collo tuo. hic amor obediētē dī esse tantus: qd nec amore nec timore retrahat hō ab obser uantia mādatoz dei. Qui enī amat p̄rem aut matrē plusq̄ me nō ē me dign? Adat. x. et Luc. xliij. Si quis venit ad me et nō odit patrē suū et matrē: immo etiā et aiām suā. i. vitam aiālē nō p̄t me? eē discipulus. P̄o nullo enī dāno seu timore dī fieri p̄ctū mor tale. de his habetur extra de his que vi me tusue cā fiunt. ca. sacris. Sed nunc qd est qd sic deū diligit. Sic ait grego. interroget ali quis an deū diligit. R̄idet primus diligo. Sed ait idem vere diligim? si mādāta eius custodim? Qui enī dicit se nosse deū: et man data eius nō custodit mendax ē. i. Job. ii. Queratur nūc in quolibet statu etate cōditio ne et sexu. Quis ē qd diuina mādāta cus todiat. R̄idet Ista. i. c. Ne genti peccatrici semini neq̄ filijs sceleratā dereliquit dos minū et alienatū sū. retrorsū. Testes sunt oīm qualitātū hoies in criminationib? for tilegijs ac inspectionib? manū et tōmiorū

Do. xviij. post penthe.

necnō documentis artū magicā dediti si deo obediant an passim ac cōtinue cōcurrēt: ac de re illicita iurantes et humanitatē saluatoris nostri parnīpēdentes: et si in deo obrēperant indifferēter odia mortalia fuisse: matrimonio abutētē: vel matrimonium indebitē cōtrahētēs: voracē castitatis ordinū sacroz frangentes deū diligāt. Certe tales deū si fateant orefactis tñ negant. Propterea dī Jsa. xxx. Uobis filij deserto res: supple legis diuine dicit dñs vt faceretis consilia et nō ex me et ordiremini talem scy vt te vestre et nō p spm meū vt adderetur pcy sup peccatū: qui ambulatis vt descendat. i. in infernū. Prover. ij. Relinquit iter rectus et ambulat pnyas tenebrosas. O pctōres obedite deo: qm̄ erilis esset amor subditi ad prelatum si i nullo suū suaret pceptū. Quamto bz diligī appreciabilis. ponit hic modus diligendi deum a sco. di. xviij. iij. Et hoc tñ intensiue qz extensiue hoc ē qz anim⁹ diligētis bz potius oia velle nō ēē qz deū: et omnia perdere qz ipm̄: et vt firmi? seruēti? et tētius actu elicit obolūtatis deo inhereat qz cuiū qz rei. Sic inherebat q dicebat. Inueni quē diligit aia mea: tenui eū nec dimittam. Cā tñ. ij. Sic aplo ad phil. iij. Oia detrimenta feci et arbitratus sum stercoreare xpm̄ lucris faciā. Sic fecit et beatus. Francisc⁹ hic exclama cōtra auaros ydolorū seruītores quib⁹ p fas et nefas sufficit bona t̄palia cōgregare. Cōtra ambitiosos p symoniā et pacta illicita: cupientes beneficia possidere. cōtra lurn riosos et gulosos quoz deus vēter ē: qbz xps oibus in medio exprobabitur Crisosto. sup matheū. Ego propter vos delusus suz: flagellatus sum: crucifixus suz. Ego dilexi vos super omnem creaturā et vos plus oia alia qz me dilexistis. O pctōres dñati hoc ē damnatione digni ad deum redite. O homo deum dilige: quia hoc est maximum mandatum.

Quo ad scđam partē videndum est de secundo impedimēto diuine dilectiōis quod ponitur. i. affectus induratio. Et sequit ad pīmū qd est mentis excecatio. Quēadmodum enim ignis a carbonibus affatis hūo rem extrahit et carnē duram inficit. Sic in uolūto temporalīū et mundialium mentes excecet iac deuotionem? cōpunctionem tol-

lit ac demū mentem durāz efficit. Noluerat autem hoc qui dicebat. Percussus sum vt ferum et aruit cor meum: qz oblitus suz comedere panem meum: qui. i. de celo descendit. Animalis enim homo non sapit ea quē dī sunt. i. i. Cor. ij. et Jacobi. iij. Non est ista sapientia de sursum descendens: sed terrena aī malis et diabolica: qua cum quis fuerit. inbutus animus eius induratur: de deo non curat: de anima non cogitat: et fines vltimū non perpendit nec ponderat: id est iudiciū eternum non formidat: vt verificetur illud quod Proverbiorum. xviij. scribitur. Impi⁹ cum in profundum inuenit contempnit et sequitur cum ignominia. Talis certe pōt dicere illud ps. Infixus sum in limo profundus di et non est substantia: quoniam vcz de peccato in peccatum ruit. Nota autem bīn Bonauenturam. distin. i. qz cor induratum methaphorica est locutio. dicitur enim durum in materialib⁹ qd Difficile suscipit.

Alteri resistit. Et quod in se compactum consistit. sicutiqz peccato induratus qui gratiam spiritus sancti non recipit: qui diuine mulierationi resistit: ac proprie complacentie et voluntati intendit: cor tale durū male habebit in nouissimo. Eccles. iij. capi. Cor autem durum inqz Bernardus de consideratione ad eugenius est vt in breui tibi comprehendam et cōplectar quod nec deum amat: nec hominem reueretur. O pauperuli mundani. O miseri peccatores. O infelices huius seculi cultores ad deum redite. duduz promissit per Eye. xi. ca. qz daret aquam mundam compunctiōis. i. et gratie et qz auferret a vobis cor lapideum et durum et daret cor molle et carneū. vtinam sanguis ille passionis christi qz petras scindi fecit nostra: corda scindi faciat vt deum diligamus. iuxta responsum legis periti. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo. Quia radix omnium malorum ē cupiditas. i. Thimo. vi. et radix oīm bonorum est charitas. et simul ambe eē nō possunt: in si vna penitus euulsa fuerit alia plantari si potest. Sine causa conatur aliquis in adere ramos si radicē nō cōtēdit euellere.

Quod in ca. xviij. post penthe.
Sermo. xxxiij.

Urge et am

Sbulz. Mat. x. et in euange-
lio hodierno. Audite vocem
mei: et facite oia q̄ ego preci-
por vobis: et eritis mihi i po-
pulo et ego ero vobis i deu. Hier. vii. Ep̄st̄as
en ad oēs de salute sua sollicitos verba sunt
ista: in q̄bus duo notant.
Prima ē mentio actio.
Secunda ē gl̄iosa p̄miatio.

¶ Pro primo nota q̄ meritū fm̄ Sco. disti.
xviii. in. est actus elicitus ab aliquo a dō ac-
ceptus p̄ quo ab acceptante debet aliquid
operari vel illi p̄ q̄ operat. Nihil autē p̄t a
deo acceptari nisi fiat fm̄ ei⁹ voluntatē. faciē
do autē illud q̄ dñs p̄cipit hō nō p̄t deficere.
Isa. xlii. Ego dñs de⁹ tu⁹ docens te veritas:
vni⁹ attendisses m̄data mea audiendo. s.
et faciēdo. vni⁹ enī sine altero nō sufficeret:
q̄ nō auditores legis tm̄ iustificabūtur: sed
factores. Ro. ii. Audiendo veror faciēdo que
dñs p̄cipit hō ē ei acceptus. ysa. i. Si me au-
dieritis et precepta mea seruaueritis bona
terre comedetis. Hodie ergo si vocē ei⁹ au-
dieritis nolite obdurare corda v̄ra. Et h̄ no-
tat p̄mā verbū subsp̄t. Audite vocem. et.
Pro secūdo ne miseri hoīes vanū putēt dei
p̄cepta seruare addit de seruātib⁹. enī mi-
hi i populū. et. hoc ei magnū ēē testat moys-
ses. Deute. xxiij. Beatus es tu israel quis si-
milis tui i pplis: q̄ elegit te dñs de⁹ tu⁹: vt
sis ei ppl⁹ peculiaris. q̄ si tācā dignitatē re-
putabat illi ppl⁹ a gentilitate separato les-
gislatoze dotato māna enutrito terrā mate-
rialē. p̄missionis h̄nti in p̄missio. que q̄sio dñi
gratias est ip̄ianis ēē pplm̄ xp̄ianū ab omī
alia natiōe separātū. Sacri euāgelij ore be-
nedito filij dei plari eruditū. Preciosissimo
corpore et sacratissimo sanguine iesu xp̄i edu-
catū. Regnū celoz ac societate angeloz ha-
bens in p̄missū. hāc dignitatē beat⁹ petrus
ingerēs xp̄ianus dicebat. i. pe. ij. Vos estis
genus electū regale sacerdotiū gens sancta
ppl⁹ acquisitiōis vt virtutes annūciētis ei
qui vos vocauit de tenebris i admirabile lu-
men suū. Sed p̄p̄dolos cōquerēs dñs d̄ plu-
ribus q̄ vocē ei⁹ audire nolūt. ait Isa. lvi. p̄-
eo q̄ vocaui et nō iudistis bono. s. cōsentien-

do. locutus sum: et nō me audistis: obedien-
do et faciebatis malum in oculis meis et q̄
nolui elegistis. et propter hec dicit dominus
Ecce serui mei comedent et vos esurietis: le-
tabuntur et vos confundemini. Eya miser
peccator ne tibi sic contingat. Surge et am-
bula. Si ignoras quā viā debeas sequi iter
crucis apprehēdas et nō differas.

¶ Pro fundamēto mouetur questio. An in
omni actu nostro debeamus semper ambu-
lare hoc est querere vtrum omnis actus de
liberatus ab homine elicitus debeat semp
in deum referri alioquin fiet ei demeritor⁹
Respondet sanctus Bonauentura similiter
Scotus. iij. disti. ij. Quod non omnis act⁹
deliberate factus est bonus vel malus mo-
raliter. Sed est dare actum medium q̄ nec
est bonus nec malus moraliter saltem i spe-
cie: licet aliud sit in esse indiuiduali. Ad cui⁹
us euidentiam dicit Scotus et Bonauentura
ra: q̄ actum in deum referri potest tripliciter
intelligi. Primo actualiter quando quis ac-
tu de deo cogitat et vult et hoc nō oportet
semper enim obligari ad impossibile. Secū-
do virtualiter cum quis propter finem p̄e
cogitatum vult aliquid licet actu de dō non
cogitet. vult Bonauentura quando in p̄u-
cipio alicuius operis proponit totum facere
propter deum habitualiter facit: quia viā
delicet sit ab habitu charitatis: licet de deo
nō cogitet actu: et ad hoc obligamur vt. s. ha-
beam⁹ habitū charitatis q̄ referre possum⁹
ad deū actus n̄ros. Et per oppositum aliqd
potest dici non referri in deum tribus mo-
dis: vtz

Contrarie.

Præiudice.

Et negative.

¶ Duo primi modi referendi in finem sunt.
boni moraliter et in habente charitatē sunt
meritorij. Tertius autē modus referendi et
non referendi est indifferens: sicut comedere
bibere et. et quia dicit Bernardus. in via dei nō
progredi regredi est. dicit Bonauentura. q̄
h̄z intelligi q̄si homo tenetur p̄gredi si non
progredit. Surge ergo et ambula quoniam
est locus et tempus. Aliter nullus si p̄ntes
dānt. Allegabūt fore aliqui: q̄ inuētus
est difficilis ad regendū: nec deus est ita ri-
gorosus et maxime q̄ sensualitas retardat

Do. xv. post penthecostes.

a bono ⁊ inclinat ad malum: ⁊ sic de⁹ misere
rebit. sed audiant sic loquētes qd scribit de
dolo. ⁊ cōtū. c. lūm dilecti. vbi notat casus
de citato cōā iudice sine pōtifice rationabi
liter nō cōparente nec pcuratore sufficiē
tem mittente: allegante p sua exculpatione
calores effluos qd tanq̄ pruram cōdemnat
Scribit quoq̄. ff. ad legē aquileia. l. si sere
nus. §. si focarius. Si ille qui fornacē cale
facit obdormiendo villā incēdit ego de iu
ria teneo: si fui negligens in eligēdo mini
stros. Moralr est sensualitas q̄ fornacē cale
faciēdo vcz carnet aliqui totā villā scz anime
⁊ cōscientie incēdit quare ratio qd debuit co
hibere ⁊ nō cohibuit teneo. Nam igit ratio
sup iuuentutem querat sed sup mūdantatē
aut similitaq̄ hec oīa nō sunt nisi excusatio
in peccatis. Aliqua ps. q̄rebat liberari dicens
Non declinet cor meū in vba malicie ad ex
cusandas excu. ⁊c. or̄ em Beñ. iiii. c. Subter
te erit appetit⁹ tuus ⁊ diabens ei⁹. Omni
ergo excusatiōe omīssa cuilibet pctōri habē
ti terrore pscientie immobilitatē in bono ⁊
isensualitatē dī: surge ⁊ ambula. vbi duo
notantur.

Primum est peccati derelictio.

Et cōm est actiū virtuosoz psecutio.

¶ De primo. ad Ephe. v. Surge qui dormis
erge a mortuis ⁊ illuminabit te xps. sur-
ge inq̃s veraciter sine fictiōe: viuaciter sine
trepidatione: velociter sine tardatiōe. Circa
quod notādū ē surgere debem⁹ ad tria.

Ad examinādū pp̄am cō sciam.

Ēd agēdū pfectā pniām.

Ad implorandū diuinā miām.

¶ De prima nūc agendo dicit ad Rom. xij. bo
ra em est iā nos de sōno surgere. Eūti. iij. ca.
Surgat & circūdo ciuitatē. De q̄ ciuitate dicit
in ps. Vidi iniquitatē & cōtradictionē in ciui
tate. Eū tñ deberet esse sanctificata vt r̄p̄s
habitaret in ea. Iuxta illud Eccl̄s. xxiij. In
ciuitate sanctificata similis requiet. & Apo. xxi.
Vidit m̄h̄i angelus dñi ciuitatē sc̄tāz be
rufale descēdētē de celo h̄rē claritatē dei.
Surgat ergo q̄libet & prop̄rijs disc̄ntat
Surgat ergo. Cur iaces pronus i terra. Jac
em q̄i solū de terrenis cōsiderat. Ad odus
aū t disc̄ntat i cōf̄ss̄as notat. Eūti. viij. vbi d
ñs ane surgamini ad vineas i. cōf̄ss̄as disc̄
tici. Jac. videam? si vinea n̄ra floruit & si flo

res fructus parturierit. Nō ē enī vinee con
suetudo interfrascque sī bōa fuerit fructu
rum optimū. Si mala ad mōibū valet nisi
vī cōburat sicut lignū vitis. Eze. xv. Filij ho
minis qđ fier de ligno vitis &c. Mane qđ de
bemis surgere ad discutiendū propriā pscē
tiam sī facit fructū bonū: qm̄ arbor bona bo
nos fructus facit: malavero fructus malos
Abat. viij. Cū dēre ergo debemus sī vinea flo
ruit. florea autē sunt sacri & boni cōcepti: corā
deo redolētes ac scti pposita. vñ saluato: cō
ceptus ē in nazareth qđ interfrasc flouit: qđ
initij salutis aīe cōstitit: i bono pposito. Pa
rus ē autē qđ arbor cōscie floreat. Adest qđ bo
num facere pponeret sī effectū mandet.
Propterea vidēdū sī flores fructū pcurierint
id ē de sctis ppositis venerint bone opatio
nes. Ad inueniendū autē quales opatioes qđ
fecerit pmo attendere & discutere oīs etates
suas. scđo ioca & loca in qbus cōuerfat fuit.
Tercio occupatioes quibz vacauit. Quarto
peccata qbū dedit fuit: qbū diligēter discussis
materiā plorandi inuenit. De sceleratis enī
pctōibz applicatis & deditis ludis: luxurijs:
blasphemijs: vitijs: fraudibz: ac piumis ma
rito pōt dici illud Lu. xij. Ecce tres aīi sūt
er qđ venio qrens fructū & nō inuenio. Tres
aīi sunt tres etates. I. adolecētia: iuuetū:
et senectus: in qbū vniuersi pctōes nec flo
rent nec fructificāt. Ideo seqtur. scindite dō
lami vt qđ terra occupat. Qđ iurati filij adā
hic clamate qđ in articulo mōrtis dicere po
tentis: Q̄rebarait ior. oīa opa mea scis
ena qđ nō parceres delinquenti. Et si ille cui
conscia nō reprehēdebat cor suū in toruita
sua verēbas sup oībz opibus suis: qđ fac
re dōz qđ nuqz autrix alibi qm̄ fecit. Mō
ti martini affistēs diabol⁹ q̄res rapere aīas
eius itatē clamaret fance. qđ hic facit crū
ta bestia. Etiam moztū bti berri. utens enī
ducere in desperationē itrogādo sī p am
parius bonis p ei facit tū arduū bonū sī
est glā paradisi speraret. Quid ergo miseria
faciet: dānari nēpe hoīes nōc passim tēpus
male impleat. Sonat autē Job. xxi. tympanū
lyram & gaudent ad sonitū organi. ducūt
bonis dies suos & in pctō ad inferna dīcē
dunt. Taceo de cōmūjs & baquetijs. Ss q̄s
q̄pveniet dies qđ hec ad memoriā renocu
bunt: si tarde. Sic enī diabolus: vt ait bti⁹

andreas: egre deludit tandiu mētes et aīos
hoīm quousq; nudi et rei a corpib; erāt aīe
nihil secū pter petā portātes. Surge ergo
vtrūq; Jone pmo. vtrūq; tu sopore depmētis
Nec discussio die dñica maxime fieri d; et fe
stis i quib; hō d; redire ad cōscīas ppriā at
rendēs qd erit de se. post hāc vitā. In figurā
bun; d; Hier. xxiij. Custodite aīas vras et no
lite portare pōdera in die sabbati. Sz pot;
deponēda sunt illa quib; se oneratū sentie
bat pō. qñ dicebat. Quonā iiquitates mee
supergressę sunt caput meū et. Surge ergo
et ambula.

Quo ad scōm pncipale paz foret vitā pre
ritā discutere nū in futuro et decetero qlibz
vellet virtuose viuere et i meli; pficere. ppter
ea addit ambula. Solēs aut aliqđ iter pera
gere tria d; facere.

Primo rectā viā inquirere.

Secūdo sumptus cōgruos portare.

Tertio iter ceptū cōtinuare.

Sic vtrūq; charissimi q; ad patrias pgin;
hec tria facere debemus perquirēdo aut de
viā rectā. et qđ illā nobis mōstrabit. d; Sa
pi. i. q; iustū deducit dñs p viā rectā et on
dit illi regnū dei. Legit aut iacob misisse vi
ascēdisse seu deductū fuisse. in lib. Gene. xv.
Uias seu locos quo fuit post; in sepul
chro patruz suoz. Prima viā fuit fm qđ d;
Gene. rrv. de. berfabee Lara: quam vocauit
luzay. qñ em; pater suus ysaac mittebat eū i
mesopotamiā in hac viā dormiuit sup lapi
dē: et ibi vidit scalā rectā et angelos ascēdē
tes et descēdētes. Deinde venit. vtrūq; Gene.
xxix. p viā oriētalē et amouit lapidē et adaq;
nit greges rachel. Spūali; aut iacob q sup
plātor d; est qlibz saluari cupiens: quem
dñs deducit p vias rectas: quaz. Prima est
arā seu luzā. Interpretat em; ara executiōis gē
tū. Luzā aut interpretat nur vel amigdalu.
hic est timor executiōis cōscīentias ab oi pctō
amar; in pncipio sicut cortex nudus ducēs
postmodū ad dulcedinē nuclei. Pro pmo di
cit Ecclesi. vii. Qui timet deus nec negligit.
Pro scōdo. Timor dñi delectat cor et dabit le
tiā. Ecclesi. i. In hac viā cōquiesce p spē su
p lapidē. i. xpm q; timorā; iust; de meritis
propria deficit videbit ibi scalā. i. diuinā in
ficiā cui; imā tūgit terrā dñi attēdit reprie
boz dānationē quā timet incurere. Suprie

mum vero tangit celum: gaudia sc; beator;
que timet pdere: videt angelos quosdā ascē
dentes et quosdā descendētes: q; p suā iustū
ciā quosdā humiliter ad penā et quosdā ex
altat ad gloriā. Vinc iacob eugilās dicit. q;
terribilis est locus iste. In hac pñstētia sibi
pmitte dñs q; ei; cultos eēt: q; timorē dñi in
corde h; securus ad alia bona pōr progredi.
Ecclesi. xxiij. Qui timet deū nō cōcurrēt ei ma
la. et xxiij. Qui timet deū nihil tēpidabit.
Deinde iacob venit p viā oriētalē in feruo
rē videlz charitatis qñ pcedit timor: suble
uit amor. pfecta em; charitas foras mittit
timorē. Ibi amouet lapis duritiā ad aquā
tur greges in aquis grē: et iacob osculat ra
chel. q; videlz aīa miseri in dulcedine diuine
sapientie delectat. Surgat ergo qlibet et am
bulet vias istas pctm relinquat. ppriā pficiat
discutiendo. Decetero quoz bene opetur: vt
p conclusionē videndo deū glorificet qui de
dit talē potestātē hoīb; quā nobis ipartiri
dignetur pius iesus qui sine fine viuūt et res
gnat. Amen.

Officia. rv. post penthe. post prandius
Sermo. rrv.

urge et am

bula. vbi. s. Attendite ad
petrā vñ excis estis et ad ca
uernā laq; de q; pñis estis.

Attēdit ad abrahā pñz
vtrūq; ad sarrā q; peperit vos. ysa. li. Ad pctō
res miserosit a pctis resurgāt in virtutib;
ambulēt verba sūt ista. vbi tria notant;
Primū xpiane pñtōis sublimatio.
Scōm eterne dānatōis pseruatio.
Tertū exēplaritatis demonstratio.

De primo d; Attēdit ad petrā et. Petra
aut erat xps. dñi xpīāi attēdit: q; ap pō di
cini xpīāi: q; vñtā pformē noī vñ debet du
cere. d; em; de sacra vñtōne. c. vnico. a xpo
xpīani nomē est puritatis charitatis et to
ti bonitatis. Qua frōte ergo ait ibides hoc
nomē tibi arrogas q; nec hoz aliqđ in te fē
tis. Attēdit ergo dānatō xpīanā: q; p vos
xpī nomē blasphemā inter gētes. Pro scōdo
di ad cauernā lac. Collo. i. c. Qui eruit nos
de potestate tenebrar; et nos trāslulit in res
gnū dilectōis sue. i. filij sui dilecti. O scelera

Do. xv. post penthe.

ri hoies attēdite ad hanc cauernā exercitus
fenna cherib centū. lxxv. milia pp suā blas
phemiam in hac cauerna descēderūt: vt habet
iij. Reg. c. xix. t. xxiij. milia pierūrna die ab
exterminatore vt asserit apls. i. 1. Cor. x. ppter
suā murmuratiōē vel fornicatōē. qd ergo
vos phibet ne illuc descēdat: certe nō aliud
q̄ ille de q̄ ad Heb. ix. Introiuit in ipm celū
vt apperit vultui dei ad interpellādū p nobis
pro tertio dī. Attēdite ad abrahā ec. Quis
q̄so est abrahā q̄ p multarū gētiū dī t q̄ hec
sarra: q̄ princeps iteratā nū ipe rps t virgo
maria ei? mī purissima. Vos debem? attē
dere spē nram i eis ponēdo exēplūq; ab ip
sis sumēdo. Im illō. i. pe. iij. xpo passio i cru
ce t vos eadē cogitatōē armam. t Jo. xix.
Stabat iuxta crucē iesu mī ei. Si em̄ xpi
morē attēdam? t q̄ra passus fuit p pctō
nris nec nō vitā virtuosas mris sue pssime
pctā relinquam? t nū virtutis aggredia
mur. qd vt fiat cuilibz pctōi sub typo pal
tici dī. Surge t ambula ec.

¶ Pro fundamēto mouet q̄stio. qz sermo
ne. pcedēti dictū fuit fore aliq̄s act? indiffe
rentes: q̄ nec boni sūt nec mali. merito ergo
q̄stio mouet qd implet illō dictū apli. Col
lo. ij. Oē qd cūq; facit in verbo aut in ope
oia in noie dñi nri facite. Rūdet sc̄as Ro.
di. xli. q. q̄ illō dictū apli pōt triplici? itelli
gi. primo distributiue: t sic cōsiliū optimū
qm̄ omē opus qd nō est de se malū delibera
te factū ab hūte charitatē t actuali in deū
relatū vel virtualiter ēmeritoriū. Aliomō
ly oē pōt sumi collectiue: t sic ē finis pcepti
q̄roē qd hic agim? ppter hūc finē facere de
bem? vt ad illū statū veniam? i quo actua
liter oia referunt in deū. Tercio pōt erponi
negatiue vt sit sensus. Oia quēcūq; facit: t
sic est pceptū. ly em̄ oē opus deliberate elici
tū sit cōforme iudicio rōis vel disforme: hoc
tū nō sufficit ad faciēdū op? bonū vel malū
moralit. Et diē sco. q. xxiij. q̄libetoz. Dicitur
ei rō qd hō dī comedere ad vite sustentatiōē
t ad sustentatū vitā suā: t vltē? nō pcedit
nec bñ nec male agit moralit. tñ referēdo in
deū posset mīreri si eēt in statu gfe. Nullus
mīrē si plures dānen. qd miraret si male
factor aliq̄s funē hñs in collo ligaret in pa
tulo t malefactor gladiū in manu ppta
haberet q̄ libere funē pscindere possim? illo:

min? adeo piger foret q̄ sibi man? pmitteret
ligari t gladiū aufferi. Quis inq̄ mira
ret si talis suspēderet t strāgularetur? certe
nullus. nec ipse malefactor deberet cōqueri
nisi de sua negligētia t malicia. Dī em̄ de re
gu. iij. li. vi. dānū qd q̄s sua culpa sērit sibi
si t nō alteri dī imputari. Dī enī. ff. de cōstitu
tiōib? principū. l. seruus: q̄ seru? pōt officii
heres si libertatorē habeat. q̄ casu summo pē
dī curare q̄ libertatē habeat: qm̄ si moriat
an? adeptiōē libertatis hereditate carebit.
Eodē titulo. l. si in testamēto. Ad vos pctō
res indurati sūt hoc verbū. Jaz em̄ in collo
funē habetis q̄ suspēdebim? in patibulo in
ferni. dī. Prouerb. x. Iniquitates sue capiēt i
pū: t funib? pctōz suoz. quisq; cōstringit.
gladiū habetis in manu. i. in libertate v̄ra ē
quo funē possetis pscindere. Gladius iste
est verbū saluatoria. Ephe. v. Saleā salutis
assumite t gladiū spūs qd est verbū dei. In
manu aut v̄ra est libertas. Sz dies veniet
qm̄ ligaris manib? t pedibus piciemini in
tenebras exteriores: tuncq; libertate carebi
tis: t hereditate priuabimini. qd in hoc cul
pandus ē: quis deniq; sup hoc venit arguen
dus: malicia v̄ra negligētia v̄ra. dānū em̄ q̄
quis ec. Ergo ne i tale incōueniēs cadam?
culibet nrm dī surge t ambula.

¶ In isto sermone erūt due partes.

Prima de pcti derelictione.

Secunda de actuum virtuosorum prosecu
tione.

¶ Quo ad primā v̄so quō debemus surgere
ad discutiēdā cōscia. Restat videre quō sur
gere debem? ad faciēdū pfectū pniām et
ad implorandū diuinā miām. De primo dī.
Jone. ij. Surgens rex descēdit de solio abie
cit vestimētū suū a se t induit? est sacco t se
dit i cinere. In his verbis notant? ad pniā
veram requisitā.

Primū ē cordis volūtaria hūiliatio.

Secūda est pcti cessatio.

Tertiū est offense satisfactio.

Quartū dī mortis meditatio.

¶ Primū est ec. ppterea dī. descēdit quo cō
tra Nabuchodonosor ille supbus stabat in
palatio suo dicēs. Nōne hec est babilō quā
edificau i fortitudine mea? Dān. iij. capi.
Qui ergo vult surgere ad penitendū primo
corā deo se hūillet. cor suū rebelle t dur? offe

fens diuine seruituti. Quod est peccatum mortale a deo auertit et deus spernit: imo formale cunctis peccatis mortalibus est auersio a deo seu carceris rectitudinis vel cōformitatis volūtatē create ad diuinā. Vnde cor penitēs se dirigit sub obedientia et reuerētia ad deū. Sic monebat fieri quod dicebat. ysa. xlvij. c. Descēde sede in puluere filia syon. Scōm ivera pnia requiritur ē pti cessatio. Iō addit abiecit vestimentū. Vestimentū mixtū sanguine erit i cōbustione et cibis ignis. Ab hoc sanguine purgari cupiebat quod dicebat. Libera me dō sā guinib⁹ de⁹ ac. Hic nota quod nullus est capax pnie: nisi corde firo velit abstinere a pto et pti ppiū occasione. Elena enī nō dāf nisi correcto. de reg. iij. li. vi. Eade et noli amplius peccare. Jo. n. r. viij. Hoc attēdat alienus hñes ab annis decē: ponēdo se in tutor pte suā in pñulo: nō cōcedēdo pecuniā si mercātiā venale p maiori pñio in duplo pvaleat. habēdo in sup alienā p fraudes p fallacias et in quos alios pñat. Hoc attēdant luxurij dediti quod p menseat ānos suas ineptias exerceat. Ibi et si in paschate confiteant: nō tñ suā abijcūt vestimentā: nec ppositū cauēdi hñit: nec occasione fugiūt. De talib⁹ dicit Bie re. v. Indurauit facies suas supra petra: et noluerūt reuerti. Hoc vestimēto dānato induti sūt lufiores lenones macq̄elle symonia et alij pñores idurati. dñ⁹ dicit aug. in quo dā sermōe. Noli amare veterē tunicā: muta te: si vis mutari. si nō vis mutari habes i vetustate dānari. Tertius ad pñiaz requisitus ē offense satisfactio. Necessē est enī vt pñōr quod per hñordinatā delectationē a deo discessit p emendā et satisfactionē ad deū redeat. Propterea dñ⁹: rex minime indut⁹ est sacco in signū amaritudinis et doloris. Petrus quoq̄ egressus foras amare fleuit. Luc. xij. Et dñ⁹ pñus iacebat in terrā dicens. Ego sum qui peccauī. Nulli afit durus videat factum hoc accipere: quod in presenti seculo vel futuro op⁹ penā soluere vñq̄ ad vltimū quadrātez. propterea ad Ro. vi. Sicut exhibuistis mēbra vñ seruire iniquitati ad iniquitatē: ita nūc exhibete mēbra vñ seruire iusticie i satisficationē. Hic autē nota quod nulla pnia valeat satisfacere pio pñis nris immo nec p minimo mortali: si tñ minimus dici debeat

nec possemus per quēcūq̄ ieiunia per quā dringētos annos cōtinuata: nisi esset aliud quod meritū nostrum. Dñ⁹ enī. ysa. liij. de pñō: dñ⁹ posuit in eo iniquitates omniū nrm. et i. Pet. ij. Peccata nra ipse pertulit in corpore suo super lignū. i. penā dicit mgt dñ⁹. r. tertij nris peccatis debitā. quare dicit scñs Bñ. dist. xij. iij. quod meritū xpi totaliter delet in nobis originale per baptisimū. peccata autē nō sūtra post baptisimū cōmissa delent p pñiam nram pñsupposito merito xpi tanq̄ pñcipale: virtute cui⁹ pñcipaliter a deo nobis remittet culpa. Non est enī aliud nomē dñ⁹ tñ sub celo hoib⁹ in quo oporteat nos saluos fieri. Actū. iij. Quartus ad pñiam requisitus est mortis meditatio. et notat cū dñ⁹ et sedit in puluere. hanc meditabatur et hoc se ad pñiam aiabat qui dicebat. Quis ē hō qui viuet et nō videbit mortem. q. d. nullus. Eruet talis hec frequēter cogitās aīaz suaz de manu inferni: pñiaz videlicet agēdo. Be lyas quoq̄ panē subinerticiū comedēdo fugiendo Jezabel peruenit ad mortē dei. Surge ergo miserabilis palitice ad agēdū penitentiā. Surgere q̄s debemus ad implorandū dei miam. Luc. xv. dicit filius prodigus Surgam et ibo ad patrē meū et dicā ei. pater peccauī in celum et coram te. hoc est contra induratos et desperatos: qui nec infernū timent: nec celū desiderant. Ibi sunt de quibus Amos. i. Et ponit de pe. di. i. c. Super tribus sceleribus damasci me conuertam: et super quartum non me conuertam. vbi sūta gloriā.

Primum scelus est in voluntate,

Scōm in opere.

Tertium in pñuetudine.

Quartū super quo nō conuertis est pñm in obstin. tione.

¶ Tali dicitur Jone. i. Surge et inuoca deū tuū. Quilibet ergo attendat: quia ei dicit. Surge et.

¶ Quo ad scōm pñcipale parus foret surgere: vt pñore de pñis pñerent penitere ac diuinū auxiliū implorarent: nisi hōvellerētiose ambulare. pñtea addit ābula. Dicebā mae bñ quod ad ābulandū em iter pñeproū erigis viā rectā inquirere ac sumpt⁹ cognos potare. i. opera meritoria facere. Eñso ergo quod vñ saluati dñ⁹ p dei timorē et amorē in

Dominica. xix. post penthe.

cedere. Consequenter vidē dū est qualiter de-
beamus meritoze opari p quo occurrit di-
ctū Ezechie. iij. Regū. x. vbi sic dicit. Memē
to quēto quō ambulaui corā te in veritate
et qd placitū est effeceri. Vbi nota qd Ezechi-
as interpretat confortauit me dñs. et significat
bonū xpianū diuina grā adiutū sine q nū-
lus bñ pōt opari. Ro. vi. Gratia autē deivita
eterna. q dñs ambulare sicut Ezechias. pñs
habēdo in intellectu purā intētiōē. memē
to inq̄t quomodo ambulaueri corā te. nō di-
cit corā hoibus. Math. vi. Attendite ne ius-
ticiā vestrā faciatis corā hoibus etc. Et hoc
est cōtra ypocritas. Scōdo in ore verā locutō
nez: q in veritate qd est cōtra illos qui dicūt
mendaciā. Tertiō in ope iustā executionez:
qd placitū est corā te feceris solū sibi inten-
dens placere: q si adhuc hoibus placere xpi
seruus nō esset. ad Gal. i. figurat qz talis p
Noe. De quo dicit. Gene. vi. Noe vir iustus atqz
pfectus cū deo ambulauit et fecit qcuqz prece-
pit ei dñs. Noe q interpretat requies: fecit q
cuqz precepit ei deus significās quēlibet xpia-
nū: qui dñs querere requiē psciētie et quietez
qui dñs esse vir virtuosē viuēdo. Iustus respec-
tu primi pfectus respectu sui: q dñs cū deo
ambulare et facere quēcuqz precepit ei deus
Sed vñ mūdo a scādalia. ppter enī scādala
pēdolozi nō sic iam totus mūdus ambulat
Sed vt dicit philippiiij. Multi ambulāt quos
sepe dicebā vobis: nūc autē et scens dico inimi-
cos crucis xpi. Alij post dyabolū p altā vani-
tatis et supbie: ambicioz: pomposit: vane glo-
rioz. contra quos eldichee. ij. Non ambulet
supbe qm̄ tps etc. Alij post carnē p sterqui-
liniū voluptatis et lasciuie. i. Cor. iij. Nonne
carnales estis vos et vñ carnes ambularis.
Alij post mūdū p diuerticula cupiditatis
et auaritie: vt auari et inuidi. Jude. ij. He il-
lis q in viā cayn abiierunt: qui videlz aliorū
pfectibus inuidēt vt cayn abel. nō sic cha-
rissimū ambulandū est: sed sicut Abrahā de
quo Gene. xvij. Ambula corā me et esto pfe-
ctus. Sed parū foret incipere seu pponere
virtuosē agere nisi iter acceptū pnuaretur
Ista. xl. Qui sperat in dño mutabūt fortitu-
dinē. currēt et nō deficiēt. Et de pe. di. iij. di-
cit Greg. Incassus bonū agit siā vite termi-
nū deserat: qz frustra velociter cūrit q aliqz
veniat ad metā deficit. hinc p Moysen cau-

dā bestie offerre iubet: vt omne bonū qd in-
cipimus pferantes ad finē cōpleam. Q
peccatoz mūdo innūdē ad deū recurrere:
pctō et feces deferere: ambula cōtinuādo in bo-
norū pio conclusionē videntes deū glori-
cēt: q tantā potestātē dedit hoibus. Qd nos
bis prestat pius Iesus. Amen.

Dñica. xix. post penthe. Ser. xxiij.

Multi sunt

vocati: pauci vero electi.
Math. x. et in euāgelio.
Adiit huius suū hora cene
dicere inuitati vt veniret
et ceperunt omēs simul excusare. Lu. xij. Di-
uine clemētie: ac humane militie ostēsus
sunt verba ista. vbi duo notantur.
Primū pietatis diuine miseratio.
Scōm maligne prauitatis ostensio.
Pro primo nota qd dñs noster iesus xpus
in fine huius vite cenā fecit vtiqz magnā et
gloriā eternā preparauit: q merito dicitur cenā:
q in fine huius mūdi: sicut cenā in fine diei ē
preparata: in cuius figurā migratur? ad patres
fecit cenā discipulis: lauit pedes apostolorū:
dedit corpus propriū: promulgauit dilectio-
nis mandatū: qz tunc purgabit natura hu-
mana ab omī vicio: fruimur xpo: ad primū
etiā erit cōsummata dilectio. Vñ hec cenā
dicis magnā.
Primo ppter inuitatis curialitatē.
Scōdo ppter inuitatoz gñalitatē.
Tertiō ppter cene diuturnitatem.
De pmo Iudith. vi. Suscepit oīas achi-
or in domū suam: et fecit ei cenam magnā.
Magna curialitas est facere cenā aduersa-
rio suo. Oīas fortitudo dñi interpretatur et
significat xpm. Achior q erat abiectus q et
interpretat iracundiā fratris: significat pctō
rem fratrem suū ad iracundiā prouocantē. De
scōdo. Apoc. iij. Si qz mihi apparuerit itra-
bo ad eū et cenabo cum eo. De tertio. ij. Esdr.
iij. Rex darius fecit cenā oībus prepositis
qui erant sub eo. et cū manducassent satiati
reueriebantur. Darius interpretatur fertilis.
De quarto Apoc. xix. Beati qui ad cenā nu-
ptiarum agni vocati sunt. Beatitude autē
includit pperuitatē. Ad hanc autē cenam
talē et tantā vocat dñs multos: qz oībz glo-

ria paradisi offerret. Actū. x. In veritate cō-
perit: qz nō est acceptor psonarū deus: s; in oī
gente: q̄ timet deū ⁊ opatur iusticiā accept?
est illi. i. p. v. De oīa grē q̄ vocant vos in
eternā gloriā in xpo iesu modicū passos ipse
pficiet pfirmabitqz. Oīs grē dicit: qz ad oēs
eius gratia extēdit. Sed p̄hdolor lz talis r-
tāta sit dei pietas erga nras miserā huma-
nā: tñ iniquitas nra suā nō deponitimo au-
get maliciā. Sequit̄ ceperūt oēs simul excu-
sare: lz nullus dicat verbo nolle saluari ope-
tñ perhibet qd ad beatitudines nō vult prin-
gere: qm̄ illa opat̄ que a grā dei ⁊ gloriā ab-
ducit. Sapi. v. Exiguus ⁊ cū redio est t̄pavi-
te nre veniet coronem? nos rosis. fruamur
bonis q̄ sunt. Jobqz. xxi. ca. loquēs de talib?
ait. dicāt deo recede a nobis sciam viarū tua-
rū nolumus. Non em̄ volūt pudicitia: neqz
religiōis deuotionē: nō actui iusta opatio-
nē: non p̄ctōres p̄nam. Sed vt dī ad Titū
i. Que fatē xp̄m factis tñ negāt. r. i. q. in. ca.
Existimāt. quoties male agim? toties deus
factis negamur. Et qua suā verbi passum
p̄cludit maiorē p̄t̄ hoīz debere dānari.
¶ Pro fundamēto mouet questio. An dñs
velit oīs hoīes saluos fieri: qm̄ si hoc velit
cū ei? voluntati nullus posset resistere oīs
saluabunt. Rñdet magister sniā et post
euz oīs doctores ⁊ maxime sc̄as Bonauē.
di. xl. primi. q̄ sicut dī. i. thmo. i. ¶ Vult dñs
oēs hoīes saluos fieri: ad agnitiōē verita-
tis: venire. Hec aut̄ auctoritas p̄t̄ tripliciter
exponi. Primo dicēdo vult oēs hoīes ⁊c. sit
distributio pro generibus singulorū ⁊ nō p
singulis generibz: de quolibz statu saluabū-
tur aliq: videly de statu p̄latorū de statu cō-
tinentiū: p̄uigarorū: religiosorū ⁊ h̄mōi. Se-
cūdo mō p̄t̄ exponi vt sit distributio acco-
moda. Vult de? oēs hoīes saluos fieri q̄ sal-
uabunt: sicut celū tegit oīa q̄ sc̄y tegunt. Et
maḡ scholariū docet oēs pueros q̄. i. docent.
Tertio mō exponit a Damasceno. ⁊ h̄c cōi-
ter sequunt̄ theologī. de? vult ⁊c. voluntate
ascēdēte nō volūtate p̄ntē. nō tñ sic capien-
do qd sit multiplex volūtās: s; dī multipliciter
rōne cōnotari. Voluntas em̄ ass̄ dei tñ va-
let ac si dicere: dedit de? aut obrulit: aut pa-
rat? est dare vel offerre q̄cquid est necessariū
ad salutē obtinēdā. volūtās x̄o p̄ntē dei nō
tat hoc qd deus retribuit s̄m qd hō meretur

vel demeret. ⁊ sic volūtate p̄ntē nō vult oēs
hoīes saluos fieri. ¶ Nota s̄m Petrus aureos
li. Et hec dī volūtās b̄nplaciti nō volūtās si-
gni. Snia hui? thēmaris est s̄m? angelus
clamarer vel vn? vestrū hui? societatis vel
ciuitatis hic em̄s dānabit. vnus inq̄ nō di-
co plures. quis est in tota ciuitate em̄s si el
sent. xl. milia qui timere non debet? Quis
vt dī Prouer. xx. Dicere poterit mūdum est
cor meum: purus sum a pctō. Q̄to magis ti-
mere debemus vbi t̄s xps clamar. Multi
sunt vocati: pauci vero electi. Mar. xx. ¶ S;
dicit quis frater eque b̄n intendo saluari si
cur vos. nescitis qd dānabit vel saluabitur.
Optime dicit: s; audi qd notat. extra de pre-
sumptionibz. cap. Afferte mihi gladius. vbi
Salomon p̄hibet sniā dedisse ex vehemē-
ti p̄sumptiōe. vbi em̄ veritas h̄i non p̄t̄
recurrēdū est ad viā p̄sumptiōis. Formet
ergo sic p̄sumptio. legant oēs cronice bysto-
rie ⁊ gesta sanctorū. Et primo p̄quirat si qd
ecclesiasticus habuit gloriāz stādo in p̄tinua
formcatōe vel symonia. Si qd religiosus no-
tabiliter statū suū trāsgrediēdo. Si nobilis
vel vilicus blasphemādo. Si qd iuuenis lu-
dos aleaz ⁊ meretrices frēq̄ntando. Si qd
burgēs vel diues ad vsurā p̄bēdo. Si mer-
cator vel mechāic? fraudādo: p̄uadō vel fal-
lacijs vtēdo. Sed q̄ mulier: iocādo: puocādo
gestis ⁊ nutibz ad peccādū gloriā obtinuit.
q̄ si de nullo repiat qd sit saluar? talē vitaz
ducēdo: ⁊ scelerati p̄ctōres moderni hui? tē-
pōis q̄ passiz sine delectu: ac emēdationē ta-
lē vitā ducūt vehemēs est suspicio ⁊ p̄sūptio
q̄ infallibiliter ad eternā dānationē currūt
Dicqz verificat snia thēmaris. Multi sunt
vocati ⁊c.

¶ In isto sermone erunt due p̄tes.
Prima diuine clemētie demonstratiua.
Secda humane neq̄tie ostensiuā.
¶ Quo ad primā magna clemētia saluato-
ris ofiditur q̄ iudeis vocationem diuinā
sp̄mētibus ad fidē catholicā ad credulitatē
tem quoqz incarnatiōis dñice ⁊ sacramētī i-
p̄nti euāgelio sub parabola nuptiaz venire
renuētibus misit discipulos suos ad exitus
viarū. i. ad oēs gentes: vt ad fidē xp̄ianā
euocarent. Figura hui? renuentie pro iude-
is facte: ac requisitiōis gentiū p̄ntit. Tre-
ster. i. vbi dī: qd assuerus fecit cōmuni optis

Do. xix. post penthe.

matibus suis. rrr. anno regni ipsius misit quoque pro vasi regina cum ipse rex scilicet merito ut veniret ad conuiuium: que venire reuoluit ex quo repudiata extitit: nullumque fuit per regnum vniuersum: ut aliqua aliam sibi assumeret in sponsas. Rex iste xps est: interpretatur enim britudo: fecit conuiuium. rrr. anno regni sui. s. in statu gratie post statum legis nature et legis moysayce: qui incaluit: merito amore. s. in illud car. v. Amore eius laqueo in cruce. Misit per vasa. i. synagoga iudeorum qui noluit venire: propter quod repudiata fuit: et tunc misit per vniuersas terras ut querebant puellas: et vnam sponsam sibi assumeret. s. ecclesiam que est vniuersa te fidei et dilectionis. vocat autem qui fecit puella ista. s. aiaz ut ad hoc conuiuium veniat quantum modis. s. quod consuevit alii vocare. s. primo per internam inspirationem. Secundo per externam predicationem. Tertio per beneficiorum largitionem. Quarto per tribulationum immersionem. Per pulsum. Per verbum. Per signum. Per vniuersum.

De primo nunc est dicendum. venit enim deus vocare non desinit per internam inspirationem. Jo. iij. Spiritus ubi vult spirat et vocem eius audis et nescias ubi veniat et quovadat. ad Ro. viij. Ipse enim spiritus postulat per nobis gemitibus inarrabilibus. i. postulat nos facit. Apoca. iij. Ego sto ad ostium foris et pulso. figura huius vocati omnis ponit Ezech. xxxvij. ubi Ezechiel vidit caput ossibus plenum aridis et dixit ei dominus. Putasne hec ossa viuere. Respondit Ezechiel. Domine tu nosti. Respondit ei dominus. Infuffla in ossa hec et quatuor ventis venies spiritus super ossa hec et viuere. quod quod per caput mundi iste significat. Quid pro ossa arida pelle carne et huiusmodi putata nisi peccatores: in hoc mundo viuere honesta virtute opatore gratie huiusmodi prauari si gnificans. Sed quod remedium: certe infufflatum est in ossa hec hoc interpellatum est diuinum auxilium ut inspiret: hoc a quattuor ventis. primo ab oriente inspiciendo qualiter tota per partem est peccata ut inde delectat. Secundo ab occidente considerando mortem imminere ut tunc timeat. Tertio a meridie. i. a prosperitate considerando quod in prosperitate nihil potest esse stabile: ut sic in mu-

do considerare desistat.

Quarto a septentrione considerando diuinam iustitiam: que nil inultum dimittit: ut inde ex paucescat.

Et tunc nisi homo sit durus compungitur remissis: scilicet ad deum redit. Qui ei spiritus dei agunt huius sunt filij dei. Ro. viij. Sed pro dolor potest nunc dicere saluator quod dicit Job. xix. Vocauit seruum meum et non respondit mihi. Nouit deus sic nunc videndo mortales pestes sensualitates plurimum hominum mortis et casus multi: ac multi multas habuerunt inspirationes: et tamen vir aut raro executi demandant: quare iuxta inuenerunt preassumpti merito dicit. Multi sunt vocati pauci vero electi.

Quo ad secundum principale: visio diuina clementia in multorum vocatio: sequenter ponit huius na negitia. humanam dico nequitiam: quoniam nullum dant: nisi propter sua demerita. Osee. xij. Perditio tua erit israel: ex me autem auxilium tuum. Et. xxi. q. iij. vasis ire. nunc quod deus parat interitum: nisi spontaneum homo haberet delictum: et totum mundus in maligno posset: est. i. Job. v. Iam plures dantur et pauci saluantur: quod ostendit pluribus vijs scilicet.

Auctoritate.

Ratione.

Exemplo.

Figura.

De primo Iher. vi. Intrate per angustas: quia lata et spaciola est via que ducit ad perditionem: et sic multi intrant per eam. arcta autem est via: que ducit ad vitam: et pauci ingrediuntur per eam. Isa. i. Multiplicasti gentes sed non magnificasti letitiam. Ecclesia. i. Multorum infirmitas est numerus. Lu. xij. Contendite intrare per angustas portas: quia in veritate multi querent intrare et non poterunt. Aug. xx. de trinitate dei. Plures homines currunt in penam quam in gloriam. Et idem libro de vero cultu. Arbitror tres partes mundi fore dandas: eo quod in omnes regnet infidelitas. De quarta autem parte quod dicitur nisi quis. i. Job. v. ait. Totum mundus in maligno posset: est. Et Greg. i. homelia super Iherosolymam. Ad fidem plures veniunt: sed ad regnum celestium pauci perducuntur. Si he auctoritates sufficiant credat eis. Ro. ne probat. Certum est tamen quod nullus saluus nisi baptizatus sit possibile baptizari. dicitur ei Job. iij. ca. Nisi quis rege neratus fuerit ex aqua et spiritu sancto non potest intrare in regnum celorum.

Sermo. xxxvii. Ifo. lvi.

tertus est scdo q nullus baptizatus salua
ri pot: nisi uelut fuare pcepta decalogi. ad. ar.
viij. No omnis qui dicit mihi dñe dñe intras
hic regnū celoz. Quis aut est q nūc seruet
precepta decalogi? dñe ei Bene. et hī finaliter.
xij. q. i. ca. Qis eras: sensus: et cogitatio hois
proua sunt ad malū. et pñato ca. Qis eras: p
na est ad malum.

Quo ergo vadūt oēs iudei: ad infernū.
Quo vadūt oēs infideles: ad infernū.
Quo vadūt pueri sine baptismo decēdētes:
ad infernū.

Quo vadūt oēs heretici: quib? pene plen? ē
mūdus ad infernū.

Quot sunt qui nō credūt infernū paradi
sum aie immortalitātē. Alij q nō estmāt lu
xuriā esse pctm: quovadūt hī oēs ad infernū
Quid dicā de ignorātib? articulos fidei sal
tē que p cōg ecclesie traditionē pñt haberi.
Ignorātib? quoq; precepta decalogi: necnō
et de pñsionib? et platis totaliter ignorātib?
q spectāt ad suū statū quo vadūt isti ad infer
nū. vnde pbat ex iure canonico et dicit theo
logoz. dicit ei bñm. Tho. in. iij. pre. qñ. xviij.
Qd ignorātia iuris diuini nō excusat i his
q sunt doli capaces. Extra de vita et honesta
te. clericoz. cap. vt quisq. Quo pñdunt pñdo
nes: fures: pñsuri: et dñificatores ad infernū
Cuz oēs hī teneantur restituere nec restitu
unt. probat hoc p exēplum deysuris ca. Cuz
ru. Quo vadūt oēs mali religioi nō obser
uantes regulā suā ad infernū. dñe Eccles. v.
Displicet deo stulta et insideliis promissio. q
tendūt oēs meretrices et fornicarij et cōcubi
narij et hī similes ad infernū. dñe em ad Eph.
v. hoc autē scitote intelligētes: qm ois forni
cator aut immundus: nō hz partē in regno
xpi et dei. figuraz de paucitate saluandoz
habes Bene. viij. q quo aie euaserūt dilu
uū octo nō plus. Bene. xix. De illis cunctis
ciuitatib? euasit iosh cū duab? filijs suis et
prore: que tñ postmodū conuersa fuit in sta
tuā salis. Sed de illa numerosa multitudine
filioz israh numeratoz a viginti annis
et supra ingressi sūt terrā pñmū hois. sc. caleph
et Josue. legi qz in vita beati Bernardi: q
apparuit vni religioso. xij. dieb? post mortē
suā: qui cuz interrogaret si foret adeo diffici
le saluari sicut scripturē dicebāt. Respondit
q sic et q eadez die qua mortu? fuit. xliij. mi

lia mortui sunt qui oēs dñati fuerūt dñp tñ
vno seculari qui tñ ingressus est purgatoz
us et vno heremita cū ipso intrauit paradisi
sum. Q xpiani renegari. Q indurati populi
ad deū redire: qñ pñam agite q multi sūt
vocati pauci: vero electi. Et p conclusiōe res
nouamini in spū mentis vñe. Qd vobis cō
cedat dulcis iesus Amen.

G Dominica. xix. post pēthē. post prand
um. Sermo. xxxvii.

Multi sunt

vocati pauci vero electi.
ad. ar. x. Nemo viroz
istoz q vocati sūt gusta
bit cenaz meā 2 u. xij.
Diu me seueritatis ptra
sceleratos pctōres dei vocationē spēmētēs
verba sunt ista: vbi principaliter libet iqui
rere si cadēs a gratia valeat resurgere et qui
bus modis misericordiam poterit obtinere.
Pro quo videt q nō per textus apd soli ad
hebre. vi. Nā dicit ipossibile est eos q semel
sunt illuminati et gustauerūt etiā donuz ce
lester particeps facti sunt spū sancti: gusta
uerunt nihilomin? bonū dei verbū virtutes
qz seculi vñturi et prolapsi sunt rursus reuoz
cari ad pñiam. Et rursus de pe. di. iij. c. regi
unf. dicit Ambrosi? Sicut vnus baptisma ē
sic vna pñia est. S; fm. Bona. et alios docto
res. xij. di. iij. pñia est iterabilis et qdū diu
rat vita habēs vitaz semp pōt penitere: qm
morbus ptraque est pñia: qui est pctm mor
tale est iterabilis rōne vertibilitatis natu
re liberi arbitrij fm quā pōt auerti a deo vel
puerti ad ipm. Ad hoc est text? de pe. di. iij.
ca. adhuc perfidi insāt. Qm quotidiana est
offensio opz q quotidiana sit remissio. Cur
docuissz dñio oīes dicere: dimitte nobis de
bita nostra: nisi ipse misericors pñeraret
qui nos ab hac petitiōne nō deficere docuit.
dictum autem beati Ambrosij intelligitur
de penitentia solēm. dicit Bonauen. que de
more quorūdam ecclesiāz imponitur qz ses
mel dñat: non aut de penitētia cordis q
homo ad deū conuertitur: dicit qz apostoli
pñallegatus cū dñ: impossibile intelligitur
id est difficile. multi. Ingratitudo em dicit

Dominica. xix. post penthe.

beatus Bernardus est ventus viens et desiccans diuine misericordie fontē. Refutantes ergo cenā illā nō gustabunt: q̄ durante spacio vite que nūc debēt ad deū recurrere ipsum audire nōlūt. Sed veniet dies i qua clamabūt: nec exaudient. Mar. xrv. Direxeratque virgines dñe dñe aperi nobis: quibus responsus est nescio vos. O peccatores excecati nūc redite nūc clamate ad eternas nuptias cū debito vase venite. q̄ si vos indignos diuina misia arbitrami. Memēto q̄ Absalon reconciliatus fuit patri suo David p̄ mercedē illius sumamitis mulieris q̄ plorās dicebat: heu me mulier vidua & gine maria repñtar. Joab autē p̄nceps militie te sum xpm. harus duar psonar medio peccator pōt reuocari ad pñiam. dñi em̄ Ro. v. de rpo. Sicut p̄ hoīs vni dñi p̄ccm̄ itrauit i oēs et p̄ pccm̄ mors: ita p̄ vni meritū gloria intrauit in oēs. de & gine autē gloria dñi p̄ figurā Judith q̄ p̄ te hodie liberauit dñs pplm̄ suū. Ad has ergo psonas peccatores paup̄culi redite. dñi em̄ de reg. i. lib. vi. Dis res p̄ eas: dē causas soluit p̄ quas nascit: mors venit p̄ vni hoīem et vna mulier: ita et vita: et sic de numero paucorū eritis de quo sentētia ē verbi preassumpti. Multi sunt vocati pauci vero electi.

¶ Pro fundamēto mouet q̄stio: vtrū p̄destinatiois vel reprobatiois a parte nra sit aliq̄ cā. Rñdet Sco. xli. di. p̄mi qñ qñ vtrū sit aliqua rō p̄destinatiois vel reprobatiois nō querit de ipso actu q̄ est idē cū volūrate diuina: s̄ de trāitu sup̄ hoc obiectū vel illud. dixit ergo q̄ in p̄destinatioē vel reprobatione pñt notari quattuor signa.

In primo de^o intelligit se et oēs creaturas. In scdo aliquos eligit ad curiā suā et circa aliquos nihil ponit.

In tertio videt oēs casuros in adā.

In quarto signo nō surgētes a peccato ordinat ad penam.

¶ His quattuor supposiōē dñi q̄ p̄destinatiois a parte nra nulla est rō. Sed de^o quos vult mere eligi nec aliq̄s pōt dicere sibi cur hoc facis vel quare hos eligis et illos nō. de eadē ei massa figulus vni vas facit ad p̄tumeliā

aliud aut ad honorē. Reprobatiois verō est ratio a pte nra videlicet malū p̄uensus: q̄ nūc aliquis ordinat ad dānatōem: nūc rōne mali p̄uissi. Nota s̄m doctorē subtile. xl. di. p̄mi. Qd̄ p̄destinatio est ordinatio electiōis a diuina volūrate alicui⁹ nature intellectualis: ad gratiam et gloriam. Ista diffinitio tria tāgit s̄m tria q̄ aspiciunt p̄destinatio. Primo in p̄destinatioē ē p̄positū dei eternū. Scdo est illud qd̄ p̄destinatur.

Tertio ad qd̄ tendit p̄destinatio.

¶ Quo ad p̄positū eternū dicit doctor in diffinitioē q̄ est ordinatio electiois a diuina volūrate. Et p̄io apparet q̄ p̄destinatio rursus est act⁹ volūtaris q̄ intellect⁹ ly p̄supponat intellectū. Sic electio cōsiliū ex tertio Ethico. vñ tangit intellectū et volūtatē dñi dicit a diuina volūrate. differt autē p̄destinatio ab electioē diuina: q̄ loq̄ndo p̄prie electio est mediocris ad finē. ex. iij. Ethico. S̄ p̄destinatio est ipsius finis. Ideo dñi p̄paratio ad gloriā. vñ ista differunt.

Electio.

Vocatio.

Et p̄destinatio.

¶ Quia et a pte rei et in intētiōē p̄intellecta p̄destinatio p̄supponit ipsi electioē et vocatiōē sicut appetit p̄ius finis his q̄ sunt ad finē. licet in executōne p̄ sit vocatio q̄ p̄destinatio. Multi sunt vocati pauci vero electi.

¶ Rursus p̄ior est executio electio q̄ p̄destinatio. Sicut q̄s p̄ media ad finē vocat ad finē. ¶ Scdm̄ qd̄ tāgit a doctorē est illd̄ qd̄ p̄destinatio: dñi dñi q̄ p̄destinatio est alicui⁹ nature intellectualis: ex q̄ apparet q̄ est q̄st species p̄sac̄te: p̄ficiētia em̄ oīm est. Sed p̄destinatio est tñ nature itellectualis. dñi aut nature itellectualis et nō rōnalis nature: q̄ angeli sunt p̄destinati et nos. tñ p̄prie nō dicunt rōnales: q̄ nō discurrūt in cognitiōe sicut et nos qd̄ est opus rōnis: sed sūt intellectuales. ¶ Tertū qd̄ tāgit doctor est illud qd̄ p̄destinatio. s̄ ad qd̄ tendit ad gratiā et gloriā inquit gratia est medium tenendi. Sed glia est in qd̄ tendimus. et dñi p̄destinatio a pte qd̄ est ante et destinatio. et ratione destinatiois dicit quēdā absolūtū actū. et voluntatis. rōne autē huius p̄positiois p̄connotat antecessioē ad p̄destinatio. Nota

ulterius quid sit reprobatio. vñ fm Aug. 7
est in ira. Reprobatio est pñcia iniquitatis
quorūda 7 pparatio eorū ad dñationē; et b
qñcum ad hec tria.

Odiū dei eternū,

Dñatio eterna,

Pena eterna.

¶ Cū reprobatio tria dicit. s. odiū dei eternū
per obduracionē reprobati. vñ ista obdura-
tio fm Aug. lib. de pdestinatione scōrū nū-
hil est q̄ dei obuiatio mādari. ¶ Scōm dā-
natio eterna seu pena. Primū ē ex parte dei
Alia duo ex parte reprobati. Sed scōm. s. ob-
duratio ē ex suevolūtatis malicia. ¶ Terti-
us. vero. s. pena eterna est ex dei iusticia que
vnicuiq; reddet iuxta opera sua. Adiref nul-
lus si plures dānent. dicit forte q̄s sermōe
pcedenti nos remissis ad psumptionē: cū
dñs noster nos plus diligit q̄ mī ppta si-
lum suū fm illud Jsa. xlii. Nunq̄d pōt obli-
uisci mater infantē vteri sui: 7 si oblita fue-
rit: ego tñ tui nō obliuiscar. plus insuper a-
mat q̄ q̄cūq; pater. Nōne ideo ē vchemens
psumptio de diuina mia. dī em̄ Luce. xi. Si
ergo vos cū filis mali nosteris bōa dare filijs
vestris: q̄tomagis p̄vī celestis dabit spm̄
bonum petētib; se. vchemens ergo ē presum-
ptio q̄ de q̄ nos tñ diligit nobis itaq; com-
patiet. Sed attēdat piecor ita loquētes qd
scribit in aucten. Lñ de appellatōe cogi. q̄-
causas collatōe. viij. In quib; ponunt. xij.
casus in quibus 7 propter quos filius mere-
tur exheredari.

Primū ē si fili; manus iniecerit i parētes.
Scōs ē si iniuriā imponenti eis cōtulerit.
Tertius si fili; maleficē efficiat.

Quart; si cū maleficis cōuerset.

¶ Talis vel illis snia hī in glosa. ca. quinta
uallis de iure. in antiq̄. Qd si q̄s in parē-
tes manus iniecerit vel enormē iniuriā eis
irrogauerit: hereditate parentū venit pua-
dus. Ad vos dñati pēdōes: ad vos inq; sūt
verba ista. An nō quotiescūq; pccis morta-
liter man; in xpm̄ mittis. dicat ap̄ls ad He-
bre. vi. Rursus sibi metip̄is crucifigētes fili-
um dei 7 offētui habētes. 7 ps. Supra dor-
sum meū fabricauerunt pccōes. Rursus lu-
fores passim nomē dei blasphemātes nōne
iniuriā sibi imponenti faciūt: dicat Veda. Qui
tūc ē celus colapsus indeorū nūc cedit blas-

phemijs xpianorū. Insup; quoties inuidi si
qui rancorosi odijs suis pficiunt. Nōne cū
diabolis maleficis cōuersant; vltē; spurcis
simi luxuriosi vacātes luxuria dñq; sibi d
pprio corpe turpitudine fabricātes nonne
malefici efficiunt: q̄re iustissime merent ex-
heredari hereditate eterna. O mulier si po-
testis videre q̄ multi sūt vocati 7c.

¶ In isto sermone erūt due ptes.

Prīa ps erit diuine clemētie demonstratiua.
Scōa hūane neq̄tie ostensiuā.

¶ Quo ad primū visio sermone pcedēti q̄r
vocat nos de p̄ internā inspirationē: viden-
dū est q̄r gl̄iter vocat nos p p̄dicationē lex-
teriorē 7 bñficiorū largitionē: ac per flagello-
rum duriciē seu pverbū viuū 7 signū mirifi-
cū 7 nunciū certū. de pmo ps. deus deorū do-
minus locutus ē 7 vocauit terrā. 7 Lu. xiiij.
Misit seruum suū hōs cene dicere inuitat
vt venirent. Seru; iste cet; ē oim p̄dicatorū:
qui in lege noua 7 veteri missi sūt cū verbo
dei viuo advocandū oēs hoies ad gl̄ias. He-
bre. iij. Alius ē sermo dei 7 efficac 7 penes
trahitor oī gladio accipiti ptingēsvq; ad
diuisionem: aīe 7 spūs. Tria aut; sūt gñā aus-
dientia verbi dei.

Primū sūt i pccis indurati: hi frangi 7 cōtes-
ri indigent.

Scōdī sūt i se aridi: 7 ly nō sūt idurati vt pri-
mi: vix tñ aliqd boni libet eis facere: hi indi-
gent irrigari 7 irrigari.

Tertij sūt tepidi: q; ly a pccis caueat: ac mul-
ta bona facere velit: gustū tñ in bonis. vix
capit: 7 hi acui 7 inflāmari indigēt.

¶ Primis d; eē verbū diuinū tanq̄ malle p
duras cōminationes 7 graues snias pccōrū
duritiē cōterens. de hoc Jere. xxiij. Nunquid
nō verba mea q̄si ignis: 7 sic malleus conte-
rens petras. scōis d; eē tanq̄ ad irrigā: et
ros infundēs: de hoc scribit Jsaie. xlv. Si-
cut imber 7 nix descēdit de celo 7 vltra non
reuertit: sed iebuat terrā 7 facit eā germi-
nare: sic erit vbi meū qd egrediet d ore meo nō
reuertet ad me vacuū: s; p̄sperabit. Tertijs
verbum diuinū ē eraspas 7 aridos inflā-
mans. Et de hoc Lu. vlti. Nōne cor nrm. ar-
dens erat dum loqueret nobis in via. vnde
em̄ cōuersio 7 tot 7 tantorū pccōrū qui nō so-
lum dieb; ebdomadis 7 mēsb; sed et an-
nis multis i pccis steterūt aliqui. xx. xxx. xl.

Do. xix. post penthe. Ser. xxxvij.

utpote in blasphemias: hostilegij: furtis: lurris: et lenocinijs: nisi per verbum dei efficaciter predicatum: unde demum sctus passiois dñice suspiria magna ac desideria celestis patrie nisi per verbum diuinum. O felix vocatio: in a diebus istis per nostra demerita non esset h' verbi carentia vocatiois tā efficacis sicut cōmunitas dñi per Amos. viij. Abiitā famē in terrā nō famē panis et aque naturalis: sed famem audiēdi verbum dei. Recte em̄ ppter tā vtilitatem verbi dei. Dī extra de officio vel potestate iudicis. c. i. Inter oia q̄ spectat ad salutes ppli xpiani pabulū vbi diuini marie noscitur esse necessarium. Qm̄ nō in solo pane vixit hō sed in oī verbo qd̄ pedit de ore dei. Sed v' infelici xpianitati: qm̄ si in tyro et sydone. i. si in filiis p'dicata essent q̄ nūc dicuntur et principaliter xpianis forte egissent pnam. Quis ē nūc q̄ velit predicationē audire: aut si audiat qd̄ est q̄ perfecte attendat: et nō potius mente vaget verbum spernat aut irrideat aut attendat: quē reperiet: qui opere pficiat. iam em̄ iplētū videt qd̄ aplos. ij. Abi. iij. p'dicabat futurū. Erūt ei tps. cū sanā doctrinā nō sustinebunt. Sed ad sua desideria concuerabūt sibi magros puiētes aures. Et q̄ grande malū sit dī. Prover. xxvij. Qui declinat aures suas nō audiat legē orō ei' erūt execrabilis. Et. iij. di. c. dispensatio. Dīas sic nō leue crimen incūbit p'dicantib' nō filiusse qd̄ cōgruita his qd̄ ab sit nō mediocre periculū: qui cū debeat parere: p'spicit. Et. i. q. i. c. interrogo. dicit Aug. cū q̄ta sollicitudine obseruamus: qm̄ corp' xpi mistram': vt nil ex ipso de manib' nris in terrā cadat tanta sollicitudine obseruam': ne verbum dei qd̄ nobis erogaf dñ aliq' aut cogitam': aut loq'mur de puro corde depereat. De uocatione p' signū dī. Isa. x. Reuabit dñs signū in nationes et cōgregabit displos iuda et colliget p' fugos israel. Istud ē signū crucis: qd̄ est signū amoris. Isa. v. Quid vltra debui facere vinee et nō feci. de signo timoris ps. Dedisti metuentibus te significationē vt fugiant a facie arcus. De uocatione per nunciū siue p' tribulationes dī. Vester. xv. Vocauit assuer' vester cōvira quā tenebat in manu sua. dicit em̄ Greg. q' mala q̄ nos hic p'mūt ire ad deū nos cōpellunt. Sūtq' penalitates nuntij diuine voluntatis vt reuertamur. Null'

ergo d' deo cōquerat q' nō sufficiter vocat' at: quare inferat snia verbi passiois. Alit' si sit vocatio: pauciviro electi.

¶ Quo ad scdm̄ p'ncipale: v'iso q' plures res probatur q' dñant q' saluētur videnda ē ratio perditiois tot aiarū. Et p'mo declarādū occurrit: q' ex parte dī hic nō ē rō. imaginatur aliqui q' iō pauci sūt electi: q' diuina p'scientia ordinauit sic q' pauci saluabuntur Sed attendat tales qd̄ dicat Seco. dist. xl. i. Memoria mea nō cogit p'ientia fuisse. Sic nec diuina p'scientia futura fore. Ad hoc ē exemplū qd̄ f'f ipsi Scoto accidisse p'not refert magister Guillelmus de valle rauliois Dum em̄ Seco. semel deambulare p' angliam occurrit laboranti in agro cui dum salutis monita suggereret: r'ndit agricola. quid nam ē p' salute laborare: scit em̄ de' qd̄ mibi contingere debeat: et an saluabor vel damna bor'. Cui r'ndit Seco. deus vtiq' scit: si in terra h'it quā coltis debeat crescere tritici p'eturū: veniet etiā si nō laboraueris. Si vero sciat nō p'eturū perdis penā tuā: q' non crescet. Si ita sit q' vt assensu p' solā p'elatis diuinā g'ia infallibiliter accidant. Quid ergo laboras. Ad hec verba agricola obmutuit. ductus em̄ fuit ad metaz nō loq'. Audiat hec singuli: qm̄ si nō laborat terrā cōscie sue nihil in ea crescet. Si em̄ laborare velit nō perdet penā sue dñationis: ergo q' rēda nō est alia rō q̄ illa q' p'it' i' euāglio notat' cū is qui veste nuptiali carebat in tenebras exteriores p'iciit' uel. Que aut sit hec vestis declaraf. i. Pe. iij. Sup oia autē charitatem continuam habētes: quia charitas op'at m'ititudinem peccatorum: hec charitas electiue vel imperatiue omnia includit ad salutem necessaria.

Continet em̄.

Credenda.

Agenda.

Speranda.

Et suscipienda.

¶ In his em̄ q̄ttuor cōstitit salus hoīum vt credat qd̄ credendū est: agant qd̄ agendū est Et ea atq' tenent: sperent et optent que sup omnia sūt desideranda. Ea vero q' remedium cōtra lapsū afferūt digne suscipiant. Ad p'mam spectat articuli fidei. Ad scdm̄ p'cepta decalogi. Ad tertiam dores celestis p'ie

Do. xx. post pen. Ser. xxxviii. fo. LVIII.

mihi pro quibus poscendum et alius necessarius ad salutem ordiatur sit petitoris orationis dñice. Ad quartam sacramenta ecclesie q̄ digne suscepta gr̄a siue charitate cōferunt: q̄ q̄dem gr̄a vel charitas s̄m Aug. est vestis nuptialis diuidēs iter filios regni et inter filios p̄ditiōis. Alio mō dici pōt vestis nuptialis ē cōformitas ad vestes xp̄i passi. leḡ autem xp̄s induit triplici veste in sua passiōe: videlicet.

Alba.

Locanea.

Et purpurea.

De prima Luc. xxiij. Induiti veste alba reuoluit ad pylatum. De sc̄da Joh̄a. xix. Clamorem cocinē circumdederūt ei. De tertia matthei. xxvij. Veste purpurea induerūt ei. Ad sponsum cōtemplādū in his vestibus inducit nos Sapi. Cant. iij. Egredimini filie iherus̄ et videre regē Salomonez in diademate q̄ coronauit eum mater sua in die desponsationis eius. Alba representat castitatem. Locanea charitatē. Purpurea austeritatem: sed paucissimi his induunt. Ideo mirū non est si multi dñan̄t. Apoc. cxi. viij. dr̄. Beatus q̄ custodit vestimēta sua. videat quilibet q̄ veste induatur. Si sordida contra albā. Si fracta vel dissuta contra locaneam. Si lana lino q̄ contra cōtra purpurā. i. simulatāz. qm̄ vt dicitur sopho. i. visitabit dominus omēs qui induunt veste peregrina defectu vestis nuptialis. ignibus traditur quilibet q̄ moritur i peccato mortali: quod a nobis auertat dulcis iesus. Amen.

¶ Dominica. xx. post penthecostē.

Sermo. xxxviii.

De mine de.

Descende priusq̄ moriatur filius meus. Johan. iij. et euangelio hodierno. Ne tardes cōuertere ad dominum: et ne differas d̄ die i diē. Subito enī venit ira illi. Eccl̄s. v. Ad p̄cōb̄ iscelenib̄ viuētes q̄ba sunt ista. vbi duo notantur.

Prīmū ē saluatoris monitio.

Secūdu ē dura cōminatio.

Cum peccatū mortale sit irremissibile post

hanc vitā. Eccl̄s. xi. Ubicumq̄ cecidit lignū siue ad austrū siue ad aquilonē ibi stabit siue in statu gr̄e siue i statu peccati: ibi perpetuo manebit anima. Et cum nullus sciat horaz que a presenti seculo excidit: merito spiritus sanctus vniūq̄q̄ monet ne cōuersionē suam differat. circa hanc cōuersionē tria sūt videnda.

Principiū gratiosū.

Adtinū virtuosū.

Cōplemētū fructuosū.

¶ Principiū nostre cōuersionis est diuina gratia. Treno. v. Cōuerte nos dñe et puer teimur. Nullo enī pacto ad deum cōuertere valemus nisi ipse nos cōuertat. Crisostomus homel. xxi. sup̄ mattheū. Anteq̄ peccem⁹ liberum arbitriū habem⁹ sequendū voluntatē diuinā aut non. Sed postq̄ peccando ei nos semel obligamus ex tunc virtute propa euadere non poterimus: sed sicut natus gus bernaculo fracto huc vel illuc vadit quocumq̄ tempestas eam ducat. Sic homo auxilio diuine gr̄ie perditur: nō hic facit aliud q̄ quod vult diabolus. Et nisi dominus eū manū valida misericordie saluaueritq̄ ad finem vite in peccati vinculis permanebit. pro hac gratia liberatiua sepe oportet recurrere ad meritum passiōis xp̄i: et ad preces sacre et intemerate virginis. De saluatore dicat ad Hebr̄. ix. Introiuit in ip̄um celum vt appareret vultui dei ad interpellandum p nobis. De virgine vero maria dicitur ad figuraz regis David: q̄ Abigay placauit regem. i. Regem. xxv. David iratum contra nabal q̄ iuxta nomē suū stultus dicebatur. Et hic ē peccator sic stultus remanens. Pro secūdo motu cōuersionis est attendēda cōfidentia commissorum flagitiorū: collatorum beneficiōrum: supplicatorū criminatōrum: et gaudiorum promissōrum. Hoc motu ductus fuerat qui dicebat. ps. cxviij. Cogitauimus meos et cōuertere pedes meos in testimonia tua. Hic iste sūt lapidose per malicias: spinose per auaritiā: et lutose per luxuriam. De sunt vite tenebre eorū qui dereliquerunt iter rectum: qui letant cum malefecerint: quocumq̄ uerue sunt et infames gressus eorū. Prouer. ij. Quibus consideratis attēte merito sunt relinquēde. licet proth dolor d̄ multis possit verificari quod dicitur de illis duobus dam

bbjij

Do. xx. post penthecostes.

natis. Auertent oculos suos ne viderent celum et recordarentur iustorum iudiciorum. Danielis xiiij. Pro tertio autem quod est complementum conuersionis: volens percipere peccatorum remissionem necesse habet relinquere actiones peccatorum et surgere atque deo sollicite inherere. Nemo enim potest duobus dominis seruire. Mat. vi. iij. Regum xviij. c. Dicit helyas. Usquequo claudicasti in duas partes si dominus est deus tuus? si persequimini eum: et hoc merito. Pro secundo principali thematibus: quia alioquin veniret subito ira illi ubi et rectitudo diuine vltionis asserit: quoniam veniet et promissio remedij denegabit: quia subito. Dicit ergo quilibet animam sauciata huius dicat domino. Domine descende pulchrum mortis filium meum etc.

Pro fundameto mouet quod. An pro penitentia in articulo mortis: possibile sit digne penitere? Secundo. di. x. iij. tractans hanc materiam iam ponit duas conclusiones. Quarum prima est affirmatiua talis. Possibile est primo penitere in articulo mortis digne. Probat sic quia digne penitere est donum dei. hoc autem potest deus conferre in articulo mortis sicut in sanitate. patet hoc ex exemplo latronis. Articulus mortis ubi finem iudicii humanum mors est imminens per infirmitatem vel per interfectionem. Secunda conclusio quasi negatiua. difficile est et quasi impossibile primo in articulo mortis digne penitere. Probat hec conclusio ratione male habitationis defectu circumstantie finis: propter carentiam rationis: propter defectum libertatis. hec deducitur in prima parte sermonis. Quare merito debet dicere peccator. Domine descende etc.

Admirari enim nullus debet si plures dantentur habens enim ignem accessum in domo sua et extingui nolit miraretur nullus si domus eius combureretur. nec valet si diceret quod quia voluntatem habebat extingui. De enim de regulis iuris lib. vi. Ad ora sua conuertetur et nocuius. et de electione et electi preterea lib. vi. c. Cum interuenier suas. Abicique mors affert periculum nullatenus est differendum. et si ex quibus causis maior res. I. Non enim negligenter subuenit: sed necessitate rerum impeditis. Sicut nullus miraretur si habens funem in collo nolles se saluare vel precipitare si suspendere vel stragulare: quod peius est rualde absurdum. Ad vos obstinatos peccatores et peruersos christianos ignem infernalem necdum per mensem: sed per annum et per annos plures in conscientia vestra portantes funem

quo suspendedimini ab annis multis differentes sunt verba ista. Quot enim peccata mortalitatis ignis deuorabit testatur Job xxi. de peccatis loquens. Ignis eiusque ad consumptionem deuorans. Quot vero eadem peccata funibus constringentur. testatur sapiens Proverb. v. Iniquitates sue capient impius et funibus peccatorum suorum inuolutusque constringetur. Quot sunt dum nati nunc qui hanc ignem poterant extingui qui funem poterant soluere vel precipitare: tam in eternum comburentur. Titatur ergo qui libet propria conscientia respiceret antequam comburatur et straguletur peccati igne natus extingui et cum regulo dicat. Domine descende.

In isto sermone erit due pres.

Prima de penitentia extremis militate. Secunda de diuine condescensionis promissitudine.

Quo ad primam extremam peccato mortali merito debet orare deum ut per gratiam suam descendat in animam eius ante mortem: quia digne penitebit in mortis articulo qui diu fuit peccatis assuetus propter tria. et nunc debet dicitur. Certum est enim quod quod diu sumus in presenti seculo pugne et tentationibus expositi sumus: ita ut dicat Job. vii. c. Multa est vita hominis super terram. Alia littera habet tentatio. Ephe. se. v. Non est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem: sed aduersus potestates mundi et principatus et rectores tenebrarum harum. quod si tanta pugna sit invita non est dubium quod fortissima sit in morte: in qua si victus fuerit hostis in eternum non superabit. Et si uicatus terminus non erit remedium. De hac pugna finalis debet. Sen. iij. Tu insidiaberis calcaneo eius. et ps. Insidiatur ut rapiat pauperem quasi leo in spelunca sua. Quis tam insensatus qui se estimet superare aduersarium in infirmitate: quies superare non potuit in sanitate. Quis etiam ebeus ut onera grauius imponat iumentis laboribus omnino confracto. Reliqua uero fortiora et expedita exonerata relinquit. In si miseri peccatores qui per totum tempus vite sue ducunt in gaudio et leticia dies suos: in fine vero vite sue totum onus sue miserabilis conuersationis imponunt super diem extremum. Dum peris figure expresse Luc. xix. hi ubi saluati flendo dixit. Venient dies in te et circumdabunt te inimici tui vallo et coangustabunt te et ad terram prosterment te. O durissimum bellum

Ipse nunc qui audiuit predicatōes: legat scripturas: sanū sūt corpe p̄pediti nō sunt inteli lecturi: vident bonorū exēpla: tñ a peccatis si cauēt: hosti resistere nequeūt. Quid eis i illa pugna cōtinget: qñ soli derelicti infirmis tate detenti: oīqz miseria circūdati erūt. oīe rar deus forte dicit qd. tūc nō tētabunt de luxuria: auaricia: et superbia. fateor equidez. Sed certe tunc diuersissimis tentatōibus aggredient. Protēstas grego. declarans p̄dictum euangeliū. Diabolus em̄ sciens tūc qz modicū tps habebit totā astutiam suāz ponet ad subuertendū hoīes. vnde ps. Inimici mei aīam meā circūdederūt: vallū faciunt reducendo ad memoriā peccata. Hāc lum̄ em̄ p̄pue ē de pallis phibens exitus et aditum ciuitatis. Demones ergo aīam vallō circūdant qñ impediūt ne peccata ab aīa creant: ne gratia dei intret. Adipē suū cōcludunt qñ abundāre maliciā suā i aīaz cōcludere volunt et qñr. Os eorū locutū ē superbiā: dū vcz de infidelitate in desperatiōe morientē tēant: dei sui ab hac pugna nō sunt exēpti. Quid ergo inimicia dei acciderē poterit. Beatus martinus vidit diabolum sibi assistentē in mortis articulo: cui dixit. Quid hic stas cruēra bestia? Beat⁹ quoz qz bernard⁹ vxat⁹ fuit in infirmitate d̄ desperatiōe. Scitās qz crull⁹ i libro de obitu hieronymi refert de hieronymi discipulo: qz cum triduo p̄didisset loquelā sacramētis p̄us rite susceptis duobus diebus aīa ei⁹ eritum cepit ita terribiles actus peragere p̄ circūstācias qz monachi timore p̄territi i terra iacebāt. Nā qñqz oculis transuersis iunctis si mul manib⁹ dura facie tribilic⁹ voce clama bat. nō faciā nō faciā: mētiris mētiris. Post hec faciē suāz in terra firmabat et v̄ poterat dicebat. Adiutate me fratres ne pereā. Qd videntes fratres monachi oculis lachrymātib⁹ interrogauerūt eū qd hoc eēt. At ille dixit. Nō vidistis demonū agmina: qz medebellare cupiebāt. i illi. Quid tibi facere volebāt cum dicebas nō faciā mētiris. Consolantur ait ille: v̄ nomē dei blasphemarē: tūc hoc facere negabā. At illi dixerūt ei. Quare p̄ abscondēbas faciē tuā in terra? Rñ dicit. ne aspectus inimicorū viderē qz terribilis ē qz oēs terrores qz sunt in mūdo respectu ei⁹ nihil sūt Tandē apparēte gloriosissimo hieronymo

feliciter migravit. Si ergo dei seruo tāta fuerit pena qd fiet de inimicia peccatorib⁹? O miserabilis mūdanoz vira: audi illud Eccl. vlti. Admēto creatoris tui i dieb⁹ nuūtiū tue anteqz veniat tps afflictōis tue. Secū dum qd impedit ne tunc peniteam⁹ est charitatis priuatio. Tertū est ei qz actus displicentie peccati non est deo placēs nisi ipsa displicentia sit circūstātia a parte principij et finis: ita qz sit voluntaria et p̄pter deū. de peniten. dist. vij. c. nullus dicit Augu. Scriptū est neminē sine charitate posse saluari. Nō itaqz in solo timore dei vivit homo: quē nō solus redimere iudicē: sed etiā diligere v̄ patrem. Audiāt hoc patris dediti qui si quas intētiōē in tali articulo habēt nō ē p̄pter deū: sed p̄pter timorem pene parate. Grāt meritis cordeau. O peruersa febris. febris enim quē tollit sapor: nūc frigus nūc calorem generans peccatū rep̄tat auferēs saporē sp̄ritualium etiā timore vel amore inordinato. Tamē ante mortē ad deū redi: t deus dicit et quod p̄mittitur in themate p̄fūptio. Domine etc.

Quo ad scdm̄ p̄cipale vt dominus dīcē dat in aīam per grām op̄s qz regulus venit ad saluatore et execat capharnaū. et b̄ dū saluator transit a iudea in galileam illa hōra relinquet eum febris. hec oīa mystice itel ligenda sunt. Regulus regimē hñs d̄z liberrum arbitriū qd a nullo cogi potest. Eccl. xv. Deus ab initio creauit hōiem et reliquit eum in manus cōsiliij sui. i. in liberū arbitriū. vnde Hiero. p̄tra Iouinianū. Si in q̄t liberrū arbi. nos cōdidit deus: vt nec ad v̄tutes nec ad vicia necesse trahamur: alioquin vbi necessitas tibi nec corona. Nōra tamē qz liberū arbitriū d̄z regulus diminutiue nō rex absolute: qz ly cogi nō possit: nequit tñ merito rie opari sine auxilio dei. Propt̄ea dīc m̄g senten. xvj. dist. ij. qz liberrū arbitriū est facultas voluntatis et rōnis. et sunt verba beati Augu. hic regulus debet erire a capharnaū: vt veniat ad iesum. a. dimittere consolationes mundanas et temporales. Capharnaū enim interpretatur ager pignedis v̄ vallis consolatiōis. Sic fecit qui dixit. Rñ sicut cōsolari aīa mea mēor fui dei. Sic mathei. x. d̄. Qui nō accipit crucē suā et nō seq̄tur me: nō ē me dignus. sic apls Philip. iij.

Do. xx. post penthe.

Omnia detrimēta fecit arbitratus sū oīa vt
 stercoreare xpm lucrificare. sic fecit Hierony-
 mus. Ubi i aureola dicit. Impossibile ē vt b
 ventre r illic mentē quis reficiat: vt de deli-
 cijs ad delicias transeat: r in pñti r i futuro
 gaudeat seculo. hec ille. Sz necesse ē vt inqt
 Augusti. in soliloquijs: vt alterā pdat cōso-
 lationē supple q reliquā voluerit possidere.
 sed ad vos indurati pctōres q ebrietatibus:
 luxurijs: blasphemijs r iudiciationibus: rā-
 coribus: ludis: et piurijs: fraudib⁹: ceterisq;
 peccatis vacatis: ba sūt ista. Sed certe pñ-
 dolor: multi sūt similes balaā. quivt d: Nūc
 r i. xxiij. volebat mori morte iustorū: quorū tñ
 vitā grauissime psecutus fuerat r qb⁹ i bo-
 no semp cōtradixerat. Sic r pessimi pecca-
 tores pleriq; vellēt premiari premio iustorū
 et sanctorū habereq; finē eorū r in fine hñe
 grām detinolunt tñ facere opa eorū. Certe ta-
 libus dici pōt qd scribit. xl. dist. ca. Nō ē. nō
 sunt filij sanctorū q loca tenēt sanctorū: sed q
 imitātur opa eorū. Quilibet ergo saluari cu
 piena veniat ad dñm oē qd ē in mūdo pñ-
 deū sicut luxuriā supbia cupiditate fraudez
 et rancore relinquit tanq; capharnaū vt sic
 illis dicat. Sicut credidisti fiat tibi tc. Qd
 nobis donet dulcis iesus. Amē.

Q Do. xx. post penthe. post pñdiū.
 Sermo. xxxi.

Domine de-

scende: vt. s. Estote parati
 q qua hora non putatis
 f ius hoīs veniet. Lu. xij.

Ad miserabiles pctōres
 verba sūt ista. vbi duo notant.

Primū ē saluatoria monitio.
 Scdm ē dura cōminatio.

Q Quo ad primū salubriter monemur nos
 preparare añ mortē. Dicit em cyprianus. de
 pe. di. i. c. Nunqd. qualē te inueniet dñs: talē
 te iudicabit. Modus autē se pparadi exposi-
 tus fuit in ps. dicente. Logitavi dies anti-
 quos r annos eternos i mente habui: medi-
 tati nocte cū corde meo r exercitabar r feci
 pebam spm meū. pondera singula cogitavi
 ait. Certū ē em duas ēē ciuitates. vnam bo-
 norū: alterā malorū: finalē vltimā ad quam
 quis peruenit⁹ sit penitus sit penit⁹ ignorat

Nescit em hō an odio vel amore dignus sit.
 Ecd. ix. sed oia in futurū referantur incerta
 Si quis ergo hic efficaciter cogitet nō dubi-
 um meditabit in vita sua qualē duxerit: qle
 ve ducere intendit. Excitabitq; se in oib⁹
 virtuosīs operib⁹ ac scopabit. i. purgabit cō-
 scientiā suā a peccatis. sic em dī Apo. iij. In
 mente ergo habe qualiter acceperit audie-
 ris. r seruā r pñiam age. sed qñ hoc fieri de-
 bet dī: Ecd. ix. Quodcūq; pōt manus tua
 instanter operare: qñ nec op⁹ nec rō nec scien-
 tia nec sapia sunt apd inferos quo tu ppe-
 ras. Et hic notat scda ps in q dī. q q hōia n̄
 putatis tc. Voluit autē dñs hōia mortis ēē
 incertā triplici rōne.

Primo vt hōiuiat puri⁹.

Scdo vt hō opef cōmuni⁹.

Tertio vt hō cōuerteret hūanūs.

Q Pño tc. ignorās qua hora egredies. vnde
 Gregorius tractās illud. Vigilatez orate bi-
 cit. Si scirent hoīes qua hora ab hoc seculo
 migrare dberent partē vite sue voluptatib⁹
 aliam vero laudib⁹ forte exponerēt. Nūc au-
 tem qui nos incertos reddidit suo seruitio
 semp deditos esse voluit. Scdo vt hō opere
 tur cōmuni⁹ r diligent⁹ i p pñā vtili⁹. Si
 em sciret homo mortis: hōia forte desisteret
 ab operationib⁹ vtilibus alijs. multis vñ: si
 bñpñ vacaret. Vnde fert Grego. libro dialo-
 gorū dictū fuisse cuidaz: cui reuelata fuerat
 hora mortis. age quod agis: opare qd opera-
 ris. Tertio vt hō cōuerteret humanus. Si ei
 sciret hō hora mortis sue nimis melē colice
 viueret. Certū tñ est q rps breue est. a. Loy.
 vij. Duz ergo temp⁹ habem⁹ operemur bonū
 ad Gala. vi. Dicamusq; cordialiter domino
 vt descendat.

Q Pro fundamento mouet qd: qz dñe de
 scende tc. An xpi vicarius vel sacerdos dei
 minister possit peccata dimittere? Respon-
 det Sco. di. xij. r plen⁹ di. xviij. q qñs vs
 deatur dicere magr distinctiōe. xij. vl. xviij
 q solus deus habet remittere culpā et obli-
 gationem ad penā eternā. Ad iūster tamē
 ostendit penitentē esse absolutum ac solut
 vel ligat ad penam temporālē. Terius tai-
 men videtur q cū sacramentum penitētie
 sit sacramentum noue legis habens efficac-
 iam ex ope operator: qdquidē sacramētum
 hz pro formali absolutionē factorū a sacerdo-

te iurisdictionē habere: q̄ p̄ ip̄am absolutio-
nem seu sacramētū vere remittit culpa seu
obligatio ad penam: et cōfess̄ gr̄a ministeri-
aliter. Et si dicatur quis remittit peccata ni-
si solus deus: est verū auctoritate: sed mini-
sterialiter illud est datū sacerdotibus et di-
ctū est a saluatore. Quorū remiseritis pecca-
ta etc. Jo. xx. Nō est autē sic intelligēdū q̄ sa-
cerdos si remittat ministerialit̄ q̄ attingat
gr̄am in se: sed p̄ virtutē sacramentalē i sacra-
mento existētē et virtutē caracteris sacerdo-
talis simul cōcurrit ministerialiter ad effectū
sacramētū: ita q̄ nō sit t̄mmodo ex pacto di-
uino vt aliqui opinant̄: alias non viderent
differre sacramenta noue legis a sacra-
mentis veteris legis. vide br̄m Thoin. iij. sentē-
tia. Dicat ergo q̄libet in pctō mortali exis-
s. Dñe descende: v̄z per gr̄am: descēdat et tu
minister: vt qui p̄ cōfessionē nō sū sufficiens
obtinere gr̄am illā valeat adipisci per opera-
tionē sacramentalē etc. Adiret autē nullus si
plures dānent. Nēpe nullus miraret si cor-
pora paganorū hereticorū: aut ex cōdicatōrū ex-
tra ciuitatē projicerētur: imo q̄ viderēt ea in
humari in terra benedicta mirari deberent.
Nō enī ibi debent sepeliri: si a casu vel ali-
as ibi sepulta fuerit sūt extrabēda. Et pla-
ne h̄ de staru monachorū. ca. sup̄ quodā ca-
nonico regulari. et de sepulturis sacris. Ad
peccatores dānatiōe dignos verba sūt ista.
Ois enī in peccato mortali existēs ex cōdicat-
us est: q̄ extra cōmunionē iustorū et sancto-
rum est. Tollat inquit Isa. xvi. ca. impius
ne videat gloriā dei. In terra enī sanctorū
iniquē gessit. Eliget ergo ratio sup̄ totum
hōiem si sit ibi aliquid pp̄ qd a sanctorū cō-
sortio enī debeat et igni p̄petuo deputari. si
curvigilare d̄ p̄fectus ciuitatis sup̄ totam
ciuitatē et illā circūire die noctūq̄: vt q̄libet
habeat in domo sua vnde ignem nocuū ex-
tinguere possit. Sic notatur. ff. de officio p̄-
fecti vigilantis. Nā salutaris hec vigilantia
debet esse precipue tēpore sanitatis: ne for-
te tempore articuli mortis speret homo vi-
gilare et remedium adhibere et non possit. q̄re
merito sub typo reguli clamare debet. Do-
mine descende priusq̄ monatur filius me-
us etc.

¶ In isto sermone erūt due pres-
vt in primo sermone,

¶ Quātū ad primā partē merito qd aū me-
tis articulū d̄ dei rogare vt i sua cōscia de-
scendat: qm̄ i mortis articulo digne penite-
re qd vix pōt. Et hoc pp̄ duas rōnes qd posite
sunt p̄n. quarū

Prima ē passionū alteratio.

Secda ē malorū habituario.

¶ Certum est enī q̄ passioēs vehemētes ap-
petitus sensitiui sepe impediunt rationem
Sciebat hoc qui dicebat ad Roma. vij. Non
quod volo bonus hoc ago sed quod odio ma-
lum illud facio. et iterū ibidem. Infelix ego
quis me liberabit de corpore mortis huius?
et Quis omnes passiones nate sint impedi-
re vsum rationis precipue tamen fm̄ Augu-
stinū. lxxxiij. questio. Passioēs causate a tri-
stabilibus plus mouēt q̄ causate a delecta-
bilibus. Sic enim aliquando mouent q̄ sic
impediunt vel q̄ totaliter vsum rationis tol-
lunt. Actus autem displicentie de peccato
vt deo placeat et sit sufficiens ad veram pes-
nitentiam exigit q̄ vtatur ab vtriusq̄ ratio-
nis vsum multotiens impeditur propter
passiones dolorum aut timorum aut vtriusq̄
q̄ simul. Nouerat hoc qui dicebat. Torēt
iniquitatis conturbauerūt me. Efficuntur
quippe mlti heretici in articulo mortis nec
dei nec sui valent recordari. Alij persan- ita
circa exteriora q̄ salutis prope nullo pacto
recordantur. his contingit illud Augusti.
in sermone de innocentibus. Ab hac animad-
uersione percussit peccator vt moriens etc. Q-
uis enarret quot homines in rabiem con-
uersi sunt hora mortis. Alij in desperationē
Alij in ydolatriam. Alij sibi mores proprijs
manibus intulerunt. Alij demones inuoca-
bant. Alij fidem negabant. nunc igitur hos
mo in sanitate de peccato cogitet si penite-
at: quoniam vt dicitur Eccl̄a. ix. c. Nescit ho-
mo finem suum: sed sicut pisces capiuntur
homo et aues laqueo: sic peccatores tempore
malo. ¶ Secunda ratio quando homo in si-
ne vix potest penitere est malorum habitu-
ario. habitus est qualitas de difficili mobi-
lis a subiecto. quare peccatores peccatis de-
diti qui nunq̄ sciuerūt quid sit penitere ni-
si forte dormiendo qui etiam in sanitate cō-
stituti intellectu et sensu non impediti. Si
de peccatis suis cogitare vellent ratione cō-
trarie habitu rationis vix possent. Quomodo
h̄p iij

Do. xxi. post penthecostes

ergo hoc poterunt in fine dierum qñ ab hoc retardabuntur et impediens et ratione dolorum corporis et rōne cōmūte et frequentate male operatiōis. Propterea dicitur. iij. dicis. Si ethiops pōt mutare pellē suā et pardus varietates suas: ita et vos poteritis bñ facere cum didiceritis malū. israel d manu pharaonis nō potuit auelli nisi in manu forti i signū q̄ habituat⁹ i p̄cōvī pōt liberari. vñ diero. Petm̄ vir auellis qd lōga expectatōe et cōsuetudine retinet et multa placuit volūptate. Lū quis itaqz alias lōgo tpe i amore mūdip̄seuerauerit difficile ē ip̄um retrahere vt mūdū nō diligat et de perditō: mūdū nō doleat. dicit enī Breg. in morali. q̄ nū q̄ sine dolore p̄dit qd cū amore possides. hoc legitur multa exēpla. dic de illo diuite qui dicebat. O pecunie mee q̄ vos possides: bit: quere in Roberto. O miseri. o indurati filij adā. oiani seculi amatores hec audite. d. vestra salute cogitate et ad deū redeundo ei more hui⁹ reguli dicite. Dñe descēde p̄iusqz monas fili⁹ me⁹.

¶ Quo ad scdm̄ p̄cipale: viso sermone p̄cedēti qualiter p̄cōr more reguli exire d̄z a caparnā. i. relinq̄re delectamēta p̄nis seculi: p̄m̄ restat videre quō debeat venire ad iesum trāseūtē a iudea in galileā. Pro quo nota q̄ iesus vnōmō interpretat salus. Iudea p̄fessio. galilea trāsmigratio. venire ergo ad iesum trāseūtē a iudea in galileā nihil aliud est. q̄ querere salutē in pura cōfessione p̄cōrum trāsmigrādo ab operib⁹ malis ad operationes bonas virtuosas. et meritorias. Null⁹ enī saluari pōt nisi cōfiteat⁹ peccata sua si al sit possibilitas. de mortalibus dico post bas p̄simū: nec sufficit q̄ q̄s cōfiteat⁹ nisi vitam p̄simā dimittere velit. de cōfessione autē hic notandū p̄mo q̄ sūme optare debem⁹ bñ cōfiteri: q̄ hic p̄det nostra salus. d̄z enī Jo. tr. Quoz remiseritis p̄cā remittunt⁹ eis: thoc fit in cōfessione. et i. Jo. i. Si cōfiteamur peccata nostra fidelis ē d̄s: vt remittat nobis peccata n̄ra. Nec mirari oī si debeam⁹ cōfiteri. oīs enī res p̄ easdē cās soluit p̄ quas nascitur: vt h̄r de regu. iur. Sed diceret q̄s frat in quadagesima cōfitebor nō ē nūc tps audiendi p̄dicationē de cōfessione. Qui r̄sident dū ē p̄mo. q̄s ē certus se q̄dra gesimā videre. ¶ Scō dato q̄ videas quō volūtati mā

laz iniquoz et pranoz operū: que ppetras poteris recordari.

Tertio dato q̄ oīn: qd tñ ē impossibile quō vuln⁹ peccati sic lōgo tpe vis auferre a mēte. Audi saluatōrē dicentē Lu. xiiij. c. Quis vñm̄ bos aut asinus cadet in puteo et nō erit trahet illum cōtinuo. Sed p̄b dolor casui bouis et asini subueni⁹: corp⁹ infirmū curat. Sola aīa dei ymagine insignita et redēpta xp̄i sanguine negligit. vadat ergo quilibet ad salutē obtinēdā dū saluator transit a iudea in galileā et cōfiteat⁹ q̄ p̄mū poterit dicendo cū Ezechia. Isa. xxxviii. Auenarū iūes ipse cōfitebit⁹ tibi. Tāto enī sūt grauiora crimina q̄to infelicē aīa diutius detinet ali gatam. ca. si. de cōsue. Erigitur scō q̄ fiat trāsmigratio. Et d̄z ē triplex: v̄z.

Aligrādo a malo in bonū.

Ab occasione mali.

Et a specie mali.

¶ P̄mā suadebat qui dicebat vade et apli noli peccare. Johā. viii. Scōam q̄ monebat exire de medio eoz. Tertiā qui persuadebat i. Thesalo. v. ca. Ab oī specie mala abstine te vos. Sed propter defectū harū trāsmigratiōnū pleriqz in peccatis p̄māserunt. et q̄uis confessi fuerint: tñ abstinedi p̄positū nō habebant. Testimoniū ferat sup hoc q̄ suas lurras p̄ decēniū cōtinuauerūt: suas iracundias: cautelas: fraudes: et iudicias nō sic faciunt salutem suam. Sed a iudea in galileas veniant: audiātqz p̄ceptū dñi abrahe datū dicentis Gene. xij. Egredere de terra tua et cognatiōe tua et de domo patris tui et veni i terras quā mōstrauero tibi. Et tunc hora se prima relinquet eū febris: qz infusionem se prem donoz sp̄s sc̄i remissionēqz p̄cipiet. Sicqz nō frustra orabit dicens. Dñe descēde p̄iusqz moriatur filius meus. Et pro cōclusionē ipse credidit et: quod nobis donare dignetur qui sine fine viuit et regnat in secula seculorum.

¶ Do. xxi. post penthe. Sermo. xl.

Ecce quod

debes. Math. viii. et euangelio. ante iudiciū para iusticiam et aī iudiciū interroga te metip̄s

in aspectu dei inuenies pccationē. Eccl. xviij. Ad pccōres multipliciter obnoxios, si verba sunt ista in quibus dno notant.

Prīmū est salutaris monitio.

Secūm felix et bona repromissio.

¶ Pro primo cū iusticia sit cōstās et ppetua volūtas vnicuique ius suū tribuēs: vt dī. ff. de iusticia et iure. l. i. Et in iudicio extremo fiet exactissima reſtitio oim bonorū. Sicut notat in pabola euāgelij puta de rege q̄ rō nez voluit ponere cū seruis suis salubrem cūq; cōsulit parare iusticiā. reddere qd dī ante iudiciū. Nota vero qd dī. Ro. viij. qd debitorēs sumus spūi nostro. Et possū hēc debita significari sūm debitum vite triplicis in nobis: videlicet.

Diuinalis.

Rationalis.

Et sensualis.

¶ Scdm em̄ qd hō p̄tēplā celestia viuūt vita diuina et angelica. In carne em̄ eē et p̄ter carnē viuere non terrena vita est: si celestis ait. Hiero. ad Pau. et Eustō. et Aug. iij. de trinitate dicit. Oim scōrū spūs adhuc in carnis viciis inq̄tuz diuina sapiēt dū sunt in hoc mūdo hac vita viuētēs et hoc bono p̄ditū debitorēs sūt. ff. vt ei laudēt ei? bōitarez amplectant? et ei adherēt eo fruant? et ipso delectēt. Sustate ait ps. qm̄ suauis ē dñs. hac vita viuēbat ap̄ls et hoc debitū p̄soluebat qd dicebat. Philip. iij. Nra p̄uersatio ē in celis. Silt brā magdalena q̄ sedēs ad pedes dñi audiebat verbū illū. Lu. x. Scdō debito res sum? spūi nro vt virtutib? p̄ficiam? maxīmū in hōie est intellect? et ethico. cuius rō ad optima sp̄ dep̄ecaf. i. ethico. Obligatōez hui? suadebat qd dicebat. Sagacite bonis operib? certā facere vocationē vram et electiōē fratrea. i. Petri. i. Qui em̄ virtutes i aia acq̄rit? nō accepit in vano aiaz suā hic beatus efficit. Que autē sunt he virtutes. ij. Pe. i. dī. ministrare in fide v̄sa virtutē: in virtute autē sciētia: in sciētia autē abstīnētiā: i. abstīnētiā autē paciētiam: in paciētiā autē pietatē: in pietate autē fraternitatis amorē: in amore autē fraternitatis charitatē: hēc oīa vobiscū si assue et sup̄erit nō vacuos nō sine fructu vobis cōstituet i dñi nri iesu xpī cognitione. Tertio debitorēs sumus carni dando ei mortificationē atq; rep̄umēdo ei? dēside

ria. hoc debitum soluebat qui. ij. Loz. ix. di. Castigo corp? meū et in seruitutē redigo. et notant. xxv. q. v. ca. Si paulus hēc debita si soluerim? in aspectu dei v̄t dicit scōa ps the matis inueniem? p̄pccationē. Ezech. xviij. Impi? si fecerit iusticiā vita viuēt et nō moriet. xij. q. ij. cū deuotissimā. Sūmū bonū in reb? iusticiā colere. Ania ergo peccatrix. Redde qd debes.

¶ Pro fundamētō mouet q̄stio: qz i themas te dī. Redde qd debes. Merito qd dubitare posset. An in oī actu nro teneamur volūtatē nram diuie volūtatī p̄formare. Notat. b. Bona. di. xviij. iij. Qd create volūtatē ad diuinā voluntatē pōt eē triplex p̄formitas: v̄z.

Involito trī.

In modo volēdi tantū.

Et in vtroq; simul.

Dñs petrus aureoli addit cōformitatē intētionis v̄z referendo in deū actu vel habitu de referibilib? loquēdo di. vlti. i. Quod tēte mur nos p̄formare diuine volūtatī i oib? in mō volēdi: qz scz illud qd volum? debem? velle eomodo qd deus vult nos velle. In volito autē vbi absolute nobis nō inotētat diuina volitio possum? discrepare saltē volūtatē pietatē: vt pi? fili? optat vitā p̄ris quēz tñ de? vult mori. dicat ergo cuihbet. Redde qd debes. Cōforma te diuine volitōi: qm̄ ad hoc obligat? es sū illō. Job. xv. Vos amici mei estis si feceritis qd ego precipio vobis. et xiiij. Si qd diligit me sermonē meū serua: bit et c. M̄ref nullus si plures dānēs. Quia miraref si qd faceret suū funē quo suspēdi possz et eundē p̄p̄o collo ipostū traderet licet: qd miraref si talis suspēderet et strangularet? certe null? mirari deberet. Ad vos indurati p̄ctōies sunt verba ista qd p̄ctā mortalia cōmittendo: deū p̄tēnendo sibi qd debet nō reddēdo corā facitis funē cōponitis cōpositūq; in collo ponitis quo suspēdi deſteatis. Si em̄ p̄ouerbi. v. Iniquitates sue capiēt impiū: et funib? p̄ctōrū suoz vniūsfq; cōstringet. Et cui qd hoc dī imputari. R̄det regula iuris libro. vi. dānū qd quis sua cūl pa sentit sibi non alteri imputari dī. Et habetur. ff. de reg. i. l. quis. Nec imputet diuine seueritati: s̄ nostre negligētiē. xi. q. iij. Audi. nec quocq; imputādus est diabolo tētātī vel hōi. incitātī: sed p̄p̄ie volūtatī. x. q. i. ca. Nō

est. Igitur quilibet quater preterito tempore vixerit videatur: ad deum redeat: ipsa ignavia recognoscatur: et decetero quod teneat agere faciat iuxta thema rationem reddat.

In isto sermone erunt due partes.

Prima de creatoris debito sibi persolvendo. Secunda de impedimento non reddendi amouendo.

Quo ad primam cum a domino deo nostro habeamus quicquid sit iuris creatoris redemptoris et seruatiōis: ad minus debemus sibi tria que a quo liber seruo debent domino suo. Et hoc necessarium habemus reddere.

Primo in preceptis obedientia.

Secundo de peccatis peccatis penam.

Tertio per bonis collatis gratitudinem.

Quo ad primam de quo videndum est in sermone ne precedere scilicet circa obedientiam et preceptum observationem tria sunt videnda.

Primo ad hominum observationem inducentia.

Secundo: horum preceptorum obseruantiam integram.

Tertio obseruationis ipsorum multiplices differentiam.

Quo ad primam multa nos inducunt ad obseruanda diuina precepta: videlicet.

Ipsoz rationabilitas.

Multiplex utilitas.

Ac varia piculositas.

Pro primo rationabilia esse sunt diuina precepta quia nihil continent impossibile nihil onerosum nihilque iniquum. de primo. Deuter. xxx. Quod ergo precipio tibi hodie non est super te nec pauli positum neque in celo situatum. Sed iuxta te est sermo meus ut facias. de secundo. 1. Joh. v. Ad data est grauiam non sunt. de tertio. Roma. vii.

Lex quidem sancta et mandatum iustum et bonum. de utilitate vero ipsoz mandatorum quia sit multiplex omnia tamen includendo dicit. Prover. vii. c. Serua mandata mea et viues. Obseruas enim diuina mandata dignum est gratia et gloria: scilicet consortio. de piculositate vero transgressiois dicit. Leuit. xxvi. Quod si non audieritis voces meas non feceritis omnia mandata mea visitabo vos in egestate: et calor: que afficiet oculos vestros et consumet animas vestras. Modus autem obseruandi mandata debet esse triplex velis

obseruentur.

Integraliter.

Intentionaliter.

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Et perseveranter.

De primo. Iacob. ij. Et habet de regulis in.

In autem. c. deservat peccator. et de pe. di. v. ca. consideret. Qui totam legem obseruauerit offendet autem in vno factus est omnis reus. De secundo. Ioh. xiiij. Sicut mandatum dedit mihi pater sic facio. Tertium est enim quod is committit in legem qui verba legis amplectens: contra legem nititur voluntate. de regulis in. li. vi. Sed faciunt fraudes legi. Ideo ostendit hic per obseruationem festi: pro auditu de missis: pro rapiendo alienam per fraudes: pro non contrahendo matrimonium in intentione indebita: pro non vitando matrimonio in honeste: pro restituendo alienum si non facit eo modo quo debet. de tertio. Mat. xxiiij. Qui perseverauerit usque in finem hic saluus erit. et ad Gala. vi. Bonum autem facientes non desiccamus. Tertium autem principale huius precepti est obseruatio dei desiccatia seu defectus: pro quo nunc sceleratis christianis potest dici quod dudum deprauatis filiis israel dicit dominus Ezechiel. xx. In preceptis meis non ambulauerunt: et iudicia mea peccauerunt: et sabbata mea violauerunt vehementer. Si hec vera sunt de christianitate nostra. Propter dolorem potest pendere si diuine legis arrederant sabbata et in intentione atque ipsa preceptis contraria facta considerent: cogitemus singuli de quibus precepto quod melius obseruauerint ipsi preceptum vel ipsi contrarium non iurando in vanum: de sanctificatione sabbatum: de non luxuriando: de furando: de hominum vel ipsorum contraria.

Certe christianitati potest dici quod de synagoga in deorum. 2. Cor. iij. Oblita es legis dei tui: obliuiscaris filiorum tuorum et ego sum in multitudinem eorum sic peccauerunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. certe deprauata audi quoniam nam dei tui super tua offendere audi et comminationem: tunc forte dāneris quod debes reddere.

Quo ad secundum principale huius sermonis cognito quod sumus deo sic obligati reddere mandatorum obseruationem: et tanto a nobis redditio requiritur valde est. Eius homines infelices sic detinent: sic occupant sic denique abutantur quod deo hec non soluantur: imo potius contrarium faciunt. Sed certe ratio in proposito est dicit apostolus. Roma. x. Eonde ad iusticiam ore autem tuum. Mat. x. iij. et Luca. vi. 42. filia fides tua salua te fecit. Et Mat. ix. Omnia possibilis sunt credenti. Sed iuxta philosophum. iij. Philosophi. Idem per autem est causa contraria ut natura per penam sui est causa conseruationis

Do. xxi. post pēth. Ser. xli. ffo. lxxii.

nauior: et p' absentia suā est cā p'clitationis
et? Sic vtriq; fidē h'ntes deo obediant: et fide
carētes ipsi nō obediant. Et enī. xxiij. q. i. c. q;
ex sola. Quia sicut eriscentes extra archam
Noe perierūt: sic eriscentes extra fidē: et hoc
merito: qm̄ f'ies est substantia sperāda: rez
argumētū nō apparētū. Heb. xi. Prop' des
fectū fidei dictū fuit. Mosi. xxi. Quia
non credidistis mihi. vt sanctificaretis me
coram filiis israel: non introduceris hos po
pulos in terrā quā dabo eis. Sed dicit nūc
quidā infidelis nō sum oia credo q̄ credit ec
clesia. Et tñ opera fidei non facio: tui mē
to pōt dici oīde fidē tuā ex opibus: q; fides
sine opibus mortua est. Iaco. ii. cap. Quis ei
fateret regē suū fore q̄ tñ die noctuq; inimi
co suo faueret seruaret sibi: q; seruītes ama
ret et sociaret: q; assentiret dicēti se credere
oia que ali? asserit: nec tñ ei? dictis etiā i mi
nimo obtemperare. Certe hoc modo sūt pōt
rea seculi fatent se nosse deū factis aut ne
gant. ad titū. Sed hec nō sufficiūt ad salu
tem. de. Mat. vii. Nō oīo qui dicat mihi dñe
dñe intrabit in regnū celoz. Si nēpe morta
les credāt vitā presentē aliqñ dimittere quō
b talis mēte dñe: ac si hic nūq; erire obe
rēt. Si luxuriosi credāt. p suis voluptatib;
penā demereri eternā: quomō talib; se expo
nūt p'culis: cū etiā p modica pena euitāda:
tas sepe delicias ptenināt. Si credāt fures
falsarij: fallaces adulteri: et incestuosi: aut. q
uis aliq; pōtōes deū p'ctā sua noscere: cur co
rā deo faciūt q̄ corā hoībus facere formida
rent. Sed certe si fidē vocis? profitem' ope
rib; tñ derelinq;nt. propterea? distinguit opti
me magister suus. xxiij. di. iij. q̄ aliud ē cre
dere deo.

Aliud credere deū.

Aliud credere i deum.

¶ Credere deo deū aspiciit rōne veritatis: q;
scz credit q̄ vera sunt hec q̄ de? dicit. Credere
i deū ipm̄ deū aspiciit: quasi sub rōne virtu
ositatis seu potētie crededo: scz ipm̄ esse oī
potentē creatorē et h'mōi. Credere autē in de
um aspiciit ipm̄ sub rōne bonitatis tenēdo
in eius bonitatē et ipm̄ de gustādo amorē. er
go in xpm̄ credit qui charitatē h'z. in xpm̄
q̄ppe credere est in xpm̄ tēdere. hec est fides
q̄ p dilectōez opar: hec ē victoria q̄ vicit mū
dū fides nra. i. vincere vici oia q̄ sūt in mū

do. s. cupiscētia carnia. i. delicias: cōcupiscē
tiā oculoz. i. diuitias et superbiā vite. dñi enī
videt dñm suū. crucifixū pauperē humilem
subiectū materiā magnā h'z oia contēdē.
dicit enī Aug. Omnia terrena contēpsit hō
xps: vt contēnenda esse monstraret. magna
enī gloria est sequi regē factorē suū. Constitu
tuat ergo homo p'ctōr: sub oculis suis deum
creatores suū oia vidētē saluatorē oia con
temptentē mortē euz iudicio durissimo si
bi de propinquo imminetēz et facile oia sper
net et que deo h'z continuo reddet dicendo.
Dñe p'cientiā habē in me. Qd nobis donet
facere p'issimus dulcis matris virginis fili
us. Amen.

¶ Dñica. xxi. post penthe. post prandia
Sermo. xli.

Redde quod

debes. vt d. Existio q̄ nō
sunt cōdigne passionēs
huius seculi ad futuray
gloriā que reuelabit i no
bis. Ro. viij. Quia plerū
q; huius seculi mūdānis dedit audientes
opōtere deo reddere obsequiā p'ceptoz
hanc doli obligationē durā minus arbitra
tes qñ vellēt nō fuisse. Sed minus parū pon
derās que et quāta sunt que nobis p'mittun
tur: q̄ et quāta mala laborib; modicis euitā
tur: quot insuper cōsolatōes deo? seruiētib;
largim'. Dec cogitemus si possemus excus
rari sicut brūs Bartholomeus. vel assari sicut
Zaurētius. sagittari sicut. Sebastianus.
decapitari sicut. Pau. et crucifigi capite deor
sum sicut. Petrus. Parū quid hec oia foret
dicente apostolo. Existimo q̄ non sunt et.
Quare merito debemus reddere ea deo que
seruus quilibet dño suo quātuncūq; paruo
dare d'z. Quare autē passionēs p'itis tempo
ris nō sunt sufficiētes ad futuray gloriā.
Ratio est quadruplex.
Prima est propter paucitatē.
Secda propter breuitatem.
Tertia ppter necessitatem.
Quarta ppter impuritatem.
¶ Prima ergo est propter paucitates. Pas
siones enī quas homo patitur cōparate ad

Dominica. xxi. post penthe.

gloriā quātruncūq; magne sint nullas quasi hūc proportionē. sicut nec punct⁹ ad lineā. Gloria em̄ illa tanta est: q̄ nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in cor hōis ascendit. Isa. xliij. In paucis veritatē in multis bñ di sponens. Sap. ij. Propterea p̄me Pe. i. Just⁹ dī: nūc modicū si oīs cōtristari in vāis tēta: timib⁹. in modicū inq̄t ⁊ nūc. Scd̄a rō est propt̄ breuitatē qm̄ tribulatiōes ⁊ psecutio nes: quas hō hic patit⁹ ⁊ sustinet sūt breuis duratiōis. gloriāso terrena. i. Cor. iij. Qd̄ in presenti est momētaneū ⁊ breue tribula tiōis nre supra modū in sublimitate eterne glorie pōdus cōparat. Tercio ppter necessi tatē: q̄ oīa q̄ patimur: vel pati possum⁹ p̄ctā nra meruerit. Et si q̄ bona facim⁹ nō sum⁹ digni ppter hoc liberari a malis ⁊ tribula tiōib⁹: dicite dñō Lu. xvi. Eū bñ oīa bñfice ritis q̄ p̄cepta sunt vobis dicite serui iuti les sum⁹. Quarta est propter ipuritātē. Nūc q̄ em̄ in p̄senti seculo daf̄ afflictio: vel p̄mit titur quin de⁹ aliq̄ refrigeriū prestet vt le uis fieri possit: si hō ad deū velit recurrere Fidelis em̄ est de⁹. i. Cor. x. Qui nō pa titur vos tentari ultra id q̄ potestis. Sed facit etiā cū tentatiōe pueniū. prime ad Co rinth. x. ⁊ i. Cor. xij. Licet is q̄ fons ē n̄ hō corūpatur: tñ qui intus est renouat de die in diē. Quilibz ergo merito dīz animari ad reddendū deo qd̄ sibi dīz: ac si ipse deus a no bis grauis exigeret. Sicut quarti Regū. v. dixerant serui Naamā. Si em̄ grandē dixis set tibi propheta vtiq; facere debueras. quā to magis: q̄ dixit tibi: vade ⁊ lauare septies in iordane ⁊ mundaberis. Sic vtiq; o pau peres peccatores si deus nobis diceret mori amini. p̄ me in exiliū me: amore ite: oīa alia durat aspera facite: debem⁹ obedire. Quāto mag⁹ si a nobis petat p̄ceptoz suoz obediē tiā ⁊ p̄ctōz p̄ nos cōmissioz emendatiōē. Redde ergo ⁊c.

¶ Pro fundamēto mouet q̄stio. Cū deus tā ta austeritate exigit illud qd̄ dīz ⁊ voluntas ei⁹ sit oīpotens tantūq; malū sit ⁊ rāgrauē nō reddere: merito querit. An de⁹ velit ma la fieri? R̄ndet magister snay di. xlii. p̄mi: q̄ nullo mō vult mala fieri: voluntate aīcedē te. Probat q̄ oīs voluntas denominat a vo lito: vel denominat volūtū. Si ergo de⁹ vel let mala fieri: mala dicerent bona a diuina

volūtate q̄ ē optia: aut ipsa voluntas diceret mala ppter ipsa mala volūta qd̄ ē ipiū. Et si arguat q̄. xxiij. q. iij. ca. Quidā heretici. dē q̄ ē error collicianoz dicere q̄ a deo mala n̄ sunt causata. R̄ndet eadē dist. q̄ malū pōt esse triplex.

Primū malū dāni. ⁊ istud nō h̄z cām efficiē tē: sed solū deficientem.

Aliud est malū pene ⁊ illud bñ est a deo. et de hoc intelligit ille error eoz q̄ dicebāt: ma la pene nō esse a deo. De hoc enim dī Amos i. Non est malum in ciuitate qd̄ non fecerit dominus.

Tertiū est malū culpe: ⁊ istud nullo mō est a deo formalit̄: nisi q̄tū ad actū substractū. ¶ Et si instatur. voluntas eius est oīpoten tissima: pcedit de volūtate ei⁹ p̄sequenti ⁊ est i caci in his q̄ vult psequi ⁊ impedire. S̄z dī cet q̄ p̄mittat vnāquq; rem duci sū cursū sum debitū. Et sic haberes liberū arbitriū vtiq; eoz p̄mittatur agere q̄ eis grata sūt. R̄ndet ergo nullus si plures dāentur. R̄ em̄. ff. Si quis ius dicenti nō obēperauerit l. vnica. q̄ nō obediens principis mandato morte moriat. Quid ergo fieri vniuersis p̄ctō ribus in supbia: furto: blasphemia: luxuria: inuidia: rancore: ⁊ malicia viuētib⁹: qui nec deo obediūt nec mandatis eius: imo tanto tēpore vite sue deo suo regi summo. p̄tradi cāt morte: certe eterna veniēt tales plecten di. Religiosus nō obediēs suo prelato a cō sortio fratrū excludat. Quid fiet illi qui die tim quasi in omnibus suis operibus deo re bellis efficitur. Talis certe in eternū excom municat⁹ a sortio sanctorū excludit. Scis bitur em̄. i. Regū. xv. q̄ peccatū ariolandi ē non obedire ⁊ quasi scelus ydolatrie nolle acquiescere. Infelix ergo p̄ctōr. Redde qd̄ debes ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due partes:

Prima de creatois debito: p̄soluēdo.

Secunda de impedimento non reddendū a mouendo.

¶ Quo ad primā viso de p̄ior debito qd̄ debe mus vcz p̄ceptoz obseruatiāz vidēdū ē de scōr: videly de p̄nia. R̄d̄ ei naturalis dicitur vt offendens aliq̄q; debeat ip̄m placare, de hac p̄nia tria sūt videnda p̄o nūc.

Primo. q̄ ad eam inducunt.

Scōdo que eam p̄ficiunt.

Tertio quò tpe cupiètes saluari eà faciunt.
 Quid primo nota tria que nos inducunt ad penitentiam.

Primū est ipsius necessitas.

Secūdo est eius utilitas.

Tertiū est pcedentiū exēplaritas.

Primū ergo ē necessitas: qñ sine ea de poenētia dei ordinata nullū q peccauit mortali post baptismū pōt saluari. Dñ ei Lu. xij. Nisi pñiaz habueris oēs simul pidijs. Et dñse. dist. iij. ca. Ois dñ. Ois q iā sue voluntat ar biter est cōstitut cū accedit ad sacramētuz fidelitū: nisi eū peniteat veteris vite nouā inchoare nō pōt. Rō ad hoc sūm bñm Thomā. Offensa pcti mortalis pcedit ex hoc q volūtas ē auersa a deo p cōuersionē ad aliq bō nū cōmutabile: per quas cōuersionē de du pliciter offenditur.

Primo ptra eqūlitatē amicitie inq̄tuz affectū debitū nō impendit ei.

Secūdo offendit de cōtra equalitatē iusticie inq̄tuz debitū honorē ei subtrahit.

Per primā offensaz incurrit sustractōez grē. Per altā incurrit reatū pene.

Qñ requir quod ad satisfactiōē diuine offēse: q volūtas hoīs sic imutet: q cōuērtatur ad deū a quo erat auersa cū delectatiōe auersiois predictē: et cū proposito emēdandi qd pñiet ad rōnez penitētie. inde ē qd scribit. Jere. xviij. Si pñiam egerit gēs illa pēfima a malo qd fecit agā et ego pñiam a me habebō ad modū penitētis sup malo qd cogitauerā vt facerē ei. quasi diceret. Si non agat pñiaz: meā nō mutabo sniam. Q Scōz qd nos inducere dñ ad pñiam est ei? utilitas que talis est et tāta: vt bona omīssa recupet ad dignitates pñitiā Ezech. xviij. Si puer sus fuerit ipius ab impietate sua et fecerit iudiciū et iusticiā oēs iniquitates ei? quas fecit nō recordabunt. Scribit qñ. l. dist. in. cap. qz sanctitas tua. Quod petr? post pñiam ad gradū apostolat? reuocatus ē. bñs quoqz Bernadus in sermone de mia dei ait. Scio q post penitētiā nō ampli? vlasec nec vltia ipoperabit nec min? diliger. ppterea loquēs Crisostom? de pñia dicit. O penitētia qd de te nūc referat: tu aīaz ligatā soluis: solutā oseruas. p te em paradiſus latro meruit: fili? p dīgus stola: ciuitas minue indulgētiā: et Petrus de negatōe peniā. Tertiū nos

inducens ad penitētiā est pcedentiū exēplaritas. Quia nūerare posset: quot et quāti post offensas cōmissas pñiaz egerūt? vt ta ceam? de Adā: qui in sudore vultus sui ob suū delictū habuit comedere panē sup. Gen. iij. Quotiēs filij israel peccauerūt et p pñiaz deū placauerūt testes sūthbn Erodi Nūeri Deus. ac Iudiciz. In libris qz regū de David ezechia manasse et alijs multis plenissimē legit. Achab qz qui corā nro dño malus erat: humiliat? tñ p tūc nō fuit spet? Alie tur ergo quilibet tot et tantouz exēplis deo reddere quod debet.

Quo ad scōm videly que et quot requiruntur ad pñiam notatur de pe. di. iij. c. pfecta. Ad peragendum verā penitētiā tria exiguntur: videly

Cordis contritio.

Ois confessio.

Operis satisfactio.

Quia em deū tribus modis offendimus scz delectatiōe cogitatiois.

Impudentia locutionis.

Et supbia operis.

Ideo vt pñia pñiaz curentur.

Delectationi opponit contritio.

Impudentie locutionis pñessio.

Et supbie operis satisfactio.

Rege nihil tā naturale. ff. de reg. iij. et eodē titulo i antiqz ca. ois res p easdē causas soluit p quas nascit. hic pferuaduz et pōdes randuz puto potissime de satisfactiōe: qñ paruz quidē est pñieri nisi primo velit alie nas offensas reparare. Dñ ei de reg. iur. lib. vi. Pctm nō dimittit nisi restituat ablatuz si sit possibile reparare. Extra de vsuris. c. cū tu. Nō solū aut opz satisfacere primo: si etiaz deoz: q vel in futuro vlsqz ad minimū qd rante de oibus culpis pñiaz opz facere et exsoluere. Quia de? sine vltione pctm abire nō pat. de pe. di. i. ca. nullus. Nullus inq̄t Aug. debite grauionis pene accipit veniā: nisi qñ cūqz: si lōge minore qd debeat penā soluerit. Cuz p ipm subtrahat obsequiū deo debitus p supbiā nō remittit: nisi quis humiliet in obsequiū dei. Tertiū hoc declaraduz videly qñ hoc debitū sit faciēdus et soluēda penitētia notat Eccl. ix. Quod cūqz pōt manus tua iustitē operare. non dicat vt disse ras i crastinū. Ideo dñ tps habem? opemur

Do. xxiij. post penthe.

bonū. ad Gal. vi. De tēpore em nō habemus
nisi nūc. iij. p̄fiscor. Aliū ergo et sanus
confiteberis dñō sibi reddendo qđ debes et.
¶ Quo ad scōm principale viso qđ tanto pe
a nobis erigit vt soluiam? qđ deo debemus:
videly offensay emendationē. Idū valde
est qđ hoies detinet ne debitū soluant. Re
spondendū est qđ puenit ex cordis obdurati
one seu mētis obitratōe. Et huius ratiōe
videnda sunt tria.

Primū quid sit cordis obduratio.

Scōm vñ causetur.

Tertū qđ periculosa sit.

¶ Pro primo dicit scās Bona. xl. di. i. qđ cor
dū methaphorica ē locutio. Durū enim in
corpālibus h̄ tria.

Est difficile ad recipiendum.

Stabile ad pmanendum.

Fortē ad resistendum.

¶ Sic vtiq; cor dūz dē qđ non facile grām
spūs sancti recipit. qđ sic in pctō stabit. et qđ
supple molitioni siue inspiratiōi resistit. De
tali corde dē Jer. v. Indurauit facies suas
supra petrā et noluit reuerti. Hoc corū duro
quasi oēs moderni tēpōis pctōes laborāt.
Audiāt ei pleriq; predicatōes vidēt pestes
et flagella diuina audiūt punitōes quas de
fecit pteritis tēpōibus de pctōibus: nullaten
pacto pctā volūt deserere: nec aliena reddere:
nec a piurijs abstinere: nec bñficia reco
gnoscere: nec a luxurijs cessare: vt vere cōue
niat eis qđ dicit. b. Stephan⁹ iudeis Actū
viij. Dura ceruicē incircūcisi cordib⁹ semper
spūs sancto resistitis.

¶ Sed merito querit vñ pueniat et a qđ cau
set mētis obduratio. Ad euidentia ei⁹ nota:
qđ in obduratōe duo sunt. Anū h̄z rōem cul
pe et est adheō volūtarij et pmanētia i pec
cato volūtaria: hoc nō ē a deo: sed a volūta
te mala. Aliud h̄z rōnē penē: videly substra
ctio gratie ex merito pcedētis culpe: et hoc
est a deo iuste punitē et pmitteē pctōem
ruere de pctō in pctū. hoc dē. Isa. vi. Ecce
cor popli hui⁹ et aures ei⁹ aggraua. Exodi.
xiiij. Indurabo cor pharaonis et. Pro tertō
em scribit Ecclē. iij. Cor dūz male habebit
i nouissimo die. et dē. de p̄sideratōe. Nemo
vñq; cordis duri bñ habuit: nisi forte cū mī
seras de⁹ abstulit cor lapideū et tulit cor car
neum. Audite hec verba duri cordē: qđ longe

estis a iusticia emollitatis: vos: et forte iudei
tis vos nō posse: cōfideretis. si corda sint du
riora ferro: qđ tñ emollit: si ignē mittatur.
Nō est ergo cor durū qđ nō deberet emollis
ri. Merito ei h̄d duri cordis dē dñari. Cū
vt ait bñs Bemar. vbi supra: cor durū nec
cōpunctiōe scindit: nec emollit: nec mouet
precib⁹ nec mīis cedit. Ingratū est ad bñs
ficia: et indurat ad flagella: ad pñū est ifi
dū: ad iudicia seuerū est: atq; crudelissimū
ad turpia et inhonestā p̄dptā: ipandū ad p
icula: pteritorū obliuiscēs: pñia negligēs:
et futura nō p̄uidēs. Vt in breui oia oibus
cōplectar: ip̄s est qđ nec deū timet: nec hoies
reueret. O imū deo pctōr h̄c attēde: caue
ne indurescas: si qđ debes reddē. Pro cōclu
siōe dicēdo paciētia habe in me. Quā nobis
concedere dignet dulcis Iesus qui est bñdi
ctus. in secula seculorum.

¶ Dñica. xxiij. post penthe. Ser. xliij.

Quiderūt

ei denarium et ait illis.
Cuius est ymago hec et
supscriptio. Math. xxiij.
et in euangelio hodierno

Renocamus spū mētis vestre: tūdūte no
uum hoiem: qđ fm deū creat⁹ est in iusticia et
sanctitate veritatis. Ephe. iij. Cū habeam⁹
p̄sentari dñō examē et celū nō valeamus in
gredi obnoxij culpe vel pene h̄z illō Apo. xij.
Nihil limūdū vel abhoiatiōē faciēs intra
bit in illud: et aīaz n̄raz prothdolor deforma
mus multa. fm illud Jere. ij. ad aīaz peccā
tricē. Quā vilis facta es nimis iterās vias
tuas et. Merito monemur ab apostolo spū
mentis renouari. i. mente qua spūs est an
teq; corā iudice p̄sentemur. ¶ Abi aduerte
tria cōcurrere in renouatiōē ymaginis cor
poralis: que spūaliter dicitur effici in reno
uatione mentis.

Primū est vetustoz depositio.

Scōm est interior aprio.

Tertū est coloz supinductio.

¶ Sic h̄z in aīa primo dē pcti vetustate de
ponere: ac totā p̄uersionē malā. Collo. iij.
Expoliātes veterē hoies: et induētes nouū qđ
fm deum creatus est. et vbi supra Ephe. iij.

Aplius premittit deponere fm̄ p̄stina puer
satione: veteres hoies qui corrupit fm̄ de
sidera erroris. in cui⁹ figura Deuter. xxi. scri
bit. Mulier alienigena capta a filijs israel
in yrore: dāmodo raderet cesare dūitiarū
circūcideret vngues vicioꝝ ⁊ depoueret ves
tē in qua capta est. i. oim maloz cōsuetudi
nē atq; desheret patrē ⁊ matrē. i. dei patris
offensā: ⁊ m̄is ecclesie separatiōnes. Scō
bz interiora apire p̄ p̄fessionē. p̄. xxi. Dicit
p̄fitebor aduersum me in iusticiā mea dño.
Et hoc notat cū pictor trahit interiora eri
gis status ad exercitiū puluerē vt notetur
spūs sc̄i gratia esse necessaria ad tollē dū
p̄cōꝝ multitudinē. Tertio dñz ornari colorib⁹
bus. i. virtutib⁹: ne nudat deformis corā deo
appareat. Ezechiel. xvi. dñz aie in statu gr̄e in
sistite. Vestim te discolorib⁹ ⁊ calceau te ia
sincto: ⁊ cinxi te bysso: ⁊ indui te subtilibus
Ania sic reuocata secure deo p̄stari poterit:
cū ipse interrogabit cui⁹ ē ymago hec ⁊ c. Di
cemus. Ave maria.

¶ Pro fundamento mouet questio. An ho
mo in se habeat ymaginē beatissime trini
tatis. Pro intellectu hui⁹ materie notāda
sunt tria.

Primo quid sit ymago.

Scōdō q̄ differētia est inter esse ymaginē ⁊
esse ad ymaginē.

Tertio in quo consistit dei ymago in hoīe.
¶ Quo ad primū fm̄ Scot⁹ in. iij. dist. i.
q. vltima. tria pertinent ad rationem yma
ginis.

Primū est q̄ representet fm̄ totū: ⁊ in hoc
differt a vestigio.

Scōm q̄ illud qd̄ est ymago pducit p̄ mo
dū similitudinis nature. l. y em̄ spūs sc̄s sit
eiusdē nature cū p̄re: nō tñ dñz ymago q̄ nō
pducit p̄ modū similitudinis nature: s̄ p̄ mo
dū volūtatis.

Tertiū est q̄ vnū sit ad imitatiōē alteri⁹: q̄
nō est ibi ordo imitatiōis ad alter.

¶ Pro scōdō em̄ nota q̄ hō ē ymago dei ⁊ ad
ymaginē. fili⁹ autē dei est ymago nō autē ad
ymaginē. Nec ei p̄positio ad annotat trā
sitionē fm̄ substantiā q̄ nō repit in diuinis. vt
dicit Aug. in li. xxv. q. vii. autē repit i hoīe
ymago autē ē p̄uentia fm̄ totū. vt repit
in hoīe: p̄t diffiniri sic. Ymago est maxima
cōuenientia rei ad rem immediate expressa

de altero. Pro tertio dicit subtilis doctor vbi
supra q̄ ymago beatissime trinitatis in aīa
consistit ratioē vnitatis essentie trinitatis
psonaz p̄ substantialitatis eaz: ⁊ elicitiōis
actus ipsaz: q̄ videt act⁹ intelligēdi sicut
spirit⁹ sancti a patre ⁊ filio. his suppositis
patet ad questionē ex sacro textu vbi dicit.
Faciamus hoīez ad ymaginē ⁊ similitudinē
nē nostraz: q̄ vere hō habet in se trinitatis
brilline ymaginē. dicit Aug. lib. de trinita
te cap. xij. q̄ aīa est ymago dei eo q̄ capax
⁊ p̄iceps esse p̄t. Capax autē est dei p̄ intel
lectū. Particeps vero p̄ voluntatē. Et igit
quelibet aīa rōnalis intellectū ⁊ volūtātē
habeat ymago dei esse censetur. miretur nū
lus si plures dāntur. Scribitur em̄. C. de
his qui ad eccliam confugi. l. present. Pri
mo violenter extrahens hominem de ecclesia
crimen lese maiestatis incurrit. vnde in for
ma textus sic habetur. Degreuius nullos
penitus cuiuscūq; conditiōis de sacrosan
ctis ecclesijs orthodoxe fidei expelli eos q̄
emolui: aut facere aut fuerint capitali ⁊ vlti
ma supplicij aīaduēsiōē plectēdos. ¶ De
crimine q̄ lese maiestatis. l. ij. eodē titulo pe
na ponit. Et dñz. v. q. iij. c. diffinitur ⁊ c. fra
ter. Nullus dñz cōsugientē ad eccliam violen
ter extrahere alias incurrit excomunicatiōē
surā. ⁊ c. inter alia extra de immunitate ec
clesiaz ⁊ c. Quid q̄o fiat yniuerso p̄cōdibus
dyabolo quotidie seruētib⁹ qui deū suū a
p̄cipuis cōsciētijs per mala opera expellūt
dicētes opere Job. xxi. Recede a nobis scīē
tiā vraz tuaz nolimus ⁊ c. Nullū em̄ est rēs
plū materiale vel ecclesia in qua delectabilis
sua sedeat pietas tuas vel ad quā confugiat li
bentius hō reus q̄ cōsciētie domus quā i
habitare desiderat hō xp̄s deus: cū talis cō
sciētia sit ymago sua atq; similitudo: si gr̄a
sit ornata. Peccādo tamen mortaliter intro
ducitur dyabolus fm̄ illud Apoca. xvij. Ce
cidit babilon imagna et facta est inhabitati
o oīs spiritus immūdi: ⁊ expellitur de⁹. l. q̄
dicitur Isa. xxvij. Coangustati⁹ est stratus:
vt ait decidat: ⁊ palliū breue vtrū cooperire
non potest. Redeat ergo quilibet peccator
ad deum attendens q̄ eius gerit ymaginē:
quā finaliter corā deo opt̄ p̄sentari vtrū
deatur si sit pure conseruata. Iuxta thema
Obtulerunt ei ⁊ c.

Donnica. xxij. post penthe.

In isto sermone erunt due ptes.
 Prima de aie rōnalis sublimitate.
 Secda de ipsius corā deo pñtatione.
¶ Pro prima notādū puto q̄ aia significat
 pñmūsimā: qđ ē rōtūde seu circularis figu
 re: circūscriptū varia inscriptōne. Sic vtiq;
 aia rōnalis a deo creata: ad deū est reducē
 da. gerit em̄ in se ymaginē brissime trinita
 tis: ac pingit vel iscribit varietate opardis
 Alteri? notādū qđ dicit Aug. li. de trinitate.
 Cōstat qđ iuisa diligere possum? : icognita
 nequa qđ. Inde ē qđ ppter defectū cognitōis
 aie rōnalis hoies idifferēt se exponūt pec
 catis: nihil de aia sua curātes: quā si cogno
 scerēt nequa qđ sic pūpēderēt. vñ 'bugo de
 ara spōse dicit. O aia si teipam videres: si
 pulchritudinē tuā attēderes: nunq; aliquā
 creaturā magis q̄ teipam amares. Dignis
 tas aut aie declarat ex tribus.
 Primo ex sublimitate creatōis.
 Secdo ex sollicitudine inq̄stionis.
 Tercio ex pñtatione redēptionis.
¶ Dignitas creatōis pty in hoc qđ dī. Gen.
 i. Faciam? hoīem ad ymagines ⁊ similitudinē
 nrām. De oibus em̄ creaturis corp'alib? di
 cit de? fiat: ⁊ factū est. Sed de aia rōnali dī
 Faciam? vñ Aug. li. de trinitate. ⁊ aia nō
 fit ei? nature cui? ē de? : nbi tñ ymago ei? q̄rē
 da est: quo nihil in ea meli? est. ⁊ Ambrosi?
 tractās illud. De? qđ similis tibi: dicit non
 vtiq; nullus: qz ymago patris ē fili? : ⁊ yma
 go trinitatis est homo q̄uis non ita pfecte
 Quare aia est ymago nō idētitatis: s? repe
 sentationis.
 Propter tria aia dī ymago dei.
 Est em̄ ymago increate deitatis q̄tum ad
 naturalia.
 Est ymago clarificate veritatis. q̄tum ad
 virtualia.
 Est ymago glorificate intellectualis. q̄tum
 ad supernaturalia.
¶ Primo q̄tum ad naturalia: qm̄ sicut est
 vnus solus de? in essentia: trin? in psonis
 vbiq; exis: sic aia vna exis: in essentia tri
 na in potētia est tota in toto corpe ⁊ tota i
 quibet corpis parte: cū qualibet parte corpo
 ris informet ⁊ sic indiuisibilis: vt dicit Au.
 Nō em̄ viuūt corpus nūā aia presente. Secdo
 deus est immortalis: sic aia est perpetua ⁊ im
 mortalis. ⁊ incorruptibilis. Sapē. iij. Sps

illorū immortalitate plena est. Tercio deus
 spūalis est ⁊ inuisibilis oculis corporeis. De
 um enim nemo vidit vnq;. i. Job. iij. Sic
 aia spūalis oculis carnis inuisibilis a nuls
 lo ergo visibilis est creata vel cōdita: s? ab il
 lo summo deo. Teste ps. dicēte. Qui finxit
 figillari corda eoz. fecit figillati nō sī corda
 eoz. i. aias. **¶** Secdo modo aia ē creata vt sit
 ymago clarificate veritatis pvirtutes. Ro.
 viij. Quos psciauit ⁊ pdestinauit: cōformes
 fieri ymagini filij sui. i. Corin. xv. Postem?
 ymaginē homis celestis. Constitit aut bec
 ymago in cōseruatione virtutum que dant
 aie in baptismo. Et figurātur Ezechie. xvi.
 vbi dicit dñs. Laui te aqua. s. baptisimatist
 mundavi sanguinē tuum. s. peccati. Vari te
 oleo crismatis sancti: vestiui te discolorib?
 id est diuersis virtutibus: calciaui te iacinto
 id est spe eternoꝝ bonorū: cinxi te bysso. s. ca
 stitatis: indui te subtilibus. i. camisia fidei:
 qz ea q̄ sunt fidei sunt subtilia ⁊ supra ratio
 nem: ornaui te ornāmēto. s. charitatē q̄ ope
 rit multitudinē pctōꝝ: dedi armillas i ma
 nibus tuis. s. fortitudinis in exercitio bono
 rū operū: ⁊ torquē circa collū tuū. s. prudē
 tiae: ⁊ dedi inaurē sup os tuū. s. distinctiōis
 in verbo: ⁊ circulos in aurib? tuis. s. pseruā
 tiae: ⁊ coronā decoris in capite tuo. s. iusticie:
 q̄ est corona oīm virtutū. His oibus ornāmē
 tis virtutū q̄tū ad id qđ dicit pfectōis su
 it xpus ornat? . Estote ergo imitatores dei si
 cut filij carissimi ⁊c. ad Ephe. v. **¶** Tercio aia
 est creata: vt sit ymago glorificate itellectus
 alitatis. Erunt em̄ hoies siles angelis dei.
 Mat. xxiij. ⁊ Ro. viij. Creatura liberabit a
 seruitute corruptōis in libertatē glorie filio
 rū dei. Sed: pth dolorz de? tārā sublimita
 tē aie dedit in sua creatōe: bestialis tñ hō ef
 fect? cū in honore eēt nō intellexit: cōparat?
 est iumētis insipietib? ⁊ similis fact? ē illis
 Mutauit em̄ gloriā incorruptibilis dei: in
 ymaginē corruptibilis hois quadrupedum
 serpētis ⁊ volucrū. ad Ro. i. Unde hodie eue
 nit vt quē diuersa vicia transformātū vi
 deas hominē existimare nō possis. Tantiꝝ
 ei excecata est humana miseriat vt dubitē
 pleriq; de immortalitate aie: quā tñ euēder
 probat fuga nō essendi ⁊ desider iū cōserua
 tionis perpetue: qđ in natura nō pōt ē frus
 tra ⁊ etiā sine causa. **¶** Insuper promissio de

futuro qđ nulli cōuenit animali nec uest: nisi homini solus. Cum enim desiderium sequitur cognitionem et sensus nō cognoscat nisi b et nūc intellet? aut cōprehēdit fm oē tēp? et ab solute uolūtas p̄t absolute uelle fm oē tēp? hoc aut desideria nō p̄t eē mane. Alij sūt q̄ ad tantā miserā deueniūt vt uellēt nō fuisse aut bestias p̄ditas fuisse. suis ei meritis erū gētib? tradidit eos deus in reprobiū sensuy. Quod tñ p̄s. mirat sup honore hoi ip̄so et dic. Quis est q̄ memor es ei? aut fili? hois: qñ reputas eū. munuisti eum paulomin? ab angelis: q̄ glia et honore coronasti eū et p̄sti: tuisti eū sup opa manū tuarū. hī talia ar: bitrātes sūt de qđ? ap̄ls di. Philip. iij. Adul ti ambulāt quos sepe dicebā uobis: nūc autē scēs dico inimicos cruci xp̄i. quorū finis in: teritis et glia in confusione. O p̄cōres mise ri ad deū redite: cui? ymaginē gerit? memo res sitis: et iuxta illud. Jere. xviij. Custodite aīas vīas: qđ uētura ē hora cū presentabimī corā diuino iudicio et petet a uobis cuius est ymago hec et superscriptio.

¶ Quo ad secundum principale dicitur ob: tulerūt ei denariū. Certū em̄ est vt dic̄ ap̄ls. ij. Corin. i. v. qđ uelimus nolim? optz nos oēs astare ate tribunal xp̄i: vt recipiamus quicq̄ p̄p̄ia corporis p̄it gessit i corpe siue bonū siue malū. Ad hoc aut qđ nūmima sit receptibile tria requiruntur: uidelicet,

Debita materia.

Debitum pondus.

Debita scriptura.

Dicitur enim legisse. ff. de pigno. actio. l. ele: ganter. §. qui reprobas. qđ pecunia reproba ta non liberat. Nāmus em̄ Lelaris erat au: reus. Aurum qđ precellit omnia metalla a: nimam rep̄sentat qđ facere debet plurima bona et genere quorū operum materia e st debita: quidelicet nullum bonum opus qua cūq̄ bona intentione factum deo accepta: tur: nisi sit bonū et se et ex natura sua. Sua deo tibi dicitur Apocalyp̄. iij. Emere a me aurum ignitum: vt locuplex fias. videat ex: qđ peccatrix aīa mendacius obruta per iurijs superbijs: luxurijs. fraudibus: malicijs: neq: tijs: indignationibus: adulationibus: alijs: qđ nepharijs actibus onerata: qñ et si talis p̄sentanda sit coram deo p̄cōti non est vt in celesti erario collocet: sed potius vt in for

nace infernali tanq̄ uilis moneta confectur. ¶ Secundo exigitur vt pecunia seu nūmus receptibilis debito pondere fulciatur. pond? istud in operibus attenditur ex adiūctione debitarum circumstantiarū maxime finis. pondus meum. amor meus dicit Aug. Is lo feror quocūq̄ feror. Quocūq̄ enī bona fecit aīa sine pondere siue seruando: siue p̄ dicando: siue hoīs dicendo: siue eundo ad ec clesiā vel eundo ad pegrinationē: vel elemos: synas p̄ferendo: aut quocūq̄ aliud quātū cūq̄ bonū ex genere faciendo nulla sūt corā deo. Larentib? em̄ hoc pondere dicat. Alas thei. xxy. Non noui uos discedite a me ope: rari iniquitatis. Et. i. q. i. p̄phetauit. Et iterū Amen dico uobis receperūt mercedē suam. nec mirum si hoc requiratur. dicit em̄ Sco. xviij. q. q̄dūbe. Quod ultra bonitatē entia: tuū triplex est bonitas: scs ex genere et b di: cit. Materia nummi ex circumstantia. Et b dicit pondus. Ex figura: et hoc dicit inscrip: tiōē et regis ymaginē. Bonitas aut prima p̄ supponit secūda sicut secūda p̄supponit pri: maz. Si qđ aut ponderaret qđ fecit i tera vi ta sua luculēter cerneret qđ quasi nulla bona fecit: nec opera uirtutum: nec charitatis: nec pietatis: nec mansuetudinis: non castitatis non sobrietatis: nec patientie: nec constan: tię: nec liberalitatis: nec ueritatis. Sed po: tius his contraria. Si quis etiam eorum se cit non propter deum: sed potius ad uanitas: ostentationem: laudē: fauorem: vel timorē punitionis vel despectionis: hoc fecit plusq̄ p̄pter deum vel deī amorē aut hono rem. Ita vt vere dībet poterit dicere qđ la: mentabiliter dicebat Ber. in sue meditatis: omibus. Terret me tota uita mea: qđ diligen ter excussa apparet mihi: aut sterilitas: aut uanitas. sterilis pōt dici uita hoīs: qui bona nō fecit ex genere: uana uero illius: qđ si bo: na fecit ex genere nō tamē propter dei hono res. Certe tali aīe qñ coram deo p̄sentabilē accider qđ dicit Job. x. Nāst in recordatōe si cōteratur quasi lignū in fructuosū. pauit ei sterilem homo supple ille. i. carnes: et que nō p̄turijs: uidue aut. i. aīe non bñ fecit: dedit ei locus dominus penitentie: et illud abutitur eo in supbia. O miseri hec cogitare d illa ho ra punitionis p̄sentatōis aduertite: et ad de um cuius geritis ymaginem reddite: pro cō

Do. xxiij. post penthe.

lutione reddēdo q̄ sunt cesaris cesari: et que sūt dei deo. Hora q̄ falsificans moneta. p̄cipis dign' est aduisione. C. d. falsa moneta: l. i. Non q̄ aia maculat quādo corpori infū dīf. Exēplū in sēb: quādo ponitur liquor purus in vase imūdo in legibus. ff. de sena. femine. si filia p̄ncipis vel senatus nube: ret plebeio: sit vilis cōditōis sic ipe. Et. xxij. di. feriati. Si q̄ p̄rabat cū corrupta sit irregularis: nec p̄t p̄moueri ad sacros ordines.

¶ Dominica. xxiij. post penthe. post p̄andū. Ser. xliij.

Beulerūtei

re. vt. s. Si ignoras te o pulchra inter oēs mulieres egredere: tibi post vestigia gregū pascē hedos tuos: iuxta tabernacula pastoz. Cā. i. Ad aiaz peccatrici nobilitatem et dignitatē suā ignorantem verba sunt ista. vbi tria notantur. Primum est defectio cognitionis: ibi.

Si ignoras te.

Secūm est perfectio conditionis ibi. O pulchra inter oēs mulieres egredere. Tertium est aggravatio punitōis.

¶ Pro pmo dicitur. Si ignoras te. aia enī facta erat vt se et cetera cognosceret. Sed p̄ eb̄dolo: naturā sumpsit oculi corporalis qui cū cetera videat seipm videre non pōt. ignorat q̄nt dānabiliter suā iniquitatem et suam infirmitatē. Tria et q̄rūcūq; alienata a se de p̄p̄r cognoscere per rationem naturalem. Primum est q̄ est vnus princeps a quo cūcta procedūt et conseruantur in esse: et hoc p̄p̄r bant philosophi.

Secūdm q̄ suo benefactori quilibz fm̄ p̄p̄tione b̄nficioz datorum factor ē obligatus: et hoc docēt multa aialia tam fera q̄ do mestica: et ex his duobz sequit q̄ homo deo sūme obligat a quo sūme recipit. Tertium est q̄ ingratitudo est magnū viciū. grauius r̄i bz qualitatem dantis et dati vel recipientis. hoc declarat Seneca libro de beneficijs. hic apud oīs gentiles mos fuit in quolibet terravnō saltes templū habere cū sacerdote qui p̄p̄ciaret deus offensū et laudaret b̄nficiū: et his suppositū etiaz si nil aliud mali gesserit hō. fm̄ illud ps. Sēmp laus ei' patris meo et

p̄ deo parat' sit se totum exponere. fm̄ illud. Quid retribuā d̄no p̄ omibz q̄ ref. re. Cū tamē paucissimi reperiant' et forte nulli qui hec duo faciant. Deus o ania oculos tuos si omisso gratitudinis est tā grauis qd cōmissio ingratitudo. Ignorat scōo suaz infirmitatē instabilitatē imbecilitatē atq; labilitatem: qm̄ si diligēter velit inuestigare qd sit d̄ se et se. Respōdēt cū p̄pheta. potēs est i i i quitate. Scōm notat cū d̄. O pulchra. vbi ex tribus ibi positis notatur aie excellentia. Primum ex articulo vocatōis cū d̄. O.

Secōo ex substantio admiratōis: cū d̄. pulchra. Tertio ex termino cōparationis cum addit. inter oēs mulieres.

¶ Pro pmo nota q̄ ista interiectio. o. Enōta admiratōis cōpassionis affectōis et vocatōis. vnde d̄. Math. xv. O mulier magna est fides tua quasi admirādo. Tercioz vero pmo d̄. O vos oēs qui trāsitis p̄ viā et. Ad cōpassionē incitādo per psalmistā d̄. O d̄ne saluū me fac. desiderii expūmēdo. vocādo vero aliquē scōa vice d̄. O cito veni vt p̄ b̄ verba attēdamus qm̄ d̄us qui t̄rabiliter fecit aiam super eā cōparatur: tam sup omia affectat: multipliciterq; vocat. venit ḡ et audite et narrabo vobis quāta fecit aie mee. Pulchra enī est a inter mulieres id est inter oēs creaturas vt meli' dicat inter oēs mulierū pulchritudines. Notate ergo aie pulchritudinē sub figuris aliquarū mulierū licet ad eā non attingāt. Sic sarra mirabilis rebecca spectabilis rachel cōcupiscibilis ac aliarū mulierū distribuuntur p̄tiones vt in his intelligatur anime sublimitates. Pro tertio anime seipam ignoranti et ad sue cognitionē redire nolēti dicat. Egredere et abi quasi tam nō sis digna stare in cōditione anime. pecora enim se nou cognoscunt. homo autem se ignorans iumentis insipientibus comparatur. ij. Pe. ij. Di vero velut irrationabilia naturaliter in captione et in perniciem his qui ignorant blasphemantes in corruptione sua peribūt. precipitur inq̄ tali anime vt abeat non i greges sed post vestigia gregum. cū iuxta dictū Aristoto. peius sit cōparari iumentis q̄ esse. nec iaz agnos s̄ hedos pascat: non in tabernaculis sed iuxta tabernacula id est passiōes cognoscat: iuxta tabernacula pastozum id est illoz qui viā suā cognouerūt. Sen. iij.

Sermo. xliij. Iſo. LXVI.

ſciſt ¶ Jael pater ſuit habitatiū i rētonſ. i. i. in tabernacul. Jael aut̄ interpretat ſcientia. paſcere ergo bedos iurra tabernacula paſto rum. i. q. homo ignozas le reputet indignuz cōſortio iuſtorū: paſcat ⁊ corrigat paſſiones ſuas iuxta ſcientiā imoderamē ſāctoz ⁊ tūc anima in his le occupās poterit aduere ſi ſit digna pſentari dīno aspectui ac digne in ſignata imagine dei. iux̄ thema. Obruleſt ei. ¶ Pro fundamēto mouet queſtio utrū ania ſimilitudinis bene. i. dicat facta nedum ad dei imaginem: ſed etiam ad ſimilitudinem: ⁊ q. differentia eſt inter eſſe ad imaginem ⁊ eſſe ad ſimilitudinem. Reſpondet ſanctus Bonauentura diſtinc. xvi. ij. q. triplex ſolet differētia assignari inter imaginē ⁊ ſimilitudinem. Primo q. ſimilitudo reſpicit naturā: ymago vero figurā. quo modo diſtinguit hug. q. ſi ſimilitudo dic̄ cōueniētiā in q̄litate naturali: ymago pueniētiā in diſtinctione figurati ad modum triāguli in q. tres termini ⁊ linee ſūt tres potētie quaz q̄libet habet habitudines ad quālibz ſit tres pſone in diuinis ſūt yni⁹ eſſentie: ⁊ per relationes originis habēt ſuas habitudines ad inuicē. Secūdo q. imago eſt in naturalibz: ſimilitudo in gratuitis: vt dī i glo. ſup̄ gen. imago enim eſt reſpectu potētiarum que naturaliter inſunt: vt memoria intelligentia ⁊ voluntas. Ideo dic̄ ſ natura liū. Similitudo aut̄ eſt a gratia que eſt qualitas: ideo dicitur reſpectu gratuitozū. Ter tio quia ſecundum Auguſtiniū libro de ſpiritu ⁊ anima imago eſt in potentia cognōſcē di. Similitudo vero in potentia diligēdi: quia charitas in qua maxime aſſimilat deo eſt in voluntate. Adiretur nullus ſi plures dānenſ. dicit ſouē aliqz diſiſtis nobis max ne q. nullus per petriū mortale debet expelle re xpm de cōſcientia ſua q. ueniret ex cōmu nicandus. ſicut expellens epiſcopum de ſede ſua eſt excommunicatus. ſi quis poſſet a pec cato omnino abſtinere: nonne iuuent⁹ nos moleſtat ⁊ inquietat: oportet q. iuuentus vt cumqz tranſeat quare nos ſperamus non ſic excommunicari nec a cōſortio ſanctorum enſci. Sed gaudent tales quid habetur extra de dolo ⁊ contumacia. ca. cum dilecti. Excusa ſans ſe propter calozes eſt uiuos et nō compa reno citatus nec mittens procuratorem ſuf ficientem veluti contumax uenit condemp

nandus. ff. quoz ad legem aquileias. l. ſi ſer uus. §. Si focarius. dicitur q. focarius qui fornacem habet ſi obdormierit ignis erum pens villam incendat: qui ſeruum tenuit de damno tenet. Ad vos damnati peccatores ſit uerbum hoc. Iuuentutem allegatis cum difficultis ſit ad regendum ⁊ oportet q. tran ſeat: uerum yriqz eſt. Sed tamen in libertas te ueſtra eſt conſentire. unde Gen. iij. Subſ te erit appetit⁹ tuus ⁊ dominaberis illius. Certe ſi in hoc appetitu calor uigēat ⁊ ratio impedit ne compareat obediendo in diſpe ctudi nihilominus dominaberis. Si appeti tus iſte qui debet ſeruire ⁊ obedire ac obſeq ignem accendat. Ignem in q. auaricie luxu rioſi vel iracūdie que ciuitatē anime cōburat: ratio reſpondere habebit. Attēdat ergo qui libet qui uita uiuit ⁊ ad deū redeat: quomō uelit nolit ſibi ſemel pſeſtand⁹ eſt. iurtauer bum pſaſumptū. Obſtulerunt ei denariuz.

¶ In iſto ſermone erunt due partes. ¶ Quo ad primā uifa ſublimitate aie quo ad dignitates creationis: quomō dei imago cen ſetur: ordine cōſequēti uidentū eſt: quo uide licet ad ſimilitudinē inquititōis ⁊ pſecioſita tez redemptōis. Pro quo notandū eſt oibz q. ſapiēs ſuper reuili p̄dita nō ponderat ia ſcurā nec magnā ſollicitudinē ſuper ea inue nienda vel reparanda apponit. Rei autē pſe cioſe non parupanditur perditio. Opz omni ſtudio diligētia ⁊ ſollicitudine operā dat ſu per eius recuperatōe. Attēde ergo homo et aduerte anie tue dignitatē ex ſumma ſollici tudine ⁊ ſollicita inquititōe. Nota ergo pa rabolice. Luc. xv. vbi dic̄. quis ex uobis ho mo q. habet centum oues in deſerto ⁊ ſi per diderit vnā ex illis: nonne dimittit. xci. ⁊ vadit ad illam que perierat donec inueniat eā ⁊ cum inuenerit eā iponit in dueros ſu os gaudens ⁊ conuocat amicos ſuos ⁊ uici nos dicēs. Congratulamini mihi q. inueni ouē quaz p̄dideram. Quis itaqz hō eſt niſi dñs noſter ieſus xps qui ouē centeſimā na turā uidelicet humanā reſeruat nouē ordini bus angeloz p̄didit qui tamē in hāc mūdus ueniens ire non ceſſauit donec ouem inue nit. Primo enim iuit in yterum uirginis in temerate. Secundo ex uero deſcendit in pſe ſeptum. Ex pſeſepio in ſynagogam uenit ad peret circumciſionem. Ex ſynagogā uenit ad

Do. xxij. post pēthe.

diversorium. A diversorio iuit ad templum
xl. die. a templo iuit in egyptus. Ab egypto
redijt in nazareth. A nazareth ascendit hie-
rosolymam cum esset annorum. xij. a hie-
rosolyma cum parentibus descendit et erat sub
dit? ille demum iuit ad iordanem ad querendum a-
nimam peccatricem et non inueniens itrauit deser-
tus et ibi non inueniens post quadraginta dies cir-
cubar per villas et castra et demum lapsus animis
aliquibus ut animam perditam inueniret ingressus est ci-
uitatem hierusalem flens super illam. sed adhuc non
inueniens venit ad domum anime caryphe pylati
et herodis demum baiulans sibi crucem exiuit in
eum locum quod dicitur golgota et inuenit quod querebat :
quod ibi inuenit mortem ut vitam anime nobis inueniret.
hunc sollicitudinis figura. Gene. xxvij. scribitur
ibi dominus de sancto ioseph quod missus de valle he-
bro venit in sicheem et inuenit eum virum quem interrogauit
eum quid querebat. Et ille ait fratres meos quod et in-
uenit eos in dotayn. Interroget animam mentem
non saluatoris quod faciebat in omnibus locis superadi-
ctis. Respondere certe poterit fratres meos quod. O
homo dicit bernardus. i. quodam sermone noluit ipse de-
dere anime tue dignitatem cui a tanta maiestate vi-
des exhiberi passionem. Triplex apparet anime
dignitas ac preciositas ex sui redemptione atque
per se ipsam iustitiam paratam. Quarta fuit huius ma-
gnitudo precii nouit apostolus. i. Cor. vi. dicens
Empti enim estis precio magno. Sed quid
hic illud magnum precium declarat beatus
Petrus. i. petri. i. Sciatis quod redempti estis
de vestra vana conuersatione paterne tradi-
tionis non corruptibilibus auro vel argen-
to sed preciosissimo sanguine iesu christi quas
si agni incontaminati incommutati. Si
quis vnam guttam preciosi sanguinis ipsius
dominii nostri iesu christi haberet magnam
vique reliquam haberet: nec illam in terrarum
proceret. Qua fronte ob obduratorum cor-
da animas suas in scenum peccati cum non
modo vna gutta: sed totus sanguis christi
pro eis effusus est. Audiant peccatores la-
mentabiliter dominum iesum christum voce
magna eis dicentem. terra ne operias san-
guinem meum: que queso terra nisi peccato-
rum corda quibus dicitur. Viere. xij. c. Ter-
ra terra terra audi verbum domini. hec ter-
ra ne operis sanguinem quando tanti precij
inmemor pro dei vniuersitate diabolo sepe
dixit. Sicut dicit helyas Achab. ij. Regum

xxi. huic terre si sanguinem opereretur et sua di-
gnitate preterniti. dicit bernardus? i meditatio
nibus. O anima insignita dei imagine: decorata
similitudine: redempta christi sanguine: despoliata
fide: decorata spiritu: deputata cum angelis: capax
beatitudinis: heres bonitatis: particeps romani
quid tibi cum carne? quod dicit quod solus vacas
corpi puides sibi non tibi subiiciens te sibi. cum
ita sis nobilis et magnifica et ipsum ita vile et fe-
tidum. Hic bone pulchritudinem et exultationem
significat hester quod pulcherrima naturaliter
nata tamen pulchris ornamentis tandem puenit ad
consummationem mirimonij facile cum assuero cum
ipso summo monarcha cum esset regina vasti
pulcherrima regno priuata quod et in maiestate obe-
dire contempsit: ut patet in hester. ij. hester que
humilis interpretatur vel electa in tempore
animam significat que a deo eligitur. Dec
pulchra est in sui esse: sed pulchrior redditur
et amabilior ex ornatu virtutum. peruenit
autem ad consummatum matrimonium cum
assuero qui interpretatur beatitudo significat
canis dominum nostrum iesum christum cum
perfecte et viuere in gloria sempiterna regnas
cum eo in eternum. vasti autem significat ge-
neralem animam que et si pulchra sit a natu-
ra tamen quia dei mandatis obedire contem-
psit reprobatur et regno infelicitissima priua-
tur. Ad hoc autem obprobrium venit: quia
ut in gratia et superbia dignitatem suam a
quo habuit: non intellexit. O execrati pecca-
tores hic oculos cordis aperite et ad deum re-
geritis. iuxta thema preassumptum. Obtrunc-
runt ei denarium etc.

Quo ad secundum principale viso quoniam
admodum in celesti erario erigitur debita
materia et debitum pondus. ordine conse-
quenti videre oportet de scriptura. qualiter
enim pecunia seu nummus inscriptus est:
scriptura vel figura sui principis. de ista scri-
ptura loquebatur iohannes. Apoc. vi. vige-
simi. Aperti sunt libri et iudicati sunt viuentes
et mortui secundum ea que scripta erant in libris.
Cum ergo nostre saluationis et damnationis
iudicium ex hac pendeat: scriptura meri-
to certe est examinanda. Scriptura hec mor-
liter potest significari per librum illum qui
ostensus fuit. Eze. ij. vbi vidit librum scriptum
intus et foris et in illo continebantur carmine

Do. xxij. post penthe.

et hoc per iesum xpm: qm de plenitudine ei
accepimus vniuersi per sui inluentiam. Si
ergo sentim? filiam nostram esse mortuam
more hui? principis ad saluatois vadamus
dicentes cu ipso: filia mea modo defuncta est.
¶ Pro fundameto mouetur questio qm hic
sub typo filie mortue figurat conscientia ad
quas filia suscitanda p? petit mias diuinaz.
Ideo merito qritur. An liberu arbitrium a
culpa mortali valeat resurgere sine munere
gratie diuine. Rndet factus Bonauē. distin.
xvi. ij. q in hui? determinatōe questionis al
liter senserūt philosophi et heretici et aliter
tractatores catholici. vide in bonauen. Ad
retur nullus si plures dānent. Quis em taz
protera? q ecclesiaz deo dedicatam stabulus
porcorū valet efficere: aut vasa vel vestimēta
diuino cultui dedicata ad vsus pphanos ap
plicare. Talia em tanq sacrilegia veniunt excō
municand? Ois em sacrilegus est excōmu
nicand? si monitus se nō correrit. xvi. qd.
iij. Si quis domū. taz iure civili q canonu
eo prohibet ne talia vsui diuino mancipata
alijs vsib? applicent. Si em instituta de rerū
diuisione s. locus aut in quo edes sacre edifi
cate sunt etiam disrupto edificio totus sacer
manet. Ad hoc est capitulum. Ad hec de reli
giosis domib? et vestimenta. de pse. di. i. c.
vestimēta. Quid igitur fiet pctōib? insensa
tis sacrilegis animam suā per caratēre ba
ptismale deo cōsecratā pphanantib? porcis
et bestijs infernalib? prostituētibus: ac omo
nuz cloacā dictā aiaz facientib?. Ois qui in
pctō mortali cristēs cloaca est demonis iser
nalis. Apoc. xiiij. Cecidit cecidit babilō ma
gna et facta est habitatio ois spūs immundi.
nec tamē deo trī displicet loci materialis p
phanatio sicut templi spiritualis. Luz non
gentem propter locū: sed locum propter gen
tem elegit. Ad ababeoz. v. vnde. i. Corin. vi.
An nescitis quoniam mēbra vestra templū
sunt spiritus sancti qui habitat in vobis. Et
qui per vnum peccatum mortale violauit sic
aiam? templum spirituale sacrilegus effici
tur: qd de decem? quid de centi? qd de mille?
Quis voluntates malas ire: inuidie: rancō
ris: tristitie i pspēto: exultatōis i aduersio:
ac alias malas volūtatē enumeraret? Quis
diceret quot peccata blasphemie in verbis p
iurij consumelie detractionis et iactantie?

Quis deniq? exprimeret mltitudinē maloz
operū luxurie fraudū et alioz multozum vi
ciorū? Certe si tales vasa aurea tēpli spūs
lia auferūt potentias: videlz aie et in his cu
Balthasar pument. Daniel. v. ca. Deinde his
būt vinū iiquitatis et voluptatis cū magistra
tib? et aiaz regni sui. cu tñ appareāt manus
scribent. videlz eterna sentētia iudicās tales
ad dānationē et penā eternā. Scriptura em
erat. Ad ane thebel phares. qd interpretat
numeratū ponderatū et diuisū: qm oia mala
acta pōderata corā deo in diuisione aie a cor
pore nūerata pument. O oia sacrilega: sacri
legū deponere: ad deū recurre cū pre bu? filie
dicente. Filia mea modo defuncta est &c.

¶ In isto sermone erunt due partes.
Prima de aie peccatricis morte detestanda.
Secunda de anime penitentis suscitatione
amplectanda.

¶ Quo ad primā puella hec mortua aiaz in
pctō cristētes representat. Mortuus em pctō
rem figt. et hui differētiaz mortuoz nota disti
ferentia pctōz: que oia vide superius dñica
xv. Simone. i. Adolescens tibi dico surge &c.

¶ Quo ad secundā partē petit pater huius
puelle p suscitatione ipsius imponere ma
num saluatoris. Et tunc venit saluator: vo
cat is patre et matre pē. Jaco. et Johan. turb
electis suscitauit illā. Nec em i suscitatione
aie a pctō spūaliter eriguntur.

¶ Primo notatur diuine grē infusio.

¶ Secōdo liberi arbitrij assensio.

¶ Tertio sensualitatis subiectio.

¶ Quarto pcti cognitio.

¶ Quinto peccati cessatio.

¶ Sexto boni operis exercitatio.

¶ De trib? primis nūc est dicēdū. Ad susci
tationē ergo puelle merito erigit descensus
xpi tā effectiue q meritorie. Si em ad Ephe.
ij. Si a estis saluati p fide: et hoc nō est ex vo
bis. Dei em donū est nō ex opib? ad Ro. iij.
Arbitramur hoīem saluari q fidē sine legis
operib? et Gal. iij. Sciētes qm iustificatib?
honorex operib? legis: nisi p fidem iesu xpi.
Et merito qm pctō mortale i aia tria faci: scj
Adulam generat.

Naturam debilitat.

Ad penam obligat.

¶ Hec aut tria tolli nequeūt nisi p grā dei
Roma. viij. Infelix ego homo qd me libera?

bit de corpore mortui huius. Et rñdet gratia dei
p̄ ihm xpm. Hanc aut gratia aiaz reparantē
solus deus donare p̄t. fm̄ illud. ps. Gratia
et gloria dabit dñs. Et sic effectus aia a solo
deo suscitaf: meritorie quoq; a solo hoie xpo
peccata remittat. Non enī ē aliud nomē da-
tus hoibus sub celo: in quo oporteat vos sal-
vos fieri. Actū. iij. ca. In figura huius. iij.
Regum. iij. Siesi. missus cū baculo. Velysei
ad filiū sunamitis mortuū eū nō suscitauit.
Nō enī ei erat vox neq; sensus. Sed p̄pheta
ille magnus de mōte descēdens: ac facie suā
os et oculos sup mortuū iponens: huc et illuc
deambulās suscitauit: et illi vtiq; matri sue
dedit. Siesi enī ille cū baculo. Moyses est cū
lege timons. et h mortuum nō suscitauit. ad
Gal. iij. Omnia sub p̄cō p̄dūit scriptura: vt
p̄missio ex fide iesu xpi daretur credentib.
Sed tunc suscitaf puer euz propheta ille ma-
gnus: videlicet dñs deus noster iesus xps de
celo descēdit: os suū et oculos sup oculos mor-
tui applicās: qñ scy in similitudinē hoim fa-
ctus habitū inuentus vt homo. Phil. ij. Ipse
enī est qui linguas nostros tulit et labores
nostros ipe portauit. Jia. xij. Attende ergo
infelix peccator: q̄ per quēcūq; opera tua q̄-
rūcūq; laboriosa nullū p̄cū remitteret: ni
si interueniret meritum xpi. luore enī eius
sanati sumus. Perpende grantatē p̄cū mor-
talis. et securūdm Bernar. in quodā sermo-
ne. Considera etiam q̄ graua fuerunt vul-
nera tua pro quibus necesse fuit dominū ie-
sum vulnerari. Si enī hec non essent ad mor-
tem et mortem vtiq; sempiternam non opor-
teret a tāta maiestate tantaz exhiberi cōpas-
sionem. Et si ita graue firmum peccatū mor-
tale q̄ nlla pena propria sine xpi merito sus-
ficere possit: quid de centum aut quid de mil-
le. ¶ Hīso primo requisito ad suscitationem
puelle gratia videlicet diuina. secundo exigi-
tur patris assistentia et matris consensus: vi-
delicet voluntatis et subiectio sensualitatis:
vt scilicet ratio velit se a p̄cō auertere. Sen-
sualitas parata sit debitam subiectionem p̄-
ferre. Quid aut figuratur per patrem et ma-
trem. Itaq; dicitur Ezechie. xvi. Pater tuus
amorceus: mater tua ethea. Amorceus inter-
pretatur amarus et illuminatus. Nec est ra-
tio que illuminata detestari peccatum debz:
et dolere amare: ac etiam amari de offen-
sis perpetratis. Dolorem suadebat: qui dice-

bat. Jere. vi. Uctū vnigeniti fac tibi plāctū
amarū. Patrē hūc hūerat peccatrix q̄ vt co-
gnouit deū: quē offēderat lachrymis cepit ri-
gare pedes ei⁹ saluaroni scs. sine hac amari-
tudine et p̄cō detestatōe nō p̄t esse salus neq;
puelle. i. aie. suscitatio. Dicit ei de p̄cō. disti.
i. ca. tres sūt actōes. Nemo postq̄ fuerit sue
volūtatē arbitet p̄stitit⁹ p̄t vitā nonā in-
choare nisi peniteat eū veteri vite. Erigitur
tertio mater videly vt sensualitas pata sit pes-
naz tēporalē p̄cō debitā p̄ferre. Nec aut est
mater ethea. Interdū ei ethea stupēs seu
formidās h est sensualitas formidās penam.
Spiritus q̄des proptus est: caro aut infirma.
¶ Mathe. xvi. q̄ ar subiectio sensualitatis sit
necessaria: ad hec q̄ homo velit pure deo sa-
tisfacere d̄ p̄cō suis p̄t. iij. Regū. vi. p̄ figu-
rā: q̄ nō fuit audit⁹ son⁹ mallei i tēplo quia
videly null⁹ accedit: nisi prius purgat⁹ fuerit
ab oī culpa et pena. i. Eoz. iij. Vniuscuiusq;
opus manifestū erit. dies ei dñi declarabit:
q̄ in igne reuelabit. Et Athet. v. Nō eris
bis hūc donec reddas nouissimā q̄drantem.
Faciat ergo talis p̄ recuperanda aie vite. vt
dicit Augusti. de pe. di. v. ca. i. q̄ facere p̄ cor-
poris mortē vitā et h cū gaudiō q̄ recuperat
vitā infinitā. O p̄cōres duri b adbertite ad
deū cū desiderio redite p̄cō: vt filiā p̄as. i.
aiaz suscitet vt p̄ cōclusionē possit d̄ vob hī-
ficari q̄ d̄ illa puella Dedit illā matri sue
¶ Dñica. xxiij. p̄ p̄the. p̄ p̄adiū. Ser. xlv.

Alia mea

mō dñca ē vbi. s. Scin-
det dñs regnū d̄ mān tua
et dabit illd̄ proio tuo: q̄
n̄ obedisti voci mee. i. Re-
gū. xvij. Sp̄sati ad p̄cōes mortuos sub
typo saulis d̄ba sunt ista. vbi duo notantur.
Primum est p̄cō grauisima punitio.
Secundum est punitio iustissima rō.
¶ Pro p̄mo d̄. Lu. xvi. Regnū dei intraros
est: q̄ quidē a nobis auferet: dñi meritū nris
etigentib⁹ gratia p̄iuamur gehēneq; eterne
obligamur. Athet. xxi. Regnū d̄ auferet
a vob: et dabit gēti facienti fruct⁹ ei⁹. In cui⁹
figura regnū iudeoz datum fuit in manib⁹
exteriorū: vt patet in fine. iij. Regū. et ij. pa-
ralip. Regnum enim transfertur a gente in
gentē propter iniusticias. Ecce. x. Ratō hū

Do. xxiij. post penthe.

iustitiam dñi ad Saul qz nō obedisti vo
cī dñi. Saul interpretat abutēs: hic est pctō:
gratias z bñficijs abutēs: qz qui non obedit
nec obedire vult diuinis preceptis puniri me
ret: priuatisq; dñi debet: ac indign⁹ z inept⁹
redditur dñs. vñ *1. Ro. ij.* Quomā nō obe
dim⁹ preceptis tuis traditi sum⁹ in direptio
nem captiuitatē et mortē z in fabulā z im
properiū in omnib⁹ nationib⁹: i quib⁹ disper
sisti nos. Et Daniel. *ij.* dñ. Propter iniquita
tes nostras z peccata patrū nostrorū nos et
hierusalē popul⁹ tuū sum⁹ i opprobriū om
nib⁹ que sunt p circuitū nostrū. Nō em̄ nisi
propter pctā sua synagoga fuit captiuata tem
pore nabuchodonosor z hierlm euerſa p ro
manos. Sic vtriq; mulē xpianis ptinget: q
sua duricia z rebellione magna a deo merē
tur puniri z hostib⁹ exponi. Deuter. *xxviii.*
dñ. Si nolueris audire vocē dñi dei tui: vt cu
stodias z facias omia mādāta ei⁹ veniēt sus
per te omēs maledictiones iste z apprehēdēt
te. Dicit Hierony. Quod precipit imperat.
qđ aut imperat necesse est fieri. *ij.* Regum
xij. Quidā ppheta dñi: qz ptra preceptū dñi
māducauit i samaria propter suaz inobeden
tiam suffocatus est a leone in via. Videat
ergo quibet pctō: si mortuus sit in pcia pro
pria z redeat z vitā petat p filia dicēs verba
presenti themat. Filia mea modo defūta ē.
¶ Pro sūdamēto mouet qstio. qz smone p
cedenti dictū fuit lib⁹ arbitriū pctō morta
li nō posse pfecte resistere z impossibiliū nul
la sit obligatio: vt dicit de reg. *iu. lib. vi.* Nul
lusq; peccat i eo quod vitare nō potest: vt di
cit. Augu. Merito ergo querit. Quare vel
qualiter imputandū est homini si a pctō nō
resurgat. Respondet beatus Bonauē. *di. xvij.*
ij. et in dubijs literalib⁹. Querit vtrū om̄s
sim⁹ filij adoptiui dei. Vide *Seco. in di. i. ter
tij:* qz tres pditiones requirunt ad hoc qz aliq
sit filius adoptiuus.
Primo extraneitas ex gñatiōe naturali.
Secūdo grā qđ est gratuita ipsi⁹ adoptatiōis.
Tertio requirit bonū ad quod preordinat.
¶ Et ista gratia filius adoptiuus acquirit
ius hereditatis ad quā habet ius succedendi
et adoptione. Unde istud nomen vel iste ter
minus adoptio est translatū siue positiū a iu
ristis: vt dicatur filius adoptiuus: vt qui nō
est naturaliter genit⁹ ab aliquo: aut ex gene

ratione naturali nō habet ius succedēdi in
hereditate: sed ex gratia preordinatur vt ha
beat ius succedēdi: ita qz illa tria concurrūt:
scz extraneitas zc. vbi supra. Adiretur ergo
null⁹ si plures dānenf. quādo em̄ dicit p dīcā
do: monendo: docendo: z exhortādo plurib⁹
illud qđ sermone precedenti dictus fuit: vñ
delicet qz animā suā diuine maiestati dedis
catas prophāat: dyabolo exponit: ac vilis
deturpant: qz ex re veniūt multiplici⁹ puniē
di. Respondēt sic psumim⁹ viuere: ad hoc
nati sum⁹. Rñdeo. Dicit em̄. C. de seruo pi
gnori dato manumisso. l. si credilibus. alle
gans propriā turpitudinē nō est audiend⁹.
Et extra de psumptu cap. finali dñ. Lan
to sunt grauiores crimina: quāto diutius in
felice animā detinet alligatas. Audiāt hec
cuncti infelices pctōes peccatis dñti quasi
a cunabulis: alij piumis: alij ludis z fraudi
bus: alij luxurijs z lenocinijs: alij pompis et
ambicionibus. z hi oēs i peccatis sic viuent
tes similes sunt illi ethyopi beato Arsenio
demonstrato fasciculū faciēt: qui a principio
ponderosus erat qz subleuari nō poterat: et
nihilominus ipsi fasciculus semp aliquid ad
debat. Sic vtriq; est malignis pctōib⁹. Pri
mo em̄ pctō mortali sic ponderoso qz nō pos
test permittere eos ad celum ascēdere tot ad
diderunt z passim in dies addunt qz nūera
ri possent. Tales autem attendant filiā suaz
id est animā nedū in cella mortuā: s; iam in
peccato fetentē: z ad deū redeant dicentes:
Filia mea modo zc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
¶ Quo ad primā nota vltra predicta: qz aīe
exis i pctō mortali cōparat ppter tria.
Primo ppter psumile defectum.
Secūdo propter psumile effectum.
Tertio ppter psumile respectum.
¶ Pro pmo in moriente. primo corpus distē
peratur z distrabitur.
Secūdo infirmatur.
Tertio moritur.
Quarto extra domū portatur.
Quinto sepelitur.
¶ Sexto verbis psumitur.
¶ Isto mō aīa dispērat z discratat p ten
tationē z cogitationē de pctō.
Secūdo infirmat p dcomitantē delectationē.
Tertio moritur p psumum.

Quarto portatur et elongat ab oibus p cul
pe sue diffamationem.

Quinto sepelitur p consuetudinem.

Sexto sumitur p finale obnationem.
¶ Propterea primis Jacobi. iij. Anusq;
tentat a consuetudine sua abstracta et illece-
ra. Deinde consuetudine parit peccati p consuetudine cul-
pe. Peccati vero cum consuetudine fuerit generat
mortem. De consuetudine dicitur di. Aug. lib. confessor-
um. Et peccati est viciosa consuetudo qua trahit et
tenet et iungit aius: eo merito si ea volens il-
labitur. Et in eodem libro ait. Et voluntate puer-
sa facta est libido et dum libidini seruit: facta est
consuetudo: et dum consuetudini non resistit facta est
necessitas. Hec consuetudo peccandi sepulture
lazari comparatur: quod non nisi cum difficultate
suscitatus fuit. Sexto corpus mortuum a vici-
bus sumitur et mens puata vita gratia a vici-
bus scientie despartitio et finalis penitentiae corrodi-
tur et moritur. vt dicitur Isa. vlt. Veneris eorum non
timor. Sedo peccati mortis assimilatur per similes
effectus. Alibi enim facit corpus frigidum: frigidum
et fetidum: et putridum: turbidum: terreus: atque podere
volens. Isto modo peccati mortale facit animam rigidam
supra et inobedientem ad deum. Prouerbi. xviij.
Cum obsecratis: loquitur pauper et diues. i. sus-
perbus effabitur rigide. frigidum et putridum: quam
propheta vocat maliciam. Iere. vi. Sic frigidam ci-
sterne facit aqua: sic frigidam facit animam malicia
sua. Fetidam per luxuriam. Isa. xxv. De cadaue-
ribus eorum ascendet fetor. Putridam per gulam vel
gule immoderatam: per quam sensus et ratio sopi-
antur: et homo quasi in alium conuertitur. Iere. i.
Sepulture asini sepeliet putrefactum et
tectus. Terreus per auariciam: quod nihil sapit
nisi terrena: vt dicitur tali aie: sicut talpe dicit
natura et serpenti deus. Terram comedes cum-
ctis diebus vite tue. Gene. ij. Poderosam per
accidiam: quod nihil boni operatur. Prouer. xij.
Enile et non vult piger. Anima autem operantium
impugnabit. ¶ Tertio peccati mortis comparatur
per similem aspectum. Quatinus enim homo fuerit
pulcher amabilis et delicatus statim post mor-
tem erit horribilis turpis et abominabilis.
Ezechie. xvi. Ad omne caput vire edificasti si-
gnum prostitutionis tue: et abominabilem feci-
sti decorem tuum. O pauperes peccatores indurati
hec aduertite: oculos aperite: et vestra vitam
attendite. parum est enim sic per peccatum deturpari:
quia tunc turpitudinem aduertit: quod graues re-

moribus percipere sentit: quos etiam si peccato viuere
non sentit: signum est eundem mortis et ob-
duratioris finalis consuetudinis. Sed et ultra
hec omnia sicut mors facit corpus mortuum sepa-
rari a societate viventium: sic vitia a societate
dei et sanctorum et omnium iustorum. In huius figura
leprosus debebat habitare solus extra castra.
Leui. xij. Ubi autem collocabunt dicitur. Sic
omnes positi sunt in inferno: mors depascet
eos. Quis enim aialis est stolidissimus et inter as-
lias condiciones hoc habet quod si sit in domo ac-
censa nullo modo erit ab igne. Sed magis igni
se ingerit. Sic peccatores miseri ignes inferni
peccatum videlicet mortale habentes ipsum non
derelinquunt: sed potius peccata peccatis
accumulant quousque in profundum inferni des-
cendunt. Quod ne miseris peccatoribus con-
tingat quilibet ad deum cum patre huius pur-
elle redeat dicere. Filia mea modo defuncta est.
¶ Quo ad secundam principalem visionem tribus requiritur
ad puellam suscitationem videnda sunt alia tria.
Erigatur enim tres apostoli: ac ante omnia turbe
expulso. Spiritualiter vt omnia a peccato mundetur
erigitur primo peccator qui interpretatur agnoscere
id est peccati cognitionem. Hanc peccati cognitionem pere-
bat quod sic dicebat. Illius oculos meos ne vnaquam
obdormiam in morte etc. Et in figura huius? cece-
das a christo peccator illuminari cum interrogaret quid
petere ait. Domine vt videam. Luce. xvij. Et me-
rito: quoniam vt ait seneca. Non intellectus nulla est cu-
ratio morbi. Se enim extendit hec cognitio
ad bonum quod perdidit: ac damnum quod incur-
rit: et ad bonum quod amisit. Cupiebat hanc co-
gnitionem habere qui dicebat. Miere. iij. Re-
ue oculos tuos in directum et vide vbi posita
sunt. ¶ Erigitur secundo vt veniat iacobus
id est resistentia seu cessatio a peccato. Interpo-
nuntur enim luctator et supplantator. Cessatio
nec hanc suadebat qui dicebat. ysa. i. Quiesci-
te peruerse agere: discite benefacere. Io. quo-
quid. v. Sanato languido dicitur est et mulieri
in adulterio deprehense. vade et amplius no-
li peccare. sic de pe. di. iij. di. Qui sic preterita
peccata deplorat vt iterum deplangenda comitatur:
aut penam agere ignorat aut dissimulat.
Ratio est congrua. peccatum enim auertit a deo
et a bono commutabili. quare autem volens
ad deum redire et peccati purgationem suscipere a
bono commutabili deus auertit. pondera hec de
continuatis peccata sua furta fornicatio et

Do. xxiii. post penthe.

nes odia periuria alieni detentione et sic de
similibus. hi a peccato nunquam suscitabuntur.

Ergitur tertio boni operis exercitatio
saltem in proposito. significatur hoc per Jo-
hanem qui interpretatur in quo est gratia.
Amos enim ut ait Gre. nunquam est ociosus. opera-
tur enim magna si est. Hanc exercitationem suas
debat quod Roma. vi. dicebat. Sic exhibuisti
membra vestra seruire iniquitati ad iniquitatem: ita
nunc exhibere seruire iusticie et sanctificatione.
hoc quidem necessario erigit ut ait ber. In via
dei non progredi regredi est. Sed notandum est pro-
pterea quod licet hi omnes euacuati fuerint non tamen
fuit suscitata puella: nisi prius eiecta turba.
Hec est enim turba malorum cogitationum: prauo-
rum desideriorum: iniquarum suggestionum: et inor-
dinatarum curarum temporalium. hec egre fert sa-
nitatem languidi. Job. v. Incipiat cecum ut tace-
at ne illumineat. Luce. xviij. zacheo obstat ne
ipsum videat. Luce. xix. Et hic suscitacione pu-
elle differt. Sed ne differat penitus est abijcienda:
et etiam tibi cines. i. carnales voluptates.
Hec enim omnia per puram confessionem sunt abijcienda in
re vel in proposito. Jacobi primo. Abijcetes omnes
immundiciam et abundantiam malicie et mansuetudi-
ne pacis suscipite istam verbum. Hoc enim facien-
do assistetibus predicis illico puella suscitatur et
incipit viam: quod corpori christi multico incorporatur et
gratia diuina reficitur. Felix talis resuscitatio quod
eam desiderat morte prius huius puelle ad dominum cla-
mer. Filia mea modo defuncta est etc. Rogabimus
deus ut ipse det nobis suam gratiam. Quam nobis prece-
dat. Amen.

Dñica. xxiii. post penthe Sermo. xlii.

Um videri.

tis desolatione abhominati-
onis quod dicta est a dani-
ele propheta stare in loco sancto.
Qui legit intelligat. Al. arth.
xxiii. et in euangelio hodie. Quis dilexit
ecclesiam et seipsum tradidit pro ea ut eam sanctificaret
in domo lauacro aqua in verbo vite ut exhiberet
sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut
rugam aut huiusmodi. Ephe. v. Diuine dignationis
amplitudine et christiane religionis sanctitate ver-
ba ista manifestant. ubi duo notantur. Primum
est dilectio quam nobis christus ostendit. Secundum est
sanctitas: quam ipsa sponsa pretendit.

De primo. Apoc. i. Dilexit nos et lauit nos

a peccatis nostris in sanguine suo. transcedit autem
dilectio quam christus nos dilexit omnem amorem
honestum quo quis ab alio diligere potest. Supra
enim christi dilectio amoris sociale maternale ac
quodammodo naturale. De primo. Job. xvi. Ad a-
morem hanc dilectionem nemo habet etc. S. yma-
ior fuit inquit bern. dilectio tua christi: quod non pro
amicis sed pro inimicis etiam tuam exposuisti. Pro
secundo ysaie. xlii. Numquid potest mulier obliuisci is-
talem venter suum? et si oblita fuerit: ego tamen
men non obliuiscar tui. De tertio. Diere. iii.
dicis. Si vxor virum suum dimiserit et recedens
ab eo duxerit virum alterum nunquid reuer-
tur ad eum vltro? Tu autem fornicata es cum
amatoribus multis: tamen reuere et ego
suscipiam te. De quarto. Diere. xij. Dedit dilectam
etiam meam in manibus inimicorum meorum: quoniam
potius saluator elegit corpus suum ab aia le-
parari que amore naturali iungunt quod nos
ab ipso. Propterea dicit agustinus libro ad
virginem. Ad hanc dilectionem recognosce-
dam ait. Inspice aia vulnera pedentis: san-
guinem redimentis: et precium morientis. Hec
quanta sint cogitate: hec in statera cordis pos-
nite. vobis totus figuratur in corde qui pro
vobis totus fuit fixus in cruce. Pro secun-
do ratiocinatio per apostolum rom. quod dilectio-
nis ut eam sanctificaret in quo. ecclesia et exhiberet sibi. Pro
quo est notandum triplici ecclesia capi in scriptura.

Primo per edificium materialis ecclesie.
Secundo per congregationem fidelium in generali.
Tertio per aggregationem iustorum in speciali.
De primo. i. Thimo. iij. Nolo in ecclesia ora-
tiones fieri. Et de consue. di. i. Nemo ecclesiam
edificet antequam civitatis episcopus veniat. Et de
imunitate ecclesie libro. vi. ca. decet. Sicut
ergo ad ecclesias humilis accessus. Secundo
capit pro congregatione fidelium in generali. De
qua. i. Thimo. iij. Scias quod in domo dei os
te conuersari. Et de hac greg. xxiii. q. iij. c. hec
ait vita dicit. Hec vita que inter celum et in-
fernum sita est. Sicut in medio subsistit ita
vtriusque partium aues communiter recipit:
quos tamen sancta ecclesia indistincte susci-
pit: postea in egressu discernit. Pro tertio
sumitur pro aggregatione iustorum speciali quod
sunt per charitatem christo incorporati. De qua
potest intelligi illud ps. Confitebor tibi in
ecclesia magna scilicet virtute. et in populo gra-
tias: scilicet moribus virtutis laudabo te. De qua
Diere. xxiii. q. i. iquir. Omnibus considera

tis puto me non temere dicere aliquos ita
 esse in domo dei et ut ipsi sint eadem domus
 dei scilicet ecclesia ut dicit glossa que unica colu-
 ba appellatur: quod est sponsa pulchra sine macu-
 lula et ruga ut hanc ecclesiam immaculatam
 sibi christus exhiberet efficacem serradidit.
 Pro ecclesia vero secundo modo dicta se tradi-
 dit sufficienter. Sed quoniam protodolores multi in dis-
 cta ecclesia existentes effectum huius oblationis
 minus per christum facere et sua indispositione im-
 mo quod plus est mali christiani dieti agunt:
 sicut in figura dicitur. Ezechiel. xvi. Sama-
 ria dimidium peccatorum nostrorum non pec-
 cauit: sed uicisti eas sceleribus tuis: quod ma-
 xime contingit his diebus malis atque no-
 vissimis temporibus quibus seueritatis et
 indignationis diuine acerbitas a domino
 comparata est. Iuxta illud quod dicitur in
 themate. Et cum uideris abominationem etc.
 Pro fundamento mouetur questio quoniam
 am abhominatio desolationis grauissimum
 malum representat. Merito queritur an pos-
 sibile sit dare sanctum malum sequestratum ab omni
 bono. Respondet sanctus bonauentura di.
 xxviii. ij. quod dare sanctum malum sequestratum
 ab omni bono non solum est hereticum sed
 stultissimum. Quia omne quod est iniquum est
 habet rationem alicuius boni. Si uero que-
 ratur utrum sit dabile maximum malum de du-
 pliciter. Uno modo quo nihil potest esse ma-
 ius: et sic non est dabile. Nihil enim est adeo ma-
 lum quod possit esse peius pro eo quod habet aliquid
 de bono quo possit priuari. et pro tanto dicit
 dionysius quod malum est infinitum. Alio modo
 de summo quo nihil est maius secundum actum:
 sed ipsum excedit inter alia: et sic contingit
 reperire summum in malo. Nam lucifer qui
 est rex superbie est pessimus. Adiretur nuli-
 lus si plures darentur. Dictum enim sunt sta-
 tim: quod ecclesia sponsa christi deus esse sine macu-
 la. Constat autem secundum iura: quod sponsa male se
 regens et alieno viro coherens grauissime
 puniunt. Separatur enim a viro et perdit do-
 tem. C. de repudijs. l. iubemus. ubi dicitur: quod
 mulier propter offensam factam in virum
 mortalem meretur perdere dotem. Idem no-
 tatur. xxvi. q. ij. cap. agatosa etc. Ad aiam igitur
 sanguine christi redemptas quod sponse dei
 nuncupatur secundum Apoc. ij. ad Corinth. xi. De-
 spondi enim vos uni viro virginem castam

exhibere christo. uerbis sit istud quod cum protodolores
 ipso suo contempto diabolo corruptori adhe-
 rent perueniunt in infestum. Dicit enim Ezechiel
 xvi. in persona dei peccatrici aie. Facta es quasi
 mulier adultera quod super uirum suum iducit alienos.
 Quid ergo fiet tali aie: si puniet mulier uirum offe-
 des nonne puniet aia deum spernens. Qui non est
 mecum contra me est. Dicit dominus. Luce. xi. Sic et uir
 de. xxvi. q. ij. ca. omne nuptiarum. quod nullo modo
 dubitandum est ad effectum: cum uirum fide non ser-
 uat marito: quod magis offendit de ipse cum illi
 non seruauit fides in eo quod exigit oblitum. O filij
 iniquitatis quid uobis cum aiam uestram corruptorem:
 quod si ita sit quod per uirum solum mortale peccatum aia a
 deo separat et uelut fornicatrix iudicatur: quod de
 inderabilibus peccatis. Tertium est illud quod tunc gra-
 uissima punitionis imminet. Quod notat in uerbis
 preassumptis. Cum uideris abominationem etc.

In isto sermone erunt due partes.

Prima erit de signis diuine indignationis.

Secunda erit de occasionibus huius considerationis.

Quo ad primam partem licet iterabilia sint
 iudicia dei et nostra non sit cognoscere tempora
 nec momenta que pater posuit in sua potestate
 te ac tempora iudiciorum suorum: ueritatem
 et uariis locis scripture sacre elicere possumus
 minus nonnulla quibus concurreribus signis
 euidentissimum diuine indignationis et puni-
 tionis dominus. Et notatur hic cum dicitur in the-
 mathe. Cum uideritis abominationem etc.
 Etiam quod communiter exponitur de antichristo. et
 tunc dicitur qui legit prophetiam. Daniel. ix. et xi.
 capitulo intelligat sermonatur magis exponen-
 do. Cum uideris abominationem peccatorum scilicet
 punitionem futuram de prope.

Primo ex magnitudine.

Secundo ex multitudine.

Tertio ex promptitudine.

Quarto ex asseruudine.

Nec abhominatio perpenditur per quatuor
 or. Pro primo quando nequanda et horren-
 da peccata sunt: ut simone locorum sacrorum irreue-
 rentia et diuini cultus homicidia sacrilegia
 adulteria incestus blasphemie periuria cru-
 delitates uolentie rapine fraudes et deceptio-
 nes et similia signa sunt diuine ultio-
 nis. Ezechiel. ix. Iniquitas domus iude et
 hierusalem magna est ualde: non parceret oculus
 meus nec miserebor. Nec causetur alius
 quis more stoicorum peccata esse paria. Quia

Do. xxiij. post pēthe. Ser. xlvj.

imo fm diuersitatē actū et circumstātiarū
vniū alio grauius iudicaf. ff. de penis. l. ante
facta. Pro scō qñ peccata grauiā a paucō
mittunt adhuc suffert deus. Sed si a multis
et pene oibus ppetrant nō diu cōtinebit dñs
manū suā. Gene. xviij. paratus fuit dñs dñs
mittere propter decem quinq; ciuitatib⁹: sed
vbi tota multitudo cōfluxit: nō pepercit.
Ergo et ve iterū nobis q; sum⁹ in quos fi
nes seculorū deuenerūt in qbus cōpleuit di
ctū ps. Omēs declinauerūt simul iutiles fa
ci sūt. Et ysa. pmo. A plāta pedis vsq; ad
verticē capis: non est i eo sanitas. Quidius
libro. ij. d. pōito. nec facile mulq; inueniet mi
libus vnū. virtutē precij qui putet esse sui. Q
q̄ erigū est numer⁹ seruientiū deo in vira
te cōsiderent defect⁹ ecclīasticorū: religiosorū:
nobilitū: inferiorū: laicorū descendēdo ab
vniuersalibus ad particularia iubet populo
quiescere. Considerentur multiplices peccat
torū differentie in genere in specie. Aliquan
do enim regnant superbia in angelis. Ali
quando auaricia vt tempore symonis magi
qui donum dei cupiuit pecunia possidere vt
postmodum illud venderet. Aliquando he
rexis vt tempore arrii. Aliquando ypocrisis
vt tempore phariseorum. Sed nunc hec oia
regnant. Et qd deterius est sanguis sangui
nem tetigit. Oze. iij. Pro tertio et si multi
etiam peccata horrenda committerent dum
tamen nō sēper vel sepe forte deus parceret.
sed quando lingua cōsuetudine et inueteras
to tēpore talia perpetrāt signum est euiden
tissimū diuine vltionis propinque. notauit
b. ysa. q dicit. xlij. c. Zacui sēper filii: patiens
fui: quasi p̄tūtes loquor. Roma. ij. scōm du
ricias tuā et impētēs cor tuum thesaurizas
tibi iram indignationis et reuelationis iusti
iudicij dei. Et quis enumerare sufficeret q̄
debaecata et effrenata cōsuetudine imo vt ve
rius loquar p̄tā hodie perpetrāt quasi lici
tā videant. Testimonū phibeat lusoꝝ blas
phemij p̄tū lenones fornicatorij ac oēs sin
gulis p̄tis dediti. Et quod deterius est p sui
ercusatiōe p̄suetudinē sic faciēdi allegat non
perpendentes qd dicit. iij. dist. ca. veritate
Inquit augu. veritate manifesta cedat con
suetudo veritatis. ppter qd relicto quocum
q; errore sequamur veritates. Pro quarto et
si lōgo tempe peccata perpetrata sūt: si tamē

fierent secreta et cū verecundia forte ignosce
ret deus. Sed vbi passim sine delictu et pu
blice sunt: signū est euidentissimū dñatio
nis atq; punitiōis propinque. ysa. ij. pec
catū suū sicut sodoma predicauerunt. Idcir
co ve illis clamor eorū venit ad me ait dñs
Señ. xix. et vbiere. iij. Cōfusione nō sunt p̄su
si: erubescere nesciūt. pudet dicere quid fue
rit his dieb⁹ inuerecūde et impudenter elata
facie et cū derisione et dei contemptu. O xpi
ana religio que omnis mundicie et sactimo
nie speculū esse deberes. S; quia omīs vere
cūdia que est specialis gloria conscientie et
fame custos vite: sedes v̄tutū: primitiue lau
nature isigne toti⁹ honesti. videat ergo qui
libet si hec quattuor ad plenū sint p̄p̄ta: et
cognoscat abhominatiōem desolationis.
¶ Quo ad secundas partē satis mirū ē quō
miseri hoies tot et tanta p̄tā videntes non
intelligunt irā dei presentē. p̄p̄terres addit.
qui legit intelligat: quasi dicat: quilibet debz
apprehendere. Nota tñ q quadruplici rōne
hoies peccatis dediti peccatorij et diuini iudicij
sacturā non apprehendunt.

¶ Primo rōne longanimitatis.
¶ Secōdo rōne apparentis bonitatis.
¶ Tertio rōne incredulitatis.
¶ Quarto rōne mādane p̄p̄eritatis.
¶ Pro primo videtur aliquibus q̄ iam diu
seculū sic fuit: nec tamen a deo punitum ex
stitit: quare nec ipsi puniuntur. sed audiant
Augustinum libro quarto de doctrina xp̄ia
na. lōga peccare fac vita irrepidos: et deum
nō arbitrant p̄tū suoz vltorē. sed vt ait
Valerius. lento etenim gradu ad sui vindictā
diuina p̄cedit ira: si tarditatē supplicij gra
uitate cōpensat. Etenim q cito cōtra malos n̄
p̄fert sentētia filij hominū abiq; timore v
lo ppetrant mala. Ecclesi. viij. Pro secūdo vi
des multū q multi faciūt bona: vtpote licet
sint vsurarij et fornicarij lusoꝝ et. vadūt. tñ
ad missas ieiunāt in sabbato dicūt horas in
ecclesia aliqua. Sed audiāt tales quid dicat.
Jacobi pmo. Qui totā legē obseruauerit of
fendar aut in vno fac⁹ est oim re⁹. Et d regu
laris libro. vi. venis nō das nisi correcto. xps
enī totum hoīem sanus fecit in sabbato. Jo.
viij. Pro tertio quis non libenter qd nō vult
dimittit. Seneca tragedia p̄ma. qd misivis
lunt facile credunt. nolent miseri peccato

Do. xxiii. post pēth. Ser. xlvij. ffo. LXXI.

res peccata sua a deo puniri ac per hoc nec credūt. indurauerūt em̄ facies suas ⁊ noluerāt reuerēti. Hier. v. c. Quib⁹ dī Gala. viti. Nolite errare de⁹ nō iridet. q̄cūq; em̄ seminauerit hō hec ⁊ metet sine dubio. Pro q̄to quidā tā ex sua p̄speritate ebrij deiici nō possunt: putatq; se esse deos rōne diuiniat; bonoz ac glie ī q̄b⁹: vt dīc Seneca ī tragedijs p̄sper ac felix scel⁹ dī vocat. Ōtra q̄a tū idēz ibidē. nemo confidat nimīū rebus secundis. Cōtra tales. ysa. xlvij. Audi hec delicata et habitans confident q̄ dicitis in corde tuo nō sedebō. vidua ego sum et ignozabo sterilitatē. veniant hec tibi hec duo subito in die vna. O vtinā atq; vtinā sic nō fiat huic xp̄ia nitati pessime quos vidim⁹ his ānis regnātes ac p̄sperantes q̄ cito deiecti morte q; tur: p̄ssima finierūt ⁊ hoc nō nisi ppter sua peccata. Qui ergo legit intelligat ⁊ p̄clusiōe satote q; ppe ē regnū dei. Ad qd̄ nos perducat qui est dñdīctus in secula seculor.

Dñica. xxiii. p⁹ penthe. p⁹ piadiū. Ser. xlvij.

Verice dñz

duz inueniri potest. ysa. lv. Qui me inuenerit inueniet vitam ⁊ hauriet salutē a domino. Prouer. viii.

Dulcissimi iesu ad vniuersos pctōres ac ei⁹ mris purissimē b̄a sūt ista. Vbi duo notāf.

Prīmū inuentio salutaris.

Scdm̄ beatificatio finalis.

Quo ad p̄mū. cū optimū viuētib⁹ sit esse: vt dicat secundū de aīa vita sūme a viuētib⁹ ap̄petitur. Est autē triplex vita: scilicet

Nature.

Gratie.

Glorie.

Et harū q̄libet dat a r̄po. vita nature datur ab eo inq̄tū de⁹ cū sit ars oīpotend̄ dei p̄ma rōm⁹ oīm viuētū: vt habet Aug. ī libro de trinitate. quēadmodū em̄ artifex p̄ partē op̄erac sic p̄r etern⁹ om̄ia op̄erac per verbum. vnde merito. Job. i. dicitur. Omnia per ipsum facta sunt ⁊ sine ipso factum est nihil. inq̄tum quozq; homo meruit ne vita naturali p̄nuetur. Cum em̄ quotiens peccamus totiens meremur vita p̄nuari ⁊ mori. Ipse introiuit in ipm̄ celum vt appareat vultui dei ad interpellandum pro nobis: ne scy iuz

sticia diuina puniamur. vitā q̄ gr̄e dat affe-
ctiue nobis inq̄tū de⁹: meritorie nō inq̄tūz
homo. vnde p̄o. S̄raz ⁊ gl̄ia dabit dñs. A so
lo em̄ deo gr̄a dari pōt nec ex merit⁹ n̄ra dar
beri pōt. Ratio si gr̄a esset ex merit⁹: gr̄a n̄
esset gr̄a. de secundū dat⁹ est ei sp̄s nō ad mē
sura supple nostris: q̄ gr̄a xp̄i absolute ē finis
ta licet sit sūma credibil⁹ s̄m sco. dist. xij. De
quib⁹ de plenitudine ei⁹. Oēs accepim⁹ gratiā
p̄ gratia. est autē in xp̄o vltra gr̄am vniōis
⁊ singularis p̄sone gr̄a capid⁹ p̄ quā isit sen
suz fidei ⁊ mortū charitatē. sic em̄ p̄ iobediēti
am vni⁹ peccatoris constitui sunt multi.
Ira per obediētiā vni⁹ iusti facti sūt mul
ti. ad Roma. v. Vitaz vero glorie. confert ob
iectiue inq̄tum deus ⁊ homo: qm̄ gloria bea
torū consistit in visione ⁊ fructiōe deitatis
⁊ humanitatis. ⁊ Job. xviij. hec est vita eter
na vt cognoscāt te solum verū deū et quem
misisti iesum xp̄m. vnde ⁊ Petrus qui vnaz
solā guttam hui⁹ contēplationis beatificē
dit omnia oblitus est nec vitam aliā estima
uit aut concupiuit sed solus tenere qd̄ vidit
dicens: bonū est nos hic esse. hanc quozq; vi
tam glorie dat effectiue inq̄tum deus: et iaz
executiue inq̄tus homo. Joban. vi. Qui mā
ducat meam carnez ⁊ bibit meū sanguinem
habebit vitaz eternam ⁊ ego resuscitabo eum
in nouissimo die. vnde ⁊ Joban. x. cōgrue di
cebat. Ego veni vt vitā habeant que a cū
ctis iustis desiderabatur dicente. ysa. xxxij.
Dñe miserere nostri te em̄ expectam⁹ vt sup
ple vitam habeamus. ⁊ alibi. ysa. xxvi. Ad ei
mouale tuū in dñdērio aīe. anima mea desi
derauit te. certificatus quozq; de eius aduen
tu dicebat. ysa. ir. Ambulantibus in regione
vmbre mortis lux orta est eis. O q̄ felices q̄
talem bonum inuenerunt profecto salutem
hauriunt. quid em̄ salus nisi sanitas itēgra
seu inuolabilis. qui autē iesum xp̄m inuene
rit p̄ gratiam salutē itaq; hauriet. dicente
eo. Job. iij. Qui bibit ex aqua quā ego das
bo non sitiet iteruz: sed siet in eo fons aque
salientis in vitā eternam. Queram⁹ ergo o
iusti mūdani queram⁹ inq̄ hoc bonū qm̄ si
ipsum inuenerimus habebim⁹ quod duduz
p̄missum fuit moysi. Ero. xxxij. c. Ostendā
tibi inquit deus omne bonū. h̄ autē tale aq
tū bonū p̄nuire pōt ex inuentione saluato
ris: lamentabiliter tamē conquerebat⁹ p̄ ali

Do. xxiii. post pēche.

flone: sed nūc pēdolor pquerit nullū esse q
querat enī dices. Eōdēdē ad dexterā t vi
debā t nō erat q cognosceret me. t alibi. Pe
rixi fuga a me t nō ē q redrat aiā meā.
verba qz ista possunt dici de virgine glōsā:
qm̄ q iueneret eā mediātrice t aduocatā iue
niet grās. vñ ipsa ē illa Bersabee spiritali
ter sedēs iuxta Salomonē pacificū: cui dic
rex. pete a me qd vis. nec enī fas est vt quē
tas faciē tuā. iij. Regū. xx. Bersabee inter
peratur puerus septem fontū. ipsa enī vir
go plenissima fuit donis t grātis habens
septē dona sp̄s scti. sileat inq̄t Bern. i. s̄mōe
O maria mīas tuā: qdūqz te iuocat t sēserit
repulsā. qram? ergo deū t p mediū saluato
ris ac ei? mīra purissime ipsum iuuenimus
si tñ nō tardi qram? dū iuueniri potest tē.

¶ Pro fūdamēto mouet q̄stio. An i solo s̄mō
mo bono possit affect? n̄ q̄tari. R̄ndet sco.
vñ. dist. i. q duplex ē fructio: scz ordiata t in
ordinata. frui enī est alicui amon inherere
ppter se. vnde fructio pportat motionem a
motis delectationē t quietationē. fructiōe
ergo ordiata solo s̄mō bono ē fructū t per
cōsequēs i ipso solo affect? n̄ q̄tari potest.
Ratio apud bonauētūrā di. eadē ē triplex.
Primo ppter intellectualitatem aiē que est
capax ois veri: quare nō quietari poterit
nisi videat illud qd est oē verum. i. qd conti
net omne bonū.

Secūdo volūtas est nata diligere oē bonū:
ergo nunq̄ quietabit nisi p̄ineat illud.

Tertio aiā q̄tari nō pōt nisi habeat apud se
et intra se illud quod summe cupit.

¶ Sed cūz aiā sit simplex nihil sibi illabi ac
ei itime insistere potest nisi s̄ma maiestas
qui creauit eaz: ergo in nullo alio bono quē
tari potest. vnde recte dicit Augustinus li
bro cōfessionū. quia fecisti nos a te domine
inquietum est cor nostrum donec requiescat
in te. cupiens autem inquietari in creatura
inordinate dilecta dicit sco. p̄fata dist. q tal
est similis existenti in navi qui quādoqz
nauī inheret respectu vniuersi instabilis
est. vnde ergo vt quiescitur monemur per
prophetā dicentem. Querite dominum
dum inueniri potest tē. Nullus de deo cō
queratur si dānetur. dicitur enī de regulis
iuris libro. vi. dānus quod qd culpa sua sen
tē sibi nō alijs imputari debz. ad hoc poni

tur casus exp̄fessus. xxiii. q. iij. capi. dis̄plicz:
vbi si quis ad iudicē ductus de quo se p̄iās
at t ledatur sibi soli iputer. Ad vos o peccas
tores indurati sibi vbi iputer. Si rex regum
thelauz aperuerit oib? volētib? acapere et
paupes hortat? fuerit: stat qdā ceruice dur
macie p̄fect? paup attenuat? ire refugit: eum
tes trudit t sp̄mit: de s̄ma paup̄tate nudū
rate ac miseria letat t exultat. Eadē necessi
tate subact? stridet fremit ac horrendissima
morte monit p famis iedia vict? penuria ac
vestib? carētiā: qd sibi p̄pari debebit: cui dā
nū sūi: cui necessitas sua iputabit? sibi nō al
teri. Certe o maledicti filij Ade t qd ē ille q
extēsis manib? i cruce clamat: venite ad me
oēs q laborat? t onerati est? t. c. l. s. b. x. vbi
rex sum? ad vos ditādos t miseras v̄ras
subleuandum inuitat vos t tñ ire rēnuistis
s̄m illud. Qui videbant me foras fugierunt
a me: obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a
coide. O peccatores dies venient certe quan
do dñm queretis t non inuenietis. vocauit
inquit t rēnuisti: extendi manū meā t non
fuit qui aspiceret. Proverbi. i. sequitur. Ego
quoqz i intentu vestro ridebo. O deus eter
ne: quid erit illis q nō te inueniēt. O paup̄s
cul: ergo nō sūq tardi. Sz q̄rite dñm tē.

¶ In isto sermone erūt due partes.

Prima de saluationis iuētōe t inq̄stione.
Secunda de ipsius inq̄stionis speditiōe
t retardatione.

¶ Quo ad primā notandū q querēs aliqd
vt ipm inueniat dz attendere.

Quando.

Ubi.

Quomodo.

Et quare.

¶ Illud qd querit querendū sit. Quantum ad
quando dz istud verbum p̄ncipaliter. Quer
rite dñm dum inueniri pōt. Tempus enim
querendi deū est t̄pus sanitatis grātie t cor
guitōnis: quo tempe si quis omittat deum
querere in p̄nti vita nō inueniet eam nisi p
torem. vnde si in morte velit p̄mo qd penite
re vñq̄ poterit t rite hoc facere. p̄pterea
Job. viij. nolentibus saluatoz muer eos eri
stentē cognoscere dz. Querēd me t nō inue
nietis: t in p̄tis vestris morietis: q scz pec
catores tunc nō inueniēt deū p̄piciū et de
mentē: deū tñ enī inuenient v̄tōz. Elogiū

Sermo. xlvij. Iſo. LXXII.

ſceſ tūc ait Beſſi. in ſmōne dñs iudicia ſaci
ena qui non fuit recognit⁹ miām querens.
Pumū ergo. ſ. in iuuetute qñte regnū dei.
Ad. vi. Qui em̄ ambulat in nocte offen
dit qz lucē hui⁹ mūdi non videt. ¶ Sedo vi
dendū eſt vbi poſſit ſaluator iuueni. Nota
ergo qd nō iueni inter cognatos et notos.
Inimici hoīs domeſtica ei⁹. Ad. x. Sunt
em̄ vt ait Criſo. in ſmōne parētes corporū
nō aīaz: pcurant em̄ alij filijs honorē diui
tias et delicias. Nemo em̄ pcurat deū. dāna
tionē eorū magno precio comparant: ſalutē
aut eorū nec grātis ſuſcipere voūnt. hec ille. et
Beſſi. in epla ad parentes ait. Quid me vo
biſcus vna ad dānationē trahere vultis: qui
me mortale filiū mori genuiſt. pōdera hic
quot pāā pmitūt puellē i ornamenti docus
mēto matz: et filij i mēdacijs et pūmjs p ſcā
dala parētū. Nō iueni ſcōi i lecto delectati
onis carnaſ. Lāt. iij. In lectulo p noctes q
ſui quē diligit aīa mea: qñtū em̄: et nō iueni.
hic nota de copetis d ludis et bāqueſ et oſcu
lis et tactib⁹ manuū et viſitatiōe lecti de ſerē
do ramos virides marie tpe madij d habē
do odores a qñbulcūqz qñtū d de pcupiſcen
do et volēdo pcupiſci: q oīa poſſūt eē moxas
lia rōne male itēndis et pla eorū rōne ſcādas
li et i his oīb⁹ nullaten⁹ ē dñs. Qui em̄ xpi
ſūt: carnē ſuā crucifixerūt cū vicijs et pcupi
ſcēijs. ad Gala. v. Nō iueni tertio p vicos
et plateas mūdane ciuitat⁹ ſeu nō iueni in
pcupiſcētia terrenorū et ambitione bonorū.
vnde p his oīb⁹ dī Job. xvij. Non iueni
in terra ſuauiter viuētū. Quo ad luxurio
ſos: abyſſus dicit non eſt in me quo ad aua
ros: et mare nō nouit eū quo ad ambitioſos
Auaritia cōparatur abyſſo: qñ abyſſus non
habet fundū ſaltē nō inueni⁹. Sic auarus
non iplebiſ pecunia. Eccl. v. Acquirat ergo
bona p ſas et nephas p viſuras fraudes et cō
tentiones et ſalla teſtimonia qz in his nō ē
dñs. Ambitio quoqz ſignificat p mare: quo
niā ambitioſus vt obtineat qd optat mul
tas ſuſtinet amaritudines iurias triſticias:
et alias miſerias. Recte em̄ dī Grego. xlvij.
di. c. bonorū. Auctori alie iherere nō valeat
niſi cupiditates qz radix ē oīm malorū a nriſ
mētib⁹ reſecem⁹. No. aut qz triphat iueni
i ſtudio ſacre ſcripturē: ſcilicet.
In quierēte contemplatiue.

In humili obediētia eccleſie ſeu frequētate.
Et in exercitio vite virtuſe.
In figurā pmi paſtores. Inueniēti em̄ i pſe
pio. Luce. ij. Sacra em̄ ſcriptura ē paſcuat⁹
tuorū. In ſignū. ij. magi iueniēti em̄ i domo
Ad. ij. Sap. vij. Intrās i domū meā cō
quieſcā cū illo. In figura tertij iueniēti em̄
parētes i tēpio. Luce. ij. Erūt em̄ oculi tui et
aures apte dīc Salo. de tēpio. ij. Reg. viij.
In ſignū qñti maria iueniēti em̄ i orto. Lāt.
vi. ca. Deſcēdit dilect⁹ me⁹ i ortū meū ad aure
olā armatū: ibi paſcaſ i bouē. In his locis
em̄ querite qz ibi habitat. ¶ Circa modū au
tem neta qd querendus eſt.
Primo cū pñtationis amaritudine.
Secūdo cum intentionis ſimplicitate.
Tertio cū oratiōis ſanctificatione.
¶ De primo. Luce. ij. pater tuus et ego dolen
tes querebām⁹ te. de ſecūdo. Sap. i. In ſim
plicitate cordis querite illū. i. i mūdicia cor
dis. i. ſimplex cor: qd eſt mundū. cor ait Aus
gu. de tertio mulieres q cū aromatibus ve
nerunt ipm inuenerūt. Ad. vi. Arom
ta aut bona opa ſunt. iſtud eſt tridū quō q
rendus eſt dñs vey cōpunctio purificatio et
operatio. vel ſub alijs verbis pſellio contri
tio et ſatisfactio. Ex. di. iij. dñs deus hebreorū
dicit nos viam trium dierum ibimus. vñ
iſtud triduum.
Eſt mūdi deſpectio.
De ſenſualitatis pprie afflictio.
De paſſionis xpi cōpaſſio.
Per hec tria dat deus ſeptē panes. i. ſeptem
dona. ſ. vt figurat. Ad. xv. Ad iſeos ſup
turbā qz iā triduo ſuſtinēt merz ſic de ſequē
tib⁹ dīc Jo. viij. Quereſ me et nō iueniēti: cū
qñuerit me i toro corde pſo. de qñto qñte que
rend⁹ ſit de⁹ qz ipe ē ſum⁹ nē: qz ſicut alpha
eſt p creationē oīm rez ſic ipe ē o p reductio
nē ac p cōplemētū vniuerſorū actū. In ipſo
vium⁹ mouemur et ſum⁹. Iſo. ij. Er ipſo cū
ipſo in ipſo et p ipm ſacta ſūt oīa. Eſt qñd⁹
vt meli⁹ diligaſ amare vey amicitie etiā ſi p
ipſoſſibile nullū bonū comodū nobis ſberet
puenire. cūqz ſic qñti dī qz abrahe dūdus
pmiſit. Ego ero merces tua magna mīſia
dī. xv. Querite qz dñs ait pō. et viuer aīa vīa
Et nūc qd eſt qz grat deum: certe nō de vni
uerſis pētib⁹ lucē pñi ſeculi qñtib⁹ pō.
Quos ſuos ſtatuerit dēmare i terrā: meū.

Do. xxiiij. post pēthe. Ser. xlvij.

tales supple. Et natura dedit hōi statūrā re-
ctam corporalez et ex aspectu corpali diceret
quid grere deberet. iuxta illō Quidij. Qs ho-
mini sublime dedit celūqz videre. Iussit: rere
eros ad sidera tollereyul? de talib? dicit Job
xii. dicūt deo recede a nob viā sciaz tuaz no-
lum? et ad Philip. ij. Qēs q̄ sua sūt queſt nō
q̄ iesu xpi. Sed qd̄ acader talib? deū non q̄-
rentib? dicit Sopho. i. Disperda eos q̄ auer-
tuntur de post tergum dñi et qui nō queſcūt
dñz nec inueſtigauerūt eū. O pple ergo deū
adeatis. O mundani videatis vias veſtras
et iuxta thema non ſitis tardi: ſed dominum
querite dum inueniri poteſt.

¶ Quo ad ſecundum principale viſo nodo q̄
rendi deū et q̄ tot bona ex eius inuentione
poſſunt vobis prouenire et tot icomoda ſi ip-
ſū nō inueniam? videndū tertio quis detinet
ne eū toto niſu queram? et dicendū qz ſi mlti
ta ſūt precipue tamen tria inueniuntur.

Prīmū eſt ale proprie neglectio.

Secūm eſt pſumptionis cōtēptus.

Tertiū eſt habitus continuatus.

¶ De primo. Prouer. xxiij. Per agrum hoia
transiui et ecce totū repleuerant vrtice et ſpi-
ne. De ſecundo propter frigus piger arare no-
luit: mendicabat ergo in eſtate. Prouerbio
rum. xx. Item Abath. xx. Inuitati ad nupti-
as neglexerunt venire. vnde negligentia pa-
rit dei offeſſam: vt dicit Hiero. de pe. diſt. i.
ca. predixerat gr̄a. Quanta aut in homibus
ſit negligentia. dicit Bern. in quodam ſermo-
ne. Abſtergitur caliga et contempnitur ania
de ſcō. Ecclia. xxxvi. O pſumptio neq̄ſſima
vnde orta es. Diego. ſuper illud vigilate ne
ſcitis eſſi quando tempus ſit. Qui penitenti
ſponſodit veniam differet: non promittit
diem craſtinam. pſumptio uim maxime eſt
ſperare penitere in fine vite: et nūq̄ bñ age-
re. de tertio. Hiero. xij. Si ethiops p̄t mutar-
re pellem ſuam et pardus varietates ſuas:
ita cryos poteritis bene agere cū didiceritis
malum facere. et Augu. ſuper illud Job. xix.
lapis ſuperpoſitus difficile ſurgit quem mo-
les male conſuetudinis premit. Sed de illis
tribus ſi velis dicere quere in ſermomb? do-
minicalibus. de primo in dominica. domine
deſcēde p̄nuſq̄ mouatur filius meus. domi-
nica. x. de. iij. i. parte ſermonis ſecūdi. Suspi-
ciens ieſus in celum. dñica ſcō. O patres

pauperrimi de animabus ſicis ſolliciti et pes-
nitere in fine non pſumatis: malas conſue-
tudines fugatiſ: et dum pōt inueniri deum
ipſum querite vt cū eo regnetis.

¶ Nota q̄ ſi iſte ſermo placeat poterit predi-
cari quali omni tempore et capi pro themate
illud. Jobā. viij. Queretis me et nō inuenie-
tis me. Et illud. Lanti. iij. Inuenit quez di-
ligit anima. capiendū p̄ quolibet ſancto de-
clarando quomodo ſuper oīa deūz querebat
Item capiendū illud. Luce. ij. Querite et inue-
nietis. Itē poterit predicari dñica infra oc-
tauas epiphanie capiendū p̄themate. Ego
et pater tuus dolentes querebamus te et.
Luce. ij.

¶ Diuini verbi preconis celeberrimi fratris
Aluery Abbardi ordinis minorū. Ser-
mones dñicales finiūt feliciter.

Sermo primus.

Jo. LXXII.

Sermonea fratris Oliuierj Maillardi
de stipendio pcti ⁊ gratie premio intulati.

¶ Sermo primus.

Stipen

dia peccati mora
gratia aũt dei vi
ta eterna. ad Ro
ma. vi. c. Nihil iu
dicauit me scire in
ter vos nisi ielum
xpm ⁊ hunc cruci

fixum. p̄e ad Cor. ii. c. Dñi et pauperes pec
catores qui estis hic congregati ad audiendũ
aliquid p̄ salute v̄ram: mater n̄ra sancta ecclesia
in epla hodierna volēs ostendere nobis incōue
niens qđ est viuēdi in pctō: ⁊ magnũ bonũ
qđ est h̄re gratiā dei: declarat per b̄m Pau.
qđ opz facere ad fugiendũ pctm: ⁊ ad h̄ndũ
diuinā gratiā. Si q̄ad qđ ē illud qđ possu
mus facere ad h̄ndũ grām. Humanā dico
dic̄ Pau. non arduũ: nō difficile: nō super
eminēs. i. ppter fragilitatē carnis v̄re. Et si
cur exhibuistis mēbra v̄ra seruire imundicie
⁊ iniquitatē: ita nũc exhibete mē
bra v̄ra seruire iusticie ⁊ sanctificationē. Quem
fructũ habuistis tũc in illis in quib⁹ nũc eru
bestis. Nā finis illorū mōis est. stipēdia pcti
mōis: Dicit pau. Nō loquor rigoroſe fratres
sed benignē. Nolo vos ducere in montē ad ī
molādā sicut Isaac. nec in lacũ leonũ sicut Da
niel: sed dulciter vos alloqr: vt ad minus sic
exhibuistis corp⁹ ⁊ aiam: manus ⁊ pedes ad
seruiendũ pctō: ponatis tantā penā seruire
creator v̄ro. Quēz fructum habuistis tũc in
illis in quibus nũc erubescitis. Propterea di
cit Pau. Premia peccati ⁊ stipēdia mōis.

Ideo materia vult duo suadere.

Primũ est pctm detestare.

Secũdũ est grām dei cupire.

¶ Ideo cepi sc̄m verbum allegatus: quo ni
hil est melius ad cognoscendũ pctm ⁊ ad il
lud detestandũ ⁊ grām dei cognoscendam
qđ crux xpi. Unde oēs doctores qđ scripserũt d̄
pctis conati sunt inuenire dñas peccati mor
talis a peccato veniali. sed nihil est in mun
do qđ melius sensibilib⁹ ⁊ visibilib⁹ ostēdat
nobis qđ sit mortale: qđ veniale: qđ aspicere

in cruce ⁊ ipm xpm in ea pendentē. vñ Ber
nardus. Ex sublimitate remediũ cognosco qđ
nitatem vici mei. nĩ em̄ hec vulnera eēnt
ad mortē eternāz oponeret attentā maiesta
te tantā exhibere cōpassionē. Propterea di.
Pau. Oia pene mundant in sanguine. ad He
bre. ix. ⁊ sine sanguis effusione non fieret res
missio. ¶ Teuēis spūs viderit vitam quā du
cit: ⁊ quō sine difficultate aliqua sine villo ho
nore peccata ppetrant ⁊ q̄cunqz statu ⁊ quō
oēs se applicāt peccare mortaliter. Sz audeo
dicere qđ nullā ē ita durā cor si cogitaret gra
uitatē pcti: ⁊ attēderet bonũ qđ ē habere gra
tiam dei qđ non timeret si non bene ageret.
Sz frat quō cognoscemus h. di. Bernar. pp
grauitatē pcti. vñ ambo. ⁊ refert m̄g in ter
tio. di. xix. Deceuerat ei deus. ⁊c. Et non est
inuētus qđ posset aperire librum ⁊ soluere si
gnacula ei⁹: nisi leo de tribu iuda. O pctōres
ponam⁹ hic aliquā personā qđ solũ commissit
vnũ pctm mortale paruũ: si paruũ sit fas di
cere cuiuscunqz sp̄ei pcti vel generis aut cir
cūstantie. Capiatis vnā solā voluntatez
pcti luxurie deliberatā vel inuidie dico mor
talē. qz sunt alique passionē inuidie qđ non
sunt mortales. Veniat persona faciat pñas
quā voluerit: quam fecerūt patriarche ante
xpi incarnatōez lege posita: vna sola volūtas
si remitteret: nisi aliud supēmiret: ⁊ nisi eēt
aliud remediũ. i. meritũ xpi. Habem⁹ textus
actũ. iij. Nō est aliud nomē sub celo ī quo
opoteat nos saluos fieri. Et Jo. hui⁹ testi
moniũ phibēt oēs pphete remissionē pctōz
accipere p nomē ei⁹ oēs qđ credũt in fas: quia
nullā ē meritũ: suffragiũ vel intercessio qđ me
diare possum⁹ h̄re pctōz remissionē nisi ī me
rito xpi. Sed qđ faciem⁹ pctōes si casus sit
talis: qđ de vno nō possum⁹ soluere emendā
qđ erit de tot seclerib⁹ perpetratis. Nolo per
suadere est hodie diēs dñica debem⁹ sanctifi
care aias n̄ras. ⁊ eas sanctificare ē respicere
si aia sit in pctō: ⁊ reicere illud a p̄cia rene
morādo passionem illi⁹ qđ p nobis effudit sā
guinē ⁊ in dies p̄m pro nobis deſcatur ges
mitib⁹ inenarrabilib⁹. qđ si non voluerimus
hoc attēdere salariũ pcti qđ expectam⁹: est
mōis eterna. Si autē reuerſi fuerimus et il
li placuerit dare grām suā saluabimur. put
haberur in verbis themad. Stipēdia pecca
ti mōis: grā aũt dei vita eterna.

Sermo

Quid fundamentum mouetur q̄stio decisa a doctore subtili di. xlii. q̄ti finia: sicut modo aperui materiā quā volo tractare est de salarii p̄ti et retributiōe dei. Salariū nō p̄ti est mors eterna. q̄stio. ē ista. Ut p̄ti mortali s̄m p̄stem iusticiam debeat mors p̄petua. Si uoluerimus sequi originē prout sibi imputat. q̄ apud multos doctores nūq̄ asseruit aliquā heresim: sed hereticarū et heretici s̄minauerūt in libris suis q̄ asseruit saluator: rex mūdi aliqui morturū p̄ illis q̄ sunt dāna ti ut aliqui saluent. Et q̄ fides est ad oppositū: ideo articulus ille est p̄demnat. Nam qui bona egerūt ibunt in vitam eternā et. Ideo dicit schola q̄ pena erit perpetua. hoc est vobis extraneū iurisconsultis: q̄ pena d̄ adequari culpe. et s̄m p̄ritatem delicti erit et plagarū modus. et q̄ culpa momentanea puniatur pena eterna hoc est vobis durū: cū deus punit citra cōdignū. S̄ d̄ mitigatiōe pene: aliquibus sunt alleuiate aliquibus nō: sed si sic quin sint p̄petue. Sed q̄ est rō huius perpetuitatis: d̄tis rōez peremptoriā doctoris subtilis et beati Thome i p̄ia. ij. Separatio alicuius p̄sone ab aliq̄ cōitate erit perpetua. si sit perpetua p̄sona et ob aliq̄d delictum mittatur in exilium: q̄ ad exiliū p̄denat mortur. et q̄ aia decedens in mortali per suam diffinitiuā a p̄o capite tab oib̄ mēbus p̄o vniūis separat et p̄sona p̄petuo manet i esse. et sic in culpa p̄petua: ideo pena erit p̄petua.

Queate spūs domini magistri reuerendi estis hic. et estis theologi. Eerte nulla est melior theologia: q̄ diligere deum. Timetis ne dāpnari. magistri reuerendi: fratres religio si: dñi mendicantes et iuvenes bachalari: predicare audacter de pluralitate b̄ficiarū do nec fueritis m̄gri et postea capiat̄is tria aut quattuor b̄ficia. Hos domicelle timetis dānari: q̄redānarenur. Quid debetur fieri. a vng murtrier gallice. Estis hic gentes et cū stodes iusticie. si hac nocte fuissent tres vel quattuor mali latrones: q̄ occidissent vnum hoīem: p̄ntiatur corā vobis quid debetur illis fieri. habetis legē ciuile. ff. ad legem corneliam de sicariis. percutiens ligno: lapide: fust: ex quo plage inferri p̄nt ex quibz mors sequi lege cornelia p̄tendit venit. habetis alia legē. i. Qui cedē. venit de ceto cedis. i. mactō mactas. viri humilious conditionis

homicide voluntarij gladio feriunt. habet tres alios text̄ in maiori volumine. Primus incipit miros. Secūdo si q̄s vidiuam. Tertius si quis voluntate.

Q Si duceres ad vos talis homicida quid faceretis: hoc est manifestū: q̄ condēnaremus illum morti. Ideo dicit bñ imperator. Nos imperator decernim: q̄ si talis sit innētus et sit magnus homo et sublimis p̄ditionis seu princeps ponatur in exiliū. et si sit viliis cōditionis plectatur capite. dicatis quid bonū est dignus aia vel corpus. Vere nulla est cōparatio. putrescet corpus in terra: aia autem redempta xpi sanguine. qui occidit aiam suā qui dat corpus morti dignus ē morte. Quid erit dñi p̄ctōes de his qui ponit aias innotem. Querite sapienti p̄bo. Sapient. xvi. b̄ ex clama. Nō per maliciam occidit aias suam. Multis q̄ dicam vobis quomōdō viuatis. Int ecclesiastici q̄ dñarum auditis p̄fessioes: nūq̄ homicida qui occidit corpus fuit tñ dignus morte: sicut est dānari qui se expoit p̄ctō mortali. Quod remediū dñi: finite audacter cor pus v̄m lenonibz. Apothecarij d̄tis q̄ p̄ q̄. Hos gentes ecclesie vinite quōd placuerit. Nō lo dicere q̄ si exposuim aias p̄ctō et occidim illas ponam penā reddēdi ill v̄itas p̄ut colligis ex v̄bis the. Inia iterna q̄s est. S̄ p̄ctō dia p̄ti mors: grā autē dei vita eterna.

Q In isto sermone erunt due p̄tes. Prima de p̄ti detestatione. Stipendia peccati mors. Secūda de gratie optatione. Gratia autē dei vita eterna.

Q Prima p̄s de q̄ volo loqui est de p̄ctulo i q̄s se exponit p̄ctō. Secūda de magno bono quod quis h̄z p̄ dei grām. Dicatis p̄ si placet q̄s dānum est eē in p̄ctō mortali. Si vellemus ingredi materiā et q̄rere q̄ d̄tia est iter p̄ctō mortale et p̄ctō veniale eēt magne difficultas. Eū q̄ puenit p̄ia differētia p̄ctō mortalis a veniali. Ite ad doctore subtilē di. xxij. scōi. ibi ponit tres diffinitiones et facit tres q̄stiones. vbi dicit q̄ formale causūlibet p̄ctō mortali est carēta rectitudinis que debet eē in actu scōo: nec ōz q̄rere p̄clusionē filogismi practici: sed opz recurrere ad legem dñi nam sic p̄cipiente vel prohibentē. Ideo p̄ma est data distinctio p̄ctō mortalis a veniali

li. lz dicat Aristo. iij. Ethic. qd quedā sunt que
cōuoluta sunt malo. h. que sūt illa non dicit.
Propterea dicit alius doctor dignus audi-
ri: qd quilibet sollicite attendere dicit: quātum
obligamur deo nostro remittēti pccā mortu-
lia. Vultis scire dñam inter mortale et veni-
ale ad habendū paradisū: qd opz capere p
salute. Initiū et principū. Initiū certe et effi-
cax pccī mortalis est istud qñ facim⁹ aliquid
qd deus phibuit faciendū: vel qñ omittim⁹
aliqd qd iussit faciendū: tūc est mortale pecca-
tum. vñ di. Ambro. et hñ. di. xxxv. ij. Peccatus
est legis diuine trāsgressio et celestiu⁹ inobe-
diētia mandatorū. Pater an sit magnū in-
cōueniēs peccare mortalit⁹. Pccm veniale nō
excludit grām nec charitatem. sed an sit ma-
gnū incōueniēs peccare mortaliter et cades-
re in pccō mortali: certe stipendia pccī mors.
dicit Pau. Videtis quō tribulatur pauperes
rurales qui sunt sup cāpos in frigore et calorē
certe est magnū incōueniēs ill. Sz dicit
Aristoteles vltimū terribiliū mors. Vtinaz
qñ timem⁹ mortē corporālē tñ timeremus
mortē anime. Ideo stipendia pccī mors. In
scriptura tres mortes reperim⁹.
Mortem naturalem.
Mortem culpabilem.
Mortem gehennalem.
Q Illa recurre cognoscebat pñam que dices
bat. ij. Regū. xiiij. Oēs morimur: qñ aq dī-
labimur i terrā que nō reuertitur. Ille vero
nō ignorabat scōm. Jacobi. i. ca. pccm cum
psummatū fuerit gñat mortē. Tertiā nō qui
dicebat mors pccōrū pessima. Et illa ē eter-
nalis. Q Dñi pñō habemus mortem natura-
lem. hanc videm⁹ quotidie coram oculis. nos-
trā: et multū lamētabilis est in aliquibus.
Dic de vnoqz quomō plures decedūt sine ali-
qua cōione sacramētorū aut dispōe. Q Se-
cundo habem⁹ mortem culpabilē qñ. ff. sepa-
ratur ab aīa: mortē eternā qñ ponuntur in
igne inferni. Sz vñ veniūt iste mores: et vñ
habēt ortum in vobis. vñ venit mors natu-
ralis. sapiēs dicit. Deus mortē non fecit: nec
letat in pditione hoīm. vñ g venit dicit sa-
piēs. Impū et pccōes acqñerūt sibi eaz. vñ
in ij. di. xix. Quilibet hō dicit Bonauen. in
statu innocentie erat immortalis. parti per
naturā: pti p iusticiā originālē: pti p grām
gratū facientē: pti p diuinā grām b omia

cōfirmatē. vide Bona. Q Dñi casus est pa-
rens qñ pñs nri non peccassent: nunq fuis-
semus mortui. nō solā dignatōe dei nunq
mortui fuissent hoies. vñ Pau. ad ro. v. Si
cū p vñū hoīem mors: ita p vñū hominē vi-
ta. Sz cōa mors vocat culpabilē. vñ Augu.
qd fecit aīa in corpore hoc fecit de⁹ in aīa. tol-
le aīam a corpore: qd manet nisi corpus bfor-
me. tolle aīam a deo qualie poterit remanes-
re. sicut videt qñ aīa est extra corpus ipsum
nō videt: nō audit: nō pōt ambulare cōedere
nec loqui: nec alios act⁹ vitales exercere. sic
aīa a deo per peccatum sepata nullā bonam
opationē meritonā pōt elicere. Sz q est cā
hui⁹ dicit Isa. lix. c. Iniquitates vñe diuiserūt
inter vos et deū pñrū. Hoc tangit oēs cuius-
cūqz status. Iniquitates et pccā vña ponunt di-
uisionē et guerrā inter vos et deū vñm. Q Est
tertia mors gehēnalis et eterna: et est illa de
qua Johā. in Apoca. ix. c. dicit. In diebus illis
qñt hoies: mortē et nō inueniēt. O mors
di. Aug. Q dulcis es tūc illis qd amara
fuit. Dec ē mors eterna: aq deū velit nos
plēnuare. Sz q est cā ist⁹: Solo. Ecclesia. ix.
Corda filioz hoīm implent malicia et ptem
ptu malicia mortali: et post hec ad iferos des-
cendent. Domi celle phideret pccā vñe: videtis
ne aliqñ moui aliquā de focis vñe: qñ emittit
mors nōne diē hāhā. Illa hora nō curat
amplius ire ad cōmūia cū epīs: nec amplius
portare tunicas et habitus dissolutos. Ecce
igī stipendiū pccī mortalis. s. mors natura-
lis: culpabilis: eternalis et dānabilis. Tūc
mus igī has mores. b est qd luadet Pau.
dicēs. Stipendia pccī mors.
Q Veniamus ad scōm. Dicitis frater p fidē
vñam pccello q ita magnū finalum est esse in
pccō: dedaret qd est hñe grām. Vtinaz deus
det nobis illam: q grām et glīam dabit dñs.
Congregem⁹ oēs sanctos et sanctas: et venia-
mus vñq ad virginē sacrā. dicā vñra venia-
mus vñq ad aīam dñstī petam⁹ illis gra-
tiam. respondent omēs. Si nō habeatis ab
aliquo maiori nobis petatis nos: non possu-
mus vobis dare effectū: licet bene merito
rie possumus dare. Sed gratia effectus dāt
a sancta trinitate. Frater quantus bonū est
habere gratiam: Hoc dicit Paulus. Gratia
dei est vita eterna. qd intelligitur tripliciter.
Primo essentialiter.

Sermo

Secundo obiectaliter.

Tertio causaliter.

¶ Essentialiter est vita eterna. q. fm docto-
rem deuotū. dist. xxvij. ij. Gratia psummata
et glia ad idē pueniūt. charitas nunq̄ exci-
dit. i. Cor. xiiij. Secundo gratia dei ē vita eter-
na obiectaliter: q. hec ē vita eterna: vt cogno-
scant deū viuū: et quē misisti iesus xp̄s. Job.
xviij. qd nō nisi ex gratuita dignatiōe dei fie-
ri pōt. Tertio gr̄a ē vita eterna: q. qd exis i
gr̄a meret̄ vitā eternā. Scdm qd dicit xp̄s
apostolis. Si qd sitit veniat ad me et bibat.
Jobā. viij. Voc aut̄ dicebat de spiritu quē ac-
cepturi erant. Domini et mūdani vultis sci-
re qd maius est habere in hoc mūdo: facia-
tis viagia et. quis finis est: est gratia. Sed
quid est gr̄a: est vita eterna id est ex gr̄a est
vita eterna. Et dicit aliqua mulier. frater
quod gratia est vita eterna: plures hnt grati-
am: et non vitā eternā. Respōsio q. deus de-
scendit in aiām duobus modis.

¶ Uno modo p modū quietis.

¶ Alio mō per modū tendentie.

¶ Primo est gloria p modū quietis: et per
modū tendentie est gratia. Dic p̄uasionem
d̄ delp̄ino: posito q. essetvms in francia: et
pater eius adhuc viueret talis esset rex in p-
rima dispositione. Hoc modo qui est in gr̄a
habet vitā eternā in dispositione. Et quod
gratia est vita eterna: q. hec est sola q. diuis-
dit inf̄ filios regni et filios p̄ditionis. vñ gr̄a
ponitur in aīa duobus modis.

¶ Primo ad modum vestimenti decorantis.

¶ Secundo ad modū lucis illustrantis.

¶ Primo ad modū vestimenti decorant̄ fm
qd declarat Joban. i apoca. xvi. c. Bt̄is est q.
h̄z vestimēta: ne nud̄ abulet. Secundo mō poni-
tur ad modū luc̄ illustrant̄. qd declarat d̄ ill-
de qd d̄. Discedite a me nō noui vos: q. nō
erāt in statu gr̄e. oppositū de Alboyle. noui-
te ex̄noie. Exodi. xxxij. Audiuisti loqui d̄ Zu-
douico rege: hēbat duos archidiaconos: du-
os p̄sicipes. s. ducē burgūdiar: et ducē butanie
et cognoscebant fr̄aigene a burgūdis et a
butonibus per arma sua. Hoc modo declar-
rat Augu. xiiij. libro de ciuitate dei. Sunt
due ciuitates. s. h̄rlm et babilonia. et sic co-
gnoscebantur fr̄aigene a burgūdis p ar-
ma suas per insignia: sic cognoscuntur ciues
paradis̄ et inferni p insignia dānato: que

sunt pena eterna. Dñi an plures inueniēf de
vobis qui habēt gratiā et fidē formatā q̄a
ritate: vel qui h̄nt p̄ctm: an plures h̄ntes gra-
tiā et abstīnētes ab omni lapsu: an plures vi-
uētes luxuriose qui induit̄ pompaticē: et sic
de alijs. Veniat Ozeas et dicat quid sentit.
Dic ozeas amice dei: exclama: nō est hic. dicit
vlt̄er et qd veritas misericordia scia dei fide
formatā per charitatē de generib⁹ singulorū
intellige. et qd ergo maledictū mēdatiū: as-
dulteriū: furtū et. c. Osee. iij. c. ¶ Veniat cou-
da. an sint p̄les viuētes in patib⁹: luxuria: inui-
dia: rancore: odio: et sic de alijs q. in gr̄a. hoc nō
est bonū studiū dñi studēs studere ad dan-
nationē eternā. Causa est patens: q. si capia-
mus deductionē et ponderem⁹ illud verbū esse
in p̄cto est facere contra legē dei vlt̄ omittēre
preceptū. clarū est inq. q. plures sunt viuen-
tes in p̄cto q. in gratia. et si vnus est q. habet
at gratiā: ceterum sunt q. viuunt in patib⁹ suis
O deus eterne qd remediū. desperabim⁹: nō
non. reuertimini popule: agite penitentiam:
facite bona opera: quia salarim⁹ peccati est
mors. salarim⁹ vero gratie et stipendium est
gratia eterna. Quam nobis donet in p̄feti
et in futuro dulcis Iesus q. sine fine viuit et
regnat. Amen.

¶ Eadem dñica post prandium.

Stipēdia pec-

cati mors: gr̄a autē dei vi-
ta eterna. ad Ro. vi. Nihil
me iudicauit scire inter vos
nisi dñm iesum xp̄m et hūc crucifixū. vbi. s.
i. i. Cor. i. Dñi et pauperes p̄ctōres si retine-
re istis materijs quā tetigi mane debetis habere
desideriū aliqd faciendi pro salute aīe v̄-
stre. Mane paulus volebat persuadere q. si
tempe p̄terito seruierim⁹ dyabolo: tempore
futuro seruiamus deo. Sic agendo non op⁹
portz h̄re stipēdiū peccati scz dānari. Pro itā
gēdo ambas materias cepi h̄bū sc̄do allega-
tum. Nihil me iudicauit et. Nam cognosce-
re p̄ctm suū pro statu isto q̄tum ad penam
eternā est res inuisibilis: et non possumus co-
gnosce re mortale supple via nature. habes
tis enim paganus Aristot. i. Ethico. qui be-
ne cognouit: quid bonū et quid malū: qd
ve diffortū. Sed quia mortale obligat ad

mortē eternā ideo iudicio naturali ad cognitionē illius nō potuit peruenire. quā via er-
go: quo iudicio poterimus illud cognoscere?
Zeuare spūs vestros: nihil melius iudicauit:
nisi qd videatis xpm in cruce pēdētes: et ipse
docebit vos qd sit peccatū: et qd debetis ama-
re. Q. An post qd beat? Pau. po raptū: qd vidit
essentiā in raptu: vt dicit bñs. Aug. in lib.
de videndo deū: postq̄ vidit mysteria ordi-
nū angelorū reuersus ad discipulos dixit eis:
Pro vestra instructione et informatione ni-
hil melius cognosco q̄ loq̄ de benedicto xpo
dulci crucifixo. Q. Sed posset alqs querere.
Pater qd vultis dicere de ista cruce? Pro de-
ducēdo hāc materiā pposui deducere in istā
fmonib? vnā figurā. Danielis. iiii. capitulo.
Q. Videbam enī in medio terre et ecce arbor
alta magna et fortis mita? et pceres ei? con-
tingēs celū. aspect? illius erat vsq; ad termi-
nos vniuersę terre: et folia ei? erāt pulcherri-
ma: et fruct? ei? minimus: et escaia: et bestie: et
in ramis ei? cōuersabant volucres celū: et
ex ea uelcebatur omis caro. Beatus qui legit et
qui intelligit verba prophetie huius.)
Q. Zeuare corda. Hodie facimus festus beati
Bonauē. qui fuit doctor parisiē. et nō bibit
vinū theologale: nec birrū habuit rotundus
sed bibit de vino quod exiuit de latere xpi: d
vino. s. illius qui pendet in cruce. fertur d eo
q̄ fm mentē beati Francisci intendebat re-
gulam seruare. Etiam dicit de eo q̄ erat pul-
chrior et deuotior terre. vñ plus habuit sciē-
tiam suā aspiciendo et meditādo in cruce q̄
alio modo. Quid placet dicere de cruce? qd
aspiciamus in ea. dicit Daniel. Eidi in me-
dio terre arborem et erat ita alta q̄ tāgebat
celū: et erat magna fortis et fruct? ei? dulcis:
et aues faciebant nudus suū in arbore: et sub-
ter eas habitabant bestie terre. Et generalit̄
ex ea uelcebatur omis caro. Frater qd est dictu q̄
arbor est in medio terre. De? aut rex noster
operatus est salutē in medio terre. ps. lxxij.
Et lignū vite erat in medio paradisi. Gene.
ij. Ad litteras arbor est crux xpi plantata in
medio terre habitabilis. vñ si fuissent tracte
q̄tuoꝝ linee a quattuor brachijs crux vsq; ad
iij. terminos mundi: certe fuisset eq̄ magne:
inueniētes q̄ est crux in medio terre. S. spūs
aliter qd est dicere q̄ arbor est in medio terre.
Vere est in medio triplici modo.

Tanq̄ cōe meritū.
Tanq̄ cōmune gaudium.
Tanq̄ commune exemplum.
Q. Meritum dicit Jobā. in apoca. viij. cap.
Agñ? occasus est ab origine mūdi. Et b gau-
dio dicit Pau ad Collo. i. c. Pacificis p san-
guinē crucis sue fuelq̄ in terris: sine q̄ in cel-
sūt. Tercio tanq̄ cōe exēplū fm q̄ declarat
beatus Petrus in i. canonica. ij. Christus pro
nobis passus ē vobis relinqs exēplū. Audi-
te domini mei habetis fidē q̄ pro nob sit pas-
sus in cruce et mortu? an erit blasphemator:
an malus? dicit Isa. nō. S. ppter scelus pos-
tuli mei pculsi eā Isa. liij. O domini nō pu-
det vos facere pctā nunc i oī statu et male a-
gere. Alias tpe Karolē magni b ciuitas fuit
fons scie. et tepore regis Ludouici fuit fons
iusticie. sed verte solum qd nūc? vere aby-
sus et fons iniquitatis et pcti. qd remediū pat?
Aspicite arbore i medio terre. Vex suadebat
paulus qm dicebat. hoc sentite. ad Phlip. ij.
ca. Nō dicit cogitare et intelligere: vel videre:
sed hoc sentite. Frater hoc facile est dictu:
vt sciamus q̄tum pctm sit malū. Dicit nos
Pau. ad crucem dicens. hoc sentite q̄ xps
passus est pro destruendo peccatū. si sic faciā
habetis corda duriora lapide: si non emollia-
tur. Et quō sentiemus si crastina die aliquis
duceretur ad patibulum et veniret vnus qui
diceret vobis. O dñā mea quidam ducit ad
patibulum diceret ipsa deus parcat sibi: hoc
non tangit eam. Secundus diceret. Domina
est vnus de maioribus ciuitatis. a a an sit
verum. Tertius dicit. Dñā est vobis propin-
quus in sanguine hoc tangeret eā. Et quari-
tus venit qui dicit. Vere dñā non solū est pa-
rens propinquus: sed est pater vñ vel spūs
tunc sentires aliqd. Veniat quintus et dicat
Vere dñā dī q̄ estis cā sue mortis: tūc ēēt
cor durū qd non deberet aliquid sentire. Q. q̄
grauia fuerunt pctā tus: pro quibus necesse
fuit xpm vulnerari. Audite verbus et aspici-
te arborem: videte cōe meritū: et cōe gaudi-
um: atq; cōe exemplum: et recordemini qd
destruendū peccatū vestrum venit amī? ve-
ster et sponsus iesus et voluit mori: et si voluit
pro nobis mori qui sumus cā sue mortis per-
manebimus nos semper in pctō. Abst̄ dicit
Pau. Quod remediū? dico fratres ppe fra-
gilitatē. Dñi rectores: scitis ne si estis in pec-
A A ij

Sermo

cato: deus scit pctā vīa: gentes iusticie: vos officarij: q̄ emitis officia. Vere nūq̄ aliquis emit illa: vt inde habendo illa bonū foui faciat. Postea gentes ecclesie qd̄ dicitis qui esd̄ hic ad faciendū bonum vultum cū dñab? Emendate peccata. et si tpe p̄terito offēderis: tis deū: et seruietis dyabolo: attēdite q̄ pauperrimū erit salariū: q̄ mors eterna: salariū vero gratie vita. p̄ouit colligit ex sentētia in eterna et iuncta q̄ est. Stipendia etc.

¶ Pro fundamento mouetur questio de terminata a Bonauē. di. xvi. iij. iniaz. Mane dixi loquēdo de salario pcti q̄ mors eterna et dānatio perpetua dabit̄ his qui decedent in pctō mortali. rō est p̄emptoria. et Gregor⁹ et aug⁹. referūt in q̄rto. Et sic doc. volūt q̄ deus creator debet remunerare s̄m psonam et s̄m voluntatem persone et s̄m qualitatem mali dñi dari pena. s̄ sic est q̄ dānari voluerit semp̄ esse in pctō et offēderūt euz qui est in finitus: ideo pena debetur eis infinita. si nō intēdine: saltem extēsiue. Et sicut noluerūt carere pctō: sic nūq̄ careat supplicio. et Eco. addit q̄ ratio q̄re debent puniri est: q̄ si p̄sona aliq̄ sit sepaata ab aliq̄ cōitate a sententia diffinitiuā: sepaatio t̄m dñi durare q̄rūm durat p̄sona. Sed sic est q̄ si q̄s in morte sit captus in pctō sepaatur a xpo et omnibus electis: et aīa q̄rūm ad sui naturam est imortalis et infinite durat: infinite ergo et perpetuo penis flagellabitur. habetis aug⁹. in enchi: ridion: q̄ fustigia malis non profiunt ad liberationes. Questio est vtum mors dānatorum vel pena possit mitigari p̄ ecclesie suffragia. Aliqui doctores vulerunt tāgere vno modo. Sed beatus Bonauē. dicit q̄ dānati perpetuo: neq̄ q̄rūm ad relaxationem neq̄ q̄rūm ad mitigationē valēt nec p̄sunt suffragia. Hos canonisse habet de re. iij. lib. vi. q̄ accessuūz seq̄tū naturā sui p̄ncipal. Cū ratio q̄re defuncti uiuant a viuīs. est propter vnionē capitis cū mēbris. Et q̄ dānati sepaati et diuisi sūt p̄petuo a xpo: ab ecclesia: et electi neq̄ relaxari valēt: neq̄ mitigari i penis. ¶ Reuare sp̄s dñi timetis dānari? habetis in dies tot p̄dicatores et p̄dicationes: et tātū de doctrina. de q̄bus dñ. Mathei. iij. Nō in solo pane uiuit hō etc. Jam deberetis esse in gona: sed nescio si maledictio sodomie venit et super vos. hec fuit iniquitas sororis tue

sodome abundantia panis et ocis. Ezech. xvi. Certe si xps misisset tantos et tot p̄dicatores alijs ciuitatibus. s̄ sermone et opere non est dubium quin mille ciuitates sufficienter habuissent de p̄dicationib⁹ que vobis fuit et conuerse fuissent. Timetis dānari? frater si placet quare damnamur et tremus ad infernū? Dedi vnā persuasione de mane ostēdentes q̄ homicida est dignus morte. applis cabam moraliter. q̄ hō peccans mortaliter est homicida: et homicida est dignus morte et si est dignus morte: nihil restat q̄ dānari. R̄ndebitis p̄suasioni quā dedi: frater scio q̄ qui peccauerit actu: opere exteriori dānabitur: turried hoc non feci: habueris multas malas voluntates. p̄pterea t̄m nō dānabor. Bene dicitis sed non satis. habetis vestram legē. Cū legē comeliā de sicarijs. i. is qui cū telo ambulauerit: hoīs p̄imendi cā: sicut qui hoīem occiderit. le. comelia coeretur. Similiter vos canonisse habetis textus cōformes in capitu. omnis iniquitas de pe. di. i. in eadēz di. et incipit homicidior. Primus vult h̄re q̄ si sacro non occidat voluntate t̄m occidit. Alij duo ostēdunt q̄ sola voluntate peccata p̄petrant. Ecce casum. Tu capitaneus vadās per pontē et talē et talē vicū et inuenies in briga tres scholares. vnus ex ipsis voluit dare alicui ictum: et habuit gladiū euaginatū. nec tetigit: sed voluit illum occidere quid facies isti? Duces ipsum ad locū nentes et si appeller duces illum ad magnam cameram in parlamento: tandem interficiet sicut ille qui daret ictū: q̄ habebat baculum euaginatū et presto ad dandum ictum. Q deus eterne: et si oportet dānari pro sola voluntate: quid d̄ operib⁹? an hoc sit consonum sacre scripture Mathei. xv. ca. De corde exeunt male cogitationes sunt homicidia etc. Et postea seq̄tū. hec sunt q̄ coinquant homines. audi sapientē. Peruersę cogitationes separant a dō. Sapient. i. audi Paulū ad Romanos. i. ca. Quod non solū digni sunt morte q̄ faciunt: sed qui p̄sentiri facientib⁹. Vel las dñe que ostenditis pulchra vbera ad volupratē et libidines. ¶ Reuare capita vīa. audite quid dic̄ lex diuina. Nō solū q̄ cōmittit s̄ qui attētat: et nō solū q̄ facit op⁹ peccat: sed qui h̄z voluntatē. vñ dicit saluator. Hec sunt que coinquant. vt dicit Pau. Non so-

lum qui faciunt: sed qui habent voluntates. Vos domicele que alios aspicitis vt diligat vos. Estis ne aliquando super equos cum aliquo qui ducit vos deus sit vbi ponitur manus. Vobis ne desideria voluntates corruptas quando estis in banquetis cum galandis. Et vos lenones qui habetis ita pulchrum sermonem ad decipiendum populum. Et vos que frangitis matrimonium. Et vos deceptores. Nolo dicere popule q non solus peccato mortali actu exteriori: sed sola voluntate factus est ad danandum. Nolo persuadere q si voluntas deliberata sufficit ad peccandum capiamus consilium Pauli. q si seruium dyabolo temporibus preteritis: reuertamur modo: nec si: nec quicquid in peccatis morientur danabuntur: qui in gratia paradisi possidebunt. Nazsalarum gratie dei tunc est: scilicet vita eterna. Iuxta hanc the. Supradia etc.

In isto sermone erunt due pte. Quo ad primam intelligite et videte quod bonum placuerit vobis domini auditores. Et notate q bris augustinus lib. xij. de ciuitate dei dicit duas ciuitates vltimas. Vnde est vnicus finis oim: bonis quidem ad gloriam: malis autem ad interitum: et ad istas puenit p duo itinera et tres contrarietates. Prima est electionis et reprobationis. Secunda est meriti et transgressionis. Tertia est benedictionis et maledictionis.

De prima paulus ad Romanos. ix. de Jacob et Esau: qui priusq aliquid boni et mali egissent. Jacob dilexi. Esau autem odio habui. De scda bene. iij. capi. Si bene egeris: recipies: sin autem male stari peccata tua in foribus aderit. De tertia loquebatur ille q dicebat. Deutero. xi. En ppono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem. bñ dictionem si obedierit mandata dñi dei vestri: Si recesseritis de via qua nunc ego ostendo vobis et abuleritis post deos alienos q ignoratis etc. Audite dñi iusto vos ad vnu d duo itinera: ad regnum celeste. de ducit vos et non: vñ ad infernum q d' auertat. Dieu non enuallit preferuer. Naz ad illas duas ciuitates p duo itinera ista trib contrarietates puenit. Primum iter notat in euangelio. Quia est via q ducit ad perditionem: et multi ingrediuntur per eam. Mat. vii. Aliud etiam notat ibidem. Arta

est via q ducit ad vitam: et pauci ingrediuntur per eam. Similitur p tres contrarietates. Prima dicitur: nec d deo cõ queri possum: nã si placeat illi dare nob gloriam: dicere debem: si placeat q sum? saluari: et tunc deo regraciamur. Si autem danemur nostris demerit deputem? Sic dicit de Esau et Jacob q dilexit Jacob et? fregit aut Esau dñs nauit. Scda contrarietates est meriti et transgressionis. h mo dicit creator. Layn nō plāgas de me. si bñ egeris recipies: si aut male vixeris repies: certe b nō sufficit i sēu diuisio: q mlti fuerit pdestinati bñ pñentē iusticiā et bene egerūt: et tñ sūt dñari. Tertia contrarietates bñ dictionis et maledictionis. Ideo dicebat Moy ses ppo israelitico. Propone tibi bñdictiones et maledictiones. Bñdictiones si obedieris mandatis dñi. Maledictiones si pctis vaces. De quibus erim? dñi. Si certe lata ē differētia. qre nō dimittim? pctm et capiem? ciuitatē bonā vere q: ppter pctm onfōmē malum: q mors natural: spūalis: et gehennal. Unde qñ aliq ppinqu' est morti incipit laqueletur: habet infinitos laqueos: sic est d aia se exponente pctō: q posito q nō esset ali' infern' q rabi es et velania quā habem? in b mūdo p pctō adhuc sufficeret nob ad fugiendū pctz. Dñi audiuistis ne alias loq de pastillo linguarū Dedi tñc. xij. pctā lingue bñ ordines alphas beti. Adodo dabo quicq mala que facit peccatum secundū ordinē alphabeti.

Primum peccatum est conscie amaricati: num.

Secundum est bestialitatis introducti: num.

Tertium enim est charitatis dissoluti: num.

Quartum enim est demonis letificati: num.

Et quintum est execrationis generati: num.

Nolo dicere q spēdia pcti mores: qre qñ bet merito debet cauere a pctō ppter mōs: ne uictis q facit in aia: qñ nunq sel ita sunt amarū aut aliqua pctō tā amara odit tantā amaritudinē in stomacho sicut pctm in aia. Vnus habem? textum figuram: et rationem. Textus Jere. ij. capiti. Scito et vide q malum amarum est et derelinquisse domum deum tuum. Figura. ij. Regū. xij. capi.

A A iij

Sermo

Amo autē oderat Thamar sororē suam: et maius erat odium q̄ amor quo eas pu? dilexerat. Ratio est bona peccando mortaliter voluntas libera p̄ dictamen sinderesis agit: et sinderesis semp̄ remurmurat. sed ubi remurmuratio ibi p̄tradictio et pugna: et ubi pugna perpetua: ibi et amaricatio dura.

Leuate spūs. Hos dñi qui habetis regi: men ciuitatis: si pauperes vadant bñ intelligitis. Certe dum bona bursa sit et. erit laus datio cōmendabis ne p̄cessum. Erat qdam qui emerat bñficius suo nepoti. xxi. mil. et habebat. xxxiii. mil. comederat bñ de sero: et mortuus est nocte non habendo verbū cum sacerdote. Facite qd̄ placuerit vobis et duci te vitam quā volueritis: q̄ si non esset alius infernus: nisi remouissis p̄cie satis eēt ad seruandū se a pctō. vñ Ambro. in li. de officiis.

Nulla pena maior: q̄ internū vulnus conscientie. hec magis fugienda q̄ rex dispensum vel exilium: imo q̄ ipsa mors. Quia: mini de oibus rebus mūdi nulla maior rabies q̄ esse in peccato. Dices frater nihil sentis. Retinete verbū: q̄ sicut ille qui comedit sel tunc nō sentit: sed qñ est in gutture tu nīce eius percipitur amaritudo. Sic qñ habetis bñficia: habetis os plenū: et nō sentis amaritudinem: si in fine vite: qñ videbitis dyabolū: tunc sentietis amaritudinē. Audite figuram. comedistis ne pisces aq̄ dulcis et pisces maris noīe macq̄reaul: pater non dicatis plus: les macq̄reaul: q̄ viri vendāt vxores suas: et pater filiā: et mater filiam: et habetis i biblia vestra. Et ce nest pas compte ne fable escript au liure des conoilles.

De dauid. Dauid habebat duos filios. Amon et Absalon. Et qñ mater Absalō fuit maritata cū Dauid: hēbat dauid tūc Amō. vnde videns amon Thamar tacito corde diligebat eam: et linguebat in domo dauid: et incipiebat ille pallescere. Venit Jonadas dicens. Amon dicatis mihi quid habetis: est pallidus. multū de. dicit amon: captus sum amore sororis mee Thamar. vnde dicit Jonadas. Faciatis de infirmo: simulate lāguorem: quando eritis in lecto et visitabit vos pater vester petatis ab eo vt mittat Thamar sororem vram ad seruendū vobis. ita: li male accidit: q̄ dānatus est. Eū rex audiuit eū infirmū: venit ad eū et ait. Quō fili

mi. dñe ait Amō sū debui modicū: et qd̄ vultis inquit pater. Certe dñe rex si soror mea Thamar faceret ih modicā offā essey sanus. Sūt ne hic mres que ducūt filias suas ad loca dñorū itroducūt i camerā et claudūt ostiū super eas. Duris ne eas ad ēpos. Venit thamar deferēs secū offā et bñ dicit amō iteris parū studiū et cepit eā. Dicit illa. O dñe mi non faciatis rem hāc amore dei. Breuē habuit cū ea societate. et post amon odiuit eā: maior odio q̄ amore dilexisset: et posuit eā extra et noluit eam amplius videre. Tunc thamar lachrymans exiuit et scidit caudam tunice: et posuit cineres sup̄ caput suū: quā videns absalon dixit. Ha soror mea vos furistis cū amon ne curetis dabo ei salariū: et b̄ facto bene loluit eā. Duobus annis sequentibus occidit amon. Audite domini quid est dicere Amon qui violauit filiaz: quid est dicere q̄ cubat secum: quid est dicere q̄ filiolatur. et. Amon filius patris est voluntas et liberum arbitrium que violant sinderesim. Et macquereau est sensualitas: dat consensum. Hoc non ignorabat Paulus qui dicebat. Video aliā legem in membris meis repugnantem legi mentis mee. ad Roma. vii. Sed quid est rex dauid: est deus qui videns omia permittit et p̄mittens oia vnicui q̄ sū qd̄ sūū est. Absalon in statu gratie q̄ facit huius rei rōem significat iesum xpm. Sed absalō pendens p̄ crines in statu peccati est diabolus q̄ perpetrato pctō oderat eā. Audite notā taliū. Sap. v. c. Quid nob̄ p̄fuit superbia aut diuitiarū iactantia: qd̄ contulit nobis lassati sum? in via p̄ditiois et sol iusticie nō luxit nobis. Estis hic grossi vespeliones q̄ non soluitis tallias. creditis q̄ in aliqua pte alicui patrie inuenta sint sexcentuz menagia lectis et linteaminib? ad dormiendū carentia. Audite ponite hic malū diuite: q̄ eleuans oculos suos cū esset in tormentis dicit. Pater abraha? misere mei. Luce. xvi. De quo dicit greg. Oculos q̄ culpa claudit pena aperit. Querite similiter et Amon violanti sororē suā si tantā habuerit complacentiā sicut nūc h̄z penā. Capite oēs alios dānatos: et venite vsq̄ ad Sardanapalū ante illis: qd̄ p̄fuit iactantia diuitiarum. Scriptura ḡ bene dicit q̄ trasacto peccato maior est displicētia q̄ fuerit amor: an

Secundus. Iſo. LXXVII.

tea qm voluptas est trāfacta illa si debeat di
ei voluptas plus manet tristitia. Volo di
cere q post q pctm sic pōderat et gerit tantā
penā debem illud relinquere. Quia stipen
diū pcti est taratū q ē mors eterna: et oppo
sitū salariū grē est vita. hoc est qd pīuadere
volo. Juxta verba thematis pīassumpti.
¶ Secūda pars quā habem? tractare est de
gratia dei quā nob concedere dignet. habes
tis bonum animū. Pater quid placet dicere
de gratia dei. Dixi mane q grā est signum
saluatiōis iesu xpi: signū p quod diuini sunt
saluati et dānati. Et grā dei est in aīa: sicut
tunica omās et lucerna illuminās. S; frat
placet dicere quantū hāc debem? cōsiderare.
Petatis sapiētīa pbo. Sup salutē et omnes
pulchritudinē dilexi eam qm oē aurū in cō
paratiōe illius arena est erigua: et tanq lu
tū extimabitur argentū in conspectu illius.
Sap. vii. In hoc mōdo habemus tria bona
temporalia: naturalia: spūalia. Bona tpalia
sūt honores diuitie et luxurie. Audite quid
de istis dicit Aristoteles pmo ethicor. Za
les videntur bestiales: vitā pecudum eligen
tes. Et si hec dixerit pagan? de luxuriosis: qd
debet dicere xpian? sub tpalib? igit bōis pt
poni luxuria. Et sup hec oīa bona tpalia de
bem? gratiā dei diligere et q̄rere. An diē pe
trus. Ecce nos relinqm? omīa et secuti sum?
te. Math. xix. et paulus hanc diligebat. vñ
ad philip. v. ca. Omīa detrimētū fecit et arbi
tratus sum vt stercora: vt xpm lucrificerē.
Detrimētū venit de tero teris. Omnia tē
poralia bona nihil reputaui. Secundo habe
mus bona naturalia. Est is bene pollite si
lie: nōne facies vestre sunt specula luxurie?
Et vos caute femine habetis pulchros fron
tes. loquimur de omnib? hīs bonis. plus va
let gratia dei et super ista debetis desidera
re. hoc ostendit xps sufficienter quādo dicit
Nolite timere eos qui occidunt corpus etc.
Mat. x. quē ergo timebūt? eum timeate qui
potest corp? et animā etc. Ponam? hic omīs
sanctos et sanctas. Agathas q perdidit mā
millas. Appolonia que perdidit dentes: et
sanctā Katherinā filiā pudentē: et sanctum
Franciscū se ponētē in mīe. Et dominicus
qui nihil habebat in pīo volentes viuere
sīm formā apostolor. et reges Ludouicū qui
erat nobil. plus timebat p̄dere gratiā dei q

bona naturalia q corpora pīa. Alia sunt
bona spūalia. Elidete mīrri reuerēdi habuit
bonū qdrageſimale. lucrati est centū frācos
pgregat multū. vos reddet pportū. Cogita
tis ne ad licētias p habēdo bonū locū. Uti
nā tñ cogitaret ad habēdū bonū locū i glia
sūt bona spūalia bene loq: bene scribere:
bene sermones facere: ppositiōe in plamē
tor: habere dona sapiētīe et sciētīe. Contē
plari habere sciētīa creaturarū et habere ma
gnā fidē sicut videt q iste mīheres habent q
vident capere imagines p pedes sūt bona
spūalia. an pl? debeam? illa diligere q grām
dei? nō. vnde. i. Cor. xii. ca. Si lingua hoīs
loquar et āgelor etc. Charitatē nō habeam
fact? sū velut ea sonās etc. et si habuero pro
phetiā et nouerī mysteria oīa et oēs sciās: et si
habuero omnē fidē ita vt scy mōtes transfe
ray et si distribuerō i cōbos pauper etc. et oī
mini de oīb? reb? q̄ratis qdqd vulerit nisi
habeat grāz dī nihil ē. Qui pmo loquar dñi
ecclesiastici estis hic qui habetis curas ali
bi: et habetis mercenarios qui nesciūt dedi
nare pater. Audite qd vobis carius est: aut
studiū et cōfessiones: vel missas dicere p̄f
argentū et aurū: q gratiā dei. Estis hic dñi
qui emitis officia. Hoc prohibet lex ad legē
iulīā. C. ad legē iulīā ambitus. Officia nes
mini liceat p̄ce vel precio vel ambitione tra
dere. Et de re militari. legē aliā habetis. nō
ambitione vel precio et virtute ad honores
perueniendū est. Et vos dñe estis parate et
bene ornate ad recipiendū gratiam dei: nō
vere sed ad decipiendū mūdum. Hos mer
catores quid exposuistis p gratia dei habē
do? O benedicite saluator quid sentitis o po
pulo isto? Audi sententiā. 2. uce. xvi. ca. Lau
dauit domin? vīlicum iniquitatis: quonīaz
filiū huius seculi prudentiores sunt. filiū luq
in generatione sua. Quid plus diligitis di
catio paulē an plus diligitis gratiam dei
q bona temporalia et naturalia? Qui cum
deum cognouissent. ad hō. in pīcipio. non
sicut deum glorificauerūt sed quid fecerūt:
euauertūt in cogitationibus suis: propter
quod deus tradidit illos in reprobū sen
sum. ¶ Audite si placet domini et scolares
et domine si propter deum faceretis que fa
citio pro diabolo. Domini ecclesiastici q tot
habetis beneficia: si tantam caperetis solli

Sermo

etudine p gratia dei habēda essetis iā scī.
Audiuitis loq de vno scō viro i vitas pa-
trū qui cecidit dū vidit quādā mulierē deā
bulantē in vico foderatā: quē leuātes loci
querētes hui' causā dicit. Tu ignosce mihi
dñe deus: finge vocē. Ignosce mihi dñe de-
ignosce mihi: qm̄ huius peccatricis cura vni-
us diei totā sollicitudinē salutis mee supe-
rauit. Et in iudicio presentabit et dicet nob
improperatiue. Tre maledicti ite: q non tñi
seruiuitis creatori vt saluaretis qm̄ hec di-
abolo vt dānaretur. O mater dei: dicit ille
bon' vir: parce mihi: quia sollicitudo huius
mulieris mihi pudorē offert: quia non tñ
cogitavi nec assumpsi laborē vt regnā babe-
rem qm̄ hec caput vt dānaret. Prouideatis
de alab' vestis paupes piores et ad deū ac-
cedat. Et bñdictio dei maseat nobilcū. Amē.

¶ Sermo tertius.

Stipendia

peti mores: gratia autē dei
vita eterna. ad Rom. vi. c.
Nihil me iudicavi scire in-
ter vos nisi iesum xpm: et
hunc crucifixū. i. ad Cor. ii. c. Dñi et paupe-
res piores si vos retinuitis doctrinā heri-
tata mihi videt q anim' debz esse ponēdi
manū ad opus et facere aliqd p salute sua.
Dicebā heri q beatus Paulus suadebat in
eplā: q penā ponerem' vt sicut tpe preteri-
to dedimus corpus et aiām ad seruendū di-
abolo: sic nō ponamus penā seruire deo. In-
fert correlatiū. Stipendiū peti est mors: sa-
lariū grē est vita eterna. Eladiū pedes aut
eques: facite qd voletis salariū peti est dāna-
tio. Hec duo puncta naturali via non possū
mus cognoscere: sed solū reuelatiōe et nullū
evidentius signū est ad cognoscendum q
mores xpi. Ideo paulus post q studuit in so-
te theologie post raptus: et venit ad fratres
suos dicit. Nihil me iudicavi meli' scire q
hunc crucifixū. Et verū dicit. i. Cor. ii. q lo-
quimur sciam inter pfectos: sapientiā vero
nō hui' seculi neq pncipiū hui' seculi qui
destruitur: si loqmur dei sapientiā in muni-
sterio q abscondita est: quā pdestinavit deus
ante secula in gloriā nostrā quā nemo pici-
piū huius seculi cognouit. Nolo dicere q ad
cognoscendū malū et gūitātē peti et bonum

grē dei vadam' ad libitū crucis. et qd videbi-
mus ibi: dicebam' heri figurā daniel. in. c.
Videbā et ecce in medio terre arbor magna
alta nimis et forā sūmitas ei' ptingēs celus
et ois caro vescebat fructu eius. Daniel dice-
bat. Ecce vidi arborē in medio terre et erat
ita alta q sūmitas tangebāt celū et fructus
ei' dulciōr ois fructu et aues faciebāt nidū in
arboze. et gñali' ois creata nutriebat fructu
arbons. vti nā possem' hāc fructū degustare
Dñi mādā et vos domicelle appetit bonos
morsus: si de nihil meli' hoc fructu est. Dice-
bam' heri q xpus ē in medio tre tanq cōe-
meritū gaudiū et exēplū. Restat q arbor ē
magna tripliā rōne.

Rōne magnitudinis opprobrii.

Ratione magnitudinis mystēij.

Ratione magnitudinis signi.

Ille loqbat de pmo qui dicebat. Adorte tur-
pissima cōdēnemus eū. Sap. ii. De scō loq-
tur saluator. Tu. xviii. c. Ecce ascendū' hie
rosolymā et cōsumēt oia q scripta sūt de hi-
lio hoīs. Rabi salomō dicit: q omīs pphete
veteris testamenti habuerūt respectum ad
xpm sub tripliā respectu quē i cruce tenuit
scz. Ad gisterij. Sacerdotij et Iudicij. Ad
gisterij tenuit cū prulit septē vba. Sacer-
dotij cū seipm i sacrificiū obrulit. Iudicij
cū vni latroni padisū: alteri isernū cōtulit.
De magnitudie signi loqz Jo. apoc. vii. No-
lite nocere terre et mari quonscz signemus
suos dei nri in frōtib' eoz. Leuate spiritus:
hētis ne colores: dñe venite ad crucē xpe: q
bz magna rōne magni opprobrii. legitur q
crucē habat. xv. pedes altitudinis. Dñi nūqd
est magnū opprobriū hie hic caput scissū.
Sz loqmini de oib' cōfusionib' et oib' vilib'
morb'. certe fact' est p nob patēs: vt dicit
Paul' ad Philii. ii. et nūq fuit ei i opprobrio
sine: ecce arborē magnā. Scō ē magna rō-
ne mystēij. Inueniū ne aliqui figurā rectas
recte lineē q cōpēderet totū circulū. Crux
fuit figura recte lineē q cōpēdēdit totū cir-
culū. capacitātē. s. vtriusq nature. bñi. dicit
Cōsidera crucē: eleua aīz tuā ad eā rvidēdo
eā reco: dare q xps pēdēl' ea ē i plici statu
Primo vt doctor p predicando.
Scō vt eps pro sacrificando.
Tertio sic iuder p iudicando.
Erat vt p'dicator: qm̄ ipse prulit septē vba.
P' ignosce illis et. Scō erat sic sacerdos i

Tertius Iſo. LXXXVIII.

altari p sacrificiō qñ obtulit se deo pñ in
sacrificiū cū lachrymis ⁊ clamore valido ad
Deū. v. ⁊ obrulit p oib⁹. Eñā ei oblatōe. ad
Deū. x. ca. cōsumauit i sempiternā sacrifici
tos. Ibi cātant magnā missā ⁊ habuit mi
trā. i. coronā spinē ⁊ clauos vj i manib⁹ et
i pedib⁹. ⁊ ibi exposuit ⁊ obtulit corp⁹ ⁊ san
guinē. Tertio fuit iudex terribilis qñ iudi
cauit dilmā ⁊ gelmā latrones: dādo vni glo
riā ⁊ alteri infernū. Tertio erat grādis arbor
qñ nō hñtibus signū Thau. s. crucē dabatur
mors: vt hñt Eze. x. c. Trāsi p mediā ciuitatē
i medio hierusalē ⁊ signa thau sup frōres vi
roz gemētū ⁊ dolentū. oēm enī sup quē vi
deritis signū thau ne occidas. Dñi mēdican
tes retinete audacē ⁊ potate birros colora
tos ⁊ crines longuos. Hos astute mulieres
sī nō sitis signate signo thau. s. crucis nō sal
uabimini. hec oia liber vite ⁊ testamentum
altissimi. nō sic faciebat brās frāsciscus. Qd
remediū volo dicere qñ postq patm tot dā
na insert ⁊ xps tm passus ē vt illud destrue
ret: reuertamur. qñ salariū est taxatū: scilicet
mors eterna: salariū nō gie vita etna. Voc
est qd pñuadet paul⁹ iuxta thema passum:
pñi sub snia allegata: vj stipēdia pñi mors.
¶ Pro fundamēto mouet qñtio a Bñ. Dice
bā heri mane qñ stipendiū pñi mortalis est
mors eterna: ⁊ post prādiū il nya ne si ne li
qñ nulla pñt scōz pdesse oīo nec viatorz qñ
lege posita si aliqñ sit pdenat⁹ eterna: nul
la erit mitigatio postea. Tāgit bñ. aliāque
stionē: si suffragiū nō mitigat pena b suppo
sito minime cōtinebit dñs in ira sua mias
suas. Ultrā ex pietate diuina apd dānatos fi
et mitigatio aliqñ. Bonauertura dic. qñ miti
gatio pene dānatoz pñt intelligi dupliciter
Anomō añ infictionē vel cōdēnationem.
Aliomō post infictionē seu cōdēnationē.
An nūq de ex mia sua sp pueniēteyl conco
mitate pdenat ad tantā penā qñā meruit
pñi rigorē diuie iusticie. iō punit circa pñi
gnū. Bñ infictōe ⁊ pdenatōe scā ⁊ pena iust
icia nulla fiet mitigatio. s. sum⁹ tormentoz
illoz ascēdit in scēla scōz ⁊ nō hēbit requiē
die ac nocte. ¶ Quare ipsa pñim⁹ paradi
suz de nob pcedere dignef. qñ dānaremur
dicbā heri mane qñ hōicida infictōes corp⁹
dign⁹ ē morte. Iō p maliciā occidit aīaz suā
Bap. xv. Inferebā g ē dign⁹ morte. Dicebā

p prādiū: qñ nō solū ille q tāgit aliqñ ēle vñ
gladio ē dign⁹ morte: s. ē ille q pugno ēle vñ
gladio voluit aliqñ tāgere qñ capif i sacro
l. Io q cñ cullello ad legē corneliā b ficarijs
C. applicabā morali caply. Oia iūdas. b pe
di. i. L. i. scōz scōz nō occidas volūtate rñ occidi
sti. pñs faciūt bāguera ⁊ vadūt ad ortos in
vmbra dicētes nō cogitam⁹ malū. s. ceteris
parib⁹ tales peiora sūt meretricib⁹ pñbuli
Dicebā qñ nō solū patm opīs nos obligat ad
dānationē: s. patm mortale volūtate solū nō
solū qui faciūt s. qui pñentiat faciētib⁹. ad
Roma. i. Similes fiat ill⁹ q faciūt ea. Diced
frater: ē nob extraneū qñ p vno solo peccato
damnem⁹. Si dederō vob persuasione suffici
entē nō sit vob graue. habet vñ textū leg
lex ē. ff. ad legē iulīa maiestad. l. i. vbi text⁹
Fauorē subsidii auxiliū vñ pñliū pferēs ad
uersarijs pñcipis lege iulie maiestad. venit
plecēd⁹: ⁊ crimē legi iulie maiestad i currit.
Elex est tñ qñ Barto. qñst hos doctoꝝ iuris
con. l. qñ iūp i furti. ff. de furti. Declarat de
quo fauore de quo auxilio hēat itelligi. Hos
habet casū vñm notatū i decreta. lib. vi. ca.
Feliq recordatōis de penis. ⁊ eodē ritu. de
penis demē. i. Audiuit loq de rege hispa
quō fec guerrā⁹ regē. Capiam⁹ casū qñ tpe
illi⁹ guerre nouam mandasset regi aragos
nie. Dñi securi ābulef sup mare dabim⁹ vo
bis igressū i regnū. Per vñaz fidē qd dñz fies
ri talib⁹: Impator enī dic. Declaram⁹: qñ qñ
dās fauorē iūtiq sui pñcipis morte moriaf
⁊ pñmittit crimē lese maiestad. Uenit papa cō
sequēter qui refert casū ⁊ approbat. Deū ero
ro qñ impator ⁊ sūmus pñtifer. s. xps nō sic
agat nobiscū: nec nob illud agat sicut fuit
dictum iolaphar scōi paralip. xix. Impio p
bes auxiliū: ⁊ his qui oderūt dñm amicitia
iūgeris. Idcirco ira dñi merebaris. Voc tā
git oēs platos officarios q pñebnt fauorē
vel auxiliūz malis aduocatīs officarijs et
multis alijs similib⁹. Voc etiā tāgit prela
tos ⁊ superiores religionū: q pñmittūt sub
ditos suos male ⁊ puerle cū cisuñere. Voc
tangit pñes ⁊ matres. Voc tangit gnāf oēs
qui ore ope pñebnt auxiliūz vt comitatur
patm. Datis regē vñm dñm certē tpe est ma
ior ludouico ⁊ rege harolo: rex rñ ⁊ dñs
dominātū. Et si fauorē dñs suo aduersa
rio scz diabolo potestio bñi dicere qñ est dñs

Sermo

gni morte. Sed vere hodie manuteneant ab
oibus in quocūq; statu, hoc tāgit vos q̄ de
pingitis facies vras ⁊ que portatis colores
nunq; mulier, p̄ba hoc facit. Hoc tāgit dicēs
tes. bach bach nō est credēdū oib; q̄ dicūt p̄
dicatores. Et si aliq; sit q̄ bene viuāt in reli
gione dicat ab alijs p̄pocita. De his beruari
dus conuenit in quodā sermone de puerho
ne scti Pauli. O bone x̄p̄e tota xp̄ianitas ad
uersus te videt cōiurasse: ⁊ illi i p̄secutōe tua
sūt p̄mī q̄ vident te diligere ⁊ habent p̄ncipi
patū. O bone iesu videt q̄ totus mund; fec
sacramētū ⁊ iurauit te offēdere ⁊ seruire di
abolo. Dñi q̄ salariū habebis? Nūq; aduer
sarius qui dedit ingressus sui p̄ncipis fuit
tantū dignus morte sic vos, quod remediū?
Eouertim; ⁊ c. Q̄ Quāvis ad primas p̄tes de
clarandā postq̄ tergiū heri mane q̄ salarius
p̄cti est mors natural; sp̄ialis ⁊ gehēnalis: a
qua p̄seruet nos de; post p̄adiū incepti p̄lu
adere q̄ multe sūt miserie ip̄cō mortali: nō
oportet illō deservari. Sicut videt in homie
mouētē q̄ multe sūt alteratōes ⁊ īfinit; do
lores ⁊ lāguores: sic qñ non esset ali; ifernus
q̄ esse in p̄cō adhuc illō deberem; dimittere
Et vt melius incōueniētia dentur memorie
declaui sū ordinē litterarum alphabeti.
P̄mī mortale est cōscientie amaricantium.
Fuitis in scola? scitis. a. b. c. Restat cōndere
q̄ p̄ctū mortale est bestialitatis introducti
uuz. Habemus textū figurā ⁊ ratōes. Text;
est David prophete. Domo cui; in honore eēt
non intellexit: cōparatus est iumētis ⁊ c. ps.
xlvij. Anselm; in libro de similitudinibus
dicit. Peius est comparari iumentis q̄ esse
iumētū. eē cōuenit alicui cōditōe nature. cō
parari vero iumēto non nisi ex malicia cul
pe: vt quis virtute deserta vertatur in belu
am. Tertiū dicit de filijs hoīm: vt similes es
sent bestijs terre. h̄ctis figuram in duobus
passibus. P̄mū est. Dan. iij. Ecce eiciā te a
p̄sortio hoīm: ⁊ cum bestijs ferisq; erit habi
tatio tua: ⁊ fenū ⁊ palleas vt bos comedes.
Secundus textus habet. Dan. vij. vbi dicit
Nabugodonosor. Videbā i visōe mea: ⁊ ecce q̄
tuor; v̄t pugnabāt i mari magno: ⁊ q̄tuor;
bestie grādes ascēdebāt ⁊ exhibant de mari.
Prima similis leone.
Secūda similis vīso.
Tertia similis pardo.

Et quarta bestia ferox ⁊ terribilis dissimilis
ceteris bestijs.

O q̄s viderā aī. Si q̄ras q̄ ē mare. est illud
de q̄d. Cor ip̄i q̄st mare feruēs. ysa. lviij. Ra
tio est bona. Dic p̄ue artista quō differūt hō
⁊ brutū: differūt differētia p̄pna p̄r rōnale
⁊ irrationale. Peccās mortaliter agit cōtra
rōes: ergo assimilatur ei q̄m est sine ratione.
Q̄ Leuare corda audire velletis incedere q̄
tuor; pedibus vt canes ⁊ capre. O vos domi
celle velletis ire sicut equi. Erubescē o aīa dī
uinā naturā in pecudū similitudinē p̄mutal
se. Dicit bern. sup cantica. Nunq; casus fuit
ita vilis videre ambulare domicellā quattu
or; pedib; sicut vile est videre aīam in peccato.
Placet audir; serā nabugo. Daniel. iij. q̄ erat
in aula sua cū suis gentib; ⁊ dicebat nomē
hec est ciuitas babilō magna quā edificauī.
Et subito venit vox. Ecce eiciā te hodie a cō
sortio hoīm: vel in paruo tempore p̄iciat te
⁊ eris cū bestijs terre ⁊ comedēs herbā sicut
bos. Quid ē dicere esse postu; cū bestijs ter
re. Habetis ne de filio p̄digo q̄ cupiebat imple
re vētre; de filiciis porcō. misit illū in villā
suā pascere porcōs. Luc. xij. Habetis aliā fi
gurā quā dat daniel. Vidi dīc ip̄e exire v̄nā
bestiam de mari magno ⁊ erat similis leone
h̄is alas magnas aq̄le. Secūda erat filis vīso
⁊ tres ordinēs dentū erāt in ore eius. Alia
erat filis leopoldo ⁊ hēbat q̄tuor; alas. Quar
ta erat bestia terribil; ⁊ habebat dētes ferre
os: que oīa cōminuebat. Et q̄d est h̄ mare v̄n
ereūt aīalia: vere nō op̄z exire villā ad iueni
endū has bestias ⁊ mare. Mare amarū est
cor impij, nā nihil amari q̄ cōscientia i mor
tali x̄p̄is. Et b̄ p̄scia exiit p̄mo leona. Domia
supbia. Secūda vīsus pui grāmatici. vīsus de
vigeo ges. Estis hic venatores? ite ⁊ currite
post oēs bestias mūdī: nulla est q̄ hēat pro
p̄riatē vīsi. lupus aliqñ capit agnū inf̄ den
es suos: ⁊ qñ audit canes relinq̄t. Si vīsus
h̄z bestiam tenet eā inf̄ q̄tuor; dētes: tōmit
ter sibi citius frāgere tibias ⁊ totū corp; an
teq̄ relinquat p̄edam. O magni fures estis
ne hic q̄ habetis male acquisita. O dñi eccles
iastici q̄ tot habetis beneficia non reddetis
nisi frāgan; tibiē. nisi veniat mors. Tertia
bestia est leopodus coloratus diuersis colorib;
bus vnde vadit aliqñ ad videndū leonem qñ
leo est extra, est luxuria, ⁊ ceteris p̄mbus a

Quartus. Iſo. LXXIX.

morte xpi nunc fuit ita publica ſicut ē mō
 Inueniri ne poſſet ille q̄ magnitener matrē
 ⁊ ducit filiā i ſpoſas iueniret ne ille ſacerdos
 qui a decēmo h̄y meretricē ⁊ i dies miſtrat
 ſacramēta. Hoc eſt notoriū. Nū licet tolerā
 de ſint meretrices: nō tñ ſequit q̄ debeat res
 cipere corp⁹ xpi: ⁊ ſacerdotes qui eas habēt
 nec communicare nec alia ſacramēta miſtrare
 deberēt. Quarta beſtia ē crudel⁹ ⁊ terribil⁹.
 Daniel nō diē cui aſſimilat ⁊ ſignificat pec
 cat⁹ iudie. Nā inuid⁹ q̄ q̄ trīſtat de bono
 primi. q̄ q̄ gaudet de dāno primi. ⁊ hec cū
 dentib⁹ lacerat oīa ⁊ ea q̄ nō pōt lacerare a
 plectis cā pedib⁹ ⁊ pterit. An non inueniunt
 tales beſtie parit⁹: q̄ erit ſalariū dñi: an vel
 letis ſic habere pedes. Si nō vult eſſe viſus
 vel leo quare dñat vitā viſi vel leonis. Si nō
 vult eſſe leopard⁹ q̄re facit opera leopardi.
 Quod remediū volo dicere q̄ cauēat a pctō
 ne cū beſtijs iſtēni p̄ptemini ⁊ ponat penā
 emēdandi vitā. ſi nō op⁹ habere ſalariū pau
 perimū ⁊ ſtipendiū pcti: q̄ eſt mors eterna.
 ¶ Reſtat loq̄ de grā dei quā nob⁹ dare digne
 tur. dixim⁹ de dāno pcti mō loquamur b̄ grā
 dei. dixim⁹ heri de grā dei q̄ eſt ſignū diſtin
 ctū bonoz ⁊ mal⁹ ⁊ p̄ diligere eā debem⁹
 q̄ bona naturalia ſpiritalia ⁊ corporalia.
 Poſtq̄ eſt ſic cōſiderāda: dicat q̄ bona facit i
 ala. Bona. in. ij. di. xvi. ⁊ i breui loq̄o pte. iij.
 ſequēdo mgr⁹ ſuū alexandrū de ballis i. i. ſecū
 de declarat q̄ multi ſunt effectus gratie.
 ¶ Purgat. Illuminat. Cōſumit ⁊ p̄ficiat. Viuit
 ficat. Recreat. Aſſimilat. Stabilir. Lū deo
 vnit. Acceptabilē deo reddit. Filiā patris e
 termi cōſtituit. ¶ Reddit ſpoſas xpi. Aiam eſ
 ficat templū. ¶ Dicen⁹ de tribus p̄mis in b̄
 ſermone. Credo q̄ ille volebat p̄mū quando
 de grā ſub noīe aque dicebat. Effundaz ſup
 vos aquā mūdā. Eze. xxxvi. Credo q̄ ille
 q̄rebat eaz vt illuminaret q̄ dicebat. Emite
 te lucē tuā ⁊c. ps. xlij. Ille volebat eā habere
 vt cōſūmaret. ¶ Eſtote ergo ⁊ vos parati. Luz
 ce. xij. Die placet ſcire qd facit grā in aīa nō
 ſtra habetis bonos maritos ⁊ eſtis ne male
 affligat⁹: ⁊ trib⁹ ebdomadie en ſiāchages:
 ⁊ toto tpe en repencalles. ¶ Dñi timetis ne
 veniat mors peſtis fame ⁊ oīa alia incom
 moda queratis grām dei: ſufficiat tibi grā
 mea. P̄mū qd facit in aīa eſt q̄ mūdā cō
 ſcientiā. deus em̄. Eze. xxxvi. dicit. Effundaz

ſup vos aquā mūdā ⁊ mūdabimī. Altrū
 expulſio culpe ⁊ infulſio gratie ſurynus et iſ
 dem motus. Scotus dicit di. xvi. iij. q̄ nō. ⁊
 ratio eſt multiplex. Quādoq̄ aliqua ſic ſe
 h̄nt q̄ vñū multiplicat: reliquū vero nō: et
 quādo vñū pōt eſſe ſine altero illa nō ſunt e
 adem: ſed ſic eſt q̄ infulſio gratie pōt eſſe ſine
 remiſſione culpe ſicut in xpo ⁊ b. virgine in
 quib⁹ fuit grā ⁊ tñ nulla p̄ceſſit culpa.
 ecce ergo p̄mū effectū gratie q̄ purgat. q̄
 non eſt poſſibile lege poſita eſſe in pctō ⁊ ha
 bere grā dei. Scdō eſt lux ad illuminā
 dū: ſic eſt forma ad p̄ficiendū q̄cūq̄ que
 rimus. ¶ Magiſtri reuerendi laboraſtis ad
 habendū grām dei: Si xps eſſet hic ipe face
 ret rubere fronte ſi velle loq̄i. Dixit ſal
 uator. Jo. iij. Lux venit in mūdā ⁊ dilexerūt
 hoīes magis tenebras q̄ lucē. cā eſt. Erant
 em̄ opa eoz mala. Dicā vobis q̄ melius eſt
 aliquib⁹ q̄ matres eoz interfeceſſent eos in
 ventre. An velint hoīes habere grā dei:
 Dixit xps. Lux fuit oſtenſa pctōibus ſi p̄
 dilexerūt tenebras ⁊c. ¶ Reuertimī ad dñz ⁊c.
 ¶ Sermo quartus.

Epipendia

pcti in mors ⁊c. Pau. in epla
 ſuadet ſeruire deo. ſi nō ſas
 loriū pcti qd eſt dānari grā
 tia ſaluari. Ad fugiendū
 pctm ⁊ ad acq̄rendū grām cepi verbū. ij. al
 legatū. Nihil inuenire mel⁹ q̄ ſi ſtudeatis in
 cruce. p̄ qd ſtudebim⁹ in ea: ⁊ qd poterim⁹
 cogitare. Daniel dicebat dñica p̄terita q̄ vi
 derat arborē in medio terre magnā. Et poſt
 dicit fortē ⁊ p̄teritas ei⁹ cōtingens celū qd
 dedit Dani. i figura Abacuch exp̄mit et Da
 uid. Poſtq̄ dixim⁹ heri q̄ ē magna oꝝ dice
 re q̄ ē fort⁹. ¶ Dauid diē. ps. lxxv. Cōſregit
 potentias: arcū ſcꝝ
 Diuine iuſticie.
 Scutū pp̄ne malicie.
 Gladiū hoſtilis inimicitie.
 Bellū vniuerſe creature.
 Dñi debetis itelligere q̄ p pctō mortali qd
 incurrim⁹ h̄emus reſpondere. iij. pſonia ele
 uatis ſera nos: ⁊ tota potentia creature de
 lege poſita nō potuiſſet reſiſtere illi: niſi ſu
 iſſet meritū xpi. Et q̄ ſūt iſte, pia pſona qū

Sermo

sumus in pctō est iusticia dei. Gladiū pedes
ant eques ⁊ sū securi qd de oib⁹ et mortalib⁹
⁊ venialib⁹ nō erit ita parū pctū qd iusti
cia nō pūit. ingrediamur padifus. Velas
q̄s soluet emēda: q̄s satisfaciet iusticie non
eribitū hinc donec reddat vitinū quadrā
tē. Dñi ecclesiastici dñi iusticie ⁊ q̄ hēris on⁹
aiay non videbit facie meā donec veniat fr
v⁹ Beniam. Ben. xij. Certe dñi rectores et
curati q̄ dimittit mori paupes aias nūq̄ in
trabit in regnū nec diabol⁹ pmitter vos
donec adduxerit frem vestrū puulū hoc est
aias vob⁹ cōmissas. Qd de q̄s satisfaciet tū p
sone rigorose. Ibi p̄fregit potētias. Dauid dic
Nisi conuersi fuerit ⁊ c. Hēre hētis satisfacere
i cruce. ad Col. ij. Delēs qd aduersus nos
erat cyrogphū. s. diuine potētie supradicte q̄s
erat cōtrariū nob⁹ ⁊ ipm tulit de mūdo affi
gēs illū cruci. Retinete hū. Nullū ē mortu
le pctū in mūdo p quo nō deat inuigi p̄ia
septēms ⁊ aliqñ decēms: vt sacerdoti q̄ con
misse adulteriū di. lxxij. ca. p̄s byter. hol ine
gati deū blasphemati. viij. anis. Quis soluet
totā emēda. vñ Anselm. iij. ca. statuius ē de
maledicti p̄fuit nos dicēs. Sutra hō p̄ciōsi
sanguis nō solū pro vniuersis pctis: s. pro in
finitis mūdis si fuisset sufficisset. Vuberti
nus libro d arborē crucifiri. dñs a tpe q̄ p̄
mo adā peccauit p̄tavit meritū sue passio
nis p oib⁹ pctis q̄ sūterūt ⁊ fuerūt. Ecce qd
dicit vos q̄ cupit recipere meritū passiois xpi
video. p̄ opa. nec mori nō possem satisfacere
pro pctis meis p̄nto vob⁹ sanguinē filij v⁹.
Seda p̄sona q̄ facit guerrā p̄travos ē p̄pua
malicia. Arguet ei te Biere. ij. malicia tua.
Et iō vide q̄ amarū sit te dereliquisse dñm de
um tuū. dicit ḡ hieremias. Pctū tuū te argu
et: et op⁹ q̄ xps destruat potētia v⁹ q̄ dāne
mur. vbi ḡ habebim⁹. p̄pue malicie victoriā.
Ibi confregit potētias arcū scutū. vñ. pctā
diaboli. Job. xij. corp⁹ ill⁹. i. p̄fortia maloz
q̄s scura fustilia cōpactū scanno se p̄mentib⁹
vna vni p̄iungit: vna alteri adhibebit. Eidi
stis ne armigeros tpe p̄nto portabāt scu
ta ad defendēdū se ⁊ ad recipiēdū iatū ⁊ nū
q̄ sic fuit scutū armigeri fectū ad recipiēdū
et cū: sic pctā sūt scuta diaboli ad pugnādū
p̄tra nos. S. quō hēbim⁹ victoriā: quō vin
cem⁹ illū. Zauit nos a pctis nris in sangui
ne suo. Apo. i. Dñe hētis ne aliqñ remouius

p̄scie de pctō p̄petrato. Quis delebit? Veni
te ad arborē fortem. Est illa q̄ p̄t remouius
monere a p̄cia v⁹. tertiū p̄sonagū est dias
bolus q̄ bellat cōtinue p̄tra nos. Gladi⁹ eoz
intret in corda ipsoz. Iste est ille creditor de
quo. iij. Regū. iij. venit creator vt tollat du
os filios vidue. Et si heliseus non dedisset
oleū eos deponasset. Creditor est diabolus
querēs iusticiā. vñ dicit Augu. p̄sto erit dias
bolus vel aduersari⁹ obijciēs horā ⁊ locū vbi
pctū misim⁹ hora mortis ⁊ erit p̄ia diabo
lus p̄tans pctā ⁊ locū. ⁊ quis satisfaciet isti
creditori. Ibi p̄fregit potētias arcū scutū et
gladiū. Nūc p̄nceps hui⁹ mūdi enicietur fo
ras. p̄ hūdo victoriay sit in vita sit in morte
op⁹ venire ad xpm. Ego si exaltat⁹ fuero ola
trahā a meipm. Jo. xij. Q Quarto p̄sonagū
faciens guerrā contra nos est bellū vniuers
se creature. De isto bello loquit⁹ Sap. pug
bit p eo oib⁹ terrarū d̄ insensatos. Sap. v.
Oēs creature pugnabūt p̄tra pctōre. Et q̄s
resistere poterit. In veritate arbor forū hūit
victoriā. vñ in signū hui⁹ qñ xps fuit mortu
us dicit hiero. Qis creat a xpo mouēti cō
patitur solus hō non cōpatit⁹ p quo solūm
xps morit⁹. Quod remediū volo suadere q̄ si
p morali incurram⁹ tale incōueniēs debe
mus diligere arborē hāc q̄ a rigore diuine ius
ticie nos eripuit. cui⁹ remedio poterim⁹ sa
tisfacere: ⁊ propue malicie remediaret dias
bolū nob⁹ aduersariū supare: ⁊ p̄tāre ois cre
ature mediāte arborē poterim⁹ vincere. hoc
est qd volo psuadere in hūbis ⁊ c. Q Pro fūda
mēto mouet q̄stio a Bonauē. xlvj. dist. iij. lo
quēdo quō pctū ducat nos ad mortem. dices
bat hēri bonauentura esto qd de⁹ sit plenus
mia tū qñ aie sūt iā in pena et na pena talis
bus taxata per iusticiā diuinā nūq̄ minuet
q̄diu de⁹ erit: ly in taxatōe hora cōdēnatio
nis se repiat mō sil cōp iusticia sic qd nō dā
nabimur ad tantā penā: nec dat tantā grā
merim⁹: nō horrendū ē incidere i manu dei
viuent. ad hebē. ⁊ restat. Altrū misericordi
us agat cū vno q̄ cū altero: gloriofus bonū.
dicit ⁊ dñi misericordi⁹ deū agere cū vno q̄
cū alio p̄t intelligi trib⁹ modis: habitū: ac
tu: effectū. Si loquamur de p̄itu ⁊ actu. si
habet⁹ debeatur p̄ni i deo nec actu nec habi
tu misericordi⁹ agat cū vno q̄ cū altero. S.
vniua simpliciū volūtatē vt p̄tione deter

Quartus. ffo. LXXX.

minat vnicuique iuxta meritum et demeritum. Si effectu loquamur cum effectu? mie sit relaxari a mia non est dubium quoniam misericordiam agat cum bono quod cum altero. Ceterum misericordiam agit in presentia seculo quod in futuro: quod quod nunc agit est actus mie cui actus iusticie est aeneas. In futuro autem secus est. Quid dicat dñi habet padisus vos a deo magis domus. Nunc a dño vobis habet stipendium: sic a deo stipendium: quod dñs fauoret inimici sui palapis est dignus morte ad legem iuliam maiestatis. Applicabam moraliter. Impio prebent auribus. i. Paralytici. xix. et si ille qui dat auxilium si est dignus morte quoniam magis qui dat auxilium diabolo dignus est danari. dicit fratres: si minus oēs peccatores non vident nobis quod sic debeam danari maxime cum deus sit ita misericors nec videtur quod capiat nos in tali rigore. dñi si dedero vobis aliam persuasionem facio vos huius iudeos habet aliam textum. ff. de iecidio rursus a naufragio. lex incipit quod edes. i. domus iecidii magnam faciēs i citate si iheronimus peditio fuerit verberibus subactis igne necari debet. Si eminentis stat gladio venit plectendus. hēris duos textus. In decreta. i. atriq. c. tua nos. r. c. questi de finia excoicationis. ubi de iecidii locorum sacrorum sunt excoicati et si denotati fuerit a summo pontifice sunt absoluedi. Estia hō dñe qui est locat i vico tali et tali veniat iecidii et ponat ignem i vno latere ville et i ecclia tali quod si dem vestra quod debet fieri illi iecidiano dicit imperator. Nos ordinamus quod oīs talis ponens ignem i ciuitate si iheronimus peditio sit verberibus affectus per vicos ville postea vero quod corburat igni et si fuerit stat eminenti gladio venit plectendus. Et propter quod omnis talis qui incendit et pburit templum dei volumus per finiam nostram quod sit excoicatus: et volumus quod a nullo nisi a nobis soluat. Et quod de illis die noctuque ponit ignem i corporibus et aiab suis: quod iolaue rit templum dñi disperdet illud dñs. Biere. vii. filii colligunt ligna et patres succendunt ignem. r. c. Estis hic domini voluptuosi et domine. Et vos religiosi qui datis malum exemplum paruulis vestris. melius vobis fuisset mori in ventre matris: quia peccatum mortale est i quibus qui omnia comburit. Et nunc ille qui incendit ciuitatem et templum dei fuit tantum dignus morte sicut ille qui peccat et ceteros inducit ad peccatum. hē. admirando: si de vno quod omnia comburit tanta exigitur ratio: quid

de multis. i. Volo persuadere quod si tpe pterito incenderim ciuitatem aie igne concupiscens tpe et pteritum: quoniam igne plorando aquas gres: sicut et videtis quod ignis extinguit aqua: quod finis est gñalis. Quia stipendium peccati est dannari. Juxta verba thematis r. c. Quo ad primam partem ponit preseruatō a peccato. deus velit preseruare et purgare nos omēs. Volo suadere quod quoniam non esset alius infernus nihilominus adhuc propter turpitudinem peccati deberemus fugere peccatum. Dicebam dñs quod peccatum dat amaritudinem et post quod introducti bestialitate. homo cum in honore esset r. c. Tertio sequitur alia littera scilicet. c. peccatum mortale est charitatis dissolutum seu annullatiuum. Ad cuius intellectus oportet notare quod charitas est quod nos necit cum deo: et oia membra xpi adiuntem. Pau. hoc non ignorabar. ad Ephe. iiii. Solliciti sit seruare charitatem seu vnitatem spiritus in vinculo pacis. Vitae autem facientes crescamus in illo per oia quod est caput xpi. Ex quo totum corpus copascit et connexum per oem iuncturam in charitate. Quod sit ita hēmus textum figuram et rationem. Textus est ad Ro. vii. Si quod spiritus dei non habet non est eius. Peccatum mortale non habet spiritum dei quod non habet gratiam hoc est gratia faciente: quia hoc xps declarat. 2. u. xi. Qui non est mecum contra me est: et quod non colligit mecum dissipat. Nos habet figuram. 2. u. xii. qui valet suum pondus auri. de illo qui ad arbitrium sacerdotis condēna: tus erat tanquam leprosus puer extra castra habebat vestimenta dissuta: caput nudum: os vestie ptecuti contaminatum ac sordidum se clama: bit omni tpe. Leuate spiritus placet scire quod fies bar leprosus tpe moysi quoniam sacerdos videbat lepra in cute et pillos in albis mutatos colores ad arbitrium suum mittebat extra societatem oim. Et primo oponebat ei caput et ponebat vnum bendellum super os eius: et capiebat tunica et dissuebat sic mittebat extra citatem. Si fratres quod est leprosus separatus. 2. o. leprosi est societas diabolorum et habere caput discoloratum. Caput viri xpi est anima separata a xpo leprosus respicitur. Et bendellum super os habere: quod non oēs qui descendunt in infernum possunt tibi. Non mortui laudabunt te dñe. Dñi quando eritis semel in loco leprosorum in inferno tunc habebitis os cooperatum et clausum et non confitebimini peccatum vestrum

Sermo

deo pro habenda remissione: sed bene pro consusione vestra. dicendo maledicta hora et dies qua non custodisti statum meum et regulas etiam et qua non dedi elemosinam. Sed frater quid est dicere quod habebat tunicam dissuram. Dicatis primo quid est tunica. Vere est illa de qua Johannes in apoc. Beatus qui custodit vestimenta sua ne nudus ambulet. Apo. xvi. et Ecclesia. xi. Danielis. iiii. Omni tempore vestimenta tua sint candida. Domini sicut videtur quod tunica cooperit corpus: sic bone operatores et virtutes ligant et iungunt simul. vñ Augustinus cum dicit. Timor preedit sicut seta: et remanet amor sicut filum. Estis ne hic sutrices. habetis actum qui attendit suum pammum alique et filum remanet qui iungit duos panes simul. Timor dei preedens est acutus et id quod iungit est voluntas vestra conformans se cum voluntate divina et filum auri quod reddit acceptabiles deo est charitas. Et promittendo se peccato totum est dissurum. Per peccatum enim perditur gratia gratificans viues et ligans: et sic mulier remanet nuda? non restat nisi quod maneat in societate demonum. faciam? correlatiu. Si vñ solus peccatum reddit si coponabile et caput discoopitum: os vestre cõteccus: quod de centis de mille? Dic posset moueri questio. Dicam paruule in gymnasio tuo qualiter opponitur peccatum et charitas? prout vel per contradictionem aut priuatiue. quo genere oppositiõis. Secundo hoc tangit. et ratio eius militat quod charitas non opponitur for maliter peccato quia charitas est habitus: peccatum est actus. Nam adueniente primo peccato destruit totaliter charitas. Cum ergo opponitur mortale formaliter opponitur recte actioni non que inest: sed que debuit inesse in actu secundo et opponitur demeritõne charitati in se debite et hoc dispate. Unde hoc decreuit deus lege posita neminem esse simul in odio et in amore: et in peccato et in charitate. Volo igitur dicere: et retinete quod postquam peccatum ducit ad tale inconueniens quod totum bonum factum imediate destruit: et ligamẽ quo christo ligabamur et vñebamur dissoluit: et tunicam dissunt per quod non restat nisi in societate demonum remanere. Volo dicere quod bene Paulus nos admonet: ut sicut fuimus in peccato et seruimus diabolo. humanum dico propter fragilitatem charitatis vestre: sicut exhibuistis membra vestra seruituti iniquitatis et immunditie: sic exhibeamus creatorem in sanctitate seu sacrificacione vir-

tutes bonas eliciendo. si non. Salarium peccati est mors. Restat aliquid frater bene dictis magna inconuenientia preedentia a peccato plerumque nos deus a peccato. dicetis si plagues bonum sit habere gratiam dei: quid facit gratia in anima? Bonauero. post alexandri. in breui loquor ponit plures effectus gratie gratum facientis. Primus purgatur: illuminatur: perficitur: et consummatur: recreatur: viuificatur: assimilatur: regreque ibidem. Et sequitur ad propositum nostrum. Sicut portamus ymaginem. i. similitudinem hominis terreni portem? et ymaginem. i. similitudinem celestis. Domini vidistis ne alias aliquam pulchram filiam dixistis ne vtrinam essemus ita pulchra sicut illa? Quare spiritus? si habetis desiderium essendi pulchra et habendi omne bonum: diligatis habere gratiam dei. Nam ipsa est recreatiua viuificatiua et assimilatiua. Sed quod est dicere creatura vel creature. In scriptura creare tñ sonat de nihilo aliquid formare. In principio creauit deus celum et terram. Secundo tñ sonat reformare. Hoc deprecatur David in ps. Eorum mundus creauit in me deus. i. reforma. Tercio sicut ordinare. Ego deus facies bonum et creans. i. ordinans malum dicit. Ilay. xlv. c. Dixim? quia quis vadit ad professionem et clauerit aliquod peccatum? et non faciebat conscientiam quoniam debebat: vñ sicut alias dixi. sicut aliqui pugnantes adinuicem? vñ illos est in sacris vel ambo: vel vñ? huius consilium facit apud actum tñ simul: sicut religio si in suis dormitorijs ducendo puellam per brachia. vnus dicit habebam illam: alter nec ego nec tu habebimus. veniret vnus illorum ad professionem dicit mea culpa: et non confitetur verberasse socium suum: et post recipit ordinem sacerdotij: ille est excommunicatus: et si attemptet celebrare vel ministrare sacramenta est irregularis et a nullo absolui potest: nisi a papa: nisi religionem ingreditur: et nullus alio modo potest dispesare. c. cum illos de se. excõ. in anti. Per fidem vram si iste veniat ad sermonem audite se esse excõcatum? sicut peccatum suum penitet illud peccasse: nunquid hoc recreare: nam prius erat in mortalitate: nunc autem in gratia. Vñ ergo aliquid dicitur creare de nihilo: nam sine ipso factum est nihil. i. peccatum. Secundo gratia dei viuificat: dat vitam. dicebam altera die quod peccatum mortale in anima induit mortem. peccatum cum summum fuerit generat mortem. Iacobus. i. Veniat gratia in anima dat vi-

tam, sicut si haberetis filium mortuū nō am-
bulat: nec mouet. sic qñ aia est in peccato nō
pōt meritorie agere: sed si deo restitueret aia
puero incipit tūc ambulare. Sic aia habens
gratiam dei potest meritorie agere. Tercio
capitis esse pulchri. Treno. iij. Deturpata
est super carbones facies tua. Nūq̃ facies le-
prosi sunt ita vitis sicut aia que est in peccato
Eerte solū si habeas gratias dei eris deo si-
milis. Et si in tpe pterito dicit Paul⁹ por-
tauim⁹ similitudinē hominis terreni ammo-
do potem⁹ similitudinē dei. Eerte nō curatis
habere grām. vōa domicelle curat ne de pul-
chritudine corporis et nō de grā. Hos merca-
tores curat de pecunia et nō de grā. Si Jere.
esset hic faceret rubescere frontem. dic Jere.
Duo mala fecit ppl⁹ meus. et q̃ mala? ine de
relinquit fontē aq̃ viue. Et quid fecerūt. fo-
derūt sibi cisternas: et an iueniūt mltā bona
in eis dissipatas cū cōtinere nō valēt aquas.
Debr. ij. c. Dñe vtinā tñi desiderū haberetis
ponēdi et pparādi aias vras: nē habeat ad dis-
ponēdū corp⁹. Solo suadere q̃ sūuim⁹ i pec-
cato ammodo nitamur desiderare gratiam.

¶ Sermo quintus.

Epēdia per

cati vt supra. A pmo sermo:
ne ego tetigi quomodo san-
ctus Paul⁹ monet nos si tē-
pore pterito seruauim⁹ dya-
bolo nūc deo seruam⁹: ac oportebit recipere
salarium pcti q̃ est mois naturalis et spūalis.
Ad cognoscēdum incōueniens pcti Pau. ad-
ducit in memoriā q̃ nō possum⁹ meli⁹ co-
gnosce q̃ corā nostris ocul⁹ adducere mor-
tem xpī. Credim⁹ et nō dubitam⁹ ipm. p no-
bis mortuū fuisse et p destruendo pctm et dā-
do grās. Id ad hūcū grās nihil meli⁹ q̃ cogi-
tare i cruce. Frater quid placet dicere de ista
cruce. di. Daniel. qui vidit arborē magnā in
medio terre fontē. sequitur in textu. et pteri-
tas eius pñēs celum. Dixi tertio sermone
q̃ erat magna rōe magni opprobrii et ratiōe
magni figur: rōne magni misterij. Quarto
sermone dixi q̃ erat fortis: q̃ supauit quat-
tuor personas q̃bus tota natura hūana non
potuisset satisfaccere: et satisfecit pro omi crea-
tura placuit irā diuinā: et morsus pscie: supe-

raue dyabolū et inimicū creaturarū. Restat
q̃ tangit celū. Eerte bene dictū est q̃ tangit
celū: et huius est triplex efficacia: scilicet.

Collatio gratie.

Acceptio nostre fragilitates et miserie.

Apertio glorie.

¶ De prima Joh. i. De plenitudine eius oēs
accepim⁹ gratiam p grā. De secunda loquit⁹
Pau. ad heb. xij. Per ipm ergo offeram⁹ ho-
stias laudis. i. fructū labiorū nrōrū. De tertia
ad Heb. x. Dñtes fiduciā in introitu scōrū
in sanguine xpī quam iniciāuit nobis viam
nouā et viuētē per velamē. i. p carnem suam
accedamus cum vero corde in plenitudine fi-
dei aspersi corda a psciētia mala et abluti cor-
pus aqua mūda teneam⁹. Ipe nostre confes-
sionē indeclinabilem. Et vos dñe q̃ facit bā-
queta in ortis vris: q̃ facitis bonum solū de
carne recentī. Hos mundani dñi scolares
magistri reuerendi habet⁹ desiderū vos sal-
uandū: ita bene frater. vbi est padisus. Credi-
mus q̃ est superius. an sit possibile ascende-
re sine schala nō: nisi quis haberet alas. Sed
quō erit possibile ascendere. Bene. xviij. Eū-
dit Jacob scalam et c. Si iacob eēt b et moy-
ses: q̃ scripsit hystorā q̃rēt libētē eis quid
figt hec scala. Eerte hec repitat crucē in qua
xps pependit. Et non est murum si tangit ce-
lum et si ponatur supra. Ego si exaltatus fue-
ro oia traham ad meipm. Joh. ij. de generi-
bus singulorū loquēdo. iō non dicit omēs sed
oia: de platis aliq̃s: de pñentibus aliq̃s: de
vrotatis aliq̃s. De religiosis aliq̃s placeat dō
q̃ nos ad seipm trahat. Quia sicut est verus
et fide tenemus: q̃ platis verbis sacramēta
libus corpus xpī est in altari. ita est verum
q̃ dicit arta est via paradisi: et lata via infer-
ni q̃ ducit ad perditionē et multi ingrediunt⁹
per eā. Mathei. viij. Scala q̃ est crux xpī. Et
qd est dicere q̃ tangit vsq̃ ad celū. vere tan-
git celū propter effectus quos h̃. Primus ē
effusio grē gratificaciē. Dñe qñ vaditis ad ec-
clesiam videt ne q̃ deus est multū vob ob-
ligatus. vaditis ad carissimē et ad frēs p-
dicatores: q̃ nō sunt ppetarij: nec comedūt
carnes et non hñt mulieres in suis cameris
et dormitours. Capite oēs dolores q̃ fūt su-
per terrā et ventre vsq̃ ad martyria Lauren-
Bartho. et c. hec oia sūt iuncta nō possunt me-
reri de potētia ordinato vnū gradum gratie

Sermo

gratificantis sine merito xpi. Tercio qñ vā
dīm? ad mortē speram? q aīa ibit ad paradi
sū per quē locū aīcedet videamus an pōias
superbie: an hūilitatē luxurie: an castitatē. Ja
cob vidit xp̄i in scala. qñ veniet hora mortis
merito suo trahet nos ad celsū. Inferam? cor
relatiū. Si casus sit talis q xps merito sue
passionis offert grāz volūtate peccatib? nos
bis: tñ p? acceptā grāz oportet q aliqd d nro
apponam? r p?iderem? qd sit illd. certe n̄ sūt
pctā. O pctōies pgregate r accumulate r fa
cite mala p̄tuz volentis. Scholares curri
te p villā r publica spectacula. O astute mu
lieres portate colores: q sitis secure q si ni
hil aliud habuerim? : debem? cogitare i mor
te dolorosa xp̄i: q fact est aditadā pctm mor
tale. q nō nisi p eas pctm mortale idulgetur.
Quod si in pctō vixerim? tpe pterito: mō re
uertamur ad deū: vī certe habebim? salariū
pcti scz mortē eternā. Qz stipēdia pcti mora.
¶ Pro fundamento mouetur q̄stio a Bona.
dist. xlvī. quarti deducendo materiā quā ape
rui. Bonauē. dicebat hesterno sermone si de
us faciat magis misericordiam vni q̄ alteri
q̄ post intelligi tribus modis.
Primo per habitationē.
Secōdo per actualē volitionē.
Tercio p operationē. Per habitationē cre
atori inherētē: aut p actum volūtariū diui
ne essētē inherētē nō facit plus miām vni
q̄ alteri. qz est voluntas vna sine diuisione.
¶ Quātū vero ad operationē q est liberare
a pena: plus vni q̄ alteri facit miām. Si que
ratus cui miserē r cui non. Pau. cōdit ad
Ro. ix. Non est volētis neqz currētis: sed mi
serētis est dei. Miserebor cui miser? suzet
miām p̄stabo cui miserebor. vñ. Aug. super
Job. Quare hunc trahat r hūc retrahat nol
li velle iudicare si non vis errare. Consequē
ipse dat p̄solationē: si nō retraheris oīare tra
haris. Restat nūc aliā q̄stio de dānā. Ler
tum est q qdā magis dānantur q̄ alij. r xps
aliquos retrahit aliq̄s nō. di. Aug. Et si hie i
pctō r de? nō te vocet roga euz vt te trahat.
Questio est formata. Aliū iusti? puniat vñ
q̄ alterū. diē Bona. r verū dicit Iustus ali
quē punire potest intelligi dupliciter.
Anomō fm qualitātē absolutā.
Alio mō fm ordinē r p̄portionē.
¶ Si de qualitate absolutā loqmur: punire

iustus r senerius. Non dubiū quin iustus
r senerius puniantur: q p̄fūdus peccau
runt. Si loqmur de iusticia fm p̄portionez
dementi ad supplicij: sūl gū? punit vñ q̄
aliū: q peccauit duob? pctis: duob? gūib? pene
qui decē peccatis. r. gradibus pena affligat.
¶ Dñi lenate spūs. vos q̄ estis in processibus
opz q̄ iuuētis ad bibendū aduocatis r domi
celle habebunt tunicas. Timetis dānari. fra
ter grē rē. Estis hic receptores hētis ne sa
lariū vri officij: sic stipēdiabim? pio salario
pcti. Dicebā heri per legē ciuile. q̄ incendia
rius qui incēderet ciuitatē dign? est morte.
Similiter q̄ incēdit tēplū dñi est exēcat?
Applicabā moraliter. dē aīam plus diligit
q̄ corpus. qui q̄ cā comburit vel incēdit igne
pcti: dign? est dānari r exēcari. talibus dē.
¶ Marthe. xxv. Ite in ignē eternū. Restat qd
diceris dñs iusticie: ecclesiasticis rē. Dicent
forte tales. frat si peccē aliqñ fragilitate ali
qua nō vides mihi q̄ sic debeas dānari. bene
dicitis: sed nō totū. Nā habet vñ legē cui.
que scribit. ff. de custodia reor? rē hibitione.
lex incipit miles. Alias scribitur. C. de custo
dia reor?: r incipit ad cōmentariēles vbi dū
cūt rex. cōformiter. Cōmentariē hīs vincu
latos i carcere negligenter se habet sua cul
pa lata: sū pena venit plectēdus qua obnoxi
us plecti debebat. Si r habetis duos textus
in iure cano. primus est in antiq̄s. ca. ca. q̄ p.
r scribitur de officio archidiaconi vbi dī. Cu
stos ecclie hñe vasa sacra in sui custodia r dī
lapidari pmittēs tanq̄ reus de scelere venit
pūmēd?. Dñi iudices habetis ne aliq̄s i car
cere. Etiam adhuc multi alij eēnt. videtis
ne riblatōies p villā capiatīs eos ad mūdā
dū villā vram. C. apio casū q̄ aliq̄s miles sit
accusat? apud regē de aliq̄ crimine r rex misit
eū parilius ad curiā dicef aliam alteri militi
q̄ datur ei in custodia. Iste miles vadit ad
videndū dñas ad faciendū bāquetā: r sic cum
do iste miles erit carcerē: quid debetur fieri
militi custodiētī illū. Impator dicit r ordia
uit sunt mille ann. Ordinam? q̄ quotiē scūqz
males custodies incarcerationi p suā negligē
tiam lata culpa dimittet ire incarcerationē de
tali pena puniatur qua obnoxi? debebat pu
niri. Papa cuius nō est cura de gladio venit
cum sua decretali et dicit. Si aliq̄ archidia
conus hēat vasa sacra r permittit sua negli

gentia furari vel vastari volumus q̄ talis
puniatur acriter. Precor q̄ imperator qui ē
superius & papa x̄p̄s nō sic nobis faciat. Dñi
scitis qui sunt incarcerati: est ille de quo dī
Bene. iij. Sub te erit appetit̄ tuus & dñabe
ris illius. Dñe dimitte ne aliquando vos
deofculari & t̄gere: vere tact̄ in honestus est
cā facti. dicitis nō cogito malū. ecce incarcera
tos. Ocul̄ meus depredat̄ est aiam meam
digiti: aures: manus: os: oculi sūt latrones. &
capitane? dñia rō. Spūs q̄ debet habere cu
stodiā supra manū tuā & supra appetitū sen
sitū: si capitane? vadat ad videndū & ve
re ē digni morte si vadat ad videndū dñas &c.
His audire textū qd̄ fiet illi. iij. Regū. x. Lu
stodi virū istū: qm̄ si lapsus fuerit aiam illi?
redimā de manibus tuis. hoc t̄agit vos pa
tres & m̄res filijs p̄bertis exēplum mali: & ali
quādo facitis eos peccare: magis obligami
eos seruare a pctō q̄ a morte tpali. Estis b̄
dñi h̄ites suos & receptores: b̄ oīa sūt in ma
nib? v̄ris q̄ si dimittat̄ captiū ire. s. corp?
p̄ egratē & rōes spūs: q̄ d̄ habere dñius hēbi
tis salariū pcti. Qd̄ remediū dñi postq̄ tal
est casus: q̄ hēm? custodiare sēsus n̄ros: veli
m? nolim? : si eret̄ & male agat̄ habebimus
stupediū pcti. s. mortē. Iuxta v̄ba thematis.
¶ Quo ad primā partē. bñ debem? timē pe
ccare mortali: & non t̄et nō ē sapiēs: q̄ pec
care & p̄tinuare ē eē dānarū. dūmittam? in
fernū & penā alterius mundiq̄: si nō eēt nisi
pena q̄ est i b̄ mūdo peccando adhuc: debere
m? cauere. bēm? in b̄ mōde tractare q̄rtum
incōueniēs. Sequitur q̄rtū pctm̄ ē demonū le
tificatiū. Si dederis aīe tue p̄cipiscentias
suas dabis te i gaudium inimic̄ tuis. Figura
h̄. ij. Re. i. vbi d̄s. di. Nolite ānsiciare i gerb.
neq̄ ānsiciet̄ i cōpiā ascaldis: ne forte letent̄
filie philistim ne exultēt filie incircumcisorū.
Ratio vero est bona demones et hostes in
fernales toto n̄su pcurant dānationem per
pctm̄ praua docent. turpibus gaudent. non
est mirum si delectantur qm̄ hoies ad malū
prouocant. Vabētis ne hic magnos viros q̄s
v̄rores faciunt cornutos: plures sunt tales.
En̄ dic quō cātlena. du cocu venit v̄lq̄ ad
curiam pape. Pone ergo q̄ sit hic aliq̄s ma
gnus homo presidens: vel consiliarius the
saurarius &c. & dicatur illi. Dñe vere v̄roi ye
stra fecit tale. qd̄ ipsa supposuit se alteri, po

ne etiā q̄ iste p̄ndēs habeat aliquē dñi mas
gnū: qui sit ei? iūmic? formalis: p̄ fidē v̄ram
q̄s est ille qui timet magis q̄ sciat casū quem
fecit v̄roi ei? nūquid ille est aduersari? ei? uor
ipse? dicit: non dicatis istud aduersario meo:
nā ip̄e traheret linguā supra me: publicaret
casū meū: sup oīa q̄ ille nesciat incōueniēs
meū. Dñi vultis peccare. Nūq̄ aduersarius
se t̄m̄ delectauit ad diffā mādū sicut dyabol?
delectatur ponere alias in pctō. Jō si nō eēt
aliud in pctō q̄ letificare demones aduer
sarios nostros: adhuc satis esset ad nos de
ponendum. Placet audire textū audi iuueis
Si des anie tue hoc est appetitui volupta
tes & carnalitates ponēt in gaudium inimi
corum tuorū. Hoc cognouit David rex quan
do audiuit a quodam q̄ Saul & Ionathas
essent mortui. dicit o nolite annunciare in
Beth vbi erant infideles & super omia non
dicatur in cōpitis Ascalonis: ne philistini
derideant populum dei. Audiat dñi b̄
git eos q̄ ponūt dñas de p̄fessione & post t̄a
lum. Estis hic maq̄relle & vos rectores qui
ducitis scholares v̄ros ad lupanar. Estis b̄
ecclē. qui audiat dñas de p̄fessione & post t̄a
tis quales sint curritis post eas. hoc tangit
vos qui dicitis faciā sibi malū i capite. Et
tis audire ad hoc Gregorium. Refert in dya
logo q̄ erat qdā iudeus: q̄ ibat per campos
nor cepit eē: & inuenit se propevnū templū
in quo ydola adorabantur. dixit vbi potero
locari: non est hic domus vel hospitii: & in
isto templo habitabant demones. t̄m̄ melius
est hic locari. p̄ hac noctē: q̄ in campis ma
nere. Et qm̄ fuit intro dixit. non sum hic be
ne: si dyaboli veniant ego ero male. Quod
remediū xp̄iani h̄nt credulitatem q̄ facien
do signū crucis se signādo dyabolus non po
test eis nocere. se signauit signo crucis. & po
suit se in angulo capelle & dormiuit. dixit q̄
hora. ij. videbatur ei q̄ aliquis attulit v̄nū
magnā cathedram. & erat in illa qdā capite
neus: & credidit ille iudeus moni. Venit p̄i
mo vnus dyabolus q̄ fecit ei magnam reue
rentiā: & quesiuit v̄n venis? venio de nuptijs
bene opatus sum: feci committere pctā in fi
nita. Dñe vaditis ne ad stuphas et ponitis
manus vbi scitis? Elere vos habebitis alias
stuphas. Ad propositum dicit dyabolus. vn
de venis? venio de nuptijs: & posui iurgia in

Sermo

ter virum et uxore et plures sunt mortui. et diebus fuisti: noue diebus. et dixit capite eum et verberate fortiter: et non fecisti nisi hoc. Venit et alius vñ venis: de mari et feci tempesta: tes: et mortui sunt plures. et fuisti: xxx. diebus. verberate eum fortiter. Venit et alius qui posuit se genibus flexis coram eo. vñ venio: venio de domo talis epi qui hñ vnā iuuen: culā in domo sua et est sanctus: rñ non potui venire ad intentū: sed nūc est tactus de ea. ego laboravi bñ ista nocte qd est percussus de ea. quot annis fuisti: ix. annis. bñ opatus es: reuertere adhuc. Et qd erat i cathedra vidit illū iudeū qd fuit qd ille ē qd nos audit: et dixerunt vas vacuum est: si cruce signatum et non potuerūt eū tangere. Tūc cognouit leticiam quas habent demones qm sumus in pctis. O popule qd pñt dicere demones de hac ciuitate? Bern. di. O bone iesu vniuersitas ppli xpiani vñ te cōiurasse et. Volo dicere qd saluator noster nūq̄ tm̄ fuit derelictus in cruciatibus in die passionis q̄tum hodie traditores xpiani derelinquunt eum. Quare volo dicere qd quando non esset alius infer: nus qd qd inimici nostri letant: et nos derident adhuc in peccato non deberemus stare. ¶ Restat frater si placet dicetis postq̄ tam graue est pctm̄ cōmittere: pseruet deus: qd bonū est hñe grām dei: quā nobis concedat deus. Diximus qd plura bona facit: purgat illuminat et. Adhuc sunt sex effectus gratie Animam stabilizat. Cum deo vnit. Acceptabilem deo reddit. ¶ Eredo qd p̄mū euidentē se monstrat si ponderemus quod hñ Erenorum. i. Peccatum peccauit hñlm̄: p̄pterea i stabilis facta est. opposito mō dñ illis qd erāt in statu grē. Job. xv. Manete in me et ego i vobis et si m̄aseritis in me bñ estis: quodcūq̄ vobis volueris petet. Et qd adheret deo vñ spūs ē cū illo. i. Cor. vi. Hoc nō Salomō volebat declarare i cātiq̄. Eccl. ij. Dilectus mē in ego ¶ Leuate spūs dñi. vidistis ne tpe regi Zu: domici magnos viros hñtes le bñit vbi sūt modo: nūqd̄ ceciderunt. Doe. de p̄sol. Qui cecidit stabili non erat ille gradu. qd fundamētū non erat supra firmā petram. Unde aliqui hñt nunc p̄p̄teratē: si nō p̄ semp. Sed qd querere debemus vt finis stabiles: vere gratiam dei. Nam qd est in grā est firmus et stabilis sicut pilare. Adar. vij. Qui

audit vba mea et facit ea simul est homi sapienti qui edificauit domū suam supra petrā et descendit pluuia et veniunt flumina et flauerunt venti et irruerūt in domū illā et non ceciderunt: qd fundata ē sup firmā petrā. Remere qd omnis qui est in pctō non est securus. ad oppositū si aliquis sit in grā nihil timet: qd fundata est domus ei⁹ super petrā. Voc dicit xps. Qui audit vba mea et. Et ad oppositū si edificet domū supra arenā nihil valet. Alius est effect⁹ cū deo vnit. Dñe qd p̄ debemus diligere q̄viri cum xpo. qd est in gratia hñ sp̄m cū deo. dicit Pau. qd hñ grā dei hñ esse cum deo. Tertius effectus est: qd acceptabilem reddit. habemus de abel Be ne. iij. Respexit ad abel dñs et. Querere libenter de quo magis sitis solliciti an dñ grā dei vel de pctō perpetrādo. Hos dñi que suarij de portādo indulgentias vel de gratia dei. Hos dñe de eundo ad stupbas. et qm ibitis capite exemplā ad susannā. Queratis Job. dic amice. Eucurrit aduersus deū ere: cto collo pingui ceruice armatus est et eum Job. xv. Dicūt deo recede a nob et. Job. xxi. Dñi cogitet: qd si nō habeat grā dei hñ bñ stipendiū pcti: scz dānationē.

¶ Sermo sextus.

Stipendia

pcti mors et. Pau. in epla dñice p̄suadet p cognoscē do hec duo puncta: scilicet grauitatē pcti: et dignitatē grē dñi. Nō hēm mediū efficacē qd ip̄mire i cordib⁹ passionē xpi. daniel bat cruce mistice et sp̄ualit i figura arboris in medio terre. Dicebā heri qd merito xpi grā nob daf. et de scala Jacob. Hoc itelligit i hoc qd āgeli ascēdebāt et bonū qd fecim⁹ deo acceptū merito xpi: et angeli descendebant. seq̄tur. Et aspectus eius ad terminos vniuersē terre. daniel dicit. Arbor de qd loq̄tur erat ita lata qd rami extendebantur vsq̄ ad q̄tuor terminos terre qui sunt rami: certē q̄tuor brachia i cruce sunt q̄tuor p̄tes mundi. Aristo. lib. de celo et mūdo declarat oriens ēē dexterā p̄tem celi: occidens p̄tem sinistrā. Et si poneretur homo in polo antarctico et haberet pedes ad polum artictū: et manū dextrā ad orientem: et sinistrā ad occidentē: euidenter pateret.

vel dicat qd mundus dimentionat. iij. pombus qd sunt oriens: occidens: meridies: et aquilon siue septentrio. et repñat quatuor gñas hominum: omnes iuuentutē: occidēs antiquitatē: meridies psp̄peritatem: aquilon aduersitatem.

¶ **Q**ueate spūs. captatis in cordib⁹ vestris si videretis ibi xpm̄ in cruce haberet caput in oriente ad vocandū antiquos: et manū dexteram in meridie ad vocandū illos qui sūt in psp̄peritate: et sint decepti p psp̄peritatem: manū sinistram in agione ad vocandū illos qd sunt in aduersitate ne succumbant. Primus pōt dici illud ad Ephe. v. Surge qd dormis et exurge a mortuis et illuminabit te xp̄s. Secundus pōt dici illud quod dicitur Jonā. qd dixit ei angelus. Surge inuoca dñm deū tuū. Tertius pōt dici illud Math. xi. Venite ad me qd laboratis et. Quartus. Si qd sint veniat ad me et bibat. Jobā. vii. Dñm audiuitis ne alias dici quos viabus xps fuit in p̄culo mortis. Estis hic dñi qui habetis libros amoris et pontificis vestris lris. le tout v're mēse ayme. Audite vos qui estis scripti in libro dñatorū qd tenetis meretrices. Audite vos alij m̄gr̄i reuerēdi venite ad librum vite: si sitis saluati scribite qd precio sanguinis estis redēpti et nō sine pena. Scitis qd viabus xps fuit in p̄culo mortis: et euasit: sed quarta vice occisus est. Prima fuit tempore innocētum qñ herodes maledictus p̄iceps omēs pueros occidit infra etatē duoz annorum: et in tota p̄ria nō remansit vnus. et si xps inuentus fuisset occisus fuisset ab eis: potentia sua nō remediasset. Secūda vice fuit s̄m qd scribit. Lu. iij. Duxerūt illuz vsqz ad sup̄alium montis. Comsummata omni tentatōe recessit in galileā: et docebat in synagogis eorum: et magnificabatur ab oib⁹ et venit die sabbati s̄m suā cōsuetudinē in synagogā: et traditus est illi liber et dixit illis. In veritate impleta est hec scriptura hodie in aurib⁹ vris: et habebat enī tūc in magnū honorem et mirabāt in verbis qd qd procedebat de ore eius. Qui autem icepit redarguere p̄cā scribarū et phariseorū repleti sunt ira. Tunc duxerūt illū in montem et crediderūt illū p̄cipere deorsum: et si non vltus fuisset sua potentia infinita mortuus fuisset. Tandūp̄ vult qd rupis se aperuit. Tertia vice fuit decima die decēbus. Job. x.

Facta sunt enenia in h̄r̄m: fuit illo anno quo mortuus est in Mardo sequenti: et venerunt ad tēplū Salomonis: et arcuebant saluatorem sicut lupi agnū dīcēs. Dic nobis veritates an sis saluator noster. Et quilibet habebat lapidē in manib⁹. Dic nobis vītate qd tenes nos dubio. Franciscus qdā doctor in lib. angelorū dicit qd realiter vnus tetigit eum in facie: et hoc videt text⁹ innuere cū dicit multa bona opera ois. s. vbi ppter qd me lapidatis. non dicit vultis lapidare. Dñi qd feci vobis: qd me lapidatis: et sicut se crediderunt cernere finalē eum se reddidit inuisibilem. Op̄le in q̄rtavice remanēt oblat⁹ est: qd ipse voluit. Jsa. liij. et fuit occasus ppter nostras iniquitates. Et ad ostendendū efficaciaz sue passiois voluit mori in cruce: vt nos ad amorem maiore traheret. sic in cruce h̄r̄e qd tuos partes voluit mori: vt daret intelligi qd de quattuor modis hominū aliquos vult saluare. Estis hic scolares qd studetis dyalecticis, vere pax est hoc studere nisi aliud studetis. Vidi quendā magnū principē: qd hēbat vnuz filiū q̄rtuor annorū: qd dederat eum ad docēdū cūdā m̄gr̄o licētiato: cui dixit. m̄gr̄ reuerende ecce filium meum nō doceatis eū in dēdere nec diligere mulieres qd sūt sūt et filia nimis sciet de illis. Sed docere illum in fide xp̄ianā: quod debeat dō seruire. Estis hic m̄gr̄i reuerēdi qd hētis scolares: docere eos bonos mores m̄gr̄i dyalectici: nec ad inueniendū mediū de baroco et de barbara, oportuit hec facere: illa s̄o nō omittēte. xps in cruce h̄z caput in oriente vocat omnes iuvenes. surge amica mea: surge amice religio se. Et habet pedes in occidēte et vocat senes surge inueterate inuoca dñz deū tuū. Quod cū manu dextera exstendit in aduersitate in agione dicēs. sustinere p me et liberabo vos. Quarto cū manu sinistra p̄sp̄eris loq̄. veni te ad me nō p̄fidat in p̄sp̄eritatib⁹ qd sunt cū p̄ditionis. Et qd sint dabo gr̄as meā: vt possit ad celū ascendere. Quod remediū domine: vnus in p̄cā nris: vel gr̄as hēbimus. Pater postq̄ casus est talis qd xps tñ indurauit et nos appellat opz dimittere p̄cā et accipere gr̄as dei: vt possimus puenire ad paradysū. ¶ Pro fundamento mouetur q̄stio a Bona. distin. xlvj. quarti. dicit qd salariū p̄ci ē dam nari. Bona dicebat in alia questione an aliq

Sermo

plus puniatur q̄ alij. Dicebat q̄ si loq̄mur d̄
punitiōe absolura. casus est parēs q̄ q̄ pl̄
peccat plus punit. sicut q̄ plus bñ egit plus p̄
miabit. si loq̄mur p̄portionabiliter. ecce hoies
q̄ cōmiser̄ duo: alter cōmiser̄ q̄tuor. si nos cō
parem̄ p̄ctm̄ i pena de t̄m̄ punit. illū q̄ com
miser̄ duo bñ demeritū sicut aliū q̄ fec̄ q̄tus
or bñ exigētā. iij. Casus est parēs i iusticia
distributina. Dñi habetis ne officarios q̄ se
faciūt diuites. Vētis seruū vñū m̄gr̄ dom̄
t ancillā camere. M̄gr̄ dom̄ h̄z per annum
xxx. fr̄cos: ancilla h̄z decē. t dicit bñ statum
t̄m̄ habeo. sic iste. Et vere cōparādo statū sta
tus officiū officio t̄m̄ habet sic t̄m̄ m̄gr̄ domus.
Querētis cū ita sit q̄ mīa superet iudici
us. Errū in oī diuino ope p̄currant s̄l mīa et
iusticia. R̄sider Bonauē. t dicit q̄ mīa t ius
ticia in diuinis capiuntur tripliciter.

Ano mō cōsistue. t sic mīa dicit dīne bonitas
tis affluentiam: et iusticia diuine maiestatis
concedentiam.

Secōdo capiūtur. cōiter. t sic mīa dicit largitas
tes in superogatione bonor̄: t iusticia dicit
liberalitatē in retributione p̄mior̄.

Tertio capiunt̄ p̄p̄te. t sic mīa dicit pietatē
in subleuatōe malor̄: t iusticia seueritatē in
punitiōe impior̄.

¶ Eritis boni theologi dñi: vtināz deū bene
diligatis. O frater iuuenis est difficilis. p̄ter
riti deus miserebit̄. vere cui hoc op̄s ponere
manū. Nam dicit lex q̄ qñ capitaneus h̄z in
carceratos et sua negligentia dimittit abire
debet puniri sicut incarcerati. Vēm̄us appe
titum: linguā: os: manus: oculos corp̄ qui d̄
bent rōi subijci si euadāt nō soluemus reliq̄.
Dicetis forte videtur mihi q̄ sensus mei nō
fugiat a me t nemo vñq̄ carnem suam odio
habuit. Estis hic le bon dñe q̄ in eccl̄ia faciū
p̄ctā vestra cū dñā: si ista pillaria possent los
qui dñs fec̄ qd dicerent. S̄raf dicatis q̄quid
volueritis non videt nobis q̄ sic debeamus
dānari. Hos dñi iuriste h̄ētis legez ciuile. s̄.
lex incipit cuiusq̄ ad legem iustā maiestatis
vbi h̄z q̄ inducens ciuitatē patriāz vñ gentē
ad rebellandum regi vel principi crimen lese
maiestatis incurrit. Hos canoniste habetis
clementinam de sn̄a t re iudicata. c. pastora
lis. Audiuitis ne loqui de mōte debery. Ca
piamus calum q̄ aliq̄ caperet in capite suo
vt irer ad talē locum vel talē ad bitaneā: vñ

ad burgundiā superiorem t inciperet vnā re
belliōē d̄ regē t daret p̄siliū d̄ p̄cipē suū:
qd debet fieri illi. Si duceret ad dños pla
menti: certe credo q̄ statū esset finis p̄cessus
Eli papa refert t loq̄tur de rege. s̄l canonis
ste t iuriste volūt q̄ omnis inducens ciuita
tes p̄riāz aut terrā ad faciendum rebellione
principi talis ē dignus morte. Precor q̄ p̄is
ceps n̄r xps t papa q̄ est sup̄ius nob̄ s̄l nō
faciat. Dñe vos pate corp̄ vñ et speculamī.
Et vos mercatores acq̄ritis possessiones in
iuste. facite q̄quid volueritis: q̄ ille q̄ cōtra
regē facit rebellione nō fuit t̄m̄ dign̄ morte
sicut vos. vñ Pau. ad Gal. v. Caro occupat
aduersus sp̄m̄: sp̄s aduersus carnes h̄ sibi
uicē aduersant. Et qd p̄siliū. Curam carnis
ne feceritis. ad Ro. xij. Et q̄re paulē: q̄ si fm̄
carnē vixeritis moriemini. ad Ro. viij. Et
te burgūdi qui erant duaci nunq̄ voluerunt
se t̄m̄ rebellare d̄ regē Ludouicū sicut b̄ cor
pus vult se rebellare ip̄i aie. Audite Paulū
dicentē. Caro occupat aduersus sp̄m̄. Cave
te ne ip̄i carni obediat̄: q̄ si facitis nunq̄
homicida puocant t p̄nerunt iram sui p̄is
cipis: sicut p̄uocant irā dei principis vestri
t estis digni morte. Estis hic dñe q̄ vaditis
ad bāqueta t habetis tapeta t zonas argen
teas deponite hec oīa. Estis hic qui violatis
filiās: nescio quō poteritis reparare. ¶ Reua
te corda t retinete q̄ nunq̄ homicida est ita
dign̄ morte sicut vos. Et postq̄ casus est ta
lis q̄ premiū s̄alarium peccati est mors: po
namus penāz relinquendi talem vitam t ha
bendi gratiam de qua est sermo in p̄positi
one p̄assumpta. Stipendia p̄ci mors tē.
¶ Quo ad primā partē declarandā dimittas
mus p̄ctm̄ dñi t p̄ple vere debem̄ bñ dimi
tere p̄ctm̄: q̄ stipendū est pena: q̄ si non esset
alius infernus q̄ rabies q̄ est in p̄cto adhuc
deberemus dimittere. Jā habuim̄ quattuor
dāna seḡtur. v. scz p̄ctm̄ mortale ē mēd̄ ex
carnū. h̄emus textū figurā t rōem. Tertius
Sapi. ij. excecavit eos malitia eor̄. Alii ter
tus est ad Ep̄he. iij. Ambulant in vanitate
sensus sui obsecratū habētes intellectum p̄
ignorātiā q̄ est in illis. p̄pter cecitatem cor
dis eorum alienati a via dñi p̄pter qd despe
rantes tradiderunt semetipsos impudicitie
in operatione in auaritia. Figura h̄c Judi
xvi. q̄ Sālon captus a dalida. alij dicunt d̄

Sermo

necydo h're p'rem deū: vos estis filij dyaboli. Dñi estis dyaboli filij videat opa vestra et cogitetis: qm̄ sic maledict' sit dies natiuitat' vestre. Dicitis pater noster &c.

G Sermo septimus.

Spendia

peccati moys &c. Pro declarādo p'suasionē Pauli volui dicere q' si habemus aliud medium melius q' po-

nere in cordibus nostris passionem saluatoris. et pro cognoscendo dedi figuram. Dan. iij. Videlz arborē forte magnā i medio terre &c. et quatuor brachia erāt extēsa ad quatuor terminos t're. Arbor erat crux magna rōe de coris foris: q' supauit quatuor p'sonagias. iram dñas placauit: supauit maliciā n'ras: p'ratēz dyabolica d'struxit: et tāgit celū: h' ē bat padis: sup antiq's iuuenib' &c. sedq' in textu. Folia ei' pulcherrima et fruct' ei' nimis. Ista arbor de qua loq'mur. Dēbat pulchra folia: et hēbat fructū adeo abūdātē q' nō possz q's exp'mē. S'z frater qd' s'gnit folia in scriptura vel foliū p'sal'. ostēdit cum dicit p'sal'. Et foliū eius nō defluet. i. verbū. et Math. xi. Querēs fructū et nō inueniēs: s'z foliū folia. i. verba pulcherrima dicit nūq' nūq' ex te fructus nascatur. Sed frater q' sunt hec v'ba. sūt illa que scribūtur. ij. Regū. xliij. Dec sūt verba nouissima que locutus est David fili' abisai fuerūt verba pulcherrima q' dixit x'p's i arborē crucis. legim' in scriptura de rege David q' ita bene ludebat de cythara. Ecce vltimū v'bū qd' protulit bonus cytharedus x'pus: et sitis securi q' x'p's nūq' protulit v'bum qn fuerit valens et poderis. S'z illū q' locutus est vltimo martine qn erat cythararius in arborē crucis. Nūq' hoc poterit seruire nobis ad grauitatē p'cti cognoscēdā. Dñe finis ne aliquando ad visitādū infirmos vel dominas. Ante q' p'dat loquelā: vultis scire maius malū qd' sustinet hoc erit ha ha ha. dicit dñs qd' magis plangitis vbi erit maior dolor: p'mū erit verbū. Accipit facit mihi malū. Videte et retinete. placet scire maiore dolorē quē passus est. Nulla lingua posset exp'mere dolores corporales. sed an bñ dicat dolor vel tristitia est in aia et dolor in appetitu sensitivo scdm q' declarat Socrates dist. xv. iij. Redēptor: nō

ster voluntate creata et naturalis sūme tristitia est de morte sua. p'ditionalis vt si deo placuisset alit' disposuisset sicut mercator conditionalis p'icit merces in mari tristat' dicens do. opz q' p'dā has merces. Audite et retinete et sitis securi q' nullus vnq' obijt ita inuitus loquēdo absolute sicut x'p's hūit de morte sua p'ditionalis et p'dere vitā suam. Sicut p'iz i mercatore erūte in nauī q' cū dicit patronus nauis. Sumus mortui nisi p'iciatis merces i mari. Q' dicit mercator opz p'dere istam mercantiā. bñ volo s' est inuit'. Eerte dicit doctor subtilis nō errētis dñi q' diligebat et amabat corp' suū et videbat eū esse dignū diligi. et filij videbat bonā vitā et sanctā ideo nūq' mercator tm̄ habuit regret p'den: do merces suas sicut x'p's habuit. sicut si diceret heu et si eē possibile si p'dere vitā p'p' tale p'ctū et si p' nō ordinasset bñ vellē vitas meas fiat bñ &c. attē voluntate deliberata fuit pro nobis mori patissim'. Et adhuc bñ ibi fuit dolor summ' et p'ncipalis s' fuit q'do protulit p'mū foliū qn. Eleuat' fuit in crucē: nō qn sudauit sanguines et qn fuit vberat' vbi habuit. v. milia plagaz et amplius. dicit Bñ. Non qn habuit coronā spinarū: sed q' spoliū erāt eū ponere i cruce. vbi dicit michael s' me diolano qn voluerūt eū clauare et erat clauus et iā in manib' vt nō exirēt man': ligauerūt brachia sua cū duab' cordis ligno cruci eleuādo tractū fuit residūū corp'is. et dissoluebant nerui et iūcture. bñ dicit' saluator tūc dixit vbi erat summus dolor. O deus pater cuius lachrymis et clamore valido indulge illis. ac si diceret: habeo dolores nimios et corpus nimis patit filij et aia. Et q'to amara sunt p'ctā tanto pl' patit'. O p'ple. vides nūc qd' fit facere p'ctū mortale: alias in. xl. Dedi colores foliorum scz nigri: rubei: et bluei. Et est dolor: amor: et vigor. vnde Berni. dicit vide opa que posuit dñs p'digia sup terram x'p'us flagellus celus clausus cōfixus &c. In his oib' uerbis male dicitis nō protulit nec os ad maledicēdū aperuit qn potius verbus a seculis inauditum dixit: pater ignosce illis quia nesciūt quid faciūt. Audite. Reuote capita vbi sunt illi q' dicit diabolus. habeat porrex et mala morte moriar. p' toto anro mūdi nō deberes hoc dicere. dicit Berni. aia mea respice mirabilia q' x'p's fecit sup terrā. x'p's fuit

Septimus. ffo. LXXXV.

celus verberatus &c. et verbū maledictionis
nō prulit sed solū verbū benedictōis. pater
ignosce illis &c. Inferam? pēiores inferam?
coarelay in cā ansel. in libro de similitudini:
bus. Si hinc pati fetoze & illinc inferni hor-
roze cernerē & vni illoz necessario mergi ha-
berem potius in inferni fetoze descenderem
q̄ in pati fetoze consentirez. estis hic mūda-
ni pēiores. Audite filie nōne penitet vos es-
se in religione. Non iuveni meliores q̄ q̄ i re-
ligiōe p̄fecer. c. p̄tūlibet. xlvj. di. apostero
nō iuveni deteriores. Audite diē ansel. q̄n vi-
derē infernū aptū & ignē inferni & de alio la-
tere viderē pulcherrimā mulierē & darez in
optio v̄l me ponere in inferno v̄l q̄ illā cupi-
scerē ad peccādū: p̄mitto deo q̄ me curi? i in-
ferno p̄iicerē q̄ peccare mortalit̄ secluso pec-
cato. ponam? hic beatā margaretā q̄ fuit ver-
berata pectinib? ferreis vsq; ad viscerav̄ru:
derent ossa. q̄re h̄ fec̄ vt nō peccaret mortali-
ter. Nihil inueni melius nisi xpm crucifixū
ad cognoscendū peccatū ratione cuius opoz
teb̄t illū mortē subire. Quod remediū post
q̄ p̄ctm̄ est ita magnū malū et salariū ē ita
terribiliter dolorosū ipm̄ p̄ctm̄ relinquam? &
gratiā dei queram? quia est vita eterna. iux-
ta verba thematis sua interna &c.
¶ Pro fundamēto mouet questio a Bona.
dicebat vbi in alia questione loquēdo q̄ pro
peccato mortali oportet ire ad mortē inferni
q̄ mīa et iusticia non separatur taliter q̄ q̄n
deus aliquem condemnat nūq̄ punit quin
faciat illi misericordiam et non tū punit si-
cut meruit: restat vtrum in remissione culpe
solū locum habeat mīa vel etiam ibi reper-
atur actus iusticie. dicit Bos. q̄ in remissio-
ne culpe ambe concurrūt: sed alio & alio res-
pectu. Eōcurrit mīa remittendo reatum et
offensam diuinā & reatū ad penā eternam.
Eōcurrit iusticia obligando & etigendo pro
satisfactione ad penā tpales. Et ibi recte ce-
cinit ille. mīam & iudiciū cantabo tibi dīe.
Bene verū est q̄ nunc est tps mīe. Tūc autē
erit tps iusticie & q̄ non fuit cognitus mis-
ericordiā querēs: cognosces tūc iudicia faci-
ens. Leuate sp̄s o dñi religiosi dicatis erit
damnati. Pauperes fofores non sufficit ha-
bere clamidē & cordā grossam: sed opz bene
agere. Et vos dñi mendicantes quid vobis
videtur? dixi in alio sermōe q̄ ille qui puo

cat scitat regnū patriā vel ciuitatē ad se re-
bellandū p̄ncipi est dignus morte. dedi legē
ciuile quā applicabā moraliter. Iuuenes q̄
nutritis corpa vestra vt scitis: vos mulieres
q̄ finitis vos tangere deosculari que datis si-
gna oculoꝝ: vos q̄ datis eis dona. volo dices
re q̄ quicūq; sit hō vel mulier q̄ ponit suum
amorē inordinatē in delicijs & diuitijs que
puocat alios ad malū facit rebellionē regi
celesti & talis est dignus morte. Quod reme-
diū cū dicitis de fragili nostra inuētute qd
poterim? facere ad obuiandū istis: habetis
malos bulgatores in ista ciuitate p̄ fidem si
esset vnus vel plures custodientes & inueni-
rentur furando mercatores qd faciendū est
illis. Multis fare intētiōē? legitur lege ca-
piraliū. §. famosos. Et scribitur. ff. de penis
vbi textus. famosos latrones cum pluribus
placuit furta fore suspendendos. Et decreta-
lis eodem titulo extra de penis. c. tunc iuncta
glosa. Famosi latrones si sunt clerici detru-
dendi sunt in arto monasterio et si promoti
fuerint debent deponi et ibi ad agendā pe-
nitentiā perpetuā detrudi. dñi scilicet quid d̄
fieri sicarijs. diē impator. Si q̄ tales mōs
manē ponat eos i patibulo. diē papa q̄ non
portat cordā oportet ponere eos i mōasterio
stricte cū pane & aq̄ q̄diu vixerit sup̄ terrā.
Applicem? hic textū diuinū & dimittamus
ius ciuile. Ille volebat suspēdere illos i furq̄
q̄ dicebat. ad Gala. v. Qui em̄ xpi sunt carnē
suā crucifixerūt cū vicijs & cupiscētis. & ad
Collo. iij. Fr̄es ergo mortificate mēbra v̄ra
que sūt sup̄ terrā. Audite dñi nō habet grā i
biquēd. s̄i securi q̄ nec habet i dormiēdo &
comediēdo splēdida cibaria nec i vanitatib?
inuenas sed opz crucifigere illos p̄dones.
sed qui sunt isti. Hieremias declarat vnum
istorū in suis lamentationibus. Teneoz. iij.
Oculus meus depediatus est aiam meam.
Et iob. pepigi fedus cū oculis meis ne vñq̄
cogitarem de virgine. Iob. xxi. duo em̄ sūt
oculi due aures. Similr̄ due manus & lin-
gua est malus p̄dor: opz em̄ suspendere. dñi
legistis ne figuram que habet in biblia n̄ra
q̄n iosue laborabat vt ingrederet terram p̄-
missiōis erant. v. reges. qui aduersus eum
pugnabont: cepit illos et posuit in camera
sua vsq; ad noctē & de sero fecit eos suspen-
di anteq̄ iret ad dormiendū. Qui xpi sunt

Sermo

carne re. sancta Margareta fuit mille cētus anni ⁊ l. quib⁹ ingressa est padisus. qualiter tramat vere crucifixit illos malos p̄dones. Intelligite q̄ oēs q̄ pie volūt viuere in xp̄o p̄secutiones patiunt. ij. ad Thimo. iij. Iuue: nis dñā religioſa op̄s mortificare inēbia et crucifigere hoc est dictū appetitus sensualitatis inordinatos ⁊ sic poterit gr̄as habere: et nisi sic salariū pati hēbiſ qd̄ ē mors et na. inf. themas d̄ba ſtupēdia pati mors ⁊c.

¶ Quo ad primā partē q̄ est de pati detesta: tione merito mouem⁹ ⁊ si nō eſſet ali⁹ iſern⁹ q̄ mala q̄ hic facit adhuc nō deberem⁹ p̄mit: tere pati. Sequit⁹ ſexta lra. ⁊. vi. incomodum ſeu dām quod facit pati. i. peccatū ē fatui: tatis inductiū. nō habem⁹ textū figurā ⁊ ra: tionē. Lxx. ad Roma. dñm dicētes ſe eſſe ſapiētes ſtultificati ſūt. Nos habem⁹ Salo. q̄ clamat Proverbio. i. Uſq̄quo puni dñs qd̄ inſpiciēti ⁊ ſtulti ea q̄ ſibi noqua ſunt. Sed an ſint multi. concludit idem Ecclia. i. Stultitiū infinitus eſt numerus. Habemus figurā vel hystoriā. ij. Regū. xi. Euz eſſet ſe: nex Salomō depauiat⁹ eſt cor ei⁹ pp mulie: res ⁊ ambulauit poſt deos alienos ita vt a: dozaret deos vxorū ſuarū ⁊ nō fuit cor ei⁹ cor: ram dñō. Ratio ē bona ſi caſus ē tal⁹ ſi p̄ qz ſicut dixim⁹ q̄ pati excecet. Et ſic dixim⁹ q̄ beſtijs aſſimilat. Reſtat q̄ iſaturat: q̄ hoies alienati a via dei. reſtat q̄ ſunt inſaturati et ſtulti. Audite domini magni magiſtri ſi re: perietis aliquem qui dicit vobis vel vni do: mino de parlāmēto ite ſtulte vos perdidit⁹ ſenſum. que eſt res que magis a nobis deſi: deratur. proſecto eſt reputari ſapientes. Ver: te ſolum nihil eſt ſuper terram que tantum reddat perſonaz ſtultaz et beſtalē ſicut vita peccati. ponamus Salomones coram oculis noſtris qui habuit ſapientiam et deus ma: gnificauit opera ſua ita q̄ om̄es cupiebant illuſ videre. et eſt ille de quo regia ſabba. ij. Regū. i. dicit. Multa audieraz de te in pa: tria mea et non poteram credere yſquequo veniſſus anverus eſſet. Ego teſtificor q̄ nō audierā tertā partē de his que modo video ſunt ſic ſapies. Verre ſoli. Salomō nō mul: tus poſt dedit⁹ eſt peccato quo facto cepit eē beſtal⁹. accurrit poſt mulieres ⁊ adorauit y: dola beſtias ⁊ lapides. pati eſt ihoneſtū q̄ dimiſit creatorē ſuū. Deu p̄iores ē ne fatui

tas magna eſſe ita brutal⁹. ponam⁹ hic ante oculos noſtros vitā que ducitur a modernis dñi eccleſiaſtici quid dicat. Audite quid di: cit ſapi. Alia vita viuis hōie multa mala ſe: cit. Eſtis hic q̄ p vno albo eſtis cōtenti dās nari. mercatores latrones fures placent vides re ſtulticiam veſtrā. Capiatis aliquē huius ſocietatis et iuuenes filias pulchriorēs ſit il: le deditiſſimus voluptari et luxurie que ſit hic. Et adducatis vnū ſimilem iudicē ſicut erat triſtanus heremite: ⁊ dicat illi ego pro: mitto tibi vt capias pulchriorē inter iſtas ⁊ facias ad voluntatem tuā: ⁊ poſtea faciā te ſuſpendi: vos que de filiabus veſtris facina: donū lenonibus ⁊ ruſſianis ſi dicereſ vobis facite qd̄ placuerit ⁊ imediate poſt eritis cō: buſta ſi illā caperitis nūquid eſſetis ſtulte. heu heu ⁊ nunquid ſumus ſtultiores qui p vna ſola voluntate inordinata ſum⁹ conten: ti in igne inferni comburi. Iuuenes religio ſe dicite ponam manū ad opus: me penitet male viſiſſe. Et vos nunquid dicite quoniā nō offendaz amplius deum: q̄ salariū pati ē taxatū: ſtipendia peccati mors ⁊c. ¶ Reſtat quia hodie ē ſancta margareta oporter al: quid dicere de ea ⁊ plures ſunt q̄ vocantur b̄ nomine vtinam tales ſint ſicut illa. Retine: te. gratiam habet adhuc duos effectus. Reddit aiam ſponſam xp̄i.

Templi vel eccleſiā ſpūs ſancti. ¶ Audite ſorores religioſe ſi eſtis in gratia ne timeatis diſciplinam: nec dormire ſuper ſtramina et ambulare nudis pedibus et nō comedere carnes quoniam per gratiam ani: ma eſt ſponſa xp̄i et anima eſt templū ſpiri: tus ſancti. placet audire textū q̄ ſit ſponſa xp̄i. deſponſabo te mihi in fide iuſticia ⁊ mi: ſerationibus multis. Q. ze. ij. ⁊. ad Cor. xi. Deſpondi enīz vos vni viro virginem caſtā exhibere. chriſto. Et q̄ ſit templum q̄ramus pau. in. i. ad Corinth. ij. Templū dei ſanctū eſt qd̄ eſtis vos. pauperes ſemine et ſorores eſtis bene conſeſſe. amica velles ne cogitare de anima tua habes gratiam ſpiritus ſancti Ita bene pater velles eſſe in bono ſtatu. Ita vere tunc eris ſpōſa xp̄i. Sicut videtis quā do aliquis iuuenis qui duxit vnāz filiā et eam cepit in vxorem ducit ad domum ſuam et eam conſtituit dominā dom⁹ ⁊ manebit cū ea yſq̄ ad mortē. Videtis ſecuri q̄ ſi nō

Septimus. Iſo. LXXXVI.

peccetis eritis ſpōſe xpi vſq; ad mortē i por-
ta ecclie. ſpōſus venit i domo ſua dūcet hoc ē
in gloria ſtra in gaudiū dñi tui. Math. xrv.
Tertio eſt templū: lect. ⁊ camera ſpūs ſacti
vnde paul⁹. ſtes corpa veſtra templū ſunt
ſpūs ſcti. hoc ē verū generalit⁹ de omnib⁹ in
gratia exiſtētib⁹ i quolibet ſtatu de maritis
de viduis ⁊ virginib⁹ ⁊c. ſed pnapalit⁹ et
particularit⁹ de virginib⁹. Nemo poterat di-
cere caritū niſi illa centū quadragitaq̄tuor
milia. A. poc. xiiij. ſi ſequim⁹ agnū ⁊c. Eſto
q̄ omēs aie in ſtatu grē ſint ſpōſerū pncipa-
liter virgines digne dicunt⁹ dei ſpōſe. Sed
frater an ſit ita magnū bonū habere vel ſer-
uare virginitatē. Si ſctā Argareta eſſet
hic ⁊ ab ea quereſet: voluiſſet vxorari ⁊ ſpō-
ſus veſter fuiſſet ſaluatus ⁊c. filij quos ha-
buiſſet ⁊ vos ſimilit⁹. Audeo dicere q̄ pba-
bēdo hec oīa noluiſſet vxorari. S⁹ frater alle-
gate rationē. Nā erubescim⁹ ſine lege loq̄ di-
cāt legiſſe. Audi auguſtinū libro de ſgitate
fructū aliud fecit cēteſimū. Math. xij. Aliū
ſerageſimū. q̄tū differt cēteſim⁹ a. x. tāta
eſt differētia de virginate bene ſeruata. Nā
vñ⁹ perdit bñ virginitatē ſuā ſol⁹ ſimiliter
due filie ſimilit⁹. Igit⁹ tanta ē differētia vir-
ginitat⁹ a inī morio. vnde Auguſtin⁹. Nul-
la ſecūditas mīnima eſt q̄ parāda ē integri-
tati virginali. Q̄ traditores q̄ puellā icitāſi
ad malū poteritis vñq; recuperare. Et vos
maquerelle que dediſtis occaſionē. Etiam
omnes tales ſconiarent⁹ viuere ⁊ q̄ eas per pe-
cias diuideret adhuc nō ſatis eſſet. O dicit
Job. vidi. c. xl. iij. milia. Et que ſunt: d⁹ gies
em⁹ ſunt ⁊ nemo poterat dicere canticum. qd
eſt iſtud canticū nouū: vere eſt aureola. hoc
tangit vos iuuenes filie q̄ facitis vota: vos
habetis vicarij veſtrū cui conſitemini. ha-
bebat. xv. annos cum p. omiſiſſis deo virgi-
nitatem venitis ad confeſſionem domo ias-
cob ⁊ queritis an debeatis reddere votum.
Dicit o filia vos eratis nimis iuuenis nō te-
nemini: ſitis audacter maritata. filie amice
non ſic faciatis vota ſi deus ad ſtatum illū
vos vocat non reſutetis ſi inuemat⁹ ianu-
am apertam. Sed frater ſi ſim cōiuncta vi-
ro an ſit verū matrimoniu⁹: ita vere: ſi pecca-
tio cū impletis. Et vltra non poteſtis quere-
re debitum a marito. Sed frater quid opor-
tet facere vt bene cuſtodiaſ: vidisti ſi orem

liij. quot ſūt folia. ſex. vbi ſūt grana liij: ſūt
ſex q̄ cuſtodiat ⁊ ſeruāt virginitatē: ſc⁹
Pudicus aspectus.
Pudens auditus.
Dolius gustus.
Abundus tactus.
Labor moderatus.
Donestus committus.
Q̄ vultis eſſe caſte opus ē pmo q̄ aspect⁹ ſit
pudic⁹. ſecūdo inibi audire i honeſtū. tertio
op⁹ habere ſobritū os. quarto mūd⁹ face: non
pmittere ſe tāgi nec ponere manū i ſinu ⁊c.
Cladij ne ad bāqueta de⁹ videt oīa. q̄nto oī
potet facere laborē moderatū ⁊ nō ocioſus
eſſe. ſexto habere bonā ſocietatē: vadij ne ſu-
pia gremiū veſtri amatonis. Audiuiſſe loq̄
quodā fratre pijs noſtri frāciſci q̄ dicebatur
frater egidi⁹: dīc q̄ vidit ſemel vñs pulchery
rimā filiā cuiusdā milit⁹ ⁊ habebat vñs ba-
guā precioſiſſimā ⁊ nihil mōdi aliud hēbat.
hec filia debet eē aīa nra: hec pabebat. v. ſtes
q̄ volebāt habere iſtā gēmā. Venit pimus di-
cens. ſoror mea date mihi illā gēmā. ⁊ frater
quid dabit⁹ mihi. Dixit ille. ego dabo vob⁹ de
meo miniſterio. ſū pictor dabo vob⁹ imagies
quā ptabā. Dixit illa dū dederit⁹ mihi ⁊ vi-
dero nō ero melior. ite nō habebit⁹. Venit ſes-
cūdus vidit⁹ ne illos deceptores. ſ. mimos ⁊
luſores de oib⁹ iſtrument⁹ muſicalib⁹: dixit
ſorori date mihi iſtā baguā dabo vob⁹ d. meo
miniſterio. ſum mimus dabo vobis de quo
placuerit. Cui dixit. cū audiero ſonū nō ero
melior. ite nō habebitis. Dixerunt alij tres
habebimus ſi poſſumus. Venit tertius qui
petit⁹ iſtam baguā. cui dixit. quid dabit⁹ mi-
hi. dabo vobis de meo miſterio: iſte erat ap-
othecarius ⁊ portabat ſecum odores. dabo
vobis de muglia. Dixit ipſa. poſtq̄ odora-
uero non ero melior. ite non habebitis. Tan-
dem venit quartus ⁊ erat coquus: cui dixit
dabo vobis du ſaupiquet ſum coquus. dixit
ipſa. dum guſtauero de quo ero melior vos
non habebitis. Deniq; venit quintus et ru-
ſticior alio quatuor qui dixit. meo erit illa
bagua date mihi. Dixit illa. quid dabit⁹ mi-
hi. dabo vobis de meo miniſterio: habeo in
domo mea magiſtros reuerendos ſcolares
ſimiliter ſunt aliqui de curia. Ego ſum leno
et maquerellus. Dixit illa. ruſtice ⁊ turpiſſi-
me ite non dabo vobis: nunq; deo placeat

Sermo

¶ vnus maquerellus habeat illā p̄ciosā gem-
maz. Tandē ⁊ finaliter venit fili⁹ regio q̄ doli-
cis erat ⁊ honest⁹ ⁊ dixit. date mihi illā gem-
maz. qd̄ dabit⁹ mihi. cui dixit. amica mea nō
pmittit vob⁹ nisi meip⁹. Et tunc illa extēdit
manū ⁊ ei dedit. p̄os. b̄ margarētā. margare-
ta tñ val⁹ dicē sic lapis p̄ciosus ⁊ vocat⁹ mar-
gareta q̄ erat pulchra s̄cyna margarēta. Sa-
cta ē xp̄iana. xv. annor⁹ p̄i nolebat eā pl⁹ vide-
re. Quadā die dñ custodiaret oues p̄posit⁹ vrb̄
habuit transiit ⁊ quesit⁹ illi qd̄ est nōmē ve-
strū margarēta. Lerte bñ est⁹ appellata mar-
gareta. ⁊ de quo stat⁹ sum xp̄iana amica ier-
lu xp̄i. Tūc p̄posit⁹ fecit eā capi ⁊ duci ad ciui-
tate quā posuit in carcerē ⁊ fecit eā verbera-
ri vlsq̄ ad intēstina de pecunibus ferreis. Et
fiebant amarissimi ei ⁊ in carcere. ⁊ posuit pedē sup̄
S⁹ qd̄ ē lapis p̄ciosus. Custodite aīas vras
aīa v̄ra ē lapis p̄ciosus ⁊ n̄bīl hētis p̄cios⁹.
Quic⁹ fr̄es sūt qui eā querūt. Pūm⁹ ē respe-
ctus. nūc ille vel illi q̄ cupiūt videri ē imago
p̄ctōis.
Secūd⁹ sūt aures. ⁊ ppter hoc an sitis meli-
ores qui auditis noua de vestris amatonb⁹.
Tertius est odoratus.
Quartus est gula.
Quintus ē luxuria ⁊ voluptas carnis.
¶ Dñi postq̄ oīa ista p̄pleuistis q̄ meliores
estis. Sexto venit fili⁹ regis ⁊ est dulcissus
dilect⁹ meus mihi ⁊ ego illi. Et qd̄ dabit⁹ mi-
hi dabo vobis gemā. Lerte ero illoz de⁹ di-
xit xps̄ virgini ⁊ dabo meip⁹ vobis. O bñ
dicta grā dei. Dñe estis ne sollicit⁹ vult⁹ esse
sponie xp̄i. si hieremias eēt hic diceret. Die.
uij. An aut⁹ fornicata es cū amatonb⁹ mltis
Deu deu aīe peccatrices videt⁹ ne imaginem
crucifixi. si deberet cōburi in capo aliquo vel
suspendi in patibulo credo q̄ nō habetis vi-
rus qui vellet mori p̄ vobis ⁊ tñ saluator⁹ b̄
fecit. ratio est q̄ dedit sibi animā ⁊ dabit vo-
bis gratiam. Quam nobis concedat. Amen.
¶ Sermo octauus.

materiā vtiliorē q̄ dulcē iēsū crucifixū. Dice-
bā i vno s̄mone q̄ rami extēdebāt le vlsq̄ ad
q̄tuor terminos terre: ⁊ in alio q̄ folia erant
pulcherrima. ⁊ sūt xba xp̄i in cruce pendētis
Et primū est sufficiens ad cōndēdū q̄tā p̄s
displicet deo. q̄ qñ infirm⁹ plangit le ⁊ c. Sic
dolor in cruce pendēti fuit inestimabilis ⁊ nul-
la ligna exp̄mere poss⁹ s̄ maior erat tristitia
in intellectu seu dolor offēse vel cōpassiōis q̄
passiōis. Ido dicit p̄mū xba. Pat⁹ ignosce
illis. Qui vellet declarare b̄ septē xba. Bona.
in quodā tractatū b̄ declarat vbi dicit totum
vniuersū ptineri in septēnario: q̄ septēnari-
us ponitur a p̄ncipio creationis ⁊ in sep-
tēnario numero respiratur septēnarius vir⁹
tutū sacramentoz donoz beatitudinū p̄mū
oz ⁊ votū. de oib⁹ ist⁹ alias dixim⁹. Sequē
in textu n̄ro. Et fruct⁹ ei⁹ mmi⁹. Dñi hētis
ne arbores de carpēdu gallice. Loquū d oib⁹
nō est filis fructus arbons crucis. O dicit da-
mel vere fructus erat mmi⁹. Et quō bñdicit
daniel dicit nob⁹. Quid v̄ vobis. Dñi hētis
bñi paulū in quo hitat plenitudo diuinitat⁹
corporali. vere paule vos estis mirabil⁹ p̄p̄s
qui dāz tñnā dimēsiōē trinitatis. Diuini-
tas in xpo habitat tribus modis.
Primo mō generali quēadmodū est in oib⁹
creaturis p̄ essētiā p̄sentiam ⁊ potentiam.
Secūdo mō sp̄ali gratificando sicut ē in iustis
et sanctis per gratiam.
Tertio mō singulari per vniōē ypōstaticā.
Sicut corp⁹ h̄z trīnā dimēsiōē: sic diuini-
tas i q̄ oēs thesauri gr̄e ⁊ sapie sūt abscōditi.
Loquor dic⁹ paul⁹ d xpo crucifixo q̄ p̄ nobis
resp̄it suā sāguiez i q̄ diuinitas hitat corpora-
liter. n̄ q̄ diuinitas hēat corp⁹ s̄ vocam⁹ corpus
illd̄ qd̄ ē longū latū ⁊ p̄fūdū. ⁊ q̄ diuinitas ē i
eo mō ḡnali p̄ essētiā p̄sentia ⁊ potētia. Sec-
cūdo mō sp̄ali p̄ grāz ⁊ ḡnāz. Tertio mō sin-
gulari p̄ vniōē ypōstaticā. dic⁹ paulus. In q̄
oēs thesauri gr̄e ⁊ scie sūt abscōditi. An h̄z fru-
ct⁹ sint mlti: in illo s̄ tres s̄ originalit⁹ sūt
in capite redundāt i q̄bet mēbro sub ipso.
Resurrectio.
Ascensio.
Confessio.

Tipendia

peti mores. vt. d. Dñi et pau-
peres p̄ctōes ad cognoscē-
dū peti grauitatē ⁊ gr̄e ex-
cetiētiāz nō ostēdāz vobis

¶ De p̄mo ps. cxxvij. Tu cognouisti sessio-
nem meā in cruce: cognouisti notitia appo-
batōis. i. approbasti. ⁊ resurrectionē meā: q̄
xps̄ indirecte me vni⁹ p̄ suā resurrectionē

Octauus. Ifo. LXXXVII.

ascensione et confessione. Propterea a capite
i mebris redadatur. i. ad Zheſſa. iij. Si enim
credim? qd iſus mortu? eſt et reſurrexit: ita
et de? eos qd dormierunt p iſu adducet cū eo.
Et h? fruct? ſit ita magn? q nulla lingua poſ-
ſet expmire: tñ ſūt tres. Pm? fruct? fuit ei?
reſurrectio. et illa redadat nō ſolū i hūanita-
te ei? : ſi et i oib? electis. An hūc fructū dauid
declarat loquēdo i pſona filij ad patrē. Deus
pater tu cognouiſti reſurrectionē. i. approba-
ſti. Et paul? . Si credim? qd eſt ſuſcitāt? : credi-
m? q omēs faciet ſurgere cū eo. Q dñe opz
mori. Dñe qd dicid. vñ? ē iterū hoīs et iumē
torū. Si nō habuim? fructū crucis ſum? d ma-
la hora nati. Scds ē aſcēſio. Aſſūp? eſt dic-
mar? et ſedit a dextris dei. et qd eſt qd aſcē-
det. ad Ephe. iij. niſi q deſcēdit p mū in iſe-
ritas preſ t're. q deſcēdit ipſe ē et q aſcēdit
ſup oēs celos vt adimpleret oia. Dñe ſperatis
ire ad paradīſū. ita. q merito. poſtq fuit reſu-
ſcitāt? aſſūp? ē i celū. dic pau. Ille q aſcēdit
ille pmo deſcēdit vt adimpleret oia et vt faceret
electos ſuos ire ad paradīſū. Certū ē pſeſſio
i celo ſedit ad dexterā pſis. An albert? i ſuo
ppēdio dic? q dñs ē iter ſedere aſſiſtere et dē
ſedere ſoli filio puenit. Aſſiſtere virgini.
Aſſepero oibus electis. Sedere di equalitatē
Aſſiſtere eminētia. Eſſe glorie picipationē
Quenatē ſpūs differētia ē inter et. Redem-
ptor: noſter ſēdēs. Si loquim? de diuinitate
eſt ſic equal? patri. ſi nō de hūanitate iuncta
diuinitati. Sic i pceſſione ps nobilioz ho-
norabilior ē man? dextera. Sic nobilioz lo-
cū tenet aia xpi. Aſſiſtere nō puenit brē et
glorioſe virgini marie q aſſiſtit ſingulariter
iurtaſiliū. Eſſe aut? ppe dexterā puenit oī-
bus ſctis. Dñi de quib? erim? : vñet paſtor ſe-
mel et faciet duas preſ oīs. ponet a dextris
bedos aut? a ſiniſtris. Math. xxv. et p qd me-
ritū erim? oues fruct? ei? nimi? . In baculo
meo dic Jacob traſſui iordanē iſtū. Benefici-
xix. Paſtor cū baculo et cū cane ſeruat oues
ſuas et duc eas ad paſtū. Ego ſū paſtor bon?
Jo. x. et vñet nemo rapiet eas d manu mea
Unde xps in merito paſſionis a luto iſerni
nos liberauit et meruit d nō. debito debitū
facere: oia que habuit rōne vñionis debe-
bantur illi. ſi ſufferendo mortē di. xij. ij. De-
poſuit obſtaculū impediē hēc habere. Et
ſic meruit habere hanc reſurrectionē aſcen-

ſionē et confeſſionē et in merito ſue paſſionis
poſſum? aſſiſtere vñ eſſe i paradīſo. heu poſt?
qd fact? eſt ita magn? manebim? ieiuni. Eſq
hic dñe q vult habere miſſa i domib? vñis: q
re dicat vob miſſa i feſtiuitatib? et alijs dieb?
Hoc ē vt de ipſo memoria habeat et ſuar? qd
p vob paſſus ē penalitatē qui qñ iuit ad pa-
triendū p vob dic recordemi mei. Si eſſet a-
liqua mulier q occidiſſet vñ: ſuū et filiū veni-
ret quidā dices iſta ē filia mea vñ ſoror: ſcio
qd meruit comburi vñ ſuſpēdi: ſi illa nō com-
buret volo p ea comburi: et haberet vñū ai u-
lū quē daret illi dices. Subueniat vobis de
mevado mori. p vob. Memoria memor ero
vñde bonū ē hic ſtudere. Quicqd ibi legero-
niſi legero ibi ibz: et qcqd ſcripſero nō mihi
ſapit. Amici mei debebam? pbur i igne iſ-
ferni. Sed vt nō dñarem? dulc iſus voluit
comburi p nob igne amoris ne cōburerem?
igne iſerni pp nūmā ebaritatē etc. Et eundo
ad patibulū dedit aulū vt illi haberem? me-
morā: hoc eſt corpus meū hoc facite in me-
am cōmemorationē. Luc. xxi. Poſtq ergo
in arbore eſt tant? bonus fructus: et p pām
ſum? illo puiati relinquam? pām et gratias
dei queramus: aliter ſalarū pām habebim?
ſcilicet damnationem iuxta ſniam internaz.
Q Pro fundamento mouet queſtio a doctore
copioſo Richardo de media villa diſt. xv. ij.
Aliquando loquēdo de ſalario pām dixi ē ta-
rata ſolutio et qd ſalarū eſt mors eterna: di-
xit Bonauētura q poſito q xps indulgeat
hic mortale ſit hoc cum mia. Reſtat q iuſti-
cia eſt que punit cūmā indulget et cōmutat
ſim preſentē iuſticiā ad penā tpalez. Queris
tur ergo vtrū mortale aliqd actuale poſſit
remitti ſine aliqua ſatisfactione. Richardus
hec tractans bñ dicit de remiſſione mortis
lis poſſum? tribus modis loqui. Eluomodo
ſim legē gñalē a deo p ſcripturā ordinatam
et p potentia dei ordinatā. Aliomō ſim legē
ſpālem pūilegiatā et potentia dei abſolutam
Si loquamur de lege generali tradita i ſcri-
ptura ſine ſatisfactione ſim ſcortū. vbi loquis
tur de ſeruore charitatis q virtualiter inclu-
dit pñiam: deus nō iemittit ſine aliqua ſa-
tificatione ſaltem interiori. Si autē loquar-
mur d lege pūilegiatā et ſpāli gñā poteſt de?
Sed quid dicetis ſi remaneat peccatum ſi
ne punitione remanet aliquid inordinatū.

Sermo

Dicit richardus pmo: qd quodlibet pctm hy penā sibi annerā. Scō saluator noster soluit penā nō solū debita p originali s; p mortaliū culpis. Et si pctz pōt remitti sine satisfractione de potestate absoluta siue sine pena accepta influcta vlt assūpta. Dicam⁹ habetis desiderū habēdi padisū. Sed qd debem⁹ facere ad habendū. Dixi alias qd illi qui tactis illicitis t inhonestis sūt dediti patris isti sūt digni suspēdi i furcis. Applicabā mortāl p aures odores etc. Isti sen⁹ sūt latrones qui debēt suspēdi. Hec fecit scā Margareta qd p xpo mltavoluit pati. Et oēs qd vultis saluari debetis ponere penā donare corp⁹ vestrum. Dicatis frater an videt vobis qd pvisū male egero t sū dign⁹ morte. Hec habetis legē. ff. ad legē famiā de glagarijs. vbi d; qd furatus fuerit hoies si fuerit seru⁹ vlt libertus bestijs subiact. Si genu⁹ inobilis tñ gladio plectit si fuerit igenu⁹ t nobilis etc. Habetis vnā de cretalē de furtis i atiqs. ca. i. allegat textus moysi i Exodo. xxi. Qui furat⁹ fuerit hoiem puit⁹ noie morte monas. dñi rogo qd xps i perator: sūm⁹ t papa magn⁹ non sic agat nobiscū. Quis ē hic qd recipit pñū discū. Estis hic dñi iusticie qui sustinetis lenones t nihil dicitis illis quai vobis seruāt. reddet pputū dicit i perator: ois homo qui vēdidit hoies t ē seruilis cōditionis: volo qd tradat leomb⁹ ad deuorādū. Si autē eminetis stat⁹ t inobis scindat illi caput. Si autē sit nobilis piciat extra villā. Et ad idē papa qd moysē p clipeo caput dicit qd alterū vendiderit sine mīa. moysē. O peccatores audiuitis ne dauid idē vēdidit populū suū sine pōio. Et illud qd dicitū fuit achab. Ecce venūdatus ē vt faceret Omaliū. ii. Regū. xxi. t Ansel. O iselē pctōr: qte p tā breui voluptate diabolo vēdidisti. O magrelle estis hic. o patere matres sūt magrelle suarū filiārū. Retinete patres hoc tangit vos qd nō corrigitis filios t estis alii quando causā mali. Estis hic fallarij testamentoū ac aliarum litterarū rasofores hoc tāgit generaliter omnes qui peccant mortalit. dicit Ansel. totiens quotiens peccas mortali: liter: animam tuam redemptam sanguine christi. vendis diabolo. Hec quis pro quasi pro albo suspenditur. Quid igitur erit de his qui vendunt animas t furantur christo t dant eas diabolo. Sunt hic prelati qui

ludunt au glie cum dominab⁹. quod remedium si casus sit talis qd per peccatum vēdim⁹ animas diabolo t furamur eas christo. Hec ergo vitam dimittamus vel salarium peccati habebimus scilicet mortem eternam. Iuxta ibematia verba et cerera.

¶ Quo ad primam partem declarandam dī diximus: qd posito qd non esset alius infer⁹ nus t nullum aliud malum qm miseria que habetur in hoc innudo p peccato: adhuc nō deberemus facere peccatum. Sed que miseria frater: quia peccatum est fatuitatis inductiuum. Sequit aliud incōmodum qd facit peccatū est egestatis generatiū. Vnius est habemus textum parabolam figurā t rationem. Lextus ē i epistola nostra: qua ē thesma nostrū. ad Rom. vi. Quē fructū habuistis etc. nullū supple. Quid tibi i via egypti. Dicit. ij. vt bibas aquam turbidam. Figura est. Joh. iij. Ois qd biberit ex aqua hac sitiet iterū. Qui autē biberit ex aqua quē ego dero illi nō sitiet iterū. Parabola ē. Lx. xvi. Misit illū in regionem suā pascere porcos t cepit egere. Estis hic mali acqfirores t deceptores: iustitiae nō episcopis t religiosis qd sic exponūt bona religionis. Dicitis si iustus ego t vn⁹ alter: qd nos iuste itelligebam⁹ cū filijs hui⁹ ville t p vna nocte habuimus centū scuta. Hui⁹ ē thesaurari⁹. alii filij fallaciae. Hec heu estis ditiores i morte. Isti domini grossi qd emāt beneficia pro suis nepotib⁹ qñ venit mors vtruz erunt in morte pigniores. Estis hic dñe iobānes qd habetis tres vel quatuor missas in die. t dicetis dño iacobo dñe iacobe amice credo qd hodie non habetis missam: dicatis vnam p me et ego dabo vobis karolū pro habendo cibos t bibendo pintam vos habebitis bonus salariū de vanitate vestra. Et vos domini religiosi mendicantes qd viuitis sine obseruatiā vestrarū regularū. Vos dñe que habetis filios ab alio qd a marito quid remanebit in fine. dicatis quid manet de pctō: vere ecce finem peccatū mortale parit egestates t miseriam placet audire figurā qd milies replicatum Dicebat quidā habetis memoriāde famina ritana. venit quedam ribalda ad puteū credebatur qd esset proba mulier. Sunt ne hic ille publice que recipiunt corpus dñi t dicāt quare non ita bene recipimus. sicut facit

Nonus. Ho. LXXXVIII.

Notes nūc qui celebrant rhabēt suā meretrice. Venit igit ad puteū r xps erat fessus: r ipsa hausit aquā nec dixit. bona dies: sed rece debat r recedēdo xps dicit ei. mulier da mibi bibē. Et aspexit cū totius oculis dicens quō poscis a me bibere cū ego rē. Cui xps. Si scires donū dei r qd loqrur tecū forsitan dedisses ei bibere. Et dicit illa. quō possietis mibi dare nō habetis situlam nec cordā ad trahēdus. O mulier qui bibit de aqua huius putei iterū sitiet. q autē biberit rē. Et immes siate respondit. Dñe da mibi hāc aquā. Audite pauperes pēdies. dicatis mibi fratres quē fructū habuistis de oib' malis. O mulier vnde ē melior cū dicat tibi. O dñe vos estis pulchrior hui' ciuitatis. vñ Augu. i libro de spiritu r alaphicis. Tante dignitatis cōstitutā est humana cōditio vt nullā pter sinūz bonū possit ei rē. Et q capax ē beatitudinis i alio obiecto satari neq̃. Postq̃ igit pctm ē tāte vilitatis oē voluptatē pcti dimitam' r ponam' penā r operā redēdū ad gratiam dñi nostri iesu xpi. i. quō salariū ē taratū. sic dixim' p̃us. Iuxta verba thematis passūpti Snpēdia pcti mors. salariū o grē vita etna

Et hec est de prima parte.

¶ Sequitur scōa ps p̃ctis sermonis. ¶ Restat frater dicatis si placet aliquid de gratia dei. De' det nobis gratiā dimittendi pctā. Dicit si placet bonū qd ē hābē gratiā dī dicebā i alio sermone q̃ aia p gratiā ē filia p̃is et nūc spōsa xpi r camera p̃us sacri. Restat postq̃ venit tñi bonūz nobis i habendo gratiā dei qd debem' facē p eā hābēdo. Scitis q̃ sunt qui legātur habuisse gratiam dei vere sunt quattuor in scriptura. Primus est. Sen. vi. Noe autem inuenit gratiam coram deo. Secundus est. eius des. xviij. r ē abrahā Domine si inueni gratiāz in oculis tuis rē. Tertius ponitur Sen. xix. de loth. Dñe quia inueni gratiā coram te. Quartus est. Luc. i. Inuenisti gratiam apud dominum. De primo in sermone isto r sic consequēter dālis. De primo volo dicere q̃ nou est aliud bonūz preter gratiāz. Veniat igit fames r talie r habeas gratiam hoc sufficit. Sed frater dīfaciem' pro eas habendo: oportet aspicere quid fecerunt isti quattuor pro eam acquirēdo. Primus vocatur Noe: qui inuenit gratiam coram deo: quia fecit oia quēcūq̃

precepit illi deus. Audi israel ergo mandata mea dicit moyses. Deutero. iij. r ea quasi in libro scribe r non pdes penam tuā: q̃ dabo tibi terrā fluētē lac r mel. Quedā semel dicit mibi. pater nihil p̃dicat nob noui. nōl scimus euāgelia r epistola s nō p̃dicat nobis aliud. vere ē doctrina facta r nulla melis or: sed nō sufficit audire loq̃ d mūdo r stellis sed oportet ponere practice: puta q̃ homo sit cōsciētiosus r prudēs in moralib'. r nō sufficit habere sciētā p̃bie moralis: quia scotus dicit q̃ tota theologia ē p̃rica nec suffic hābere sciētā theologie r veritatū moralūz. Unde. Aristoteles. ij. et bicoz. p̃scrutamur de virtutib' nō vt sciam' solū: sed vt bōi simus r virtuosī fiam': r vt qd sit prudēs oportet p̃ frequētā dictamiā applicare ad op'. Veniam' ad p̃positū: placet audire qd fecit noe: dicit moyses. Noe inuenit gratiāz coram deo. Et quomodo amice: quia fecit omnia que p̃cepit ei deus. Audi ergo. o israel mādāta dei Domini il mi a ne si ne qua. oportet seruare mandata dei vel esse dānatum. An seruetur lex diuina in ista ciuitate: Si haberem tātāz vocem q̃ tota hec ciuitas posset me audire r ysaas esset mecū diceret ve gēti peccatrici semini neq̃ filijs sceleratis. Quid fecerunt. derliquerūt dominū. r vbi sunt. ab alienatissē retrosum. ysa. i. Domini dicatis veritatē an inter vos sint plures qui habēt gratiam dei q̃ peccatum: casti r virtuosī q̃ incestuosī. Et vos patres mēdicantes cum vestris birris r puca retro. Vos mercatores an inter vos sint plures iusti q̃ auari. vbi sunt qui faciūt deceptiones in suis mercantijs: Dominus i' dulgeat mibi et vobis et benedictio eius maneat vobiscum.

¶ Sermo nonus.

Tipendia

peccati moys rē. Paulus in epistola sua. ad rōma. vi. sicut fuit declaratum. concludit rōez: q̃ qui viuet in peccatis habebit salarium peccati. r qui laborabit habere gratiam dei habebit vitāz etnāz. Et vt intelligamus hoc cepi verbum sēs cūdo allegari. q̃ nihil hēm' i ecclesia militāte nec hēbimus q̃ magis possumus cognosce

Sermo

re grauitate peccati q̄ si aspiciamus in cruce
re xpm crucifixū. Videtur q̄ quidam studēt
in iure canonico. alij in legibus et in theolo
gia. alij in vanitate et stulticia. Pau. dicit q̄
totū studiū suū erat in cruce xpi. Sed sup
quid vultis studere in cruce. Jam hēn⁹. vii.
Pūmo q̄ erat in medio terre etc. Sequitur
eīca vniuersorū in ea. Dñi si hēns appetitus
gustandi et hēre epulum p̄ alibus: bñdictus
Daniel dicit: q̄ potestis inuenire in cruce. vii.
oīes gentes quotq̄ sunt in mūdo p̄nt redu
ci ad tres status. vii pbs. vii. Ethico, oñdit q̄
in omī virtute sunt tres gradus.

Continencia.

Temperantia.

Virtus heroica.

Sicut in omni vicio est.

Incontinencia.

Intemperantia.

Bestialitas.

Quō ergo dicere q̄ in cruce oēs p̄nt repe
rire epulū ad se nutriendum. Unde in mūdo
tres sunt modi gentiū. Et ideo tres sūt gra
dus in virtute. Verocys tātus valet sicut di
uinus. Sub alijs verbis clarioribus theolo
gi dicit q̄ est grā. Et est triplex.

Gratia incipiens.

Et perfecta.

Tres sunt modi hominū. eligatis de qui

bus estis.

Pūmo sunt peccatores: qui habebunt pri

um discum.

Scōo sunt penitētes et p̄fessi.

Tertio sunt qui in tota vita bene vixerunt.

Quā nota q̄ p̄mis venia. scōis grā. et ter
tius gloria vel leticia datur. Credo q̄ Johā.

oñdebat epulū pctōr. i. Jo. ij. Filii mei. b

scribo vobis: vt nō peccetis. Sed et si q̄ pec

cauerit aduocatū hēnus apud patrem ibm

xpm iustus: et ipe est p̄piciario p̄ pctis nris

Scribo vobis: q̄m remittuntur vobis pctāve

stra ppter nomen eius. Scōis loq̄r Paulus

ad Ephe. ij. Deus autē q̄ diues ē in mīa pro

pter nimīā charitatē q̄ dilexit nos vniūca

uit nos in xpo. cum grātia saluati estis. Ter

tius loq̄tur idē Pau. ad Collo. i. cū dīc. Qui

dilexit nos et eripuit nos de p̄ate tenebrarū

et trāstulit nos in regnū filij dilectionis sue

Queat ip̄s. tres sunt modi gentiū in hoc

mundo.

Pūmo sunt pctōres: et isti sunt in maiori nu

mero q̄ alij.

Alij sunt qui licet peccauerint: tamen eos pe

nitet bono corde.

Tertij sunt et pauci: q̄ bñ se gubernauerunt.

Queniāt pctōres ad crucē sperando veniā.

Et peteret quō his indulget: q̄ medio veni

ant hī ad librū crucis. Nā huic oēs p̄pbe te

simoniū p̄hibēt remissionē accipe. Act. x.

p̄ nomē ei⁹. Et eiusdē. iij. Nō est aliō nomē

sub celo datū hoīb⁹ in quo oporteat nos sal

uos fieri. pctōres si scīrem⁹ q̄ graue est pec

care mortaliter timere deberem⁹. Nō est ali⁹

quis q̄ nō timeret cadere inter man⁹ p̄positi

criminali: et horredum est incidere in manus

dei viuētis. ad Heb. x. M. agda. peccauit. si si

arbor nō apporass⁹ fructum: b̄ ē dicere si me

ritū xpi non fuisset de potentia dei ordinata

nūq̄ fuisset saluata: posito q̄ fecisset p̄nias

xxv. annis quā sc̄. Scōo sunt penitētes bñ

p̄fessi. q̄ volūt corrigere vitā: tales deberent

desiderare aliud epulū. i. grām dei. ad b̄ faci

endū remittet pena magna: vt velle omīa re

lin q̄re. p̄p̄r deus ad hñdū grāz nisi inuenied

eā: veniat ad arborē crucis: de⁹ q̄ diues ē

in mīa nō nris meritis nō nō: si deus qui di

ues est. p̄p̄r nimīā suā charitatē dabit nob

charitatē. di. Pau. Frēs de⁹ p̄ suā mīam dat

nobis vitā sp̄ialem in filio suo crucifixo: cu

iūs medio et grā saluabimur. Tertij sunt et

pauci q̄ sp̄ bñ vixerūt. In p̄sonaistoz loquit̄.

Pau. Saluatorē expectamus dñm ibm. ad

Philip. ij. Bona h̄go q̄ tota vita sua custodi

uit h̄gintatē vidua: q̄ se dedicauit viuere dō

bonus religiosus q̄ ponit mādū sub pede ex

pectat q̄ de⁹ veniat et dabit padisum. Quis

dabit nobis. o frēs di. Pau. Eripuit nos de

potestate tenebrarū et trāstulit nos in regnū

dilectōis filij sui. Dñi hñtes fiduciā in intro

itu scōrū in sanguine eius curram⁹ ad p̄posi

tus nob certamē. teneam⁹ sp̄i nre p̄federati

onē indeclinabilē. ad Heb. x. ca. Fidelis ē q̄

reproinit. dñi humilhem⁹ nos corā deo: q̄ si

haberem⁹ meritū Pau. et Petri et oīm scōrū

meritū tñ parū est ad eternā b̄titudinē. Di

camus si haberemus oīa opera ex gñe q̄ se

cerunt oēs scī Pe. Pau. Lau. Ste. ad Ro.

vij. Nō sunt p̄digne passiones hui⁹ t̄pis ad

futurā gloriā q̄ reuelabitur in nobis. Oēs

passiones et opa stuola facta et gñe. hoc est dicere qd ex sua natura n̄ sufficiunt ad hñdum gliam. Quis igit dabit nobis? placeat illi dare nobis. hñtes fiducia in trionu sanctoru in sanguine ei? accedamus ad paradisu. O elca ymuerſoz est in ea arbore. Et mala hora natus est q illa nō desiderat. vere nō est pomus carpēdu nec alius fruct? similis huic. et poterim? comedere fugiēdo pctm et capiēdo stutē. sic qd nō oportebit hñe salariū peccati et. ¶ Pro fundamēto mouet questio a Scoto. xxi. di. quarti. ad loquēdus de solutiōe pcti mortalis pñuasi qd est malū salariū: qd oz dā nari. Tangēbā in alio sermone vnā qstione. An eēt possibile creaton indulgere pctm sine satisfactiōe. Richardus enī dicebat qd possūmus loqui in vno mō de lege gñali. et sit in hoc mundo siue in alio oz soluere emēdas. et solutio est: qd necesse est vt tñ dolor qstū in hereserat amor: vt di. Aug. xxi. d. ciui. di. Hos dñe fecistis banq̄ta: vere oportebit tñ dolorē hñe: qstuz posuistis in istis amorē vñm. Si aut loquamur de speciali grā et pñlegio: est nihil deo impossibile: et est bene in potestate sua indulgere pctm sine satisfactiōe et sine pena. Et qñ dñ q iusticia diuina nihil dimittit inultū et inordinatū: sed parcēs pctm sine satisfactiōe: et pena aliq est hñmōi. igit di. Richardus qd rps in cruce pendēs pro nob soluit emēdam. Restat materia qd est de pctis de grā quomō. Adagdalena fuit i pctis et in grā. Queritur igit. vtruz innocenti pñer nato fuerit collatū maius donuz qd penitenti iustificatio. Dicit Scoto. qd possūmus cōparare remissum ad remissum solum: vel remissum ad datuz. Si primoverum est qd ille cui plura pctā dimittuntur plus et magis obligatur ceteris paribus. Si aut loquamur secundū mō: pūca comparādo ad donatiōē vel munus. Ille cui plura dimittuntur nō plus obligatur saltē nō recipit maius donum. h̄ modo Adagdalena nō recepit tñ sicut virgo maria: cum non sunt pctā dimissa. Tho. 2o di. cit: et nō discrepat in sn̄a. possūmus dicat ille loqui vel de dono collato vel de suscipiente donum. Si loqimur primo mō: sic maius est donū innocenti qd donuz gñe restitute post pctm. Si loquamur de suscipiente donuz: qd pctō non est dignus pane quo vescitur: pro certo plus obligatur ille cui pctm dimittit

q ille qd in grā pñeruat. Timeq dā nari? qd vob videf. Estis hic ppositus et locū tenens ville: si veniret aliq anglic? et poneret arma sui pñcipis sup portas vras oēs insurgerent ptra eū ad defendendū regē frācie: et nunqd plus obligamini deo seruire qd regi? dabam in alio sermone vnā legē. ff. ad legē stauti de plagarijs. l. finali. et dicebam? qd oīs hō rapiens alterū hoīem est dign? morte. Applicabā moraliter: vēdidisti pplm tuuz sine pño: oīs hō qui peccat mortaliter rapit aiām suā cresaron dign? est dā nari. Restat dicet aliq res spōdendo pñuasiōi: si per alay nō videf mūbi qd peccādo mortaliter rapit aiām meā dō. Si dederovobis aliā pñuasiōē euidemē: nūquid credetis hñis ne falsariū vel vnū falsum aurifabri? ponat casū qd mādatur regis fuerit appozatū: et quidā falsificauit sigillū regis qd debet illi fieri? hñis legē. lex incipit Pau. i. responsio legis supra. ff. ad legē corneliā de falsa. Faciēs sigillū adulterinū? pñcipis aut regis falsificās sigillū pena legis comēdit de falsis venit pñuēdus. Sily et hñis aliā. l. 5. qui incipit. Itē lex corneliā de falsis. rubrica de publicis iudicijs instituta. Et vos domini canoniste habetis vñ decere. in anti. et incipit ca. ad audiētā. Et scribitur de cri. falsi. Falsificās sigillū regis pñcipis venit degradand? degradatiōe verbalī et alicuius sigillū caractere insigniend? et in exiliū relegād? dñi qd debet illi fieri. Imperator dicit qd pñiat pñitione posita p criminatorib?. Et papa di. qd si qd falsificauerit sigillū regis debz degradari degradatiōe verbalī et post impm sigillū in fronte: p impñiōē caractēris dz in exiliū mitti. vñ differentia est inter degradatiōē verbalē et realē. ideo di. degradatiōe verbalī. Utinā rer regū et papa qui est superius nō sic agat nobiscū. placet audire sigillū ei? Signatū est sup nos lumē vul. d. d. Anō Augu. in lib. de trinitate. Alio mō itelligitur esse ymago et esse ymaginem. fili? est ymago dei patris: et homo est ad ymaginem dei. Quid fecistis domini nunquid deleui? suis similitudinē? Hos domini ecclesiasti: ci qd habetis meretrices. Et vos gētes iusti: cie qd nō curatis de pauperib?. et vos gentes religionum: qui non custoditis regulas vestras. Et vos scholares in pedagogijs: qui facitis peccata que deus facit. Et vos domine q

Sermo

habetis filios et non a spōso violastis ne sigillum regis eterni placet audire hominē valētē q̄ dīcī vobis. Audire p̄an. ad Ro. i. Qui mutauerūt glīam ymaginis dei in ymaginē hominis corrup. et quid erit de illis: p̄pterea tradidit illos deus in reprobū sentē. ad Ro. i. Audite domini vultus dicam vobis: nūq̄ falsarius: qui falsificauit sigillū regis fuit dignus et fecit tantū dedecus aut iniuriā regi: sicut vir vel mulier qui habet similitudinē ymaginis dei et caracteres in baptismo et capit caracteres dyaboli: et si falsificarius debet degradari: occidi et exiliari ratio est q̄ qui p̄dunt carecterem damnantur. Et si sic de vno peccato mortali: quid de mulibus: quid de masculis: querella exponente iuuenes filias. O peccatores: quid erit de nobis: erimus damnati. Rogo deum q̄ habeat pietates de nobis: q̄ alias melius nobis esset nūq̄ fuisse natos. dicamus de beata magdalena: que falsificauerat sigillū dei. quod remedium: vt cognouerit defectum suum et peccatum quod fecerat recurrit ad deum: et deus habuit pietatem de ea sic faciamus et nos. deus dabit nobis veniam et sigillum si non erit integrū dabit nobis gratiā reparandi. si hoc non fecerimus: habebimus salariū peccati: iuxta the. verba etc. Quo ad primā partē declarandā que est de testando peccatū scitis vbi sumus dñi scriptores. vidimus. a. b. c. d. e. f. g. Ecce inconuenientia peccati mortalis. volo suadere: dato q̄ si eēt infirmitas: mortale tamen peccatum tāta mala facit q̄ nullo modo cōsentire debemus. Requirit alia littera. h. et licet nō sit littera sed aspiratio nota: ideo peccatū mortale est honoris destructiuū. habem⁹ textum figuram et rationē. Tertius habet. Ecclesia. xlvij. de Salomone vbi dicitur potestatem habuisse in corpore tuo. posuisti maculā in gloria tua. Alius textus habetur Ezechie. xvi. Abominabilem fecisti decorem tuum. Et figura habetur p̄imi Regū. xv. de Saul cui dixit Samuel. quia abiecti sermonē domini proiecit et abiecti te dominus ne sis rex israel Scidit vel abiecti domin⁹ regnū israel a te hodie et tradidit illud proximo tuo meliori te. si rex David succedente tempore suscepit victionem. Ratio est bona. Nam habetis aristoclem iij. Eptichorū. Honor est p̄miū in virtutis: honor allit artes. dicit

grammaticus honor vel bonos: si ergo ita sit q̄ honor est virtutis p̄miū: si hoc sit sine virtute viciōsus: ergo est sine bono. Ideo dicitur. i. Regū. ij. Qui autem contempnunt deum erūt ignobiles. domini leuate corda. Toti quimini de omnibus rebus: nihil est in mundo quod amoueat plus honorem alicuius p̄sone q̄ peccatum. Est hic iuuenula vel iuuenis. Amice quid super omnia mundi debes desiderare: vere honorē tuū: q̄ melius erit tibi. Crudelis est qui famas suā negligit. Excepta puritate cōscientie nihil melius q̄ bona fama. loquimini de habentib⁹ thesauros et bona mundi: veniat vna pauper mulier que nihil huiusmodi habeat et custodiat oues si honorem suum p̄ oculis habeat et puritatē cōscientie vere illa est nobilis. Monibus et vita nobilitat bō. hui⁹ habem⁹ figurā i libro ecclesiastici vbi loq̄r fili⁹ sirac de Salomō. Da Salomō tu posuisti maculā i gloria tua et inclinaisti femora tua mulierib⁹. habem⁹ similem figurā. Samuel dixit saul. Cum effecit uuluis caput in tribubus israel facies vniū q̄ te dñs in regē sup israel: p̄ eo autē q̄ abiecti sermonem dñi abiecti te deus: q̄ noluit credere: fregit p̄ceptū dñi expulsi sunt a regno et miser mortu⁹ est. Ratio huius est bona. honor enī est p̄miū virtutis: peccatū virtuti opponit: igitur etc. Adducamus hic Magdalēnam: dicatis magdalena p̄didisti ne honorē vestrum. Luca di. vij. ca. In illa diebus mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix vt cognouit etc. Et frater an dicatur mulier peccatrix p̄ p̄positatē. certe dat honorē suū vērō ad minus. Sunt aliqui et fuerūt qui voluerūt dicere q̄ nō fuit publice peccatrix: et dicūt q̄ nō sunt digni. non oporteret nisi capere illū qui dicit simplices fornicationē nō esse peccatū mortale: vere ligna ignis sunt nimis caracterales nō cōburūt. A sermo eorū serpit et accer. Aliq̄ igit eorū reputat se inter viduas: vt est argumentum insolubile: nec possit solui in vico straminis: nec in scarbonica efficaciter nemine discrepante. p̄sentit tota doctrina theologorū: q̄ q̄ mulier vel iuuenis filia habuit voluntatem currendi et male viuendi et dimisit se tangere et osculari et corp⁹ mansit integrum. virginitas a virore distat. Unde vocabis arborem piridē dūmodo ignis

nō transierit. Sic si corpus mansit integrum
et ignis nō trāsumit: concupiscentia. s. actualis
i. nulla uilitas remāsit: faciat penitentia: et a
cetero proponat se. bñ uiuere reuertatur ad
deū uirginitas est reparata: moriat in statu g
tie coronabit uirgo. Et de ea ecclesia inspira
ta spiritus sancto q̄ canonizetur fiet ab ecclesia
officiū de vna uirgine. Subsumam? magda
lena fecit uana fuit peccatrix fecit tñ penitē
tiam: et est sancta i paradiso. De ea facerem?
sicut de vna uirgine: nisi corp? ei? fuisset lapi
sum in luxuria: et si nō cecidisset. Persuasio ē
euidens et sufficiens. Aliqui tñ uolūt dicere
q̄ erat vna mulier publica in loco publico: si
hoc nō est credendum. Est igit opinio mear
vera. Magdalenā carens patre et mīre: soror
Zazari et Marthe. Et dicit Grego. allegādo
Zu. In ciuitate erat mulier peccatrix quā lu
cas peccatrice nōmīauit. De illa Marcus di
cit de qua dñs eiecit septē dmonia. Et Joh.
illam mariā appellat. unde Zaza. erat exyna
p̄te hirsini. Martha de bethania et illa d ma
gdalon. illa plena pompositate cecidit a suo
honore et dedita totaliter fuit voluptati sicut
modo uidetis plures sic fatuitates. et qñ trās
ibat p̄ uillam ostendebatur digito et diceba
tur. ecce peccatricem. Et insuper uiso q̄ erat
de magna domo que fuerunt causa sue con
fusions: placet scire uere sūt tres.
Fornositas.
Libertas.
Libertas.

¶ Prima tangit Salomon q̄ dicit: Prouer.
vlti. Fallat grā et uana est pulchritudo. Cir
culus aure? in naribus suis. mulier fatua et
uana non timēs deū. Prouer. xi. De scō lo
quitur Ezech. xvi. Nec fuit iniquitas sororis
tue et. Et tertio tangit Ecclesiastic? sapien.
Si filie tibi sūt serua corpus illar. Eccl. vi.
Audite dñe bēris filias quas mittitis penes
fuitrices. Custodite eas qñ tres sūt cause per
ditionis ear. Prima est qñ est pulchra et pul
chra fronte h̄y. et p̄cipaliter qñ mīes eas pa
rant et iduūt p̄p̄atice habēt pulchras cathe
nas nasum ornatum et pectus: uere meli? ēet
esse leprosa. Va dicit sapiēs illa pulchritudo
fallat gratia est uana: et tantū est illi mīi sic
sapient: sicut si poneretur anulus in naso su
is q̄ ponit nasum in luto. Secūda est quādo
h̄y unde mater exyna parte sibi dat pecuni

as et sūt maritus: et h̄y de q̄ facere conuiniū
et bāqueta. Nec fuit iniquitas sororis tue: q̄ qñ
erat pleni: de deo nō curabāt. Tertiu est liber
tas. Et si ad oppositū Aug. di. q̄ qñ uos sunt
que deberent custodire et cohibere mulieres
a malo.

Primu est pena legis que punit cōmuniter
malefactores.

Secūm ē timor cōfusionis dedecus et pudor.
Tertium est auctoritas patris vel spōsi que
d̄y eas refrenare.

Quartū est bona societas: qñ non frequētat
nisi bonā societatem.

¶ Veniamus ad Magdalenā que fuit cau
sa confusionis vestre. Domina uinam qui
uos uisitauit dignetur nos oēs uisitare. ipsa
em̄ hēbat illa tria pulchra. fuit sc̄ pulchra di
es. Fuitis ne abbasmet iuxta ciuitatē An
degauē. illic est sua sugura mag. erat. alta
capilli pendētes usq̄ ad pedes: croci sic cera
et hēbat bona satis: erat filia sue mīis p̄dis
lecta. Sūt et hēbat libertatē suā et auctori
tatē: q̄ defecit ei p̄ et mater. Frat impediē
tur p̄ agendis negocijs. ciuitatis hierusalem
et Martha ifirmabat: et mag. domicella uo
luptuosa erat i banq̄is aliqñ usq̄ ad noctes.
sanct? Vincentius diē in sua cōtemplatione
et sine temeraria acceptōe poss̄ sic dīci. ¶ Au
dite dñi uidistis ne mādanos q̄ dant se dyas
bolis: si aliqd̄ dicūt post factū. et dicāt q̄ non
esset amator vestre pulchritudinis. nō est p̄
latus qui nō cupiat uos h̄re: nulla loquit sc̄
uos. sanct? Vincenti? dicit q̄ quidā pūmo de
cepit eas et dicit cuidā alteri q̄ uenit ad Ma
gdalenā uolēs eam decipere. similiter et illa
rēnuēte dixit. de dea domicella: nūqd̄ hō sū
ut talis: et nūqd̄ possū h̄re sicut h̄uī. breuē
cū ea habuerūt societate taliter q̄ honor ip
suis fuit datus uento. et cundo per ciuitatem
dicebatur. ecce peccatricem. O deus eterne si
pater et mater fuissent in uita quid dixissent
uideudo tale dedecus in domo eorū. Simi
liter lazarus eius frater poterat. aliquando
venire cū dicebat: frater mi gubernans uos
sicut uultis scio quid facio. O stipendia peri
oris uanitatē mūdi multos decipit. et quo
modo est possibile sic suam aiam perdere et
nō timere deū. Solo p̄suadere q̄ si Magda
lena non cognouisset casus suū fuisset dam
nata. cū dyabolus. inuenerat eū exēplo eius:

Sermo

cognoscant casum nrm: si nō mōtē eternaz
babebim. Juxta verba thematis etc.

Quēcūda ps. frater si pla cet qd faciemus:
dicitis qd est ita magnū maluz esse in statu
pccī qd faciem? p viūdo i statu gratie. In
scriptura sacra qreūor: repiunt q inuenerūt
grāz dei. Primo noe: qz impleuit qcūqz pccē
perat ei de? Audi ergo o israel mādata dei.
Scōs fuit Abrahā Ben. xvij. Et qd fecit ille.
vere fecit quattuor. scribis. Gene. xij. Egredere
de terra tua: et de cognatione tua etc. Et si in
ueni gratiā in oculis tuis: si pro qz grā dei vita
eterna. Ibi dī q apparuerūt Abrahā tres vi
ri peregrinātes: et erat i ostio sui tabernacu
li. et quando vidit eos posuit se genib? flexis
et dixit illis. Dñi et si inueni gratiā coram vo
bis faciat is mihi illum honorez vt qescatis
in domo mea. O popule si tñi possemus sa
cere qd maneret nobiscū essemus felices. sed
quid fecit. Scriptura dicit qd dimisit terram
suam et domū patris: et iuit ad terram quaz
ōndit illi creator. Ecce statum religiōis be
ne seruare. Vos patres et matres qui ponit
filios vros in religione male seruata. respō
debitis etc. Relinquere terrā suā est votum
castitatis. Et domū patris est votū obediē
tie: et opz ire in terrā aliam est votū pauper
tatis. Hos alij relinquatis terrā vestrā hoc
est pentelam et carnalitātē. dimittatis do
mum patris hoc est supbiā. et hēbitis dī gra
tiam. Veniamus ad Magdalenā. dñā steti
sti semp in terra tua. non vere. reliqui eam
et me disposui ad hndum gratiā. Sequitur i
euangelio. Et cognouit o benedicta cogiti
tio lachrymis caput rigare pedes vt dixim?
et quō potuit cognoscere patm suum. Certe
medio illius de quo scribitur: qd oēm homi
nem illuminat: hoc fuit inspiratiōe et auxilio
speciali saluatoris: qd facit solē suū oīm sup
bonos etc. Math. v. ca. Et quō pueria est.
Cognouit vanitātē mundi.
Grauitatē peccati.
Gauidia paradisi.
Penas inferni.

Quibus et deceptiones: et qñ cognouit res
mediāuit. Et quō cognouit: dicunt docto
res qd mulieres q sequebant eā plangebāt.
et habetis textū Lu. xxiij. Et nō est moder
num qd mulieres sequūtur sermones: quos
niam tpe xpi multe seqbant eā. beatus Elin

centius vult dicere qd multe dñe s hierusalē
potuerūt simul dvenire rloq vna cū altera
et dicebāt vere ē magna pietas illā pulcherri
mā filiā sic esse pccitā. dic vna faciam? qd ves
niat ad sermonē: tali die pccabit magnus
predicator et magn? doctor poterit forte effu
ci melior. Et venerūt ad eā due vlt tres dicen
do illi. vult ne venire ad bñm ad sermonē
vos audiet mirabilia et nō possēt videre pre
dicatōis qd si diligat: ē pulchrior tot? mūdū.
et dixit ipsa ibi multi sunt. Ita vere. Q bñ
dixit ipsa volo ire ad vidēdū eū et duxerūt eā.
Cū fuit ibi. Ecce bñdicit? ibs cū? eloquis ei
rat ignitū vehemētē. et ligua penetrabili
omī gladio ācipiti. magdalena erat ibi cla
mabat ibs tūgēs cor ei. O pccōres vel pecca
trices scripti i libro dñator: qd i hora mōd
respōdebit qd erit de mūdō de vanitatib? pō
pis et choreis de quo erit meliores i fine: o is
felix peccatrix hēbat i pncipio frōtē elenatā
et icipit sudare et deprimere frōtē et vultū: et
videbat qd illi soli loquebat et tādē sba rigo
rosa snt i dulcedinē. dicens: reuertere rosa
sunamiē. i. captiua: reuertē reuertere et ego
suscipiā te. De peccatrix reuertere. et potuit
dicere emoliedō verbū suū. he misera creatu
ra reuertere ad me sū saluator. sū ille qd pccā
idulgeor et penitētes ad miam recipio. vt co
gnouit vtinā cognoscant casu nrm: tñc xpus
pfectit sermonē suū: et post sermonē qdā pba
riseus rogauit eum vt iret pransum i domū
suam. bene dixit xps ego ibo. Tunc venerūt
mūdant et voluptuosi ad Magdalenam vt
prius faciebant et volebant eam ducere per
super brachia. O magdalena. vtinā sic tange
rentur corda nostra. Non vero dicit ipsa nō
capiatis me. et dicebant. Et qd habet. Estis
iam mutata p vno verbo istius predicatoris
quoniam arrestatis vos ad verba. et dixit di
mittatis me. De domia habebimus ludos et
choreas post prandiu: venite venite ad do
mum vestrā. dimittatis me potuit dicere: mi
mis rñi. Et ecce illā pauperimā filiā quasi
desperatam dicit. o ego sum dñata et cau
sa multorum malorum. Deu heu quomodo res
pondebo de obus: et venit et non potuit sa
cere aliud: nisi vt cognouit qd iesus accubuit
quesiuit. vbi ē predicator: quo abiit dilectus:
dixerunt iuit ad prandium in tali domo. di
cit ipsa: is loquatur rigorose: tamen est dul

cis homo: promisit in sermone suo habere pietatem de peccatorib⁹. Illa habebat phylas vnguentorum ⁊ aquarum ⁊ cepit alabastrum vnguenti: ⁊ sic dixit. nō ponas me ante eum: sed in pedibus suis et nihil dicam. Tunc ingressa est ⁊ erat in mensa: ⁊ sic peccatorum sua penitentia remissiones impetrauit ⁊ gratia meruit diuinā. quā nobis concedat qui est benedict⁹ in secula.

¶ Sermo decimus.

T'ipendia

peccati moys ⁊c. Nihil fuisse dicam ⁊c. Domini vos audivistis i alio sermone q̄ breuiter per peccatum perditur honor: sicut patuit in magdalena. nam suus honor fuit datus vento ⁊ cū digito oñs dabatur: ⁊ ad cognoscendū gravitatem peccati nihil melius q̄ respicere ⁊ cogitare in cruce. Et ad iungendū materiā precedentem huic p̄nti dico p̄mūdo q̄ Pau. fuit corā magno doctore. sc. corā trinitate. in effectu dicit ipse nihil iudicavi ⁊c. Quid vultis dicere? dixi q̄ in arbore est epulum bonum p̄ omni statu hoim. primo est epulum p̄ peccatorib⁹ ⁊ est remissio suoz peccoz. secūdo p̄ penitentibus gratia ⁊ solatio. tertio p̄ perfectis ⁊ bene viuētib⁹ gloria ⁊ benedictio. E dicit dñs ab aduersarijs p̄tatio. Ideo dicit Dasi. iij. Subter eā habitabant aialia ⁊ bestie terre. Sub arbore illa dicit Dasi. redēscēbāt aialia ⁊ bestie. dñs vos nō habetis gallicū de hoc noie aial ⁊ b̄ito h̄y et dicit. Similiter ⁊ flamigus. dixim⁹ de aialibus rationalib⁹ q̄ sūt aialia: ⁊ tñ nō dicim⁹ q̄ sunt bestie. Tāñ textus noster dicit q̄ sub arbore requiescebant aialia ⁊ bestie terre. Audite dñi vos debetis intelligere q̄ in mūdo sunt duo modi gentium. Quidam sunt q̄ viuūt in peccō ⁊ tales sunt bestie. Alij sunt q̄ viuunt in gratia ⁊ sūt aialia in statu gratie. Credo q̄ sunt illa aialia de quib⁹ dicit. aialia tua habitabūt i ea. Et bestie sūt ille q̄ noian: tur noie iumentoz. p̄s. hō cū in honore esset ⁊c. Aialia igit ⁊ bestie que supple sūt in peccato mortali ⁊ in grā sub cruce se debet quiescere: q̄ cōsiderata vita ⁊ malicia intellecta: quam dyaboli h̄nt opra nos si possem⁹ nāli: ter h̄ stare c̄viuere: nisi esset meritū xpi: quia

ab illis suffocaremur. Qd sit ita q̄ dyaboli nobis sint foetores. Job nō ignorat cū dicit. Ipe est rex sup oēs filios supbie Job. xli. Et nō est p̄as sup terrā q̄ valeat ei p̄pari. Job. iij. Et q̄ p̄ faciat bellū nō ignorat Pau. ad Ephe. vi. qñ dicit. Nō est nob collectari⁹ aduersus carnē ⁊ sanguinē ⁊c. Et q̄ nos velit occidere pe. in. i. ca. declarat. Fr̄s vigilate: quia aduersarius v̄r dyabol⁹ tanq̄ canis furiosus vel lupus famelicus: nec leo habuit tñ desinē dēuorādū bestia: sicut dyabol⁹ habet cōtra nos. ⁊ q̄s nos custodit vere op̄s ire ad crucem. In illa die erit vmbra cūli ab estu ⁊ pluuia. Et in alio loco. asit p̄cussus virga pauebit a facie eius. ¶ Audite dñi qñ vaditis ad lectū: cui loquor: estis h̄c blasphematores et vos dñi curie qñ vaditis ⁊ de sero ad domū endū: timetis ne q̄ dyabolus vos strāgulet. qñ vaditis ad lectū potestis bene dicere. Nescio si cras surgā. Ite ad arborem ⁊ requite q̄ r̄p̄vos custodiat si sitis in mortali peccō ⁊ si estis in grā petatis xpo q̄ dignet vos p̄seruare. Et qñ surgetis p̄peretis ire ad crucē ⁊ sic hēbitis victoriā. Reuertebant lepruagins. ca. ij. discipuli dicētes. dñe ⁊ in noie tuo dimonia eiecim⁹. Reuerūt igitur discipuli ad x̄p̄s dicētes. dñe immediate q̄ loq̄mur de vobis oēs dyaboli fugiunt: dñi vos q̄scatis sub arbore crucis: si q̄ nō n̄ya ne si ne l̄. salariū peccati hēbitis. Iuxta themat. h̄ba. ⁊c.

¶ Pro fundamento mouetur questio decisiva Bona. di. xiiij. tui. Dicebat nobis euangelizum nostrū: q̄ ille cui plus fuit datū: plus recepit Magdalena fecit multa peccā ⁊ omnia fuerunt ei dimissa. Que per fidem plus recepit maria q̄ nunq̄ peccauit: q̄ preseruata: v̄l magdalena que fecit multa peccā. ⁊ oia fuerūt illi dimissa. h̄ētis ne meretrices que vadunt ad banq̄ta. Ponite bonas mulieres forores v̄nā q̄ nunq̄ peccauit: aliam que multa scelera perpetravit: nihilominus tamen reuertatur ad deū. Qui si placet illaz deus facit maius donū. Dicebat Scō. ij. doctrina sua subtili. Si esset duo hoies: q̄bus dñs remisisset centū peccā: alteri. xxx. vere ille cui dimittit centū peccā habet maius donū.

¶ Reuate capita. qñ videbis cognatam tuaz diffamaram nō leuati: si summittis fronte. v̄l Augu. super Lu. sup illo h̄bo. Phariseus aut ita semetip̄m dicebat. Nō est peccō sup

Sermo

terray: cui alius nō foret sibi filius: nisi pēōr
 euacuato: ab illo pēōr euy pseruaret. Domie
 sunt due mulieres in hac ciuitate vna ē ma
 la ⁊ publica. si de sua bonitate nō pseruas
 set aliā: forte fuisset peior. Capiatis duos or
 thos vnu plenu floribus: ⁊ aliu plenum viti
 cis: ⁊ inculcu ⁊ possent loqui ⁊ diceret vnus.
 s. pulcher ortus alteri. Vade vilis ⁊ infamis
 qui nō affers pulchras herbas sicut ego. Ali
 posset respondere. Hicina vicina non loquas
 ris de me nā sum? de eadem terra: qui nō co
 luisset vos plusq̃ mēseretis sicut ego sū. Hoc
 modo vult dicere Scotus. Unde qdā antiquus
 doctor dicit q̃ plures sūt gratie puate nō
 collate q̃ positiue. Hū omia pēā q̃ commisit
 Layu ⁊ dānati ⁊ oia que cōmittūtur hodie.
 Dico tibi charissime q̃ si pseruas es ab illis
 pseruationes illaz gratiaru sūt puate
 ⁊ Thomas consequenter loquitur in schola. vos
 querit dicit quod est maius donum pserua
 ri vel post pēā reparari ⁊ habere remissio
 nem. Si loqmur ⁊ cōparemur donum dono
 maius est pseruari sūt gratie puate nō
 que nūq̃ peccauit nec fuit maculata nec pur
 gata: licet si non fuisset pseruata cecidisset.
 Ipā ē magis obligata deo. Si loquamur res
 pectu psona recipietis donū cū pēōr non sit
 dign? in illa q̃ritate. Pēōr cui de? indulget ē
 magis deo obligat. Restat cū nō sit aliquis
 sup terrā qui non peccet: ⁊ sit dignus morte.
 Querit vtrū sic possum? penitere q̃ ad gra
 dum ⁊ statū pristinum possumus resurgere.
 Bona facit dñam inter statū: gradu: ⁊ chari
 tatē. Si de charitate ⁊ gradu charitatē loq
 mur dicim? q̃ hō p pñiaz pōt ptigē ad cha
 ritatē amissā equalē maiorē vel minorē fm
 eq̃lez vel maiorē conatū. Si autē loquamur d
 statu aliud ē hō mō p̃runcūq̃ hō peniteat
 nō pōt reparare. Hū bētia in maiori. vo. xxx
 ij. q. v. cā Pau. Et sc̃ba Hierony. ad Eusto.
 Cēsa cū possit de? agnē post lapsū n̄ p̄t re
 pare. ⁊ p̃runcūq̃ pñia fuerit magna nunc
 pōt resurgere ad innocentia. Q̃t uate spūs
 dñabimini pēōr: ⁊ q̃re frat. dedi suasio
 nez legis ad legē corneliū de falsis: ⁊ dēreale
 de crimie falsi in anti. Estis seruus alicuius
 pñcipis hēris sigillū ⁊ illo male vtini. Dicit
 imperator q̃ omnis falsarius ē criminofus
 Et ideo dicit papa q̃ tali debz impiū cara
 cter in frōtez: ⁊ dē eruk: si sit p̃stuit? i eo

deffactica dignitate bz degradari. Moralie
 dē q̃ hēm? sigilluz dei in aia ⁊ caracterē ba
 ptismalem imp̃ssus ⁊ peccādo facimus sigils
 luz falsum ⁊ sic falsificādo digni sumus mor
 te. Qui cōmtrauerit similitudinē dei in simi
 litudinē corruptibilis hoīs. ad Roma. i. Re
 stat estis hic aduocati latrones ⁊ notarij. q̃
 dicitis q̃ papa nō habz auctoritatē ⁊ tal ele
 ctio nō dē hē locū dixistis. frater dicit aliq̃s
 q̃ depolnim? caracterē ab aia nostra. Ania
 est imortalis caracter. est indehibilis videtur
 q̃ irrideatis nos. videt q̃ nō sumus digni
 dānari. vere est alius casus q̃ reddidit psonaz
 dignā crimine ⁊ exōcatione. habet. C. ad
 legē corneliā de falsis. q̃ nō sumus digni
 vñ dicit textus. Falsificās litteras principis
 pene legē corneliē d falsis p̃it plectēd? q̃d in
 seruo est vltimū supliciu: libero autē depor
 tatio inferiliū. Hos canoniste habetis duos
 textus in canone. Prim? si ad falsariū. Et
 sc̃ndus licz ad regimē: ⁊ scribunt d crimine
 falsi. falsariū litteraz applicatū: si clerici sint ⁊
 p̃sentientes ⁊ p̃cipantes sūt exōmunicati
 Si vero de clericis sint degradanti sūt ⁊ ve
 mūt degradadi ⁊ iusticie seculari tradēdi ⁊
 bñificio debēt p̃uari. Quib? autē mōis falsifi
 cent lre declarāt ad regimē aiarum eodez ti
 tulo. Dñi capiam? casū q̃ rex mittat aliquā
 litterā cū sigillo suo: est qdā q̃ bz bonā manū
 q̃ radit litterā regē ⁊ p̃ponit aliq̃d falsū in lra
 qd debet illi fieri. dicit Imp̃ator rasorem in
 strumēti vel mandati deffam? criminofū.
 ⁊ si sit seruilis conditionis: volum? q̃ sit dē
 gnus morte: si non sed sit liber: volumus q̃ i
 exilium deponatur. Et dicit papa qui nō por
 tat cr̃sē si sit aliq̃s qui bullaz radat vel addat
 vnum punctum aut diminuat: volumus q̃
 talis sit exōmunicatus ⁊ referuamus nobis
 absolutionē. Et vltra si sint clerici: p̃uam?
 eos suis beneficijs. volumus q̃ degradentur
 ⁊ dent in manu seculari vt sint cōbusti. Et
 nam papa qui est super? ⁊ supremus impa
 tor: nō nobis sic faciat. Placeat audire litterā
 regis ⁊ que est bulla. Hos habetis textū for
 male. ij. ad Cor. ij. Epistola xpi estis mini
 strata a nobis: scripta non atramento sed
 spiritu dei viui: nō in tabulis lapideis: si i ta
 bulis cordis. Audi audire ⁊ videre falsariū cu
 ius ē ymago hēc ⁊ sup̃scriptio. O dicit iuda
 machabeus. i. Macha. i. libros legis in pie

rusalē cōbuserūt igni ⁊ dstruxerūt eos igne
⁊ hoc est concupiscentia pcti. Dñi vñq̄ man-
datum regum aut littera fuit scripta manu
regis ita nobilitat sicut aie nostre fuerūt si
gnate precioso sanguine xpi. Quis est yma-
go hec ⁊ superscriptio. Quero tibi popule dic
veritates: quid in litteris scripsisti: an possit
dici de ania tua. hec omnia liber vite ⁊ testa-
mentum altissimi habetis scriptum. Dum
litem virginitatem ⁊c. Quid habetis scrip-
tum dicatis veritatē. promittovobis q̄ hic
est liber generationis filioꝝ Adam. Si quā
si sit liber vite. vere in litteris tuis nō inue-
niuntur: nisi mendacia: adulteria: luxurie: as-
ctus immundit̃ba inhonestas: ⁊ sic de alijs.
Ben peccatores si ille ponat morti qui falsifi-
cant mandatu regis: quid de illis qui falsifi-
cant signaturam dei eterni. Volo p̄suadere
q̄ si scripsimus litteras nostras cū pugil-
lari peccatis: expectatē. motes. tūc enī iudica-
buntur mortui s̄m scripturam repertas. In
illis rogo depōamus viciū ⁊ radēdo illō scri-
bamus lras nostras rūbeas de memoria pas-
sionis h̄ est nimis dparitatis vel si aliter sa-
larium peccati ⁊c.

¶ Quo ad puam partem que est de peccati
detestatione. Volo p̄suadere q̄ caueamus
a peccato: quia ex peccato damnari nulla ve-
lania maior: propter mala que facit in b̄ mū-
do. Jam vidimus octo incommoda ⁊ dam-
na secundū octo litteras. Sequitur littera
J. Peccatum est indignationis diuine pro-
uocatiuum. Vabem? textum figurā ⁊ rōem.
Textus est Ezechielis nono. Iniquitas iuda ⁊
hierusalē magna est valde. Idcirco non par-
cet oculus me⁹ neq̄ miserebor. Et Leuitici.
xxvi. dicit. Si at ambulaueritis ex aduerso co-
ram me egestate conficiā vos ⁊ omni male-
dictione que sequitur. Figura seu hystoria q̄
tum ad indignationem diuinam. Capite a
secundo capitulo Iudicium vsq̄ ad victimā:
⁊ p̄mi. ij. iij. Regum Omnes illi libri
probat sunt. In libro iudicium dicitur. Ad-
diderunt filij israel facere malum coram do-
mino ⁊ misit illis ⁊c. Et rursum misit illis
Septe. tñō cessauerūt vsq̄ ad victimā. iij. Re-
gum. Ratio est bona. Et casus est patēs.
Quid dicit Pau. ad Ro. iij. Deus verax est: q̄
cū iust⁹ sit displicet omī malū. Ideo maloz
multiplicatio est diuine iusticie indignatio

nis puocatiua. ideo. Ben. vi. Vidēs de? mul-
titudine maloz dixit. Penitet me fecisse ho-
minē. Volo dicere q̄ debemus reliquere sta-
tus pcti ⁊ nō in merito: qñ est ire diuine puo-
catiui. Vabem? textū q̄ creator ostendit
Eze. pctā enormia ciuitatis hierusalē cui di-
xit. Iniquitas iuda ⁊ hierlm magna est valde:
pctm̄ est nimis grāde. Et ideo nō p̄cet ocul⁹
meus neq̄ miserebor: quia faciam iusticias:
aliqui creator dicit. Penitet me creasse homi-
nē. Precor iesu xpo q̄ non peniteat euz rede-
misse nos. Relinquam? vetus testamentum
accedam? ad nouū. queram? gratiā q̄ insti-
tuit ⁊ ordinauit leticias. sine defectu fuit p̄
indignationez saluatoris ⁊ p̄pter nra pctā.
Veniā? ad magdalenā ⁊ petam? ei. domi-
na fustis peccatrix: si māsisset in pctō ad
fuisse de vobis. vel potuisset dicere. Odiō iē
deo impius ⁊ impietas ei⁹. Sap. xiiij. ⁊ b̄ pe.
di. iij. s̄r plures. Scio dñs inimicū esse oī cri-
minolo. Id vt cognouit magnitudinē turpi-
tudinē ⁊ multitudinē: cucurrit ad me fontez.
Vñ dīc sapiēs: q̄ pctōes ⁊ pctā sūt in ira dī
uinā: s̄r in edū dei. p̄pterea vt magdalena
cognouit multitudinē ⁊ turpitudinē pctōꝝ
suoz iuit ad mie fontē. Quid vocat magni-
tudinē pcti. S̄r hic mille qui nō p̄r p̄ferre
verbū nisi dicat dyabol⁹ habeat p̄tez ⁊c. An
sit magn⁹ casus? Vho. in fama corā gentiles
referendo dictus seneca pagani i cathologo.
Seneca nō miratur nisi a paulo legisse: ⁊ sic
nescio si pagani sit. Vho. dicit post eā. Nō ē
possibile oia pctā fore eq̄lia: q̄ nō oēs virtus
tes sūt eq̄les. ad quicq̄ vna ē portio: alia at eq̄-
lia: sic opz q̄ pctm̄ ⁊ cruci portio p̄riū sit ere-
crabili⁹ ⁊ mai⁹: ⁊ sic vñ dīc mai⁹ ⁊ aliud par
ui⁹. h̄ cū posito nullū est sic puū qñ ducat ad
mortē. Sunt ne hic maq̄relle ⁊ mulieres ho-
mōis que h̄nt filios ⁊ nō a suis sp̄sio: ⁊ ali
qñ p̄turierūt abortiuū? an nūc querūt vindi-
ctā: an hoc sit magnum pctm̄: vere ita. ⁊ quō
cognoscit? Si vna esset mulier q̄ cōburi debe-
ret diceret q̄ nō fecit puū casus postq̄ mors
sequit. Sic vt cognouit q̄ pctm̄ suuz erat ita
magnum ⁊ indignatio xpi erga eā ⁊ q̄ opoz
tunt xpm̄ moni p̄pter pctm̄ tūc cucurrit ad fō-
tem mie vbi lauit se. Quod remedium volo
p̄suadere q̄ postq̄ pctm̄ prouocat irā dei di-
mittamus illud. Dñi mei domus burgundie
fuit destructa. s̄r ⁊ baranie. Rogo deus q̄
cc iij

Sermo

nō sic agat de regno isto. Est vnus enſis p
pe nos. vñ in A poca. tñij. dñ. hñte ſalce in
terra vere venit tñus ſalcandi. Et ſicut vi
dens q qñ meſſor venit cū ſalce oīa capit et
radit excepta vna parua herba q plicat ſe. et
ſic euadit ietū. Sic pctā nra querunt vindic
tā corā deo. Dñi aduocati relinquam? ma
laz cāz. Et vos gentes religiōis emēdate vos
ſi nō: hēbīd ſalariū pcti. Juxta thema.

¶ Reſtat venire ad ſecūdam ptem. ſra? mo
neris dimittere pctm̄ t acq̄rere gratiaz dei.
quō faciemus vt gratiaz poſſim? recupare?
Quattuor pſone inuenerūt grām dei.
Primo Noe: q ſec oīa q pcepit ei de?

Secūdo abrahā q dimiſit trā t domū p̄ris ſui
Zertius loth. Beñ. ix. cui dixit āgel? Egrede
re t ſalu aīam tuam in monte ſaluū re fac.
Da ha dicit loth dñe mi q inuenit ſeru? tu
us grām corā te nō poſſum in mōre ſaluari
ne forte apprehendat me malum et moriar.

Est ciuitas hic iuxta: ad quā poſſum fugere
puā t ſaluabor in ea. T oth erat in ſodoma
q corruit in abyſſus cū alijs quattuor ciuita
tibus. Angel? dixit illi. Feſtina fuge extra ci
uitatem t vade viſit ad montē t caueas ne
reſpicias poſt tergū: ſed ascende in montē.
Da dicit loth heu dñe q inueni grām corāz
te ſi nō poſſum aſcēdere montē ſaltē q ſim
ſaluatus in illo puo villagio. vade vltra. Et
ecce repētiniꝝ fulgur: t pluit ſup ſodomam
t gomorrā ſulphur t ignē a dño de celo t ve
nit magnū tonitruū t fulguratio t totum
corruit in abyſſus. Et mulier ibat poſt loth.
cui dicebat venite pperate pcor. t qñ ipā ſu
it ſupra montē aſperit poſt tergū t verſa ē
in ſtatūz ſalis. Vultis ſaluari domini: hoc
tangit vos mendicantes ſi nō viuāt ſm te
noīe regule. t tangit ſcholares t dñas faciē
tes banqueta t gñaliter oīſ. ¶ Dñi vultis
b̄re grātiā: vere opz exire ciuitatē ſodomor
rā. i. opz dimittere occaſiones. Ambro. bene
ponit. xxiij. q. i. c. nō turbat. Et Sap. i. Pro
uer. Qui cū ſapientib? gradit ſapiens eſt. a
micus autēz ſtultoz ſimilis illo efficietur.
Proverbioꝝ. xij. ambro. Non turbatur na
ms in qua: erat Petrus: turbatur nams in
qua erat iudas. Fugiam? iudā fratres fugi
am? p̄ditoīe ne forte cū illo ſubmergamur
Vultis b̄re grām dei: fugite malos. Iuue
nis religioſe amice viſ ſaluari: dimitte con

uentū in quo vita pcti ducit. bi. xlvij. c. ¶ Trā
libet. t ſunt ſba auguſ. Sicut nō inueni me
liores q qui in monaſterijs p̄ſecerūt: ſic nō
iuem deteriores q qui deſecerūt. Dicat dñā
magdalena quōd habuiſtis grām dei? certe
iueni illam pctā fugiendo t loca reliquendo
Si haberem linguā gregonj dicētis excuſan
do ſe. Cogitāt mihi d marie penitētia ſtere
magis libet q aliqd dicere. Eun? em̄ vel ſa
reū pectus ille huius peccatriciſ lachryme
ad exemplū penitēdi nō emoliant? Conſide
rauit em̄ qd fecit t noluit moderari qd face
ret. Diſcite quo dolore ardet: q ſtere inſ epu
las nō erubet. Si haberez linguā Viero
q ſciebat totā ſcripturā t origenis totā do
ctrinā: inhihil poſſem meli? erpmere ad fugi
endum pctm̄ niſi facere penitentiā. Veniat
magda. t dicat qd fecit ad habendū grātiā.
¶ Pūmū eſt ſatiſſactio.

Secūm eſt eleuatio.

¶ Unde ſeptē ſacrificatioes fecit magdale
na q notant in euāgelio.

Prima eſt pctm̄ declinādo ſtans.

Secūda erubefcendo retro.

Tertia ſe hūiliando ſecus pedes dñi.

Quarta dolēdo lachrymis cepit rigare.

Quinta capillis ad terſionē exhibendo.

Sexta oſculabat pedes dñi.

Septimā vnguētū effundendo t vnguētū
to vngebat: t effudit ſup caput.

¶ Audite dñi dic gre. Cogitāt mihi de mas
rie magda. p̄nia t. Q de? eſne qd q debz dñ
mittere pctōr: fuiſt pctōres: reuertimi ad dei
us t dicite. mō tu es ita bon? ſic tu eras tñc.
Et qd ſec magda. ſec. vij. q vtinā faceremur:
q nūq̄ pſona q h̄ faciet a deo ſeparabitur.
¶ P̄nio ſtās. p? ſimōnē erat ſtās t firma i ppo
ſito. Venerūt mūdani q credebāt eā ducere
ad domū. dixit ill. dimittat. De dñā p p̄no
ſimōne eſt iā ſic mutata. dic greg. Diſcite q
dolore ardet t. Audito q xps erat in domo
phariſei venit cū erat i mēſa t i greſſa iec ſe
ad pedes xpi retro t ſtās cepit lachrymis ri
gare pedes eius t videbat q eſſent duo riuī
fontis viſo q pedes lutoſi erant tpe hyem̄is
Et quid tunc poterat dicere: an pater noſter
vel miſerere mei deus? nō nō: ſed nihił dice
bat ſed lauit. Et poterat dicere in corde ſuo.
O dulcis ſaluator tu diſiſti ore p̄p̄io q ves
uiſti ad ſaluandū peccatores t ego ſum ma

ima peccatrix fac mecum pcor: miaz: nō sū di-
gna loq tecū pūto tibi corp' meū a iam. Q
q̄ habuit i se oblectamēta? tot obculit de se
holocausta? Et dicebat symō i corde suo. Dic
si eēt ppheta ꝛc. Cui xps. Symō volo tibi
aliqd dicere. dic pcessā illā. recte iudicasti. vi-
des hāc mulierē itram i domū tuā ⁊ nō de-
disti illi aquā ꝛc. Hoc tāgit vos medicātes: q̄
nunq̄ habuistis pfectā ditionē. recepistis
xps ⁊ nō mūdāq̄ pedes illi? Hoc ē tāgit mū-
danos ⁊ mlieres dissolutas. Ingressus sū in
domū tuā ⁊ nō dedisti illi osculū. Ex q̄ aut i-
gressa ē hec non cessat osculari pedes meos.
Sist iestioie las ⁊ altere nō dedisti illi aquas
pour moy recōforter. De lachrymis ꝛc. Et
tūc xps dixit bonū sū. vtnā de nob dicat
sic. Remittunt tibi pctā tua vade i pace. Dñi
req̄stas: est hic: Hos dñe mūdane nunq̄ in-
grediemi paradisu donec vob illō dicat. Her-
tit se ad magdalēā diceb ei. Magdalēā di-
mittuntur vobis pctā vā ite. Alderis quō
nō pdidit penā: nec asperit retro: q̄ nō offen-
dit post. Ecce quō reliquit sodomā ⁊ cum
sancto loth iuenit grā. Quā nobis cōcedat
q̄ sine fine viuit ⁊ regnat. Amen.

Sermō vndecimus.

Tipendia

pcti mors ꝛc. In episto-
la dñice precedentis Pau.
volebat persuadere q̄ di-
mitterem? pctā: si nō: alas
rium taratus est. s. mors eterna. ⁊ si q̄ramus
grām dei non pdemus penā nostrā. Et ad b
cognoscendū duo puncta. grauitatē peccati
et excellentiā gratie dei. dicit Pau. q̄ nihil
melius q̄ cognoscere saluatorē crucifixum.
Frater qd placet vltra dicere de illo crucifi-
xo: dicamus cū Dañ. arbores in medio terre
positā magnā fortem cuius sūmitas tange-
bat celus: rami et folia pulcherrima fructus
erat abundantissimus valde. Et bestie et a-
nimalia requiescebāt sub arbore. dicebā he-
sterno sermone de mane q̄ in hoc mundo il-
ya trois manieres de gēs: vt. s. Dicebāz post
piādū q̄ bestie ⁊ aialia requiescebant sub
ter arbore. Quod est hoc dicere. Aspicite cri-
minolum. Quādo aliq̄s aliq̄s crimē cōmi-
sit ⁊ fecit casus mortis si pōt habere aliquem
plātū vel pūncipē ponit se sub alio illius et

euadit ictū ⁊ mortē. s. itis securi ⁊ nō dubites
tis q̄ si scapul' suis nō obābiaret tibi et nisi
sub penis ei? sperarem? ⁊ nisi esset meritum
xpi talia pctā nō ferēt qn iusticia dīna appo-
neret manū. Quid hoc custodit. itrouit em
i ipm celū ad interpellādū p nob dīc Pau.
Restat ⁊ sequit i textu. In ea puerfabant vo-
lucres celi. Et ex ea vescebat oīs caro. q̄rerez
libent' Dañ. qui sūt volucres celi habent qd
dicit ps. Oīa subiecasti sub pedibus ei? oīs
bestie volucres celi. ⁊ aues celi quida ascen-
debant sursum aliq̄ descendebant inferus in
aquam. Debemus itelligere q̄ in opere quin-
te diei que est iouis formauit creator ex ea
dem mā aues ⁊ pisces: ⁊ hoc apparet diuī-
na iusticia: volucres ascendunt superius pis-
ces manent in aqua. Bonaventura dicit q̄
signum est q̄ oēs sum? de eadem materia.
Aliqui volant superius ad celū. aliq̄ vero des-
cendūt in infernū. Quid vocatis vos aues
q̄ volant superius? vere sunt ille de quibus
Pau. ad Philip. iij. Nostra cōuersatio in ce-
lis est. Aues iste sunt spūs deuoti ecclesiasti-
corum ⁊ religiosoz bonarum puellarū ⁊ mu-
lierū que p eleuando corda ad deū non iue-
munt efficacius ⁊ melius medius q̄ medita-
ri in passione xpi. Sed pater q̄ nō hz alas
quō volabit? est quidā grossus hō ponderos-
sus quō volabit? deris nobis aliq̄ documē-
tum p volando. Hos habetis in euāgelio q̄
si quis vult venire post me abneget semet
ipsum ꝛc. Ad alth. xvi. ca. ⁊ eiusdē. r. Qui non
accipit crucem suam quotidie non est me di-
gnus. Retinere ⁊ subueniat vobis: quī nū-
ne si ne q̄ dicit ps. si quis ꝛc. Non de lapidis
bus preciosis accipiat crucē: quia tunc pau-
peres nō possent eū sequi. nō de auro vel ar-
gento quia tunc minores nō possent eū seq̄.
sed opz habere crucē factā de vitutibus: et
quādo habebimus poterim? facilius volare
in arboē. Et sicut videtis q̄ in cruce sunt q̄t
tuor brachia: sic oportet habere actionē quat-
tuor virtutū cōrespondentiū quattuor bra-
chijs naturalib? cruci. Pūmū est timor sup-
phic: ⁊ vadit vsq̄ ad infernū. Dñe nunquid
scitis facere crucē ad essendū virtuosū. Di-
cit xpus. si habeatis crucē sup vos et me seq̄-
mini saluabimini. opz ergo hīc crucē virtutū.
Et pūmū brachiū qd est inferius in ymo vo-
catur timor supplicij: ⁊ vadit vsq̄ ad infer-

Sermo

nū. vnde Ecclesi. i. Timor dñi expellit peccata. Et eiusdē. vii. Qui timet deū nihil negligit. Et eiusdē. xiiij. Timor dñi sōs vite. x. xxiij. Nihil meli⁹ q̄ timor dei. Et eiusdē. xxviij. Nisi te in timore dei instāter tenueris: cito subvertetur dom⁹ tua. i. ysa. li. c. Leuate oculos vros ⁊ respicite sursum ⁊ i terra deorsū aspice paradisus ⁊ infer⁹ infernū. Et si habeas hoc bñ christi crucē. i. timorē expellet vicia ⁊ deponet oēs negligētiā. ⁊ timor dñi ē sōs vite. Prover. iij. Et q̄ nō h̄z hūc timorē impossibile est q̄ p̄ seueret in bonis opib⁹. O frater facile ē dī scitu: vti nā haberemus ita facili⁹ sic dicitis. Quid vocat vos timorē dei: vere ē timor supplicij. habet qd̄ dicit Job. ix. Verebar oīa opēra mea scies q̄ nō parceres delinquēti. Et si is cū? consilia nō reprehēdit eū in tota vita sua xberat de opib⁹ suis: qd̄ faciet ille q̄ nihil boni egit. Reuertam ad deū: quia si nō habeat pietates de nobis male accidet et summus in periculo. ideo Job dicebat qui erat vxoratus qui filios et filias habebat. de illis non faciebat meretrices ⁊ cōueniebat iuste cū seruis suis. similiter dicebat conscientia non me reprehēdit in tota vita mea: ⁊ hoc non obstante verebatur ⁊ habebat pudorem suoz operum sciens q̄ deus nō parceret delinquēti. Vnde dicit glosator. Si ille habebat pietatem de suis operibus q̄ nūq̄ peccauerat mortaliter q̄tum debent timere illi qui semp sunt in peccō. Quid dicitis vos mūdāmi ⁊ vos beneficiati: vos dñi consiliarij q̄ pro longatis pcessus ppter dona amicorū: vos dñi pedagogi q̄ expellitis bonos scholares. Quod remediū: venite ad arbores et cogitate si mortuus fuerit p vobis: si pro qua si perieritis veniā dabit vobis: si non salariū pti habetis iuxta thematis xba ⁊c. Pro fundamento mouet questio a Bona. dist. xiiij. iij. Narratio meoru sermonū stat in duob⁹ punctis. puta malus qd̄ est esse in peccō: ⁊ bonū qd̄ est habere grām dei. In de cisione q̄stionū dñi cū cederet q̄s in peccō nō erit remediū qn̄ dānet. ⁊ i ante plationem sententiē dñs sua mīa mitiget penas snia tñ plata nō erit ampli⁹ mitigatio. Dixi in ali quo s̄mone q̄ de pūlegio spālī deus pōt res mittere pām sine emēdā: sed de regula gūa: li oporebit reddere ⁊ reliq̄. Ad iungendū hāc q̄stionē cū ista restat q̄rere. Et sic pos

ibile alicui p̄sone d̄ pprio peccō satisfaccere. Dicit bona. q̄ in peccō mortalī sāt duo. Vnū est offensa diuina. Scdm̄ est dictatio iordi nata. Si de offensa diuina loq̄mur: null⁹ pōt satisfaccere nisi in merito passiōis xpi. q̄ dicit tuū. iij. c. Nō est aliud nomē sub celo datus hoībus in quo opoiteat nos saluari. Si loquāmur de. ij. scilicet delectatione inordinata hō facies qd̄ in se est p̄t satisfaccere tñ cū ad iutorio dei q̄ ipse ē q̄ opatur i nob velle et p̄ficere. ad philip. ij. c. Leuate corda qd̄ dicit dñi timetis dānari: hoc esset magnū in conueniens. S̄z frater quare dabā legē sermo: ne honesto. Cā d legē cornelia de falsis. falsificans litteras regis ⁊c. Applicabā moralit̄ textū pau. ij. ad cor. iij. Hos aut̄ estis epla xpi p̄ fidē vestrā. Qn̄ recipim⁹ sacramentū baptismi: vel qñ aliq̄s est debite cōfessus. s̄. in aīa illius scribit grām. p̄ fidē vestrā ille q̄ fregit mādātū regi d̄z ne grauiter puniri: et q̄ falsificat bullā pape si sit cleric⁹ venit de gradand⁹ ⁊ d̄z p̄uari bñficio. Sic q̄ delet gratiā in aīa peccando mortalit̄ dign⁹ est p̄uari bñficio celesti. S̄z dicit. frat nō est nob p̄uemes q̄ oēs q̄ peccāt sic dānent. nō est hō ius per trā q̄ nō peccet in fine. penitentib⁹ et sic tandē saluabim⁹. bñ dicit s̄ nō totū. Placeat audire duos text⁹ i antiq̄s ca. corā q̄ aliū incipit. Ex lris de dolo ⁊ cōtūmaria. vbi habetur q̄ citat⁹ legitime tribus vicib⁹ ⁊ nō comparēs corā suo iudice cōtumar censet. Facite venire vicariū vrm̄ v̄l curatū dicat missā suā ⁊ hēat citationē ⁊ dicat. ad instantiā p̄ postū cito talē de tali prochia ad cōparādū corā dño officiali hodie qd̄ iustum fuerit responsum. Et talis nō vult cōparere. ipatōr dicit. ff. de re. i. l. cōtūmaria: q̄ toties q̄tiens aliq̄s vna vice ē citat⁹ v̄l vna perēptioa p̄ trib⁹ ⁊ nō vult cōparere tal est ptumar: ⁊ p̄ p̄is est excoīcat⁹. dicit decretal. O dñi q̄tiens fuisse citati. Audim⁹ qd̄ dicit saluator aliq̄b⁹ ciuitatib⁹ qd̄ dedit maledictionē. Ele tibi bethsaida ⁊c. q̄ si i tyro ⁊ sidone facite fuisse stures q̄ i te facite sāt fortassis tūgit liberu arbitriū. dicit glo. i cinere ⁊ alio ego essent pe nitentiā. ⁊c. ⁊c. Placeat audire citationes. Prover. i. Vocauit ⁊ rēmissis vocauit p̄ inip̄ rationē extendi man⁹ meas p̄ beneficiorū collationē ⁊ nō sunt q̄ aspiceret. desperis omne cōsiliū meū per predicationē ⁊ exhou

Undecimus. Ifo. XCIII.

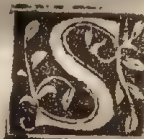
tationē. et vitra. Inrepatōnes q̄s meas ne
 gleristis. Quid faciet creator ill' ego q̄s i
 ritu v'ro ridebo. Dñi habet ne gētes ecclie te
 nētes meretrices: habet ne maqrellas: emē
 dat' vos: dimissit ne pctā publicā: vere nec
 p' respirationē nec p' p'dicationē voluit emē
 dare. Rogo q' de' nō mittat exōcationem.
 Nunq' official' denūciauit aliquē esse exōci
 catū sic faciet dñs. Discedite a me operarij
 inidra' nō noui vos. Luce. xij. Sim' ne ad
 moniti fugere pctā: Hos medicātes fuistis
 ne admoniti seruādi statū v'rm: et regulā ve
 strā sic alios docei: Hos dñe nō p' portare
 tunicas dissolutas. Quod remediū volo sua
 dere postq' toties fuim' corā iudice eterno
 citati p' emēdādō vitā nostrā: veniam' ad eū
 et doleam' de pctō. si nō: q' noluerit se corrige
 re: salariū pcti oportebit portare erit mors. d
 qua b'ri Apoc. ix. In illa querēt hoies mortē
 et nō inueniēt s' fugiet ab eis. Dñe timeā mori
 vere veniet tps i quo q'ret mortē et nō inueni
 etis. Queram' q' grāz dei hoc ē q' b' i p'posi
 tione p'reinferta. sp'edat pcti et.
 Quo ad p'mā partē q' est de pcti detestati
 one: volui dicere q' postq' nō null' esset isem'
 et nō esset nisi malū et dānū q' in h' mūdo ha
 bem' p' pctō adhuc sufficeret p' hoc cauēdo
 Restat vt meli' icōmōda l'arū alphaberi. ¶ Seq
 tur l. Pctū mortale ē harissimū diuinorum
 dissipatiū. De hoc habem' textū figurā et
 rationē. Text' est hiere. i. lamētationib'. Tre
 nox. i. Mānū suā misit hōs ad oia et. Qua
 re: q' ingressi sūt gētes. a. vicia i factuariū. i. i
 p'sciētā tibi dedicatā. Figura ē. i. macha. i.
 Ascēdit aut' āthioc' hierosolymā i. multitu
 dine graui: itrauit i scificationē cū supbia
 et accepit altare aureū et candelabū lumis et
 vniuersa vasa ei' et mēsa p'pōmā et libatoria
 phialas mortariola aurea velū et coronas or
 namētū aureū quod i facie tēpli erat: et p'mi
 nuit omia et accepit argētū et aux. et vasa cō
 cupiscibilia et sublag' oib' abiit in terram sus
 ani. Ratio est bona: pctū mortale destruit
 charitatem et charitas est forma virtutum
 donorū beatitudinū et oim operū meritorio
 rum. forma sublag' seu remota a corpore re
 manet corpus mortuū: sic remota charitas
 remanet aia mortua. Zeate spūs. Dñi qui
 estis occupati singulis diebus q' debetis san

ctificare sabbatum q' est dies dñica et san
 ctificare est applicare suū corpus et spiritus
 suū deo et sanctia. Et qñ estis in ecclesia co
 gitare si cōscentia sit sine mortali: dicendo
 fui ne ego in banquet in nuptijs: habui ne
 desideriu malū et inordinatū q' hoc est pecca
 tum. Non solū cōcupiscere dicit augu. in res
 gula sed velle cōcupisci vtrq' criminofus ē.
 Non recordabor a mea vltima p'ssione ali
 q' pctū in particulari sed de oibus in g'ali
 peto deo veniā dabo penā ad p'stendū p're
 cor vt pctis mibi. Et pater qd vultis. qd h'
 faciamus. dñi ponam' casum q' nunq' des
 berem' dānari: et q' nō eēt infern' tñ charis
 mata diuina sūt remota p' pctū. charitas
 ta tñ valet dicere sicut carū donū et nihil ē
 aliud q' donū q' dat nobis creator noster vt
 vij. dona spūssancti: et talia sūt cara digna et
 nobilia. vij. virtutes et beatitudines i aia sūt
 cara dona et spūalia et p' mortale destrunt.
 hui' habet figurā nec est fabula. Legimus
 de quodā hoie dānato vocato anthio. n. Mo
 cha. ix. Erat quidā pessim' oim existentium
 supra terrā et mō est bene solutus: orauit ad
 dñm a quo nō erat mīam p'secutus: venit i
 hierusalē cū pedib' et cū equib' et militib'
 dine magna. Et ingrediē templū et cepit ab
 tare aureū et ornamentū auri et candelabūz
 aureū et oia cepit et fregit totū: et cepit argen
 tū et thesauros absconditos et tulit oia. O
 pctōres quicqd est scriptū in testamento ve
 teri: et in figura xpūs declarat in parabolis.
 Luce. x. Vomo quidā descendebat de hieru
 salem in hierico et. Et quid fecerunt ei. quū
 dam spoliauerūt eum et dimiserunt eum nu
 dum sicut venerat de ventre matris. Et ad
 huc peius fecerūt: q' plagis impositis abie
 runt semiuino relicto: et si samaritanus non
 venisset ille nō remāssset. Et q' est anthio
 cus q' templūz dñi: et quis est q' incidit et
 Diero. dicit q' anthiocus iter p'tatur paup.
 silens vel silentius. paupertatis est ille q' est
 paup' qui nō loquit. anthiocus est diabolus
 et venit in hierusalē hoc est in aiam hierusa
 lem que edificat vt ciuitas: et in templū. i.
 in locū vbi deus h'z locari: et caput altare h'
 est volūratez. Altare de terra facietis mibi
 dicitur. Exodi. xx. Candelabūz est intentio
 recta lucerna corporis tñ et debent esse ibi
 vij. dona. mortaliū cōtritionis. vbi tereban

Sermo

tur vngueta representat virtutes et potestas: au-
ru et argenteus sunt bona opera: veniat peccati mor-
tale totum est destructum et dissipatum. Faciamus
correlariam. Si per uno peccato mortali talis sit dis-
sipatio et ruina quid de cetero de mille et. Quod
remedium. et dicit Paulus ad Romanos. permanebimus
in peccato. Absit. Iudeo igitur postquam tanta mala
facit. Reuerentiam? illud perculit a nobis: agamus? peni-
tentiam: si quod non illi nunc ne si ne quod oportet eum an-
thio. damniari. Iuxta themam. Iba et.
¶ Secunda pars. frater postquam persuadetis quod mor-
tale tot mala facit in anima quid faciemus? gratia
autem dei vita eterna. Iam vidimus. xij. effectus. Quis
gratia fecit in anima. in quo statu debemus esse
ad recipiendam gratiam dei? In scriptura quatuor
invenimus quod habuerit hanc gratiam. Noe fecit
via et. Abrahama quod dimisit terram. Gen. xij. Egre-
dere et. et loth. Gen. xix. quod dimisit sodomam.
Dum autem hoc faciat. per hunc eam. servet precepta
sicut Noe. dimittam? terram sicut abraham: hoc est
alienum: et carnalitate et invidias et rancores:
vadamus? extra sodomam sicut loth: hoc est di-
mittantur societates male. An respiciatur
retro in palatio. post receptionem corporis christi
Ieruz vaditis illuc. supponamus? quod quidam dominus
hec omnia fecerit: alias sunt confessi: servat dei
precepta nihil horum de alieno nec superbiam nec lu-
curiam et. vitat malas societates nec se ampli-
us intermiscet et talibus. An oporteat quod habeat
adhuc aliquid ad habendam gratiam dei. Ita vere.
Luce. i. Invenisti gratiam apud dominum. quare: quod
resperit humilitatem ancille sue. humiles spiritus
suscipiet gloria. ubi est humilitas et ibi sapientia
Deus superbis resistit humilibus? autem dat gratiam. Ja-
cobi. iij. Multis invenire gratiam dei: sic frater. quid
faciemus? vere nos habemus? gratiam personam quod invenit
Quid ultra faciendum est. habemus? personam quod
hoc docet nihil post deum in trinitate et iesum
christum in humanitate: magis nobis precipitur
quod ipsa est virgo gloriosa. cui angelus dixit.
Aue gratia plena dominus tecum. et addidit. Inveni-
sti gratiam apud deum. Sed quod invenisti an sit
permittendo tangi in sinu et portando bou-
quetum iuxta mamillas? ubi Bernardus. celi civium
in se provocabat aspectus geminis virtutum ad-
ornat: in sui concupiscentiam regis animam
inclinaret et ad sui salutationem angelicos ce-
tos imitaret. Placuit quidem deo per virgi-
nitatem et humilitatem plus tibi per humilitatem.
nec virginitas placuisset si humilitas defuisset.

isset. Scriptura dicit et illud derunciat euan-
gelium sanctum quod virgo invenit gratiam et a peccato
fuit preservata: nec in peccato originali nunquam fuit
concepta. ubi in revelationibus? quod fecit beata Eliza-
beth? ego maria supplere debet quod dicit cognate sue
Amica dei et ancilla filii: non obstat quod fuerit
preservata ab omni peccato feci tantam diligentiam
ad fugiendum occasionem peccati ac si cadere de-
buissem. Et si illa quod non poterat cadere se habet
suabat deum offendere: quod nos quod quotidie eum
offendimus? poterimus? esse securi. ubi Bernardus. dicit
quod celi civium in se provocabat aspectus? et Bernardus.
in. iij. di. iij. Provocabat filium dei ad descen-
dendum in vterum suum: et angelos inuitabat ad
salutandum eam: non quod se digna reputaret per se
per suam humilitatem se reddebat dignam.
et taliter quod posito quod fuisset virgo non fuisset
deo placens nec gratiam invenisset: nisi per
humilitatem. Unde habemus lectionem quod est in lu-
ca de sua profundissima humilitate. Et ubi per
omnia fecerit quod precepta sunt vobis: dicite servi
inutiles sumus. Luce. xvj. O deus eterne si fui
sunt inutiles vel se reputare debent: qui per omnia
benefecerunt quod digni erant quod nunquam aliquid boni
egerunt. Et hic dicit dominus quod datus elemosynarum
des ne vobis quod de vobis teneas et quod amittit
filium quod de vobis faciat iniuriam. O popule amici
humiliamini sub potestate manu dei. quod vocat
vos humilitate. Quodam de omnibus nihil est seclusa
gratia gratum faciente quod debeamus? plus desiderare
re quod humilitate. Fratres mei dicit christus cum ubi per
omnia fecerit et fugerit peccatum dicat. adhuc servi
sumus? inutiles. et si illi se reputare debent inutiles
quod continue ubi egerunt. quod debent facere quod nunquam
ubi egerit. humilium popule amici sub potestate ma-
nu dei. quod honorandum est cadere in manum dei vivemus.
Humiliter vos et osculate terram. Filie regiam
do quod si placuit retrahere vos a peccato: et si vide-
atis aliquos quod male vivat: dicat dominus nisi preser-
vasset fecisset deteri? illis. creatori sit honor.
Hoc faciendo habebitis veram humilitatem vobiscum
et gratiam: quam precedere dignetur. Amen.
Sermo duodecimus.

Tipendia

peccati mortis et. Ad cognoscere
dum quod sit mortale et excellen-
tia gratie nihil melius? quod co-
ra oculis habere passionem

Duodecimus. Fo. xcv.

xpi. Quid dices adhuc de ea volucres ceteri
 puerabant in ea. Dan. iij. Et in sic affectu
 ose p'dicare q' possit vos ducere ad arbores.
 An frax egidi? loci? bti fraxisci prius nri septi
 rapiebat i p'teplatde. Et dicebat b'tus fraxi
 se, quili nō ē alicula ad volādū frax egidi?
 Et i xitate nō q'z ē m'gr opz ad min' habere
 desiderū volādi i ea. Et frax quō h'itabim' in
 ista cruce. Audite t' cū eo crucifixerūt duos
 vnū a dextris t' aliū a sinistris: mediū autēz
 iesū. Jo. xix. Habem' i nro euāgelio q'n iudei
 crucifixerūt xps erat t' duo latrōes vn' a fini
 stris: t' iste fuit dānat'. Aspicite dñicā crucē
 portabā q' si habuiss' cruce mali latronis dā
 nabim'. An hugo de claustro aie apuit pro
 volādo opz habere crucē quattuor brachioz.
 Prīmū vadit p'p' ad infernū t' vocat timor
 scz dānatōis. hic timor d'z nos tāgere: q' sic
 dicit Pau. ad heb. x. Iratū aut' q' facies le
 gē moyfi duob' aut trib' testib' morte mo
 riat'. q'm magis putat' eū dūtorā pmereri
 supplicia qui spiritui grē p'tumeliā fecerūt.
 In lege moyfi habebāt p'p' agniculos tur
 tures etc. et q' frangebat legē sine m'ia pones
 batur in mortē. De dicit pau. si talis occide
 batur qui deū blasphemabat vel sabbatum
 violabat: quō xpianis accidet q'bus suppli
 cijs digni sunt qui ponūt xpi sanguinē sub
 pedibus. Scdo ergo loco opz altius ascēde
 re t' venire ad brachiū sinistrum: t' est dolor
 pcti. docebat hoc brachiū habere. Viere. Tre
 uox. ij. deduc quasi torrentē lachrymas p di
 em t' noctem nō des requiē tibi neq' taceat
 pupilla oculi tui. Dñi vultis habitare i cru
 ce t' volare cū ambus. Unde Bon. libro 6 ar
 bore vite dicit. O quisquis es qui ad vocem
 ancille ipentis criminis tua xps negasti vo
 luntate vel actu: egredere cū petro foras et
 lachrymis te ablue: geneq' tue inebrietur a
 maritudinis absinthio t' dolore. dñi vult' cogno
 scere malū vestrū: habete dolorē de pctō. ha
 bēdo dolorē habete mēonā passiōis xpi cru
 cifixi. Et frax quō habebim' dolorē de pctis
 facile ē dicere Bonauētura tria ostēdit i suo
 libro et dat tres vias.
 Per viam vnitatis.
 Per viam cōpassionis.
 Per viam assimilationis.
 Per viam vnitatis p'derando est q' p nos
 bis passus est t' h'c p'ulit q' si amicus. Se

cido p viā cōpassionis in cōpatione ad ali
 os dolores. Tertio p viā assimilationis to
 lerādo has penas cū eo. dñi si placet dicatis
 nūqd conamini flere passionē xpi. Certe nō
 est dignus habere effectū passiōis nisi p'ci
 per in dolore passionis: t' q' nō sentit passio
 nē nunq' p'cipabit resurrectionis gloriā.
 dñi si eēt aliqua mulier cui si diceret dñā ho
 die quidā suspensū i patibulo t' diceret de
 det sibi bonā patientiā: si si diceretur maior
 amicus quēz habeatis t' cū hoc est spūs v'r
 t' pater t' d' q' c'f'is cā sue mort'. De pctō
 q' est mulier cui cor nō emoliret. heu pctōes
 p' scelus p'p'i mei p'cissi eā. ysa. liij. Audite
 dñi volate sup'ius t' videbit' lib'rā crucis: que
 rite q' est ille. certe scitote q' ē marim' ami
 cus vester pulchrior terre: dñs alaz t' spons
 sus: sapientior mūdi t' p' vester. t' que est cā
 sue mort': vere possumus dicere q' nos pctō
 res fecimus mori xpm. Et si p hoc non pōt
 aliud sentire t' habere dolorē de pctō cape
 illā viā: videas Laurentiū adustū igne t' aga
 thā habēre māmillas extractas t' oīa marty
 riaz: vide q' oēs passioes scōrū nō potuerūt
 adequari passioni xpi. t' si nō potes aliqd se
 tire p hanc viā: sentias per tertiā. s. p viā assi
 milationis xpo passo i carne. i. Pe. iij. t' vos
 eadē cogitatione armamini. Istud tertiū ē
 ad habedū fort'. sed t' virtuosius. vnde Bo
 nauētū. dñe cape vnū funiculū cordarū t' tan
 ge fortiter sup' humeros t' adillas p hūc do
 lorē: quē dolorē passus ē creator n'r. flere ergo
 pctm est scdm brachiū crucis: plorate q' pctāve
 stra plorādo aspgite cor v'm circa penas xpi
 tūc q'nte grās. h'volo suadere. iux' t' b'eat' xba.
 G' pro fūdamēto mouet q'stio a Bona. diff.
 xxvi. ij. senten. Dixi i alio s'mone p'uideatis
 de v'ro facto si bñ videat vob': q' sit securi q'
 pctm est t'm displicēs deo q' q'n aliqd ē i pctō
 nō possum' satisficere ex nob. q' dñc Bona. i
 theologia sua i pctō duo sūt. Est offēsa dīna
 que ē i finitā obiectine: t' vna creatura n' pōt
 impetrare veniā nisi esset meritū xpi. scdo ē
 voluptas iordiatā de ista cū merito passiōis
 faciēdo volūtate q' i se est de iudulgebit. Re
 stat. Capiam' casū. Ecce vnū malū iuuenēz
 qui adiuit lupanar i quo habuit multas vo
 luptates an sit i pctō sine aliq' pena. Questio
 ē i forma? Etz possibile sit aliq'od pctm esse
 sine pena? Respōdeo culpā fore sine pena est

Sermo

impossibile triplici de causa.

Prima ppter rectitudinē diuine equitatis. Secūda ppter pulchritudinē mūdialis vniuersitatis.

Tertia ppter deformitatē nature peccātis.

De pmo egras est iustissima et rectissima idē p momētū nō fuit dedecus culpe sine pēa. Secūda pulchritudo vniuersitatis tāta qd tē. ppter ea qd cūqz ē i culpa ē i pena. in. nā creata reliquēs bonū i finitū pnat. eo: et pēa pñstut nedū i iustitōe aduersi s i carētia boni debiti. Quid dicis dñi timēd dānari: qre: qd dice bā p qd qñ aliqd citat et nō cōpet qñ non est causa legitima dze esse cōtūmāx. Applicabas moraliter non solū christus nos citauit vna vice: sed. ij. et. iij. vicibus. insuper incessanter peccatū nō corrigimus potā: quid ergo i ferendus est nisi qd sumus exēcati et damnati. dicetis frater de istis citationibz audis uimus qñ nō vadimus ad pōcationes. et si aliqñ vadimus nō attendim? ad predicatorē rem sed aspiciū? nostros amatores vel dōmimus: et archidiaconi et dñi ecclesiē nō cōparent videtur qd nos nō sum? sic contumaces sicut dicitis. bene dicitis sed non totum: quia habetis textū in legibus et rubrica inap. ff. Quod vi aut clam. l. i. i fine. Similiter habetis textū in iure canonico. c. qñ frequenter. q. porro. rubrica vt lite non contesta. in anti. Qui dolo vel maligna fraude impedit ne citatio ad eum pueniret. pinde est ac si citationē audiūisset. Audite dñi fuit quidam clericus ad citandū aliqñ et portauit vñā citationem: ille cui dirigebatur abscondit se. et dicit post: nihil audiuit: an erit quitus. Dicit impator qd ois sic faciens p maliciā et astutiā si nō cōpareat erit ita bene exēcūmūcat? ac si per pñentia fūisset citat? Ro go qd xps nō faciat nobis sic. legistis ne ps. dauid dicit. Iniustus vt delinquit in semet ipso non est timor dei ante oculos eius et in ore eius iniquitas et dolus. Et noluit intelligere vt bene ageret. Unde glosa imputatur tibi qd ignoras. Ignorātia nō est culpa si ipsa est annexa culpa: sed qd cū scire potuisset addiscere noluit. dñi leuate capita. Erat qdā magnus dñs psilarius graui infirmis: eare dñs: apporauerūt sibi corpus xpi: et dixerūt illi. dñe cogitate dñā ecce corp? xpi ponatur dñi ipse in sacco: et iusticiā sibi

ciet et qd equitatē et rōnis fuerit. dñi dixi et verum qd qui emūt beneficia non emūt vt posita faciant bonū forū: et vos aduocati qd veditis linguas: rō est qd lingua vestra in fine deficiat. Non erretis. verum est qd potestis aliqñ accipere salariū qñ est iustum patrociniū. Iustū sūm qualitatē psonē et quantitatē negotij sic tñ qd nō forneris incidens aliqñ impertinēs ad materiā. dñe burgeñ. cogitastis ne de aiabus vestris: et vos qui estis magistri scholariū cogitatis de consilia scholariū vestro: et vos dñi mendicantes qd vaditis apud innocentes qd dicatis. Suadeo qd ponatis monū ad opus: patres discite filijs vestris seruire deo: si que non habebitis salarium peccati iuxta verba et.

Quo ad pma partē. Itaqz filij isrl pītaues rūt i medio cananei et etheri et euei et amorrei et pherei et iebusei ptra eos: tradidit eos i manu regi Mesopotamie et seruiērūt ei. viij. annis. Judicū. iij. Ratio ē bōa et fūdata i dicto Pe. ij. pe. ij. A qd dō superat? ē seru? fact? est. peccāta moralit? volūtatē subiicit se diabolo et ab eo superat: qd vt seru? ei? efficit. Audite dñi que ē maior nobilitas i mūdo vere loquimini de omibz mūdānis nobilitatibz: nulla ē nobilior libertate. Boet? de pfolatiōe hoc demonstrat vsqz ad aues inclusas i capella. De q ill' amb? qd placuerit: meli? eligerēt modū cū volare qd illic eē. et capite qd qd volueritis semp qñm? eē i libertate. Inde ē qñ vir alius quādo dixit vxori. vxor nolo qd pl? frequētes cum tali. illa appetit loq cū illo licet antea nō loqueret: et sic de similibz. quare hoc qd natura pna est in vetricū: quia defendendo videtur illi qd deponat suā libertatem. De dea desperatis de me et diffiditis: creditis qd velim male agere. Nec huius oportet murari. Causus est patens: qd seruitus est mors ciuili: inde venit qd armiger preelegit mori in bello qd se reddere alicui hoi vilis conditio nis. Sed loquimur de oī vniuersa nulla miserabilior seruitute pñi. xij. q. ij. c. cū redēptor. Tñ cū liberi essetis iusticie serui facti estis pctō. vnde eramus creati ad imaginē dei et redempti xpi sanguine et ad libertatē reduti. ideo Pau. dicit. Elidete fratres ne libertatē carni deris. Laueatis dicit Pau. ne sitis ita miseri vt sitis serui pcti. Sed frater quō sumus pñati libertate. vere xps hoc de

Duodecimus. Iſo. XCVI.

clarauit iudeis. Job. viij. Si filius dei liberet vos vere liberi eritis. dixerunt iudei. Nos si sumus seruus sumus filij Abrahæ. Responsit saluator. vere qui se dat peccato seruus est peccati. Figuram haurit in libro iudicij quod filij israel habitabant cum amoræis cananeis et ethiops. Filij israel ceperunt filias eorum in vxores et vixerunt ita filij eorum: fecerunt malum coram domino ideo dedit eos in seruitutem de chusanrathaim quod erat rex Mesopotamie et seruiuerunt ei. viij. annis. Iudicij. iij. Rogo quod deus non det vos in manus suas. Hiero. dicit quod cusalem tunc vixit dicere sicut tenebrosa iniquitas: tunc vixit dicere sicut ille qui est plenus tenebris et iniuritate: et qui est ille nisi dyabolus. superbia illozum qui te oderunt ascendit semper. Et quod est dicere quod seruiuerunt. viij. annis. Domini tunc quo sumus per decem annos in hoc mundo seruimus ne deo. viij. annis. deus vult. viij. anni sunt dies nostri: quod septenario numero vniuersitas designatur. et septem diebus totum tempus comprehenditur. Adducat hic homines qui vixerunt. Lamentis certe ille vixit septem annis vel septem diebus. tunc quo sumus in hoc mundo si viuamus peccato est seruire septem annis: et post mortem si decedamus in mortali seruimus in. viij. anno. quod tempus deus erit: erimus in seruitute dyaboli. Sed quid priuat libertatem. Videte fratres. certe iteperitis in seruitute dyaboli. Dicite domini reuerſi ne estis ad paſſinam seruitutem. Si pau. esset hoc faceret rubescere fratrem. ad Ro. i. dic Pau. amice. Seruiuerunt creature potius quam creatori. Si pau. esset hoc dicens. Perdidit libertatem vere potius diligunt seruire vanitatibus et mundo quam deo. ideo tradidit illos in reprobum sensum et deus permittit eos cadere in tali statu quod non cognoscunt iter neque vias quas incedunt visque quo dantur. Estis hic domine cepistis alias tantam penam ad cognoscendum gratiam sicut ad speculandum ad mandandum eas. Estis hic mundani et vos thesaurum posuistis tantam penam. Estis hic domini ecclesie quod estis aduocati et patrocinatores in aliqua causa et scitis non sit licitum hoc habetis decretale vestram de postulando capi. i. et extra ne clerici vel monachi secularibus negotiis se immisceant. c. Sacerdotibus vero patrocinare aut postulationem facere inuim conuenire decreuimus. et. Estis hic vos alij clerici. aliquando habetis cognatam quam habet aliquam terram et conceditis

nomen vestrum: ut alter nomine vestro petat eam: an habeatis hoc privilegium de herede presuppposito: quod in moralibus incedendum est via regia. sed facitis expresse ad habendum bonum potum vini: et ad verandam talis. vere erit excommunicati per verticem capitis. quod remedium volo persuadere quod postquam peccatum tollit libertatem ad oppositum potest pena habendi eam si non. Vos habetis salarium peccati quod est mors etc. Restat venire ad tertiam partem. frater dicitis quod peccati tot incommoda facit: dominus pſeruet ab illo. quid debemus facere ad habendum gratiam dei. Diximus in quattuor sermionibus quod quattuor persone inuenerunt gratiam dei. Noe quod custodit precepta. Abrahæ quod dimisit terram suam hoc est ingredi religionem bene seruata et nihil habere de alieno. Estis hic qui habetis litteras et contractus et absconditis. Et vos qui in curia subtrahitis unam pecuniam ad faciendum commodum peccati alteri. Estis hic falsi testes. Et vos domini beneficiarii qui habetis beneficia ad comedendum. certe non intrastis per hostium in omne omnium. Estis ne hic ille qui manutinet consobrinam et seruiebat domini: postea ducit nepotem in sponsam. vere non est mirum. Tu habuisti societatem cum domini et capis suam nepotem. Abrahæ ergo dimisit terram. Similiter et Lot inuenit. et beata xgo: quod se humiliavit coram domino. Restat dicere quod gratia in nobis pſeruatur et custoditur. Quod dicitis ibi. Non minor est virtus querere quam partatuari. In gallicodicitis comitibus puerbum Ung. bon. espargneur vault vng. bon. gai. gneur. domine mundane aggregate multum: quod filius domini exponit in vno mense potius quam habeatis in anno. Sicut videtis quando aliquis habet bonas fortunas et multa acquirit: tantus est labor in custodiendo sicut in acquiritendo. Et quod dico de bono temporalis quod illud oportet sollicite custodire. Sic dico de bono spirituali quod si deus dedit tibi gratiam: tantus opus est custodire sicut prius erat eas acquirere: per custodiendo dei gratiam: oportet quattuor facere: scilicet Primo oportet peccatorum occasiones euictare. Secundo sensualiter mortificare. Tertio mentem opere eleuare. Quarto opere benigne et pie diuini auxilium implorare.

Sermo

¶ Credo q̄ Jeremias. i. on̄ dicit cū dicit. ix. ca. Docete filias v̄ras lamētū: ⁊ vnaqueq̄ mu-
lier lucā ⁊c. Et iō fili⁹. Etac dicit. Qui amat
periculū peribit in illo. Ecclē. iij. Die cōfesse
estis: vult custodire in vob̄ grām dei. Primū
qđ debet facere est fugere occasiones pcti: per
quas potestis iterū labi in pctō. hoc Jere.
dicit. ix. ca. Quis det fontē lachrymarū oculis
meis ⁊ capiti meo aquā ⁊ plorabo die ac no-
cte alias qđ video ire ad dyabolū: qđ video de-
scēdere ad infernū. Docete plāctū filias v̄ras
q̄ mors ascēdit p̄ fenestras v̄ras. Dñi capiat
fortiorē villā regni sufficeret vna porta apta
ad capiendū eā. ⁊ capiat vna castrū sufficit d̄
vna pua fenestra apta ad furadum totā. Va-
bes gram? vis illā custodire? vere op̄s fugere
societates malas falsos aspect⁹ ⁊ ipudicos:
aliter nō speratis saluari. Scđo op̄s sc̄uali-
tatem mortificare. Dicit pau. ad Sal. v. Ego
cōcupiscit aduersus sp̄s: sp̄s aduersus car-
nē: hec sibi aduersant. Ideo dicit. i. ad Cor.
ix. Castigo corpus meū ⁊ in seruitutē redigo
⁊c. Respice amice cui loquit. Sūt h̄ dñi com-
puros: dñi p̄siliari ⁊ cōmissari. habetis ne-
dus personā in domo v̄ra: ita frater ancil-
la est ⁊ domicella. ⁊ p̄ habendo pacem in do-
mo sc̄it quid op̄s facere? casus est notatus
qđ vaditis ad aliquā cōmissionem sc̄itis qđ
faciunt vxores? flent ⁊ gemunt. qđdam dicit
vere vos sēp vaditis extra domū: melius mi-
hi fuisse nūq̄ vos vidisse. Alere vellet eum
tam esse centum leucis lōge. ⁊ alij dñi visitāt
eas ⁊ hoc aliqui dñi permittente: q̄ vos simu-
lem vitam ducitis. hoc est incidens. Ad pro-
positum est dñi in domo ⁊ ancilla: quid op̄s
facere pro pace habenda? Ver. in meditatio-
bus. Nihil confusibilis qđ dñam ancillari ⁊
ancillaz domiari. Sicut in domo tua habes
dñam ⁊ verberas illam: habes ⁊ ancillaz cui
prebes aurem sic qđ constituis eam caput do-
mus ⁊ nūq̄ est par. Sic habemus animaz
⁊ sensualitatem. si vultis habere gratias dei:
op̄s ponere ancillam sub pede. Ideo pau. dicit
Castigo corpus meū ⁊c. vt tandē sic in liber-
tate grē veniamus ad antistitem. Estis solli-
citi nullus mortificare mortē ⁊ seruādū gra-
tiam dei? Si moyses esset hic diceret. Ois
quippe caro corrumperat viam suam. Gene. vi.
Credo qđ ab hora qua xps pependit in cruce
ceteris paribus hoc peccatus non fuit mai⁹.

Quod remedium: custodite animas vestras;
Relinquatis peccata ⁊ occasiones et morti
ficae carnem vestram. hoc faciendo habebis
tis gratiam. Quam nobis concedat qui sine
fine viuit ⁊ regnat. Amen.

¶ Sermo decimustertius,

T'ipendia

peccati mors ⁊c. Paul⁹ vult
persuadere qđ caueamus a
peccato ⁊ desideremus gra-
tiam dei. ⁊ pro hoc ostendē
do volui dicere qđ in ecclesia nihil melius ha-
bemus ad cognoscendum grauitatē peccati
⁊ excellentiam grē dei qđ recursus h̄re ad crus-
ces. Ideo pau. cū fuit reuersus a visione beati
fica volens inducere Corinthios ad fugien-
dum pctm̄ dicit illis. De cibis reb⁹ nihil re-
puto scire declarandum nisi xpm ⁊ passionē
suam. Frater quid placet dicere de illa vitra
ea que dicta sunt? Nos heri m̄ssim⁹ sup̄ istū
punctum: qđ volucres celi puerabant in ea ⁊
volitabant. suadebam qđ leuaremus cor no-
strū ad crucem: ⁊ passionē xpi. quō pōt h̄ fie-
ri? op̄s qđ habeamus vnam crucē virtutū. Jā
dicim⁹ de duobus brachijs dextro ⁊ sinistro.
Primū timor supplicij.
Secundū dolor peccati.

¶ Videte crucem dñi: respicite sursum: q̄ qđ co-
gitat in passione d̄z timere mortem eternam
qñ considerat qđ pctō debet dānatio: ⁊ qñ p̄si-
derat qđ p̄ destruendo pctm̄ xps talem iustu-
lit passionem ⁊ adauersionē h̄z cor durū si nō
doleat. Tertium brachiū qđ est in dextra pte
vocatur amor dei. Jobā. volebat h̄ brachium
h̄re qñ dicebat. Frēs diligamus eū. ⁊ q̄re: q̄
iple prior dilexit nos. Dicit cōter qđ lune bon-
te demande lautre: ⁊ vng amour req̄ert laus-
tre. Et corda v̄stra sunt nimis dura nisi per
amores emoliantur. vñ Verū. Si amare tede-
at. reamare non pigeat. Jō dixit diligamus
deum. q̄ Job. in. i. canonica. iij. caple p̄or di-
lexit nos. Audiuitis ne aliqui loq̄ de amore
mundano? vere nullus amor filis amori xpi
Eñ quattuor sunt amores honorabiles.
Primus est amor socialis.
Scđs est amor cōiugalis.
Tertius est amor maternalis.
Quartus est amor naturalis.

Decimustertius. Ifo. xcvii.

¶ **Q**uam amos xpi transcedit hos amores. De p-
mo. Job. xv. Maiore charitates nemo hys vt
aiam sua ponat qd pio amica suis: h maior
fuit dilectio tua rpe: q non tm p amic: h p
inimicis aiaz tua posuisti. inqt Bernar. De
scdo Jere. iij. Mulgo di si mulier dimiserit vi-
ru suu te. nuqd reuertet ad eu vltra. Tu aut
fornicata es cu amatorib: multis: reuere te e-
go suscipia te. De tertio hem p Isa. xliij. Na
quid pr obliuisci mulier infatez vteri sui: si
oblita fuerit ego no obliuiscar te. in manib:
meis descripsi te. De qrtio p Jere. xij. Reliqui
domu mea t dedi dilecta aiaz mea i manib:
limicor meor. Diliga dei dñi. vbi est mia
diligedi eu: vere e in cruce. Retinete q qd
tuor sut amores i h mudo. I. socialis: piugal:
maternal t naturalis. Prim: est bon: h etis
amicos cognatos t penes: vere no oes sunt
amici veri. Si esset in carcere h et ne amicu
q vellet tenere carcerē p vob: vir. Et si debes
red suspēdi h etis ne amicu q vellet mortem
sustinere p vob: vere si remaneret b. Lhu
stus di. in cena. frēs maiore charitate nedi
ret denotitri q pōre aiaz p amicu. Et ber-
nar. venit q b magi auget dicēs. Dñe vt oñde
ret amor circa nos: no solā p amicu h iūmū
voluisti mon. Scōs amor est piugal. Relin-
quet hō prem t mrem t adheret vron sue.
Gen. ij. Pulchra desposabit relinqt domum
pāis t ibit cō viro suo. vere qñ sūt boni mu-
tuo se diligūt t nō dñt diligere carnē sicut ca-
nis t camina: h qñbz salutē suā t sue vronis
t eō. Veniat medi: ad visitādū mulierē ifir-
mā t dicat. vere amica mea vos est mortua:
t sub assellis iuenit pestē. dñia dicit ille: non
est remediū nisi vir vī velit pmittere q tra-
bat saguis de latere ei: t subito ponat super
morbū vīr. Dñia hētis virū: si pmitteret api-
re lat: suū vere tūc posset eū vocare amicu.
Apo. i. c. Dilxit nos t lauit nos a peccis nris
in sanguie suo. Nos hēbam: pestē t tota na-
tura hūana nō potuisset satisficere: nisi xps
suū lat: apuisset. Tert: amor vocat mater-
nal. Isa. di. Nūq pot mulier obliuisci infā-
tez vteri sui. aliqui marit: dimittit vronē: t p-
aliqui expellit filiū a domo: q mī hys cor tene-
ruz nō p obliuisci eū. Credi q dicā. In ma-
nib: meis descripsi te nlla est inf cū: si filius
iret ad curā reg vī ad guerraz q p habendo
memorias de eo pmitteret pfodi man: suas

ba dicit creator q qñ mulier obliuiscet filiū
sui adhuc nō obliuiscar vīr. qz descripsi vos i
manib: meis in grossa lra t rubeo colore: ad
huc hēo hodie lras. Quart: ē amor natural:
t est maior: h posset eē cōpario: qz cōparatio
fm pōm. vi. pñsi. dñ eē inter illa q sūt eius:
dez spēi. Placet audire q sit maior amor qui
pōt eē in mudo. vir diligit vronē suā si sit bo:
n: t mī diligit filiū. h maior amor inf istos
est amor natural q est inf corp: t aiam. Dñe
dimittit prem t mrem vt adherat sponis
vris. h vult separare aiaz a corpore: vere ē mas-
trimoniū mirabile qñ dz exire. Retine hūā.
Reliq domū meā. di. Jē. dedi aiaz meā dile-
ctā in man: iūmicor meorū. Bea pauperes
pccōres: quō amam: pī: sunt dyabolo q xpo
q tāto amore nos dilexit t amor fuit ita ma-
gn: q i vna qlitate transcendit amorē nāl ē. b
est dicere q pl: diligit q aia sua sepe a cor:
pore q nos separemur ab eo. Q quā recōpē:
las faciem: deo: q hō cogita qta t qñia feci
pio te. di. Augu. lib. contra hereses. Cum nō
esses creati te cūz oberrares quesit te: t hu-
meris meis portavi te, caput spinis corona-
ri permisi, manus t pedes perforari: vt te
cōiungerem mihi t tamē tu diuideris a me.
Audite dñi. rps per os Aug. se plāgit d nob:
t qd fecim: ei: q pccō: pñdera q feci pio te:
nihil eras t creati te: debebas dānari t re-
dmi. errabas t quesit te: credidi te qñere t
dare te deo pī meo: si tu dimittis me t das
te aduersario meo. An b sit ver: q pccōres
qō remediū: dñate vitā quā voluerit vel di:
mittet vitā pccī vel erit dānari. p opposituz
grām dei desiderate t non pccet penā: q vitā
eternāz habebitis. Doculo perluadre. Jux-
ta thematis verba te.

¶ **P**ro fūdamēto mouet qñtio decisā a Bo.
di. xxvi. ij. Dixi sp q pōitico q nō eēt ifern:
nūq aliqz ē i pccō qñ sit i pena: t tñ dñe qñ
est i bāquet t hēt volupates vīras n reputat
vos esse in pena h tāto pei. Nā hō q ē lepro:
suo i leproslaria totali feno: nō pcepit feto:
rez: vñ sibi pei: ē. nā signū est q ē cor: ifect:
S: qz exiō i pccō est i pena: ē triplex rō. Pri-
ma ē iusticia diuina: q est ita rectissima qñ dñ
dimittit p momentū q tal n punit. Qñ a
liqz ruit i pccō: hys ifernū penā. Scdo iuuu-
lo nūbz dñ eē iordimati. h si pccm eēt sine pe-
nā aliqd eēt iordinatū: q iure sp pccm punit

Sermo

Tertio ille qui se dat peccato pro parua re di-
mittit maius. et ideo qd sic est q quis punitur
de malo detentio sic de bono a q priuatur.
Ideo quicūq est i pccō nō pōt eē qui sit i pe-
na. Restat dicet aliq p nos videm? q me-
iores cūq aliq bnt dolores et penas plūs
q ali q pccō nō est sine pena. ¶ Alius pena
pōt eē in aliquo sine culpa. Responder do-
nauē. q penam fore sine culpa pōt intelligi
duobus modis. Uno modo sine culpa illius q
patit pterita ptesentia vel futura. hoc modo
bñ reperit pena sine culpa. patz in xpo q pec-
catū nō fecit. Hoc apparuit in gine maria:
cuius sacratissimā animā ptransiuit gladi-
Zu.ij. Alio modo pena fore sine culpa patie-
tis vel alteri? pro q patit: et tunc dico q nū-
q pena fuisse in ptesenti seculo: nisi punitus
interuenisset culpa. Dicebā hesterno sermo:
ne q pccō reddit aiam seruū: et in statu serui
tutis. dicet aliquis seruilis additionis. pater
inuenio panē ita bonum sicut ille qui est in
libertate de his nō timem? vere debetis cu-
rare de libertate: q seruilis cōditionis etiā
priuatur plurib? pterogatiuis illis qui liberi
sunt cōuenientibus. Hos habetis. iij. tex. in tu-
re ciuili. vna lex incipit seruus ff. de iudicijs.
Et alia in eodē titulo et lib. lex incipit cū p-
tor. et dicit ille leges q seruus vel vir seruū
pditionis iudex eē neq: nec aduocat? nec pa-
trocinator: nec pcurator: neq: quibuscūq of-
ficijs fungi ciuilib? Idem scribitur in maio-
ri vo. ca. infantis persona. in. q. viij. ¶ Reuote
corda. Vadatis ad querendū vñū hōiem vel
seruū esse sic puat? q nō pōt hñe nec exerce-
re officia ciuilia. Nam nō pōt esse iudex: nec
aduocat? nec pcurator: nec testis. regularit-
dy intelligi iure: sed et nec facere act? legiti-
mos sicut ille q est i libertate. Frater qd vul-
tis vel qd placeat applicare qd videt vobis?
Pau. dicere desiderabar q essem? extra serui
tutē pccō. Infelix ergo hō q me liberabit de
corpore mortis huius. ad Ro. viij. Tunc autē
liberi a pccō seruū vero facti deo. Sunt ne b
aduocati et iudices? ad Ro. i. iij. Tu quis es:
qui alienum seruus iudicas. In quo enim a-
lium iudicas teipsum condemnas. ad Ro. ij.
Et vos dñi aduocati audite: qd dicet vobis d-
uocatione vestra et patrocinio. Zu. xij. Non
nouit vos: discedita a me opari iniquitatis.
Dicis in illa die dñe in nomine tuo ppheta
uimus: dicet tunc non nouit vos. Hoc tangit

magistros reuerēdos: et gñaliter quālibet p-
sonā pccatū. Hō seruilis additōis nō pōt eē
se iudex nec aduocat? Q de? eterne: et quis ē
seru? nisi q pccō facit? Hoc tāgī sacerdotes
pccōres quō dicitis alteri q dimittat mere-
tricē: et hētis vnam in camera? Mulier quō
dicitis filie tue q nō sit dissoluta et publica viso
q ondis sibi creplū essendi meretricē. Hos
alij q ieiunatis die sabbati ad honore gñis
et estis in pccō: q estis serui nō potestis pa-
trocinari: hoc est opa q factis in pccō nō poss-
sūt vos saluare: nec ipetrare iubilū: vel gau-
diū grē ad hñdum paradysus. Ven et postq
talit est casus: ita miser eē in pccō: nūc autē
si liberari volum? queram? et seruam? deo
et petam? grām et pccō remissionē. si nō ha-
beam? salariū pccō. s. mortē eternā: qua p-
seruet nos de? oipccōes. Iuxta verba the. 2c.
¶ Quo ad primā ptes 2c. Volui pnuadere in
meis sermonib?: q posito q nō esset infem?
non adhuc dberem? peccare. ppter mala 2c.
q tot et tāta mala facit pccō q null? intel-
lectus seculo intellectu diuino possit decla-
rare. Dicebam? heri q rollit libertatē. Sed
sra in pccō mortale est maledictōis diuine
pmeritiū suē demeritiū. habem? textū
figuram et rōem. Text? Ecclē. xij. Ne vob im-
pi qui dereliquistis legē altissimi: qñ si na-
ri fueritis in maledictione erit pars vstra. Si
gura habet Gene. iij. tibi locut? est dominus
homini: qñ tenuit primā iurisdictionem. Q
audiuisti vocē vxoris tue et nō obediuisti vo-
ci meo in sudore vult? tui vesse. pa. tuo et pul-
uis es et in cinerē reuerteris. Aliā habes de
utero. xij. vbi dicit. Veniēt super te benedi-
ctiones iste. Benedict? tū in domo tua. Bñ
dic? in ciuitate. Bñ dic? in capō. Bñ dicum
sit hominē tuū. q si nolueris me audire. seqs.
Maledict? tu in domo tua. Maledictus in
ciuitate. Maledict? in capō. Et maledictus
sit hominem tuum. Et maledictus tu in omi-
bus operibus tuis. Ratio est bona. Opa me-
ritoria merent? gloriā: ergo operatio mortis
litter viciosa demeret? penam per locū ab op-
positis. Si oppositus in opposito: et ppositū
in proposito. Et per argumentum a contra-
rio sensu in iure. Domini mēvadiis lulum
Et vos alij captatis audacter bonū tempus.
Et gentes religionis audacter faciatis depe-
ctio: quādo salariū erit pauperrimū: quia
peccatū vestrū ad maledictionē dei vos du-

Deimustertius. ffo. xcviii.

ect. Placet audire tertū. Filius syrac dic. He vobis viri ipij maledicti sitis: qm̄ si nati fueritis in maledictione nascemini: et si mortui fueritis in maledictione erit pars vestra: q̄ re: q̄ derelictis legē altissimi et in hora mortis in maledictione moriemini. O eterne de⁹ nolite velle nos sic mori. Q bone iesu vtmas non sim⁹ illi. Sum securus q̄ pctm̄ mortale nō dimittet dānatum: et ideo maledictū est. De frater qd̄ est de maledictionibus istis: quid est dicere maledicere i scriptura? Tho. ij. ij. di. q̄ maledicere capitur tribus modis. Aliq̄ maledicere capis indicatiue.

Aliq̄ imperatiue.

Aliq̄ optatiue.

Maledicere indicatiue est detrabere, i

Imperatiue est malū p̄cipere.

Optatiue est malū desiderare.

¶ Et ideo oia ista possunt esse pctā mortalia si malū sit notabile et cā vindice et odij mortalia illud sic optetur vel desideret. Vos bone dñe dicit ne ancillis vris: videat ne istā in eptez febres q̄raue possint vos tenere. O p̄ sūt maledictiōes p̄ue. dicit ne dyabol⁹ p̄t me asportare: qd̄ dicitis ibi male assignate: qm̄ marit⁹ venit de sero ē ebn⁹ et p̄didit tota die pecuniā suā et verberat vos: nūq̄ dicit maledicet⁹ his et dyabol⁹ te p̄porter et. an sit pctm̄ mortale: dico q̄ si necq̄ maledicti regnū dei possidebūt. i. Cor. vi. Nullus priuat regno: nisi p̄pter mortale. isti p̄uant regno dei p̄ mortale. Maledicere capis tripliciter. Uno modo sicut malū dicere de alio p̄ aiām dī: q̄ talis dñs est pregnans ex alio q̄ a marito. si ponas calum ad ventū p̄ diffamando ip̄lay est mortale: n̄ per te iuenisti, sed si audiuit dicit et reitaret idem non p̄fusionem illius i tendendo: dico q̄ non est mortale: s̄ hoc est periculosū. Secundo maledicere tñ valet si cut cōmendare malū. cape baculū et bbera ta lem vade ad q̄rendū iuuenclā et. s̄ sūt mortalia. Tertia maledictio ē si dīq̄ dyabol⁹ te i porter: si dicas eode sicut oretūc est mortale. Quarto in iure extra de maledicta statum⁹ in anti. Maledicere capitur p̄ blasphemias sicut dicendo per corpus per carnē et. Ad p̄ positum quid vocatis vos maledictionē dei amurere per peccatū mortale: ē q̄ aliq̄ sit in pctō mortali: tunc est in ira diuina. ¶ De hoc aut̄ tota scriptura est plena. Primo ha⁹ betis textum Gen. ij. Qñ dñs descendit post

meridiē et venit in paradysū terrestrē et dixit Ade. vbicas? Adā et eua erant honestiores vobis dñe. O dñe me abscondi: q̄ erā nudus audiui vocē tuū et vidi q̄ nud⁹ es: et me abscondi. O adā q̄s tibi dixit q̄ nud⁹ esses: tu comedisti pomū p̄tra volumarē meā. Tūc adam respondit. Vā dñe mulier quā dedisti mihi dedit pomū et comedi ex eo et ego dedi illi. Si milit qm̄ quidā rep̄ehēdunt: dicit nos nō sumus soli. et alia dicit: nolite loqui de me: tū ego fuero ita senex sic vos faciā bene. Voc modo dixit adā. Mulier quā disti mihi dedit et. Et tu eua q̄re comedisti de pomo. Dixit illa. serpens deccepit me et. Similit̄ qdam sunt qm̄ hnt puerū in ventre dicit. fui decepta: si tar de dicit. Dixi tūc deus serpenti: q̄ hoc feci: si comedes terrā cūctis dieb⁹: et sup̄ pec⁹ tuū gradieris: et inimicitias ponā inter te et mulierē. ip̄a cōteret caput tuū. Ipsa fuit beatissima n̄go maria. Qñ si obediuit voci mee multiplicabo penas tuas: et prunes in labore filios tuos in dolore. Tu adam q̄ obediuit mulieri. i. sensualitati: ideo maledicta terra in ope tuo. S; q̄ est terra: nisi illa de q̄ p̄a. loquit. Aia mea sic terra sine aq̄ tibi. Terra q̄ tua. i. aia erit maledicta et nō germinabit tibi nisi tribulos: s̄ est pctā mortalia donec reuertaris in terrā tenebrarū. O de⁹ verax ē ne pulchra vita stare in pctō mortali: Et si pro vno incurris indignatio diuina maledictio: qd̄ de tot scelēb⁹? Quid dicit dñi mendicātes: q̄ celebrat i pctō si nō habet. p̄positū dñs beratū vos emēdā: et corrigē diuitā: tonēs q̄ trēs audit p̄fessiones pctis nouo pctō. Quid dicit dñe Jobes q̄ tenes meretricē a pai et pot gal. si p̄ vno pctō incurras maledictō dñas: qd̄ p. c. Qd̄ remediū: he paupes pctōres dilis gitis p̄? hēre maledictionē q̄ bndictiōes. Ilyria ne si ne li. si pctm̄ si dimittat et grām nō querat salariū pcti hēbitis. q̄re grām decere ro queram? Voc volo p̄suadere Jux. the. et. ¶ Quātū ad icām p̄ez. frater si placet vos loquemini nobis de illa grā bi: quā nob̄ det post q̄ loquit⁹ estis de mortali pctō a q̄ nos pleruet dñs vidim⁹ bona q̄ grā fac in aia: qd̄ oz facere ad p̄ndū eā. Ite stat qd̄ poterim⁹ facere p̄ custodiēdo eā. Est i bono statu: sui ista bñ p̄fesset: v̄erac mors nūpi debet dubitare. Secura mens quasi iuge coniuium. Prover. xv. Jam dixi op̄s quattuor ad cui⁹ stodiēdam grām: et dedi duo. i. occasiōnē

Sermo

eritatio: et sensualitas mortificatio. Opus fugere occasiones et claudere fenestras: fugere impudicos respectus et domare sensualitates. Restat declarare tertium et quartum ad hunc gratiam. Pro primo dicit Paulus ad Corinthios. Qui stat videat ne cadat. videat dicit Paulus. Et quod videre poterit. Non minor est virtus quam parata tueri. Estis homines qui habetis bona plurima sed securi quod tantus est labor in eorum custodia sicut in eorum acquisitione. si de dedit gratiam essendi in bono statu opus bene seruare eam ne perdat: et industria custodiendi requirit. O deus quid debemus facere postquam fugimus occasiones opus respicere: et vigilare: et non dormire. O dicit Paulus. ille qui stat custodiat se ne cadat. unde Bernardus dicit. quod castus animus non solet in terra inimicorum nostrorum situm esse: et vinctus oppugnat infirmus: superius interius et exterius. unde beatus Anthonius ostensus fuit mundus laqueis plenus. Et cum quilibet quis euadere possit. responsus est quod sola humilitas. dominum vidistis ne aliqui villam circumdatam inimicis. Si agili essent in foribus vestris non dormiret: putare opus facere exubias. O peccatores facite exubias pro deo: quod opus animas habite gratiam vigilare et cognoscere gratiam et donum dei quod fecit illi cognoscendo pericula in quibus versabatur et fragilitate et gratiam quam deus fecit ei ponendo eam extra periculum. hoc tangit omnes gentes: quibus dominus dedit gratiam vel bonum propositum reliquendo vanitates. Quartum pro quo custodit gratiam et seruans orationem. scilicet ne horas vestras dominus dicit nisi dominus edificauerit domum in vanum laborauerunt etc. Et nisi dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui etc. Certe ponat maiorem laborem possibilem in civitate: si aduersarii sint animi: nisi dominus custodierit illam vir poterit perferuari ab inimico. vere dominus non potestis custodire civitatem anime: nisi spiritus vos ab aduersariis perferuet. et qualiter perferuabit. Audite augustinum libro de ecclesia viciis dogmatis. credimus neminem sine diuina vocatione posse saluari. credimus neminem vocatum sine dei auxilio posse salutem operari. credimus neminem dei auxilio dignum: nisi qui humiliter postulauerit. Estis vos multum solliciti habere gratiam dei. veniam ad antithesim audite peccatores quod dicit Ieremias. Turtur et irun do cognouerunt spiritus suum: populus autem meus oblitus mei diebus inuenerit. vos estis pingues et pleni cum bonorum creatori: quoniam de vobis videtur

dicere quod oblitus sum mei: ac si non indigeret de me. Reuertimini ad deum pauperes obsecrando et postulando gratias: quas si dederit custodite etc. Sermo decimusquartus.

Tipendia

peccati mors etc. Domini et pauperes peccatores retinui istis materiam quam tanquam habebam heretico sermone mihi videtur quod sit conueniens facere aliud pro habendo padisum. Sanctus paulus in epistola sua dicit: quod salarium peccati est mors eterna: bonum vero procedens ex gratia dei est vita eterna. Et per deducendo hec duo puncta: dicitur quod nihil melius et nullum habemus medium efficacius quam meditari in passione et in cruce. Gratia quod meditabimur: propositum si guram: et venimus: videlicet ad hoc quod volucres celi conuersabant in ea. Et per aues celi intelligimus deuotos et contemplatiuos conscientia clamantes in arbore contemplatione et meditatione: que in arbore debent quiescere. sed quod volabatur: dixi quod opus habere crucem saluatoris. Et habet quatuor brachia. Primum est timor pene eterne dolor peccati et amor dei. Et restat tertium quod est spes premij: scilicet spes gaudij eterni. Paulus ad Hebraeos. vi. Volebat quod hoc brachium haberemus fortissimum. solacium habeamus: qui defugimus ad tenebras damus spiritum nobis propositum quam sicut anchoram habemus anime tutam: ac firmam et incedere videlicet ad interiora velaminis. Et paulus dicit rationem ad Romanos. viij. ca. Qui proprio filio non pepercit: sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo etiam cum illo nobis oia donabit. Teneate capita et dicatis sicut erat quando esset in morte alicuius domine vel domini creditis ne quod timeant dari. De fratre quod est ille qui non timeret. Celi non sunt mundi in specu eius. Job. xij. ca. promagis homo qui quamquam bibat iniquitatem. Et benedictus Job dicit. celi non sunt mundi. et sunt celi nisi de quibus psalmus dicit. Celi enarrant gloriam dei. vere sunt homines virtuosus. Et ideo euangelicus dicit in sua canonica. Jo. i. c. Si dixerim quia peccatum non habemus nos ipsos seducimus et veritas in nobis non est. O deus eterne. Si ille qui bonam ducit vitam. Si homines iusti et

sancti timēt in morte quid faciēt peccatores?
An iseribi parebūt: vere tris sūt q̄ tūc dā
būt desperationē peccatoribus.

Prīmū ē peccōz magnitudo,

Scdm ē multitudo.

Tertiū ē peccōz turpitudō.

Qui desperātes semetipos tradiderūt ipu
dicatīs in operationē carius: in auariciam.
ad Ephe. iiii. Propterea tradidit illos deus
in reptobū sensū. ad Rom. i. Qñ veniet hora
mortis: qñ p̄turbābūt corā oculis vestris mī
tutudo ⁊ magnitudo peccōz p̄fōz vīqz ad mi
nimum veniale corā aīa: tūc reducet turpis
tudo ⁊ dedet qd fecit creatori peccādo mor
taliter. Quis est ille q̄ nō timebit desperare
Dñe sitis scire q̄ illa hora nō erit tūc tem
pus facere bāq̄ra. Et frater an opebit des
perare. nō vere. deus nos velit p̄seruare. Ali
Bemar. Deficiēte iusticia succūbēte opatio
ne nō desperabo: q̄ quid faciā. per quinqz ri
uos mihi dicit ip̄s fuit mia.

Q̄ uate spūs dicite in cordibz vris. postqz
xps fuit pro me expositus morti p̄ destruē
do peccātū: vere debeo multū timere: si habeo
brachiū crucis. faciet miay. dicente Pau. so
laciū firmissimū habeam⁹ i deo p̄re q̄ p̄po fi
lio. dicit Pau. nō peperci: sed p nobis illux
morti tradidit. Si em̄ tm̄ nos dilexit: qui le
luare a mortē ⁊ dat pro nobis in manibz inu
micōz. nos obtemus sperare q̄ quicqd̄ petie
rimus pp̄ filiū suū dabit nobis. Audiuitis
missam dñi: vidistis corpus xpi inter man⁹
capellani? Filius datus ē nobis. dicit Bern.
Utamur ergo esca illa ad utilitatē nostrā.
Sicut videtis q̄ si esset alius p̄lat⁹ magnus
vel aliqz p̄fides vel elect⁹ q̄ commississet aliqd̄
crimen lese maiestatis ⁊ p sua absolutione
rex dedisset ei vñā baguā p̄uēdo ad suam
necessitatē: posset dicere regi. Dñe p̄nto vob
illam baguā que p̄ualet morte meā: placeat
vobis mihi parcere. Volo dicere q̄ qñ estis i
missa rememoratez bonā qua pepēdit i cru
ce: cum magna spe. Certe potestis dicere dō
patri. Dñe omp̄s ecce mortē et passionē filij
tui: corpus aduultū ⁊ cōbustū duobz ignibz
in ara crucis igne vīz doloris ⁊ igne charita
tis et amoris. Dñe de⁹ ecce p̄ciosū sanguinē
filij tui: vñā gutta erat sufficiēs ad redimē
dum mille mīdos. Vos dedistis eum mihi
Silt et seips dat mihi. p̄nto vobis eū p̄ satis

factione ⁊ abolitione. Ne nūqd̄ p̄sona que
hac spe p̄cedit in qua ē volūtas deliberata
imponere sinē peccato dicena apud se qd̄ fa
ctum ē: est factū: quero deo veniā. sed hac spe
persona p̄ntat mortem xpi ⁊ passionē beate
trinitati fecerit illa: p̄ntiam si sit adhuc vias
trix. certe pōt eē secura q̄ de⁹ p̄sto dare sibi
veniā. O benedicte sint aues celij volant i
ea. hac de re ⁊ de cā fuerit festa instituta: nō
ad se inebriandū nec ad eūdum ad choreas
nec ad faciendū bāquetas: sed vt festa illorū
q̄ habemus: vt beati Jacobi qui fuit nepos
virginis gloriose vt corp̄ vitā imitādo ⁊ vesti
gia et exēplā desideremus paradisi: ⁊ meri
tis nostris nō possumus venire. Volo dicere
q̄ volucres celi habitant in ea. Silt volabi
mus in cruce. illi volunt volare q̄ peccata re
linquunt ⁊ xpm̄ imitant. Sic nōy nya ne
si ne ha. Nisi peccatū relinquamus salariū
peccati habebim⁹. Sōnatiōne eternay. Qd̄
volo p̄uadere. Juxta bā thematis ⁊ c.

Q̄ pro sūdamēto mouet qd̄ a doctore Bona
uen. di. xxi. ij. sen. in deducēdo ⁊ loquēdo d̄
statu peccati. Dicebā in alio sermone q̄ non
possum⁹ esse in peccō qñ sumus in pena. Veri
querebam⁹ an aliqz possit h̄re penā sine pec
cato. Penay dicit doctor Bona. reperiri sine
culpa: pōt intelligi vñomō sine illo q̄ pecca
uit: sic multi portant penā ⁊ nō habēt pec
catū. Et isto modo creator oim̄ ⁊ saluator
noster xps qui passus ē pro nobis mortē: ⁊
non meruerat pati. Silt ⁊ pijsima ei⁹ ma⁹
Nolo tamē negare qui penalitates humāe
remāserūt in ea: sed hoc fuit ad augmētū me
riti. Si secūdo loq̄mur de peccō ⁊ pena qñ
an possit eē in aliquo peccātō sine pena? Jam
diximus q̄ nō. Et si nunqz fuisset peccatus
nunqz fuisset pena satisfactoria. hoc certe ve
rum ē. restat. sicut malū culpe repugnat vo
lūtati: sic malū pene repugnat nature. vīz
pena possit esse a deo. Bona. dicit q̄ differen
tia est inter malū ⁊ penā. malū purā dīc̄ cas
rentiam atqz defectum rei p̄uatiue. Pena
vero dicit ordinē ⁊ dispositionē. Is ergo ma
lum inq̄tū malum nō sit a deo: pena: tñ in
q̄tum pena cū dicit ordinē: q̄ ordo ⁊ dispo
sicio sunt a deo: dō aliqz pena ē a deo. Et qd̄
rñdebitis ad mortuū sicut malū culpe repu
gnat ⁊ etiā verū ē. Sed siliūdo nō currit q̄
tuor pedibz culpa repugnat volūtati: culpa:
dd ij

Sermo.

biliter et vituperabiliter. Pena autem licet dis-
cederent nature q̄ nō ē d'pabiliter tamē or-
dinabiliter.

Quante sp̄a. hēbitis paradisu p̄cor deuz
vt illi obtineatis. Fratery adim' ad eccl'as
et dam' elemosinas: frequeramus p̄dicatio-
nes nō videtis p̄ncipalit' quāruim'. Nā
quid videt vobis q̄ opa nra dāt testimoniū
q̄ sum' digni habere paradisu: vere bec nō
sufficiūt. Nā habetis. iij. textus. Un' ē i iu-
re. c. iij. alij sūt i iure canonico. Prim' text'
h'c: est lex. ff. de testib'. 7. incipit. liberi testes
Alius text' h'c. ff. de p̄batioib'. 7. incipit. lex.
cū p̄batio. Tert' h'c: 7. ē vestra decretalis de
verboz significatōe. c. focus. Ali' text' ē i vo-
lumine. iij. q. ij. c. Si testes. Et dicūt tertus
isti cōcorditer: q̄ seru' vel hō seruilis cōditō
nis testis ēē nō pōt. Et p̄pterea dicit capl'
focus. Attendit i testib': cōditio: natura: et
qualitas. Cōditio si sit seru' vel nō: et etas:
posio casuz q̄ habetis aliquē casuz i duca-
tu aurelianēsi vel i comitatu pictauei. capi-
tis. vñ cōmullari ad faciēdū inq̄stas 7. fa-
ctis: venire aliq̄s de archiep̄atu bituricēsi. q̄
sunt seruilis cōditōis. sūt in scō paulo i bu-
tania: vt ferāt testimoniū illi: retian debeāt
tales recipi: Impator dicit i papavult: 7. rō
cōsentit q̄ regulariter null' hō seruilis con-
ditōis nō sit sufficiens ad portādū testimoniū
um. Audite dñi: audite nō ius ciuile: s; ius
diuinū 7. xp̄m in cruce pedētē fratrē brī Ja-
cobi Apo. iij. Nomē habes q̄ viuas 7. mortu-
us es. Nō enī inuenio opa tua plana. p̄niam
ages: sūt autē hora qua nescis veni ad te. pla-
cet scire q̄ sūt testes q̄ portabūt testimoniū
q̄ debeam' h're paradisu. Jo. ix. Opa q̄ ego
facio testimoniū p̄hibēt de me. Q: ca habes
mus testes sufficētes vides hñ: venim' ad
eccl'iam: audiuim' missā: 7. iuim' ad indulgē-
tias: q̄ pōt portare testimoniū q̄ sum' digni
gloria: vere nos sum' seruilis cōditōis. q̄ ē
bec seruitus. A quo enī q̄s superat' ē 7. eius
seru' fact' ē. ij. p̄e. ij. Nomē habes q̄ viuas. vñ
q̄ habeatis opa viua 7. estis mortui. hoc est
dicere sicut seru' nō pōt portare testimoniū
sufficiens in aliq̄ cā. sicut opa facta i mortali
pctō nō sūt sufficētia portare testimoniū
ad hñdū paradisu. Quādeo ergo q̄ habeas
mus testes nō seruilis cōditōis: aspiciētes
si aia sit i pctō: si sit aliq̄d de alieno: 7. si pl'

vendidistis q̄ oporteat. Hos cāpsores si be-
distis pecunias: vt lucrū repostoreis excessi-
uum: qm̄ ēysura. videat q̄libet suā infamā
et malā vitā. vñ q̄q̄ mūdet scelus suuz: si
nō il nra ne si ne l'r: q̄ salariū pcti est mores.
Iurta verba thematis assumpti. Stipēdia
peccati mors ē.

Quo ad primā ptē habem' videre. xij. lit-
terā alphabeti nostri. Dixim' heri q̄ posito:
q̄ in alio mūdo nō ēēt ali' infern': pctm̄ tñ
in hoc mūdo tot 7. tāta mala facit q̄ in illo
nullus deberet cōsentire. naz puocat males
dictionē dei. Et ois hō q̄ ē in pctō mortali ē
a deo maledict'. Restat videre q̄ pctm̄ mor-
tale est nature lesuū siue vulneratiū. Nos
habem' textū figurat' rationē. Tert' ē ysa.
i. Vulnus 7. linoz 7. plaga tunc nō ē circū
ligata neq̄ fota oleo. an sint mlre gētes sic
lese. Qē caput liguidū 7. oē cor merēa a plā-
ta pedis vsq̄ ad verticē nō. est in eo sanitas
Figura ē. iij. Reg. vii. de dānato achab rege
israel q̄ cū esset in bello: qdā arcus terēdit et
casu sagittā iaciens inter stonachū 7. pul-
monē vulnerauit regē 7. mortuus ē. Rō ē
bona. Nā naturalis inclinatio ad bonū per
peccatū distrahit 7. impedit. nō solū aut id
q̄ spectat ad nature essentia dī essentialē:
sed cōsequens ad naturā imēdiatē. Cū ergo
talis natura vulnerat' euz delectat' natura
debilitata censef. Et h'c textus in euāgelio:
de hoīe illo q̄ incidit in latrones. Luc. x. Au-
dite dñi placet scire magnū maluz q̄ fecit
pctm̄ in aia. Sitis securi. q̄ nunq̄ ille q̄ p-
cutit aliq̄ē cū ense i corpe: in tñbz 7. alijs
membris: tñ enī sic lefit: sicut peccatū aiam
ledit. Hoc saluator declarauit q̄ ille qui de-
scēdebat incidit in latrones: spoliauerūt eū
tunica sua 7. verberauerūt eū 7. dimiserūt eū
semimortuū. Et nunq̄ euasisset nisi quidaz
samaritan' trāsuisset ibi. S; frater quō su-
mus lesi. Seco. in. ij. dist. cxxv. Quid corrūpit
pctm̄ mortale. Atq̄ aliq̄d naturale p̄pē: na-
turale nō formalit' syulnerat i naturalib'.
vñ depicit Seco. q̄ p̄pē vuln' ē diuisio contis-
nui 7. nihil aufert: sed ponit diuisionē inter
sindere sū 7. voluntatē. sindere sū dicit ad
bonū: 7. voluntas ad malum: sic sūt distincta
Tho. i. ij. dicit q̄ naturale. in hoīe ē triplex.
Primū ē essentia aie 7. illud nō corrūpit: et
sub essentia p̄p̄edunt potētie.

Sed in naturale est quod est indicium iudicium a principio nature ut patet originale: si istud non corripit per peccatum actuale.

Tertium naturale est inclinatio ad bonum operandum et istud corripit: quod impedit ne transeat in operatione suam.

Exeunte spiritus. Nunquam ille qui cadit et incidit inter manus latronum sic fuit lesus: sic anima vulneratur et ledit per peccatum. Quid dicitis fratres hoc difficulter potest comprehendere in natura nec videmus vulnera. Vere hoc possumus comprehendere si considerauerimus ordinem graduum peccatorum quos assignat beatus Bernardus. Agitur de puerbio. ymaque la primaere pinte chore. Lapiatis in oia statum et in oib; personis aspiciat inuencula que perdir virginitate sua vel aliquam soluit matrimonium suum: falsum aduocatum vel sacerdotem aut religiosum aut aliquem ecclesiasticum qui primo incipit peccare. Capite hominem consilij que bene vixerit et labatur primo in peccatum primo gradu est impossibile. In secundo grave. In tertio leue. In quarto insensibile. In quinto delectabile. In sexto desiderabile. In septimo non restat nisi ruere in infernum et est indefensibile. Lapiatis personam quam volueritis accipite inuenit filium que primo iuit ad basquet et commisit peccatum. Dicit passus vere illa hora spiritus flebat et habebat vnde dolor in corde meo. Quandoque recedebat de domo talis canonici bene habebat remorsum conscientie: sed non sicut in primo erat mihi inportabile. Tertio non plus sentiebat erat tunc mihi leue. In quarto non habebat remorsum. In quinto delectabar. In sexto desiderabar et erat tristis et non faciebat plus. Et septimo dicebat basse. non est possibile quod qui sic faciunt sic dampnentur ut dicunt predicatorum. Iuuenes inedicatones habuistis nequam noticiam status vestri: et venit aliqui remorsus conscientie ego damnor: bonum video quod non obsequio status meum. video tamen doctores et literatos si esset verum quod dicitis credo quod non facerent. In primo peccato dicebat conscientia. hoc est male factum sic offendere deum. Sicut dicebat mercator male factum et sic videbat: et sic de alijs. Similiter et aduocatus male factum et sic capere a detritis et a simistis: sed si ego refutauero aliquis aliter capiet: propterea melius est mihi accipere. videtis ergo quod sicut spiritus dicebat tu male agis quod nunc dicit non est necesse quod sit verum quod dicit predicatorum. Hoc tangit Augustinus.

in encheridion. Peccata quibus magna et enormata quibus horrenda sunt cum in consuetudine venerunt aut nulla aut parua reputatur. Audite dominum inde est dicit Augustinus. quod les peches posito quod sint enormia et horribilia et execrabilia que in principio habebatur remorsus terribiles: mihi loquimur per consuetudinem veniunt peccatores ad rale velamam quod dicunt quod non est peccatum vel quod est parum. O popule nos habemus figuram in biblia de achab et quidam retendit arcum et misit sagittam inter pulmonem et stomachum regis et mortuus est. Quid vocatis vos stomachum in quo de recipiunt referuari escantave re stomachus est voluntas que de daderare bene agere. Et pulmo est executio boni. Et sic esse lesum inter stomachum et pulmonem est tenere voluntatem in peccato: et nihil restat nisi mors eterna. Sed an sint multi? Omne caput languidum. hic tangit patres et matres et gubernatores vbi in generaliter omnes auctoritate habentes. Et omne cor meum. ergo tangit religiosos qui pro populo deberent orare. A plura pedicid est in nullo statu non est in eo sanitas. Tertio hodie de generibus singulorum in ecclesia et in iusticia ciuili oes sunt lesi. Quod remedium? volo concludere et monere quod si tempore perito anime nostre fuerint lese peccato: ponam penam venire ad medicum: quod samaritanus appropriis ligauit vulnera eius infundens vinum et oleum et imponens eum in iumento suo. in humanitate peccata nostra ipse portauit super lignum crucis in corpore suo. dominum cogitate nescio si quando videbitis hoc festum: sed scitote nisi emolita fuerint corda vino sue mie et sanata vulnera oleo vere habebitis salarii peccati. scilicet mortem eternam. Iuxta thematis verba. Super pedum peccati etc.

Frater bene dicitis de salario peccati a quo deus velit nos purgare et preseruare. Quid placet dicere de gratia. Dixi bene vobis: recordemini bene gens ecclesiastica et religiosa et breuiter cuiuscunque status fueritis Et ostendit quomodo nos possumus feruare gratiam si sumus in bono statu. quod si dominus dedit gratiam et magnam habuistis desiderium eredi a peccato et priam magnam fecistis ut deus remitteret illud vobis. Non minores episcopi habere sollicitudinem ad custodiendas gratiam. Non minor est virtus querere quam par

Sermo

ta tueri: bonus custos tñ valet sicut bonus
acq̃sitor. Sicut dicebat q̃ ad custodiendā grām
opz fugere acq̃sitiones pctōz. Scđo oꝝ mor
tificare sensualitatē. si sint due in domo an
cilla ⁊ dñā: si ancilla dñetur vere nuncq̃ erit
par in domo. Tertio oꝝ eleuare spm̃ in deũ
cognoscēdo fragilitatē propriā ⁊ grām quā
deus fecit. dicem⁹ alias cōditōes. Opz vide
re qualr grā auget lib. vi. p̃ncipiorū h̃r d̃ au
gmēto formaz: dic parue in vico stramims
qualiter augmētant forme. Lerte p̃r noīas
les bñ dicēt ⁊ schola cōis. Nā noīales dicūt
q̃ augmētant p̃ maiorē ⁊ minorē radicatio
nē in subiecto. Alia ē opinio q̃ augmētān
tur p̃ maiorē impm̃xtionē i cōtrario. ⁊ vi
det em̃ q̃ aristoteles declinet ad istū modū
Illud em̃ ē albus qđ nigrō ē impm̃xtius.
Et si aliqua forma reperiret q̃ non haberet
cōtrariū quōd susciperet magis vel min⁹: an
illa radicatio sit forma abiecta vel nō. p̃p̃
ea dicit Scō. ⁊ bene credo. Bona uē. cōcor
dar. i. senten. di. xvi. q̃ nō solū forme corpo
les ⁊ sp̃uales sicut c̃p̃aritas vel grā. Ceterū
am forme q̃cūq̃ susceptibiles magis et mi
nus. sicut i q̃titate corporali augmētū sit p̃
appositionē q̃tatis noue vel p̃ additamē
tum noue q̃tatis. Ita etiā in sp̃ualib⁹ per
appositionē noui grad⁹. Nō ē materia p̃ mu
lienb⁹. Estis in bono statu dñe: fuistis heri
cōfesse: vere sic p̃r. sed an debeam⁹ sic mane
re: nō q̃ amor dei nō ē ociosus: op̃at ei⁹ ma
gna si ē. Si rēnuīt operari amor nō ē dicit
Gregori⁹ ⁊ Augu. ad Bonifaciū. Charitas
meret augeri: vt aucta mereat et p̃fici. Dñe
sicut videtis iuuenē mercatorē incipiētē su
am mercatū q̃ fuit in nūdina hic vel alibi
et tunc lucrat⁹ ē decē fr̃aco. Vere si velit nu
trire filios suos r̃xonē: non sisset ibi: nec q̃
fecit: sed ibit ad nūdinas lugdunēses ⁊c. ⁊ n̄
est cōtētus solum lucrari i vna nūdina. Sic
ad p̃positū dico cū Bernar. i. epla. In via dei
nō progredi regredi ē. Volo dicere q̃ opz co
nari ⁊ laborare p̃ augmētādo dei grām. Et
sic duob⁹ modis.
Nā p̃rio augmētāf p̃ operū meritoriorū mlti
plicationē.
Scđo augmētāf grā p̃ sacroꝝ dignam fre
quentationē.
Q̃ Audite dñi p̃ augmētāda dei gratia opz
duo facere.

Primo bonoꝝ operū multiplicatio.
Scđo sacroꝝ digna frequēratio.
P̃dederē hoc qm̃ qđā forte celebrauit i pctō
et nulli sūt peiores istis. Sꝫ an oporteat fa
cere bona opera ad augmētandū grām. Dic
petrus. ij. Pe. i. Satagite fratres sãq̃ agite.
satis aut. i. valde. Conamini ⁊ laborate per
bona opera. certā faciatis vocationē vestram
Conamini multiplicare bona opa vsq̃q̃ fu
eritis securi saluari. Queram⁹ iacobo maio
ri si habuent paradisum p̃ suā cognationes.
vbi sunt ille matres que impediūt suos fili
os ne ingrediant religionem: Audite Ma
thei. xx. accessit ad iesum mater filioꝝ Zebe
dei maria salome soror virginis gl̃ose et fio
lis sancte anne. Et vocabit salome: q̃ mari
tus eius sic vocabat. ⁊ fuit cōiuncta cū illo
qui vocabat zebedei a quo habuit duos fili
os. Et dñica in ramis palmarū x̃ps ibat in
hirlm ⁊ dixit discipulis suis. Oꝛa fratres
mei videtis honore m̃hi imp̃sum: sꝫ qđd
sic occident me isti ⁊ tertia die resurgā: et li
berabor a morte ⁊ ingrediar regnū meum.
Tunc dixerunt duo filij matri q̃ p̃is erat: q̃
anuncula saluatoris erat. dñā audistis quō
ip̃e dixit q̃ moriet ⁊ t̃cia die resurget igres
surus regnū suū. Vos estis anūcula sua nō
audemus aliquid petere p̃ nos ipsos: q̃ ires
paremur de audacia. Vos estis mater: si ca
sua nō sit bonus excusabimur rōe ser⁹. Et
sic dñā p̃ nobis peratis q̃ ponat vñū ad dex
teram suā ⁊c. ⁊ illa nō defecit. Nā venit ad
saluatorē dicēs. Dñe ⁊ magister reuerende
nepos mi facio vobis vñā supplicationē. Et
qđ vultis dñā: Ecce duos filios meos: cogna
tos vestros q̃ dimiserūt patrē ⁊ me matrem
reliquerūt p̃ sequēdovos. Vobis subueniet
de illis ⁊ qm̃ eritis i regno vestro ponite vñū
ad dexteram: alium vero ad sinistras. O pec
catores audite. Caro ⁊ sanguis regnū dei n̄
possidebunt. Estis hic qui datis bñficia ve
stris nepotib⁹: Q̃d uersus x̃ps ad cognatos
dicit. Nescitis quid petatis. vos petitis po
ni ad sinistrā ⁊ ad dexterā. vere nullas igre
ditur paradisu p̃ cognationē. potestis bibe
re calicē quē ego bibiturus sū. potestis pari
mortē quā suꝝ passur⁹. Dixerūt ei. possum⁹
nos sumus parati. Et bñ dixit illis. Tu Ja
cobe habebis caput abscisum. Et tu iohans
nes eris positus i doleo elei. Habebis para

visū vere nō ē meū dare sūm affectiones car-
nalis: sed solū illis quibz pūsiū ē q̄ habebūt
per opa meritoria. Vultis audire greg. Luz
cōsidero iohānē in heremo: Petrū crucifixū
Jacobū decolatū herodis gladio: et si tm̄ de
us punit quos diligit: qd faciet illis q̄s ier-
nū reprobāt et odit? Rogo q̄ nobiscū faciat
miam. Cū cōsidero zc. Velas si sciti amici sic
fuerint puniti et tm̄ chare viderent illi glo-
riam: qd faciet malignis pccōibz q̄ passim
eū offendūt? Vos debet ibi cogitare. ytinā
augeatis grām et esset ita diligētes ad vos
disponēdā sicut estis ad vos speculādū et or-
inādū. Vos dñi cogitetis et desideret eē i gra-
tia quā nobis cōcedat ops dñs. Amē.

¶ Sermo decimusquintus.

Tipendia

¶ **S**pecti mors etc. Nihil me in-
dicaui meli? scire iter vos
tc. ¶ Dñi et pauperes pccō-
res si retinueritis materiā
quā vobis hodie declaravi glibet dz conari
desiderare facere aliqd p hñdo padisū. pau-
lus declarat in deductioe nre materie q̄ sa-
larū pccī mortalis dñatio. bonū vero gra-
tiae dei formalr obiectiue causatiue ē salua-
tio eterna. Et p cognoscēdo hec duo puncta
dixi q̄ nihil meli? q̄ mēoria mortis et recor-
datio passionis xpi et crucis. Frat qd placet
vltia dicere? Restat adhuc dicere vñā mate-
riā in fine nri text? nre figure. Dñi. iij. c. Et
ea vefcebat ois caro. Arbet quā vidēdīc Da-
niel erat i medio terre foris et magna: et elca-
vniuersoz in carois creatura nutriebat fru-
ctu illi? arboris. Et nūc dicit ex ea vefcebat
ois caro. Audetur q̄ sit nugatio et repetitio.
Escavniuersoz i ea p pñvita et ex ea vefce-
bat ois caro pfutura. Vefcevesceria tm̄ va-
let dicere sicut fructu refici. et bñtudo quam
speram? ē i fructioe dñis scibola nra. Ido ex
eovfcebaf ois caro tāāgelica q̄ hñana. vef-
cebat et fructu illo fructu q̄ erat in arbore po-
ñt. Ois creatura nutriebat illo fructu: sz q̄
est illa ois creatura? Vere creatura ois que
pōt bñficari in duabz diuidis. s. i angelica et
humana: et quilibet harū illo fructu nutrit
et reficit. Nos habem? certū formalr. Job.
xvi. Nec evitā eternay cognoscāt te deū. ve-

rum cognoscere affectiva. Et quē mīstī i csa
xpm. Audite vita eterna quā speram? deus
dervobis illā: hoc ē q̄ habeam? fructiōem
bñficā. Quid vocatis vos fructiōē. Fructio
venit de fruor et de fructu. Ets videre arborē
rē flondā i orto: nōdū est fruct? i manu tenes
vel in archa nōdū ē fructus. neqz qñ colligi-
tur nec qñ ponit in horreo adhuc nō est fru-
ctus: s qñ comedis tūc est fruct? Audiuistq̄
loq̄ de amorosa fructioe vel de fructu amor-
is. Qñ q̄s hz pomū et diuidit p partes et po-
nit i ore suotūc hz sapore in gustu et odore
in olofactu: tūc vere hz fructiōē fruct? et des-
lectamēti. Sic spūalr fruct? i arbore ē xps
qui pepēdit i ea: q̄ qñ ad humanitatē et di-
uinitatē speram? vt nos satiat et uos omēs
nutriat. Sz frater quō satiabit nos et refici-
et diuinitas ipa? Vos hētis figurā. iij. Reg.
x. Elidēs aut regina sabba sapiētā salomo-
nis et domū quā edificauerat et ordies muni-
strantiū habitaculo seruoz et holocausta q̄
offerebat in domo dñi: nō habebat vlt spm̄.
Tūc dicit ad regē salomonē. Beat? es et bñ
serui tui qui scāt corā te et audiunt sapiāz tu-
am. verus ē sermo dñi: audiui i terra nra su-
p sapiāz tūā: et nō credebā narrātio? mihi do-
nec ipa veni et vidi oculis meis.

¶ **Q**ueate corda vra dñi. Desideratis ne ire
ad paradisu: vos mundani et gaudisferi? In
bona fide si be? dimitteret vos i vris plchyis
ornamētis sericis. Vos plchyē mulieres nri
quid essetis cōtente quittare paradisu illas
dimittere deo et manere in bāquetis in isto
mūdo. Quid dicitis dñi medicatē est magri
reuerēdi? Audite anselmū libro de silitudi-
bus ibi ponit hoc eē impossibile. Et si esset tes-
tus euāgelij tāgtvscq̄ ad sanguinē. Tm̄ de
sideriū dz inesse boi pertigendi ad bonū pp
qd factus ē tātusq̄ dolor: q̄ ibi nō ē tātusq̄
timor q̄ ibi nō pueniat: q̄ nihilā pñā ips
delectari debeam? nisi qd ad illud ptingēdi in-
uare poterit: illuc nemo pueniet nisi q̄ ar-
denter et frequētē desiderauerit. Audite si
gnū euidentis est nullus ingrediet regnūz q̄
nō hz volūtātē pueniēdi. Et vltia retinet
q̄ si homo aliqd esset et pēret spm̄ bonū et in-
tellectū q̄ volūtātē deliberata diceret. Essey
contētus hic i pñi sp̄ manere et q̄ de cūcto
diret suū padisū. hoc ē sp̄eto bono in cōmu-
tabili bono cōmutabili adherere. Di. Aug.

Sermo

h̄ ē peccatū mortale t̄ satis ē p̄h̄do dānati
desertorū. vñ dicit Ansel. q̄ q̄bet d̄ h̄re desi
deriū ita magnū ē. Exponē p̄dictā auctori
tatē beati Anselmi. ¶ Estis ne hic parērela
alicuius magis dñi q̄ gubernat regē t̄ scit:
q̄ medio eius dabit̄ b̄n̄ficiū si eatis ad curi
am. Nūquid debetis desiderare puenire ad
h̄n̄ dū bonū b̄n̄ficiū t̄ qd̄ faciem? Legimus
in libro regū q̄ regina sabba audiēs sapiē
tiam salomonis venit in hierlīm t̄ qñ vidit
domū regis t̄ repluz dñi esca q̄ comedebat
in mēsa sua t̄ palaciū regis t̄ mistros et sa
pientiā mirabat̄ t̄ nō erat in eavtra spūs:
et nō poterat loqui. Postea dicit regi postq̄
sibi datus ē sermo. Beat⁹ est beati sui vñ q̄
vobiscū sunt i mēsa v̄sa. Ecce fateor q̄ i pa
tria nostra multa dicebātur mihi de vobis
et de sapientia v̄sa: deo veni ad vos: sed non
derūt mihi mediū p̄tē illū qd̄ video coram
oculis meis. habem⁹ textū Job. x. Ego sum
ostīdū: me si quis iroierit pascua inueniet.
Ego sū p̄ me ēc. Et ad qd̄ faciēdū. Quid⁹ nō
vidit: nec auris audiuit: nec in cor hoīs ascē
dit q̄ p̄parauit de diligētib⁹ se. i. Cor. ij. c. et
Jsa. lxiij. Festinem⁹ ergo ingredi in illā req̄
em. Regina sabba repñat aiam deuotam
que die sancti Jacobi die dñica t̄ festiuitati
bus d̄ ire in hierlīm t̄ spm̄ d̄ eleuare i corē
plationē. Rex vero Salomō ē t̄ p̄s in huma
nitate t̄ diuinitate. Tēpluz autē ē humani
tas. Dom⁹ autē ē celū t̄ regnū celeste. Habita
cula seruoz sūt m̄s̄s̄des sanctoz. Esca celi ē
gaudiū sempiternū: t̄ sapia illi⁹ est beatifi
ca fruitio. Et quale est gaudiū: oculus nō vi
dit nec auris audiuit: et nemo scit nisi q̄ ac
cipit. Comedistis ne mel. Dicit q̄ nihil ē d̄
cūs melle: sed nō ē cōparatio. Vultis erpe
ri dulcedinē fructus crucis: gustate t̄ vide
te. ¶ Eleuate spūs vestros et desiderate nus
triri ex hoc fructu. Et p̄ hoc opz vos purga
re a peccato t̄ querere grām dei: t̄ cogitatis
q̄ si nō il n̄ya ne si ne u. Salariū peccati ha
bebitis: t̄ finaliter dānationē eternā. Juxta
verba thematis ēc.

¶ Pro fundamēto mouet qd̄ a Bona. disti.
xv. i. i. sm̄g. Dñi retinere. Dicebā mane q̄
quis malū peire inist a deo. Sed malū d̄pe
nō est adeo: q̄ deus nō dat m̄s̄ bonaz malū
imporat defectū. Et pena aliud dicit: q̄ di
cit q̄ ille qui sic puniatur sit ordinatus ad pe

nam. Resatvtrū ex quo aliqua pena ē a dō
Vtriusq̄ pena sit ab ipso dō. Dicit bonaue.
q̄ pena potest referri ad tria.
Primo ē ad nocuū.
Secundo ad illū q̄ patit̄ nociuū.
Et tertio ad defectū ex nocuo gñatū: ad
dit. t̄ dicit p̄ior q̄ pena pōt cōsiderari duob⁹
modis.

¶ Uno modo in q̄tā pena.
Aliomō s̄m illud qd̄ ē pena.
Et pena quocūq̄ modo cōsideret in q̄sumi
pena ē a deo ē ordinare in fluere vel p̄mitte
re. Et sic intelligit illa auctoritas amos. p̄
phete. iij. Nō ē malū i ciuitate qd̄ fecerit dñs
Non est pena vel punitio quā deus nō per
miserit si sit priuatiū: vel nō fecerit si sit pu
bliū. Zimētia dānari: t̄ quare frater. Dixi
et volebā cōfirmare q̄ posito q̄ faciam⁹ opa
bona ex genere nō sūt sufficiētis pro allegas
do testimoniū p̄ nobis: ut possim⁹ h̄re paras
disum: q̄ allegabā. i. ff. de p̄bationib⁹. t̄. c.
de testibus: t̄ de etale. c. fous. q̄ hō serui
lis cōditōis nō recipit in testimoniū. Non
habet q̄nuas mortuus es. Alpa. iij. Appli
cabā moraliter. Vos estis vocati serui: et
seruis cōditōis nō recipit ad eccliam: h̄re paras
dis hora v̄sa: datis elemosynas: t̄ credidē i
statu vite t̄ estis mortui spūalr: t̄ sic nō libe
rised in seruitio diaboli. Non estis digni ha
bere gloriā. Frater dicetis dimittam⁹ istos
testes t̄ opa. Si deus misereat nostri i mor
te sufficit nobis. Deus nō fecit nos p̄ dānā
dor: in fine nos p̄niam faciem⁹ t̄ sic saluabimur.
¶ Vere dico q̄ nō sufficit: qd̄ seq̄tur. nā
habem⁹ textū in iure. s. cū redēptor. c. xij. q. ij
vbi papa dicit. Duo erāt. s. vnus vocabatur
mōtanus: alter Thomas. Qui vt ciues effi
cerentur romane ciuitatis de grā sp̄ali mas
numittebātur ob reuerentiā iesu xpi.

¶ Eleuate spūs p̄ fidē. Dñi vultis habere ali
quē seruum q̄ efficiatur ciuis huiusville. ve
re nō d̄ esse de domorili. Et si voluerit eē ci
uis opz primo q̄ ponat̄ extra captiuitatē t̄
ponat̄ i sua libertate. ¶ Eleuate capita t̄ au
dite Isay. liij. Solue vinclā colli tui. t̄ quare
quā dicit. Miere. in lamētatiōibus. Adigra
uit iudas propter afflictionē. seruitus habi
tauit inter gentes et nō inuenit requiem.
¶ Temo. i. Dñros debetis conari extrahere a
seruitute t̄ captiuitate. diaboli vt sitis ciues

regni. Estis hic blasphematores! nomis dei
Dñi ecclie gētes de iusticia: iuvenes & scho-
lares. O frater nō solū loquamini d̄ iustici-
omēs fere deū blasphemant. ubi sunt adu-
teri q̄ manutinent proes viciorum. Quot
religiosi p̄prietarij. Monachus h̄ns obolū
nō valet obolū. pecunia tua tecū sit in perdi-
tione. Actu. viii. Aulus ergo efficit cūes pa-
radisi. Migravit iudas. i. cōfitemus p̄ male-
dictione peccati. Judas cōfitemus fides xp̄i p̄
captiuitate seruitutis peccati. habitauit in
ter gentes. i. paganos. & nō inuenit requiē i
ciuitate paradisi. Et remediū. Solue vincula
colli tui. Solue vincula peccati. Videte i cō-
scientiavestris si sit aliquod malum. Et de-
mittat deceptiones. Vos apothecarij: cāde-
larij et alij mercatores q̄ venditis hoc qd nō
valet duplicē aliq̄ duodenum. Et remedi-
um deonerat di vos a peccato deponite illud
onus & querite grām. si nō habebitis salari-
um peccati. s. d. nationē. Iuxta verba thematis
peccati sumpti.

Quantū ad primum. Dñi ubi mansimus
in nostro alphabeto? Jam habuim? xij. in
commoda peccati mortalis: dixim? q̄ pos-
to q̄ non esset alius infernus &c. Dixim? q̄
est nature lesiuū. Restat. xiiij. littera: scilicet
peccatū mortale ē oppugnatū meriti xp̄i
Nos habemus textum: figuram: & rationē.
Tertius ad Hebr. vi. c. Impossibile est eos q̄
semel sunt illuminati gustauerunt etiā do-
num celeste & participes facti sunt spiritus
seculi. gustauerūt nihilomin? bonū dei ver-
bum: virtutesq̄ seculi venturi: & lapsi sunt
rursus renouari ad penam. Rursus crucifi-
gentes sibi meriti filii dei & ostentū habētes
&c. figura ē Exodi. v. ubi textus dicit. Ste-
terūt ergo moyses & aarō corā pharaone di-
centes. Dimitte pplm̄ in eū vt sacrificet mi-
hi in deserto. R̄ndit. dñm nescio & israel nō
dimittit. Quis est dñs vt audiauerūt ei? ire
et vos ad onera vestra. R̄d est bona meriti
xp̄i nō proficit: nisi volentibus illud su-
cipe re: peccatū mortali dimittit se a xp̄o auer-
tit. Lu. xij. Qui nō colligit mecū dispergit. &
quareq̄ peccatū mortale ē oppugnatū
meriti xp̄i. Dñi mei nos speram? oēs salua-
ri i merito xp̄i. Audite ergo. oīs h̄ q̄ peccat
mortaliter tñ facit sicut si diceret deo patri.
deus pater voluisti filiū tuum pari pro redi-

mendo a peccato & mihi dando paradysum:
ego renno hoc & nolo vt illud mihi proficiat
arsed egovolo obligari perpetuo damnatō
ni. Audite bernardus in sermone. & philip-
pum qui fuit cancellarius insignis muneris
tatis parisiensis in quadā psā. Audite Au-
gust. in lib. ad virgines. Dic bernarde. nūq̄
quid satis afflictus sum? nūq̄ pro me af-
flictus es? vt quid afflictus das afflictionem.
plus me grauant vulnera peccati q̄ vulne-
ra corporis mei. Audite philippū in psā sua
Dic philippe amice. Vide o homo q̄ p te pa-
rior. non est dolor sicut quo cruciatur de dia-
mo q̄ p te morior. certe clauos q̄bus confos-
diot dolor: cur sit tātus exterior: intus tamē
est planctus grauior cum te tñ ingrati ex-
terior. Augustine dic quid sup hoc sentias.
Inspice o anima vulnera pendēti sanguini
nem redemptoris precum morientis. Vex-
q̄ta sunt cogitate & in scatera cordis vestri
appendite: vobisq̄ totus figurat in corde q̄
pro vobis totus fixus est in cruce. O virgi-
nes sacre cur illum depellistis qui mortem
pertulit pro animabus vestris? Ponamus
exemplum familiare & euident. An hic sit
aliquis non solutus? Lapiamus casus q̄ ef-
fet aliquis dominus qui non esset oratus q̄
circuierit omnem hanc patrias vt inueniat
aliquam pulchram filiam vt ducat in uxore
et querit per omnes partes deambulando
hinc et inde. Ipse reperit filiam custodiens
tem oues in periculo luporum qui volūt eas
comedere: & eam liberat a lupis: ita q̄ lupi
eius momorderūt. Similiter euadit & ille du-
xit eam in vxorem & facit eam dñam bonorū
suorum. Et positis his oibus bonis labori-
bus a quibus ille eam redemit: ipsa tamen
se dat leprosis in prostibulo: an hec esset dig-
recipi? Velas o peccatores quid dicitis. Aus-
dite paulum. rursus crucifigentes sibi meriti
ipsis filium dei. O dicit bernardus. He mihi in-
felici si talentū sanguis xp̄i nō custodiero: si
tale deposui nō seruauero: si sanguinē ei
preciosus conculcauero. Audite domini. ere-
ditis ne q̄ christus venerit super terrā: ita
sed in quo statu? Nunq̄ filia in gula lupo-
rum fuit in tanto periculo sicuti eramus et
sumus quando christus venit super terram.
Ideo ipse dixit. Nunquid sustinui plagas?
Vide homo & respice hoc qd habeo. pro te et

Sermo

porto man⁹ & pedes pforatos clavis: caput
 spinis coronatū. Et postea q^d dolor me⁹ ma-
 gn⁹ sit ex: maior tñ sine patioe ē itra quādo
 video tuā igratitudinē. Scitās bern. i. vno b⁹
 mone dicit i psona xpi. Deu pple nunq^d fas-
 tis passus sū: nunq^d p me passus sū: nō de.
 Plus me grauas q^d vulnera mei corporis.
 Placet audire figurā scriptā in exodo. ¶ Ze-
 gum⁹ q^d bon⁹ ille moyses venit ad regē phar-
 adēz dicit. Q^d dñs me⁹ misit me ad vos
 vt dimittatis pplm suū. Et q^d ē dñs dixit
 pharaon vt audiā vocē ei⁹. dñm nescio & po-
 pulū nō dimittā p meū ydolū dixit pharaō
 nō dimittā pplm. Et quis ē pharaō q^d nō vlt
 dimittere pplm. Pharaō tñ valet dicere si-
 cut nudauit virū. Et q^d ē qui nudauit virū.
 Dicebā in aliq^d sermone q^d peccatum spoliat
 Pharaō tñ valet dicere sicut illa que nudat
 mantū suū: hoc ē pctm. Moyses assūpt⁹ ex
 aq^d ē xps q^d liberauit pplm. Pharaō ē pctm
 q^d rēnuūit seruīre deo & obedire pceptis: eius
 Dñi cui ihoz. s. xpo vel diabolo plus seruīq⁹
 et meli⁹. vñ. Enso. sup. Math. Zugendū est
 et vire lugēdūz pñtia vite tps in q^d tāta m⁹
 torum labē: tantag⁹ flagitia & vicia videm⁹
 cumulari. q^d si uelis considerare p singula nū
 q^d te poteris a lachrymis cōtinere. etenim infi-
 delis si adesset euidentē poss⁹ cōcludere nos
 facere nihil oīum illoz q^d i baptismo spopō-
 dimus obseruare. Dñi dicatis in cōscia v⁹a:
 an sint i maiori numero q^d seruīat xpo & sūt
 in grā q^d seruītes pctō. Certe stultoz infu-
 ritus ē numer⁹. Habuistis ne hodie dñe Ja-
 cebe missā: q^d dedit vobis vicarius: dixit do-
 minus iohānes: teneatis vnū duodenū pro
 habēdo pintū. Querēt vobis libētē quō lu-
 craminū residuū. Et vos mercatores q^d vendi-
 tis duobus scutis id q^d valet vnū: quō debe-
 tis habere residuū? verū est. tñ q^d si esset cau-
 sa iusta & diceret in pñcia tua q^d aliter refer-
 res dānūz: q^d nō recipio pecunias meas: tūc
 licite posses aliq^d capere. Sz si aspicias solū
 prouēdendo tps peccas morali. Q^d tñ hō
 die viuētē i talibus scelerib⁹: luxurijs: frau-
 dibus: deceptionib⁹: adulationibus: & detra-
 ctionibus. Certe infinitus ē numerus. Ele-
 reuitā talē ducentes tñ ē dicere sicut dicere
 Domine deus tu misisti filium tuū pro pa-
 tiendo pro nobis: & redimēdo nos a pctō: sz
 nihil nobis illa: q^d irridemus eum: quia vo-

lumus manere in pctō. Registis q^d scriptū
 est. 2u. ij. Qui me erubuerit corā hōib⁹ eru-
 besca ei⁹ iā patre meo & angelis ei⁹. Plus
 res sunt q^d bñi agerēt: bñi facerent: nisi esset
 irrisio. q^d d^r de bonis ē vn⁹ ypocrita: vn⁹ bi-
 gotus. Sed notare & dare memorie dicit sal-
 uator. Qui erubuerit me & meos sermones
 &c. pmitto ei⁹ q^d in morte sua ostēdā illi eru-
 descētia suā: & corā nō audebit apparere. De
 las postq^d pctm facit nobis tāta mala relin-
 quam⁹ illū & q^dam grāz. Hoc est q^d volo p
 suadere i ppōne passumpta. Stipēdia &c.
 ¶ Scda pars de augmētatiōe grē. Restat ve-
 nire ad scdm. Frater q^d vult nobis dicere d^r
 grā dei: postq^d locuti sumus de bonis q^d fas-
 cit inia & quib⁹ medijs inuenit⁹: & quomo-
 do quattuor modis custodiri pōt. Jā inepi-
 mus dicere: quid op⁹ facere pro augmētati-
 one ipsius. Incepistis mercatā v⁹as: sic fra-
 ter & bñi lucratus sui decet francos isto an-
 no. vere op⁹ adhuc lōg⁹ protrahere: & si lu-
 crati estis hoc anno decet ponite penā ad lu-
 crandū. xv. anno futuro. Solui sūt dicere q^d
 si habeatis. xij. gradus grē debetis pcedere
 de virtute in virtutē vt valeatis eā augmē-
 tare. Et q^d faciēti⁹: dicebā in pcedētī ser-
 mone q^d augmētā⁹ p opera meritoria. Sa-
 tagite bonis operibus. dicit pe. ij. Pa. i. Se-
 cūdo augmentat⁹ per sacramētōz dignā fre-
 quentationē. Habemus textum in ecclesia.
 Altissimus de terra creauit medicinā. Ec-
 clesia. xxi. iij. Ad purgandūz pctā supple et
 vir piudēs nō abhorrebit eam. apotheca-
 rius conficiet medicinā sanitatis. Dñi sitis
 securi q^d ad nobis dandā grātiā venit mas-
 gnus apothecarius de super qui dedit: no-
 bis drogāz tps recipiēdo suūz cyropus sani-
 tatis nō solū dabit nobis sanitas: verū etiā
 augmentabitur. vnguenta sūt sacramenta.
 Dñi baptisari dicatis quā differentias pos-
 nitis iter actū virtutis meritoria⁹ inter actus
 sacramenti digne perceptum. Jte ad richar-
 dum dist. xxi. i. vbi facit questionē. Actum
 quolibet actu virtutis augmentet⁹ grātiā.
 Dicit q^d nō nisi actus ille sit intensus. Tho.
 in. i. ij. quest. cxi. querit. v⁹ in quolibet actu
 virtutis meritorio augmentet⁹. Dicit q^d nō:
 vt sicut videmus q^d non quilibet augmenta-
 tur comestione vel nutritio: sed cū perue-
 nit ad etatem & certas periodus: sic in quo

Decimusquintus Jo. ciii.

libet virtuoso nō augmentatur gratia. s. qñ
puenit ad actū virtutis itēsus. dicit Richar.
vbi supra. nūñ essent plures equiuales syni
intento. Vñ dñ. i. di. iij. q. in hoc differēte sa
cramēta nre legis a sacramētis veteris: qz
sacramēta nre legis ex ope opato pferit grāz
dūmodo nō sit obex in suscipiente. vñ aliqua
pferūt primā grām sicut baptisimus pnia.
aliqua pferūt augmentū. Vñ aliqua sūt q
requirūt primā gratiā: nre ois acē sacramē
ti nouiter recepti semp nouā grām cōfert.
Audite si placet dñi vultis augmētare i vo
bis grām: opz q sitis in bono statu t qz ha
beatis bonā voluntatē in illo pseuerare. et
elicendo bona opera. pro augmētando gra
tiā nihil est melius qz frēquētare sacramēta
digne posito qz nō habeatis remorsus de ali
quo mortali sed solū veniali t cōfitemini re
cipitis nouū gradū gratie. O bone ecclia sti
ce. si fueris i bono statu t te celebres augmē
tarur in te gratia recipiēdo nouū gradum
gratie. Similiter tu q recipis cōfirmatōez
in bono statu penitet vos pctōz vñorum. sic
frater si recipitis sacramēta grā augmētāz
Iuuenes religiosi qui vaditis ad ordines. si
fueritis i bono statu recipiēdo ordines: grā
augmentabif. Nos ydoneos. ij. Ad Lount.
iij. Dñs eligit ministros. Vñ tradūt doctor
res qz de nūñqz eligit aliquē statū qñ con
ferat oia necessaria ad cōsecutionē illi? sta
tus. Et frater quare dicitis digne. Q Audi
te cui primo loquar an mēdicantib? aut sas
cerdotibus: vel mercenarij q dicit missas:
an cōfessorib? De cōsecra. dist. ij. qui scelera
te viuūt peccare nō desinūt putētur se tali
cōdione mūdari discāt nil ad emūdationem
proficere sibi. dicente ppheta. Vñ. ar. Quid
est qz dilectus me? operat? est i domo mea
scelera multa. Dñi pro augmentādo gratiaz
in nobis nihil melius qz frēquētare digne sa
cramēta. Sed vertamus solū pro essendo
similis iude t corruēdo in fornacē ignis cū
diabolis ceteris nullū aliud remediū foret
ita periculosus qz male vñ sacramētis q de
dit nobis creator: pro nra utilitate. O deus
eternus quid ē ergo de regno francie: t quid
de vñra scelera toz xpianoz dicitis in dicen
do. missam vñram. Dñe iacobe mea culpa: et
si c de alijs. Vere aqua marie non sufficeret
ad mūdandū illos. Audite quidā iuit ad p:

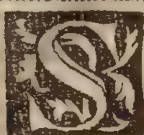
dicandū aliqua die in hys parrochia dicit
qz curatus non debebat dare corpus dñi pu
blis meretricib? Quenit i festo pasche vna
meretrix que se presentauit corā eo t ques
uit sibi dari corpus dñi. Curat? vero nō ime
mor dicti predicatoris dicit. Recedite amī
ca. Et dicit illa dñe ego suz pfecta. Surgite
dixit ille: qz nō dabo vobis cōmunionē. Dea
dñe quare nō? Dixit curat?. Amica mea ha
bes ne ampl? ppositū recidiuād? Dixit il
la ita vere: qz p hoc acqro vitā. Dixit ergo il
le. surgite t recedite: qz nō dabo vobis. Tūc
surgēdo dixit. Quare nō recipio deū meum
ita bñ sicut faciūt pdicatores t sacerdotēz
q celebrāt cōfitem? t hñt singulis dieb? me
retrices suas: qd est mai? malū. Vere curat
tus fuit sapiēs t dixit illi dñs: illi nō sūt in
subiectōe mea. Dico ad ppositū audiūstis
loq de māna qd i pñtia ignis durescebat et
corā sole t in calore solis liqēbat. Ignis il
le facit durescere in tāmō nīgro voluptatis
Calor vero solis q liqfacit est grā dei qd
sponit aīas ad mai? augmentū grē dei. Ver
tatis solū ceteris parib? nihil pei? qz indu
ratum esse in peccato.

Q Venite spūs. queratis beato Jacobo quo
mō habuit padisus. Ipse fuit sacerdos t p
latus t religiosus: si habuerit ducē dōritā
quā dicitis. Ipse erat cognat? xpī frāt Jos
hānis euāgeliste cognat? Jacobi minoris: et
Symōis: t Iudez: Joseph iusti: nepos vir
ginis marie. Vere rñdet qz habuit padisus
p actionē virtuosaz t susceptionē debitā sa
cramētoz. Inter ceteros aplos ista erat xpō
familiaris. Nā iste fuit in resuscitatōe puel
le: sñr t in trāsfīguratōe: sñr qñ ingressus
est oritū erat presens qñ dixit dulcis Iesus.
Frates mei sustinete modicū: qz nō possis
amplius citra mortē. Tristis est ania mea
vsqz ad mortē. Mat. xxvi. Similiter qñ ap
paruit discipulis suis post resurrectōez vñ
deciz discipulis ille erat vñ? sñr qñ se mani
festauit illis ad mare thiberiadō iacobus
erat vñ? t iter oēs aplos sūt primus q mor
tu? est p xpō t venit in hispaniā vbi adhuc
modo honorat a cunctis viuētib? t ibi cons
uertit ad deū multos t multis choruscant mi
raculis. Et quis eū tantū exaltauit: quo me
dio obtinuit gloriā? vere bona opa t sacras
mētoz digna frēquētatō. Volo suadere qz

Sermo.

Ne placeat facere: et quādo voluerit vrorari
et vrori ducere sitis digne cōfessit ante pce
ptionē oīm sacramētōz et digne papietioz
finaliter eternā gloriāquā nobis cōcedat q
sine fine viuūt et regnat &c.

¶ Sermo. xii. vltim⁹ huius materie in die
sancte Anne matris virginis sacre.

Spendia

peti mōis &c. Nihil me iu
dicauit vbi. s. Dñi et paupe
res aie retinuitis materi
am quā tāgebā in alio ser
monē: certe videt mibi q nos debem⁹ aliqd
facere vt habeam⁹ paradīfū. deductio semp
fuit q salariū pcti ē dānatio. Et ostendit mul
ta incōueniētia pcedētia ex pctō. Volui di
cere q ponam⁹ penā meditādū cogitandi i
passione saluatoris. frater qd placet dicere
vltia. Daniel dicebat heri q ex arbore de q
locuti sum⁹ vescebat oīs caro q oīs creatu
ra nutriebat: hec est fructio eterna: hoc pple
mentū oīm desiderioz. frui dicit Augu. est
alicui amorī inherere ppter se. et sūma puer
sitas est vti fruēdis. et frui vrendū. vñ q sunt
in gratie statu et sunt beati hñt plenitudi
nē fructiois. viatores vero nō vñ frui est ha
bere amorē et gaudiū. Sed frater quō nutri
et nos hic fruct⁹. Scātus Job. x. ca. hoc decla
rat. Si q̄s p me introierit ingrediet⁹ et egre
diet⁹ et pascua inueniet. Unde egredit⁹ p cō
tēplationē hūanitatē gloriōsus Johānes
refert verbū xpi dicēns. Fratres mei. Si q̄s
p me introierit &c. Et pascua sūt paradīfū
in quo est cōtēplatio diuinitatē. cōtēplatio
diuinitatē vt dicebā heri fuit figurata per
hoc qd dicit regina sabba salomoni: bñ fer
ui tui et beat⁹ es &c. Et cōtēplatio hūanita
tis datur intelligi per fructū: comeditis ne
fructus in prandio domini? Pro habendo
delectationē in fructu requirunt tria. nam
ops q fructus.
Primo sit purus.
Secō mundus.
Tertio ops q sit sapiens.
¶ Mundus quo ad colorē: pur⁹ quo ad odo
rem: sapiens quo ad gustū et sapore. Si q
ratis Salomoni in canticis qualis sit fruct⁹
dicit dilect⁹ me⁹ rubicundus cādidus elect⁹

ex milibus. Canti. v. Et de puritate et odore
in eodē libro. In odore vnguentoz tuoz
currim⁹. Canti. i. Et de sapore declarat idē in
canticis. Ascendām palmā et apprehendāz
fructus eius. et sub vmbra illi⁹ quē desiderā
bā sedi. Et fruct⁹ et dulcis gutturi meo. Cā
tia. ¶ Zenare capita: dñe scitis bene vñm
Aue maria bñdictatu in mulierib⁹ et bñ di
ctus fruct⁹ vñm tui iesu vere nihil hoc fru
ctu dulci⁹. vñ bona dicit q in oī cognitiōe
tā sensitua q intellectua tā rōnali q nat
urali pōt reperiri incarnatio verbi: et trini
tas vel emanatio maxime de scōa plōna a
patre et cū hoc representat beatifica vñio i
ter aiam et deus. De sensitua placet audire
aliqd. Ille est bon⁹ philosophus qui scit bñ
reducere philosophiā ad amorē dei et oīa res
fert ad deū. Et opatio moralis repiri pōt in
quolibz sensu morali. qlibz sensus negociat⁹
circa ppiū obiectū: nō vsurpat alienū et res
fugit nociū: vñsus circa colorē vel lucē: nō
vsurpat sonū neq⁹ sapore et refugit nociū
et colorē inhonestū. sic hō viuūt bñ cū sapien
ter prudētē et obtēperantē viuūt. Dicit phi
losophus quīz sens⁹ qrit obiectū cū desides
rio. Inuenit cū gaudiō. Et recipit cum dele
ctationē: tūc mens nostra cum eleuatur
ad bonū sūmum: vt dicit dionysius tūc sē
spirituales eleuātur. Oculis mentalis in
sūme lucidum vñ in obiectū sūme pulchri
tate⁹ mētalis i sūme delectabile et suauis
simū. Sustus mētalis in sūme sapidū. dñe
fuitis aliquādo in nuptijs vel i aliqua alia
locetate. vidistis ne prandū regis. Lapi
tis casum q in ista vñbe sint aliqui triūphi
oculus delectatur vidēdo illos: delectat⁹ ē
qñ inuenit obiectū cōueniēs et recipit illud
sine tedio. hec vt dicit Bona. nos dē reducē
et spiritū nostrū ad deū. vere si volueritis
aliqd videre pulchri queratis videre deū in
humanitate. Et hec potestis cōprehēdere i
beato Petro in trāsfīgurationē: qui nō vi
dit gloriā aīe neō diuinitatē sed solū corpo
ris et transitorie. Et taliter fuit illa delecta
tione pcul⁹ q dicit bonum est nos hic esse
Math. xvi. Non nō hic meremur: hic cōtē
plemur dicit Aug. in soliqua pet⁹ scitillā
eternē dulcedinis degustauit et omnū est
oblitus: bonū est nos hic ēē. Et quid pures
dixisset si abyssū illum interne dulcedinis

De sancta anna. ffo. ciii.

quā preparauit diligētib⁹ se degustass⁹: si uideret binas essētias et aliam xpi et abyssū illā dulcedinis interne qd dixeret. dñe habetis bonū vinū in domo vestra. Si qd efficeret ebu⁹ bibēdo quartā qd si biberit totū quod est in dolio. hic ē igitur fruct⁹ ex quo uescitur omnis caro. et uere ē pulcher fruct⁹ et boni coloris et maxime delectationis. dicit⁹ me⁹ cādid⁹ et rubicūdus. Et nūq̃ sol fuit ita clarus sicut corp⁹ chrisi et sua humanitas ad cōtemplādū. et cū hoc sol rubicūd⁹ quādo apparuit sanguis. uis sentire bonū vinū in odore ynguētōrū tuorū currim⁹. Et an hēat bonū saporē: fruct⁹ et⁹ dulcis gutturi in eo padisus ē totaliter illo fructu replet⁹. et loquimur de omnib⁹ reb⁹ mūdi dulcioribus habebitis dulci⁹ super mel et fauit. postq̃z i cruce ē talis sapor et qd omnes nutriantur ex eo et illi sunt cōtrarij qui sūt in pctō: suadeo et admono qd debem⁹ dimittere pctū rēgere dei grāz et desiderare ut possum⁹ gustare fructū illi⁹ arboris. si nō habebim⁹ salariū pcti. iuxta thematis uerba etc.

¶ Pro fundamēto mouet questio a Bona. dist. xxxvi. q. sentē. dicebat hesternō sermone: custodiāt se et pūdeat sibi qui se diligit et sue anime: quia nulla facim⁹ mala nec labimur in miserijs et punitiōib⁹ quin de⁹ hoc permittat. Sed ibi ē q̃stio. cū ita sit qd cetū eē et obstinatū sunt magna incōuenientia corporis et anime. qñ qd ē obstinat⁹ et non curat de salute aīe sue. Utrū illa pena sit a deo. Bonauētura dicebat ut retuli in alio sermone qd de pena possum⁹ loqui dupliciter. Unomodo inq̃tū est pena uel punitiō: sic hoc modo punit⁹ a deo. Quia de⁹ cū dimittit qd elongat se ab illo. S; quilibet per peccatū elongat se a deo. Ihesus adhuc. Utrū unum peccatum sit pena alterius peccati⁹. Respondet bonauē. allegat illud quod scribitur Apoc. vlti. Qui in sordibus est seorscat adhuc qd unū est pena alterius. h vtrū essentialiter uel cōcōntanter est varius modus dicendi. tamen magister et Bonauē. dicunt qd essentialiter. Beatus uero thomas loquitur apertius et magis magnifice et dicit qd unum peccatum esse causam alterius potest intelligi in triplici genere cause eodē modo quo pēuācationes habent causam efficientem naturalem et finalem in genere

cause efficientis: qd homo peccatū dmeret qd deus subtrahat grām: et grā subtracta necesse est cadere i aliā culpāz sicut fracto freno equ⁹ prius ē ad cursū et fracta nauis nauta est in piculo. Similiter et in genē cause materialis: qd unū peccatū ministrat materiā alteri ut peccatū gula ministrat materiā peccato luxurie. In genere cause finalis: qd de⁹ punitur aliqui et sepe numero aliquē cadere in pctō publico ut punit⁹ de secreto. Quid dicitis domini timētis dānari: ibitis ad infernū: utinam uos possem ducere uiuētēz ut non iretis postea moriētēz. Et bene dēcedant uiuētēz: dicit bernard⁹ ut nō dēcedāt postea moriētēz. Frater dicitis nō uideretur nobis q̃sic debeamus dānari. Nam altera die habuim⁹ festū madalene q̃ fuit peccatrix nūc regnat i celo orabit p nobis. Sicut ē hodie sancta Anna mater: uirginis ibim⁹ ad eam orabit pro nobis naz ipsa gubernabat trōnum paradisi. ibi enim ē et iocūm sponfus eius et sunt tres filie iam sunt quī qd. Similiter ibi ē maria cleophe et maria salome. similiter ibi uirgo maria et redemptor noster filius eius. Sanctus symon et sanctus iudas Jacobus minor et ioseph iustus iohānes euāgelista et iacobus maior omnis illa societas orabit pro nobis et sic tūdem speramus saluari. Certe nō uideo maiorem chrisi uirgine maria sancta anna et alijs in celo quib⁹ maior debeat dari fides: sed non obstantibus precibus eorū: nisi ponatis manum ad opus adimplendo dei pcepta nūq̃ habebitis paradisi. Et quare audiatis. legistis ne legē cūlē pulchraz fidei fideiussoribus. lex incipit si a reo. S; id qd uolūgo. In causa criminali condempnat⁹ si fideiussores constituere uoluerit in excusatione suā non uenit audiendus. hoc uerum est si causa sit criminalis si criminaliter habet retpunitiōē: ē si quis. Sicut habetis decretalē li. vi. de sentētia excoīcatōis. capi. si clericos. Qd audite capiam⁹ casū qd aliquis dñs sit accusat⁹ corā rege de aliquo crime lese maiestatis sit ille thesaurari⁹ vñ gñalis etc. mās dabit⁹ ex curie plamēti capiat⁹ in talē talē: facite pcellū eorū fieri: crime lese maiestatis pcell⁹ est fact⁹ et dat⁹ sētētia pro populo an postq̃z datur sententia possit dare fideiussorē qui respondebit pro eo. dicit Imperator q̃

Secundo

tienscunq; aliquis accusat de tali crimine
conuincitur et datur sententia: nō pōt talis
vnu ponere loco sui sed oportet qd responde
at in propria persona. precor deū qd nō sic a
gat nobis. Ezechiel. scribit. Terra cū pec
cauerit mihi vt pecuaricef peuaricans. Et
tendā manū meā et cōterā virgā panis ei⁹ et
immutā in eā famē et interficiā de ea etc. Et
si fuerint. in. viri isti in medio generatiōis
noe daniel et iob ip̄i iusti. l. a. l. etc. Audi
te verbū paupes pctōres. Ego assero vobis
si in morte estis capti in pctō mortali et de
pctōia v̄i absoluta Annat Alana et Alha
gdalena et oēs electi descenderēt itex passu
ri et sterent: et tantū dolerēt de damnatione
v̄a sicut virgo habuit de morte filij sui non
posset vos preseruare a dānatione. Audite
creatorē per Ezechielē. Si terra peccauerit
etc. dicit Paulus. horrendū ē incidere i mas
nu de viuētis. ad Heb. x. Esi i medio hui⁹
generatiōis fuerit Noe qd fuit elect⁹ a deo ad
regēdū Achis p quē intelligunt plati. et Da
niel qd fuit virgo itelligunt cōtinētes et Job
sunt actui et steterūt in medio eorum isti per
suā iusticiā saluabūt si nō eorū filij etc. Et qd
remediū ponitis in pileo v̄ro scām. Chri
stosof. Chustosof videas postea tur eas et
sperans saluari precib⁹ scōrōr. Vex est qd bo
num est illis seruire sed stultis qd inuēt ab
illis: ops dimittere peccata. Sic nō habebū
tis salarius peccati. scz damnationē eternā
Iuxta verba etc.

Quo ad primā partē sermonis que est de
pcti detestatōne. Volui in decursu materie
istoz sermonū dicere qd posito qd nō est iher
mus adhuc deberem fugere pctm ppter ma
gna incōmoda et mala qd facit pctm in hoc
mūdo. I. vidim⁹ quattuordecz. Pctm mor
tale est oīctie amaricatiū. Bestialitatis
introducitiū. Charitatis dissipatiū. Demo
nū lenificatiū. Alitōis execratiū. Fatuita
tis inductiū. Egessatis generatiū. Hono
ris annullatiū. Indignatiōis diuine pmez
riū. Karismatus diuinorū dissipatiū. et
maledictōis incuriū. Nature lesiū. meri
ti xpi oppugnatiū. Dicebā altero sermone.
Qui percuteret vos gladio vel ense. Dicere
tis non possum mihi succurrere nec sustine
re. Vere adhuc per⁹ est qm estis in pctō. Nā
pctm grauitur vulnerat aīam. Restat pctm

mortale est penitētie sacramētalis substro
ctum. Nos habemus textū figurā et rōnez.
Textus habet a filio Syrac in ecclesiastico.
Qui baptisat a mortuo et iterū tangit mors
tū: quid pdest lotio ei⁹? quasi diceret nihil
Et scōs textus. i. per. ij. Adeliū erat ei viā
iusticie nō cognosceret⁹ post agnitionē res
trosus cōverti etc. Cōtingit em eis illud ver
ri. Prouer. xvij. Canis reuersus ad vomitū
et sus in volutabro luti. Et habetis figuram
in. Regum. ij. Vocauit autem Salomon fe
met ad se: ait illi. Nōui quid egisti contra
patrem meū David: cuius pscium est cor tu
um tibi. Edifica ergo tibi domū in hīlm et
habita ibi. Quacūq; aut die egressus fueris
ris trāscieris torrentē scito te interficiendū
Respondit semel. Bon⁹ est sermo regis. Habi
tauit ergo Semei in hierusalē diebus mul
tis. et sequitur. Factus est aut vt post annos
tres surrexit semel et iuit ad Achis in ierh
ad requirendū seruos suos. Nunciatum est
autē regi salomoni qd exisset semel de hieru
salē: et mittens vocauit eū. Nōne pedixerā
tibi quocūq; die egressus fueris huc et illuc
scito te esse mortuū. et respondisti. Bonus
est sermo regis. Iussit itaq; rex banaiē filio
ioiade qd egressus percussit eus: et mortu⁹ est.
Ratio est bona et fundatur. si iusticia sua. i.
pnia sacramētalis confert grām: pctm mor
tale adueniēs tollit grām. frustra ergo pe
nitētia suo effectu finali. audite dñi theolo
gi vani qd disputat de reb⁹ vānis et inutilib⁹ et
dimittitis ea que sunt salutis. non loquor
de illa theologia per quā confunduntur he
refes: sed loquor aliqbus vānis theologis qd
sic ponūt sua studia in vanitatib⁹ et sophis
matibus relicto sacre scripture textu cōtra
quos iuebit de bachone nisi suā theologiaz
applicet ad mores. Vere loquimur de oib⁹ re
bus: nullū est aliud bonū qd querere deū et
scire se abstinere a peccato: et nunq; iuuenis
scholaris poterit sane scripturā intelligere
nisi sit mundus. In aīas malivolā nō intro
ibit sapiētia: nec in corpore imundo subdito
peccatis. Sapien. i. et nunq; spūs quicūq;
sit ille intelliget et scripturā nisi fuerit mū
dus et cōscientia habuerit mūdā. Quilibet
ergo conef mundare cōscientiam et fugere
peccatum. et quod facit malus. vere tale est
incōmodum: quia quando aliquis est cōfess

De sancta Anna. ffo. cv.

his fin quod declarat August. de peni. diff. vi. null. 7. ca. si quis. Si moriat. 7. deccat i tali statu ibi ad paradisu: si ex opposito qñ quis reuertit ad peccm destruit totu bonum pcedes 7. pñs gra faciemti pñie 7. est fru strat: ecce icomodu quod fac peccm. Placet audire textu. Qui baptisat a mortuismo et iteru tangit mortuam: quid pdest ec. Beatus vero petr? dulci? loquit. 7. dic. Melius fuisset multu nō cognouisse veritatē 7. fidem quā cognouerūt. Et quare: qz cōtigit eis illō veri prouerbiū. Lanis reuersus ad vomitū 7. ec. Figura habetur in secūdo lib. Regū. xv. qz quādo absalon persequabatur patrē Dauid quādo nunciatū fuit dauid qz Absalon volebat eū interficere. recessit ipse dauid et redeūdo capite cooperto 7. facie velata qui daz qui vocabaf semei: qui cepit lapides et veniebat in valle 7. iniuriabaf ipi dauid dicēns illi. Ascēde vir belial vir sanguinū: 7. pñiebat lapides: 7. dauid flebat. Et cū eo erat Joab qui dicebat ei. Ita dñe debem? pati i fta. Et dauid. dimitta qz facere: debeo habere maiora. Fortassis tamē deus me aspiciet oculo mie. finaliter mortuo Absalon regnavit dauid 7. in fine diep suoz vocavit Salomōnē filiū suū dixitqz ei. Tu eris rex post me: et erat memor de semei. Sis mēor iniurie quā fecit mihi semei: nolui facere pu nitionē per meipm nec peti vindictā. rege dauid mortuo 7. postqz Salomon regnavit pacifice misit ad querendū semei 7. ait illi. nunquid recordaris opprobrii quod fecisti patri meo dauid. Eui dicit semei. domine q ro veniam si placet. bene dixit rex postqz cognovisti culpam tuam indulgeo. Do tibi vitam. habita in hierusalem et fac domum in ea 7. nunc exeat civitatem. quacūqz die exieris tu eris occisus. Posuit se coram rege genibus flexis 7. dixit. bonus est sermo regi. sequitur post tres ānos iuit post servos suos qui ierant ad regem achis in geth: et rediit eos nunciatūqz est regi qz iuisset et redisset. Certe domini hoc non est mouē qz vere indulgentiam 7. non facere promissum. Tunc homines dixerunt regi. domine vere est semei in campis. dixit rex. ostendam illi qz mihi displicet. veni dicit ad semei: non recordaris qz dixi tibi qz maneres in civitate 7. si exires qz sanderetur tibi caput. Tūc ius

fit eū occidi 7. sic mortu? est. piecor beum q Salomō ielus non sic agat nobisrū. Quid ē dicere dauid qui persequit ab absalon filio suo? quid est dicere qz recedit ploras pedib? nudis 7. velata facie: 7. fili? proicit eū extra civitatē: vere est ibs xps qui iuit p nob mo ri extra civitatē: absalo est popu? iudaic? qz p leat? est eū. semei qz peccat lapides sūt peccatores 7. mali xpiani qui quotidie peccādo pñiāt ei lapides. Sup dorsū meū sabncauerit peccōres. O peccōres quot facitis peccā tot pñiat lapides xpo. Salomō qui facit iusticiā est xps in benedicta hūanitate 7. glorio: cui deus pater patrē dedit iudiciū facere quia filius hois ē. hoc est Jo. v. vere ille ē qui nos iudicabit. Et dicit Salomō xps ipi semei. indulgeo tibi 7. do veniā: mane in hierlm 7. nō exeat. Voc est mane i statu grē. qñcūqz em peccm fuerit magnū indulgebis si redire voluerim? ad eū. Serui vero semei qz eāt ad cāpos ad regē achis sūt impndia aspea? qz sūt in bāquea 7. in ecclia 7. alijs locis ipdēs. Silt sunt illi qui vadūt ad reges achis pro habendo beneficia 7. officia. Eadūt p fas et nephas: semei post tres annos id est post cō tritionem confessionē 7. satisfactionem labi tur in peccatū et sic exiit statu gratie. Salos monvenit 7. dixit. certevos mouemini. Eze. xviij. Anima que peccauerit ipsa morietur. 7. sicut quando semei exiit est dignus morte 7. frustratur venia salomonis: sic qñ estis in morali peccato: peccatum frustrat effectum sacramenti penitentie. Et permanebimus ergo in peccato absit. dicit Paulus ad Heb. xij. deponētes omne pondus pati curramus ad propositum nobis certamen. ponamus penā deponendi peccm sic nō salariū pati habebimus. intra thematis verba 7c.

¶ Decūda pars de signis gratie.

¶ Transeamus vltra: habetis bonū deside riu dñe: ita frater. Postqz audium? loqui d mēcomedia peti: loquamur si placet de gra tia dei. Quid vltra dicetis de ea? vidimus quō debent desiderari supra bonū naturale spirituale 7. t pale sicut diximus declarando xij. fructus 7. effectus quos facit in aīa in a lya sermonibus: quid ergo opz facere p iue mendo eam. Et qñ habetur quid opz facere ad custodiendū. Et qñ custoditur qd opz fa cere p augmentando eā. diximus qz opz fa

Sermo De sancta Anna.

cere opa meritoria & frequentare sacramen-
ta digne siue in recipiendo sacramentū ma-
trimoniū siue sacramentū ordinis ne ponat
obex. Restat ostendere p q̄ signa gr̄a in ho-
bis manifestat: & sunt quattuor.

Prīmū signū est in affectu.

Scdm est in effectū.

Tertiū est in auditu.

Quartū in dicto vel dictu.

Credid q̄ ples sūt p̄fessi q̄ recipiūt ipm. Et
dñs iacob celebrat i dies. Et securi esse in
gr̄a hūiliem & sūmittam facies n̄ras. Audi
te beati pauli. i. ad cor. iij. Nihil in p̄sa
sū si nō in hoc iustificat. sū. O de? et ne et si
ille q̄ de quocūq; petō nullū habebat remor-
sū cōscientie nō reputabat se eē iustificatum
qd̄ erit de peccatib? plenīs oib? scelerib?. Et
pau. possū dicere q̄ postq̄ fuit rapt? vix ad
tertiū celū qm̄ oia petā fuerūt in indulta q̄
nō p̄misi petm̄ mortale i hoc tñ nō sū iusti-
ficat. Concludit schola nemine discrepare di-
stin. xvi. i. sent. & dist. viij. iij. vbi m̄gr̄ q̄rit
qd̄ requirit ad p̄ceptionē sacramēti eucha-
ristie. nemo p̄ viam naturalem pōt cognō
scere se esse in gratia dei seu in charitate: qd̄
ergo est de nob. Coniecturalr̄ tñ possumus
& de his quattuor signis. Pro affectu est au-
toritas ps. iij. Dedisti leticiā in corde meo.
Pro effectū est illa auctoritas Job. xij. Si
quis diligit me &c. Pro auditu ē illa aucto-
ritas. Luc. xi. Beati qui audiūt verbū dei &
custodiunt illud. Et qui ex deo est verba dei
audit. Joh. viij. Pro dicto vel dictu est illa
auctoritas. Bonus homo de bono thesauro
profert bona. Math. xi. Audite qui vultis
scire coniecturas ad sciendū an sitis in gr̄a
vel nō vñū de signis est affectus. Scdm est
opatio siue effectus. Tertiū est auditus et
aliud est dictu. vnde. vna p̄sona est in gau-
dio spiritus q̄ non habet affectionē inordi-
natam: puta in luxuria in rancore in odio &
sic de alijs peccis & facit opera deo placentia
& libenter audit loqui de deo. Et nihil videt
nec loquitur inhonestus nec aliū diffamat.
Ista sunt signa q̄ ostendunt nos esse in gr̄a
Ponamus hic annū & iochim. vñam pie-
cantur p nobis deum. Legi in quadā hysto-
ria q̄m̄ apocrip̄a: q̄ ielus erat in transi-
tu mortis iochim. Et quādo erat i illo tran-
sitū clausit sibi oculos & seuitasantes ques-

ierunt ei. cur scitis? vos bene scitis q̄ om̄ia
bene se h̄nt. bene scio dicit verū est: sed plo-
cōpatiēdo nature humane: q̄ magna pie-
tas est q̄ natura humana corrūt i tali sta-
to q̄ op̄s ira decedere & sic separari ab om̄i
cem. Tunc erat ibi maria & iochim. Iochi-
chim erat mortuus & post mortem iochim
anna duos hoies desponsauit. Erant autem
ambo iusti sc̄y iochim & anna incedentes
in mandatis dñi sine querela & recte ambu-
labant in mādatīs dñi & habebant bona tē-
poralia: q̄ descenderant de progenie dauid
Et tertiā partē bonorū dabat pauperib? po-
regnis & templo: & non habebant p̄genit
& tunc mulieres q̄ erant steriles maledice
erant. & hoc nobis significat q̄ qui in morte
nō habuit bona opera malediceat a dño. & ve-
nit quadā die in tēplo & iochim postea iuit
ad pastores suos & fuerat. xv. annis simul et
votū fecerunt q̄ si haberent progeniē p̄mū
puerū vel filiam p̄sentarent tēplo & darent
ad seruiendū deo. & quadā die apparuit an-
gelus dñi iochim qui dixit ei. Nasceetur ti-
bi filia tua vxor cōcipiet & pariet tibi filiam
que in cōceptu sanctificabitur & vocabitur
maria. & tertio anno postea p̄sentauerūt eā
in tēplo. affectio ergo in corde in manu ope-
ratio in auribus audire verbū dei & in ore
bonū verbū eloqui sunt quattuor signa. An
sitis multuz solliciti de gratia dei habēda?
estis hic studentes & sacerdotes: & vos flica-
tores: & pauperes q̄ estis excoicati & nesci-
tis & reperitis excoicationes in sanis ve-
stris queritis ne gratiā dei. O moyses loq̄
re huic populo dic veritatem illi. In crassa-
tus est impinguius & recalcitrauit: dereli-
quit dei filius suū redēptorem & ab eo reced-
sit &c. Deut. xxxij. Non sic faciatis: sed que-
ratis gratiā: & quesitam custodiatis: & custo-
diendo illam augmentetis: & sic securi & cer-
ti ad gloriā p̄uenietis eternā: quā nobis
p̄cedat q̄ est benedictus in secula. Amen.

Hec sunt. xv. incōmoda que facit peccatuz
mortalē: & in q̄ udecim superioribus sermo-
nibus declarantur.

BIBLIOTHECA
VNI. IRELL
CRACOVENSIS

laillard

errones

